

عاشور، احمد عیسی.

الفقه المیسر. کردی.

فقیهی ئاسان: (فقه المیسر) / نووسەر احمد عیسی عاشور؛ وه‌رگیرانی نوری
فارس همه‌خان؛ مصحح محمود احمد محمد. -- تهران: نشر احسان، ۲۰۰۷.

ISBN: 964-356-565-3 (دوره)

ج ۲

ISBN: 964-356-563-7 (ج. ۱)

ISBN: 964-356-564-5 (ج. ۲)

فیفا.

کردی.

۱. فقه شافعی. الف. فارس، نوری، مترجم. ب. محمد، محمود احمد،

Muhammad, Mahmud Ahmad مصحح.

۲۹۷/۳۳۳

BP ۱۷۷/ع ۷۰۴۷

۸۵-۳۵۴۰۴

کتابخانه ملی ایران

فقیهی ئاسان (به‌رگی یه‌که‌م)

احمد عیسی عاشور

✦ نووسەر:

نوری فارس همه‌خان

✦ وه‌رگیرانی:

نەشری ئیحسان - تاران

✦ بڵاوکار:

یه‌که‌م - ۲۰۰۷

✦ چاپی:

مه‌هاری - تاران

✦ چاپخانه:

۳۰۰۰ دانه

✦ تیراز:

(۸۳۱) ی سالی (۲۰۰۶) ی وه‌زاره‌تی روشنبیری پێدراوه

✦ ژماره‌ی سپاردنی:

➤ فروشگاه شماره ۱: تهران - خیابان انقلاب - روبروی دانشگاه - مجتمع فروزنده - شماره ۴۰۶ - تلفن: ۶۶۹۵۴۴۰۴

➤ فروشگاه شماره ۲: تهران - خیابان ناصر خسرو - کوچه حاج تائب - شماره ۳۳ - تلفن: ۳۳۹۰۲۷۵۰

سندوق پستی: تهران ۳۸۵ - ۱۱۴۹۵

ISBN: 964-356-563-7

ISBN: 964-356-565-3

ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی (ج ۱): ۷-۶۶۳-۳۵۶-۹۶۴

ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی ده‌وره: ۳-۵۶۵-۳۵۶-۹۶۴

نشر احسان

بسم الله الرحمن الرحيم

پيشه‌کى: به پيئونوسى وه‌رگير:-

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين.

له پاش سوپاسى خودای مه‌زنو، ناردنى دروود بو سهر گيانى پيروزی پيغه‌مبه‌رو ياران و هاورپيان و په‌يره‌وانى، عه‌رزم نه‌مه‌يه له خزمه‌تتاند: نه‌م نامه پيروزميه كه واين له خزمه‌تيدا، نه‌صله‌كه‌ى پيشه‌واى گه‌وره و خواناس (الامام تقى الدين ابو بكر محمد الحسينى الحصنى الدمشقى) داي‌ناوه و ناوى ناوه (كفاية الاخيار في حل غاية الاختصار).

مامؤستای گه‌وره و مه‌زنیش: نه‌حمه‌د عيسا عاشوور سهر له‌نوى به شيوازيكى زور جوانى ناسانى ره‌وانى نوى نه‌م كتيبه‌ى دارشتوته‌وه، نه‌گهر له شوينى خوارى و خيچى و ئالوزيه‌ك له عيبارمى عه‌صله‌كه‌دا بووبى راستى كردوته‌وه، هه‌تا مه‌ردوم زور به‌ئاسانى له بابه‌ت و مه‌به‌سته‌كان حالى ببن، له شوينى پيويست به زياده‌يى هه‌بى زيادى كردووه، جاروباريش شتى كه سوودى كه‌م بيت له‌به‌ر كورته‌كارى كرتاندويه‌تى، به‌لام جه‌وه‌ه‌رى نه‌صله‌كه نه‌وه‌ى سوودمه‌ندى وه‌ك خوى ماوه، چه‌ند

مەسەلەو بابەتتەي كە لەئەسەلەكەدا نەبوو مامۇستا ئەحمەد
 زيادی كردوو، وەك مەسەلەي تەشریحی لەشی مردوو،
 مەسەلەي تەئمین لەسەر حەيات، چونكە ئەسەلەكە لە سەدەي
 نۆیەمی كۆچیدا دانراو، ئەو سەردەمەيش ئەم جۆرمشتانە
 وەك ئیستا باويان نەبوو، جا لەبەر ئەم گۆرانکاریە رەوايە
 كە مامۇستای عاشوور ناوی كەتیبەكەي گۆرپووە ناوی ناو
 (الفقه الميسر) بە كوردی واتە: شەری رەوان و ئاسان^(۱) ئەم
 كەتیبە بۆ ناو كوردەواری خۆمان و بۆ سوننی عیراق زۆر لەبارە،
 چونكە زۆربەي ئەم دوولایەنە شافیعی مەزەهەبن.

بەلام خوا هەقە دیاری تەیین دیاردەي نایابی ئەم كەتیبە
 ئەمەيە: كە حوكم و بڕیارەكان، یا بەئایەتتەي، یا بە حەدیستەي
 تەوحيە دەكات، یاخود بە ئیجماع و یەكگرتنی ئوممەت!

^(۱) ئیمامی نوەیش موحمەدەری ئیمامی رافیعی كورت كردۆتەو هەنئ بابەتی
 لئ پتر كردوو ناوی ناو مینهاج، شینخی قاضی زەكەریاش مینهاجی كورت
 كردۆتەو بۆ مەسەلەي لەسەر زیاد كردوو ناوی ناو مەنھەج (وێژاە خواە گەورە لە
 مەموویان بە).

مەبەستم ئەوێ ئەم جۆرە گۆرانە لە كۆن و نۆیدا بوو. ئەمە پیتی ناگوتتێ دزی،
 لەبەر ئەو بمر شیعرەكی مەرلیری ناكۆت، كە دەفەرمۆی:

گێسكێ بنزێ و كلكی هەلپاچی

لەدەس خاوەن مال هەرگیز دەرنای

لە راستىدا نرخى ھەموو شتئ بەپيى سوودەكەيەتى، ھىچ
 شتىكىش ۋەكوو خزمەتى ئايىنى پىرۋى ئىسلام بەسوودىيە،
 بە تايىبەتى لە بوارى تەفسىرو ھەدىثو شەرىعەتدا، جا لەبەر
 ئەمە ھەمىشە ئاۋاتمە كە خزمەتى بەرنامەكەى خوا بىكەم،
 ھاۋكات لەگەل خزمەتى گەل كوردى خۇما، بە راستى ئەمە
 كىتبەش ئەو دوو ئاۋاتمە دەھىنىتە دى، لەبەر ئەو لەسەر
 داخۋازى بىرى لە دۆستو برادەران، كە يەكئ لەو بەرپىزە
 ئازىزانە جەنابى مامۇستا مەحمود ئەحمەد موحەمەد بوو، ھاتم
 ئەم پەراۋە پەسەندەم ۋەمرگىپرايە سەر زمانى شىرىنى كوردى،
 ھۆى ئەم پىشنىارە فەردارەى ئەم زاتانەش دەگەرپتەۋە بۇ ئەو
 كە بەبىرو بۇچوۋنى ئەوان بەندەى ھەزار ئەھلىيەتى ھەئسان
 بەم ئەركە پىرۋەم ھەيە، گەرچى من ئەمە بە ھوسنى فەن
 دەزانمە لە مەيدانى واتە: بەرىن ۋەگوشاددا خۇم بە فەقىۋ
 شاگرد دەزانم، لەگەل ئەۋەشدا ئومىد فەۋىيە بە رەحمەتى
 خوا كە لەم كارە پىرۋەدا يارمەتەم بىداۋ سەرگەۋتووم
 بىفەرمۇئ ۋەخۇى مامۇستايىم بىكاۋ، جىگە گرانەكانىم بۇ ئاسان ۋە
 ھەل بىكاۋ گومانە جوانەكەى ئەوان بەراست بىگىرئ. لە راستىدا
 ھالى بوون لەم جۆرە پەراۋە، شارمەزايەكى تەۋاۋى لە زانستە
 شەرىعيەكان دەۋئ.

ليړه دا پيم خوشه ناماژه بونهم چوند خاله بکه م:

(۱) ماموستا نه حمه د عاشور له پيشه گييه کهى خويدا وهسپيکى
جوانى زورى نيمامى شافيعى دهکا. بهندميش دهليم: خه طيبى شهربيتى
له سهرمتاي بهرگى په که مى (مغنى المحتاج) دا دهفرموى:
(نهو هفرمودميهى که حه زرمى (مرويه خواد له سهرمت) دهفرموى: زانابهکى
هورهيشى له ناو نومتهى مندا هه ل دهکوى جيهان پر دهکا له زانست)
مه بهست له ناماژى نه م هفرمودميه نيمامى شافيعيه، (ره زاه خواد ليتا).
جا نازيزان! که سى پيغه مبهرى خوا (مرويه خواد له سهرمت) نه نا خوانى
بى و مه دحى بکا، نيت من ههرچى بلیم به هه زاريهکى نه وه نابى،
سو پاس و ستايش بو خوا که له په يرهوانى مه زه بهى نه م پيشه و
مه زنه ين. ليړه دا نه مه تان عه رز دهکهم: له راستيدا هه ردو ماموستاى
دانه رى نه م کتيبه داناو زاناو شمريه تزان و مه لان، خوابکا کاره کهى
بهنده جوړه ته و او که رى بيت بو کاره پيروزمکهى نه وان، نافه رين بو
خويان که م که سم ديوه وه نه وان که حوکم و برپاره کان به دهقى
رؤشنى کيتاب و سونه مت و به ئيجماعى نوممه ت رؤشن بکه نه وه. نه مه
په گيکه له هوى بره و په يدا کردنى نه م کتيبه.

(۲) (له راستيدا نه م کتيبه کورته يهکى پوختى شهرعه، له سهر
ريړه وى نيمامى شافيعى، وه بو رؤشن بى رى ئيسلامى له م چهرخهى نيمه دا
ماموستا يهکى دلسوزى نه رمو نيانى زمان شيرينى هاوړى خوشى
مه شرب خوشه، خوى له باتى ماموستا فيرى شمريه تمان دهکا، به
تا يبه تى به شيوازيکى جوان و ناسان و ره وان فيرى به شى عيبادت و

موعامه لاتمان دهکا، که نهم دوو به شهیش بۆ نهم روژگاری نیمه، بۆ نه هلی دین، زۆر زۆر پیویستن، ههر له بهر نه مهیشه که نه مپۆ نهم کتیه له ناولوو روشنیره نیسلامیه کاندای فرۆختو برهویکی چاکی بی مانه ندی ههیه، له خواداوا دهکهم که به به خششی خۆی له تهرجه مه کهیدا سهر که توومان بهرموی، وه بۆ شاییه کی گهورهی له نامه خانه ی کوردی پیپر بکاته وه) نهم دهرفته به ههل دزمانم که عهرزی نووسهره کورده نازیزه کانمان بکه م: (نازیزان! دمتوانین له ریگهی وه گیرانه وه گهوره ترین خزمهت به ئایین، به ژیان، به زمان، به نیشتمان، به نه ته وه، به مرفایه تی بکهین، نهم هه موو گوێرهمورییه ی که نه مپۆ گه لی کوردی تیا یه، له گه ل نهو هه مکه تالاه ی که نه مپۆ ده یچیژی ماکه کی ده گهرپته وه بۆ دهردی نه خوینده واری. که واته: مه رد نهو مه ردیه که به نووکی خامه پهرده ی نه زانی له سهر دل و چاوو گوئی کوردی هاوالاتی سته مدیده ی خۆی بدری و به سورمه ی زانستی به سوود به تیشکی ئایینی راست و دروست چاوه کانی برپژی و پریان بکا له نووری روشنیری!).

نازیزان! ته کلیفی مالایوطاق له کورد مه کهن، که واته داوای یه کی تی و یه کگرتن و برای و ته بایی و کوردایه تی و مه ردایه تی و خۆ نازاد کردن و نیشتمان به رومری و خزمه تی کوردو کوردستان و ئایین و نیشتمانیان لی مه کهن، هه تا له پیش نه ودا روشنیریان نه کهن، چونکه نهم جوړه نه رکانه به مرفی داناو زانای دلسۆزی نهم خاک و نشتمان نه نجام دهری، پیشه ی نه زان و مروی دوور له بیرى خواناسی ههر دزی و جه رده یی و خۆخورییه!.

۳) بۇ ساخكردنەۋەى ئەم پەراۋە بەھرەم لەم سەرچاۋە
 متمانەپېكراۋەنە ۋەرگرتوۋە: شەرىعەتى ئىسلام، مامۇستاي مامۇستايان
 جەنابى گەۋرە سەرۋەرمان مامۇستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس،
 موغنى موحتاج ھى خەطىبى شەرىپىنى. فەتھولموعىن. الفقه على
 المذاهب الاربعه. شرح المحلى على المنهاج. جلال الدين المحلى.
 ھەروا بەھرەم لە سەرچاۋەكانى ساخكردنەۋەى تاجول ئوصول و رياض
 صالحين و تەجرىدى بوخارى ۋەرگرتوۋە كە سوپاس بۇ خۇداى گەۋرە
 مېھرىبان ئەم سى كىتېبە پىرۋزانەيشەم بە تەۋاۋى كىردۈۋە بە كوردى.
 خۇدايە! بە بەخشش و مېھرىبانى خۇت لە خۇمان و كەسوكار و
 دۇست و برادەرمان و لە مامۇستاۋ فەقىمان و، لە مردوۋ زىندومان خۇش
 بە، خۇايە! خۇمان و كەسوكارمان و منالمان و منالى منالمان لە ھەردوۋ
 جىھاندا لە پەناى خۇتا پەنابەدە، خۇايە! رەھمى بە ھالى ئەم گەلى
 كوردى ستەمدىدەيە بىكە، خۇايە! ئەۋەى مۇتالاي ئەم كىتېبە دەكا بىكە
 بە نوور بۇ چاۋى و بەتۈيشوۋ بۇ دى.
 خۇايە! رەھمى بە ھالى باۋكەم و دايكەم و كاۋەى كورم بىھەرموۋ.
 خۇايە! يارىدەم بىھەرموۋ ھەتا ئەم كىتېبە بە تەۋاۋى دەكەم بە كوردى.
 ئامىن.

سلىمانى گەرىمكى مامۇستايان
 نورى فارس جەمە خان جەسەن

بِسْمِ (اللَّهُ) (الرَّحْمَنِ) (الرَّحِيمِ)

۱) پاکی (الطهارة):

پېئاسەى پاکی: پاکی لە زماندا واتە: خاوینى، دەلێن: جلکە کەم
پاک کردموه، واتە: خاوینم کردموه، لە شەرعیشتدا واتە: نەهێشتنى
ناپاکی (حەدەت) و لابردنى پىسى.

بە پێى شەرع لەسەر رێبازى ئىمامى شافىعى (رهزاه فواه لىبى) ئەم
چوار شتە پاگەوه کەرن و شتى ناپاک پاک دىکەنەوه: ئاو، گل، خۆشەکردن
(کەول خۆشکردن)، بوون بەسرکە.

ئاو هەموو ناپاکی و چەپەئىيەك پاک دەکاتەوه، گل – ياخۆل -
تەيەمموى پێدەکرى، گلاوى سەگو بەرزایشى پێ دەرەکرى، ئەو
شتەيش کە شتى پێخۆشە دەکرى کەولێ مردارموه بوو پاک دەکاتەوه،
مەى و ئارمقىش هەركاتێ کە لە خۆيانەوه بەبێ دەسکاریى کەسى بوون
بە سرکە ئىتر پاک دىبنەوه و حەلāl دىبن.

دروستە بەم حەوت ئاوه شت پاک بکړیتەوه:

۱) ئاوى باران، چونکە يەزدانى مەزن لە قورئانى پىرۆزدا
دەفەرموى: {وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ - سورة
الأنفال - ۱۱/۸}. خودا لە ئاسمانەوه بارانى باراندو لافاو هەلسا، هەتا
بەو ئاوه پاکتان بکاتەوه).

(۲) ئاوی دەریا، چونکه له بارهی ئاوی دەریاوه له پینگه مبهری خوشه و یست (دروود خواه له سه ربه) پرسیارکرا: ئایا به ئاوی دەریا دهنویژ بگرین؟ فهرموو: (ئاوی دەریا هم پاکه و هم پاکه وه که ریشه، مردارمه و بپوشی حه لاله و گیانه بهری ئاوی کاتج دهنری ههتا نه گهنی خواردنی دروسته) بوخاری و موسلیم و تیرمیزی و ئیبنو حه ببان نه فهرمو و دهیه یان گیراوه ته وه.

(۳) ئاوی بیر، به پپی نه فهرمو و دهیه که سه هل گیراویه ته وه: یاران عهرزی پینگه مبهریان کرد: قوربان! نهو ئاوهی که تو دهنویژی پی نه گری نه وه له بیرى بوضاعه دمیهنن، نهو بیرش پیسایى ئاده میزادو بهرۆی بینویژی ژنان و شتی وای تیده که وئو له شپیسش خوئی لیده شوژی، جا له پاش نهو روونکردنه وهیه بۆمان به یان به فهرموو که حوکمی نهو ئاوه چییه؟ نهویش فهرمووی: (نهو ئاوه هم پاکه و هم پاکه وه که رهیشه، چونکه گه یشتوته رادهی قولله تین و به پپی شهرع که بناغه ی له سه ر ئاسانکارییه، به هیج شتی پیس نابێ، مه گهر به شتی که تامی، یا بۆنی، یا رهنگی بگۆری). نه مه پوخته ی ریوایه ته گانی نه فهرمو و دهیه که له م شوینه دا دانه ر کرد و ویه تی به به لگه. نه مه یش دهقه که یه تی لیڤردها: (الماء طهور لا ینجسه شیء) تیرمیزی و نه حمه د گیراویانه ته وه، نه حمه د به سه حیحی داناوه.

(۴) ئاوی زئی و جوگه و چه م.

(۵) ئاوی به فر.

(۶) ئاوی ته رزه.

(۷) **ئاوی کانی و کاریز، ئاوی به فرو تهر زمیش هر به ئاوی بهتی**
 حلین، به پیی نه م هر موودهیه، که نه بو هور میره {ره زاه خواه لایه} دهگیر تهوه: {پیغه مبهری خوا {مرویده خواه لایه مبهری} دهستووری وابوو له دواي نه لاهو نه کبهری نوژدا بهستن، له پیش خویندنی فاتحادا ئیستیکی بجکولانهی دمکرد، گوتم: هوربان! له نه نیسته دا چی ده خوینی؟ ههر مووی: {ده لیم: اللهم باعد بینی و بین خطایای کما باعدت بین المشرق والمغرب، اللهم نقنی من خطایای کما ینقی الثوب الابيض من الدنس، اللهم اغسلنی بالماء والثلج والبرد: خودایه! له گونا ه دوورم بخه رموه وهك دووری خوره ه لات له خورئاوا، خودایه! وهك پارچه یی بلووری سپیی پاکی بی گهر د له گونا ه پاکم بکهر موه، خودایه! گونا هه کانه به ئاوو به به فرو به تهرزه پاک بشور موه! شه یخان - واته: بوخاری و موسلیم - {ره زاه و ده مته خوا یان لایه} گیراویانه تهوه.

(۲) به شه کانی ئاو:

ئاوه شه رعیه کان ده بن به م پینج به شه وه:

(۱) **ئاوی رووت:** که خوئی له خویدا پاکه و له هه مانکاتدا پاکه وه که ریشه و شتی تری ناپاک پاک ده کاته وه، بیده سنوژی و له شپیی لاده بات، شتی پیسبوو پاک ده کاته وه، به کاره یانی هیج ناپه سه ندیه کی تیادا نییه، بۆیه ناو نراوه ئاوی رووت، چونکه که گوترا ئاو، وهقهیدیکی تری له گهل نه بوو، مه به ست ئاوی په تییه و به س!.

۲) ئاۋى خۇرانگاز: ئەمىش خۇى لە خویدا هەم پاكەو هەم
پاكەو ەكەرە، دەستنوۋىژى پىدەگىرئو، لەشپىسى پى دەرەكرىو، شتى
پىسبوو پاك دەكاتەو، بەلام بەكار هینانى ناپەسەندە، گواپە دەلئىن:
دەبى بە ھۆى بەلەكى، چونكە بىستراو (ئەشەر) لە حەزەرتى عومەر
(خوۋا لە رازە بى) دەگىرپنەو، فەرموۋىيەتى: (لا تغتسلوا بالماء المشمس
فانە يورث البرص: بە ئاۋى خۇرزەدە خۇتان مەشۇرن، چونكە دەبى بە
ماكى بەلەكى!) و ئەم قسەى ئىمامى عومەر، دارە قوطنى (رەزە خوۋا لىبە)
بە رشتەپەكى ساخ، واتە: بەسەندىكى صەحىج، گىراۋپەتەو، شافىئەش
(رەزە خوۋا لىبە) لەم بارمىپەو فەرموۋىيەكى بېھىزى گىراۋتەو،
دارمقوطنى (خوۋا لە رازە بى) ئەو فەرموۋىيە ئاۋا دەگىرپتەو: عائىشە (رەزە
خوۋا لىبە) فەرموۋى: جارى لەبەر خۇر ئاۋم دانابوۋ تا گەرم بېى، لەو
كاتەدا حەزەرت (دروۋىدە خوۋا لەسەربى) ھاتەمالەو، كە لە حالەكە حالى بوو
فەرموۋى: (لا تفعلى يا حميراء فانە يورث البرص: عائىشە! شتى
وامەكە، چونكە ئەو دەبى بە ماكى بەلەكى!). بۆپە شافىئە دەفەرموۋى:
(ئاۋى خۇرەنگازم بەلاۋە ناپەسەند نىيە، مەگەر كاتى كە پزىشك
پەسەندى نەكا) (ئەمە: پوختەى گىرپنەو ەكانى ئەم فەرموۋىيە لەم
شۈپنەدا كە بە درىژى لە پەراۋىزدا باسى لى كراۋە - وەرگىي).

ئەمەش بەم دوو مەرجە ناپەسەندە:

يەكەم: گەرمكردنەكە لە بەرخۇر، لە دفرىكى وادابى كە ژەنگ
ھەلپەينى، ەك مسو ئاسنو قورقوشم، چونكە ئەمانە كە خۇر كاريان

تېدەكا بۇ دېرنى دمردهدن وەك رۇناو سەر ئاۋەكە دەكەۋى، دەلّين: ئەو بەلخە بۇ دېرناۋىيە دەبى بەھۋى بەلەكى.

دوۋەم: دەبى خۆرە تاۋدانەكە لە ۋلاتى گەرميان بى، كە ھەتاۋ زۆر گەرمە.

(۲) ئاۋى بەكارھېنراۋ: مەبەست ئەو ئاۋەيە كە بۇ دەسنوئىز يا بۇ شۆردنى شتېپىس بەكار ھېنرابى، ۋەلى رەنگو تامو بۇى نەگۇرابى سەنگىشى پتر نەبوۋى. لەبەر ئەم فەرموودەيەى دواۋە ئەم جۆرە ئاۋە پاكە، خۆشەۋىست (دروودە خواۋە لەسەربە): (خَلَقَ اللَّهُ الْمَاءَ طَهُورًا لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ إِلَّا مَا غَيَّرَ طَعْمَهُ أَوْ رِيحَهُ) لە گىرپانەۋەيەكى ئىبنو ماجەدا: (او لونه). ئەم فەرموودەيە بېھىزە، ۋاتاكەى لە پېشەۋە رابورد، بەلام حوكمى ئەم مەسئەلەيە بەيەكگرتن و ئىجماعى زاناكان دامەزراۋە. ۋەك گوتمان ئەم جۆرە ئاۋە پاكە بەلام راجىايى (خىلافا) لەۋەدا ھەيە: كەنايا پاكەۋەكەرىشە يانا، مەزھەب (ۋاتە: فەتۋاپى دراۋ) ئەۋەيە كە پاكەۋەكەر نىيە، چۈنكە ھاۋرپىيانى پېغەمبەر (دروودە خواۋە لەسەربە) لەگەل ئەو ھەموو بەتەنگەۋەمبوونەياندا بۇ كارو بارى ئايىن، نەدەچوون كۆى بكنەۋەۋە سەرلەنۋى، دەستنوئىزى پى بگرنەۋە، ئەگەر شتى ۋا رەۋا بوايە ئەۋان دەيانكرد. گەرچى ھەندى زانايان فەرموويانە: راستيەكەى ئەم جۆرە ئاۋە ھەم پاكەۋە ھەم پاكەۋەكەرىشە، مەگەر بەھۋى بەكارھېننەۋە رەنگى يا بۆنى يا تامى بگۇرپى، بەلگەشيان ئەمەيە: كە ياران لە ناۋ خۇياندا لەسەر قۇزىنەۋەى ئاۋەچۆرى دەستنوئىزى پېغەمبەر (دروودە خواۋە لەسەربە) خەرىك بوون بچن بە گزى يەكتردا، ئەو ئاۋە

چۆرميان دمبرد خويان پيمووفهرك دمكرد. دياره خوييمووفهرك كردن به شوردنى ئەندامهكانى دەسنويزيش دەبى، هەروەك بەجۆرى تريش خۆى پيمووفهرك دمكرى، كەواتە ئەم جۆره ئاوه هەم پاكەو هەم پاكەومكەريشه، چونكە لە بنههتدا وا بووه، بەلگه‌ى زۆريش هەيه لەسەر ئەوه كە هەموو جۆره ئاوى پاكەو شت پاك دمكاتەوه، كاريش به ئەصل و بنههت و بەلگە دمكرى، تا بهرەهەلتى سەرەهەلدمدا.

٤) ئاوى گۆراو: بەهۆى تىكەلبوونى شتى پاكەوه: ئەگەر گۆرانەكه‌ى بەهۆى شتىكەوه بى كە پيويسىتى ئاوهكە نه‌بى، وه بەهۆى ئەوشتهوه له ئاوى دمردەجوو، وهپى نەدمگوترا ئاو، ئەوه خۆى پاكە بەلام شت پاك ناكاتەوه.

بەلام گۆرانى ئاو بەهۆى زۆر وهستانهوه، يا بەهۆى شتىكەوه كە پيويسىتى ئاوهكەبى، وهك گۆل و قەوزمو قسل و زمينىق و شتى ترى وا، كە له شويى راوهستانى ئاوهكەدا بن، يا له رپرەوو گوزمرگاكەيدابن، ئەوه گۆرانى وا زيانى نيه، چونكە لەم دوو حالەدا ئاوى ئاو هەر ماوه، ئيتر لەبەر ناچارى و بارسووكى به پاك و پاكەوهكەر دادەنرى. گۆرانى له بهرچاوو گۆرانى برپاردراو (مەعنەوى) هەردوو چونيەكن، كەواتە: ئەگەر گولاويكى بيبۆن، كە له ئاوى گۆل گيرابى، كە نيشانەكانى ترى، جگە له بۆنەكه‌ى، دەق له نيشانەكانى ئاو بكات، ئەگەر گولاويكى ئاوا تىكەلى ئاوى بوو، وه بەديمەن نەيگۆرى، ئەوا ئيمە واى دادەنيين كە ئەو گولاوهتيكەل كراوه ئەگەر بۆنەكه‌ى بمايە ميگۆرى يا نا، وه بەپى ئەوه برپار دەدمين. ئەوئەندە هەيه ئەگەر ئاوى بەهۆى خۆى كيويەلهوه گۆرا،

پاکه وه کمر نییه، نه گهر به هوئی خوئی ترموه بوو زیانی نییه، چونکه گشت خوئییهک، جگه له خوئی کیویله، له بنه پرتدا ناوه.

(۵) **ئاوئ پیسی تیکه وتبی:** نه مه دهبی بهم دوو به شه وه: کهم یا زور، مه به ست له ئاو ی کهم نه وه یه که له قولله تین که متربی، نه وه به لیکه وتنی شتی پیسی کارتیکه ر پیس دهبی، به لام به تیکه وتنی پیسییهک که چاو نه یبینی و به تیکه وتنی میس و زمرده والو شتی وا که خوینی رهوانیان نییه پیس نابی، نه م بریار (حوکم) میس له چه مک و مه فوهومی نه م فه رمایشته ی پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) و مرگی راوه: (اذا بلغ الماء قلتین لم يحمل الخبث: کاتی ئاو گه یشته راده ی قولله ته ی نیت ر پیسی هه ئنا گری). (نینو هه ببان له سه حیجی خۆیدا گیراویه ته وه، هه روا نه حمه دو دارم قوطنی و به یه هقی و حاکمیش گیراویانه ته وه). چونکه چه مک و مه فوهومی که ی نه وه ده گه یه نی: ئاو ی که متر له قولله تین پیسی هه ئد مگری. ئاو ی زوریش، که نه وه یه گه یشتبی به قولله تین، یا له قولله تین پتر بی، به لیکه وتن و تیکه وتنی شتی پیس، پیس نابی، مه گهر بیگوری، له بهر نه م فه رمایشته ی (درووه خواه له سه ربه) (خلق الله الماء طهورا...) تا کو تایی فه رمووده که، که که می له مه و پش رابورد. قولله تین واته: دوو جه ره ی گه وره، مه به ست جه ره ی ولاتی هه جه ره، له بهر نه م فه رمایشته ی (درووه خواه له سه ربه): (هه ر ئاو ی پر دوو جه ره ی گه وره ی له جه ره مکانی ولاتی هه جه ره نیت به هیج شتی پیس نابی) شافعی (خواه له سه ربه) وای داناوه: که دوو جه ره نزیکه ی پینج کونده ئاو ده گرن، به نه ندازه روو به ریش (واته: به پیوانه ییش) له شوینی چوارگوشه دا، دهبی که گمزیک و چاره کی دریزو پان و قوول بی،

به گهزی مروی مامناوهندی، لهسەر پهنجەى بهرزهلووتهى دەستیهوه ههتا بنى ئانىشكى (تهماشای كتیبی رموضه ۱/۱۹كه). كۆمهلكیش كه یهكێکیان نیمامی رهویانییه نهومیان لهلا پهسهنده: (ناوی كهمیش وهك ناوی زۆر وایه: تا نهگۆرئ پیس نابئ!) ئهم رایه بهپئی بهلگهو لیۆردبوونهوه بهیزه، چونكه مهنطووقی (خلق الله الماء طهورا) ئهوه دهگهیهنئ، وهك زانراویشه دهلالهتی مهنطوق له دهلالهتی مهفهووم لهپیشتره. گۆران به لیکهوتنی شتی پیس، كهمو زۆری چونیهكه، ههروا تامی بگۆرئ، یا رهنگی، یا بۆنی، یهكسانه، ههروا پیساییهكه تیکهلی ئاوهكه بئ، یا له نزیكهوهبئ چونیهكه، یا پیویستی ئاوهكه بئ، یا پیویستی نهبئ فهرقی نیه وهلی گۆران بهشتی پاك بهپچهوانهوه بوو، چونكه كارو باری پیسایى زهممهته، دهبئ دووربینی و (احتیاط) بكرئ، دهی ئهگهر شتی پیس كهوته ناو ئاوی، كه له نیشانهكانیدا وهك خوئی وابوو، وهك میزیکى بیبۆن و رهنگ، ئهوه ریک وهك مهسهلهی گولاوه بیبۆنهكهو ئاوهكه وایه، كه له پیشهوه رابورد، شتی شل (جگه له ناو) زۆربئ یا كهمبئ به لیکهوتنی پیسی پیس دهبئ، با نهیشگۆرئ، چونكه ئاگاداریکردنی ئهم وهك ئاو زهممهت نیه.

٣) حوکمی ئاوی بهرماوه:

بهرماوه ئهو ئاوهیه كه له دهفرهكهدا دهمینى، لهدوا ئهوه كه گیانلهبهري یا ئادهمیزادئ لیى دهخواتهوه، ئهمه چهند جوړیكى ههیه، وهك:

(۱) (بهرامو) پاشماووی مروؤف، نهمه‌یان پاکه، له‌بهر فهرمایشتی زاتی مه‌زن، {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ - سورة الإسراء - ۷۰/۱۷}.
واته: یه‌زدانی مه‌زن ری‌زو قه‌دریکی زۆری به نه‌ووی ئادهم به‌خشیوه) جا به‌هۆی نهم حورمه‌ت لی‌گرتنه‌وه‌یه که مروؤف چ موسلمان بی‌و، چ ناموسلمان بی‌و، له حالی ژیان و مردنیدا به‌پاک داده‌نری. نه‌گهر که‌سی ره‌خنه له‌م حوکه‌م بگری‌و نهم نایه‌ته‌ی تربکا به‌بیانوو که دم‌فه‌رموی: {إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ - سورة التوبة - ۲۸/۹}. واته: له راستیدا هاوبه‌شه‌به‌یدا که ره‌کان پی‌سن. نه‌وه ئیمه وه‌لامی ره‌خنه‌که‌ی ئاوا دم‌ده‌ینه‌وه ده‌لێن: مه‌به‌ست پی‌سی بی‌رو باوه‌ره، نه‌وه‌ک پی‌سی ئه‌ندام و جه‌سته، چونکه دل و دم‌روونیان جه‌به‌له، وه‌لی جه‌سته و ئه‌ندامیان پاکه، چونکه له‌سه‌رده‌می خوشه‌ویستدا (مرووبه‌خواه له‌سه‌ربه) وه‌فده‌گانیان ده‌چوونه خزمه‌تی و تیکه‌لی کۆمه‌لی موسولمانان ده‌بوون و ته‌نانه‌ت هامشوی مزگه‌وته‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ریشیان ده‌کرد، له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا جه‌زهرت (مرووبه‌خواه له‌سه‌ربه) فه‌رمانی نه‌ده‌کرد به شۆردنی شتی که له جه‌سته‌ی ئه‌وان بکه‌وی.

(۲) پاشماووی (به‌رامو) گیاندار، نهمه‌یش هه‌رپاکه، چونکه گشت گیاندارێ (سه‌گو به‌رزای لی‌دم‌رجێ) له حالی ژیانیدا پاکه، ئیتر گوشتی بخوری یا نا، به‌پیی نهم فه‌رمووده‌یه که جابیر (مه‌زاه‌خواه لی‌ته‌) ده‌ی‌گیرێته‌وه: (له پی‌غه‌مبه‌ریان پرسی: ئایا به‌و ئاوه‌ی که له‌بهر گوێدری‌ژ دم‌ینی‌ته‌وه، ده‌سنوێژ بگری‌ن؟ فه‌رمووی: به‌لی هه‌روا به به‌رامووی هه‌موو، ئا‌زله‌ و در‌نده‌یی ده‌سنوێژ گرتن دور‌سته). (شافیعی و دارمقطنی و به‌یه‌قی گن‌راویانه‌ته‌وه). له یه‌حیای کوری سه‌عه‌یده‌وه

دهگړنه وه: عومهر له ناو دهسته يې سواردا مرده چې، عهمری کوری
عاصیان تیا ده بی، له ری دهگنه سهر چهوزی، عهمر به خاومنی
خه وزه که دمه رموی: نهی خاومنی چهوز! نایا درندمیش دینه سهر
چهوز که ت بو ناو خوار دنه وه؟ عومهر (رهزه خواه لېږه) گورج دمه رموی:
(باسی نه وه مان بو مه که، نه وهی راست بی هم نیمه وه هم درندو
گیانه و مر به سهره بهرو دوا له م جوړه ناوانه له چول دخوینه وه).
(مالیک گړاویه ته وه) له به نه م فرموده میه یش: که بشه ی کچی که عب
فرمووی: نه بو قه تاده ی خه زو ورم هاته وه، ناوی دهنویزم بو دا کرد،
پشیله یه که هات لی خوار دوه، نه بو قه تادمیش دمی قاپه که ی بو
لار کرده وه تا پشیله که تیر ناوی خوار دوه، که دی من سرنجی دده م،
فرمووی: برازا! نه وه به لات وه سهیره؟ گوتم: به لی، فرمووی: پیغه مبه ر
(درویده خواه له سهر بی): فرمووی: (پشیله پیس نیه، پشیله یش له پزی کاره کمرو
نوکه رو نه مانه یه که بو خزمه ت به سهر تانا دخولینه وه). (ههر پینجیان
گړاویانه ته وه. بوخاری و موسلمو نه بو داوودو تیر میذی نه سائی) به لام
پاشماوه ی سهگ و بهراز پیسه، ده بی پاریزیان لی بکری، به پی نه م
فرمایشته ی (درویده خواه له سهر بی): (که سهگ دمی نایه ناو چه جه تان،
حهوت جار به ناو گلاوی دمر که ن و پاک بیشون، یه که م جاریان به خولاو
بی) (نه حمه دو موسلم گړاویانه ته وه) فرموده که هه رباسی گلاوی
سهگ دمکا، گلاوی بهراز به قیاس له سهر نه وه، چونکه بهراز له شهر عدا
حالی له حالی سهگ خراب تره، ماو مردی نه م نایه ته یش دهکات به به لکه
له سهر گلاوی و پیسی بهراز: { أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ - سورة الأنعام -
١٤٥/٦ } . واته: یا گوشتی بهراز بی، بهراستی گوشتی بهراز چه په له
دیاره که پیسی و چه په لی، یه که شتن.

٤) پيستی مردار:

پيستی و كهولئ مرداره و دهو به دهباخ پاك دهبيته وه، گيانداره كه
گوشتی بخورئ يانا، كهوله كهی به خوشه كردن خاوين دهبيته وه.
حه ديته كهی مميمونه به لگهی نه مهيه، كه دمفرموي: پيغه مبهري (مرويه)
خواه له مبهري: كه لاکی مه پرده گی دی فرده درابوو، فرموي: (نهی نه وه بوجی
كه لگتان له كهوله كهی و مرنه گرتوو؟) گوتیان: ناخر مرداره وه بووه،
فرموي: (با مرداره وه بوویش بی، كهوله كهی به ناوو به گه لای دلق
(قهره ظ) پاك دهبيته وه) (نه بو داوودو نه سائی گيپراويانه ته وه، رشته ی
نه سائی جوانه) له ئيبنو عه ببا سه وه (ره زاه خواه ليته) پيغه مبهري خوا (مرويه)
خواه له مبهري: دمفرموي: (هه موو كهولئ و پيسته یی به خوشه كردن پاك
دبيته وه) (شه یخان گيپراويانه ته وه).

پيسته خوشه كردن بهم جوړه شتانه دهبی: به زاخو به گلا (قهره
ظ) و به توپكله هه نارو به مازوو به خوئی و به شتی تری له م بابه ته،
پيسته ی مردار بهم جوړه دمرمانه دمر و ناوه و دی پاك دهبيته وه، به لام
دهبی خوشه كردنه كه به دمرمانیكي وا بی هه موو گوشته زیاده ی نه و
پيسته یه برزیئی و هه لی بكه نی و لای ببات و وهای خوشه بكا نه گهر له
ئاوا بخووسی تيك نه چی و بۆگهن نه كاته وه، له پاش خوشه كردنه كه
پيويسته كهوله كه پاك بشوردري، نه گهر به شتی پيس خوشه كرابوو،
به لام قسه ی ساختر نه وه يه: هه مر دهبی بشوردري بابه دمرمانی پاگیش
خوشه كرابی، وهك جهوت و تال هه نارو مازوو و خوئی.

ئەومندە ھەيە كە پيستی سەگو بەرازو بەچكەيان و بەچكەي
دوورەگيان لە دەباخ ناي، چونكە ئەم دوو لە كاتی ژياندا پيسن،
خۆشەكرن پيستی پاك دەكاتەووە كە بەھۆی مردنەووە چەپەل بووبی،
شتی كە لە ژياندا پاکی ھەل نەگري ديارە لە پاش مردن زیاتر پاکی
ھەلناگري.

ه) نَيْسَك و مووی مردار:

مردار: گیاندارێكە لە ژیندا نەمابی و بەپێی شەری خوا
سەرنەبەرابی، كەواتە: گیاندارێ گوشتی نەخوری باسەریش بپری ھەر
مردارە، ھەروا گیاندارێ كە چەقۆی لە سەربۆ و سەبەرابی، بەلام
سەربەپنەكە لەسەر دەستووورو یاسای شەریعت نەبی ھەر مردارە.
مردار ھەموو بەشەكانی لەشی پيسە، وەك گوشت و پيستی و خوری و
مووی بەپێی نایەتی: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ - سورة المائدة -
٣/٥}. واتە: ئەي موسلمانینە! مردارەو مەبوو لەسەر ئیووە حەرام كراوە
چونكە حەرامكردنی شتی كە لەزاتی خۆیدا حەرام نەبی و خواردنیشی
زیانی نەبی نیشانەي ئەوھەيە كە پيسە، بۆیە دەئین: خواردنی گوشتی
مردار زیانی نیە، چونكە ئەگەر زیانی ببوایە بۆ ناچار رەوا نەدەبوو. وە
بەپێی نایەتی: {إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ
فَإِنَّهُ رِجْسٌ - سورة الأنعام - ١٤٥/٦}. واتە: مەگەر ئەو
قەدەمغەكراوە مردارەووە بووبی، یاخوینی رژاوبی، یا گوشتی بەرازبی،
چونكە بەراستی ئەووە چەپەلە. چەپەل و پيسیش یەكن، راناو لە

(فانە)دا دەگەرپتەۋە بۇ كۆمەلەي ناوبراۋەكان، كە يەككىيان
مردارەۋەمبۈۋە، ۋەكى تىرىش ئىسك و موو خورى و كولك و پەر بەبى
گومان دادەنرېن بە پارچەي مردارەۋەبۈۋ، لەبەر ئەۋە ھەموۋيان
جەرامن. ھەيشە دەفەرمۇئ: موو بە مردنى پىس نابى چونكە ژيانى
تىادا نىيە، بە نىشانەي ئەۋە كاتى دەيتاشن گياندار ھەست بە ھىچ ناكاو
ئىشى بى ناك، ھەروا ئەم فەرموۋدەيەش دەكا بە بەلگە: ۰ پىستى مردار
ئەگەر خۆشەكرا دەستى ئى بدەي قەي ناك، ھەروا دەستدان لە خورى و
موۋەكەي لە پاش مردنى قەيدى نىيە) (دارە قوطنى گىراۋىيەتەۋە).

ھەر پارچەيى لە زىندوۋ جىيايىتەۋە رىك ۋەك مردوۋەكەي واىيە،
ئەگەر مردوۋى ئەۋ گياندارە پاكبى ئەۋ پارچەيەش پاكە، ۋەك پارچەي
مروۋو ماسى و كوللە، ئەگەر مردوۋەكەي پىس بى ئەۋ پارچەيەش پىسە،
ۋەك پارچە دوۋگى لە مەپكى زىندوۋ جىياۋوبىتەۋە، يا ۋەك ئارەق و
موۋى ئەۋ گياندارانە كە گوشتيان ناخورى، بەلام ھەرشتى كە گوشتى
بخورى موو خورى و كولك و پەرەكەي پاكە، بەپىي يەكگرتن و ئىجماعى
زانايانى ئايىن، يەزدان دەفەرمۇئ: {وَمِنْ أَصْنَافِهَا وَأَوْبَارِهَا
وَأَشْعَارِهَا أَثَا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ - سورة النحل - ۸۰/۱۶} .
ۋاتە: ھەروا خودا بە سىروشت خىستوۋىيەتە ناو دلتانەۋە كە بۇ سوۋدو
خۇش گوزمرانى خۇتان، لە خورى مەپو لە گوركى وشترو لە موۋى بىزن،
رايەخو پىخەفو شەمكى ناو مال و بەرگو پۇشاك دروست بىكەن، كە تا
كاتى دىيارى كراۋى خۇيان دەبن بە مايەي رابواردنى ژيانى جىيەن
بۇتان). مەبەست لەم قەسەيە ئەۋ توۋك و موۋىيە كە لەپاش سەربىرېن
كۆي دەكەنەۋە، يا لەكاتى ژيانى ئازەلدا ۋەرى دەگرن، ۋەك ۋاتە: باۋە كە

بهزیندوویی هه موو جارئ له کاتی خۆیدا خوری و مووی نازهل دمپر نهوه. وهئ نه گهر له شتئ له مانه به گومان بووین، که پارچهی نازهلئ پاکه یا هی بیسه؟ نهوه برپار دهمین که پاکه، چونکه شت له بهنهر هتدا پاکه، گومان کردن له بیسی، شتیکی تازمییه و پهیدا بووه، به پیی بناغه (ئهصل) بی بیسی نه بووه، پاکی هه بووه.

به لام به ههر حال مووی نادمی و پارچهی نادمی له حالی ژیان و مردنیدا پاکه، چونکه خوا دمفرموی: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ}.

٦) به کارهینانی راگرتنی قاپ و قاچاخ:

به کارهینانی دمفری زیرو زیو، له خواردن و خواردنه وهدا، بۆ پیاوو ژن یاساخه، له بهر ئهم ههر مایشتهی {مرومه خواه له سهروبه}: (ههر کهسی له حاجهتی زیرو زیودا شت بخوا پاشت بخواتهوه، نهوه خوش خوش هلپو هور ناگری دۆزهخ ههلا دمزیژیه ناو ورگی خۆیه وهدا) خودا له شتی واو له ههر شتی که دهبی بههوی شتی وا په نامان بدا.

هه موو به کارهینانیکی تریشیان نادروسته و یاساخه، وهک ئیمامی نه وهوی {مهمته خواه لینه}: له شهرحی سه حیحی موسلیمدا دمفرموی: (هاورپیانی ئیمه، له زانایانی ریبازی ئیمامی شافیعی {رهزاه خواه لینه}: دمفرموی: یه کگرتن و ئیجماع ههیه له سههر قه دمغه کردنی خواردن و خواردنه وهو گشت به کارهینانیکی تری حاجهتی زیرو زیو.. تا ئهوی که دمفرموی: بۆ ئهمهیش پیاوو ژن چون یهکن، بهبی راجیاوی و خیلاف، به لام ته نیا بوژن دروسته که، هی زیو یا هی زیو له خوی بدا، به

مەبەستى خۇرازا نەنەۋە بۇ مېردەكەي، يا بۇ ئاغاگەي، ئەگەر
كەنەزەك و گورجى بوو). قەسەي نەۋەۋى لەگەل كەمى گۇرانىدا لېرەدا
تەۋاۋ.

ھەروا دروست نىيە كە بەم حاجەتەنە دوۋكانو ھۆدەۋ ناۋمالو
دىۋەخان و شتى تىرى وا بىرايىنرېتەۋە. بىگرە ھەرمایشى ساخ ئەۋەپە كە
راگرتنى ئەم دوو جۆرە حاجەتە بەبى بەكارھىيەنایش نادروستە، چونكە
شتى كە بەكارھىيەنایى دروست نەبى راگرتنیشى نادروستە، ۋەك ئامىرى
گالتەۋ گەپ و كەرەستەي يارى و گەمەي نارەۋا، سەرەپراي ئەمەيشە
ھەرشىتى لە بناخەدا ھەرامبى تەماشاكردنیشى ھەرامە. بۆيە دروست
نىيە بۇ ۋەستاكە ئەم جۆرە حاجەتەنە دروست بىكا، ۋە لەسەر
دروستكردنەكەي كرىي ناكەۋى، چونكە كرىنى شتى وا تاۋانە.
ھەركەسىكىش ئەم جۆرە حاجەتە بشكىنى تۆلەي شكىستەكەۋ ھەرقى
نرخى ساخ لە چاۋشكاۋداي لەسەر نىيە، كە پىي دەگوتى (ئەرش:
بىزاردنى شكىستى: زەدە بىزىۋى) بۇ كەسەش دروست نىيە كە داۋاي
بىزاردنى ئەۋەي لىيكا، يا بچى لاي ستەمكارى داۋاي لەسەر تۆمار بىكا.
حاجەتى تىرىش ئەگەر بە نىيازى جوانى بەزىۋ پىنە كرابوۋ،
بەكارھىيەنایى راگرتنى نارەۋايە، خوا پىنەكە بچوۋكىي يا گەۋرەبى،
بەلام ئەگەر پىنەكە بچوۋكبوۋ ۋە بەقەد پىۋىستبوۋ ئەۋە لەبەر
بچوۋكى نادروست نىيە لەبەر ناچارى ناپەسەندىش نىيە، لەم بارەپەۋە
ئەم ھەرموۋدەپەش ھەپە كە بوخارى لە عاصىمى ئەۋەلەۋە
دەيگىرېتەۋە دەفەرەمۇ: (جامە ئاۋە پىخۇرەكەي پىغەمبەرم دى، لەلای
ئەنەسى كورى مالىك بوو (رەزەۋاۋە لىيە) قلىشىكى تىۋو بوو، ئەنەس تالى

۲) لەكاتی ھەئسان بۆ نوپۇز دابەستن. چونكە دمفەرموئ (مروودە خواە لەسەربە): (نەبادا نازارو زەحمەتی ئۆمەتم بدەم، دەنا فەرمانم پێدەکردن كە بۆ ھەموو نوپۇزئ سیواك بکەن!) (شیخی بوخاری و شیخی موسلیم گێراویانەتەو) عائیشەیش (رەزە خواە لێبە): دمفەرموئ: ھەزرت (مروودە خواە لەسەربە): دمفەرموئ: (دوو رکات نوپۇز لەگەڵ سیواك کردندا لە ھەفتا رکات گەورەترن كە بەبئ سیواککردن بکرین؟) (ئەبو نەعیم گێراویەتیەو، بیاوانی رشتەگەي جیگەي متمانەن، دارە قوطنیش گێراویەتیەو، دەیلەمیش لە موسنەدی فیردەوسدا).

۴) لەكاتی گرتنی دەسنوێژدا، لەبەر فەرموودەگەي ھەزرت (مروودە خواە لەسەربە): كە دمفەرموئ: (نەبادا ئۆمەتم تووشی سەخلەتی و زەحمەت بکەم، ئەگینا بۆ گرتنی ھەموو دەسنوێژ فەرمانم پێدەکردن بە سیواك کردن) (نەسائی و ئیبنو مەجە گێراویانەتەو).

۵) لەكاتی دەسپێکدرنی خویندنی قورئاندا. چونكە لە شوینی سیواك بۆ نوپۇز خویندن سوننەت بئ كە بریتییه لە خویندنی ھەندی قورئان و خویندنی دیکری تر، دیارە كە بۆ قورئانخویندنی پەتی سوننەت تربئ، گەرچی سیواککردن بە ھەموو شتیکی زبری لابەری پاك دەبئ، بەلام بە داری سیواك خیرترە، سیواك سوودی زۆرە: پوك توند دەكاتەو و دەدان ساخلەم دەكاو دەسگای ھەرس و ھەزم بەھیز دەكاو، گمیزکردن خیرا دەكاو، دەم و دەدان پاك و خاوین دەكاتەو، دەبئ بەمایەي رمزای خودا، پیری و دەخا و چارەي مرؤف گەش و نوورانی دەكاو، گەشەو پەرە بەھۆشیاری دەداو، پاداشتی باش دوو چەندان دەكاو، لەكاتی

گیانه لاند گیانگیشان ناسان هكاو، لهكاتی سهرمه رگا شایهتمان یادی
موسلمان دمخاته وه).

سوننه ته دامه زراوه کانی سیواک: نه مانه ن، شوردنی سیواک و
فرچه که یه له پيش و باشی سیواک کرده که دا، به دهستی راستی بیگری،
به لای راستی دهمی دهست پیبکا، سیواکه که بهینئ به ناسمانه ی
مهلاشویداو به سهر ته وقه کاکیله کانیدا، وه درژییه که یه که بستبی، ههر
که سی ددانی نه مابئ بوی هه یه به په نجه ی خوی سیواک بکا، به پئی
هه رمووده که ی عائیشه (ره راه خواه لیبئ) ده فهرموئ: (گوتم: نه ی پیغه مبهری
خودا! مرقفی وا هه یه ددانی نه ماوه، ئایا سوننه ته سیواک بکا؟
هه رمووی: به ئئ، عه رزیمکرد چون چونی بیکا؟ هه رمووی: په نجه ی خوی
بهینئ به ناوی دممیدا) (ته به رانی گیراویه ته وه).

٨) ده سنوئژ:

ده سنوئژ مه رجه گهل و فهرزگهل و سوننه تگهل و به تالکه رموه گهل
هه ی. مه رجه کانی نه مانه ن و به بی نه مانه دانامه زری: ئیسلامه تی و
فامین (ته مین) و پاکیتی ناوکه و، نه بوونی نیوانی له بهرچاو، وه ک
پهرده چلکیکی وا که نه هیئ ناوکه بگاته سهر پیست، هه روه ها
نه بوونی به ره ئستی شهرعی، وه ک بیئوئژی و زه یستانی، هه روه ها
داهاتنی کات بۆ که سی ناچار، وه ک ژنی هه میشه بیئوئژو که سی میزو
شتی وا رانه گری، چونکه خوپاک کرده و هی ئه م جوړه که سانه پئی
دمگوتری: خوپاک کرده و هی ناچاری، دیاره ناچاریش تا کاته که ی نه یه مت
پهیدا نابئ.

فهرزو پئویستییه کانیشی ئەم شەش شتەن: یەكەمیان نیەتەینانە، بەپێی ئەم فەرمايشتهی سەرەدوور (دروودە خواوە لەسەربە) گە دەفەر موی: (هەموو کردەوهی بە پێی نیازو نیەتەكەیهتی و هیچ كاری بەبی نیازو خواستی دڵ دانامەزێ) (هەردوو شیخ - واتە: بوخاری و موسلیم - گیراویانەتەوه). کاتی نیەتەینان لەگەڵ دەسپێکردنی شۆرینی یەكەم بەشی روخساردايه، نیت و نیاز ئەوهیه لە دڵیدا نیازی دەسنوێژگرتن بێن، بۆ نموونه بە دەم و دڵ بلی، یا هەر لە دڵدا بلی: نیازم ههیه بێدەسنوێژی لەسەر خۆم لادەبەم، یا نیەتم ههیه نوێژ لە خۆم حەلال دەكەم، یا نیەتمە فەرزێ دەسنوێژ بەجی دەهینم.

دوو هەمیان: شۆرینی روخسارە، وەك زاتی مەزن دەفەر موی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ - سورة المائدة - ٦/٥}. واتە: ئەو موسلمانینە! کاتی ویستتان راست ببنەوه بۆ بەجی هینانی نوێژمەكانتان روخسارتان بشۆرن، ئەوجا هەزدوو دەستان لەگەڵ هەر دوو ئانیشتاندا بشۆرن، وە بەئاویکی تازه دەستی تەر بهینن بەسەر سەرتانداو سەتان تەرکەن، ئەوجا پێكانتان هەتا دەگاتە هەردوو قولاپەكانتان بشۆرن). رووبەری روخسار بە باری درێژیدا، لە جیگەى سەوزبوونی مووی سەرەوه دەست پێدەكا هەتا ئاخىر چەناگە، لە باری پانیش ناوەندی هەردوو گوێچكەیه. پئویستە لە كاتی شۆرینی روخساریدا شۆرینی هەموو بەشەكانی برۆو برژانگو گیسوو ومیل و هەموو موویەكى تر، بەلام مووی روو (عارض) و مووی ریش ئەگەر تەنك بوون پئویستە دەرەوهو ناووەهیان لەگەڵ پێستەكەدا

بشۆردری، ئەگەر پێ بوون هەر رووی دەرەمیان پێویستە بشۆردری.
مووی تەنک ئەوەیە پێستەکە لە ژێرەوه دیاربێ.

سێهەمیان: شۆرینی هەردوو دەستە هەتا سەر هەردوو سەر ئانیشک،
بەپێی ئایەتەکە پێشو، بەلگەیهکی تریش هەیه: جابیر (ڕەزای خوا لەسەربێ)
دەفەرموئ: بە چاوی خۆم پێغەمبەرم دی ئاوی دەسنوێژەکە دەکرد
بەسەر سەر ئانیشکەکانیدا، ئەوجا فەرمووی: (ئەو دەسنوێژە کە
مەرجی دروستبوونی نوێژە لەلای خوا ئەمەیه) (دارە قوطنی و
بەیهەقی). ئانیشک ئەو سەرجمگەیهیه کە دەکوێتە نیوانی قۆل و
باسکەوه، پێویستە ئاوەکە بگا بە هەموو مووەکەو بە هەموو پێستەکە،
تەنانەت ئەگەر لە ژێر نینۆکا چلک کۆبووبووه، نەیدەهێشت ئاوەکە
ژێرەکە تەپکا ئەوه نە دەسنوێژی کە دادەمەزرێ و نە نوێژەکە
دروسته.

چوارەمیان: تەپکردنی سەر، بە کەم و زۆر دێتەجێ، بەپێی
فەرموودەکە موغیرە (ڕەزای خوا لەسەربێ): جارئ پێغەمبەر (دروودە خوا لەسەربێ)
دەسنوێژی گرت دەستی تەپێ هیئا بەسەر مووی پێشەسەریداو بەسەر
مێزەرەکەیداو بەسەر هەردوو خوقفەکەیدا). (موسلیم) چونکە ئەگەر
تەپکردنی هەموو سەر مەرج بوایە، سەرۆەر (دروودە خوا لەسەربێ) بە
تەپکردنی مووی پێشەسەری قنیااتی نەدەکرد، وەک تریش ئەگەر کەسێ
بۆ دلدانەوه دەستی هیئا بەسەر تەوقەسەری هەتیودا بەوهیش دەگوترێ
کە دەستی هیئاوه بەسەریدا.

پینجه میان: شۆرینی هەر دوو پییه، له گهڵ هەردوو قاپه
 رمقه له کاندایا، به پیی نایهتی: (وارجکم الی الکعبین) قاپ یا قاپه
 رمقه له، یا قوله پی، ئیسقانیکی رمقه لهی به رزه بهم دیوو بهو دیوی
 قاجه وه، له نیوانی لاق و پیدایه، هەر قاجه ی دوو قوله پیی ههیه، له
 فهرمووده ی ساخدا دمفه رموی: (ئینجا قاجی راستی ههتا هەردوو
 قاپه رمقه لهی شۆرد، ئه و جا بهو چه شنه پیی چه پیشی شۆرد) نوعمانی
 کورپی به شیریش {هه زاه خواه لیبه} فهرمووی: پیغه مبهەر {هرویه خواه له سه ربه}
 فهرمووی: (ریزه کانتان راست بکه نه وه) نیتر ئیمهیش شانمان دمنووسان
 به شانی یه کتریه وهو قوله پییشان ده لکان به قوله پیی یه کتریه وه
 (بوخاری).

دهی ئەم فهرمووده یه نوعمان به لگهیه له سه ر نه وه که هه موو
 پییه ک دوو قاپه رمقه لهی ههیه.

شه شه میان: ریزلیگرتنه (ته رتیب) واته: به جیهینانی شۆردنی
 نه ندامه کان له سه ر ئەم ریزه ی باسکرا: روخسار، ده ست، سه ر، هاج.
 پیو یستبوونی ریزلیگرتن یا له نایه ته که وه و مرده گیرئ، له سه ر رای نه و
 زانیانه ی که دمفه رموون: واوی عه طف بو ریزلیگرتنه، یا له کردارو
 گفتاری هه زه رت خو ی {هرویه خواه له سه ربه} چونکه شتی وا له پیغه مبهەر
 {هرویه خواه له سه ربه} نه گیردرا وه ته وه که ئەم ریزه ی پیش و پاش کردبی،
 به لگوو جاری هه زه رت {هرویه خواه له سه ربه} له سه ر ئەم شیوه یه ریزی له
 شۆردنی نه ندامه کانی ده سنو یژ گرتو فهرمووی: (ئهو ده سنو یژیه که
 مه رچی دروستبوونی نو یژه لای خوا نه مه یه) (بوخاری). له

فەرموودەمىھكى تىرىشدا دەفەرموئ (مروودە خواھ لەسەربە): (ئەو دە پېش بخەن كە خوا پېشى خستوو) (نەسانى بە رشتەيەكى ساخ گىراپوئەتەو) ديسان لەبەر ئەوھىش كە خوداى گەورە - سەر كە ئەندامىكە لە دەسنوئزدا تەر دەكرئ نەك دەشۆردرئ - دايانەو لە نيوانى ئەو ئەندامانەى كە دەشۆرئ، وە بەم كارە ريزى ئەندامە ھاوچەشنەكانى پچراندوو، جەرەبىش كە قورئانەكە بە زمانى ئەوانە، ئىشى وا ناكەن ئەگەر قازانجىكى نەبى،

ئەو قازانجەش لىرەدا پىويسىتبوونى ريزلىگرتنە، ھەروا لەبەر ئەوھىش كە مەبەست لەم ئايەتە روونكردنەوھى چۆنىتى دەسنوئزى پىويستە.

۹) سوننەتەكانى دەسنوئز:

۱) سوننەتە بۆ دەسنوئز گر لە سەرەتاو ناوى خودا بەيئنى، بەيھەقى بەرشتەيەكى چاك (اسناد جيد) گىراپوئەتەو: كە حەزەرت (مروودە خواھ لەسەربە) دەستى نايە ناو حاجەتەكەو (ئەو جا پەيتا پەيتا ناو لە نيوانى پەنجەكانياو ھەلەدەقولا) ئىنجا بە ھاوپىيانى خۆى فەرموو: (بە پىروژى ناوى خودا دەست بكەن بە دەسنوئز گرتن لىي) لە فەرموودەى ساخدا دەفەرموئ: (ھەر كاريكى بايەخدار بيسمىلاى لىنەكرئ گولەكەو بىفەرە!) واتە: ناتەواو بىپىتە.

۲) سوننەتە بەروپشتى ھەردوو دەستى، بەر لە كردنيان بەناو ئاومكەدا بشۆرئ، چونكە چۆنىتى دەسنوئزى پىغەمبەر (مروودە خواھ لەسەربە)

ئاوا باس كراوه، له بهر نهم فهرمووده ئهوسى كورى ئهوسيش كه
دمفهرموى: (سهرنجم داوه چه زومت {دروودى خواى له سهربه} كه دهسنويزى
دهگرت له پيشدا سىجار ههر دوو دهستى خوى تامووچه گانى دهشورد)
(ئهحمهد) له سهحيه پيشدا ههه: (حومرانى نۆكهري عوسمان
فهرمووى: عوسمان داواى ئاوى كردو لهسهر نهم شيويه دهسنويزى
گرت: له پيشا سى جار ههر دوو لهپى شورد) ويتهى نهم شيويه له
كۆمه ئى لهيارانه وه چه سپاوه.

(۲) ئاوا لهدهم رادان.

(۴) ئاوا له لووت رادان وههنگردن، چونكه خو شهويست {دروودى خواى
له سهربه} واى دهكرد، دهيش فهرموى: (نهم دهسته له سوننهتن) (موسليم)
خا له ناو ريزى ئهو دميه دا نهم دووهى ژمارد: ئاوا له دهم رادان و ئاوا له
لووت رادان. مهرجه بۆ هاتنه دى نهم دوو سوننهته ئاوا لهدهم رادان پيش
بخري، ههروهك سوننهته زيادهرهوى كرن لهم دوو سوننهته دا، مهگهر بۆ
كهسنى كه بهرۆژووبى، بۆ ئهو ناپه سنده.

(۵) دهستهينان به ههموو سهردا، چونكه پيغه مبههر {دروودى خواى له سهربه}
وايكر دووه، له بهر ئهوهيش ههتا له مهترسى راجيايى (خروج له خيلاف)
دهرباز ببين، چونكه ههندى زانا ده ئين: دهستهينان به سهر ههموو سهردا
فهرزه، ئه مهيش مهترسى ئهوهى ههيه ئهگهر نهم رايه راست بى
دهسنويزى سهرپيچيكر (مخالف) بهتال بى.

(۶) دهستى تهريهينان به ههر دوو گويچكه دا، به ئاويكى تازه،
له پاش مهسحى سهرى، به ديوى دهره وه ناوه ودياندا، عهبدوللاى كورى

زمید دمفهرموی: پیځه مېهرم بینی دهنوږی دگرت، به ناویکی تازه له پاش تهرکردنی سهری، دهستی تهری هینا به ههردوو گوږی خویدا (حاکم، بهیهقی) بهیهقی به رستهیهکی ساخ گیراویه ته وه، چوښتی نه م تهرکردنه ناویه: ههردوو په نجهی شایه تمانی بخاته ههردوو کونه گوږی و به ناو چرچو لوجه کاندو سووریان پی بدا، ههردوو په نجه که له یشی له هه مانکاتدا به سهر دهرمودی گوږیکانیدا بهینی.

(۷) نازنینه وهی ریشی پر، سونه ته په نجه بخاته نیوانی مووی ریشه وه، ریشی پر نه ویه له ژیریه وه پیسته که دیار نه بی، نیبنو عه بباس {ره زاه خوا لایب} دمفهرموی: پیځه مېهر {دروود خوا لاسه رب} دستووری وابوو کاتی دهنوږی دگرت به په نجه کانی دهستی دهخته ریشی (نیبنو ماحه) هه روا دمفهرموی: جاران پیځه مېهر {دروود خوا لاسه رب} له دهنوږدا دهستی دهخته ریشی، بوخاری دمفهرموی: نه مه ساختین به لگهی نه م مه سه له یه. فهرموودیه کی تری نیبنو عه بباس {ره زاه خوا لایب} دمفهرموی: جاران پیځه مېهر {دروود خوا لاسه رب} کاتی دهنوږی دگرت له ژیر ریشیه وه به په نجه کانی دهستی دهخته مووی ریشی (نیبنو ماحه).

(۸) نازنینه وهی نیوانی په نجا کانی ههردوو دستو ههردوو پی، به پی نه م فهرموودیه ی نیبنو عه بباس: پیځه مېهر {دروود خوا لاسه رب} فهرمووی: (که دهنوږ دگری دست بخره ناو په نجهی دستو پیت) (نیبنو ماحه، تیرمیزی) دس خسته ناو چهنجهی پی ناوا باشه: به په نجه تووتهی دهستی چه پی له ژیر پییه وه، له په نجه تووتهی قاجی راستیه وه دست پیبکاو به ریز پیااندا برپا هه تا له په نجه تووتهی

قاچى چىپەۋە دەرەخچى، ئازىنەۋەدى پەنجەگانى دەستىش بەۋە دەپى
كە بەناۋىەكا تىكيان پەرىنىۋ بىيانجولتىنى.

۹) پىخشتنى لاي راست لە سەر لاي چەپ، لە ھەموو شۆردن و
گەردەۋى دەسنوئىژدا لاي راست بختە پىشى لاي چەپەۋە، بەپىي
فەرمايشتەكەى (دروودە خواە لەسەربى) (كاتى دەسنوئىژ دەگرن بە ئەندامە
راستەكانتان دەست پى بكن) (ئەبو داوود، ئىبنو ماجە، ئىبنو خوزىمە،
ئىبنو حەببان) ئىبنو خوزىمەۋ ئىبنو حەبان بە فەرموودەيەكى
ساخيان داناوە. عائىشەيش (رەزەۋە خواە لىيە) دىفەرموى: پىغەمبەر (دروودە خواە
لەسەربى) لە كردنى ئەم شتانەدا ھەزى لەۋە بوو كە لاي راستى پىش بخت:
لە پىلاۋ لەپىكرىدەن لە ھەز شەنەكردن لە دەسنوئىژ گەرتنداۋ لە ھەموو
كارىكى گەنگىدا) (پەسەندى ھەردوۋ لايە - بوخارى و موسلىم
گىراۋيانەتەۋە).

۱۰) سۈننەتە سى جار كرنەۋەدى شۆردن و تەركردنى ئەندامەگانى
دەسنوئىژ، بەپىي فەرموودەكەى عوسمان (رەزەۋە خواە لىيە): پىغەمبەر (دروودە
خواە لەسەربى) دەسنوئىژى گەرت و ھەموو ئەندامەگانى دەسنوئىژى سى جار سى
جار شۆرد) (موسلم) لە گىرپانەۋەيەكى ئەبو داوود لە عوسمانەۋە:
پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربى) سى جار دەستى تەرى ھىنا بەسەر سەرىدا، لە
گىرپانەۋەيەكى ئىبنو ماجەدا: دەلى: ەلى (رەزەۋە خواە لىيە) دەسنوئىژى گەرت،
سى جار سى جار، ئەندامەگانى دەسنوئىژى شۆرد، ۋە فەرموۋى:
دەسنوئىژى پىغەمبەرىش (دروودە خواە لەسەربى) ئاۋابوو.

۱۱) سۈننەتە شۆردنەكە بەرو دوابى، پىش ئەۋەدى ئەندامى پىشوو
ۋىك بىيئەۋە دەست بكا بەئەندامى دوا ئەۋ، چونكە پىغەمبەر (دروودە خواە

لهسهره: وایکردوه، ههتا له مهترسی راجیاییش دهربازبین. سوننه ته
لهپاش لیبوونهوه دهستهکانی رانهویشی، به پتی ههرمایشتهگهی (مرویه)
خواه لهسهره: (کاتی له دهنویژبوونهوه دهستان رانهویشی، چونکه شتی
وا دهبی به باویشینی شهیتان) (نیبنو نهبی حاتهو کهسانی تر
گیژاویانهتهوه) لهبهر نهویش کاری وا بوئی بیزابوونی له خواپهرستی
لی دئ، سوننه ته له پاش بیسمیلاکردن نهویش پتربکا: (اللهم اغفر لی
ذنبی ووسع لی فی داری وبارک لی فی رزقی: خودایه! له گوناهم
خۆشبهو گوشادی بخهره مالم و پیتو ههپ بخهره رۆژیم) (تیرمیزی له
نهبو هورمیرهوه). سوننه ته که نهنگوستیلهیش له شوینی خوی
بلهقی، نهگهر ژیرهگهی تهپ دمبوو، دهنه دهبی دایکهنی و لهفاندن
بهسنیه سوننه ته به شۆردنی لای سهرووی رووی دهست پیبکا، و له
پیشه سهریهوه دهست بکا به تهپکردنی سهری، وه بهنووی پهنجهی
دهست و پیی، دهست پی بکات، نهگهر خوی ناوی دادهگرد بۆ خوی، بهلام
نهگهر کهسیکی تر ناوی هکرد به دهستیدا له نانیشکهکانیهوه دهست
پیبکا، وه ناوی دهنویژمگهی لهو (مودد)ی که متر نهبی، وه له ناو
بهکارهیناندا دهسلای نهکا، وه له سی جا رتی نهپهپی، وه لهکاتی
دهسنویژگرتندا قسه نهکا، وه ناوهکه شلپ نهکیشی به روویدا، بهلکوو
بهشینیهی، لهپاش تهواو بوونی کردارهکانی دهنویژمکه روو بکاته
قیبله و ههردوو دهستی بهرزموه بکاو بلی، (اشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شریک له، واشهد ان محمدا عبده ورسوله، اللهم اجعلنی
من التوابین واجعلنی من المتطهرین، سبحانک اللهم وبحمدک،
اشهد ان لا اله الا انت استغفرک واتوب الیک) وه ههه لهحالی بهرهو

قیبله‌دا سوورەتی (انا أنزلنا) بخوینێ بەلام لەم کاتەدا دەستی
بەرزەنەکاتەوه. موسلیم (ره‌زاه‌خواه‌لایه‌): ده‌گیڕێته‌وه: هەر کەسێ لەپاش
دەسنوێژگرتن بڵێ: (أشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له،
وأشهد أن محمدا عبده ورسوله) هەر هەشت دەرگاکانی بەهەشتی بۆ
دەکرێته‌وه، بە کەیفی خۆی لە کامیانەوه‌ حەزبکا دەچێته‌ ژووڕه‌وه‌)
تیرمیذی لەم نزایه‌ ئەمە‌ی پتر کردووه‌: (اللهم اجعلنی من التوابین
واجعلنی من المتطهرین) حاکمیش (ره‌زاه‌خواه‌لایه‌): ئەمە‌ی لێ پتر
کردووه‌: (سبحانک اللهم وبحمدک اشهد أن لا اله انت استغفرک
واتوب الیک).

سوننەته‌ بەبێ بەهانه‌ی ره‌وا یارمەتی لە کەس وەر نه‌گری لە
دەسنوێژگرتندا، وه‌ بەبێ بەهانه‌ خۆی وشک نه‌کاتەوه‌. واته‌: بە خاوی
ئەندامەکانی دەسنوێژ نه‌سڕێ با لەسه‌ر خۆ وشک ببه‌وه‌ سوونەته‌
لەپاش کاتی دەسنوێژی تازه‌وه‌ دوو رکات نوێژی سوننەتی دیاری دەسنوێژ
بکا، پی‌غه‌مبەر (مریوه‌خواه‌لەسەربە): دەفهر‌موئ: (هەر موس‌لمانێ دەسنوێژی بە
جوانی بگڕێ، وه‌ دوو رکات سوننەتی پێوه‌ بکا، بە باشی دلیان بداتی و
بیری لە لایان بێ، مسۆگەر کە بەهەشت بۆ خۆی مسۆگەر ده‌کا)
(موس‌لیم). بزانی: ئەگەر لەناو دەسنوێژەکه‌یدا گومانی بۆ په‌یدا بوو کە
فه‌رزێ لە فه‌رزەکانی دەسنوێژی فه‌رامۆش کردووه‌، ئەوه‌ پێویسته‌ ئەو
فه‌رزە بکاتەوه‌، ومه‌هر چیش فه‌رز نه‌کراوه‌وه‌ دووباره‌ی بکاتەوه‌، چونکه‌
بناغە‌ی کار لە شه‌ریعه‌تا له‌ سه‌ر نه‌بوونی شته‌، عه‌ده‌م نه‌صله‌، کارو
فیعل عاریضه‌، به‌لام هەر گومانی لە پاش ته‌واکردنی دەسنوێژەکه‌ کە
بوو، له‌یه‌ر فه‌رمایشتی بایه‌خدار کاری پێ ناکرێ، چونکه‌ گومانی وا

زوره، کارپیکردنی دیزواره، له رواله تیشدا وا دمرده کهوئ که دهنویژ به ته‌واوی گیرایی! به‌لام گومان له نیتدا له پاش ته‌واو بوونی دهنویژیش گهره که بوی بگه‌رپته‌وه، سهر له‌نوئ دهنویژمه‌کی بگریته‌وه.

۱۰) تاراتگرتن: استنجاء: خو پاک‌کردنه‌وه:

پیناسه‌که‌ی له شهرعا: (لابردنی پیسی سهر هەردوو رایه، که پیشیان ده‌گوترئ: پاش و پیش، به‌ئاو، یا به‌بەرد، یا به‌هەردوکیان) حوکمه‌که‌ی هەرزە، به‌پیی فەرمايشته‌که‌ی (دروود خواە لەسەربە): (کاتی یه‌کیکتان ده‌جئ بۆ سەراو باسئ بەرد له‌گەل خۆی ببا، خۆی پێیان پاک بکاته‌وه، ئیتر ئەوه بریتی تاراتگرتن ده‌که‌وئ) (ئەبو داوود و داره قوطني و ئیبنو ماجه به‌رشته‌یه‌کی جوانی ساخ گیراویانه‌ته‌وه) ئەه‌سه‌یش (رواه خواە لەپێ) ده‌فهرموئ: (من و کورپکی له‌ سی‌ره‌ی مندا که پیغه‌مبەر (دروود خواە لەسەربە) ده‌چوو بۆ سەراو جه‌ومندمیئ ئاومان بۆی ده‌برد، به‌و ئاوه‌ تاراتی ده‌گرت، ومنه‌قیزه‌یه‌کی‌شمان له‌گەل خۆمان ده‌برد، پیغه‌مبەر (دروود خواە لەسەربە) دایده‌چه‌قاندو ده‌یکرد به‌ به‌رده‌م (به‌ربه‌ست - سوتره) له‌ کاتی نوێژدا). وا باش‌تره‌ که خۆی به‌ به‌ردو به‌ئاو پاک بکاته‌وه، چونکه‌ خه‌لکی قوبابه‌ هەردووکیان تاراتیان ده‌گرت، خودا له‌به‌ر ئەوه‌ ستایشیکردن و فەرمووی: {فِيهِ رَجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ - سورة التوبة - ۱۰۸/۹}. واته‌: ئەم مزگه‌وته‌ی قوبا کۆمه‌لئ پیاوی موسلمانان ساغی پاک و ته‌میزی تیا‌یه، حمز به‌پاک‌ی دل و دموون و له‌شو و جل و شوین ده‌که‌ن، له‌بئ دهنویژی و

له شپسی دوورن، بهسه بۆ سهر بهرزی نهوان که خودا نهو کهسانه ی
خوش دهوی که حزیان له پاکی و خاوی نییه و خویان پاک و خاوی
رادمگرن) چونکه نهو دهو بوو کاتی نهو نایه ته هات پیغه مبه ر (درووه خواه
له سه ربه) له هوی نهو ستایشه ی، لیانی پرسی، عه رزیان کرد: له پیشدا
خۆمان به بهرد پاک ده کهینه وه نهو جا به ناویش تاراتده گرین) به ززار
به رشته یه کی بیته ز (ضعیف) گپراویه ته وه، به لام نهو دهوی به راستی
نازانی و دهفه رموی: زانایانی شهرع ناوا دهی گپرا نه وه، که چی له کتیه کانی
حه دیسدا شتی وانیه، به لکوو نه مه یان تیایدا یه: (به ناو خۆمان پاک
ده کرده وه) (نه حمه د، ئیبنو خوزیمه) وا باشه له پاساودانی باشت رینیدا
بگوتری: (زاتی پیساییه که به بهرده که لا ده چی، نه سه ره که شی به ناو ده که
لا ده چی، ئیتر ده ست چه په لاوی ناب). نه گه ر تاراتگر ویستی هه ر به
یه کیکیان پاک بکاته وه، باخوی به ناو پاک بکاته وه باشته ر، چونکه نهو
هه م پیساییه که لاده با، هه م خوی نه سه ره که ی لاده با، به لام بهرده که هه ر
خودی پیساییه که لاده با، نه گه ر تاراتگرتن به بهرد بوو پیویسته به سی
بهرد بی، نه گه ر به سی بهرد پاک نه بووه پیویسته به زیاتر خوی پاک
بکاته وه، مه رج بوونی سی بهرد به پیی فه رمووده که ی پیشووه: (کاتی
یه کیکتان ده چی بۆ سه راو با سی بهرد له گه ل خوی ببا) خۆپاک کردنه وه
هه ر مه رج نیه به بهرد بی، به لکوو به هه رشتی که پاک و وشک بی و
پیس هه لکه نی و ریزی نه بی ده بی به لام به بهردی ته رو شتی پیس و
شتی ساف (وهک قامیش و شووشه) ناب. ئیبنو مه سعود (ره زاه خواه لیبه)
دهفه رمی: جاری هه زرمه ت (درووه خواه له سه ربه) رویش ت بۆ سه راو، به منی
فه رموو که سی بهردی بۆ به به م، منیش دوو بهردم ده ست کهوت، هه ر

چەند گەرام بۇ بەردى سېھەم دەستەم نەگەوت، لەبەر ئەو دەردى بەردى
تەپالەيەكم بۆى برد، دوو تەپالەكەي فەرداۋ فەرموۋى: (تەپالە
چەپەلە!) (بوخارى) بۆيە بەشتى رىزدارىش نابى، ۋەكوو كوليرمو
ھەموو خواردەمەنيەكى تىرى ئادەمىزاد، يا خواردەمەنى جنۆكە ۋەك
ئىسقان، لەبەر ئەم فەرموۋدەي مسليم: (حەزروت {ەرۋەدە خۋادەسەربە:} رىگەي
نەدەدا تارات بە ئىسك بگىرى، دەيفەرموۋ: چۈنكە ئىسك خۇراكى برا
جنۆكەكانى ئىۋەيە!).

مەرجى بە كارھىنانى بەردى ۋەنەي بەرد ئەمەيە: شۈنەپىسەكە
ۋەك نەبۇبىتەۋەو پىسىيەكەيش لە جىگەي ئاسايى خۆى لاي نەدابىۋ
شتى بىگانەي تىرى نەھاتىتە سەر، دەنا دەبى تاراتكە بەس بە ئاۋبى،
يا بە بەردى بە ئاۋبى، بەردى تەنيا بەس نى).

۱۱) دەستۋورى سەراۋەردن:

۱) نادروستە بۇ سەراۋەرد لە چۆلەۋانى، ئەگەر پەنايى نەبوو،
روۋكردن ۋە پىشتىكردن لە روۋگە، بەپىي فەرمائىشتەكەي {ەرۋەدە خۋادەسەربە:}
(كە دەچنە سەر پىشاۋ، بۇ پىسايى يان بۇ گمىز، نە روۋبەكەنە روۋگە
(قىبلە) ۋە نە پىشتى تىبەكەن، بەلام روۋبەكەنە ئەم لاۋ لا) (شەيخان) ھۆى
ئەم نادروستىە ئەمەيە: بەرى روۋگە شىكۆمەندە، دەبى شىكۆمەندىيەكەي
بىپارىزى، بەپىي فەرموۋدەكەي سوراقەي كورپى مالىك {ەرۋەدە خۋادەسەربە:}
دەيگىرپىتەۋە كە دەفەرموۋ: بە گۈنچەكەي خۆم لە زارى پىرۋى سەرۋەرم
ژنەۋت دەيفەرموۋ {ەرۋەدە خۋادەسەربە:} (كاتى كەسىكتان دەچى بۇ سەراۋ

باريزی قیبله‌ی خوای گهورمو مه‌زن بگری، با روونه‌کاته رووگه. به‌لام نه‌مووی دهم‌رموی: نه‌گهر له‌بهر دهمیه‌وه داپوشه‌ری (ساتری) هه‌بوو، دوو سییه‌کی گه‌زی به‌رز بوو، خو‌شی به‌قهد سی گه‌ز یا که‌متر لییه‌وه نریک بوو، نه‌وه رووکردن تی‌ی دروسته، ئیتر چ له‌ناو سارادا بی، چ له‌ناو خانوودا بی، رووکردن و پشت کردنه رووگه له‌ناو مالدا بویه حه‌رام نیه له‌بهر نه‌م فهرمووده‌یه‌ی ئیبنو عومه‌ر: فهرمووی: ئیشم هه‌بوو چوومه سهر سهر‌بانه‌که‌ی حه‌فصه‌ی خوشکم که ژنی پیغه‌مبه‌ر (درویده‌خواه له‌سهر‌ب) بوو، پیغه‌مبه‌رم دی خه‌ریک بوو روو به‌شام ده‌ستی به‌ئو ده‌گه‌یانندو بشتی کردبووه رووگه. (کو‌مه‌له‌که گپ‌راویانه‌ته‌وه — بوخاری، موسلیم، نه‌بو داودد، تیرمیذی، نه‌سائی) شافعی‌ش (ره‌زاه‌خواه لی‌ب) دهم‌رموی: رووکردن و پشت کردن له‌رووگه له‌ده‌شت نادرسه نه‌ک له‌ناو مالدا. مه‌روانول نه‌صفه‌ریش (ره‌زاه‌خواه لی‌ب) دهم‌رموی: ئیبنو عومه‌رم بی‌نی حوشره‌که‌ی له‌به‌رده‌میه‌وه له‌رووی قیبله‌وه ییخ دابوو، نه‌وجا به‌رمو وشره‌که گمیزی ده‌کرد، عه‌رزیم کرد: نه‌ی باوکی نه‌وره‌حمان! خو‌شتی وا نه‌یی لی‌کراوه؟ چو‌ن تو ده‌یکه‌ی؟ فهرمووی: شتی وا له‌بو‌شاییدا، له‌شوینی به‌ربه‌ره‌لادا نه‌یی لی‌کراوه، به‌لام نه‌گهر له‌نیوانی توو نیوانی رووگه‌دا شتی هه‌بی که په‌ردمت بو بکا نه‌وا قه‌یناکا) نه‌بو داوودو حاکم گپ‌راویانه‌ته‌وه.

۲) پاریز بکا له‌گمیز کردن له‌ناو ئاوی راوه‌ستاودا. پیغه‌مبه‌ر (درویده‌خواه له‌سهر‌ب) دهم‌رموی: (که‌ستان قه‌ت گمیز مه‌که‌نه ئاوی راوه‌ستاووه) جابیریش (ره‌زاه‌خواه لی‌ب) دهم‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (درویده‌خواه له‌سهر‌ب) نه‌یی ده‌کرد که له‌ناو ئاوی راوه‌ستاودا گمیز بکری (موسلیم،

نەسائى) ئەم نەيى لىكردنەيش ئاۋى كەم و زۆرى دەگرىتەۋە، چۈنكە شتى ۋا مايەى چەپەئىيە، بەلام بەرگىرىيەكە چۈنكە بەرگىرى = دىفاع بەلام (بەرگىرى = مەن) لە كەما توندترە، ۋە لە شەۋىشدا توندترە لە رۆژ، چۈنكە دەلەين: ئاۋ لە شەۋدا ئارامگاى جىنۇكەيە، جا دوور نىيە كە بەھۋى ئەۋەۋە جىنۇكە توۋشى زىيانىكى بىكەن، ئاۋى رەۋانىش ئەگەر كەم بى مىزىتىكىردنى نادروستە، چۈنكە لەكارى دەخا، نە بەكەلگى خۇى دەمپنى، نە بەكەلگى كەسىكى ار دەى، ئەگەر زۆرىش بى ئەۋە ناپەسەندە، واتە: مەكروۋە، ئاۋى راۋەستاۋىش كەم و زۆرى ئەم دووبىرپارەى بۇ ھەيە، كەم بى نادروستە زۆر بى (ۋاتە: قوللەتەين بى) ناپەسەنە. بەھەر حال سەراۋىكردن لە ئاۋى راۋەستاۋدا زۆر خراپە.

(۳) سەراۋنەكا لە ژىردارى بەرىدا، لە كاتى بەردا، يا لەھەر كاتىكى. تردا، پىسايىكردن ناپەسەندترە، چۈنكە بەرەكەى پىس دەكاۋ قىزەۋون دەى.

(۴) سەراۋنەكا لە سەرىگائى كە ھاتوو چۇى تىابكرى، سەراۋى گەۋرە خراپرتە، جارى پىغەمبەر (دروىدە خواۋ لەسەربە) فەرموۋى: خۇتان بپارىژن لەۋ دوو شتە ناشرىنە كە دەبن بە ھۇى ئەۋە خەلگى نەفرەتتان لىبەكەن ۋە لەعنەتتان بۇ بنىرن، گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خواۋ ئەۋ دوو شتەيە چىن؟ فەرموۋى: سەراۋىكردن لەسەرەپىدا، يا لە سىبەرى جىگەدانىشتندا.

(۵) سەراۋنەكاتە ناۋ كۈنى زەۋىيەۋە، مەبەست كۈنى دەم خروپانە، چۈنكە پىغەمبەر (دروىدە خواۋ لەسەربە) لە فەرموۋدەپىكا، كە

نه سائی و نه بو داوود گیراویانه ته ووهو حاکم فەر موو یه تی: فەر موو دده یه کی ساخه چونکه به پئی مهرجه گانی صه حیجی بوخاری و صه حیجی موسلیمه، پیشگیری کردووه له وه که: (میز بکریته کونه وه). له بهر نه وه که جیگه و شوینی جنوکه یه.

(٦) له سیبهری دانیشتنی مهردووهدا، وهك سیبهری درهخت و شتی وا سهراو نهكا. سهراوی گه وره خراپتره، پیغه مبه ر (مرووده خواوه له سه ربه) فەر موو یه تی: خوټان له م سئ ئیشه بپاریزن که دهن به هوئی نهفرین لیگردنتان: سهراوکردن له گوڤرگاگاندا یا له سه ر چهقی ریگه و باندا، یا له سیبهری حه وانه وهدا، وهك سیبهری درهخت و شتی وا. (نه بو داوود) جیگه ی گوڤ و کانیکردن و ریگه ی کانی و بواری دهوروبهرو قهراخی ئاوی لیخواردنه ووهو بهر بهر پوچکه ی زستانی ش له م بریناره دا وهك سیبهر وایه. میزکردن له سه ر گوڤ نادروسته، ههروا له ناو مائی مزگه وهدا، با بیکاته دمفه رموئ: فریشته ووهو دواپی له دمروه ی مزگه و ت بیرپژئی هه ر حه رامه!.

(٧) له کاتی دهست به ناو گه یاندنا قسه نه کا، چونکه پیغه مبه ر (مرووده خواوه له سه ربه) دمفه رموئ: (نابئ دوو کهس به یه که وه بچن بۆ سهراوو شه ر میان هه ئمانن دهست بکه ن به قسه کردن، چونکه خودای گه وره و مه زن زوړ رقی له شتی وا ده بیته وه) (نه بو داوود) بۆیه خوا زوړ رقی له شتی وایه له بهر هه ئمانینی شه ر مگا، دنا قسه کردن له م کاته دا دروسته به لام ناپه سه نده، دهق وهك ژن ته لاقدان خوئی ره وایه که چی پیغه مبه ر (مرووده خواوه له سه ربه) له باره یه وه دمفه رموئ: (دزیوترین حه لال له لای خودای گه وره و سه روه ر ژن ته لاقدانه) نه مانه ی ش حوکه ی قسه کردنیان هه یه:

وۀلامدانهوہی سلاوو نزاکردن بۆ پڑمیوو سوپاسکردنی پڑمیو، ئەگەر لەسەر پێشاو پڑمی با لە دلەوہ سوپاسی خوا بکا، موحیی طہ بەری دمفہرموی: (گەرەگە لەوکاتەدا نەبخواو نەبخواتەوہو نە تەماشای دمردراوہگە بکاو نە سەیری شەرمگای خۆی بکاو نە سەیری ئاسمان بکاو نە بەدەستی یاری بکاو نە زۆریش لە ئاودەستا بمینیتەوہ، ناپەسەندە ھەلگرتنی شتێ کە ناوی خوای لێنووسرابێ، وەک ئەنگوستیلەو پارەو درەم، ھەروا شتێ قورئانی لێنووسرابێ، لە بۆ شکۆمەندی، ناوی پیغەمبەریش لەم مەسەلەیدەدا وەک ناوی خوا وایە)، لە ھەدیسەدا دمفہرموی: (پیغەمبەر (مروودە خوا لەسەرین) کە دەرپۆشتە ناو ئاو دستانەوہ ئەنگوستیلەگە یادەگەندو لە شوینیکا دایدەنا، ئەوجا دەرپۆشتە ناوی، چونکە مۆری (محمد رسول اللہ) ی لێھەلگەندرابوو) (تیرمیزی) گێڕویەتەوہو فەرموویەتی: فەرموودە یەکی جوانی ساخە (حدیث حسن صحیح) ھەرامە سیپارە (موصحف) بیری تە ناو ئاودەستانەوہ، مەگەر بترسێ کە بیدزن، یا بکەوێتە دەستی بیپروا، لەکاتی وادا ناچارییە دروستە، بە ھەر حال پێویستە بەپێی توانا پاک رابگری و لە بیپریزی بپاریزی.

بزانن: کە ھەموو ناویکی شکۆمەند لەم حکومەدا وەک ناوی خواو پیغەمبەر وایە، کەواتە ئەمە ناوی گشت پیغەمبەرەکان دەگریتەوہ (مروودە خوا بیان لەسەربین).

۸) نابێ رووبکاتە خۆرو مانگ، یا پشتیان تییکا، چونکە ئەم دووشتە دوو نیشانە ی گەورە ی ئاشکران لەسەر گەورە یی خوای مەزن.

۹) بەرەو رووى با، بامىزىنەكا، لەو كاتەدا قورسايى لەشى بخاتە
سەر قاچى چەپى، كە دەجىتە ناو ئاودەستەوۋە قاچى چەپى بېش بخاو
بلى: (باسم الله اللهم انى اعوذ بك من الخبث والخبائث: بە پىرۋزى
ناوى خوا خۆم دەپارىزم لە شەيتان، ئەى خودايە! پەنا دەگرم بەتۆ لە
گۆل و دىلى شەيتان) كاتىكىش دەرەجى قاچى چەپى بېشبخاو بلى:
(غفرانك الحمد لله الذى اذهب عني الاذى وعافاني: خودايە! داۋاي
لېبوردنت لىدەكەم كە ئەم ماۋىيە لە يادى تۆ دووركە وتمەوۋە، سوپاس بۆ
ئەم خودايەى كە ئەم ئازارەى لە گۆل خستەمەوۋە ساخلەمى كردووم)
چونكە خە دىت دەفەرموئ پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) كە لە ئاودەس
دەردەچوو دەيفەرموو: (غفرانك) (ھەر پىنج فەرموودەزانەكە
گىراۋيانەتەوۋە) لە چەند رىگەى بېھىزىشەوۋە دەگىرپنەوۋە كە پىغەمبەر
فەرموۋىەتى: (الحمد لله الذى اذهب عني الاذى وعافاني). شتى
واش با بېھىزىش بىت بەلام لە عىبادەتدا كارى پىدەكرى. وا پەسەندە
كە لەخەلك دووربەكەوئىتەوۋە شوئىنىكى فشەلى لەبار بۆ مېزكردن
ھەلبىزىرى، نەبادا پىرۋزەكەى بگەپىتەوۋە بۆ خۆى، بەپىى ئەم
فەرموودەيەى ئەبو مووسا (رەزە خوا لەبە): (جارى پىغەمبەر (مروودە خوا
لەسەربە) چوۋە پەنا دىۋارىكەوۋە لە نەرمایىيەكى فشەلدا گمىزى كردو
فەرموۋى: كاتى دەتانەوئى گمىزىكەن جىگەيەكى لەبار كە دەستبدا بۆ
مىزلىكردن بدۆزنەوۋە! (ئەحمەد، ئەبو داۋود) وا باشە كە لەپاش
سەراۋەكە ناو بېرژىنى لە شەرمو شەروالەكەى، ھەتا دلە راۋكى لە خۆى
دووربخاتەوۋە.

١٢) ھۆکانی بیدەسنوئیزی:

دەسنوئیز بەمانە دەشکیت:-

دەرچوونی شتێ لە پێش یان لە پاش، قەبارە داربێ یان
 بێقەبارەبێ وەك با، ئاساییبێ یان ئاناسایی وەك خوین و زیخ، خودبیس
 (نجس العین)بێ یان پاکبێ، وەكو گرم، سەر بەلگەیش لەم مەسەلەیدا
 ئەم ئایەتەیه: {أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنَ الْغَائِطِ - سُوْرَةُ النِّسَاءِ -
 ٤/٤٣}. واتە: وە یاخود یەكێ لە ئێوە لەسەر ئاو هاتەووە
 بیدەسنوئیزبوو. غائیط لە بنەرەتدا ئەو شوێنەیه كە دەستی تیا دا بە ئاو
 دەگەیهنرێ، دەر دراوەكە بەھۆی ھاوسایەتیووە بەو ناوہ ناوئراوہ، بە پێی
 ئایەتەكە میزو پێسای بەردەكەون، باو ترو تسیش بەپێی ئەم
 ھەرموودەیه بەردەكەون. ئەبو ھورەیرە {رەزاه خواہ لەسەر بێ} ھەرمووی:
 پێغەمبەر {دروودە خواہ لەسەر بێ} ھەرمووی: {ھەر كەسێ دەسنوئیزی شكا تا
 دەسنوئیز نەگرتەووە نوێژ كردنی بۆ دروست نیە. پیاویكیش گوتی: ئەو
 ئەبو ھورەیرە! دەسنوئیز بەچی دەشكێ؟ ھەرمووی: بە بالیبوونەووە ترو
 تسو شتی وا) (پەسەندی ھەردوولایە. واتە: بوخاری و موسلیم
 گیراویانەتەووە) مەزیش بەر دەسنوئیز شكێن دەگەوێ بەپێی ئەم
 ھەرموودەیه: عەل {رەزاه خواہ لەبێ} ھەرمووی: مەزیم زۆر بوو، شەرمیشم
 دەكرد بۆ خۆم لە پێغەمبەر {دروودە خواہ لەسەر بێ} بپرسم، چونكە كەچەكە
 خێزانم بوو، جا میقدادی كۆری ئەسوەدم راسپارد، بۆ ئەمە لێی پرسى،
 ھەرمووبوو: چۆكى بشۆرێ و دەسنوئیز بگرێ) (شەیخەین). بەپێی ئەم
 ھەرمایشتەى ئیبنو مەسعود و ئیبنو عەبباسیش {رەزاه خواہ لەبێ} وە دیش

به‌رده‌کەئ: (به‌هۆی دمر‌چوونی وه‌دییه‌وه ده‌سنوێژ پێویست ده‌بێ) به‌یه‌مه‌قی له (السنن) دا گیراویه‌ته‌وه. ئایه‌ت و فه‌رمووده‌کان ده‌کڕن به‌ پێومر بۆ هه‌موو دمر‌اوێکی تریش ته‌نانه‌ت با سروشتی له‌شیش دهری نه‌په‌راندبێ!.

به‌لام دمر‌دراوی له‌ دوو راگه (سبیلین) موه دمر‌نه‌چوو بێ، ده‌سنوێژ ناشکێن، وه‌ک خوێندبه‌ردان و که‌له‌شاخ گرتن و رشانه‌وه‌و ناره‌ق و شتی تری له‌م بابه‌ته، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر (مرۆبه‌ خوا له‌سه‌ربه‌) که‌له‌شاخی له‌ خۆی ده‌گرت و شوینه که‌له‌شاخ‌لیگراوه‌که‌ی ده‌شۆردو ئیتر به‌بێ ئه‌وه ده‌سنوێژ بگرێ، نوێژی ده‌کرد، جارێکی‌ش له‌ غه‌زای زاتولریقاعا دوو پیاو له‌ یارانێ پێغه‌مبه‌ر (مرۆبه‌ خوا له‌سه‌ر خۆه‌ و وه‌زام خوا له‌ یارالبیبه‌) ئیشکی له‌شکری موسوڵمانانان ده‌گرت، پیاوێکیان هه‌لسا ده‌ستی کرد به‌ نوێژکردن، پیاوی له‌ بێرواکان تیریکی تیگرت، ئه‌ویش تیره‌که‌ی دمر‌کی‌شاو نوێژه‌که‌ی ته‌واوکرد، هه‌ر خوێنیشی لێده‌هات، کاتی پێغه‌مبه‌ر (مرۆبه‌ خوا له‌سه‌ربه‌) به‌وه‌ی زانی ره‌خنه‌ی لێنه‌گرت. (ئه‌بو داوود به‌ رشته‌یه‌کی ساخ گیراویه‌ته‌وه) له‌به‌ر ئه‌وه‌میش دمر‌دراوی دوو‌را واته‌: (پاش و پێش) تایه‌تمه‌ندیی خۆی هه‌یه که له‌ غه‌یری ئه‌واندانییه‌.

یه‌کێ له‌ ده‌سنوێژ شکێن (نَوَافِضُ) ه‌کان: -

خه‌وتنه، به‌پێی فه‌رمایشته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (مرۆبه‌ خوا له‌سه‌ربه‌): چاو ده‌می‌نی کۆمه، هه‌ر چاو کاتی چووه‌ خه‌و ده‌می‌نه‌که‌ خوا ده‌بیته‌وه، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌گه‌ر که‌سێ خه‌وت کاتی هه‌له‌ده‌ستی با ده‌سنوێژ بگرێ (ئه‌بو داوود و ئیبنوماجه‌). به‌لام که‌سێ نوستبێ و پاشی خۆی له‌

زموږ په ځایه ځایه کړدې، نه وه د سونوږی ناشکی، به پټی فمر مایشتی
نه نه س که د فمر موی: یارانې پیغه مېر (مرویده نه وه له سهرې) چاران
د میڅه وټن، که هه لډه ستان بهی نه وه د سونوږ تازمېکه نه وه نوږیان
ده کړد (موسلم گپراوږیه نه وه)، نه بو داوود نه رسته یه شی له
فمر موو د یه پتر کړدووه: وا خه ویان لیدم که وټ سهریان شوړ د بڼووه
چه ناگه یان دهیدا له سهر سینگیان، نه مهیش به سهرینی پیغه مېر بوو.

یه کی تریان: نه مانی هوښه به سهر خوشی یا به نه خوشی وه
بووران هوهو شیتی، چونکه له شوینې به خه و د سونوږ بشکی که له چاو
نه مانی هوښا شتی وا مروږ بیا ناگا ناگا، د مېر بهم باشر بشکی.

یه کی تریان: به یه که گه یشتنی پیستی نیرو می نامه حرمه،
بهی پهرده، مگر هی منالی که ته مانی له واده ی نارم زوی ئاده میزادی
ناسای که مری، به پټی نایه تی: {أَوْ لَا مَسْتُمْ النِّسَاءَ - ۴/۴۳}. واته:
یا پیستان له پیستی ژان که وټ نه وه تا نه نایه ته دا (لمس) عه طف
کراو ته وه سهر (مجن) و فمر مان کراوه نه گهر ناو نه بوو له دوا روودانی
یه کی له کارانه، ته یه موم بکری، نه مهیش نیشانه ی نه وه یه که
ده ستلیدانی ته نیا هو ی بی د سونوږ یه، ریک وه که سهر او کړد، به وه دا
دمزانین که مېه ست له (له مس) جوو تېوون و دروستېوون له گهل ژندا
نیه، چونکه نه و اتایه دزی رواله تی دمره وه و شه که یه، چونکه (له مس)
به غه یری جوو تېوونیش د مگوتری، نه وه تا خوی گه وره د فمر موی:
{فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ - سورة الانعام - ۷/۶}. واته: نه گهر
کتیبیکیش بونیرین که له کاغه زدا نوسرابی، وه به دهستی خویان

دهست له پهره‌کانی بدن، هر برپا ناهین و ده‌لین: نای له م جادووو
 گه‌وره (ناشکرایه) پیڅه‌مبه‌ریش (درووه خواه له‌سره‌به) له‌مسی به واتایه‌کی تر
 جگه له جووتبوون به‌کار هیناوه، وهک نه‌وه به ماعیزی ههرموو: (لعلک
 لامست: رنگبې ههر دهست‌بازیت له گه‌لیدا کردبې) ههر به‌لگه‌یه‌کیش که
 بو‌چوونی تری هه‌لده‌گرت له به‌لگه‌یی ده‌که‌وئ، که واته: له‌مس له
 زمانی عهرم‌بدا بریتیه له که‌وتنی پیست له پیست، ئیتر به قهستی بی
 یان نا، به نارمزووبی یان نا، له نی‌رینه‌یشا جیاوازی له نیوانی پیرئ که
 له پیاوه‌تی که‌وتبې و نی‌رینه‌ی تردانیه، پیرو لاوو خه‌ساوو شله‌یه‌ته‌و
 می‌رد منال جیاوازیان نیه، له می‌ینه‌یشا ههرقی ژنی گهنج و پیرژنی
 نارمزووی لینه‌گرئ نیه، چونکه ههر چو‌ن‌بې جیگه‌ی گومان لی‌کردنی
 نارمزوو لی‌کردنه! بو‌یه‌یش له یه‌که‌که‌وتنی پیستی خو‌یی (مه‌حرم)
 دهنو‌یز ناشکینئ له‌سهر ههرمایشتی دامه‌زراو، چونکه جیگه‌ی گومانی
 نارمزوو لی‌کردن نیه، په‌ردمیش که له به‌ینا بوو نه‌وه به‌یه‌ک گه‌یشتن نیه
 بو‌یه دهنو‌یز ناشکی، هه‌روا دهست دان و له نینو‌ک و مووو ددان
 دهنو‌یز به‌تال ناکاته‌وه هه‌روا له‌یه‌که‌که‌وتنی نه‌م شتانه له‌ناو خو‌یانا.

یه‌کی تریان: گه‌یشتنی به‌ری دهستی که‌سی‌که به پیستی پاش و
 پی‌شی خو‌ی یا هی ناده‌میزادیکی تر، ئیتر نی‌رین یان می، گه‌وره بن یان
 بچووک جیاوازیان نیه، به‌پې ههرمایشته‌که‌ی (درووه خواه له‌سره‌به) که‌سی
 ده‌ستیدا له پاش و پی‌ش (هه‌رج)ی خو‌ی با دهنو‌یز بگریته‌وه (نه‌حمه‌دو
 تیرمیزی گپ‌راویانه‌ته‌وه، حاکمیش ههرموویه‌تی: نه‌مه به‌پې مهرجی
 هه‌ردوو شیخه) واته: (بوخاری و موسلیم، که له زانستی ههرمووده‌دا
 ناسراون به شه‌یخه‌ین، واته: هه‌ردوو شیخ) وه به‌پې نه‌م

فهرمایشته‌یشی (مرووده خواء له‌سهرېښ): ههرگامیټکتان به‌بی پهرده یا به‌بی
ده‌ستېټېچ ده‌ستیدا له شهرم واته: پاشو پېشی خو‌ی بدات با
ده‌سنو‌یژ بگریته‌وه.

ئیب‌نو حه‌ببان گیراویه‌ته‌وه، (افضاء) که له ده‌قی عه‌ره‌بی
فهرمووده‌که‌دا هه‌یه بریټییه له ده‌ست لی‌دان به به‌ری ده‌ست، ده‌ی نه‌وا
به‌پی‌ی ده‌قی فهرمووده‌گان به‌ده‌ست لی‌دان له شهرمی خو‌ی ده‌سنو‌یژ
ده‌شکی، دیاره به‌هی که‌سیکی تر با‌شتر ده‌شکی، چونکه نه‌وه پتر پهرده‌ی
ریژ له نیوانا ده‌درپنن، به‌لکوو به‌بی نه‌م پی‌وهر (قیاس)میش نه‌م ده‌قه
له‌م باره‌یه‌وه چه‌سپاوه: که‌سی ده‌ستیدا له چووک (زه‌که‌ری) خو‌ی با
ده‌سنو‌یژ بگریته‌وه) فهرمووده‌که‌ی خاتوو بوسرمیش ده‌فهرمو‌ی: بو‌ خو‌م
له پی‌غه‌مبه‌رم ژنه‌وت ده‌یفه‌رموو (مرووده خواء له‌سهرېښ): ههر که‌سی ده‌ستیدا
له چووک ده‌بی ده‌سنو‌یژ تازه بکاته‌وه (نه‌حمه‌دو نه‌سانی) نه‌مه‌یش
دامه‌نی خو‌ی و دامه‌نی خه‌لکی تریش دمگیرپته‌وه، هه‌روه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر
(مرووده خواء له‌سهرېښ) ده‌فهرمو‌ی: ههر پی‌او‌ی ده‌ستی که‌وت له چووک‌ی خو‌ی با
ده‌سنو‌یژ تازه بکاته‌وه، ههر ژنیکیش ده‌ستی دا له شهرم‌گای خو‌ی با
ده‌سنو‌یژ تازه بکاته‌وه (نه‌حمه‌د) نه‌و فهرمووده‌یه‌ی که نه‌وه ده‌که‌یه‌نی
که به‌شتی وا ده‌سنو‌یژ ناشکی، ئیب‌نو حه‌ببان و که‌سانی تر ده‌فهرموون:
نه‌وه هه‌لو‌ه‌شاوده‌ته‌وه، پاشیش (که مه‌به‌ست لی‌ی پزووی کو‌می
ئاده‌میزاده) به‌ر وشه‌ی شهرمو دامه‌ن ده‌که‌و‌ی له‌م فهرموودانه‌دا، که به
واتای فهرجن، هه‌روه‌ک به قیاس له‌سهر پی‌شیش هه‌مان برپاری بو‌
ده‌سه‌پی، به وشه‌ی (به‌ری ده‌ست) نه‌وه‌ی به‌ری ده‌ست نه‌بی به‌ر برپاره
ناکه‌و‌ی، واته: ده‌سنو‌یژ به‌ سهری په‌نجه‌و به نیوانی و به لاته‌نیشتی و

به لالهپ ناشکی، به (شهرمگای ئادهمیزادیش) هی گیانله بهرو مهلو و مؤر دمردهچی، به دهمس دان له بهرو دواي گیانله بهر دهنویژ ناشکی.

یهکی تریان: چاکبونه وهی هه میشه بی دهنویژه وهك كه سی هه میشه میزه چورگی بی، یا پی رانه گری، یا وهك ژنی هه میشه بی نوژ، چونكه پاکیتی ئه مانه له بهر ناچاریه و هی ناچاریه كه یانه، هه کاتی ناچاریه كه یان نه ما حوكمه كه یشی نامینی، كه ئه وهیه چاوپۆشی دهری له دهر او دهكهیان.

١٣) یاسایه کی سه رعزانی (قاعیده فقهیه):

یهکی له یاسا بریار در او دهكان، كه بریاری (حكم) ی زوری شه رعی به پی ئه و دروست ده بی ئه مهیه: (استصحاب الاصل) واته: مانه وهی شت له سه ر حالی پيشووی خو، له سه ر ئه م شیوهیه: بریاری بۆ شتی له کاتی دوه میدا ده چه سپ، له سه ر بنیاتی چه سپ بوونی ئه و بریاره بۆ له کاتی یه كه میدا، جا به پی ئه م یاسایه مه ردوم تیكرا به یهك دهنگ ده لئین: ئه گه ر كه سی گومانی بۆ پهیدا بوو كه ئایا ژنه كه ی ته لاق داوه یا نا؟ ئه وه دروسته له گه لی دروست بی، چونكه بنه رمت (ئه صل) نه بوونی ته لاق، به لام ئه گه ر گومانی كرد: كه ئه و ژنه ی ماره كر دووه یا نا؟ ئه وه دروست نیه بر واته لای، چونكه بنه رمت نه بوونی ماره كردنه، له سه ر هه مان یاسا ئه گه ر كه سی سوور ده یزانی كه دهنویژی هه بوو، له فیساره كات، به لام گوهمانی له نه مانیا له وودوا پهیدا كرد، ئه وه چوونكه بنه رمت هه بوونی پاکییه و نه بوونی بی دهنویزییه دهنویژه كه ی هه ر ماوه و نه شكاو ده به

پیچەوانەیشەو هەر وەها ئەگەر کەسێکیش سوور دەیزانی کە لە پاش کاتیکی زانراوە وەك پاش خۆر کەوتن، دەسنوێژی گرتوو و دەسنوێژی شکاوە بەلام نەیدەزانی کە کامیان لە پێشدا بوون، ئەو تەماشای دیکەیان ئەگەر لە پێش خۆر کەوتندا دەسنوێژی نەبوو ئەو ئیستای دەسنوێژدارە، چونکە بێ دەسنوێژییە کە لە پێش خۆر کەوتندا هەڵ دەگرێ کە لە پێش پاکییە کەو بووبی، هەڵبەش دەگرێ کە لە پاشیەو بووبی، جا بەم رەچاو کردن (اعتبار) پاکیتی دمی بە بنەرەت، بەلام ئەگەر لە پێش خۆر کەوتندا دەسنوێژی هەبوو ئەو ئیستای بێ دەسنوێژە چونکە سوور زانیی پاکیتی لە پێش خۆر کەوتندا بەوەلا دەچێ کە سووریش دەزانی کە لە پاش خۆر کەوتن دەسنوێژی شکاوە، لەشپیسێش لەم بێرەدا وەك بێ دەسنوێژی وایە.

١٤) خۆشۆردن (غوسل):

شۆردن لە زماندا: کردنی ئاو بەسەرشتدا بە رەهایی (مطلقا). لە شەرعدا: کردنیەتی بەسەر هەموو جەستەدا بە مەبەستی شستن. (هۆیکانی): ئەو شتانەی کە دەبن بە هۆی بێویستبوونی خۆشتن شەش شتن سیانیان پیاوو ژن تیا یان هابەش.

یەکەم: بەیەکاچوونی سوننەتگای نیرو مییە، لەسەر ئەم شیویمە بەلایەنی کەمەو تێچوونی گۆمکە چووک، یا بە ئەندازەی ئەو، بۆ ناو پێش یا پاشی گیاندار، بکەر و بدەر مەژێ بن یا گیانلەبەر جیایی نیە، هەروا ئاوی بێتەو یا نا جیاوازی نیە، سەربەلگە لەم مەسەلەیدا

فەرموودەكەى خاتوو عائىشەيە (رەزائە خۇاھ لېيە) كە دەفەرمۇي: پېغەمبەرى
خۇا (دروودە خۇاھ لىسەربە) و سەرو مال و منال بە قوربانىيى، فەرمووى: كاتى
دوو سوننەتگا كە بەيەكا چوون خۇشۇردن پىويست دەيى، من خۇم و
پېغەمبەرى خۇا ئاوامان دەكردو لە پاشا ھەدوگمان خۇمان دەشۇرد
(موسليم) (بەيەكاچوونى سوننەتگاى نىرو مى: واتە: التقاء الختائين -
ومرگىر).

دووم: دەرچوونى تۇماو، بەپىي فەرمائىشتەكەى (دروودە خۇاھ
لىسەربە) ئاو لە ئاومەويە. واتە: خۇشۇردن بە ئاواھاتنەو پىويست دەيى
(موسليم) نىتر دەرچوونەكە لە خەوا بى يا لە خالى بەخەبەرىدا بى،
خۇشى پىبگا يا نا، چونكە فەرموودەكەى بەرمەھايى فەرموويەتى، تۇماو
ئەم سى نىشانەى ھەيە:

(۱) لەكاتى تەرىدا بۇنى ھەوير يا بۇنى كىفى ھىشوى خورماى
لىدى، لە كاتى وشكىدا بۇنى سېئەى ھىلكەى لى دى.

(۲) بە چەند بلقى ھەلەمقۇلى. خۇاى گەورە دەفەرمۇي:
{ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ سُوْرَةِ الطَّارِقِ - ۶/۸۶ } واتە: لە ئاويكى ھەلقۇلىو
دروست گراو، بە دەرچوونى تۇماو خۇشى دەگا بە خاومەكەى و دوا بە
دواى ئەو چووك سىس دەبىتەو كۆلوكۇى دل دادەمرى. جىايى ژن
لەگەل پىاوا ئەومەى ئاوى ژن وەك ھى پىاوا ھەلقۇلى، ئەو بەجۇرى تر
ئاوى دىتەو. ئەگەر كەسى لە خەو ھەلسا و راونى لىنجاو خەستە
سېيەكە وا بەگىانيەو، ھىچ كام لەم نىشانانەى ترى تىانەبوو ئەو
خۇشۇردنى لەسەر نى، چونكە وەدىش لەم دوو نىشانەيەدا وەك تۇماو

وايە، بېرىپ بە دەستى خۇيەتى دايدىمىنى بەۋەدى خۇشۇردىنى لەسەر نىيە، بەلام دىمىنى چوۋكى بشۇرى، دايدىمىنى بە تۇماۋ ئەۋە دەپى خۇى بشۇرى، لە خالى دوۋەما ئەگەر باقى مەندەكەى لە دوا خۇشۇردىن ھاتە مەرۋە بېۋىستە دوۋبارە خۇى بشۇرىتەۋە.

سېيەم: مردنە، بەپىنى فەرمايشتەكەى (مروودە خواە لەسەرىن) لە بارەى ئەۋ پياۋەۋە كاتى حەجى مالاۋايدا لە ئىجرامدا لە وشترەكەى بەرىۋەۋە ئەستۋى شكا، كە فەرموۋى: بە ئاۋو بە مۇرد بېشۇرن (شەيخەين).

سيانىشيان تاييەتن بە ژنانەۋە، ئەمانەن لە دواۋە:

يەكەميان: بېنويژىيە، بەپىنى فەرمايشتى زاتى مەزن: {وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ - سورة البقرة - ۲/۲۲۲}. واتە: لەكاتى بېنويژ حەلالەكانتان بە نيازى چوۋنەلا نىكيان مەكەون، ھەتا لە بېنويژىيەكەيان پاك دىمبەۋە، جا ئەۋ كاتە بچنە لايان لەوشوئەۋە كە خودا رىي پى داۋون و رمۋاى ديوە بۇتان، ۋە بەپىنى فەرموۋەكەى عانىشە (خواە لە رازە بە): حەزەت (مروودە خواە لەسەرىن) فەرموۋى: كاتى سەرەتاي بېنويژىيەكەى جارانت دەستى پىكرەد ئىتر نويزمەكە ھەتا بە قەد ئەۋ رۇزانە دىروا، ئىنجا با خويىنەكەيش نەۋەستى بەلام تۋ بە نيازى خۇشۇردىنى بېنويژى خوت بشۇرە نويزى خوتى لىبەكە (شەيخەين).

دوۋەميان: زەيستانىيە، ئەمەيش بۇ ئەمە ۋەك بېنويژى واىيە، چونكە بىرئىيە لە خويىنى بېنويژى كۆۋەبوو، ۋە لەبەر ئەۋمەيش

ھاۋرىيان (رەزەم خەۋەرلىرى) يەككىيان گىرەۋە لەسەر ئەۋەد بەكۆى دەنگ دەلىن: كە ئەۋىش ۋەك بىنۋىژى ۋايە،

سېيەمىيان: مىندالېۋونە، با بىرېتىش بىۋ لە خۋىنپارەيىۋ يا گۆشت پارەيىۋ، ھۆى فەرزبۋونى خۇشۇردن دوۋىشتە:

يەكەمىيان: لە كاتى مىندالېۋوندا گومانى دەرچۋونى خۋىن ھەيە، بىرپارى شەرعىش پەيۋەندى بە پەيدابۋونى گومانەۋە ھەيە، ۋەك خەۋتن، دەسنۋىژ دەشكىنۋى، چۈنكە كاتى خەۋتن جىگەي گومانى دەسنۋىژشكاندە.

دوۋەمىيان: ئەۋەيە كە مىندال لە تۇماۋ درۋىست بۋوۋە، دەرچۋونى تۇماۋىش خۇشۇردن پىۋىست دەگا.

۱۵) فەرزەكانى خۇشۇردن:

خۇشۇردن دوۋ فەرزى ھەيە:

يەكەمىيان: نىتھېئانە، بەپىۋى فەرموۋدەكەي (دروۋەمە خەۋەرلىرى): ھەموۋ كىردەۋىيىۋ بەپىۋى نىازۋ نىتەكەيەتتى، دىل جىگەي نىتە، نىت دەپى لەگەل يەكەم شۋىنى شۇراۋ لە لەشېۋى، واتە: نىتەكە لەگەل شۇرىنى ھەر شۋىنىكى لەشدا ھەبۋو ئەۋە بە يەكەم شۋىنى شۇراۋ دادەنرى، نىتھېئان ئاۋايە: لەشېۋى نىۋى لابرەنى لەشېۋىسى بھىنۋى، يا لابرەنى بىدەسنۋىژى گەۋرە لە ھەموۋ لەشى، ژنى بىنۋىژ نىتەتى لابرەنى بىنۋىژى بھىنۋى، ژنى زەيستان نىتەتى لابرەنى زەيستانى بھىنۋى!

بۇ دروستبىۋونى خوشۇردىن مەرجهگە لە پېشا پىسى سىر لەش لابرى،
بەپپى فەرموودەگە (مىروودە خواە لەسەربىن): خوينەگە لە خۆت بشۇرمو ئىنجا
نويۇزى خۆتى لىبىگە، لەلای برى لە زاناگان لابرەنى پىسى لە فەرمزەگانى
خوشۇردىن، بەلام قىسەى دروست ئەۋەيە گە مەرجه نەك فەرز.

دوۋەمىيان: گەياندىنى ئاۋەگە بە ھەموۋىپىست و بىنكى موۋەگان،
بەپپى فەرموودەگە (مىروودە خواە لەسەربىن): لەبن ھەموۋ موۋىگە لەشپىسى
ھەيە، گەۋاتە موۋەگان باش تەر بىكەن و پىست تەۋاۋ خاۋىن بىكەنەۋە
لەگاتى لەشپىسى دەرگەردىن (ئەبو داۋود تىرمىزى) پېغەمبەر (مىروودە
خواە لەسەربىن) دىمفەرمۇ: ھەر گەسى شۇيىنى تاقە يەك موۋ بېيلىتەۋە
لەگاتى خوشۇردىن لەشپىسىدا نەيشۇرى ئەۋە بە ئاگرى دۇزەخ ۋاۋى
لەدەگرى). ئىمامى عەلىش (رەزە خواە لىبىن) فەرموۋى: دىسا من لەترسى
ئەم ھەر شەيەيە گە لەم فەرموودەيەدا ھەيە شەرم بەستۋتە سەرى
خۇم). عەلى دەستوۋرى ۋابوۋ موۋى خۆى ھەل دىپاچى، (ئەحمەد، ئەبو
داۋود، ئىبنوماجە) پېۋىستە پەلگە (ئەگەر ئاۋەگە تەرنەدەبوۋ بەبى
گەردنەۋە) فەرزە بىكاتەۋە، بەپپى فەرممايشتەگە (مىروودە خواە لەسەربىن):
موۋەگان باش تەرىپكەن، ۋە بەپپى فەرممايشتەگە تىرى (مىروودە خواە لەسەربىن):
ھەر گەسى شۇيىنى تاقە يەك موۋ... تا كۆتايى فەرموودەگە. بەلام ئەۋ
فەرموودەيەى گە ئوممو سەلەمە (رەزە خواە لىبىن) دىگىرپىتەۋە دىمفەرمۇ:
گوتىم: ئەى پېغەمبەرى خوا! من ئافرىتەم پەلگەگانم توند شەتەك دەدەم
ئايا بۇ خوشۇردىن لەشپىسى ھەلىان بوەشىنم يا نا؟ فەرموۋى: نە، تەنىيا
ئەۋمەندىت بەسە سى مىشت ئاۋ بىگە بەسەر سەرتاۋ، باش باش قىزو
كەزىيەكانت ھەلگۆفەۋ ئەۋجا سەراپا ئاۋبىگە بەسەر خۇتا ئىتر پاك

دمبیتەو). (موسلیم لە صحیحی خوڤا گیراویەتەو) ئەمە بەم بارەدا دەخوێ:کە مووێکە تەنک بوو و بەستەنەکە ریی لە ئاوەکە نەگرتوو کە بگاتە بنی مووێکان و بگاتە هەموو پێستەکە، ئەم تەئوێلەیش بۆیە دیمکەین تاکار بە کۆی بەلگەکان بکۆ.

له هه مانكاتدا پيوسته ديوى دمرهوى پيست گشتى بشوردري، ههتا
ئهوى به دمرهويه له كراكهى گوئ بشوردري، ههروا چرچ و لوچى لهش،
ههروا ژيرپيستی كهوا به گومكهى چووكهوه بو خهتهنه نه كراو، ههروا
ئهوى له بهرودواى ژن واته: له پيش و پاشى كه له كاتى دانشتندا
دمردكهوى. بزنان بويهى سهر نينوڤ كه ناهيلى ئاو بگاته زيري، يا ههر
دمرمانى ترى وا كه نههيلى ئاو بگاته سهر پيست، بزنان شتى وا دهبي
لابري، بهلام خههه وسمه وانين، چونكه تهنيا رهنكى پيست و مووهكه
دهگورنو بهس.

(۱۶) سۈننەتەكانى خۇشۋردن:

سۈننەتەگانی خۇشۇردن چەند شتېئىن: يەككىيان: ناۋى خواھىنانە،
يەككىكى تىريان: شۇردنى ھەردوو دەستە ھەتا ھەردوو مووچ لە پېش
ئەوودا كە بگرئ بەناو ئاۋى خۇشۇردنەكەدا. بەلگەى ئەمەيش لە
دەسنوئىژدا رابورد، يەكئ تىريان: لە پېشدا دەسنوئىژكى تەواۋ بگرئ،
لەبەر فەرموودەكەى عايشە (رەزە خۋاھ لېئە): جازان ياساى پېغەمبەر (مەروودە
خۋاھ لەسەربە) ۋابوو: كاتئ غوسلى لەشېپىسى دەدەگرد لە پېشدا دەسنوئىژكى
تەواۋى دەفەرموئ: دەگرد دەق ۋەك دەسوئىژى نوئىژ، (شەيخەن).

بوخاريش (ره زام خواه لېښه) له ئوممو سه له مه وه (ره زام خواه لېښه) دمگيرپته وه؛
 پېغه مېمېرى خوا (مرويه خوا له سه ربه) شۆردنى هەردوو قازى خسته داواوه،
 قاجى حوسهين دمه رموى: له بهر نه وهى ئهم دوو گېرانه وهيه
 هەردووگيان راست و دروستن كار به هەردووگيان دهكړى، جا نه وهى
 له شپىسى خوى دمردهكا سه پشه كه له نيوانى ئهم دوو شته دا، يا
 ده سنويزه كهى به ته واوى بگرى، به پېي گېرانه وه كهى عانېشه، يا
 شۆردنى قاجه كانى بخته دوا خوشۆردن به پېي گېرانه وه كهى ئوممو
 سه له مه. يه كيكى تريان: دهست بخته هه موو جهسته، به تايبه تى
 چرچ و لۆچه كانى، ئهمه يش له بهر دووربينى، وه هه تا له مه ترسى
 راجيايش مرباز بېين، چونكه هه ندئ ئهمه يان به پيوست داناوه،
 گرنگى بدا به دهست خستنه چرچ و لۆچى له شى، وهك بنباخه ل و لۆچى
 سكو ناو ناوك و پېچ و په ناى هەردوو گوئى، چونكه ئهمه ده بى به هوى
 دل ئاو خوار دنه وه و دلنيا ده بى له وه كه ئاوه كه گه يشتوته هه موو به ش و
 پاژه كانى له شى، به تايبه تى بو گوئى كانى لالويى ئاو هه ئبگرى و گوئچكهى
 دابنى له سه رى، له سه رخو، هه تا ئاوه كه بگاته هه موو گو شه و پېچ و
 په ناكانى.

يه كيكى تريان: مووالاته: واته: ريزپيوه گرتن، كه نه وهيه پيش
 نه وهى نه ندامى پيشوو وشك ببيتته وه دهست بكا به شۆردنى نه ندامى دوا
 نه و:

يه كيكى تريان: پيش خستنى شۆردنى لاي راسته له سه ر لاي چه پ،
 ديوى دمره وه و ديوى ناوه وهى، به م رهنگه له پيشدا ئاو دهكا به سه ر

سەرىدا، ئەوجا بەلای راستىدا ئەوجا بەلای چەپىدا، چونكە ئەو (دروودە خواھ لەسەربە) حەزى لەوہ بوو كە لە دەسنوێژو خوشۆردندا لاى راستى پېش بخا (پەسەندى ھەردوولايە: متفق عليه).

يەكئى ترىان: سئ جار كەرنەوہى شۆردن، سئ جار سەرى بشواتو سئ جار دەستى تىبختات، باقى مەندەى لەشیشى ھەروا، لە مەيشدا حەزەرت دەكا بە سەرمەشق، وا پەسەندە ئاوى خوشۆردن لە مەنى كەمتر نەبئو ئاوى دەسنوێژ لە (مودد)ئ كەمتر نەبئ، بەپېئى ئەم فەرموودەيەى موسلىم: پيغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربە) مەنى ئاو بەشى خوشۆردنى دەكردو (مودد)ئ ئاويش بەشى دەسنوێژى دەكرد). تازەكەرنەوہى خوشۆردن سوننەت نيە، چونكە شتى وا لە سوننەتدا نيە، سەرەراى ئەوہيشە زەحمەتە، بەلام دەسنوێژ ئەو زەحمەتەى تيا نيە لەبەر ئەوہ سوننەتە تازە بكەرتەوہ، ھەر كاتى ويستى نوێژى پيۆە بكا، ھەروا بەپېئى ئەم فەرموودەيەش كە ئەبو داوودو كەسانى تر گيڤراويانەتەوہ: دەفەرموئ (دروودە خواھ لەسەربە) ھەر كەسئ لەسەرپاكى دەسنوێژ تازە بكاتەوہ خوا دە چاكەى بۆ دەنووسئ. لەبەر ئەوہيش كە لە سەرەتاي ئىسلامەتییەوہ بۆ ھەموو نوێژئ دەسنوێژيان دەگرت، تا پيۆيستبوونى ئەوہ ھەلۆەشايبەوہ زاتى داخوازييەكە (ئەصلئ طەلەبەكە)مايەوہ. وا پەسەندە كە بە لەشى پيسەوہ نەموو بتاشئ و نە نينۆك بكا، ھەتا ھەموو پاڤيكي لەشى پاكبئ، سوننەتە لە پاش خوشۆردن بئئ: (اشھد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشھد ان محمدا عبده ورسوله) لەمەدا چاو لە پيغەمبەرى خوا بكا، چونكە ئەو واى دەكرد.

۱۷) ھەلمايىنى شەرمگا لەكاتى خۆشۆردندا:

دروست نيه بۆ كەس كە لە بەرچاوى كەسيكى تر، بەشەرمگای رووتەو ھە خۆى بشۆرى، لەسەر ئەو ھە تەمبىيەك (تەعزىر) يكى وا دەكرى كە بگونجى لەگەڵ ھالیدا، دروست نيه بۆ ئامادەبووان كە ئەو ھى لى قبوڵكەن، پىويستە لە سەريان بەرھەلستى بكەن و بىزارى دەربەر، خۆ ئەگەر خۆيانى لىبىدەنگ كەن تاوانبار دەبن و ئەوانىش تەمبى دەكرى بە پىي ھەرمایشتەكەى (دروودە خوا ھەسەربە) نەفرەت و لەعنەتى خوا ھەو كەسەى كە تەماشای شەرمگای نامەحرەم دەكاو، ھەو كەسەيش كە نامەحرەم تەماشای شەرمگای دەكا. بەلام ئەگەر بە تەنيا خۆى بوو دروستە، لە ھالى وايشدا خۆداپۆشين باشتەر، چونكە شەمكردن لە خوا شايانترە، ھەتا لە ھەموو كەسيكى تر.

پياو لەناو گەرماوا دەمى چاوى خۆى لە روانىنى ناپەوا بگرى، شەرمگای رووت نەكا لە بەرچاوى كەسى كە بۆى دروست نەبى تەماشای بكا. ئىمامى قورطوبى (رەمەتە خوا ھەسەربە) لە تەفسىرەكەيدا، لە رافەى ئايەتى: (كراما كاتبين، يعلمون ما تفعلون) دا ئەم ھەرموودەيەى گىراو ھەو: ھەر پياوى بە لەش رووتى لەناو گەرماوا بى دوو فرىشتەكەى كەوان لە گەلئا نەفرەتى لىدەكەن. ھاكمىش لە جابىرەو دەگىرپتەو: پىغەمبەر (دروودە خوا ھەسەربە) ھەرموويەتى: نادروستە بۆ پياو بچپتە ناو گەرماو مەگەر بە پەشتەمالەو.

۱۸) خوشۆردنه سوننه تەكان:

بەھۆی ئەم چەند شتەو خۆ شۆردن سوننه تە: خوشۆردنى ھەينى،
 حەزەمت (مەروومە خوا لەسەربە): دھەرموئ: ئەوھى لە رۆژى ھەينىدا بۆ نوێژى
 ھەينى تەنيا دەسنوێژ دەگرئ ئەوھ بەپێى سوننه تى پېغەمبەر رەفتار
 دەکا، ديارە کە ئەوھيش کارىکى گەلئ شيرىنە، ئەوھيشى کە خۆى دەشوا
 ديارە کە خوشۆردنە کە زۆر خيترە، (ترمىذى گيپراوئەتەوھ) نەوھوئيش
 (رەزائە خوا لەبە): فەرموويەتى فەرموودەيەكى ساغە. ھەندئ وا بۆى چوون:
 کە فەرز بى نەك سوننه ت، ئەمەيشيان لەم فەرممايشتە وەرگرتووە کە
 دھەرموئ (مەروومە خوا لەسەربە): کاتئ دەچن بۆ نوێژى ھەينى خۇتان
 بشۆرن). موسليم گيپراوئەتەوھ، چونکە رووکارى فەرمان (ظاھىرى ئەمە)
 بۆپۆيىست بوونە، ئەم فەرموودەيەش راى ئەم لايەنە دووپات دەکاتەوھ:
 خوشۆردنى رۆژى ھەينى پۆيىستە لەسەر ھەموو پياوئىكى رەسىدە
 مەبەست لە رەسىدە پياوئىکە جيگەى تەکليف بى (شەيخەين). بەلام ئەم
 قەسەيە بەوھ بەرپەرچ دراوئەتەوھ کە فەرمان (ئەمە) لەم فەرموودەيەدا،
 بۆ پەسەندکردنە نەك بۆ پۆيىست بوون، چونکە چەند فەرموودەيەكى
 ساخ لەم مەسەلەيەدا ھەيە، کە دەبن بە بەلگە لەسەرى، واتە: لەسەر
 پەسەندکردنى (تخيير) بەم جۆرەيش کار بە کۆى بەلگەکان دەکرى،
 ئەوھيش باشترە لەوھ کە کار بە ھەندىکيان بکرى و کار بە ھەندىکيان
 نەکرى، بەمە دەگوترئ: (الجمع بين الادلة). ھەروا بەم شۆوھەيش
 بەرپەرچ دراوئەتەوھ: کە وشەى (پۆيىست) لەم شوپنەدا بۆيە بەکار
 ھيتراوھ بۆ دووپاتکردنەوھى پەسەندکردن، وەك چۆن کەسى بە کەسى

دهلئ: مافی تو لهسهر من ههيه. واته: رهوايهکی تهواوه، نهک فهرزه لهسهر من (تهماشای نهيلولنه وطار - ۳۵۲/۱ بفرموي) دهگيرنهوه: نيماي عومهر (رهزاه خواه ايښه) سهرگهرمی وتاری رۆزی ههيني بوو، لهو کاته دا عوسمان خوی کرد به ژووردا، عومهر گازی کردو پي فهرموو: کهي ئه مه وهخته؟ عوسمان فهرموو: سهرم جهنجال بوو نه مپهرژا بگه پریمه وه بۆ مال، تا کاتيکم زانی گويم له بانگ بوو، نيت هر ئه وهندهم بۆ کرا دهس نويزم گرتو هاتم، عومهر فهرمانی پي نه کردم بچي خوی بشوړي، ئه گهر خو شوړدن پيويست بوايه عوسمان چوڼ فهراموشي دهکرد؟ ئه مهيش به لگهيه لهسهر ئه وه که سونه تهو پيويست نيه، کاته کهي له شهبهقه وه دهست پي دهکا، واته: له بهرمبه يانی رۆزی ههينييه وه، به لام هه تا نزيکتری بخاته وه له رويشتنی بۆ نويزه کهي ئه وه خيري زورتره، چونکه مه بهست ليی پاک و خاوينيه لبردنې تهو بونه ناخوشهيه که به هوئی قهره بالغيه وه پهيدا دهبي، له ئه نجامی ئاره ق دمردانو شتی وادا. ئه گهر له خو شوړدن و زوو چوون ههريه کيکيانی بۆ دهکرا، ئه وه رهچاوکردنی (موراعات)ی خو شوړدن باشتره، چونکه راجيایی ههيه لهسهری که پيويسته يا سونه ته.

يهکی تریان: خو شوړدنه له پيش نويزی ههردوو جهزنه وه، ئيبنو عهبا (رهزاه خوايان ايښه) دهفهرموئ: پيغه مبهر (درووه خواه لهسهره) له رۆزی جهزنی ره مهران و له رۆزی جهزنی قورباندا خوی ده شوړد. جاران عومهر و ئيبنو عومهر و علی ئه مهيان دهکر، له بهر نه وهيش که مهردوم بۆ ئه ميش کۆده بنه وه، له پاش بهرمبه يانه وه کاتی ئه م خو شوړدانه

دەست پىدەكا بەبى ترس، لەسەر فەرموودەى پەسەند، لە پىش بەرە بەيانىشەو لە نىوەشەو دەست پىدەكا.

يەككى تريان؛ خوشۆردنە بۇ نويزى نويزەبارانە و خۆرگيران و مانگ گيران، چونكە بۇ ئەم نويزانەش وەك نويزى ھەينى خەلك كۆ دەبنەو ھەرهبالقى دروست دەبى و بۆنى ناخۆش پەيدا دەبى، كەوابى بۇ ئەمانەيش خوشۆردن سوننەت دەبى! لە ئايندەدا ئەم باسانە بە دوورو درىزى دىن.

يەككى تريان؛ خوشۆردنە بۇ كەسى كە مردوى شۆردبى. پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) دەفەرموى: ھەر كەسى مردوويەكى شۆرد با لە دوايدا خۆى بشۆرى، ئەوھىشى كە مردوو ھەل دەگرى با دەسنويز بشۆرى. (ترمىزى دەفەرموى: فەرموودەيەكى جوانە، ھەرمان لەم فەرموودەيدا بۆيە بۇ پىويستبوون نىيە، بە نىشانەى ئەم فەرموودەيەى تر كە دەفەرموى: مردووتان كە دەمرى پاگە، بە مردن موسلمان پيس نابى، كەواتە: ئەوئەندەتان بەسە كە لە پاش شۆردنى تەنيا دەستەكەنتان بشۆرن). بەيھەقى گىراوپەتيەو بە جوانى داناو. ھەروا بە بەلگەى ئەم فەرموودەيەى تريس: جاران كە مردوومان دەشۆرد، بە ئارەزووى خۆمان بوو ھەمان بوو لەپاشدا خۆى دەشۆرد، ھەيشمان بوو خۆى نە دەشۆرد. خەطىب گىراوپەتيەو، ھەروا بە بەلگەى ئەم فەرموودەيەى تريس: لە پاش شۆردنى مردووكانتان خوشۆردنتان لەسەر نىيە (حاكم).

يەككى تريان؛ بى بپوا كاتى موسلمان دەبى سوننەتە خۆى بشۆرى، دەگىرنەو: قەيسى كورى عاصيم و ئومامەى كورى ئۆئال، كاتى موسلمان

بوون، پېغەمبەر (ەررودە خواد لەسەربە) فەرمانى پېکردن كە خۇيان بشۆرن، بەلام پېويستى نەكرد لە سەريان، چونكە كۆمەلئ تر موسولمان بوون و پېغەمبەر (ەررودە ساود خواد لەسەربە) فەرمانى پېکردن: كە خۇيان بشۆرن، لەبەر ئەوەيش چونكە ئيسلامبوون تەوبەكردنە لە نافەرمانىيەكانى خوا، تەوبەش لە گوناھ بەبئ خوشۆردنیش دروستە، بەلام ئەمە بۆ كەسئ وایە كە لە حالى بېر وایەكەيدا لەشى پيس نەبووبئ دەنا پېويستە لەسەرى كە لەپاش ئيسلامبوون خوشۆرى (غوسل) بكا، بۆیە دەبئ لەپاش ئيسلامبوون خۆى بشۆرى، چونكە خوشۆردنى شەرىعى پېويستى بە نىيەتە، نىيەتیش لە حالى كوفردا دانامەزرى!

يەكئ تريان: شىت كە چاك بۆو سوننەتە خۆى بشۆرى، ھەروا كەسئكىش كە لە ھۆش خۆى چووبئ، كاتئ ھۆشى ھاتەو سوننەتە خوشۆرى بكا، چونكە رېگەى تېدەجئ كە تۆماويان لئ دابەزىبئ. شافىعى (رەزائ خواد لىبە) دەفەرموى: ھەر مەرؤفئ شىت بېئ ئاوى دىتەو.

يەكئ تريان: خوشۆردنە بۆ ئىحرام دابەستن، زەيدى كورپى ثابت (رەزائ خواد لىبە) فەرمووى: پېغەمبەرم دى (ەررودە خواد لەسەربە) بۆ ئىحرام بەستن خۆى رووت كردهو و خۆى شۆرد (ترمىذى) لەم خوشۆرىيەدا پياوو منال و ژن چۆن يەكن، ژنەكە ئەگەر بېنوئزىش بئ، يا زەيستان بئ ھەر سوننەتە بۆ خۆى بشۆرى، چونكە ئەسمای كچى عومەرىش كە ھاوسەرى ئەبو بەكرى صدسقى بوو (رەزائ خواد لىبە) لە ذولحولەيفە مندالى بوو، پېغەمبەر (ەررودە خواد لەسەربە) فەرمانى پېكرد كە بۆ ئىحرام دابەستن خۆى بشۆرى، (موسلىم) بەغەوى و مەحامىلى دەفەرموون: بۆ ئەمە جياوازى

نيه له نيوانى ژيرو شيټو له نيوانى منالى فاميدو كهسانى تردا. نهگه نيجرامدار ناوى دمست نهگهوت سونهته تهيه مووم بكا. نهگه نهومندهى ناو دمست كهوت كه بهشى دهنويژى دهكر، با دهنويژى پيگرئ. چونكه ناسان به هوى گرانهوه له كول ناكهوي.

یهکنی تریان؛ خوشۆردنه بۆ رۆیشتنه ناو مهككه. نافع
{رهزاه خواه لینه} ههرمووی: گشت جارێ ئیبنو عومەر {رهزاه خواه لینه} که
دههات بۆ مهككه شهو له ذی طهوا دهمایهوه، بهیانی لهوێ خۆی
دهشۆرد، نهوجا له رۆژدا دههاته ناو مهككهوه، دهیقهرموو: پیغهمبهریش
{هرویه خواه لهسهره} ئاوههای دهکرد {شهیخهین}. ههر کهسێ بجێته ناو
مهككه سوننهته بۆی که خۆی بشوا، ئیتر له ئیحرامی ههجو عهمرهه
بن یا له ئیحرامدا نهبێ. شافیعی له پهراوی {الام} دا دهفهرموی:
ئهوهیشتی که بهبێ ئیحرام دهجێته ناو مهككه ههر سوننهته که خۆی
بشۆرێ. بهلگهیشی ئهوهیه: پیغهمبهر {هرویه خواه لهسهره} سالی رزگارکردنی
مهككه که تهشریفی چوو ناو مهككه خۆی بۆ ئهوه شۆرد، ئهه کاته له
ئیحرامدا نهبوو، بۆنی خوشی له خۆی ددها.

يەككى تريان؛ خۇشۇردنە بۇ ۋەستانى عەرەفە، چۈنكە ئىبنو عومەر ئەمەي دىكى مالىك گىراۋىيەتەۋە، بەلكو ئىبنولخەل ھەقايەتى ۋا لە پىغەمبەرىشەۋە باس دىكا، گۈايە پىغەمبەرىش ئەۋەي كىردى، سەرەراي ئەۋەدىش ئەۋ شۈيئە كۆمەلگاي مەردومە، لەبەر ئەۋە ۋەك كۆپۈنەۋەي ھەينى خۇشۇردن بۇ سۈننەتە.

يەككى تىريان: خۇشۇردنە بۇ بەرد فرەمدان بۇ كۆگابەردەكان لە سى
 رۇزى پاش جەژندا، بەلام بۇ بەرد فرەمدان بۇ كۆگا بەردەكەى عەقەبە لە
 رۇزى جەژندا سوننەت نىيە، چونكە كاتى ئەم بەردفرەمدانە لەكاتى
 خۇشۇردن بۇ وەستان لە موزدەلىفە نىكە، كە ئەویش ھەر لە رۇزى
 جەژندايە، بە پىچەوانەى بەرد فرەدانى سى رۇژەى پاش جەژن، چونكە
 ئەمانەيان دوور كەوتوونەتەووە لەبەر قەرەبالغىش خۇشۇردن بۇيان لەم
 سى رۇژەدا سوننەتە. سەرەراى ئەم ھۆيەيش ئەم بەردفرەدانانە دىكەونە
 پاش نىوەرۇ، كە قىرچەى گەرمایە، لە كاتى وايشدا خۇشۇردن سوننەتە.

يەككى تىريان: خۇشۇردنە لە پىش تەوافى بەيتا، كە ئەم سى
 تەوافە دەگىرتەووە، تەوافولقودوم، تەوافولئىفاضە، تەوافولودەداغ، چونكە
 مەردوم بۇ ئەمانە كۆ دىبەنەووە، لەبەر ئەووە خۇشۇردن بۇيان سوننەتە
 سافىعى (رەزە خواى لىبە) دىفەرموى: خۇشۇردن بۇ ئەم سى تەوافە
 سوننەتە.

يەككى تىريان: خۇشۇردنە بۇ خەلوە كىشان لە مزگەوتا، دىقى
 فەرموودەى شافىعى لەسەرى ھەيە، ھەروا بۇ چوونە ناو مەدىنەى پىرۇز
 كە شارى پىغەمبەرى خوايە. نەووەى لە (مەناسىك) دا ناوا دىفەرموى،
 ھەروا بۇ ھەموو شەوئىكى رەمەزان، ئەم قەسەيە عەبەبادى نەقلى دەكا لە
 حەلىمىيەووە، ھەروا بۇ بەرتاشىن، خەففاف لە (الخصال) دا فەرموويەتى،
 خاوەنى (جمع الجموع) لە (المنصات) شافىعيەووە رادەگويزىتەووە: كە
 فەرموويەتى: خۇشۇردن بۇ ئەمانە پىخۇشە: بۇ كە ئە شاخ گرتن و بۇ
 چوونە ناو گەرماو و بۇ ھەموو گارى كە سىروشتى جەستە بگۆرئ و لاوازى
 بكا، چونكە شۇردن توندوتۇلى دىكەتەووە دىبىوزىننەتەووە.

۱۹) دەستی تەرھیتان بەسەر خوف (سۆل) دا لە باتی شۆرینی پی:

دروسته دەستی تەرھیتان بەسەر خوفدا لە باتیی شۆردنی پی، بەپێی فەرموودەکە ی موسلیم کە لە جابیرمە دەگیرێتەو دەلی: پیغەمبەرم بینی، گمیزی کرد، لەپاشا دەسنویژی گرت، جووتی سوولی لە پێدابوو، لە باتی شۆرینی پی دەستی تەری هینا بەسەر سۆلەکانیدا (پەسەندی هەردوولایە = شەپخەین). یاران پیغەمبەر (دروودە خوا و لەسەر پیغەمبەر و رەزا و خوا لەسەر یاران) ئەم فەرموودەیان زۆر بەلاو بەسەندبوو، چونکە جەریر لە پاش هاتنی ئایەتی دەسنویژ، کەوا لە سوورەتی مائیدەدا، موسلمان بوو، ئەمەیش ئەو دەگەیەنێ کە ئایەتەکە هەر چەند بەلگەیە لەسەر شۆرینی پی، بەلام نابێ بە هەلۆشێنەوێ مەسەلە ی تەپکردنی خوف! بۆ کەسێ خوفی لە پێدا بی. نەو دەوی و کەسانی تریش فەرموویانە: ئەو زانیانە کە لە یەکگرتن (اجماع) دا رایان بایەخی هەیە لەسەر ئەو یەکیان گرتوو: کە دروستە دەستی تەرھیتان بەسەر سۆلدا، چ لە مائەو بی چ لە سفەر و رێبواریدابی، لەبەر پیویستی بی یانا، تەنانەت بۆ ئافەرەتیکیش کە ئالوودە ی مائەو بی، یا بۆ نەخۆشی کە دەرەکە ی درێزخایەن بی و نەتوانی لەسەر پی بپروا هەر دروستە کە دەستی تەر بھێنێ بەسەر سۆلەکانیدا، لەباتی شۆردنی پییەکانی بە مەرجێ سوولەکان لەپێیدا بن. والله أعلم. حەسەنی بەصریش دەفەر موی: حەفتاکەس لە ھاوڕێیانی پیغەمبەر (دروودە خوا و لەسەر بی) قسەیان بۆ کردووم کە پیغەمبەر (دروودە خوا و لەسەر بی) دەستی تەری بەسەر خوفدا دەھینا. خەلکیکی بی شوماریش لە ھاوڕێیان مەسحی خوفیان لە پیغەمبەر مەو گێراو تەو.

۲۰. مەرجهكانى دەستپاھىنانى سۆل:

دەستپاھىنان بە سۆلدا دوو مەرجه ھەيە :

مەرجه يەكەم: دەسنوئىزى تەواوى گرتبى ئەوجا دوو سۆلەكە لە سەرپاكى لە پىپىكا، بەلام ئەگەر دەسنوئىزى گرتو قاچىكى شۆردو خوفەكەى تىكرد، ئەوجا قاچەكەى ترى شۆردو خوفەكەى ترى تىكرد، ھەقى ئەوەى نىە كە لە دەسنوئىزى ئايىندەدا دەستى تەر بەسەر سۆلەكانىدا بەيىنى، بەپىي فەرموودەكەى موغىرە، فەرمووى: لە سەفەرىكا لە خزمەتى ھەزەرتدا بووم، دەسنوئىزى گرت، ئاوم كرد بەدەستىدا، فەرمووى: وازيان لىبىنە بە دەسنوئىزەو لە پىم كردوون، ئىتر قاچى نەشۆردو لە جىياتى ئەو دەستى تەرى ھىنا بەسەر سۆلەكانىدا (شەيخەين) شافىعى (رەزەلە خواە لىبە) لە موغىرەو (رەزەلە خواە لىبە) دەگىرپتەو: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! دەستى تەر بەيىنم بەسەر سۆلەكانما، لەباتى شۆرىنى پىم؟ فەرمووى: بەلى بەمەرجه لەسەر دەسنوئىز لە پىيان بكةى.

مەرجه دووھەم: سۆلەكە دەستىدا بۆ دەسپاھىنان، ئەم شتانە دەبن

بەھوى دەستدانى:

يەكەم: داپۆشەر بى بۆ ھەر شوپىنىكى ھەر دووپىي كە شۆرىنى فەرزى، ئەگەر بەشى داپۆشىي شوپن فەرزەكەى نەدەكرد، دەسپاھىنانى دروست نىە، چونكە لە ھالى وادا چەندەى بە دەرەو بى دەبى بشۆرى، وە ئەوەى داپۆشراو بە سۆلەكە دەبى مەسح بكرى، ھىچ زانايەكيش شتى وای نەگوتوو كە مەسح و شۆردن لەيەك دەسنوئىزدا كۆبكىرنەو، لەبەرئەو شۆردن سەردەكەوى، چونكە ئەو بناغ (اصل)مىە.

دووه؛ سوله‌کان نه‌وه‌نده قایم بن که بهرگهی نه‌وه بگرن که یه‌ک له شوینی یه‌ک هاتوچوی پیکری بۆ نه‌و نیشانه که پیویستی ریبواران، له کاتی بارخستن و بارکردن؛ لای کهمی نه‌م هاتوچویه، وه‌ک غه‌زالی ده‌فرموی، سئ میله، به‌لام شیخ نه‌بو موحه‌مه‌د دایناوه به مه‌سافهی قه‌صر، نه‌م هه‌رمایشته‌یش متمانه پیکراوه^(۱) سۆلی که نه‌م هاموشویه پی نه‌کری نه‌وه مه‌سحی دروست نیه، وه‌ک سۆلی له به‌رووی ته‌نک دروست کرابی، یا له شتی وا، وه‌ک گۆره‌وی، که ناو داده‌دا، یا له شتی وا دروست کرابی که زۆر ره‌ق بی وه‌ک سۆلی ناسن!

سییه‌م: ناودانه‌دا، له‌سه‌ر هه‌رمایشتی متمانه‌دار، چونکه زۆربه‌ی خوف نه‌م مه‌رجه‌ی تیاپه، که‌واته: ده‌قه‌کان ده‌پین به‌سه‌ر نه‌و جوهر‌دا. چواره‌م: ده‌بی سوله‌که خو‌شی پاک بی، چونکه دروست نیه، به به‌رگی بیسه‌وه نوێز بکری.

۲۱) ماوه‌ی ده‌سپاهینان (مُدَّةُ الْمَسْجِ):

^(۱) لێره‌دا له عیباره‌تی ته‌صله‌که‌دا هه‌ست به ئاتۆزی ده‌کری، له‌گه‌ڵ موغنی و شریعتی ئیسلام (الفقه على المذاهب الاربعه) رتناکووی. له موغنی‌دا ده‌فرموی: مه‌حامیلی نه‌و ماوه‌یه‌ی دیاری کردوه به‌سئ شو یا زیاتر، نه‌سنه‌وی له (التنقیح) دا رای له‌سه‌ر رای نه‌مه، له (المهمات) یشدا ده‌فرموی: متمانه پیکراو نه‌ویه که شیخ نه‌بو حامید دیاری کردوه به نزیکه‌ی مه‌سافهی قه‌صر. مه‌به‌ست نه‌ویه که نه‌و سۆله له ماوه‌ی سئ شه‌ودا ریبوار چمن جار لاده‌دات بۆچان و، بار بار ده‌کاتمه‌وه هاموشۆی نه‌م ورده نیشانه‌ی پیکری.

دروستە بۇ نىشتەجى (مقىم) لە دەسنوڭزا، لە باتىي شۇرىنى بى،
 دەستى تەر بھىنى بەسەر خوفەكانىدا، لە ماودى شەوو رۇڭىكا، وە بۇ
 رېبوار (موسافىر) لە ماودى سى شەوو سى. رۇڭدا، بەپىي فەرموودەكەي
 ئەبوبەكر (رەزە خۋاە لىبە): پىغەمبەرى خوا (دروودە خۋاە لەسەربە) رىگەي بە
 رېبوار داودا لە دەسنوڭزا تا ماودى سى شەوو سى رۇڭ دەس بھىنى
 بەسۇلا، بە نىشتەجىش تا ماودى شەوو رۇڭى (ئىبىنو خوزىمەو ئىبىنو
 حەببان، ھەركەسيان لە صەحىجى خۇيدا گىپراوئەتەو) صەفوانى كورى
 عەسسالىش (رەزە خۋاە لىبە) گىپراوئەتەو: جاران كە لە سەفەردا دەبووين
 پىغەمبەر (دروودە خۋاە لەسەربە) پىمانى دەگوت كە تاماودى سى شەوو سى رۇڭ
 سۇلەكانمان تەر كەين و لەو سى رۇڭانەدا دايان نەكەنين، نەبۇ پىسى و
 نەبۇ گمىزو نە بۇ جەو، مەگەر بۇ لەشپىسى (نەسائى: تىرمىنى)
 ترمىنى دەفەرمۇ: فەرموودەيەكى ساغى جوانە، مەجى سەفەر ئەوئەيە:
 بۇ گوناھ نەبى، دەنا دەبى بە قەدنىشتەجى مەسح بكا.

۲۲) سەرەتاي ماودى دەسپىاھىنان:

سەرەتاي ماودى دەسپىاھىنان لەو بىدە سنوڭزىيەو دەس پىدەكا كە
 لە پاش پۇشىنى سۇلەكە پەيدا دەبى، نەك لە سەرەتاي پۇشىنى
 سۇلەكەو، چونكە دەسپىاھىنان پەرسىتىكى كات ديارى كراو ئەوئەيە
 وەكو نوڭر ھەتا كاتەكەي نەبى دروست نىە بكرى، داوودى ظاھىرى
 دەفەرمۇ: سەرەتاي ماود لە پۇشىنەوئەيە. نەوئەيەش (رەزە خۋاە لىبە)
 دەفەرمۇ: ئەمە راي پەسەندكراو، چونكە ئەمە خوازە (موقتەضا)ى

فەرمووده ساخهكانى نهم باسهيه، نهگەر له سهفهرا دهستى كرد به دوسپياهيان، له پاش بوو به نيشتهجى، يا نيشتهجى بوو دهستى پيى كردو بوو به رېبوار دوسپياهيانى نيشتهجى ئهواو دهكا، چونكه دوسپياهيان پهرستنه (عيبادته)، لهم حالهدا نيشتهجى و رېبوارى تيا كۆيۆتهوه لهبەر نهوه برپار (حوكم)ى نيشتهجى ههيه، ريك وهك چۆن نهگەر له نيشتهجييدا دهستى كرد به نويز له دواييدا بوو به رېبوار ههقى نيه ئه نويزه كورت بكاتهوه، چونكه له كاتى وادا نيشتهجى زال دهكرى. نهگەر رېبوار گومانى كرد: كه دوسپياهيانى له نيشتهجييدا دهست پيكردوو، يا له سهفهردا نهوه گار به نيشتهجى دهكات، چونكه ئهوه بنهردته.

٢٣) چۆنيتى دوسپياهيان:

لاى كه مى دوسپياهيان نهوهندهيه كه ناوى دوسپياهيان (مهسح) بى بهسهر پشتى سۆلهكهدا، لهبهرنهم فهرموودهيه، كه موغيره (رهزاه خواه ايپه) دهگيرتهوه: پيغه مبهرم بينى دهستى تهري هينا بهسهر پشتى سۆلهكانيدا (ئهحمه دو نهبو داوودو تيرمىزى). بهلام ههره تهواوهكهى نهوهيه: دهستى تهري بهينى بهسهر پشت و بهرى سۆلهكاندا به چهند كيړى* بهپي فهرموودهكهى موغيره كورى شوعبه (رهزاه خواه ايپه):

* دهگوتى: كيړ كيړ، واته: خمت خمت

ڤيڤه مېهر (دروېده خوا له سهرېږي) دهستی هیڼا به سهر پښتو به بهری
 سوله که یدا. چوڼی تیه که پشی ناوایه: دهستی چه پی له ژیر قنگه پاژنه یدا
 دانی و دهستی راستی له سهر پښتی سهر په نجه گانی دابی و په نجه گانی
 ههر دوو دهستی بلا و بکاته وه، نه و جا دهستی راستی رابکیښی به سهر یدا
 هه تا دمکاته لاقی و دهستی چه پشی به کیښ بکا به سهر بهری پیدا هه تا
 دهکاته نووکی په نجه گانی.

٢٤) چی دهسپا هیڼان پووج دهکاته وه:

دهستیڼان به سهر سولدا بهم سیښته پووج ده بیته وه:

یه که م: داکه ندنی ههر دوکیان یا یه کیکیان، یا کاتی سوله که له کار
 بکهوئ به مجوره بدری، یا بیه یزی، لهم کاتانه دا نه گهر دهس نو یژدار بوو
 بهس ههر دوو حاجی بشوری بهسه، دنا دهبی سهر له نوئ دهس نو یژی
 ته و او بگریته وه.

دووهم: کاتی ماوه که ی ته و او بوو، که شه وو روژی بؤ نیښته چی و
 سی شه وو سی روژ بؤ ریښوار، به سهر مه سحه که یاندا تیپه ری نیتر
 دهستیڼا هیڼان پووج ده بیته وه ده گهری نامینی، دهبی سهر له نوئ
 دهس نو یژی ته و او بشوری و حاجی بشوری و سوله کان له پی بکاته وه و نه و سا
 دهست بکاته وه به دهسپا هیڼانی نوئ، نیتر هه روا، نه مهیش دهیسان
 به پی فهرمو و ده که ی صه فوان که له پی شه وه رابوورد.

سېيەم: كاتى دەسپياھىن قاچى خۇى شۆرد، ديسان بەپىي
فەر موودمكەى صەفوان.

ئەگەر قاچى لەناو سۆلەكەدا پيس بوو، وە نەدەكرا كە لەناويدا
قاچى بشۆرى پىويستە داىبكەنى و قاچى بشۆرى، بەلام دەسپياھىنان
پووج دەبىتەو، ئەگەر دمكرا لە ناويدا قاچى بشوات ئەوا با بيشوات و
دەسپياھىنانىش پووج نابىتەو.

(۲۵) تەيەمموم:

پىناسەكەى: تەيەمموم لە زمانى عەرەباندا واتە: چوون بۇ لاى
شتى، لە شەرعا: ئەومىيە مروۇ لەباتى ئاوى دەسنويز بە تۆزىكى پاك
دەست بەينى بەدەم و چاوو ھەردوو دەستيا لەگەل ئانىشكەكانيا، بەپىي
چەند مەرجىكى تايبەت. سەر بەلگەى دروسبوونى، قورئان و سوننەت و
يەكگرتنى نەتەو، ئىسلامە. خاى گەورە دەفەرموى: {قَلَمْ تَجِدُوا مَاءَ
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ} - سورة
النساء - ۴/۴۳. واتە: ئەگەر لە ھەموو ئەم صورەتانەدا ئاو نەبوو
ئەوا قەستى ھەلگرتنى گلىكى پاك بکەن و لە تۆزى ئەو گلە پاكە دەست
بەينى بە روخسارو بەدەستتاندا. ئىينو عەببا (رەزەلە خواياى لىبە)
دەفەرموى: واتە: ئەگەر نەخۆش بوون تەيەمموم بکەن، ھەروا ئەگەر
رېبوارىش بوون و ئاوتان دەست نەگەوت تەيەمموم بکەن. پىغەمبەر
(مروودە خواى لەسەربە) دەفەرموى: رووى زەموى ھەموو بۇ خۆم و ئوممەتم وەك

مزگهوت وایه و خۆله که ی پاک و پاکه و مکه ره و له کاتی پئویستدا تهیه موموی پئده که یین (موسلیم).

۲۶) یاسای دروستبوونی تهیه موم:

بزانن ئه وهی ده بی به هۆی دروستبوونی تهیه موم نه توانینی به کاره یانانی ئاوه به راستی، یا به پئی شهرع، نه توانینیش چهند هۆیه کی ههیه:

یه کیکیان سه فهره، رییواریش ئه م چوار حاله ی ههیه:

یه که م: ئه وهیه سوور بزانی که ئا و له و شوینه دا نیه ئه وه پئویسته تهیه موم بکا به بی ئه وه بگه ری به شوینی ئاوا، چونکه له کاتی وادا گه ران بۆ ئا و بیهو و دهیه.

دووهم: ئه وهیه گومانی وابی که له وانیهیه له و دهو ورو به ره دا ئا و هه بی، ئه وه ده بی بگه ری به دوا یا، چونکه تهیه موم پاکیه کی ناچاریه، ده ی هه تا ری تی بیچی که به ئا و دهنویژ بگری یا له شپییسی خۆی ده ربکا ئه و ناچاریه نایه ته دی و ریکه ی تهیه موموی بی نادی.

سییه م: ئه وهیه سوور بزانی که ئا و له دهو و به ری ههیه، ئه م حاله یان دوو لق ی لیده بیته وه، ئه گه ر ئا وه که لییه وه ئه وه نده دوور بوو که شوان و دار بر بۆ له و ورو دار بر پین ئه وه نده دوور ده که و تنه وه پئویسته بر وای بۆی و تهیه موم دروست نیه، ئه گه ر ئا وه که ئه وه نده دوور بوو

ئەگەر بېروا بۆی نوێژەگەى دەچى ئەو تەيەمموم دەگا، چونکە ئەو لە ئیستادا بێئاو، خو گریمان ئەگەر چاومروانیکردنى ئاو هەتا کاتەگە بەسەر دەچى پێویست بى، ئەو لە بنەرەتدا تەيەمموم بېرار نەدەدراو نەدەگرا بە یاسای دامەزراو.

چوارەم: ئەو یە ئاو هەبى، بەلام لەبەر قەرەباغی ریبوارەگان بەر ئەو نەدەگەوت و دەستى نەیدەگەیشتى، ئەو لەسەر قەرەباغى دامەزراو تەيەمموم دەگات، لەبەر نەتوانینی لەبەرچاو، گیرانەویشى لەسەر نیە. **یەكێ تریان:** نەخۆشییە، نەخۆشیش ئەم سى بار (حال)ەى هەيە:

بارى یەكەم: ئەو یە کە مەترسى گيانى، یا نەمانى ئەندامى، یا نەمانى سوودو قازانجى ئەندامى، یا پارچەيى لە ئەندامەکانى هەبى، ئەو تەيەمموم دەگا.

بارى دووهم: ئەو یە کە مەترسى ئەو یە هەبى نەخۆشییەگەى زیاد بکا، واتە: ئیش و ئازارەگەى پتر بکا، یا درەنگ چاك بێتەو، یا مەترسى ئەو یە هەبى کە لەکەيەگى ناشیرین لە ئەندامىکى بەدەرەووەبوویدا، پەیداببى، وەك ئەو پەلەيەگى ناھەموار لە روخساریدا یا لە جیبەگى تریدا کەوا بەدەرەووە دەرکەوئى، لەم مەترسى پێویستە تەيەمموم بکا، لەسەر رای دامەزراو.

بارى سێیەم: مەترسى لەکەيەگى کەمى هەبى وەك کونجری ئاوڵە، یا پەلەيى رهشى کەم، یاخود مەترسى ئەو یە هەبى کە لەکەيەگى ناھەموار لە ئەندامە شاراوەکانیدا ببى، لەم کاتانەدا دروست نیە تەيەمموم بکا!

بۆ نه خوشه كه ههيه بتمان به زانیاری خۆی له بابته نه خوشیه كه بهوه بكا، به مهرجی لێی بزانی یا خاوهن ئهزموون بێ، كه ئایا مهترسیداره یانا؟ ههروهها باومر بكا به قسهی پزیشکی شارمزی موسولمانی بالقبووی بهداد، چونكه خودای گهوره خۆی دهسنوێزی بپووست كردوو، له بهر نهوه ناگۆردری بهشیکی تر مهگهر له سههر شایهتی كهسێ كه خوا خۆی شایهتیه كهی قهبول بفرموی، وهلحال خوا خۆی قسهی بیرواو مروقی بهدکاری پووج كردوتهوه، له سههر رای ناودار شایهتیه كه سیش پهسهند دهكري، با تافه ژنیکیش بێ.

٢٧) مهرجه کانی دامه زرانی تهیه موم:

بۆ دامه زرانانی تهیه موم چهند شتی مهرجه :

یه که میان : هاتنی کاتی نوێزه، به پێی ئایهتی {إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا سورة المائدة ٦/٥} . وشه (قیام) له ئایهته کهدا، کهواتای وایه: کاتی ههلسان بۆ نوێز نهوسا قهیه موم بکهن، ئهم کاره نایاته دی ههتا کاتی نوێزه که دانهیی، دهسنوێز بۆیه دادهمزرێ له پیش هاتی کاتدا چونکه پیغه مبهه (درووده خوا له سههر) کردوویهتی، بهلام تهیه موم له سههر رووکار (ظاهر)ی ئایهته که مایه وه، دیسان به پێی فهرمووده کهی (درووده خوا له سههر) رووی زهوی

هه مووی بۇ خۇم و نۆممه تم ودهك مزگهوت وایه و خۆله کهی پاک و پاکه و ده که ره و له کاتی پئویستدا تهیه مموم پئیده کری، له ههر شوینی نوێزم لیبوو، تهیه مموم ده که م و نوێزی خۆمی لیده که م (موسلیم) نه و دی که دمفرموی: له ههر شوینی نوێزم لیبوو تهیه مموم ده که م. به لگهیه له سهر نه و ده که هه تا کاتی نوێز ده که نهیی نابئ تهیه مموم بکا، دیسان له بهر نه و دیش که تهیه مموم پاکیه کی ناچاریه، ناچاری پئویست نابئ له پیش هاتنی کاتی نوێز ده که دا.

دووهمیان: گه رانه به شوین ئاوا، به پئی نایه تی: { قَلَمُ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا - سورة المائدة - ٦/٥ } یه زدانئ پاک فهرمانمان پئیده کا که له کاتی ده ست نه که و تنئ ئاودا تهیه مموم بکهین، نه و دیش نایه ته دی و نازانرئ که ئاو له و شوینه ههیه یا نییه هه تا بۆ نه گه رئ، که واته نه و که سه ی که دیه وئ تهیه مموم بکا له سه ریه تی له پیشدا بگه رئ بۆ ئاو، نه گه ر ده ستی نه که و ت نه و سا تهیه مموم بکا، گریمان که سیکی تر له باتی نه و بگه رئ ده بی، به مهرجی نه و ده خۆی ریگه ی نه و دی پئیدا و کا برایش جیگه ی باومر بی، چۆنیتی بۆ گه رانیس ئاوایه: نابارو بنه ی خۆی بگه رئ، چونکه ری تییده چی که ئاوی تیابی و نه و هه ستی پئنه کا، جا نه گه ر ده ستی نه که و ت نه و شوینه ساریه کی ته خت بوو برپوانئ به ههر چوار لای خۆیدا، به تایبه تی ته ماشای سه وزه لان و جیگه ی کۆبوونه و دی مه ل و مۆربکا، نه گه ر شوینه که به رزو نزم بوو، به روانینی چا و شته که تاقی نه دمه کرایه و ده، پئویسته بگه رئ بۆ ئاو به و دمور به رده دا هه تا ماوه یی (مه سافه یی) که ناو ده برئ به ماوه ی بانگکردن و به هاوار مه و ده هاتن، که بریتییه له و ماوه یه نه گه ر هاوار له هاوړیکانی بکا له کاتی

خەرىكبوونياندا بگەن بە فرىيادا، ئەمەيش بەم مەرجە ئەو كەسە
مەترسى زىانى گيان و سامانى نەبى، بەلام ئەگەر مەترسى ئەۋەى ھەبوو
پىۋىست بە گەران ناك، رەۋايە بوى كە تەيەمموم بكا، چونكە ترسى وا
لەكاتى ھەبوونى ناۋىشدا بەقىنى دەبى بەھۋى رەۋابوونى تەيەمموم، كە
ۋاتە لە كاتىكا كە ھەبوونى ئاۋەكە شتىكى خەيالىبى باشتر دەبى بەھۋى
رەۋا بوون!

جا ئەگەر ھاورپى لەگەل بوو دەبى بېرسى: كى ئاۋى ھەيە؟
پىۋىستە لەسەرى كە ئاۋى دەسنوۋىزو خۇشۇردن بىرپى، مەگەر ئىشى بە
بەھاكەى بى بۇ مەسەرفى ھاتوچۇى رۇيشتن ۋ ھاتنەۋەى سەفەرەكەى،
ئەگەر بە نرخی ئاسايى ئاۋى بەكپىن دەست نەدەكەت، پىۋىست ناك بە
گران بىكپىر بازىادەكە كەمىش بى ئەمەيش بە گۈيرەى فەرمايشتى
دامەزراۋە!

سېيەميان: دەست نەدانى بەكارھىنانى ئاۋە، ۋەك كەسى ئاۋى دەست
دەكەۋى بەلام لە ترسى نەخۇشى ۋ جىمان لە كارۋانى ناۋىرپى بە كارى
بەيىنى، يا ئاۋەكە كە پىۋىست بى بۇ خوارنەۋەى خۇى ياھى ھاورپى، يا
ھى گياندارىكى بەقەدر، لە ئىستادا يا لە ئايىندەدا، لەم كاتانەدا دەبى
تەيەمموم بكا.

ئەگەر كەسى مرد، بەشى شۇردنەكەى ئاۋى پىۋو بەلام ھاورپىكانى
توونىيان بوو، ئەۋە ئاۋەكەى دەخۇنەۋەو تەيەممومى بۇ دەكەن ۋ، بەھى
ئاۋەكە دەخەنە سەر كەلەپوور (مىرات)ەكەى، كەسانى تىنوۋ دەتۋانن بە
زۇر ئاۋ بە بەھى خۇى لە خاۋەنەكەى بستىنن، بە مەرجى خۇى

پيويستى پيى نهبن، بهلام نهگهر خوئ پيويستى پيى ههبوو نابى لىئى
بستينن چونكه خاوهنى شت خوئ له پيشتره پيى.

چوارهميان: گليكى پاكه، توژيكي وای ههبن بنووسى به روخسارو
ههر دوو دهسته وه، به پيى نايه تي: {فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا - سورة
المائدة - ٦/٥} واته: مه به ست له (صه عیدی طيب) خوئى پاكه،
وشهئ (صه عید) موجه له، خوئ و هه رچى وا له سه ر رووى زهوى
به ريگه و بانیشه وه بهر (صه عید) دهكه وئ، بهلام پيغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه)
له سه ربه: له م فه رمووده يه دا واتای مه به ستى له م وشه گشتيه ديارى
گردد وه كه دهفه رموئ: بو ته يه مموم خوئت به سه، هه روا له م
فه رمايشته يشدا: رووى زهوى هه مووى بوخوم و نومه تم بو نويز ليكردن
وهك مزگه وت وایه، خوئكه يشى پاكه و پاكه وه كه ره و له كاتى پيويستدا
ته يه ممومى پیده كه ين (موسليم). نه وه تا پيغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) له
دواگو تنى زوييه وه، ناوى خوئيشى هينا وه، هه تا نامازه بكا بو نه وه كه
خوئ بو ته يه مموم پيويسته، نه گهر پاكي تى و پاكه وه كه رى، تاي به ت
نه بو نايه به خوئ وه، له باتى نه مه ناواى دهفه رموو: رووى زهوى
هه مووى بوخوم و نومه تم هه م وهك مزگه وت وایه، هه م پاكه و
پاكه وه كه ره و له كاتى پيويستدا ته يه ممومى پیده كه ين! بو يه ده بو و وای
بگو تبايه چونكه پيغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) روونكه ره وهى مه به ست له
نايه ته ره هاكانه. ئي بنو عه بباسيش (ره زاه خواه ليبنه) دهفه رموئ: صه عید
بريتيه له گلى و مر د! ئي بنو مه سعو و ديش (ره زاه خوايان ليبنه) دهفه رموئ:
صه عید بريتيه له گلى كه توژى هه بن! شافيعى (ره زاه خواه ليبنه)

دەفەرموئ: صەعید بریتییە لە ھەموو گلی کە تۆزی ھەبێ، فەرمايشتی شافیعیش لە زماندا دادەنرێ بە بەلگە، چونکە زمانەوانیکی ەمرەبیزانە.

وەک گوترا بەپێی (صعیدا طیبا) مەرچی گلەکە ئەومێه کە پاک بێ، چونکە وشە (طیب) لە زماندا ئەم سێ واتایە ھەیە: ئەوێ دڵ خوشی لیۆمر بگێرێ، ھەلەل، پاک. ئەم سێ واتایەیش پاک بۆ خوێ دەگونجێ، لە فەرمايشتەکە ی پێغەمبەریشدا (ەرۆدە خواوە ئەسەربو) کە دەفەرموئ: خوێکەیشی پاکو پاکو وەکەرە بەلگە ھەیە لەسەر ئەم قسە یە کە (طیب) بە مەعنا ظاہرو پاکە! ^(۱) وەکی تریش ئاوی پیس دەسنوێژی دروست نیە، کەواتە وەجەلی ئاویش کە خوێ لە تە یە مەموودا کە تە یە مەمووم وەجەل (بە دەل) ی دەسنوێژە، دەبێ وەک ئەو وابێ، نابێ پیسی، دەنا تە یە مەموومی پێ دروست نابێ.

(۱) لە موغنی موحتاجدا دەفەرموئ: ھەدیسی: (رووی زەوی ھەمووی بۆ خوێم ئۆمەتم وەک مزگەوت وایم، خوێکەیشی پاکو پاکو کەسە) ئەم گێراندو یە روونکەرەو موبەیینە بۆ ئو گێراندو رەھا (موطلق) ی کە ئەمە ی تیایە: (رووی زەوی ھەمووی بۆ خوێم ئۆمەتم ھەم وەک مزگەوت وایە، ھەم پاکو پاکو کەسە). کواتە لە عیبارەتی کتیبە کە ی بەردەستماندا ئالۆزی و شیوا ی ھەیە. لە زۆر شوێنی تریش شتی را ھەیە.

۲۸) فەرزه‌کانی ته‌یه‌موم:

ته‌یه‌موم چوار فەرزی هه‌یه :

فەرزی یه‌که‌م: نیه‌ته به‌پێی فەرمايشتی پێغه‌مبەر (مرووده‌ی خوا و له‌سه‌ربه‌):
گشت کارێ به‌پێی نیه‌ته‌که‌یه‌تی چۆنیتیکه‌شی ئه‌وه‌یه نیه‌تی
حه‌ڵاڵکردنی نوێژ به‌پێی، نه‌ک هی لا‌بردنی بێده‌سنوێژی، چونکه
ته‌یه‌موم پاکیی ناچاریه، بێده‌سنوێژی لا نابات، به‌پێی فەرمايشته‌که‌ی
(مرووده‌ی خوا و له‌سه‌ربه‌): به‌عه‌مری گورپی عاص: چۆن به‌رنوێژیت بۆ هاوڕێکان
به‌له‌شی پیسه‌وه‌ کردوو؟). ئه‌که‌ر ته‌یه‌موم بێ ده‌سنوێژی لا‌بردايه
پێی نه‌ده‌فه‌رموو: به‌له‌شی پیسه‌وه‌، که‌واته: بریتیه‌یه له‌ هه‌ڵاڵکردنی
نوێژو له‌ هه‌ڵاڵکردنی ئه‌و شتانه‌ی به‌بێ پاکي ناکرێن. کاتیکیش نیه‌تی
ره‌وادیتنی هێنا ئه‌م چوار باره‌ی هه‌یه:

باری یه‌که‌م: نیه‌تی ره‌وادیتنی فەرزو سوننه‌ت به‌یه‌که‌وه به‌پێی،
ئه‌وه هه‌ردوو لایانی بۆ ره‌وا ده‌بێ، بۆی هه‌یه سوننه‌ته‌ که له‌پێش
فه‌رزه‌که‌دا بکا، یا به‌ پێچه‌وانه‌وه، هه‌روا بۆی هه‌یه له‌کاتی خۆیاندا
بیانکا، یا له‌ دهره‌وه‌ی کاتیاندا.

باری دووهم: نیه‌تی فەرز به‌پێی، فەرزه‌که‌ی بۆ دروست ده‌بێ، هه‌روا
سوننه‌تی پێش و باشی بۆ ره‌وا ده‌بێ.

باری سێیه‌م: نیه‌تی سوننه‌ت به‌پێی به‌ته‌نها، له‌م باره‌دا له‌سه‌ر
فه‌رمايشتی دامه‌زراو فەرزی بۆ دروست نییه چونکه سوننه‌ت پاشکۆ
(تابع)ی فەرزه.

باری چوارهم: نیهتی نوپژری روت بینو بهس، نهم بارهیش وهك
باری سییهم وایه، لهسهر فهرمایشتی دامهزراو بهس مافی سوننهتی
ههیه.

فهرزی دووهم و سییهمی تهیه موم: دهسینانه به روخسارو به
ههردوو دهستدا، لهسهر په نهجهگانهوه ههتا لای ژووری ههر دوونانیشك.
به پئی ئایهتی {فَامَسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَآيْدِيكُمْ - سورة المائدة -
۶/۵}. گهرچی له ئایهتی تهیه مومدا باسی نانیشك نهگراوه، بهلام
چونكه تهیه موم ودهجلی دهسنوژده له دیاریکردنی ئەندازهی دهسینان
به ئەندامهگانیدا حوكم و برپاری دهسنوژری پیدهدری، له دهسنوژریشدا
ئەندازهی دهست ههتا سهر نانیشكه، كهواته له تهیه مومیشدا ههروا، وه
به پئی کردنی پیغه مبه ریش (درووه خواه لهسهر به) كه دهستی دههینا به
ههردوو دهستدا ههتا ههردوو سهر نانیشك، به پئی فهرمووده كهی ئیبنو
عومهر: پیغه مبه ر (درووه خواه لهسهر به) فهرمووی: تهیه موم بریتیه له دوو
بیاگیشان، یه کیکیان بو دهموچاو، نهوی تریان بو ههردوو دهست ههتا
ههردوو نانیشك! حاكم نهم فهرمووده كهی گیراوده وه ودهسفی جوانیشی
کردوو، ههروهك به قیاس لهسهر دهسنوژر دهسینان به نانیشكدا
پیویست دهبی، چونكه وهك گوترا: تهیه موم ودهجلی نهوه. لهسهر
فهرمایشتی، یهك بیاگیشان بهس دهكا، كه مهسحی روخسارو ههردوو
له پی پی بکری، به پئی فهرمووده كهی عه ممار: پیغه مبه ر (درووه خواه لهسهر به)
پیی فهرمووم: تهنها ئاوههات بهس بوو، نهوجا پیغه مبه ر (درووه خواه
لهسهر به) ههردوو له پی خوپی مالی بهسهر رووی زهوییه كه داو فووی
لیکردن تا تۆزدهکیان تۆزی سووك بی، نهوسا به ههردوو ناوله پی

مهسحی دهمووچاوو ههردوو دهستی خوئی تا ههردوو مووچی گرد
(شه‌یخان) شافعی دمه‌رموئ: ههرکاتئ دهرکه‌وت که فهرمووده‌یه‌کی
پیغه‌مبهر (مرومه‌خواه له‌سهری) له‌سهر مه‌سه‌له‌یی هه‌یه، وه فهرمووده‌که‌یش
ساخ بوو، لاوازو بی‌هیزنه‌بوو، ئیتر به‌پیره‌وی ئه‌وه بکه‌ن، وه‌بزانن که ئه‌وه
ریبازو مه‌زه‌به‌بی منه. دیاره که حه‌دبسه‌که‌ش ساخ و سه‌حیحه. نه‌وه‌وی
دمه‌رموئ: ئه‌م فهرمووده‌یه به‌لکه‌یه‌کی زو‌ر به‌هیزه، له‌ دیمه‌نی
سوننه‌تیشه‌وه زو‌ر نزیکه.

چوارهم فهرزی ته‌یه‌موم: ریزلی‌کرتنه، که‌واته: پی‌ویسته رو‌خسار
له‌ پێش ده‌ستا ته‌یه‌موم بکری، چونکه ئه‌ندامی پاکیتی ته‌یه‌موم
دوانن، که‌واته له‌ ده‌سنو‌یز ده‌چی و وه‌ک ئه‌و ریزلی‌گرتنی فهرزه،
پی‌ویسته ئه‌نگوستیله دابکه‌نری، چونکه خو‌ل نا‌جیته ژیری، به
پی‌چه‌وانه‌ی ئاوی ده‌سنو‌یزه‌وه، چونکه له‌ودا داکه‌ندنی ئه‌نگوستیله فهرز
نیه ئه‌گهر ئاو ژیری ته‌ر ده‌کرد.

٢٩ سوننه‌ته‌کانی ته‌یه‌موم:

سوننه‌ته‌کانی ته‌یه‌موم سی شته: ناوی خوا هی‌نان و پێش خستنی
لای راست له‌سهر لای چه‌پ و به‌ین نه‌که‌وتن (مو‌والات). به‌پیی ئه‌و
به‌لگانه‌ی له‌ ده‌سنو‌یزا له‌ پێشه‌وه رابوردن، به‌ قیاسیش له‌سهر ده‌سنو‌یز،
سوننه‌ته‌ تۆزه‌که له‌ ههردوو له‌پی سووک بکاو، له‌لای ژو‌ورو‌وی
رو‌خساره‌وه به‌ئینیه‌ خواره‌وه، وه له‌ سه‌رم‌تای ههردوو جارمه‌که‌وه که
ده‌ست ده‌دا به‌ زه‌ویدا په‌نجه‌کانی بلا‌وبکاته‌وه، وه له‌پاش ده‌سه‌ینان به
ههردوو ده‌ستا نی‌وانی په‌نجه‌کانی بنا‌زنیه‌وه، که ده‌ستیش ده‌هینیه به

نہندامہ کانیدا هتا دہسپاہینانہ کھی تہواو نہکا دہست ہہ لئہ ہری، تا لہ راجیایی کہ سانی کہ تہمہ بہ پیویست دادمنین دمر بازبین.

۳۰) بہ چی تہیہ مموم پووج دہبیتہوہ:

تہیہ مموم بہم سئ شتہ پووج دہبیتہوہ:

یہ گہم: تہوہی دہسنویژ بہتال بکاتہوہ تہیہ ممومیش بہتال دہکاتہوہ، چونکہ تہویش وک دہسنویژ پاکییہ کہ نویژی پیرہوا دہبی، کہواتہ تہویش بہتال دہبیتہوہ بہ ہہموو جوڑہ بیڈہسنویییہک.

دوہم: دہسکہوتنی تاوہ لہ غہیری کاتی نویژہکہدا، تہگہر کہسئ تہیہ ممومی کرد لہ بہرنہ بوونی تاو، بہلام پئش تہوہی دہست بکا بہ نویژ تاوی دہسکہوت تہوہ تہیہ ممومہ کہی پووجہ، بہپی فہرمایشی (دروہدہ خواہ لہسہربن): خوئی پاک تاوی دہسنویژی موسولمانہ با دہسائیش لہسہر یہک تاوی دہست نہکہوئ، بہلام ہہرکاتی تاوی دہست کہوت با دہسنویژی پیگری (تہحمہد، تیرمیزی، تیرمیزی بہ ساغی داناوہ).

تہگہر تاوی دہستکہوت بہلام بہرگری ہہبوو لہ بہکارہینانی، وک تہوہ پیویستی بوو بو خواردنہوہ، یا ریگریکی لہسہربوو وک درندہو دوژمنو شتی تری وا، تہوہ تہیہ ممومہ کہی پووج نابیتہوہ، چونکہ تہمانہ لہ سہرہتاوہ ہوئی دروست بوونی تہیہ ممومن، نیتہر چؤن دہبن بہہوئی پووج بوونہوہی. وہل تہگہر لہباش دہستکردن بہ نویژمکہ تاوی دہست کہوت، تہوا نہ تہیہ ممومہ کہی پووج دہبیتہوہ نہ نویژہکہی، چونکہ تہوہ دہبی بہہوئی پووجکردنہوہی پہرستنیکی لہ کؤلخمرہوہ،

هاوکات له گهل نه وودا به دستپيکردنی نويزمکه ده چيته ناو مه به سته وه، که واته وهك چوَن که فارم تدر پاش دستکردن به رُوژووی که فارم به ندميشی دستبکه وئ، پيويست نيه له سهری ئازادی بکا، نه ميش هه روا.

سييه م: و مرگه ران له ئيسلام، چونکه نه وه هه موو کرده و ميهك پووج دهکاته وهو گشت پاداشتی دمه و تيني، تهيه موميش کرده وئ باشه، چونکه عبادمه.

(٣١) ده سهينان به سهر ته تهو موشه ماما:

ته ته (شهيك: جهيره): ته ته له دارو موشه ماما گه چو شتی وا که ئيسکی شکستی پييه له دمه ستر ته وه، مه به ست له موشه مامايش نهو په رُوو دمه سته سِر و ستانه يه که بريني پي دمه پيچرئ. جا نه م جو ره که سانه نه گهر ته تهو موشه ماما که يان پيويست بوو، وه به بي زيان قابيلي لابردين بوو له کاتي و مرگتنی پاکيدا، نه وه پيويسته داپوشه ره که لاببا، نه و جا نه وهی ساغه بيشوا نه گهر دمه شگونجا جيگهي نه خوشينه که يش بشوا، دمه له باتی نه وه تهيه موم بکا، نه گهر شوينه که ی له نه ندامی دمه سنويزبوو به لام نه گهر قابيلي لابردين نه بوو، نه گهر لايبردايه تووشي زيان دمه بوو، نه وه داوای ليناکرئ که لای ببا، به لام پيويسته نه وهی ساغه بيشوا، هه تا دمه بي ژير قهراخی ته ته که يش بشوا، نه گهر دهستی ده دا نه و جا دهستی ته په بهين به سهر ته ته که دا، له پاش نه وه يه که سهر تهيه موميش بکا، به پي فهرمو و ده که ی جابير (ره زاه خواه ليه) که دمه فرموي: له سه فریکا به ردئ دای له پياويکمان سهری شکان، له پاشا

شەيتانى بوو، لە ھاوړىكانى پىرسى گوتى: ئايا رىگەى تەيەمموم
پىدەمدەن؟ دەلىت: نە، رىگەت پى نادەين، چونكە تۆ دىتوانىت ئاو بە
كارىينى، ئەويش خۆى شۆردو مرد، جا كە ھاتىنەو ە بۆلاى پىغەمبەر
ئەم باسەيان بۆيگىرايەو ە ەرمووى: كوشتوويانە خودا بيانكوژى، كە
خۆيان نەيانزانىو ە، بۆ نەيانپىرسىو ە لە زانايى، چونكە چارى نادانى
تەنھا پىرسىنەو ە ەربوون). ئەم پياو ە تەنيا ئەو ەندەى بەسبوو كە لە
جياتى شۆردنى شوپنە زامارەكەى بە خۆل تەيەممومى بكردايەو بە
پەرۆيى برىنەكەيى بپىچايەو ە ئىنجا لەجياتى شۆردنى ژىرپەرۆكە
دەستى تەرى بەسەر ئەو پەرۆيەدا بەينايە، وە باقى مەندەى لەشى
بشۆردايە (ئەبو داوود، ئىبنو ماجە، دارە قوطنى). لىردا سەرنج دەدەين
ئەگەر خاومەن تەتەكە لەشى پىسبوو ئەو ە خۆى سەرىشكە دەتوانى لە
پىشدا خۆى بشۆرىو لە پاشدا تەيەمموم بكا يا بە پىچەوانەو ە، بەلام
ئەگەر بى دەسنويز بوو، نابى لە ئەندامىكەو ە بگويزىتەو ە بۆ ئەندامىكى
تر ەتە بە تەواوى دەسنويزى ئەو ئەندامە تەواو دەكا، چونكە بە
دەسنويزدا رىزلىگرتن پىويستە. جا ئەگەر شكست و برىن ەرجوار پەلى
داگرتبوو ئەو ە يەك تەيەممومى بەسە، چونكە لە لە كۆلكەوتنى شۆردن
رىزلىگرتنىش لە كۆل دەكەوى!

ئەو ەندە ەيە ئەگەر تەتەو ە موشەمماكە لە سەرىپاكى دانەنرا بوون و
ژىرەكەيان پىس بوو ئەو ە دەبى لە پاش خۆشەو ەبوون نويزەكە
بگىزىتەو ە، چونكە لە دەسنويزو ە خوشۆردندا لابردنى پىسى مەرجە.
مايەو ە سەر ئەو ە ئەگەر زامەكە پىويستى بە تەتەو ە موشەمما نەبوو،
بەلام دىترسا كە ئاودز بكا، ئەو ە بەپىى توانا ساغەكە دەشواو لە

سهریه تی تهیه مموم بکا به لام پیویست به دهستی ته پھینان به سهر شوینی دمرده که دا ناکا.

۳۲) پیویسته بو هه موو فهرزی تهیه ممومی بکا:

له پیشه وه باسی نیشت و گهل شتی تری تهیه ممومان کرد، لیژمدا روونی ده کهینه وه که بهیه ک تهیه مموم یه ک فهرز ده کری، بو ئه مهیش جوانترین به لکه فهرمووده کهی خوی گهوربه: {إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ - سورة المائدة - ۶/۵}. هه تا ئه وی که دم فهرموی: {فَتَيَمَّمُوا - سورة المائدة - ۶/۵}. به پیی ئه م نایه ته له سهره تای هاتنی ئیسلامه وه، دهنویژ یا تهیه مموم بو هه موو نویژی فهرز بوو، هه تا له دوا ییدا پیغه مبه ر (مرووده خوا ده لسه رب) به کرده وه چه سپاندی که دهنویژی بو چند فهرزی دمی، ئه وه بوو: پیغه مبه ر (مرووده خوا ده لسه رب) له رژی هه تخی مه که که دا بهیه ک دهنویژ هه ربینج نویزه فهرز مکانی کرد (فهرمووده یه کی ساغه، ئیبنو عومر گیراویه ته وه) به لام تهیه مموم به پیی خوازه (موقتة ضای نایه ته که مایه وه که یه ک تهیه مموم بو یه ک فهرزه. ئیبنو عه بباسیش (ره زاه خواپان لیب) دم فهرموی: ریبازی سوننت وایه: که یه ک نویژی فهرز بهیه ک تهیه مموم بکری. وشه ی سوننت له فهرمایشتی سه حابیدا ده بردری به سهر ریبازو سوننتی پیغه مبه ردا (مرووده خوا ده لسه رب) که بریتییه له و بهرنامه یه ی که حه زرت (مرووده خوا ده لسه رب) له سری به رده وام بووه، که واته: حه زرت به کرده وه خوازه ی نایه ته که ی له تهیه ممومدا چه سپاندووه!.

بەيھەقىش لە ئىبنو عومەر مەروە (رەزە) خايمان لىبە: دەگىر پتەوھ:
 ھەرموو يەتتى: با دەسنويزىشى نەشكى مەروۇ دەبى بۇ ھەموو نويزىكى
 ھەرز تەيەمەمومى بكا. ئەو ھەندە ھەيە بە يەك تەيەمەموم دەتوانى بە
 ئارمەزووى خۆى چەندەى دەوئ نويزى سوننەت بكا، چونكە نويزى
 سوننەت با زۆرىش بن لە ھوكمى يەك نويزدان، بە بەلگەى ئەوھ: ئەگەر
 نويزكەرى نىەتى يەك ركات سوننەتى ھىنا بۆى ھەيە سەد ركات بكا
 بەسەر يەكەوھ بەو نىەتە، بە پىچەوانەشەوھ ھەروا، ھەكى تىرىش بۇ
 ھەموو سوننەت تەيەمەمومى بكرى ئەركىكى زەحمەتە، رەنگە شتى وا
 گەلى جار ببى بەھوى ئەوھ سوننەتەكە تەرك بكرى، لەبەر ئەوھ شەرع
 لە سوننەتدا كارەكەى سووكەلە كەردوھ، ئەوھتا نويزى سوننەت، لەگەل
 تواناى راوستاندا بەدانىشتنەوھ دروستە، بەسورايى ولاخىش دروستە، لە
 سەفەردا لەكاتى رۆيشتندا بەرمو قىبلەيش نەبى ھەر دروستە، بۇ ئەوھى
 مەوداى كەردنى زۆربى و موسولمان لىى دانەبىرى. گریمان لەشپىس يا بى
 دەسنويز ئاومەكەى كە ھەبوو بەشى نەدەكەرد، پىويستە لەسەرى ئەوھ
 بكار بەيىنى و بۇ باقى مەندەكەى تەيەمەموم بكا، چونكە چەندەى كارى
 كە لە توانادا ھەيە بەھوى باقى مەندەكەيەوھ كە لە توانادا نىە لەكۆل
 ناكەوئ، لە شارعا بەمە دەگوتى: توانراو بەھوى نەتوانراوھە لەكۆل
 ناكەوئ يانسان بەھوى گرانەوھ لەكۆل ناكەوئ! ھەروا ئەگەر پىسى
 بەسەر لەشيەوھ ھەبوو، وھ ئەو ھەندەى ئاو دەست كەوت كە بەشى
 شۆردنى بىرىكى دەكەرد، لە سەريەتى ئەو ئەندازەيە بشۆرى. ئەگەر
 دەسنويزى نەبوو، يا لەشى پىسبون پىسىيەكەش بە جەستەيەوھ
 ھەبوو، ئەو ھەندەيشى ئاو ھەبوو كە بەشى لايەكەيانى دەكەرد، ئەوھ پىسىيە

که دهسۆری و تهیه موم دهکا، چونکه لابر دنی پیسییه که پیویسته و وجه لی تری نیه، به پیچه وانه ی دهسنویژو خوشۆردنه وه، چونکه وجه لیان ههیه که تهیه مومه، نه گهر کابرا نه ناوی مستکه وتو نه گل، نویژی خۆی ههر دهکا، له بهر ریژی کاته که، به لام له وودوا دهیگیریته وه.

٣٣) باسی پیسی (النجاهه):

پیناسه که ی: پیسی له زماندا به هه موو قیزه ونی دهگوتری، له شهر عیشا: هه موو شتی که له حالی سهرپشکیدا به ره های بهی سنوور خواردن و خواردنه وه ی نا دروست بی، له هه مانکاتدا بگونجی بۆ خواردن و خواردنه وه، نادروستیه کهیشی له بهر ریژی نه بی، یا له بهر نه وه نه بی که قیزه ونه، یا له بهر نه وه نه بی که زیانی هه بی بۆ لهش یا بۆ هۆش. جا به هه ره که له هه قیدانه شتی بهر پیناسه ی پیسی ده که ی یا لبی دمرده چی، به گوته ی: له حالی سهرپشکیدا، شتی که له حالی سهرپشکیدا هه رام بی و له حالی ناچاریدا هه لال بی، وهک مردار مه بوو، به رده که وی، چونکه مردار مه بوو له حالی ناساییدا. پیسه و هه رامه، به لام له حالی ناچاریدا پا که و بۆ ناچار هه لال! به گوته ی: به ره های بهی سنوور روو که ژمه راوییه کان بهرنا که ون، چونکه نه وانه پاکن که میان ره وایه، زیان نا ره وایه، به گوته ی: بگونجی بۆ خواردن و خواردنه وه به ردو شتی رهقی سهخت، که پاک بن بهر نه هه پیناسه یه نا که ون، چونکه به که لکی خواردن و خواردنه وه نایه ن، به گوته ی: نادروستیه کهیشی له بهر ریژی نه بی، شتی ریژدار وهک ئاده می زاد

دمرده چی و بهری ناکه وئ، به گوتهی: یا له بهر ئه وه نه بی که قیزه ونه
چلم و شتی وا بهر ناکه وئ، چونکه نادرستی چلم له بهر ئه وه نیه که
پیس، به لام له بهر ئه وه دیه که قیزه ونه، به گوتهی: یا له بهر ئه وه نه بی
که زیانی هه بی بو لهش یا بو هوش خوّل له پیناسه که دمده چی،
چونکه زیان ده گه یه نی به لهش و هوش.

هه ندیکیش ئاوا پیناسه ی ده کا: قیزه ونیکه ریگه ی دروست بوونی
نویژ ناد، مه گهر مه هانه هه بی، بری ده لئین: بریتییه له هه موو شتی که
خاوه ن سروشتی دروست قیزی لی بکاته وه و خو یی لی بپاریزی، نه گهر
به ر جل و به رگیش بکه وئ ده ی شو رن.

٣٤) حوکمی ئه و پارچه یه ی که له ناو له شی گیانداره وه جیا ده بیته وه:

بزائن هه رشتی له ناوه و ی گیاندار جیا بیته وه دوو جو ری هه یه :

یه که میان: گه ده نایگورئ وه ک لیک و ئاره ق و شتی وا، حوکمی ئه م
جو ره وه ک حوکمی ئه و گیانداره وایه که لی جیا بو ته وه، نه گهر ئه و له
حالی لی جیا بو نه وه که دا پاکبوو ئه ویش پاکه نه گهر ئه و له و کاته دا پیس
بوو ئه میش پیسه.

دوو ه میان: گه ده هه رزی ده کاو ده یگورئ، وه ک گمیزو پیسای و
شیا که و پشقل و خو ین و رشانه وه، هه موو ئه مانه هی هه ر گیاندار ی بن
پیس، هی ئه وانیه گوشتیان نا خو ری به یه کگر تنی رای زانا کان، به کو ی

دمنگ دهلین: شتی واته: قیسه. هی ئەوانهیشی گوشتیان دهخوری به قیاس لهسەر هی ئەوانه‌ی که گوشتیان ناخوری، چونکه ئەمیش گۆراوهو حهل بووهو قیزهون بووه. به فهرمووده‌که‌ی ناسراوه به حله‌دیشی عهرمه به سارانشینه‌که پیستی‌یی گیمرز پاساو دهری، ئەوه‌بوو که گمیزی له‌ناو مزگه‌وته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ردا کرد، پیغه‌مبه‌ر فهرمانی کرد که (سه‌تلی ئاو بکه‌ن به‌سەر جی میزه‌که‌یدا). هه‌روا فهرمووده‌ی باسی دوو گۆره‌که: یه‌کی‌کیان له‌سەر ئەو ئازار دهری چونکه له‌ حالێ ژیانیدا خۆی له‌ گمیزی خۆی نه‌ده‌پاراست (موسلیم) به‌لام ئەوه‌ی که پیغه‌مبه‌ر (ه‌رووه‌ خوا) له‌سەر به‌ی فهرمانی کردووه به‌ خواردنه‌وه‌ی میزی حوشر، ئەوه بو‌و دهرمان بووه، دهرمان‌کردنیش به‌پیس دروسته، به‌ مەرچی دهرمانی‌کی پاک نه‌بی جیگه‌ی بگریته‌وه، ئەوه‌یش که خۆشه‌ویست (ه‌رووه‌ خوا) له‌سەر به‌ی فهرموویه‌تی: خودای گه‌وره هه‌رگیز خۆشه‌وه‌بوون و شیفای گه‌لی منی نه‌به‌ستوو به‌شتی واوه که خۆی حهرامی کردبێ لیان. ئەمه ده‌بردێ به‌سەر مه‌ی و بادهدا، سه‌رمپای یه‌گگرتن به‌لگه‌ی پیستی‌یی بیسای‌ی ئەم فهرمووده‌ی (ه‌رووه‌ خوا) له‌سەر به‌ی: له‌به‌ر میزو بیسای‌ی و مه‌زی و رشانه‌وه جله‌گه‌ت بشۆره (ئه‌حمه‌د، داره قوطنی، به‌ززار) هه‌ر له‌م فهرمووده‌یه‌دا به‌لگه‌ی پیستی‌یی مه‌زی و رشانه‌وه‌یشی تیا‌دایه. مه‌زی ئاو‌ی‌کی مه‌یله‌و سپی ته‌راوی لینجه، به‌بی له‌زمت پیگه‌یشتن، له‌ کاتی هێرش‌ی ئارم‌زو‌دا به‌هۆی ده‌س‌بازی و ته‌ماشاکردن و شتی‌واوه په‌یدا ده‌بی. ته‌رس و ته‌پاله‌یش پیسه، به‌پیی ئەم فهرمووده‌یه: ... جا پیغه‌مبه‌ر (ه‌رووه‌ خوا) له‌سەر به‌ی: هه‌ر دوو به‌رده‌که‌ی و مرگرت و ته‌رسه‌قوله‌که‌ی تو‌ورداو، فهرمووی: ئەمه پیسه، به‌کاری خۆپاک‌کردنه‌وه نای. وه‌دیش پیسه به‌پیی فهرمووده‌که‌ی عانیشه

(رەزەلە خۇدە لېيەن) كە دىمفەرمۇي: ۋەدىش لەپاش مىز كىرگەن ۋە پەيدا دىمى،
 ھۆكەمە كەي ئەۋەيە: چوۋك ۋە گەل ۋە گۈنى دىمى ۋە دىمىنىڭ دىمىنى
 ۋە خۇشۇردىنى لەسەر نىيە (ئىيىنى لىۋىزىر).

ۋەدى ئاۋىكى مەيلى ۋە سې خەستى لىلى لىقنە لە دوامىزۇ لەكاتى
 ھەلگىرتى شتى قورسدا پەيدا دىمى، خۇيىش پىسە بەيىنى فەرمائىشتى
 زاتى مەزن: { حَرَمَنْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ - سۇرە مائىدە - ۳/۵ }
 ھەتتا كۆتايى ئايەتەكە، بەيىنى ئەم فەروودەيەش: كە دىمفەرمۇي: -
 خۇيىنەكە لە خۇت بشۇرە نوپۇزى خۇت بىكە) زاناكان لەسەر پىسەيى
 تۇماۋ رايان جىياجىيە، ھەيە دەلى: پىسە، ئەم رايەيان لەو گىرەنەۋەيە
 ۋەرگىر تۈۋە كە فەرمان دەكا بە شۇردىنى، كە ئەمە گەت (لەفەزە) كەيەتتى
 عائىشە ھاۋسەرى پىغەمبەردە دىمفەرمۇي: جاران ئەسەرى لەشپىسىم بە
 جەكانى پىغەمبەر ۋە دىمىنىڭ، كە دەچۈۋ بۇ نوپۇز ھىشتا
 جىگەشۇراۋەكە ھەر تەر بۈۋ. رىبازى شافىئى ۋە ھاۋرىيەنى فەرموۋە
 (ئەصحابول ھەدىث) ۋە خەلىكى زۇرى تىر، كە ەلى ۋە سەدى كۆرى
 ئەۋ ۋەققاس ۋە ئىيىنى ۋەمەر ۋە عائىشە (رەزەلە خۇدە لېيەن) كە پەيدا دىمى، لە
 ناۋياندايە، رىبازى ئەم زاتانە ئەمەيە: كە تۇماۋ پاكە، دوو گىرەنەۋەيەش
 لە ئەھمەد ۋە رىۋايەت كىراۋە، كە ئەمە دروستىنەكەيانە! داۋودىش
 ھەر ۋە دىمفەرمۇي: بەلگەيان بە فەرمائىشتى عائىشە ھىناۋەتەۋە كە
 دىمفەرمۇي: خۇم بە دىمىنى خۇم تۇماۋ ۋەشكە ۋە بۈۋ بە جەكانى
 پىغەمبەر ۋە دەۋلى ۋە لە پاشا دەمەدەكاند، ئىتر لەدۋا ئەۋە بەيى شۇردىن
 پىغەمبەر (رەۋىدە خۇدە لېيەن) نوپۇزى پىۋە دەكردىن، لە گىرەنەۋەيەكى تىرىدا
 كە پەسەندى ھەردۈۋلايە متفق ەلە): فەرمۇي: بە جلى پىغەمبەر ۋە

تۆمۈرۈشكەۋەبۈۋە ھەبۈۋە دەيم كېراند، ئىتەر دۈا ئەۋە نۆيۈزى پىۋە
دەمكرد. دەى ئەگەر تۆمۈرۈ پىس بىۋەلەن و كېراندنى بەس نىە، دىارە
گىرپانەۋەى شۆردن دەبېردىۋە بەسەر ئەۋەدا كە سۈننەتەۋ بۆ
بەسەندىكردنى پاكىيە، بەم ساخىردنەۋەىش كار بە كۆى بەلگەكان
دەمكىۋە ھىچىان لەكار ناخىرئ، جىاۋازىش نىە لەنىۋانى تۆمۈرۈ پىاۋ
ژندا، تۆمۈرۈ غەپىرى ئادەمىش، ئەگەر ھى گىانلەبەرىكى پاك بو
تۆمۈرۈكەش پاكە، ئەگەر ھى گىاندارىكى پىس بوۋە خۆشى پىسە.

۳۵) شۆردنى پىسى:

شۆردنى پىسى پىۋىستە، چۈنكە ۋەك لە پىشەۋە رابورد قەرمانى
پىكرۈۋە. چۈنئىتكەشى ئاۋايە: ئەگەر پىسىيەكە قەبارەدار بوۋە، بە چاۋ
دەبىنرا، دەبىۋە قەبارە بىنراۋەكەى و تامەكەى و رەنگەكەى و بۆنەكەى
لابىرى، ئەگەر تامەكەى ما، ئەۋە شۆينە پىسبوۋەكە پاك نەبۇتەۋە، بەلام
زىانى نىە مانەۋەى رەنگى يا بۆنى كە لاجوونىان گران بىۋە ۋەك رەنگى
خۆينى بىنۆيۈزىۋە بىنى مەى. بەلام پىسى بىرىارى و حوكمى، كە
ئەۋەيە بە چاۋ نابىنرى، ۋەك شەلمەنىيە پىسەكان، كە تام و بۆن
رەنگىان نىە، پىۋىستە بە شۆردنىكى ئاساىى لىبىرى، دەستى تىبىخىرى و
گوشارى لىبىرى، بەلام ھەرچى پىسبوۋى بە مىزى منالى نىرىنەى
كەمتر لە دوو سال، كە جگە لە شىر ھىچ خۆراكىكى ترى نەخواردى،
ئەۋەنە ئاۋى لىدەپىرۋە كە شۆينى مىزەكە دابگرى و زال بىۋە بەسەرىدا،
ئىتەر رەۋانبوۋنى ئاۋ بەسەر شۆينەكەيدا پىۋىست نىە، بەلام مىزى

كچۆلە گەرەكە بشۇرى، بەلگەى ئەم جىاوازييه لە نىۋانى كوپو كچدا
 ھەرموودەكەى عائىشەيە: كە پىغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) كوپىكى ساواى
 مەمكە خۆرەيان ھىنا بۆى، مائالەكە مىزى كرد بە كۆشيدا، ھەزەرت
 (مروودە خواە لەسەربە) داواى ئاوى كردو ئاۋەكەى كرد بەسەر جىگەى مىزەكەدا
 ئىتر نەيشۆرد.. لە گىرپانەۋەيەكا: لىى پرژاند لە گىرپانەۋەيەكى رتدا:
 پرژاندى بەسەر جىگەكەيدا ئىتر نەيشۆرد. ئەم گىرپانەۋانە ھەموويان
 دروستن، لە گىرپانەۋەيەكى تىرمىزىدا: مىزى كوپ تا نانەخۆرە دەبى ئاوى
 لى دەپرژىنى، مىزى كچ دەشۆرى. ئىمامى على (رەزاە خواە لىبە) دەفەرموئ:
 خۆشەويست (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرموئ: مىزى كچۆلەى بەرمەمكانە
 دەشۆرى، مىزى كوپىش ھەتا نانەخۆرە دەبى ئاوى لى دەپرژىنىرى.
 (ئەحمەد). بەلام ھەر كاتى منداڵەكە لە جىاتى بژىۋى و خۆراك
 خواردەمەنى خوارد، ئەۋە بەبى راجىايى پىۋىستە مىزەكەى بشۆرى.
 بۆيەيش سەبارەت بە كوپ كار سووك كراۋە، بۆ كچ نەكراۋە، چونكە دل
 پتر پەيۋەندى بە كوپرەۋە ھەيە ھەتا كچ لەبەر ئەۋ زىادە پەيۋەننىيە كوپ
 زۆرتر دەگرىتە باۋەش، جا وا ھەل دەگرى كە بۆ بارسوۋكى كارەكە
 ئاسان بكرى، بەلام ئەم مەبەستە لە مېنەدا نايەتەدى، بۆيە شۆردن بۆ
 مىزى ئەۋان چەسپاۋە، لەسەر قىياس و پىدانی خۆى (*)

(*) ئەم بەلگەيى كە ھىنراۋەتەۋە بۆ جودايى نىۋان مىزى مندالى نىرومى
 بەلگەيەكى لاۋازو نازانستىيە خۆ ئەگەر ھۆيەكەش نازاندەى دەتوانىن بلىن (تەبديە)
 ئەگىنا خۆ كوپو كچ چۆن يەكە ئەگەر باوك و دايكى و ھىبن كوپان لە كچ خۆشترى
 ھى وايش ھەن كچيان لە كوپەكەيان خۆشترى - ھەمەد.

۳۶) بریار (حوکم) ی گیانداری له ناوشتی شلدا بمیری:

کاتی گیانداری کهوته ناو شتیکی شلهوه، وهک روژ زهیتو روژ و
چیشت، و متیامرد، نهوه نهگهر خوینی رهوانیان ههبوو شتهکه پیس
دهبی، چونکه سهبارمت به مشکی توپیوی ناو روژ له چهزمرت (دروود خواه
له سه ربنا) پرسسارکرا، فهرمووی: نهگهر روژنهکه توند بوو مشکهکه و
دهوروبه رهکهی فهردهن، به لام نهگهر روژنهکه شل بوو نهوا بیرپژن، له
گیڕانه وهیهکا: مشکهکه و دهورو به رهکهی فهردهن و روژی خوژتان بخوژ.
(نهم فهرموودیه بوخاری گیڕاویه تهوه).

جا فهرمانکردن به رژانی، به لگهیه له سه ره پیسبوونی، نهم رایهیش
ریبازی جه ماومری زاناکانه، دهستهیی رایان جیایه، کهیهکی لهوان
زوهری و نهوزاعین، دهفهرموون: بریاری شتی شل وینهی بریاری ناوه،
پیس نابج ههتا، پیسییهکه نهیگوری، نهگهر نهگورا پاکه، نهمه ریبازی
ئیبنو عهیباس و ئیبنو مهسعوودو بوخاریشه.

به لام نهگهر گیانداری که خوینی رهوانی نهبوو، وهک میژ و
میژووله و دوویشک و فالونچه و سیسرك و میرووله و وینهی نهمانه، نهوه
شلهمهی به مردنی نهمانه له ناویدا پیس نابج، به پیی فهرموودهی
(دروود خواه له سه ربنا): نهگهر میژ کهوته ناو حاجه تیکتانهوه ناو یا شتی شلی
تری تیابوو، له پیشا میژکه هه مووی نوقم بکهن ئینجا دهری بیژن و
فرهی بدمن، چونکه بالیکی دهرمانی پیوهیه و نهو بالهکهی تری دهرده.
(بوخاری، نهبو داوود، ئیبنو خوزمیه، ئیبنو ههیبان). دیاره

فەرمانکردن بە نوقمکردنى مېشەكە، كە گەلئ جار سەردەكېشى بۇ
تۆپىنى بەلگەيە لەسەر ئەو كە پىسى ناك، دەنا پېغەمبەر (مرومە خواە
سەربە) فەرمانى نەدمکرد بەنوقمکردن، وەكى تىرىش پاراستنى قاپو
حاجەت لەم جوړە وردە جانەومرانه ئەستەمە، لەبەر ئەو چاوپوۆشى
لیدەكړئ، بە مەرچئ ئەوئەندە زوړ نەبئ كە شلاو كە بگۆړئ، دەنا پىس
دەبئ.

بزانن پىسىيەك كە بەچاو نەبىنرئ وەك پرىشكى مېز، يا وەك
پىسىيەك گەوا بەپئى مېشەو ئەوئەش وەك مردارئ خوئنى رەوانى
نەبئ چاو پوۆشى لئ دەكړئ، لەسەر فەرمايشتى دامەزراو بەلای
نەوەويەو، چونكە ئەمە لە خوئنى كېچ دەكا خو پاراستن لئى ستەمە.

۳۷) بریاری پاكی و پىسى گياندار لەكاتى ژيانیدا:

لە بنەرەتدا هەموو گياندارئ پاكە، واتە: ئەصل ئەومىيە كە پاك،
چونكە بۇ قازانجى بەندەكانى خوا دروستكراون، بەبئ پاكىش
سوودمەندى تەواو پەيدا نابئ، ئەمەيش بەم فەرموودمىيە پاساو
(تعلیل) كراو. پېغەمبەر (مرومە خواە سەربە) فەرمووى: پشیلە پىس نىە،
پشیلەيش لە ریزى كارەكەرو نوکەرو ئەوانەيە كە بۇ خزمەت بەسەرتانا
دەخولینەو (پېنج لە خاوەنەكانى كتيبە ناودارەكانى حەديث ئەم
فەرموودمیان گێراوتەو، وە تىرمیذى دەرەموى: فەرموودمىيەكى
جوانى دروستە. دروست واتە: ساغ) بەلام سەگو بەراز بۇ پاكى لە
هەموو گياندارئ جيان، چونكە ئەم دوو خودپىس (نجس العین)ن،

سگ به پئی فەرمووده‌کەى پىڤه‌مبەر (مرووده‌خواه له‌سەربە): (پاکه‌وه‌که‌رى حاجه‌تیکتان: که سگ دەمى تیبنى ئەوه‌یه: که حەوت جار به ئاو بیشۆرن، یه‌که‌مجاریان به‌ خۆلاو بێ (ئه‌حمەد، موسلیم) که ده‌فه‌رموی (پاکه‌وه‌که‌ر) مەبه‌ست لێی یه‌کێکه‌ له‌م سێ شته‌: یا پاکه‌وه‌که‌رى نانویژییه (حه‌ده‌ت) یا هی پیسییه، یا ریزلینانه، دیاره‌ که‌ نانویژی و ریزلینان بو‌ حاجەت نابێ، مایه‌وه‌ سه‌پیسى، وه‌گى تریش به‌م فەرمووده‌یه‌ چه‌سپا که‌ نازدارترین به‌شى له‌شى سه‌گ که‌ ده‌میه‌تى، له‌به‌ر هاسکه‌ هاسکردنى زۆر پیسه‌، ده‌ی باقى مهنده‌ی له‌شى ده‌بی زیاتر پیسبێ!.

به‌رازیش بو‌یه‌ پیسه‌ چونکه‌ حالى له‌ حالى سه‌گ خراپ‌تره‌. گه‌رچى ماومردى (ره‌زاه‌ خواه‌ لێبه‌): ئەم نایه‌ته‌ ه‌کا به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر پیسیتی به‌راز: {أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ} . وشەى (رجس) له‌ نایه‌ته‌که‌دا به‌ واتا (نجس)ه‌، له‌ شیوه‌ی ئەوه‌یه‌ له‌ کوردیدا به‌پیس بلێی چه‌په‌ل.

٣٨) بریاری پاکى و پیسى مرداره‌وه‌بوو:

هه‌موو مردوو په‌ك (ته‌نها مردووی ئاده‌مى و ماسى و كوله‌ی لیدمرچى) پیسه‌، له‌به‌ر فەرمايشتى زاتى مه‌زن: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ - سورة المائدة - ٣/٥} واته‌: هه‌موو مرداره‌وه‌ بووی له‌ ئیوه‌ قه‌ده‌مغه‌گراوه‌. شتیکیش نه‌ له‌ زاتى خۆیدا ریزداربێ و نه‌خواردنیشى زیانى هه‌بى، له‌گه‌ل ئەوه‌میشا حه‌رام بکړی، دیاره‌ که‌ ئەو قه‌ده‌مغه‌ کردنه‌ی له‌به‌ر پیسیه‌تى، چونکه‌ حه‌رامکردنى شت له‌به‌ریه‌کى له‌م

هۆيانهيه: يا لهبەر ريزيهتى، يا لهبەر زيانيهتى، يا لهبەر بيسيهتى،
مرداره و مېوويش ريزى نيه، خواردنیشى زيانى نيه، چونكه له ناچاریدا
دهخوړئ، ماوهى سهر ئهوه كه لهبەر پيسى حهرام كراوه.

مرداریش له شهرعا بریتیه لهو گیانداره‌ی كه جهقوی لهسهر بئ و
به‌بئ سهر برپینکی شهرعی گیانی دهرچووبئ! گشت سهر برپاوى جگه
لهسهر برپاوى خۆمان و خاوه‌ن نامه‌كان بهر ئهم پیناسه‌یه دهكه‌وى، هه‌روا
ئهو گیانداره‌یش كه گوشتى ناخوړئ باسه‌ریش بېړئ بهر ئهمه دهكه‌وى و
حه‌رامه‌و مرداره.

به‌لام لهبەر ئهم فهرمووده‌یه ماسى مردوو به‌رناكه‌وى: دمه‌رموى
(مرووده خواه لهسهر بئ): ناوى دهریا هه‌م ياكه‌و هه‌م پاكه‌و مگه‌ریشه وه
مرداره و مېوويشى حه‌لاله‌و، گیانله‌به‌رى ناوى كاتئ دهرئ هه‌تا نه‌گه‌نى
خواردنى دروسته (ههر پینجیان گي‌راويا نه‌ته‌وه). گولله‌یش لهبەر ئهم
فهرمووده‌یه به‌ر ناكه‌وى (دوو مردارمان بۆ حه‌لال كراوه: كه ماسى و
گولله‌ن) (به‌رشته‌یه‌كى بیهیز ئیبنو ماجه گي‌راويه‌ته‌وه: به‌یهه‌قیش
(ره‌زاه خواه لایه‌ن) گي‌راويه‌ته‌وه و فهرموويه‌تى: ئهم فهرمووده‌یه
فهرمووده‌یه‌كى دروسته واته‌ ساغه) ئاده‌میزدیش لهبەر ئهم ئایه‌ته
به‌رپیناسه‌ی پيسى ناكه‌وى و به‌ پاك داده‌نرئ: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
- سورة الإسراء - ۷۰/۱۸} واته: ئیمه به‌ رحمه‌تى خۆمان ریزو
قه‌دمرئكى زۆرمان به‌ نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌خشیوه‌). مه‌سه‌له‌ی ریزلینانیش
ئه‌وه ده‌خوازئ كه مرؤف، چ موسوئمان بئ و چ ناموسوئمان بئ، برپارى
پيسى نه‌درئ. مه‌به‌ست له {إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ} پيسى بیروباومرئ
ئه‌وانه، نه‌وه‌ك هی جه‌سته‌یان، چونكه نه‌گه‌ر له‌شیان جه‌په‌ل بوايه

لەسرمان فەرز دەبوو كە ھەر كوئىيە كەمان لىيان بىكەوئ بىشۆين.. وەكى
 تىرىش ئەگەر مەرفۇق بە مردن پىس بىئ، دەبى فەرمان نەكرابە بە
 شۆردنى، وەك شتە خودپىسەكان (نەجس العىن)ەكانى تر، بەلام ئەگەر
 كەسى لەم قەسەيە رەخنە بگرئو بئى/ ئەگەر ئەم قەسە وابى، دەبى
 فەرمانىش نەكرابى بە شۆردنى، وەك شتە خودپاكانى تر، دەئىت:
 مەرج نىە كە ھەموو شتىكى پاك نەشۆرئ، چونكە ئاشكرابە گەل جار
 پاكىش وەك نانوپز (موحدىث) دەشۆرئ، بەلام قەت نەبوو شتى
 خودپىس بشۆرئ. دەستوورىكى شەرى ھەيە دەفەرموئ: سەربىرىنى
 دايك برىتىى سەربىرىنى بەچكەى ناوسكى دەكەوئ، لەبەر ئەمە
 بەچكەى ناوسكى گيانلەبەرى سەر برپوا بەر مردارەدەبوو ناكەوئ.
 (تەماشای زنجیرە سىئ ئەم كىتبە بکە كە لە پىشەوە رابورد، لەژىر
 سەردىرپى: ھوكمى ئاوى بەرماوە) (ومرگىر).

۳۹) پاكردنەوہى گلاوى سەگ و بەراز:

كاتئ دەفرئ بەدەم تىنانى سەگ و بەراز گلاو دەبى، دەبى ھەوت
 جار بشۆرئ، جارىكىان بە خۆلاوبى، ھى سەگ بەپىئ ئەم
 فەرمودەيە: كاتئ سەگ دەمى نايە ناو دەفرىكتانەوہ، شلەكەى ناوى
 برپىزن، ئىنجا ھەوت جار بە ئاو بىشۆرن، يەكەمىيان بە خۆلاوبى..
 (موسلىم) لە گىرەنەوہىكى ترمىذىدا: يەكەمجارىيان ياخود جارئ لەو
 جارەنە بە خۆلاو بىشۆرن. جا ھەر كاتئ ئاوا ساخبۆوہ كە شۆردن
 پىويستە بەھوى لىكەكەيەوہ، كە نازدارترىن دەردراويەتى، ديارە ئەوانى
 ترى وەك مىزى و گووى و ئارمقى و وئەنى ترى ئەمانەى زياتر شايانى

بېسىن. لەم فەرموودمىيەدا بەلگە ھەيە لەسەر بېسى ئەو خۇراكەى كە سەگ دەمى تىدەنى، چونكە فەرمان دەگا بە رشتنى، ئەگەر پاك بوايە فەرمانى نەدەگەرد بە رشتنى، چونكە رشتنى شتى پاك بە فېرۇدانى مائە، شتى وايش لە ئىمە قەدەغەيە، ديارە بېسە بۆيە خۆشەويست (مەدەغەغە) لەسەر بەرشتنى.

بېسىمى بەرازىش بە پىئودان (قىياس) لەسەر سەگ، لەبەر ئەوھىش كە ئەوھىش دەق وەك سەگ خەد بېسە، بەلگەو يىستە، چونكە بە ھىچ ھالى رەگرتنى دروست نىە، لەبەر ئەوھىش كە چەبەل و قىزاويىە. گوتراويشە: كە بەراز يەك جار دەشۇردى. وەك بېسايىەكانى تر، گوايە: گلاوى دەرگەردنى گلاوبووى سەگ بۆيە واگران كراو ھەتا ەرمبەكان بەتەگىنەو ە رەگرتنى سەگ كە لە مېژەو ە خوويان بېيەو ە گرتوو ە سا بەشكوو ئىتر وەك جارەن نەبى بەھاو خۇراكان!.

نەوھوى (مەمەتەغەغەغە) لە شەرحى موھەزەبەدا دەفەرموى: راي دامەزراو، سەبارەت بە بەلگە، ئەوھىە كە يەك شۇردن بەسە، بەبى خۇلاو، زۇربەى ئەو زانايانەى كە بېريارى بېسىمى بەرازىان داو ە ئەمە بېريارى كۇتايانە. چونكە نەبوونى پىويست بىنەرەتە ەتا شەرع بېريارى پىويستبوونى دەدا، نەخوازەلا لەشتى وەك ئەم مەسەلەيەدا كە لەسەر بىنەيادى تەمەبوودى دامەزراو.

لە لايەكى تەريشەو ە لى ورد بۇ گلاو دەرگەردن دەبى، چونكە بۇ تەيەممومىش دەستدەدا، كەواتە بەپىئودان (قىياس) لەسەر ئەو.

٤٠) پاککردنه‌وهی مهی به‌وه ده‌بی که‌بی به‌سرکه:

پاککردنه‌وهی شت وهک له پی‌شه‌وه رابورد یا به‌شۆردن یا به‌خۆشه‌کردن یا به‌خۆل دم‌بی، جاری وایش دم‌بی به‌هۆی گۆرانی خودی شته‌که‌وه دم‌بی، که له حاله‌تی‌که‌وه بگۆرئ بۆ حاله‌تی‌کی تر، وهک ئه‌وه مهی بیئ به‌سرکه. جا ههر کاتئ مهی له خۆیه‌وه به‌بی ده‌سکاری که‌سی بیئ به‌سرکه پاک ده‌بیته‌وه، چونکه بیسی و حه‌رام‌بوونی مهی له‌به‌ر ئه‌ومیه که هۆی سه‌رخۆش‌بوونه، دهی ههر کاتئ که ئه‌و هۆیه نه‌ما ئه‌وانیش نامینن، کاتئ مهی بوو به‌سرکه ئیتر هۆی سه‌رخۆشی نامینن. نه‌وه‌وهی له شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمدا ده‌فه‌رموئ: شه‌رع‌زانان یه‌کیان گرتوو له‌سه‌ر ئه‌وه: ههرکاتئ مهی له خۆیه‌وه به‌بی ده‌سکاری که‌سی بوو به‌سرکه پاک ده‌بیته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌هۆی ئه‌وه‌وه بوو به‌سرکه که‌شتی‌کی وهک پیازو هه‌ویر ترشو شتی وای تی که‌وت ئه‌وه پاک نابیته‌وه. به‌لگه‌یشی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌یه: په‌رسیار له پیغه‌مبه‌ر (مه‌رووده‌ خوا له‌سه‌ربه) گرا: ئایا دروسته که مهی بکری به‌سرکه؟ فه‌رمووی نه‌ه (موسلیم). ئه‌وه‌تا: (مه‌رووده‌ خوا له‌سه‌ربه) نه‌یی کردوو له ده‌سکاری مهی بۆ ئه‌وهی بیئ به‌سرکه، شت تی‌خستنی‌شی دم‌بی به‌ ده‌سکاری، به‌پیی ئه‌م فه‌رمووده‌یهی تریش به‌لگه‌سازی کراوه له‌سه‌ر حه‌رام‌بوونی به‌سرکه‌کردنی مهی: کاتئ طه‌لحه ئیسلام بوو (مه‌زاه‌ خوا له‌بی) هه‌نئ مه‌یی له‌لا بوو، هی چهن هه‌تیوئ بوو، گو‌تی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! دروسته ئه‌م مه‌یه بکه‌م به‌سرکه؟ فه‌رمووی: نه‌ه. ئه‌وه‌تا ریگه‌ی نه‌داوه که

دەسكارى بكاو بىكا بە سرکە. جىاوازى لە نىوانى ئەم دوو حالەتەدا ئەومىيە: ئەوھى دەكەوئتە ناو مەيەكە وە بەمەيەكە پيس دەبى، لەوھ دوا مەيەكە كەبوو بەسرکە پاك دەبىتەوھ بەلام بەھۆى ئەو شتەوھ كە ئەم ئەوھى پيسکردووھو ئەو ئەمى کردووھ بە سرکە پيس دەبىتەوھ. ئەم بىرپارە كاتى وايە كە ئەو شتە لەناو مەيەكەدا بمىنى ھەتا دەبى بەسرکە، بەلام ئەگەر لە پىش بوونىا بەسرکە، ئەگەر بەيەك چىركەيش بووھ دىرېئى پاك مەبىتەوھ، چونكە كە بوو بەسرکە شتى پيسى تىانەماوھ ھەتا بىسىبكا.

٤١) چاوپۆشكىردن لە ھەندى پيسى:

لە شەرى پىرۆزدا چاوپۆشى لەم جۆرە پىسىيانە دەكرى:

١) لە قورى رىگەى پيس، با سوريش بزائى كە ئەو قورۇ چلپاوە پيسە، چونكە خۇپاراستن لە شتى وا زەحمەتە.

٢) لە شتى كە چاوى ساغ نەيبىنى وەك پرزى مىزو مەى و شتى كە بنووسى بە قاچ و شتى واى مىش و مىروولەو سىسارگەوھ.

٣) خوينى كىچ با زۆرىش بى، ھەروا رىقنەى بائندەيش لە ناو مزگەوتدا.

٤) ئەوھى بەپىى باوى ناوكۆمەل بەكەم دابىرى لە كۆلك و مووى پيس، بە مەرچى ھى سەگو بەراز نەبى، ھەروا چاوپۆشى دەكرى لە مووى ولاخى سورايىش با ئەندازەكەيشى زۆرى.

(۵) له دووکه ئی شتی پیس و لهو ته پوتۆزه ی که باده یبا.

(۶) له گیاندارئ که بهریان (مهنفهذ) هکە ی پیس بووبئ. کاتئ بکه ویتە ناو ئاوه وه، له بهر زه حمه تبوون.

(۷) لهو که مه خوینە ی به سه ر گوشت و ئیسقانی گیاندار ی سه ر بهراوه وه ماوه ته وه.

(۸) نه گه ر گیانله به ریکی پاک، وهک پشیلە و نه مانە دهمی پیس بوو، له پاشدا ماومیه کی وا له پیش چاو ون بوو، که ده ستداو (مومکین) بی دهم بکا به ئاو یکی زۆردا، نه و جا ها ته وه و دهمی نایه ناو خوار دنه و میه کی پاکه وه پیسی ناکا.

(۹) په تی ته ناف که جلی پیسی له سه ر هه ئبخری، هه ر کاتئ خۆر یا هه و ا وشکی بکا ته وه، له لای هه نه فییه کان دروسته جلی پاکی له سه ر هه ئبخری.

(۱۰) نه گه ر شتئ له که سئ که وت، نه یده زانی که چییه، ئایا ئاو بوو یامیز بوو؟ پیویست نیه له سه ری که له چییه تییه که ی پرس یار بکا، چونکه ده گیر نه وه: جارئ عومه رو هاوړ پیه کی له شوینیکه وه دهرۆن، له پلوو سکیکه وه شتئ دهرژی به سه ر عومه ردا، هاوړ پیه کی ده ئئ: نه ی خاوه ن پلوو سکا ئاوه که ت پاک بوو یا پیس؟ یه که سه ر عومه ر ده فه رموئ: نه ی خاوه ن پلوو سکا باسی نه وه مان بۆ مه که، ئیتز رویشت و له شته که ی نه کو ئیه وه.

(۱۱) له زیچکاو ی زیپکه و جوانه زاو بالووکه و نه مانه، به مه رجئ نه بووبئ به جه ره تاو، ده نا پیسه، نه گینا چاو پۆشی لیده کړئ.

(۱۲) نازەلی کاویژکەر، که نهومیه له سه‌رمتاوه خواردنه‌که‌ی به‌نخورد ده‌کاو، له‌ورگیدا عه‌مااری ده‌کاو، له‌پاشدا له‌کاتی پشوو‌دا پاروو پاروویه‌قی ده‌کاته‌ومو به وردی ده‌یجوتیه‌وه جا ئهم نازەله ئه‌گەر له‌کاتی کاویژکردندا له جاجه‌تی شتی خواردموه پیس نابێ.

(۴۲) بێنویژی و زه‌یستانی و هه‌میشه بێنویژی:

بێنویژی (حه‌یز) له شه‌رعدا به‌و خۆینه ه‌ئین که به‌بێ نه‌خۆشی و مندال‌بوون، له‌پاش ره‌سیده‌بوونی ئافه‌رت، له لای سه‌رووی ماندا‌لدانه‌وه له ره‌گنکه‌وه دهرده‌چێ، به‌پێی خوازه (موقته‌زا)ی سه‌روستی ساخ. خۆینی هه‌میشه بێنویژی به‌رناکه‌وێ، چونکه ئه‌و ماکه‌که‌ی نه‌خۆشین و تیک‌چوونی سه‌روشته. له عه‌ره‌بیدا هه‌یز نیفاسی‌شی پێده‌گوترێ، چونکه پێغه‌مبه‌ر {مرووه‌ خوا له‌سه‌ربه‌}: به عائیشه‌ی فه‌رموو: (نفست؟) واته: ئه‌وه توشی نیفاس بووی و که‌وتیه سه‌رخوینی بێنویژی؟ وه‌کوو زانراویشه عائیشه منالی نه‌بووه. سه‌ر به‌لگه‌ی بێنویژی ئهم ئایه‌ته‌یه: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ - سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ - ۲/۲۲۲}. واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د! ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! موسو‌لمانان له باره‌ی حوكم و بڕیاری بێنویزییه‌وه پرسیا‌رت لێده‌گه‌ن. هه‌روا ئهم فه‌رمووده‌یه‌ی سه‌حیحه‌ینیشه: ئهم بێنویزییه شتی‌که خدا نووسیویه‌تی له‌سه‌ر كچانی ئاده‌م و سووچی تۆی تیا‌دا نیه.

(رهنگی): رهنگی خوینی بینوئیزی ئەمه نیشانه کانیه تی؛

(۱) تۆخیکی گەشن به پپی ئەم فەرموودهیه: فاطمی کچی حوبهیش
{رهزاه خواه لیبه} فەرمووی: ئەهی پیغه مبهری خوا! من له وهخت و ناوهختا
دهکهومه سهر خوین چارم چیه؟ فەرمووی {فرموده خوا له سهربه}: ئەگەر
خوینی بینوئیزی بێ دیاره، چونکه خوینیکی رهشی گەشی خهستی
بۆگه نهو ژنان خۆیان باشی دهناسن. ئەم فەرموودهیه ئەبو داوودو
نه سائی و ئیبنو حه ببانو داره قوطنی گیراویانه تهوه، داره قوطنی
فەرموویه تی پیاوانی که ئەم فەرموودهیه یان گیراوه تهوه هه موویان برپا
بیکراون.

(۲) سووریکه ئال، چونکه رهنگی به راستی (حه قیق) ی خوین
سوریه.

(۳) زمرداو ئاویکی زمردی لیلّه.

(۴) لیلّو، ئاویکی لیلّی بۆره. به لام لینجاوه سپیه که دانانری به بێ
نوئیزی. به پپی فەرمووده که ی مهرجانه ی کاره کهری نازادکراوی عایشه
{رهزاه خوا لیبه} فەرمووی: ئا فرمتان قهعه دهیان نارد بۆ لای ئاعیشه،
زمردای پاش خوینی بینوئیزی به گوته لۆکه وه، له ناو قهعه که دابوو،
گوتیان: ئایا ئەم زمرداوه ییش داده نری به خوینی بینوئیزی یان نا؟
عایشه ییش وه لامی بۆیان نادرو فەرمووی: په له مه کهن له کردنی نوئزو
گرتنی رۆزوو کردنی شتی تر که له سه رپاکی ده کرین، تا لینجاوه
سپیه که ی هه رموه داووه ده بینن، که وهک گه چاو وایه (مالیک).

رۆژەكانى بېنويژى:-

لاى خوارووى ماوهى هاتنى خويىنى بېنويژى شەوو رۆژىكە، بەپىي
ياساى ليگەرەن، كە لە شەرعا ناو دارە بە ئىستىقراء، كە برىتيە لەپەي
هەلگرتنى يەكە يەكەى ژنان سەبارەت بە چۆنىتىي بېنويژىيان،
دەگىرەنەو كە ئىمامى ئەلى ئەمەي فەرموو، دەقى قسەي شافەيش لە
زۆربەي كىتەبەكانىدا هەمان رايە، وەلاى زۆربەي رۆژانى بېنويژى شەش
رۆژ يا حەوت رۆژ، چونكە پېغەمبەر (ەرودە خوا لەسەرە) بە حەمەي كچى
جەحشى فەرموو: شەش رۆژ يا حەوت رۆژ خۆت دابىي بەبى نوپژ، وە
باش ورد بەرمو وە لە حالى ژنى بېنويژ (لە كەسوكارى خۆت و لە
هاوتەمەنى خۆت) سابهشكوو پەي بەرەيت بە ماوهى بېنويژى
راستەقىنەي خۆت، بە قىياس لەسەر ھى ئەوان، دەق وەك ئەو ماوهيەي
كەوا لە زانستى خودادا، يادو ناوى ھەتا ھەتايە بەرزو پايدەبىي، ئىنجا
خۆت پاك پاك بشۆرەو بىست و سى شەو بە رۆژەكانىەو، يا بىست و
جوارشەو بە رۆژەكانىەو، نوپژى خۆت بكەو رۆژووى خۆت بگرە، ئىتر
ئەمەت بەسە، وە ھەموو مانگى بەم جەشەنە بكە، تا كۆتايى
فەرموودەكە، كە ئەبو داوود تىرمىذى گىراوايانەتەو، مەبەست لەم
فەرموودەيە روونكرەنەو ھى حوكمى بېنويژىي زۆربەي ژنانە، چونكە
ئەستەمە كە ھەموو وەك يەك بن، وەلاى ژوورووى بېنويژىي پازدەشەو
پازدە رۆژ، بەپىي ليگەرەن، واتە: ئىستىقراء. ھەروا لە عايشەو
ئەمەيان گىراودەتەو. شافەيى فەرموويەتى: ژن گەلىكى زۆرم ديو، لە
حالى ئەوانەو بۆم ساخبۆتەو كە پازدە رۆژ دەكەونە سەر بېنويژى.

٤٣) زه‌یستانی (النفاس):

زمیستانی بهو خوینه ده‌گوترئ که له‌پاش منداڵبوون له دامه‌نی ژن دهرده‌چی، ئهو منداڵه‌بوونه‌ی که دمبئ به‌هۆی ته‌واوبوونی عیدده‌ی سکبر نه‌وه‌ک گشت جوړه منداڵ بوونئ، ئیتر منداڵکه به مردوویی له‌دایک ببئ، یا به زیندوویی، بۆیه له عهره‌بیدا پئی ده‌گوترئ نیفاس، چونکه له پاش په‌یدابوونی (نفس = رۆح = گیان)هوه په‌یدا ده‌بئ.

رۆژه‌کانی:-

لای که‌می ماوه‌ی هاتنی خوینی زه‌میستانی یه‌ک چاوترووگاننده، لای ژوو‌رووی شه‌ست رۆژه، به‌پئی لیگه‌ران (ئیس‌تیقراء) ئه‌ه‌وزاعی فهرموویه‌تی: ژن هه‌یه له ولاتی ئیمه دوو مانگی ره‌به‌ق زه‌یستانه. ره‌به‌یه‌ی مامۆستای مالیکیش فهرموویه‌تی: زۆر که‌سم دیوه ده‌لین: لای ژوو‌رووی زه‌میستانی ژن شه‌ست رۆژه. لای زوربه‌که‌یشی چل رۆژه، چونکه ده‌گیرنه‌وه عائیشه (ره‌زاه‌خواه‌لینب) فهرموویه‌تی: له‌سه‌ر ده‌می پی‌غه‌مبه‌ردا (دروودی ساوه‌خواه‌له‌سه‌ربن) ژنی زه‌میستان چل رۆژ لی ده‌که‌وتو له‌و ماوه‌یه‌دا وازی له نوێژو رۆژووو شتی وا ده‌هینا (ئه‌به‌و داوودو تیرمیزدی. تیرمیزدی به‌دروستی داناوه). برئ له زانایانیش ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی ک‌رووه به به‌لگه‌ی قسه‌ی خۆی و فهرموویه‌تی: لای ژوو‌رووی زه‌میستانی چل رۆژه، به‌لام ری‌باز (واته: رای فه‌تواپ‌یدراو) قسه‌ی یه‌که‌مه، له‌به‌ر لیگه‌پان، چونکه فهرمووده‌که ئه‌وه ناگه‌یه‌نئ: که لای ژوو‌رووی زه‌میستانی چل رۆژمو له هه‌مان کاتا به‌لگه‌ی نه‌بوونی زیاتری و نه‌فی زیاده‌ی تیا نیه،

کهواته دهپرږی به سهر کاتی زوربه ییدا هه تا هه رمووده کهو لیگه پان
یه ک بگرنو نه بن به به لگهی دژی یه کتر.

لای خوارووی پاکي:

لای خوارووی کاتی پاکي له نیوانی دوو بیئوژیږیدا پانزه رۆژه،
به لگهی ئەمەیش ئیستیقرايه، که ئەم زاراه له کوردیدا پئی دهگوتری:
لیگه پان. چونکه کاتی که سه لا، لای خوارووی بیئوژیږی پازده رۆژه،
پیویسته که لای خوارووی پاکیش پازده رۆژی، چونکه زوربهی کات
مانگ له بیئوژیږی و له پاکي خالی ناب، لای ژوورووی پاکي ئەندازهی بو
دیاری نهکراوه، چونکه ژن ههیه قهت ناکه ویتته سهر بیئوژیږی. به لام
ماوهی پاکي له نیوانی بیئوژیږی و زه یستانیدا، رهنکه له پازده رۆژ
که متری، کاتی واته: یه که بلین: ژنی ئاوس دهکه ویتته بیئوژیږیه وه که
ئەمەش ئەمەیش ساختین هه رمایشته له م مه سه له یه دا، کهواته هه ر
ژنیکی دووگایان، له پیش ژانی مندالبووندا، ماوهی شهوو رۆژی خوینی
لیره وان بوو، ئەوه به چه یزار دادهنری.

(٤٤) هه میسه بیئوژیږی (الاستحاضه)

هه میسه بیئوژیږی بهو خوینه دهگوتری، که له ناو شهرم (هه رج) ی
نافرته وه، له غهیری رۆژه کانی بیئوژیږی و زه یستانیدا، دهرده چی،
کهواته: هه رکاتی ژن زیاتر له رۆژانی لای ژوورووی بیئوژیږی و لای
ژوورووی زه یستانی خوینی لیره وان بوو پئی دهگوتری: ژنی هه میسه
بیئوژیږ (مستحاضه).

هه میسه بینوئز ئەم وەزەنە ی هه یه :-

یه گهه: نه و جاری جیا که رهوه (موبته دینه ی مومه ییزه) که نه و
ژنه یه بۆ یه کهم جار خوین دهبینی و رنگی جوړه گانی به باشی له یه که
جیا دمه کاته وه، بۆ نموونه دهبینی ماوه ی چهن روژی خوینه که ی زوړ
گهش و ئاله، ماوه ی چهن روژیکش زوړ کاله، نه وه هه موو خوینه ئال و
گهشه که بینوئزییه و خوینه کاله که یه هه میسه بینوئزییه، به لام به م
دوومه رجه: به مهرجی خوینه ئاله که له ماوه ی لای ژوو رووی بینوئزی
پتر نه بی و له ماوه ی لای خواری ویشی که متر نه بی.

دووه م: نه و جاری جیا نه که ر (موبته دینه ی غهیره مومه ییزه) که نه و
ژنه یه رنگی خوینه که ی له سه ر یاسای پيشو و بۆ جیا نا کریته وه، نه وه له
هه موو مانگی که دا شه و روژیک بۆ داده نری به بینوئزی و باقی مهنده ی
روژه گانی به هه میسه بینوئزی، واته: هه موو مانگی بیست و نو روژی به
پاکي بۆ داده نری.

سپیه م: فیرمکاری جیا که رهوه (موعتاده ی مومه ییزه) یا خو و داری
فهرمقخر، نه و ژنه یه که له مه و پیش بینوئزی و پاکي به ریکوپیکي له
هه موو مانگی که دا هه بو، به لام نیست گۆراوه و ده ک جاران نه ماوه، نه مه
حوکم به مهرق خستنه که ی نیستای ده کا، نه که به عاده تی پیشووی
بینوئزییه که ی.

چواره م: فیرکاری جیا و نه که ر (موعتاده ی غیره مومه ییزه) نه مه
جوړی زوړه، به لام نه م جوړه یان که خوینه که له سه ر یه که نشان
دهبینی و ناتوانی خوینی بینوئزی له خوینی هه میسه بینوئزی جیا و ده کا

ئەمە لەسەر عادەتە پېشوو ھەي خۇي دەرۋا، بەمەر جى ئەندازەم كاتى
بىنۇيىرى جارانى خۇي بزانى، ۋەك ئەۋە جاران لە سەرەتاي مانگەۋە
پىنج رۇز بىنۇيىرى بوو، ئەۋە ئىستائىش ھەروا دەكا، بەپىي ئەم
فەرمودەيە كە ئوممو سەلەمە دەيگىر پىتەۋە: دىفەر مۇي: لەسەر دەمى
حەزەرتدا (دروۋە خۋا لەسەرىن) زنى ھەبوو كە دەكەۋتە بىنۇيىرىيەۋە ئىتر
ھەرىپاك نەدەبۇۋە، منىش لە پىغەمبەرم پىرسىار كىرد بۇي، فەر مۇي (دروۋە
خۋا لەسەرىن) با ئەۋ زىنە باش سەرنجى ژمارەي ئەۋ شەۋو رۇزانەبدا كە
جاران ھەموو مانگى تىايدا دەكەۋتە بىنۇيىرىيەۋە، بەرلەۋەي كە توۋشى
ئەم حالە بىي، جا لەپاش توشبوۋنى ئەم حالەيش ھەموو مانگى بە
ئەندازەي دەستوورى پېشووۋى بە ژمارەي رۇزانى جارانى ۋاز لە نوئىر
بىنى. (مالىك، نەسائى، ئەبو داۋود، بەيھەقى، تىرمىذى بە جوانى
دانائە). عادەت بە يەكجار ئىسپات دەي.

تېيىنى: لىرەدا ھەست بە ھەلەي ئەنجامى پەلەپەل دەكرى،
بەپىي موغنى ۋ شەرىعەتى ئىسلام سىيەم چوارەم راست كىردەۋە،
لەبەر ئەۋەيە كە تەرجمەكە لەگەل ئەصلەكە جىاۋازى ھەيە، لە
زۇرشوئىنى ترشتى ۋا ھەيە، رەنگىي خويىنەرى ئازىز ۋابزانى كەمن لە
مەسەلەكە حالى نەبووم بۇيە بە ھەلە تەرجمەم كىردوۋە، بەلام من
ئەم دوو دەقە دەخمەبەرچاۋ تا بزانرى ھەق لە گەل كىيە، دەقى
پەراۋەكەي بەردەستمان ئاۋايە:

پالپا: معتادة مميزة بأن سبق لها حيض وظهر وهى تعلمها قدرا
ووقتاً فترد إليها قدرا ووقتاً وتثبت العادة بمرّة.

رابعاً: معتادة غير مميزة بأن رآته بصفة واحدة فلم تميز بين دم الحيض ودم الاستحاضة فهذه ترد لعادتها لما روت أم سلمة. باشه نهمه نهگمر وایی فهرقی سییهم چوارهم چیبوو؟ بهلام راستییه که ی نهمه یه که له شهر یعتی نیسلام و موغنی دایه، له مغنی المحتاجدا دم فهرموی: او كانت معتادة غير مميزة بأن سبق لها حيض، وظهر وهي تعلمها قدرا ووقتاً فتزد إليهما قدرا ووقتاً كخمسة أيام من كل شهر، تا نهوی که دم فهرموی: و یحکم للمعتادة الميزة بالتميز لا العادة في الاصح. موغنی فهرموود که ییش وهک ئیره دهکا به به لگهی حالته ی فیرکاری جیاوه نه کهر. مه به ست له م روونکردنه و دیه دیفاعه، نهک خوانه خواسته هیرشو بهرلاماردان.

وه رگير

۱۹۹۵/۷/۱۲

نوری فارس حه مه خان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

٤٥) لای خوارووی سالی بینوئیزی:

لای خوارووی سالی بینوئیزی ژن نو سالة، به لگه‌ی نه‌ومیش لینگه‌پان و لیکۆلینه‌وه‌یه، چونکه ههرشتی له شهرعو زماندا سنووری بۆ دیاری نه‌کرا‌یی، ده‌بی بگه‌رپی بۆی بزانی له بنه‌رمتدا چۆنه، شافیعی (رمزه‌خواه لایب) له‌م باره‌وه لیکۆلینه‌وه‌ی کردووه زانیاری په‌یدا کردووه‌وه ده‌فه‌رموی: ئه‌و ژنانه‌ی که زۆر زوو ده‌که‌ونه بینوئیزییه وه ژنانی تیهامه‌ن، بیستوو‌مه که به نو سال سه‌رو عوزر ده‌شۆرن و ره‌سیده ده‌بن. سه‌بارت به‌م باب‌ه‌ته فه‌رموو ده‌یه‌گیش هه‌یه به‌یه‌قه‌ی له عائیسه‌وه گه‌راویه‌ته‌وه.

کاتی بینوئیزی لای ژوورووی بۆ نیه، چونکه ژنی وا هه‌یه هه‌تا مردن بینوئیزی نابینی.

٤٦) ماوه‌ی مانه‌وه‌ی کۆریه له سکی دایکیا:

لای خوارووی ماوه‌ی مانه‌وه‌ی منداڵ له ناوسکی دایکیدا شه‌ش مانگ و دوو چاو ترووکانه، ترووکه‌یی بۆ کاتی پیکه‌وه دروستبوونی ژن و می‌ردو ترووکه‌یی بۆ کاتی له دایکبوونی، چونکه جارێ له سه‌رده‌می جینیشینی عوسماندا (رمزه‌خواه لایب) ژنیکیان هینا بۆ‌لای، هه‌تا داری هه‌ددی لایبدا، ئه‌ویش له باره‌ی به‌رده‌بارانکردنیه‌وه راویژی به‌ هاو‌ڕێیان

کرد، ئیبنو عەبباس {رهزاه نوایان لایبە} فەرمووی: خوادى گه‌وره دمه‌رموئ: {وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا - سورة الاحقاف - ١٥/٤٦} واته: ماوه‌ی مانه‌وه‌ی ئاده‌میزاد له ناوسکی دایکیا له‌گه‌ل ماوه‌ی برپنه‌وه‌ی له شیر له‌پاش له‌دایکبوونی، نه‌و دوو ماوه‌یه سیی مانگه) له نایه‌تیکی تردا دمه‌رموئ: {وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ - سورة لقمان - ١٤/٣١} واته: ماوه‌ی برپنه‌وه‌ی منداڵ له مه‌مک دووساڵه) که‌واته: له (٣٠) سیی مانگ بیستو چوارمانگی بۆ ماوه‌ی شیرخواردن بێ، شه‌ش مانگی دهمینیته‌وه بۆ ماوه‌ی مانه‌وه‌ی ناوسکی دایک. ئیتر هاو‌رپیان چووونه سهر فەرمايشته‌که‌ی نه‌وو، کارمه‌که بوو به ئیجماع و په‌گرتن.

به‌لام لای ژوو‌رووی ماوه‌ی سک چوار ساڵه، به‌لگه‌ی نه‌م فەرمايشته‌یش لینگه‌ران. مالیک {رهزاه نوایان لایبە} دمه‌رموئ: ژنیکی دراوسیمان هه‌یه ژنی موحه‌مه‌دی کو‌ری عه‌جلانه، خو‌ی ژنیکی راسگۆیه، می‌رده‌که‌یشی پیاویکی راستگۆیه، سێ سکی کردووه به‌ دوا‌زه‌ساڵ، هه‌ر منداڵه‌ی چوار ساڵ له سکیدا ماوته‌وه‌.

موجاهید نه‌مه‌ی گیراوته‌وه. جاریکیش پیاوئ دئ بۆ لای مالیکی کو‌ری دینار، عه‌رزى ده‌کا: نه‌ی باوکی په‌حیا! له خودا بپا‌رێ‌روه بۆ ژنی، نه‌و چوار ساڵه سکی پره، زۆر حاڵی په‌ریشانه، نه‌ویش بۆ بپا‌رێ‌یه‌وه، جا پیاوئ تره‌ات بۆ لای پیاوه‌که‌و پێی گو‌ت: فەریای ژنه‌که‌ت که‌وه، جا پیاوه‌که‌ رو‌یشت، له پاشدا هاته‌وه، منداڵیکی به‌ قه‌لاندۆشکانیه‌وه بوو، ته‌مه‌نی چوار ساڵ بوو، پرده‌می له‌ ددان بوو.

٤٧) ئەو دی لە کاتی بینوێژی و زەستانی دا نادروسته:

لە کاتی بینوێژی و زەستانی دا ئەم هەشت شتە نادروسته:

یەكەم: نوێژکردن، هەروا کۆر نووشی قورئان خوێندن و کۆر نووشی سوپاسیش، بەپێی فەرماشتی حەزرت (دروودە خواە لەسەر بێ): کاتی سەرماي بینوێژی یەكە ی جارانت دەستی پیکردووە، ئیتر نوێژ مەكە هەتا بەقەد ئەو رۆژانە دەرۆا، تا کۆتایی فەرموودەكە، وە لەو دوايش قەزای ناکاتەو، بەپێی فەرموودەكە ی عائیشە (رەزاه خواە لێبێ): فەرمووی: جارن بە سەرینی پیغەمبەر خۆی (دروودە خواە لەسەر بێ) كە دەكەوتینە بینوێژی یەو، لەپاش پاكبوانەو و خوشۆردن، پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەر بێ) فەرمانی پیمان دەكرد: كە رۆژووبگرینەو، بەلام نوێژ نەگێرینەو! (ئەم فەرموودە یە بوخاری و موسلیم كێراویانەتەو) یەكگرتنی زانایانی شەرعیش بەكۆی دەنگ لەسەر ئەم مەسەلە یە دامەزراو.

دووهم: رۆژووگرتن چونكە چەمك و مەفهوومی ئەم فەرموودە یە ئەو دەگەییەن كە دمهفەرموی: فەرمانی پیمان دەكرد كە رۆژووبگرینەو. هەروا ئەم فەرموودە یەش ئەو دەگەییەن كە دمهفەرموی: ئەی ئەو نیه ژن كە دەكەوێتە بینوێژی یەو نە نوێژ دەكاو نە بەرۆژو دەبی؟ (شەيخان).

لە هەمانكاتدا نوێژ زۆرمو هەموو رۆژی دەكری، لەبەر ئەوە گێرانەو ی زەحمەتە، بەلام رۆژوو سالی یەك مانگە. خودای گەورەیش دمهفەرموی: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ - سورة الحج - ٢٢} واتە: وە لەم ئایینە دا كاری ناھەموارو باری هەلنەگێراو نەدراون بە سەرتاندا.

سییهه: خویندنی قورئان کهم و زۆری بۆ بئینوێژ نادروسته، چونکه زیان له شکۆمەندی قورئان دەدا، لەبەر ئەم فەرمايشتهی پیغمبەره‌یش {وَرَوَدَ نَوَاحٍ لِّمَسْرَبٍ} که دەفهرموێ: نابێ ژنی بئینوێژو ئاده‌میزادی له‌شپیس هیچ شتێ له‌ قورئان بخوینن (ئه‌بو داوودو تیرمیزی گێڕاویانه‌ته‌وه‌) به‌لام ئه‌وه‌ی که زیکر بێ خویندنی دروسته‌ بۆیان، به‌نیازی زیکر، نه‌ك به‌ نیازی قورئان، وه‌ك ئه‌وه‌ بئینوێژ له‌ کاتی سواریدا بێ: {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ - سورة الزخرف - ١٣} یا وه‌ك ئه‌وه‌ له‌کاتی روودانی کاره‌ساتو قۆرتو جوورتمدا بێ: {إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ - سورة البقرة - ١٥٦/٢} هه‌روا دروسته‌ بۆی خویندنی ئایه‌ته‌کانی ئامۆژگاری و هه‌واڵ و حوکمه‌کانی قورئان، به‌مه‌رجێ به‌ نیازی قورئان نه‌یان خوینێ، وه‌ك ئه‌وه‌ ئایه‌ته‌لکۆرسی به‌نیازی نزاخوینێ، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌رشتێ له‌ قورئان به‌ نیازی قورئان و نزا، یا به‌نیازی قورئان و زیکر بخوینێ ئه‌وه‌ نادروسته‌. نه‌وه‌وی له‌ (ده‌قائیق)دا ئەم باسه‌ی روونکردۆته‌وه‌. له‌م بریاره‌دا جیاوازی نیه‌ له‌ نیوان ئه‌و ئایه‌تانه‌دا که نه‌ظم و هۆنینه‌وه‌که‌یان هه‌ر له‌ قورئانه‌دا هه‌یه‌ وه‌ك سووره‌تی ئیخلاص و، له‌ نیوانی ئه‌و ئایه‌تانه‌دا که هۆنینه‌وه‌و نظمه‌کایان له‌ غه‌یری قورئانه‌دا هه‌یه‌، وه‌کو ئایه‌تی، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و ئایه‌تی، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^(١).

(١) ئورجووزه‌یه‌کم هه‌یه‌ به‌ ناوی (بین یسێ کتاب الله) له‌ بابته‌ی ده‌ستووری قورئانه‌خویندن و پێرسیتیکێ تایبته‌ی سووره‌ته‌کانی قورئانه‌وه‌، به‌ عمه‌ره‌بییه‌وه‌، پتر له‌ پێنج

سد شيعر دهبی. ثم چند دیر له متنو له شرحه کئی راده گوئیم، بز زیاده فايده:

للجنب تلاوة القرآن	بغير قصده، بلا نقصان،
كان تلا بنية الاذكار	والفظ من شرارة الاشرار
وكتب شيء منه في اناء	واكل ما فيه، وشرب الماء
منه، اجز بنية الشفاء	ثم استعن بخيرة الدواء!
يا تالي النور! اقتبس من نوره	وكن كمن ينور في حضرة!
ولا تكن كساذج الاطفال	تجمع ضوء الشمس بالغربال
اليك ما في محكم الامثال	للمحدث الجعنه شرح الحال:
للجنب التالي قم جسور	من مدخن كيف يثور نور؟!
ومع هذا لا ألوم من قرا	عن ظهر غيب جنباً فيما أرى
هذا اذا لم يتخذها عادة	ورام من ورائها افادة!

وتحل للجنب قراءة لا بقصده كقوله بنية الذكر عند الركوب: (سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين) وعند المصيبة: (انا لله وانا اليه راجعون). قال في مغني المحتاج: (أفتى شيخي بأنه لو قرأ الرآن جميعه لا بقصد القرآن جاز) أقول (أنا المترجم) تظهر فائدة الإجراءات لجنب أو حائض يتعاهد حفظ القرآن حتى لا ينساء، وهذا في الحائض أظهر، لان فترة انقطاعها اطول، فتستطيع تعاهده على إحدى هذه الكيفيات وقلب ورقه بعود ونحوه للنظر فيه. ومعلوم ان النظر في المصحف عبادة، وان تعاهد القرآن حتى لا ينسى من أعظم القربات. وقد جاء في الارجوزة:

النظر في المصحف عبادة	والموت في سبيله شهادة
الموت فرض ذائق الولادة	اكرم في الفوز بالشهادة

(المترجم)

چوارهم: دمست دان له قورئان يا هه لگرتنى، چونكه خوا دمفهرموئ: {لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ - سورة الواقعة - ٣٤/٤} واته: ئەم قورئانه نابى له زه ویشدا كهس دمستى لیبدا تهنيا نهو موسولمانانه نه بى كه پاكى له له شپيسى و له بى ده سنويزى ههروا چه زرمهت (دروود خوا له سه ربه) دمفهرموئ: موسولمانى پاك نه بى نابى كهس دمست له قورئان بدا، (داره قوطنى) جا له شوينى ده سيلدانى نادرست بى هه لگرتنى زياتر، به لام دروسته هه لگرتنى له ناو شه كدا، به مه رجى به نيازى هه لگرتنى قورئانه كه نه بى.

پينجهم: راوستان و مانه وه له ناو مزگه وتدا، يا هاتوچو له ناويدا، چونكه شتى وا بو له شپيس نادرسته، دهى نانويزى (حه دمك) ي بينويز له هى له شپيس به تينتره! له بهر ئەم فهرموده يه يش كه دمفهرموئ (دروود خوا له سه ربه): من چوونه ناو مزگه وت رهوا نابينم نه بو ژنى بينويزو نه بو له شپيس (ئه بو داوود). به لام دروسته ژنى بينويز به ريبوارى به ناو مزگه تد تيبه رى، ههروهك ئەمه بو له شپيسيش رهوايه، به پيى فهرمايشتى خواى گه وره: {إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ - سورة النساء - ٣٤/٤} واته: ئەه موسولمانينه! به له شى پيسه وه نزيكى نويزمه كه ونه وه، ههروا له ناو مزگه تد مه ميننه وه! مه گهر به ريبوارى به ناويدا تيبه رن! ئەمه يش كاتى دروسته بوى كه دنيا بى له وه كه مزگه وته كه پيس ناك، دهنه دروست نيه. دهق وهك بينويز وايه لهم برپارهدا كه سى گيرودهى ميزه چوپكه بى يا برينيكى نمدارى واى پيوه بى كه مه ترسى نه وهى هه بى له كاتى تيبه ربوونيدا مزگه ته كه ناپاك دهكا.

شەشەم: ھەئسوران بە دەۋرى خانەى خودادا، كە ناودارە بە تەۋافى بەيت، چونكە عائىشە ھاۋسەرى ھەزرىت (مەۋدەى خودا لە ھەزرىت بىن و رەزەى خودا لەو) لەكاتى ھەجەكەيدا، كاتى كەۋتە بىنۋىزىيەۋە ھەزرىت (مەۋدەى خودا لەسەربە) پىي فەرموو: ئەمە شتىكە خودا نووسىۋىيەتى لە چارەى كچانى ئادەم و سوۋچى تۆى تىادا نىە، جا ھەرچى حاجى دەيكا لە ھەجەكەيدا تۆيش بىكە، بەلام تەۋافى بەيت مەكە ھەتا لە بىنۋىزىيەكەت پاك دەبىتەۋە (شەيخان گىراۋيانەتەۋە).

ھەۋتەم: دروستبوون و جووتبوون، بەپىي فەرمائىشتى خۋاى گەۋرە: { فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ - سورة البقرةى - ۲/۲۲۲ } واتە: لەكاتى بىنۋىزىدا مەپۇنە لای ژنان و بە نىازى چۈنەنلايان نىكيان مەبنەۋە ھەتا لە بىنۋىزى پاك مەبنەۋە لەشپىسى خۇيان دەردەكەن).

ھەشتەم: لەزەت وەرگرتن لە نىۋانى ناوك و ئەژنۆى ھەلال و ھاۋسەر بەرووتى. ئىبنو مەسعود (رەزەى خودا لەبە) دەفەرمۆى: لە پىغەمبەرى خودام پەرسى: كاتى ژنەكەم بىنۋىز بى چى ئەو دروستە بۆ من؟ فەرمۆى: لەسەر بەرگۆش (ئىزار: بۆشاك: پەشتەمال) ھەموو شتىك بۆ ھەيە (ئەبو داۋود) موسلىمىش لە مەيموونەى ھاۋسەرى پىغەمبەر ھەم فەرمودەيى لەم بابەتە دەگىرپىتەۋە كە ئىستا عائىشە دەگىرپىتەۋە: جاران پىغەمبەر (مەۋدەى خودا لەسەربە) ئەگەر يەككى لە ژنەكانى بىنۋىز بۋايەو بىۋىستايە كە لەزەتى شەرى لى وەربرى فەرمانى پى دەگرد كە پەشتەمالىيى بىدا بە بەرگۆشيا، ئەوجا لەسەر ئەو پەشتەمالەۋە،

له زړه تی شمړی ئ ورمدمگرت (موسلیم) بویه له زمت و مرگرتن له م ناوچه په نادرسته، چونکه پاوان و پاریزگای شهرمگایه، واته: هریمی هرجه، پیغه مبه ریش (دروود خواد لسه ربه) هر موویه تی: که سی له دوری پامند گرپخوا بهره بهره تی دمکه وی. له یه کی له هرماشته دیرینه گانی شافعیدا دهرموئی: نه وی له لایه نه وه که نادرسته ته نیا رویشته لایه و دروستبونه له شهرمگاوه. واته: دروسته پیاو خوی به هه موو شوینیکی ه لالی خوی رحمت بکاو له زړه تی ئ و مرگری ته نیا به پیش و به پاشی نه بی به لگی نه م هرماشته یش نه م هر موودیه ی نه نه سه (ره زه خواد اینه) که دهرموئی: میله تی جووله که دستوریان وابوو که زنیان دمکه و ته بینو یزیه وه ئیر نه له گه لیاندا دمواردن و نه له مالیشه وه له گه لیان دده نیشتن، به لکوو پاریزیان لی دمکردن و جیان لی جیاده کردنه وه، هاورپیان پیغه مبه ریش سه باره ت به م کاره لیان پرس، جا خودای گه وره نه م نایه ته ی ناره خواره وه {فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ - سورة البقرة - ۲۲۲/۲} نه و جا هر زمت (دروود خواد لسه ربه) هر مووی: هه موو شتی له گه لیاندا بکن، ته نیا چوونه لا نه بی (موسلیم) نه وی دهرموئی: نه م رای په سه نکراوه، هه روا نه وی نه م رایه ی له کتبی ته حقیق و له شهرحی ته نبیهدا په سه ند کردوه، هه روا له وسیطیشدا - جا نه گهر پیاو له گه ل ه لالی خویدا، که له بینو یزیدا بی، دروست بی، له هه مانکاتا بزانی که نه وه نادرسته، نه وه تاوانیکی گه وره نه نجام ددا، پیویسته له سه ری که ته و به ی لیبا، له هه مانکاتا سونه ته که دیناریکی زیر بکا به خیر، نه گهر کاره که ی له سه رته ی بینو یزیه که وه نه نجام دابوو، به لام نه گهر

لە دوایی بېنویژییه کهدا ئەنجامدا بوو، با نیو دیناری زیڕ ببه خشیته وه، چونکه دمفهرموی (درویدە خواە لەسەر بێ): پیاو ئەگەر لە بېنویژیدا چوو لە لاى ژن ئەگەر خوینە که سووربوو ئەو دیناری بکا بە خێر بە لام ئەگەر خوینە که زەردبوو ئەو نیو دینار بکا بە خێر. (ئەبو داودو حاکم گێراویانە ته وه، حاکم بە صەحیحى داناه) زمیستانیش قیاس لە بېنویژی دەکری. بۆیه ش ئەم خێرمیش پێویست نیهو سوننه ته چونکه چوونه لاکه لەم کاتی بېنویژییه دا لەبەر ئازار نادروسته، ئازاریش نابێ بەهۆی پێویستبوونی که فارمت.

٤٨) ئەوهی بۆ لەشپیس نادروسته:

ئەم پینج شته بۆ لەشپیس نادروسته :-

یه کهم: نوێژ، لەبەر یه کگرتنی رای زاناکان لەسەر ئەوه.

دووهم: خویندنی قورئان، با ئایه تی، یا پیتی کیش بێ، خوا نوێژه که نوێژی ئاشکرا بێ یا نوێژی نه ئینی (سری) بێ هەر نادروسته، چونکه دمفهرموی (درویدە خواە لەسەر بێ): نابێ ژنی بېنویژو لەشپیس هیچ شتی لە قورئان بخوینێ (تیرمیذی). لەبەر ئەم فەرمايشته ی عەلیش (رهزاه خواە لێم) بێجگه لە لەشپیسى هیچ شتی رێگه ی قورئان خویندنی لە پێغه مبه ر نه ده گرت. ئەگەر به نیازی زیکرو نزا هەندێ لە ئەزکاری قورئانی خویند ئەوه دروسته، وهک ئەوه لە سهرمەتای خواردن و خواردنه وه بلێ: (بسم الله، لە دوایه وه بلێ: الحمد لله یا لە کاتی سواریدا بلێ: سبحان الذی سخر لنا هذا وما کنا له مقرنین) به مه رجێ هەر به نیازی زیکرو

دووعا بی، به لّام نه گهر هر به نیازی قورئان بوو، نه وه دروست نیه، هر واه نه گهر به نیازی نزاو قورئان بوو هر دروست نیه، نه گهر به نیازی هیچ نه بوو، یابه س به نیازی نزا بوو نه وه حهرام نیه!

سییه م: دهستان له قورئان و هه لگرتنی، له بهر نه وه له پی شه وه

باکرا.

چوارهم: هه ل سوران له سهر شیوه تایبمت به ده وری خانه ی خواداد، چونکه دمفه رموی: (دروود خواه له سه ربه): ته وافی به یتیش هر نویره! (حاکم) دمیشفه رموی: رشته گهی دروستی ته واه: هر واه دمفه رموی: (دروود خواه له سه ربه) ته وافی به یت له پایه ی نویره ته نیا نه وه نده هیه که خوا قسه کردنی له کاتی ته واه هه لّال کردوه، جا هر که سی له کاتی ته وافی به یتدا قسه ی کرد باقسه ی خیربکاو به س. حاکم دمفه رموی: فرموده ی کی ساخی دروسته، به پی مه رجی نیمامی موسلیمه، که بو فرموده ی سه حیجی داناوه له سه حیجی موسلیمدا.

پینجه م: مانه وه له مزگه وتا به لّام رابووردن به ناو مزگه وتا ده وایه، یه زدانی پاک دمفه رموی: {وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ - سورة النساء} پیغه مبهری نازیزیش (دروود خواه له سه ربه) دمفه رموی: من مانه وه له مزگه وتا بوژنی بینویره بو له شپیس ره واه نابینم. (نه بو داوود) نه مه کاتی وایه که به هانه ی ره وای نه بی، دنا نه گهر به هانه ی هه بوو وه کوو نه وه له مزگه وتا خه وتبوو، وه شه یتانی بوو، نه وه نه وه ی (ره مه ته خواه لیته) دمفه رموی: له کاتی وادا نه گهر ریگهی نه وه ی نه بوو که له مزگه وته که بجیته دمه وه ده بی ته یه موم بکا. رافعی دمفه رموی: له

کاتی وادا تهیه موم کاریکی جوانه. ریباریش به ناو مزگهوتا نهگهر مه بهستیکی دورستی هه بوو. نه وه به پیی نایه ته که کاره که ی رهوایه وه هیج ناپه سه ندیه کی تیادا نیه.

٤٩) نه وه ی بو بیده سنوئژ نادرسته:

ئه م سئ شته بو بیده سنوئژ نادرسته :-

یه که م: نوئژی که چه مینه وه (روکوع) و کرنووشی تیادابی، نه مه به یه لگرتنی رای زاناکان له سه ری وایه و دروست نیه به بی ده سنوئژ بگری، هه روا کرنووشی قورآنخویندن و کورنووشی سوپاس و نوئژی تهرم، به لام هه ندی ده لئین (درووه خواه له سه ربه) ئه م سییه به بی ده سنوئژیش دروسته. له فه رمووده دا ده فه رموی: خودا نه نوئژ به بی ده سنوئژ و پاکی گیرا ده کاو نه خیر له گزی و دزی گیرا ده کا. تیرمیزی (ره زا خواه لیبه) ده فه رموی: ئه م فه رمووده مه دروستترین به لگه یه بو ئه م بابته.

دوووه: ته وافی مالی خوایه، پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) ده فه رموی: ته وافی مالی خودایش هه ر نوئژه، وه ک له پیشه وه رابروو.

سییه م: ده ستدان له قورئان و هه لگرتنی، خوی گه وره ده فه رموی: {لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ} (ئه م نیشانه یه واته ئه م ده فه له پیشه وه رابردوو - و مرگیر) هه ندی گو تووویانه: مه به ست له م کتیه که ئه م نایه ته باسی ده کات له و حوله حفووفه، به لام نه مه دووره، چونکه نایه ته که ی دوا ئه م نایه ته ده فه رموی: {تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ}

- سورة الواقعة - ۸۰/۵۶ {واته: ئەم قورئانه پەرورمردگاری جیهانیان ناردووپیته خوارمده) ئەمه دهیسه لینی ئەوهی که هاتوته خوارمده قورئانه، نهوهک له و حول مهحفووز چونکه پیغه مبه ریش (مرووده نواه له سه ربه) کاغه زیکی بۆ خه لکی یه مهن نووسی ئەمه ی تیادا بوو: بهس موسولمانی پاک دهست له قورئان دهدا، (ئیبنو حه بیان له سه حیجی خۆیدا گیراویه ته وه).

حاکمیش فهرموویه تی: رشته که ی به پیی مهرجی سه حیجه. هه روا نادرسته دهستان لهو پارچه قورئانه که بۆ دهرس خویندن نووسراو ته وه، باله ئایه تیکیش که متربی، وهک ئەوهی له ته ته له دارو ته خته رهش و شتی وا دهنووسری، چونکه قورئانه که به مه بهستی وانه گوته وه نووسراوه لی، له بهر ئەوه له موصحه ف ده چی. به لام ئەوه پارچانه ی که بۆ غهیری وانه گوته وه نووسراون وه کوو ئەوهی له پارو کاغهزی نامه دهنووسری ئەوه دهست لیدان و هه لگرتنی دروسته چونکه خو شه ویست (مرووده نواه له سه ربه) نامه یه کی بۆ هیرمقل نووسی، ئەم ئایه ته ی تیابوو: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ - سورة آل عمران - ۶۴/۳} له گه ل ئەوه یشدا فهرمانی به هه لگری نامه که نه کرد که دهستی به ده سنو یژی.

بۆ بی ده سنو یژ درسته که به ره ی قورئان به په له که داری، یا به شتیکی وا هه لگیر پته وه، چونکه ئەوه نه هه لگرتنه و نه ده سلیدان، نووسینی قورئان له سه ر دیوار شتی وا باش نیه، باهی مزگه وتیش بی، هه روا له سه ر جل و بهرگو و خۆراک و شتی وایش باش نیه، به لام

خواردنی خوراکى برى قورئانى لىئووسرابى ناپهسهند نيه، به
 يچهوانهى قووتدانى، چونكه له حالى پهكه مدا خهتى قورئانهكه له
 ناوده مدا دمكوزيتهوه، پيش نهوهى بگاته ناو پيسايى ناو گهده، به
 يچهوانهى حالى دووهم، دروسته و ناباش نيه كه برى له قورئان له
 حاجهت بنوسرى و ناوهكهى بؤ شيفا دمرخواردى كهسى بدرى، شتى
 قورئانى لى نووسرابى، به مهبهستى پاراستنى له بيريزى، دروسته
 بسووتينرى، چونكه نيمامى عوسمان (رههه نوامه لىبه) چهند قورئانى
 سووتاند به مهبهستى پاراستنى ريزى، نهگه بههانهى ههبوو، دروسته
 بهى دهنويز ههلى بگرى، وهك نهوه مهترسى نهوهى ههى كهپيس
 بى، يا له ناوبچى، چونكه نهوه دهپاريزى، دروست نيه قورئان برى بؤ
 خاكى بى بروايان، نهگه ترسى نهوهى ههبوو بكرتته دهستى نهوان،
 دروست نيه بكرى به سهرين و بشتى و سهرى بكهوتته سهر، با مهترسى
 دزينيشى ههى، بهلى نهگه ترسى نهوهى ههبوو كه بفهوتى، بههوى
 نوقمبوونى ناو ناوو شتى واوه يا ترسى نهوهى ههبوو كه پيس بى،
 يابكهوتته دهستى بىپروا، نهوه دروسته و بخريتته ژيرسهر، بهلكوو نهوه
 پيوسته، چونكه نهوه له فهوتان دهپاريزى، ههروا دروسته قورئان له
 ناوشمهكدا بههوى ههلگرتنى شمهكهكهوه ههلى بگرى، ههروا دروسته
 دهسدان له كتيبى تهفسيرو ههلگرتنى، نهگه تهفسيرهكه له قورئانهكهدا
 زورتى بوو.

٥٠) دهستان له قورئان له بهر فیربوون و فیگردن:

منالی فامیده بیدهسنوئژ قهدهغه ناکرئ له هه لگرتن و دهستان له قورئان، که له بهر مهسه لهی فیربوون بی، چونکه فیربوون پیوستیه، وه زدهمه تیشه بهردهوام دهستی به دهسنوئژ بی، به لام سوننه ته دهسنوئژی هه بی، وهل نه گهر فامیده نه بوو نه وه دروست نیه که ریگهی ئه وهی بدرئ، نه بادا ریزو شه قلی بشکینئ. هه روه ها بو ماموستا، بی دهنسوئژ، دهسلیدان و هه لگرتنی، به مه بهستی پیشوو، وه له بهر هه مان هو دروسته، خوی گه وره یش دهفه رموی: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ - سورة الحج - ۷۸/۲۲}.

٥١) نوئژ (الصله):

نوئژ له زمانی عه ره بدا پی دهلین سه لات، سه لاتیش پارانه وهیه، نزای باشه، خوی گه وره دهفه رموی: {وَصَلِّ عَلَيْهِمْ - سورة التوبة - ۱۰۳/۹} واته: ئه ی محمدا دوو علو نزای خیریشیان بو بکه - له شه رعیشدا نوئژ بریتیه له چه ند گوتارو کرداری، که له ئه للاهو ئه کبه ر دهستیان پی ده کرئ و به سلاودانه وه کو تایییان پی دی. سه ر به لگهی پیوستبوونی نوئژ قورئان و سوننه ت و یه کگرتنی رای زانایانی گه لی نیسلامه له بهر نه وه هه رکه سی باومپی پی نه بی یا گالته ی پییبی بی بروایه و له ئایینی خوی هه لگه راوده ته وه. یه زدانی پاک دهفه رموی:

{وَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ - سورة البقرة - ۱۰/۲} نوڙه کانتان به رڳوپڙي به جي بهين - واته: به باشي ناگاداريان بکمن لهه بارهيه وه فهرمووده هه زور زوره، حمزرت (مرووده خواه له سهر به) دمه فرموي: له شهوي شه ورهوي و ميعراجدا خودا په نجا نوڙي له سهر نوم هتم دانا، له پاشا له سهر ناموزگاري مووسا پيغه مبه (مرووده خواه له سهر به) چهند جاري جوومه وه خزمه تي و تکام ليکد که که میان بکاته وه، نه ویش تکا که ی گرتو جار له گهل جاردا که می دمکردنه وه هتا له دوا جاردا له هه موو شهو و روژیکا کردنی به پینج نوڙ (شه یخان) کاتی کیش حمزرت (مرووده خواه له سهر به) مو عازیکرد به فرمانرهای سهر یه مهن و ناردی بو نه وی پنی فهرموو: وه هه و لیان بدمری که خودا له هه موو شهو و روژیکا پینج نوڙی له سهر یان دانا وه. سهر به لکه ی دیاری کردنی کاتی نوڙه کان هم نایه ته یه: {فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ. وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًا وَحِينَ تَضْهَرُونَ} - سورة الروم - ۱۷/۳۰ - ۱۸ {ئیبنو عه بباس (دراه خواه یان لیه) دمه فرموي: لهه نایه ته دا کاتی پینج نوڙه کان دیاری کراون، چونکه مه به سستی خوا له (حین تموسون) نوڙی شیوان و خه و تنانه، مه به سستی له (حین تصبحون) نوڙی به یانییه، له (عشیا) نوڙی عه صره، له (حین تظهرون) نوڙی نیومرویه.

۵۲) كاته كانى نويز:

زانينى كاتى نويزهكان كاريكى ههره گرنگه، چونكه به داهاتنى كات نويزهكه پيوست دهبى، به بهسهرچوونى نويزهكه دهچى. سهر به لگه ديارى كرنى كات قورئان و سوننهت و يه كگرتنى ئوممه ته به كوى دهنگ لهسهرى، خواى گه و ره دهفه رموى: {إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا - سورة النساء - ۱۰۳/۴} واته: به راستى نويز لهسهر موسولمانان فهرزيكه به سراوه به كاتى تايبه تى خويه وه، پيوسته هه موو نويزى له كاتى ديارى كراوى خويلا به باشى بكري - خوشه ويستيش (درويه خواد لهسهر به): دهفه رموى: جوبرائيل (درويه خواد لهسهر به): دوو رۆز له كن كه عبه بهر نويزى نويزهكانى بۆ كردم لهسهر ئه م شيوه يه: له رۆزى يه كه ما ئه و كاته بهر نويزى نويزى نيومرؤى بۆ كردم كه سيهر به قهد قه يتان دهبى. واته: خور به ديمه ن له ناوهراستى ئاسمان لاي دابوو، وه سيهرى تاقي ئيواره به حال له زياد بوونبوو، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى عهصرى بۆ كردم كه سيهرى هه موو شتى به قهد خوى دهبى، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى شيوانى بۆ كردم كه خور ناوا دهبى و رۆزو و مووان رۆزو و دهشكيني، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى خه وتنانى بۆ كردم كه سوورايى كه نارى ئاسمان گوم دهبى، وه ئه و كاته بهر نويزى نويزى به يانى بۆ كردم كه شهبه ق دداو خوراك له رۆزو و مووان ياساخ دهبى، به لام له له رۆزى دوو و ده مان ئه و كاته نويزى نيومرؤى بۆ كردم كه سيهرى هه موو شتى به قهد خوى دهبى، كه دهق ده كاته كاتى نويزى عهصرى رۆزى يه كه م، وه ئه و كاته نويزى عهصرى بۆ كردم كه سيهرى هه موو شتى دوو جار به قهد خوى دهبى، وه نويزى

شیوانی له کاتی پيشووی خۆیدا بۆ کردمهوه، وه نهوکاته نويزی خهتنانی بۆ کردم که سييهکی شهودمروا، وه نهوکاته نويزی بهیانی بۆ کردم که سهرزهوی رووناك دهبيتسهوهو کاناری رۆژهلات زمرد ههئدهگهری، ئینجا جوبرائیل (مرویه خواه لهسهربه) رووی تیکرم فهرمووی: ئهی موحهمه! ئهم کاتانه کاتی نويزی پيغه مبه رانی پيش تۆبوون، ومکاتی نويزی تۆش له ناوهندی ئهم دووکاته دایه که دوینئو ئهمرو نیشانتمدا. (ئهبو داوودو تیرمیزی گیراویانه تهوه) تیرمیزی به جوانی داناوه، ئیبنو خوزیمه وه حاکمیش به (دروست: صهحیح) یان داناوه تیرمیزی فهرموویه تی: بوخاری دمه رموئی: سهبارت به دیاریکردنی کاتی نويزه کان ئهم فهرموودمیه دروستترین بهلگهیه.

سیبهری کاتی نیومرو بیهپی ولات دهگۆری، له شوینی که کیلی قنج سیبهری نهبی لهکاتی نیومرودا، لهگهئ سیبهری پهیدا کرد ئیتر نیومرویه، ئهمهیش وهك مهککهو صهنعای یه مهن، له شوینیکیش که کیلی قنج لهکاتی نیومرودا سیبهری ههبی ههر لهگهئ دهستی کرد به زیادکردنی ئیتر دهبی به نیومرو نويز دهبی، وه ئهوه سهرمتای کاتی نويزی نیومرویه، دوا کاتیشی ئهوهیه که سیبهری ههرشتی به قهه خوی دهبی بیجگه له سیبهری کاتی ئیستسواء، که رۆژ وا له ناوهراستی ئاسمانا، وه ئهوه سهرمتای کاتی عهصریشه، بهپی فهرمووده که ی پيشوو، بهلام تۆزئ لهوه زیاد بکا، چونکه به سهرچوونی کاتی نیومرو بههوی ئهو زیادهوه دزمانری. نويزی عهصر دهمیئ ههتا گۆی خۆر ئاوا دهبی، وا باشه که دوا نهکهوی لهو کاته که سیبهری شت له دوو قاتی خوی لادهدا، ئهمه پیی دهگوتری: کاتی ههلبزاردهی، بویه واناوئراوه چونکه

جوبرائيل ھەلى بزار دووھ. لەدوانەو ھەتا خۆرئاوا بوون کاتى دروستبوونىھتى، چونکە پيڭھەمبەر (مروودە خواھ لەسەربە) دمفەرموى: ھەتا خۆرئاوا دەبى کاتى عەصر دەمىنى (موسليم).

نويژى شيوان يەك کاتى ھەيە گە خۆرئاوا بوونە بەپيى فەرموودەگەى، چونکە جوبرائيل لەھەر دوو رۆژەگەدا لە يەك کاتدا بەرنويژى شيوانى بۆ پيڭھەمبەر کرد، راي زاناگان لە بارەى بەسەرچوونى کاتى شيوانەو جيايە، دوو فەرمايشتيان ھەيە.

فەرمايشتى يەكەم: گە ديارترە، واتە: اظھرە، دمفەرموى: کاتەگەى ئەوئەندەيە گە بەشى دەسنويژيک و پۆشىنى شەرمگا و بانگو قامەت و کردنى پيڭ رکات بکات، چونکە رووکار (ظاھير)ى فەرموودەگە نيشانەى ئەمەيە، لەسەر فەرمايشتى تر: ھەوت رکات لە جياتى پيڭ رکات، ئەم قەسەيەى دووئەمە لەسەر ئەمە دامەزراو: گە وەك سوننەتە لە پاش شيوانەو دوورکات سوننەت بکرى، سوننەتيشە لە پيشەو دوو رکات بکرى، گەواتە: $(2 + 2 + 2 = 6)$ ئەمەيش گە دوورکات لە پيشەو سوننەت بى، راي دامەزراو. بۆ ديارىکردنى ئەندازەى رکاتەکانيش ئىعتىبار بە نويژى مروفيكى ميانرەوى مامناوئەنديە.

فەرمايشتى دووھ: نويژى شيوان دەمىنى ھەتا سوورى گەنارى ئاسمان لەلای خۆرنشيناو لەچاو ون دەبى! ئەمەيش بەپيى ئەم فەرمايشتەى ھەزرەت (مروودە خواھ لەسەربە): گاتى نويژى شيوان لە خۆرئاوا بوونەو دەست پى دمکات ھەتا سوورى گەنارى ئاسمان نامىنى (موسليم).

بورهیده (ره‌ره‌خواه لیبه) دمه‌رموی: پیاوی له پیغه‌مبه‌ری خودای
 پرسى: کاتی نویژه‌کان که‌ی و که‌یه؟ فه‌رمووده‌که که باسی کاتی هه‌موو
 نویژه‌کان ده‌کا، ئه‌وه‌یشی تیا‌یه: که پیغه‌مبه‌ر (درویده‌خواه له‌سه‌ربه): فه‌رمان
 به‌م پرسیار‌که‌ره ده‌کا که دوورۆژ نویژ به جه‌ماعه‌ت له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رو
 یارانی بکا، فه‌رمووده‌که بۆ نویژی شیوان دمه‌رموی: له رۆژی یه‌که‌ما
 ئه‌و کاته نویژی شیوانی بۆ‌کردن که خۆر ئاواده‌بی، له رۆژی دووه‌ما
 پیش ئه‌وه‌ی که سووری که‌ناری ئاسمان ئاوا ببی. له دوا‌یی
 فه‌رمووده‌که‌دا دمه‌رموی ئه‌وجا: پیغه‌مبه‌ر (درویده‌خواه له‌سه‌ربه): فه‌رمووی:
 کوا پرسیار‌که‌ره‌که؟ پیاوه‌که فه‌رمووی: ئه‌مه‌تام ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا!
 فه‌رمووی: کاتی گشت نویژی له نیوانی ئه‌م دوو کاته‌دایه: که من له
 رۆژی یه‌که‌م و له رۆژی دووه‌ما به به‌ر‌چاوتانه‌وه نویژه‌کانم بۆ‌کردن!
 (موسلیم).

فه‌رمووده بۆ پشتگیری رای دووه‌می زاناکان له باره‌ی ماوه‌ی کاتی
 شیوانه‌وه زۆره، ئیبنو خوزیمه‌و خه‌طابی و به‌یه‌ه‌قی و غه‌زالو به‌غه‌وی
 ئه‌م رای دووه‌مه‌یان په‌سه‌ند کردووه. رافعی دمه‌رموی: ده‌سته‌یی له
 هاو‌رپیان (ئه‌صحابی ریبازی شافعی) له باره‌ی کاتی نویژی شیوانه‌وه
 ئه‌م رایه‌ی دووه‌میان په‌سه‌ند کردووه به فه‌رمایشی دامه‌زراویان
 داناوه. نه‌وه‌ویش دمه‌رموی: فه‌رمووده‌ی دروستی زۆر به راشکاری
 بریاری ئه‌مه ده‌دن.

سه‌ره‌تای نویژی خه‌وتنان به نه‌مانی سووری که‌ناری ئاسمان ده‌ست
 پیده‌کا، به‌پیی فه‌رمووده‌کان، کاتی نایابی ئه‌م نویژه هه‌تا سییه‌کی شه‌و
 ده‌مین، به‌پیی فه‌رمووده‌ی جوبرائیل (درویده‌خواه له‌سه‌ربه): دوو رۆژ له‌لای

كەعبە بەرنويزى نويزەكانى بۇ كردم. لەسەر فەرمایشى ئەم كاتى
 نایابىيە ھەتا نیوەى شەو دەمىنى، بەپىي فەرمایشەگەى خۆشەويست
 (مروودە خواھ لەسەوبە): كاتى نويزى خەوتنان ھەتا نیوەى شەو، ئەووەى
 دەفەرموى: ئەمە فەرموودەيەكى دروستە. لە گىرەنەوہيەگا:
 نەبادازەحمەتى ئۆمەتم بەدەم ئەگىنا نويزى خەوتنانم دوا دەخست بۇ
 نیوە شەو (حاکم ئەم فەرموودەيەى بە دروست داناو، دەفەرموى:
 بەپىي مەرجى بوخارى و موسليمە) ھەرچۇنیک بىت نويزى خەوتنان
 ھەتا شەبەقى بەيان دەمىنى، بەپىي فەرموودەيەكى موسليم كە
 دەفەرموى: خەو قەيدى نيە، بەلام ئەووەى قەيدى ھەيە ئەوہيە كە بە
 خەبەرى و بە ئارمزو نويز نەكەى تا كاتەكەى بەسەردەچى، بەداهاتنى
 كاتى نويزەكەى تر كەوا لە دوايەو ئەم فەرموودەيە بەلگەيە لەسەر
 ئەو كە كاتى ھەموو نويزى بەردەوام دەبى ھەتا كاتى نويزەكەى تر
 دادى، تەنيا نويزى بەيانى نەبى، كاتەكەى دەمىنى ھەتا گۆشەى سەرووی
 گۆى خۆر لە ئاسۆ ھەلدى، يەكگرتن لەسەر ئەو ھەيە كە كاتى نويزى
 بەيانى بە ھەلھاتنى خۆر دیتە كۆتايى، بەپىي رووكارى ئەو
 فەرموودەيەش كە جوبرائیل پيشنويزى بۇ پيغەمبەر دەكات كاتى
 بەيانى لەگەل گزنگى ھەتاودا كۆتايى دى. ئەو ولاتانەى كە سوورايى
 كەنارى ئاسمانيان ون نابى چاو لە نزیکترین ولات لە خۆيانەو دەكەن و
 ونبوونی سوورايى ئاسۆى ئەوان دەكەن بەسەر مەشق بۇ خۆيان. نويزى
 بەيانى دادى بە دەرگەوتنى سپی دەى بەيان: كە بریتيیە لە كاتى
 بلاو بوونەوہى رووناكى بە پانايى كەنارى ئاسمانا لای رۆژھەلاتەو، كاتى
 نایابى دەمىنى ھەتا ئاستى رۆژھەلات زەرد دەبى و دنیا تەواو رووناك

دهبیتهوه ئەمەیش بهیئ روونکردنهوهکهی جوبرائیل بۆ پیغه‌مبەر، وهك پیشه‌وه رابورد، به‌لام کاتی دروستبوونی (که بیی ده‌گوتری وه‌قتی جه‌واز) هه‌تا گزنگی خۆر ده‌میئ^(۱) به‌بیی فهرمایشتی خۆشه‌ویست (درووده خواه له‌مهربه‌): ههر که‌سێ فریاییه‌ك رکاتی نوێزی به‌یانی بکه‌وی له پیش خۆرکه‌وتنا ئەوه فریای نوێزی به‌یانی به‌ ته‌واوی ده‌که‌وی، به مه‌عنا به‌ حازری ده‌یکا نه‌ك به‌قه‌زا (موسلیم).

بزانی کاتی دروستبوون (به‌بی ناپه‌سه‌ندی = که‌راهه‌ت) هه‌تا په‌یدا‌بوونی سوورایی ئاسۆیه، له پاش په‌یدا‌بوونی ئەم سووراییه کاتی ناپه‌سه‌ندی (که‌راهه‌ت) ده‌هه‌تا گزنگی خۆر، ئەمه کاتی وایه که به‌هانه‌ی ره‌وای نه‌بی، نووستن له پیش کردنی نوێزی خه‌وتناندا ناپه‌سه‌نده، هه‌روا قسه‌کردن له پاشیه‌وه، مه‌گه‌ر قسه‌ی خێر، له‌به‌ر ئەم فهرمایشته‌ی ئەبو به‌رزهی ئەسله‌می (ره‌زاه خواه لیبه‌) که ده‌قه‌رموی: پیغه‌مبەر (درووده خواه له‌مهربه‌) نووستنی له پیش کردنی نوێزی خه‌وتناندا پینا‌خۆش‌بوو، هه‌روا قسه‌کردن له دوایه‌وه (شه‌یخان).

(۱) مامۆستا مه‌لا عبیدولکه‌رمی موده‌رریس له شریعه‌تی ئیسلامدا ده‌فه‌رموی: (وه ئەمیئیه‌ته‌وه هه‌تا هه‌ندێ له قورسی رۆژ ده‌رده‌که‌وی و هه‌تاو ئەدا له‌سهر به‌رزان). فره‌هنگی خاڵ ده‌لێ: - گزنگ تیشکی رۆژه له به‌یاناندا که یه‌که‌م جار ئەدا له شوێنێکی به‌رز. له عه‌ره‌بییه‌که‌شدا ده‌لێ: یبقی الی طلوع الشمس. مه‌به‌ستم ئەویه: ئیمه‌یش له کوردیدا به‌ره‌به‌ره هه‌مۆلی ئەوه به‌دین که زاراوی له‌بار، بۆ زاراوه شریعه‌یه‌کان له زمانه‌که‌ی خۆماندا دابنێن، چونکه ئەوه گزنگ‌ترین هه‌نگاوه.

- وه‌رگێڕ -

۵۳) مەرجه كانى پيويستبوونى نويز:

مەرجه پيويستبوونى نويز ئەم چەند شتە يە:

يەكەم: ئىسلام.

دووم: بالتقوون.

سېيەم: ھۇشيارى.

چوارەم: پاكى لە بېنويزى و زەيستانى.

كەواتە نويز لەسەر ناموسولمانى كە لەبەنەرەتدا ناموسولمان بى
نە، چونكە نويز تاعەتەو ھەموو تاعەتەتكىش ھۇى نزيكبوونەو ھە
لەخوا، شتى وائىش لە ھالى بېر واپىداو لە كەس داوا ناكى، ھەتا ئەگەر
بېشى كات نە دادەمزرى و نە دروستەو نە گىرادەبى. ئەو ھەندە ھەيە
پاشگەزبوو (مورتەدد) بەبى راجىايى نويزى لەسەر پيويستە، ھەركاتى
كە موسولمان بوو ھە پيويستە لەسەرى ھەر نويزىكى لەكاتى پاشگەزىدا
فەوتاو ھەزاي بكا تەو، چونكە ئەو لە سەرمتاو ھە قىبوولئ ئىسلام ئەم
ئەركەى گرتۆتە ئەستۆى خۆى، دەى بەھۆى پاشگەزبوونەو لە كۆلى
ناكەوئ، ھەروەك چۆن ئەگەر كەس چو ھەزىر مائى لە پاشا لە
ئىسلامىش ھەل بگەرپتەو ھە مائەكەى ھەر لەسەر دەمىنى و بەو لە كۆلى
ناكەوئ ئەمىش ئاوا. ھەروا مندا و شىت و بېھۆش و سەر خۆش كە
دەستى خۆيانى تىادا نەبى نويزيان لەسەر نە، خۆشەويست (مروو ھە خوا
لەسەرى) دەفەر موئ: قەلەمى تەكلىف لەسەر ئەم سى كەسە ھەلگىراو:
لەسەر خەوتوو تا خەبەرى دەبىتەو، لەسەر مندا تا رەسىدە دەبى،
لەسەر شىت تا ھۆشى دىتەو (ئەبو داوود و تىرمىنى گىراو يانە تەو،

تیرمیذی دمفهرموی: فهرموودمیهکی جوانه، واته: حه دیسیکی حه سه نه. به لام مندال که فامی کرده وه پیویسته له سهر ههقدار هکهی که له ته مه نی حه وت سالییدا فهرمانی پیبکا به نویژکردن، له ده سالییدا له سهر نویژلیییدا، به لام لیدانیکی نه رمی ناسایی، له کاتی نووستنیشدا نه گه چند منائی بوون جیگه یان له یه کتر بۆ جیابکاته وه، خوشه ویست (درویه خواه له سهر بۆ) دمفهرموی: له ته مه نی حه وت سالییدا فهرمان به منداله کانتان بکه ن به نویژکردن، له ته مه نی ده سالییدا له سهر نویژ لییان بدمن، له کاتی نووستنیشدا نوییان له یه کتری بۆ جیابکه نه وه. پیویسته له سهر باوک و دایک منداله کانیا ن فیری فهرمانه کانی پاک و خاوینی و نویژ بکه ن. هه روا ژنی بینویژو ژنی زه بیستان نویژیا ن له سهر نییه، به لکو و دروست نیه نویژ بکه ن، پیغه مبه ر (درویه خواه له سهر بۆ) دمفهرموی: کاتی سه ره تای بینویژییه کهی جارانت دهستی پیکرده وه نیتر نویژ مه که زه بیستانیش له حوکه می بینویژدایه.

۵۴) مهرجه کانی دامه زرانی نویژ:

بزنان که نویژ چهن مهرج و بنیات و ناو کارو ناوباری ههیه، واته شه رت و روکن و نه بعضو و هه بیاتی ههیه، نویژ به بی بوونی مهرج و بنیات دانا مه زری، جیاوازی مهرج و بنیات نه وهیه: مهرج به شی نیه له جیه ته و ماهیه ته نویژ، وهک پاکیی نه ندان له پیسی و له نا نویژی (الحدث) به لام بنیات (که بی شی مگوتری روکن) به شی که له ناو مرۆکی نویژ، وهکوو چه مینه وه و کورنووش.

۵۵) مهرجی دامه‌زاندنی نه‌م پینجه‌ن:

یه‌که‌م: پاکی نوښکهره له‌بی دهنوښی و له‌شپیسې، یا بلتین: له نانوښی بچووک و گه‌وره، (حه‌دهی نه‌صغرو نه‌کبر) چونکه خوا فهرمانی به‌مه کردووه به پپی نایه‌تی (إذا قمتم الى الصلاة) هه‌تا نه‌وی که دمفه‌رموی: (فاطه‌روا) هه‌روا پیغه‌مبه‌ر (مرووده خواه له‌سره‌به) دمفه‌رموی: خودا نه نوښ به‌بی دهنوښو پاکی گیرا ده‌کاو نه خیر له دزی و گزی گیرا ده‌کا.

دووهم: پاکی و خاوینی له‌ش و پوښاک و جیگه‌ی نوښه له‌و پیسیانه که چاو پوښیان لی نه‌کراوه، به‌لگه‌ی مهرجبوونی پاکی جه‌سته نه‌م نایه‌ته‌یه: {وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ - سورة المدثر - ۵/۷۴} (واته: خوت له تاوان و گوناوه بپاریزه) به قسه‌ی دانهر بی روجزنه‌جه‌سه، دیاره نه‌جه‌سیش به‌واتا پیسیه، به‌پپی نه‌م ته‌فسیره واته: خوت له پیسی بپاریزه، به‌لگه‌یه‌کی تریش هه‌یه که نه‌م فهرمووده‌یه: کاتی سهرتای بینوښیه‌که‌ی جارانت... به‌لگه‌ی مهرجبوونی پاکی پوښاک نه‌م نایه‌ته‌یه: {وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ - سورة المدثر - ۴/۷۴} واته: پوښاکه‌که‌ت پاک رابگره. له فهرمووده‌یشدا وه‌ک له پیشه‌وه رابورد فهرمان کراوه به شوردنی جلو به‌رگ، نه‌گهر خوینی بینوښیان به‌رکه‌وت. به‌لگه‌ی مهرجبوونی پاکی جی نوښ‌تریش فهرمووده‌ی عهره‌به سارانشینه‌که‌یه که له‌ناو مزگه‌وته‌که‌دا میزی کرد، وه‌ک له پیشه‌وه رابورد، نه‌گهر که‌سی پیسیه‌ک به جیگه‌یه‌کیه‌وه بوو، به‌بی نه‌وه‌ی پپی بزانی نوښی پیوه‌کرد، نه‌وه ده‌بی هه‌رکاتی پپی زانی نه‌و نوښه

بگيريتوهه چونكه نهم جوړه پاكويه پيوستهو بهې نه زانين (جهل) له كۆل ناكه وئ، دهق وهك چۆن پاكى له بېده سنويزى و له شپيسى به پينهم زانينل له كۆل ناكه وئ نهميش وا، هه يشه دهئ: گيرانه وه پيوست نيه نهم قسه يه ئينبو لوندير په سهندى كردووه، هه روا نه وه وئش له شهرحى موهندمېدا. به لام نه گهر بهو پيسيه ي زانيبوو به لام له بىرى چووبوو، نه وه گيرانه وهى بهې راجيايى له سهره، چونكه له م بارمياندا خوئ سوو چداره، له وهدا كه پيسيه كهى نه شوړدووه،

سپيه م: داپوشيني شهرمگايه، به پوښاكينكى پاك، هه تا له كاتى ته نيائي و تاريكيشدا، دهې شهرمگا له نويزا داپوشري، مهبه ست له شهرمگا له م شوينه دا نهو شوينانه يه له له ش كه دهې له نويزدا داپوشرين مهرجبوونى داپوشيني، له ش به پي نهم نايه ته يه: { خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ - سورة الاعراف ۳۱/۷ } واته: نهى نه ته وهى ئاده م! به رگى باشى پاكى جوان له بهر بكه ن بو داپوشيني شهرمگا، له لاي هه موو مزگه وتيكا، چ بو ته واف برؤن بو نه وئ يا بو نويز كردن). به پي نهم فه رمووده يه خوشه ويستيش (مروود خواه له سهره): خودا نويزى زنى سه رو عوزرشوړ بهې له چكه گيرانه كا تير ميذى گيرايه ته وه، حاكم به فه رمووده يه كى جوانى داناوه فه رموويه تى: به پي مهرجى ئيمامى موسليمه كه دايناوه بو فه رمووده ي دروست) له دمقى عه ره بى فه رمووده كه دا وشه ي (خيما ر) هه يه، كه به له چك و سه رپوش ده گوتري، برئ ده ئين: به هه موو پوښاكينك ده گوتري. يه كگرتن هه يه له سه ر پيوستى پوشيني شهرمگا له نويزدا، به مهرجى توانا، جا نه گهر تواناي خو داپوشيني نه بوو نه وا به رووتى نويزه ده كا،

وکردنه ویشی له سهر نیه، چونکه نهوه به هانه یه کی ره وای گشتیه،
 دوورنیه که دریز بکیش، دهی له باری وادا نه گهر بلین کردنه ووی
 نویژمه که پیویسته کاریکی نهسته مه. مهرجه پۆشاکه که نهوهنده سفت و
 نهستوو بئ رنگی پیست له بنیه وه دمرنه که وئ، که واته نه گهر نهوهنده
 تهنک بوو شهرمگای نه دهشارد مه نهوه بهس نییه، نه گهر هر هیچی
 دهست نه که ووت نهوهنده بهسه که به قوردا پپۆشی! پیویسته پۆشاک
 شهرمگا له لای ژووووو ته نیشته وه داپۆشی، به لام له خوار وه پیویست
 نییه، جا نه گهر له لای ژووووو له ته نیشته وه شهرمگای دمبیرا، وهک له
 یه خه یه وه رانی دمرده که ووت، نهوه بهس نییه و نویژمه که به تاله،
 له بهر نهوه پیویسته که به قۆچهو دوگمه یا به پشتین و بهستن خوی
 توند بکاته وه، ههتا شهرمگای لهو دوو جیگه یه وه نه بینرئ. سه له مهی
 کورپی نه که وه (ره زاه خواه لپه!) ده فهرموئ: عهرزی حه زرمتم کرد: قوربان!
 نایا به کراسه وه نویژمه که؟ فهرمووی: به ئئ، به لام نه گهر به چقلیکیش
 بووه یه خه که ی داخه (بوخاری) گریمان بهس جلیکی پیسی هه بوو،
 ناویش نه بوو بيشوړئ نویژری پیوه ده کاو له پاشا که ی ده ستیدا بوئ
 به جلیکی نویژی به وه نویژمه که ی ده کاته وه، له سهر فهرمایشتی به پرووتی
 نویژ ده کاو کردنه ویشی له سهر نییه، بۆ ژن ناپه سهنده له کاتی
 نویژکردندا په چه بگریته وه، به لام نه گهر له مزوگه وتا بوو، وه بیگانه ی
 ئی بوو، پارپزیان له روانینی نارپه و نه ده کرد، وه مه ترسی ئاژاوه هه بوو،
 نهوه پیویسته له سهری په چه ببۆشی، نادرسته په چه که ی لاببات.

چوارهم: نهوه یه که بزانی کاتی نویژمه که داهاتوو، چونکه نویژ
 له پیش کاتی خویا دانامه زری، جا نه گهر کاتی نه دهمزانی، له سهریه تی که

ههولئ زانینی بدا، چونکه بهوه فهرمانی پیکراوه، ههول و تیکۆشانیش بهویژد خویندن و دهوری قورئان و وانه گوتنهوه دمبی، ههروا بۆی ههیه که باومر به خویندن که له بابیکی بهراوردکراو بکا، یا بهدمنگی بانگ، بهمهرجی بانگدهره که لهروژانی سایهقهدا متمانه پیکراو بی، بهلام نهگهر رۆژه که ههور بوو، بانگدهره که یش شارمزیی رۆژانی سایهقهی نهبوو، بهلکوو بهکۆشش بانگی دهدا، نهوه دروست نییه، باومری پی بکا، چونکه کۆششکار (موختههید) کۆششکاریکی تری وهک خۆی نابئ بکا بهسهرمهشق بۆ خۆی، نهگهر کهسی گومانی بههیزی وابوو که نوێژ بووه، وه نوێژی کرد، وه لهوه دوا حاله کهی بۆ روون نهبووه نهوه نوێژه کهی تهواوه ههچی لهسهر نییه، ههروا نهگهر بۆی دهرکهوت که نوێژه کهی لهکاتی خۆیدا بووه، یاله دواکاتی خۆی بووه، بهلام نهگهر بۆی دهرکهوت که لهپیش کاتدا بووه نهوه دهیگیریتهوه، نهگهر نهستیره شوناس بهحیسابگهری کاتی ساخ کردهوه، کار بهو ساخ کردنهومیه دهکا، نهستیره شوناس لهشهرعدا بهو زانا ناسمانیه دهگوتری، که شارمزیی له زانستی نهستیرهدا ههبی، رێو شوین و هۆناخ و خولگهی رۆژو مانگو نهستیرهکان بزانی، که بههۆی نهوهوه خۆر گیران و مانگیگiran و کاتهکانی نوێژوشتی تریش دمزانی، دیاره که مه بهست نهو هالچی و رهملگره وهیانه نییه که بهدرۆ دم لهزانینی نهینی خوایی دهکوتن و هال و دانه دمگرنهوهو رهمل لیدمدن، نهه جۆره کهسانه بهدکارو بی ئایین، فهرموودهی دروستی ساخ لهبارهیانهوه هاتوو دهفهرموی: نهوهی برپا بۆلای هالچی و لهبارهی شتیکی غهیبیهوه پرسیار لئیکاو باومری پی بکاو بهختی لهلا بگریتهوه نهوه نوێژی چل شهوی گیرا نابئ.

له گیرانه و مهیه کی موسلیمدا چه زرت (دروود خواه له سه ربه) دمه فرموی:
 نه وې برپوا بۆ لای فالگرموه (عه رراف) ښک، یا بۆ لای کوله نانییه ک،
 وه برپوا به قسه ی بکا که گوايه به دروی خو ی به هو ی هندی شته وه
 نه یییه خوداییه کان دمرانی، نه وه باوهری نیه به و قورنانه که هاتوته
 خوارم وه بۆ مو حه مه د.

پینځم: رووکردنه له رووگه، نه وې نزیکه پښو یسته له سه ری
 رووبکاته ذاتی رووگه خو ی، نه وې دووره روو بکاته ناستی، رووکردنه
 رووگه بۆ که سی بتوانی مه رجه، به لام له کاتی ترسی تونداو له نو یژی
 سه فهری رموا دا مه رج نیه، وه ک له دواوه دی، به پیی نایه ت که
 دمه فرموی: {قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
 فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ - سورة البقرة - ۱۵۰/۲}. ساده ی له مه ولا
 له نو یژدا روو بکه بۆ لای مه مسجدولحرام، که کابه ی شه ریف وا له
 ناوه راستی هه وشه که یدا، نیو هیش نه ی موسولمانینه! له هر لایه ک بوون
 له نو یژدا رووبکه نه لای نه و مزگه وته. بویه ده نیین: له نو یژدا رووکردن
 له رووگه مه رجه، چونکه نه م نایه ته فه رمان ده کا به رووکردن له
 رووگه، ناشکرایه که له غه یری نو یژدا رووکردن له رووگه پښو یست نیه،
 که واته مایه وه سه ر کاتی نو یژ، بۆ نه م بابته به لگه ی له فه رموود هیشدا
 هه یه، دمه فرموی (دروود خواه له سه ربه): کاتی چوو ییت به لای نو یژم وه
 ده سنو یژیکی تیرو ته سه ل بگره، نه و جا رووبکه ره رووگه (شه یخان)
 نو یژگای نو یژی فه رز مه رجه چه سب بی، مه گه ر نو یژکه ر له ناو
 که شتیدا بی، چونکه نه سته مه له پا پوره که دابه زی، هر شتیکی تر وه ک
 که شتی وایی هه مان برپاری بۆ هه یه. وه ک شه مه نده فر، بزانی نه گه ر

كەسى خۇى ھەق رووگەى دىمزانى ئىتر دروست نىە بۇى كۆشش (ئىجتىھاد) بكا بۇ دۆزىنەۋەى رووگە، يا بكەۋىتە شوۋىن قسەى خەئك، ئەگەر خۇى ھەق رووگەى نەدىمزانى، بەئام كەسىكى باۋەر پىكرەۋى وا ھەبۋو كە بەيەقىن شوۋىنى رووگەى دىمزانى ئەۋە دەبى بكەۋىتە شوۋىن قسەى ئەۋ، بۇ ئەم مەبەستەش پىاۋو ژنو بەندە پەكسان!

بەلگەى دۆزىنەۋەى رووگە زۆرن، ۋەك قسە ۋەك ئامازە، جا ئەگەر كەسىكى ۋاى دەست نەكەۋت رووگەى پىبلى، ۋە خۇى دەيتۋانى كۆشش بكا ئەۋا بە كۆششى خۇى جىگەى دىارى دەكاۋ روۋى تىدەكا، بەزمىنى خۇى كۋى بەرووگەزانى روۋى تى دەكا. مەرجه بۇ كۆشكار ئاگەى لە بەلگەۋ نىشانەكانى دىارىكردن و دۆزىنەۋەى رووگە ھەبى، دەنا دەبى شوۋىن قسەى موسولمانىكى دادبەرۋەرى شارەزا لە بەلگەكان بكەۋى، يەك ئەۋ بەلگەكانە دىمزانى قوطب نومايە، كە پىشى دەگۋترى قىبلەنما، كە ئامىرىكى نوۋىيە ئاستى رووگە دىارى دەكا، يەك تىران ئەستىرەى قوطبە.

٥٦) روۋنەكردنە رووگە لە دوۋكاتدا دروستە:

رووكردن لە رووگە مەرجى نوۋىژە، مەگەر لەم دوۋكاتەدا: -

يەكەم: لەكاتى ترسى زۇرداۋ لەكاتى تىكپەرزان و تىكپەرۋون لە رىزى شەردا لەگەل دۋژمن، ئەۋكاتە بەھەر جۋرى بۇيان بكرى نوۋىژ بكن دروستە، بەسۋارى بى يا بە پىادەبى، روۋيان لە رووگەبى يانا، بەبى ئايەتى {فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَاءًا - سورة البقرة -

۲/۲۳۹} واته: کاتن شهر گهرم بوو یاخود ترسی زورتان هه بوو، بههر
جوریک بوتان ری دهکوی نویره کانتان بکه، به سواری بی یا به
پیادمی، روتان له رووگه بی یا نا. ئیبنو عومهر ئاوا رافهی ئهم ئایه ته
دهکا، نافع که ئهم رافهو تهفسیره ی له ئیبنو عومهر گیراوته وه
دمهرموی: به زهینم ئهم قسه یه ی له پیغه مبه ر بیستوووه بویه وا
دمهرموی: (مالیک گیراویه ته وه) ماومردیش دمهرموی: ئیمامی شافعی
به رسته ی خو ی ئهم تهفسیره ی له ئیبنو عومهر وه، نه ویش له
پیغه مبه ره وه گیراوته وه واته: حه دیسه که ی مالیک مه ووقوفه، هه مان
حه دیس شافعی به مه رفوعی گیراویه ته وه^(*).

(*) داخه کم لهم شویندها، عیبارته ی دهقه عمره بیه که ره شوکیه، لهسر شیوه ی
بهیژو بهیژی عیبارته ی فقهی نیه، بگره زوربه ی ئهم پاسودان و بایست نیشاندانه به
تصهرروفیکی ناسر کموتوانوه له موغنی موحتاجوه راگوئزکراون بۆ ئیره، جا من
ئه گهر دهسکاری ده کم و ده بیهموه سر نه صله راسته که ی خو ی هینه که ی منیش ده بی
به تصهرروف و ده ستیوه ردان، نه ویش له وه گیراندا ناشایسته یه. له راستیدا ئهم کتیبه
ئه گهر بهوردی ساخ بکرتتوه په له پهل و پچرپچری و روبازاری پیوه ده ده کهوی، به لام
له گهل ئهمیشه په راوینکی به که لکه، زوربه ی خه لک ده توان بههری لی وه ریکرن،
بههوی رونی و رهوانی و ناسانی زوربه ی دارشتنی بابه ته کانیه وه. بههر حال بهیشتی
خودا بهنده به قه د توانا، به بی تحقیق بهسر هیچ شوئینکیدا گوزهر ناکم، بهرموون
سرنجدهن: له موغنیدا ده فهرموی: (... فیصلی .. کیف أمکن راکبا وماشیا لقوله
تعالی: (فان خفتم فرجالا أو رکبانا) وقال ابن عمر (رضی الله تعالی عنهما) فی تفسیر
الآیه: مستقبلی القبلة وغیر مستقبلیها. قال نافع: لا أراه الا مرفوعا. رواه البخاری.
کهچی ئاوا تیکهل و پیکه لی و یصلون حینئذ رکبانا ومشاة مستقبلی القبلة وغیر

ئەمە وا، وەكى تىرىش ناچارى وا دەخوازى كە لەكاتى وا مەترسیداردا نوێژ ئاوا بكړئ، وەك روون كرايهوه، جا له بارودۆخى وادا نه لەكاتى ئەللاھو ئەكبەرى نوێژدابەستنداو نه له كاتى كردارەكانى ترى ناو نوێژدا روو كړدن له رووگه پيوست نيه، نه بۆ سوارو نه بۆ پیاده، به غەموى و زانایانى تىرىش وایان فەرموو، نوێژكردنه وهىشى لەسەر نيه چونكه به هیج بیانوو یهك بۆى نيه كه نوێژ لەكاتى دیارىكراوى خۆى دوا بخا، به پێى ئەم نایه ته پیرۆزه یه كه به لگه یه لەسەر ئەوه كه دەبێ نوێژ لەكاتى خۆیدا به جێ بهێنرێ: {إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا}. جا لەناو نوێژى ترسدا لەكاتى ترسى زۆرو تێكڕژاندا هەروەك پيوست نيه نوێژكەر روو بكاته رووگه دروسته به پێى پێداویستى، كارى زۆرىش بكا، وەك شمشیر وەشاندن و رم لێدان، به لām به هیج جوړى دروست نيه كه قیزه و هاتو هاوار بكا، چونكه پيوستى به وه ناکا. نوێژ لەسەر ئەم شیوه یه له هەموو ئەم كاتانه دا دروسته: له گەرمه ی شهړى بېباوهرانداو له شهړى چه ته و رینگرو یاخیبوانیداو لەكاتى بهرگرى له سهرو مال و نامووسدا، ماله كه زینده مال بێ یا مرده مال بێ، له كاتى هه لاهاتن له بهر لافاوو ئاگر، ئەگەر چارى

مستقبلها، لقوله تعالى: (فان خفتم فرجالا أو ركبانا) هكذا فسرهما ابن عمر. قال نافع: لا أراه قال ذلك الا عن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - رواه مالك. (وەرگێتر) (۱)

(۱) بۆ راست و دروستى ئەم سەرئەنجامى (كفاية الاخيار) به فەرموو.

- وەرگێتر -

تری نه‌بوو، هه‌روا له کاتی راگردنا له‌بهر قهرزازی، به‌مه‌رجی نه‌توانی به‌لگه‌ی ده‌سته‌وسانی خۆی راست بکاته‌وه، یا له‌کاتی‌کدا که له‌ترسی تۆله‌یسه‌ندن هه‌لبێ، به‌لام به‌مه‌رجی ئومیدی لیخۆشبوونی هه‌بێ.

دووهم: له‌ نوێژی سوننه‌تی سه‌فه‌ریشدا (وه‌ک کاتی ترس) روو له‌ روو‌گه‌کردن مه‌رج نیه، چ به‌سواری بێ چ به‌پایدمیی بێ هی کاتی سواری به‌پێی ئەم فه‌رمایشته‌ که ئیبنو عومه‌ر {ره‌زاه‌ خوا‌ له‌س‌ره‌ب‌} ده‌فه‌رموێ: جاران له‌سه‌فه‌ردا پێغه‌مبه‌ر {مه‌روه‌ه‌ خوا‌ له‌س‌ره‌ب‌} به‌ سواری و‌لا‌خ نوێژی سوننه‌تی ده‌کرد، به‌مه‌رجی و‌لا‌خه‌که‌ له‌ژێریا رووی له‌ شوینی مه‌قصه‌دبوایه‌ - شه‌یخان) له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی بوخاریدا ده‌فه‌رموێ: به‌سه‌ر پشته‌ی و‌لا‌خه‌وه‌ نوێژی سوننه‌تی ده‌کرد، به‌ره‌و هه‌ر لایه‌ بوایه، به‌مه‌رجی رووی له‌و جێگه‌یه‌ بوایه‌ که‌ بۆی ده‌چوو، به‌لام هه‌زره‌ت {مه‌روه‌ه‌ خوا‌ له‌س‌ره‌ب‌} کاتی ده‌یویست نوێژی فه‌رز بکا له‌ و‌لا‌خه‌که‌ داده‌به‌زی، به‌پێی ئەم فه‌رموودمیه‌ی جابیر: جاران پێغه‌مبه‌ر {مه‌روه‌ه‌ خوا‌ له‌س‌ره‌ب‌} به‌ سواری و‌لا‌خ نوێژی سوننه‌تی ده‌کرد، به‌مه‌رجی و‌لا‌خه‌که‌ له‌ ژێریا رووی له‌ جێگه‌ی مه‌به‌ست بوایه، به‌لام که‌ ده‌یویست نوێژی فه‌رز بکا له‌ و‌لا‌خه‌که‌ داده‌به‌زی و‌ رووی ده‌کرده‌ روو‌گه‌ {بوخاری}. جا له‌کاتی وادا نه‌گه‌ر له‌ رێ‌بو‌ار داوا‌بک‌ری که‌ روو بکاته‌ روو‌گه‌ سه‌ر ده‌کێشێ بۆ وازه‌ینان له‌ وێردو نوێژی سوننه‌تی پیاده‌یش به‌ قیاس له‌سه‌ر نوێژی سوننه‌تی سو‌ار، چونکه‌ له‌ می‌شدا هه‌مان مه‌عناو مه‌به‌ست هه‌یه، نه‌مه‌یش کاتی وایه‌ که‌ نه‌توانی روو بکاته‌ روو‌گه‌، دهن‌ا گه‌ره‌که‌ رووی تێبکا، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ له‌کاتی نییه‌ته‌ینانا، وه‌ک ئەوه‌ و‌لا‌خه‌که‌ سه‌ری نه‌رمبێ و‌ جله‌وه‌که‌ی له‌ ده‌ستی خۆیدا بێ.

به لگه‌یش نه‌مه‌یه: جاران پیغه‌مبهر (درووه‌ه خواه له‌مه‌ربدا): له سه‌مه‌ردا که ده‌یویست نویژی سوننه‌ت بکا له پیشا رووی وشتره‌که‌ی دم‌کرده قیبله، نه‌وجا به‌ره‌و قیبله به نه‌للا‌هو نه‌کبهر نویژی دادمه‌به‌ست، نیت نویژه‌که‌ی ته‌واو ده‌کرد وشتره‌که‌ی رووی له هه‌رلابکر دایه مه‌به‌ستی نه‌بوو، به‌مه‌رجی به‌ره‌و مه‌به‌ست برپویشتایه، (نه‌بو داوود به رشته‌یه‌کی جوان گیراویه‌ته‌وه)، نه‌وه‌نده هه‌یه نه‌و جیگه‌یه‌ی ری‌وار بو‌ی ده‌چی رووگه‌یه‌تی، نه‌گهر به‌لای غه‌یری قیبله‌دا رووی لی‌ومر چه‌رخان نویژه‌که‌ی پو‌وچ و به‌تاله، نویژ خوینی سوار ده‌بی له‌کاتی روکو‌عا که‌من دابنه‌مو‌یته‌وه، له‌کاتی کورنووشا زیاتر له‌و نه‌ندازه دابنه‌مو‌یته‌وه، هه‌تا له یه‌کیان جیاباکاته‌وه، به‌لام بو پیاده پی‌ویسته له‌کاتی نویژ دابه‌ستنداو له‌کاتی چه‌مینه‌وهو کورنووشدا روو له رووگه بکاو کورنووشه‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌وی ته‌واو بکا، بو‌ی همیه له‌کاتی خویندنی ته‌حیاتا بر‌وا به‌ریگه‌دا، هه‌روا له‌کاتی خویندنی فاتح‌او سووره‌تدا، چونکه نه‌م دووکاته دريژن، به‌لام سه‌رنشینی پا‌پورو شتی وا پی‌ویسته له‌کاتی نویژی سوننه‌تا رووی له رووگه‌بی، چونکه نه‌وه‌ی بو ده‌گری.

٥٧) روکنه‌کانی نویژ: روکن = بنیات = ستوون:

واته نه‌و شتانه که نویژ به‌وانه پیک دی:

وهک له پیشه‌وه زانیت نویژ بریتیه له چه‌ن روکنیک و چه‌ن مهرجیک و چه‌ن سوننه‌تیکی تر، که پیا‌ن ده‌گوتری نه‌بعاض و هه‌ینات، روکنه‌کانی نه‌مانه‌ن:

(۱) نیازهینان (نیهت) واته: مه بهستی دل، له شهرعیشدا بریتیه له ههستیکردنی شت، هاوکات له گهه کردنیدا، جیگه که ی ناو دله، گوتهی به زمان له سونه تدا نه بیستراوه، له بهر نه وه فهرز نیه، که واته: گوتهی به زمان به بی ههستی دل بهس نیه، مهرجی نیهت بریاردانی کردنی نیه تلیهینراوه، ده بی نه نیهته له کاتی گوتهی نه لاهو نه کبهری نوێز دابهستندا له ناو دله هه بی، سهر به لگه له بابتهی نیهته وه فهرمایشتی خوی گهورمیه: {وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ - سورة البينة - ۵/۹۸} واته: فهرمانیان پیکراوه که بهس خوی گهوره به رستن و به نیازیکی پاک ئایینداری بو بکهن) ماوردی ده فهرمو: ئیخلاص نیهته! له گهه نه فهرمووده یه یه: هه موو کرده ویه بی به پی نیازو نیهته که یه تی. زانایانی گه ی ئیسلام به تیکرایی دهنگ رایان له سهر نه وه یه که نیهت له نوێزا پیویسته. جا نه گهر نوێزی فهرزی کرد پیویسته ههستی کردنی نوێزه که و دیاری کردنی ناوو ره چاو کردنی فهرزیه تی بی، هه تا له غهیری نوێزو له نوێزی فهرزی ترو له نوێزی سونهت جیابیتته وه. ره چاو کردنی فهرزیتی بو منال پیویست نیه، چونکه نوێزی منال به سونهت داده مه زری.

(۲) رووکنی دووهم: راوه ستانه بو خویندنی فاتیح او سوورمت، بو که سی توانای هه بی، له کاتی نه توانیندا دانیشن و پالگه وتن و راکشان جیگه ی راوه ستان ده گریتته وه، به پی نه فهرمووده یه: عیمرانی کوری حوصهین فهرمووی: مه یاسیریم بوو، بو چوئیتی کردنی نوێزی نه خوش پرسیارم له پیغه مبه ر (درووه خواد له سه ربنا): کرد فهرمووی: نه گهر توانیت به راوه ستانه وه نوێز بکه، نه گهر به راوه ستانه وه نه متوانی به دانیشن نه وه

بیکه، نه‌گهر به دانیشتنیشه‌وه نه‌توانی له‌سهر ته‌نشت به‌ره‌ورووگه
 بیکه (بوخاری گیراویه‌ته‌وه) نه‌سائی نه‌مه‌ی لی پتر‌کردووہ:
 خوشه‌ویستی نه‌گهر له‌سهر ته‌نیشیتیش نه‌توانی نه‌وا له‌سهر پشت بیکه.
 حەزەمت (درووه‌خواه له‌سهر‌به‌) له‌ کوتایی فه‌رمایشته‌که‌یدا بو پشٹیوانی نه‌م
 نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: { لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا - سورة البقرة
 - ۲/۲۸۶ } واته: خوا نه‌رکی ناخاته سه‌رشانی که‌سی که له‌ توانایا
 نه‌بی! مه‌رجی راوه‌ستان نه‌وه‌یه که زنجیره‌ی پشتی ریک بوه‌ستی، نه‌گهر
 ده‌یتوانی رابوه‌ستی، به‌لام نه‌گهر به‌ته‌واوی توانای چه‌مینه‌وه‌و
 کورنوووشی نه‌بوو، له‌بهر نه‌خوشی پشت نه‌وه‌و ده‌بی رابوه‌ستی بو
 خویندنی فاتیه‌وه به‌پی تواناش چه‌مینه‌وه‌و کورنوووش جیبه‌جی بکا،
 نه‌گهر بو راوه‌ستان ناتاجی به‌شتی بوو که خوی پیبگری پیویسته‌وا
 بکا. بزانی مه‌به‌ست له‌ نه‌توانین نه‌وه‌یه که مه‌ترسی فه‌وتان یا
 په‌ره‌سەندنی نه‌خوشی، یا زه‌حه‌متیکی زور، یا ترسی نو‌قوم‌بوون و
 خنکان و سه‌ره‌خولیی هه‌بی، نه‌مه‌یان بو سه‌رنشین گه‌می و شتی و
 شافیی (وه‌خواه لایه‌) ده‌فه‌رموی: نه‌وه‌یه که به زه‌حه‌متیکی له‌ راده
 به‌ده‌ر نه‌بی بوی نه‌کری!.

راکشان ده‌بی له‌سهر ته‌نیشتی راست بی، نه‌گهر نه‌یتوانی له‌سهر لای
 چه‌پ رابکشی، له‌ هه‌ردوو حاله‌دا رووی له‌ رووگه‌بی، نه‌گهر هه‌ر
 نه‌یتوانی له‌سهر پشت رابکشی، به‌لام شتی بخاته ژیر سه‌ری هه‌تا رووی
 له‌ رووگه‌ بی، نه‌گهر توانای چه‌مینه‌وه‌و کورنوووشی نه‌بوو به‌ هیم‌او به
 ناماژه به‌ره‌و رووگه بیانکات، ده‌بی کورنوووشه‌که‌ی له‌ چه‌مینه‌وه‌که‌ی
 نه‌ویتربی. نه‌گهر نه‌مه‌یشی بو نه‌کرا به‌ترووکه‌ی چاو ناماژه‌یان بو بکا،

چوټکه ټهوه لای خوارووی توانایه، نه گهر توانای نه ومیشی نه بوو به دل
نویژمکهی بکاو به ریز کردارمکانی نویژ به دلیا رابویرئ.

جا لهم حاله دا نه گهر به زبان توانای گوتنی نه لاهو نه کبهرو
خویندنی هورنانو ته حیاتو سلاودانه و دی هه بوو نه و به زبان بیانلی،
دما رایان ده بویرئ به دلیدا، هه تا هوشی له سهر خو بی نابئ واز له نویژ
بینئ، نه گهر له سهر نه م حال و شیومیه نویژیکرد گیرانه و دی له سهر نیه،
غزال (به رمحه تبئ) نه م فمرمایشتهی خوشه ویست (مرویه خواه له سهر به)
دما. به به لگهی نه مه که ده فمرموی: کاتی فمرمانم پیکردن به کردنی
کاری، چهندهی بو تان ده لوی لهو کاره بیکهن. هه روا نه م نایه تهیش:
{وَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ - سورة الحجر - ۹۹/۱۵} واته:
له طاعتو خوا به رستی ساردمه به رموه له سهر یه قینی ته و اوو نیمانی
کامل دهمری). دیاره که نویژ یه کیکه له عیبادمه گرنه گان، جا دمی
هه تا دوا هه ناسه بیکا، مادم هوشی هه بی و ناگای مابئ. بزنان له
سیدارمدارو له سهر به تی که به پی توانای خوئ لهو حاله یشدا نویژ بکا،
شافیعی (ره خواه لیبئ) به دهق نه مهی فمرمووه.

۳. روکنی سییه م: نه لاهو نه کبهری نویژ دابه ستنه، که پی
ده گوتری: ته کبیرمتول نیحرام، چونکه هه ندئ شت که له پیش نه ودا بو
نویژکهر حه لاله، له پاش نهو لی حهرام دمی وهک خواردن و هسه کردن و
کاری په یومندی به نویژموه نه بی، به لگهی نه مهیش نه م فمرموودمیه یه:
ده سنویژ کلیلی نویژموه نه لاهو نه کبهری نویژ دابه ستن سهرمتای حهرام
بوونی هه موو شتی که له ناو نویژدا که په یومندی نویژموه نه بی و،

سلاودانه و میش هوی حالل بوونه و هی نهو شتانه په که بههوی نه لاهو
 نه کبهری نویژ دابه ستنه وه لیی حهرام بوون. نه بوو داوودو خه لکی
 تریش بهرشته په کی دروست گیراویانه ته وه) هه روا نه م فهرموودمیه ی
 تریشه، که پیغه مبه ر (درویده خواه له سهر به): نویژ نارموانه که (مسیئ
 الصلّات) ه که ی فهرموو: کاتی چوویت به لای نویژه وه له پیشا
 ده سنویژیکی تیرو ته سهل بگره، ئینجا رووبکهره رووگه و نه و جا به
 گوته ی نه لاهو نه کبه ر نویژ دابه سته) گوته ی تایبه تی نویژ دابه ستن
 (الله اکبر) ه چونکه پیغه مبه ر (درویده خواه له سهر به): کاتی دهستی دمکر به نیژ
 له پیشدا رووی دمکرده رووگه و هه ردوو دهستی بهرز ده کرمده مو
 ده یه رموو: الله اکبر. (نیبنو ماجه و نیبنو حه ببان گیراویانه ته وه، نیبنو
 حه ببان به فهرموودمیه کی دروستی داناوه) نه مه بو که سی وایه که
 توانای گوته ی نه م وشه یه ی هه بی، به زمانی عمرمبی، نه گهرنا و مر
 گه راو ده کی به زمانیکی تر بلئ، وده کوو (خودا له هه موو که سی گه وره
 تره) به لام نه گهر دمیتوانی فیتری نه م وشه یه بی نه وه دمبی فیتری بی،
 نه گهر بو نه و مه به سته تووشی سه فهریش بیی دمبی سه فهر بکا، چونکه
 له م حاله دا نه و سه فهره ریگه چاره یه بو نه نه جام دانی پیویستی،
 هه رشتیکیش ریگه چاره ی پیویستی خوشی پیویسته.

٤) بنیات (روکن) ی چوارم: خویندنی فاتیه یه، به پیی فهرمووده ی
 پیغه مبه ر (درویده خواه له سهر به): هه ر که سی له نویژا، له هه موو رکاتیکا
 سوورمتی فاتیه نه خویئی نویژه که ی دروست نیه (شه یخان
 گیراویانه ته وه). له گیرانه و میه کا: هه ر نویژی پیاو سوورمتی فاتیه ی
 تیادا نه خویئی له کوژ ناکه وی (داره قوطنی به رسته یه کی دروست

گیراویه ته وه، ئیبنو حه ببان و ئیبنو خوزیمه له سه حیحی خۆیاندا
گیراویانه ته وه) دیاره لهم جوړه حکومانه دا ژنیش ریک وهک بیاو وایه.
شافیعیش به رشته ی خوی فهرمووده ی بیاوه نوێژ نارده وانه که ی
گیراومه ته وه، له ویدا چه زمرت (مرووده خوا له سه ربه): بئی ده فهرموئ: جا نه للاهو
نه که به ری نوێژ دابه ستن بکه و نه و جا سوورمتی فاتیه به بخویننه. له
گیرانه ومیه کا: همر که سی همر نوێژی بکاو سوورمتی فاتیه ی تیا
نه خوینن نه وه نه و نوێژی نابه کامه، وه ناته و اویشه، به نه بو هورمیره
گوتر: نه ی باشه نه که ره له پشت پيشنوێژوه به جه ماعت نوێژمان
ده کرد لهم کاته دا چوژ؟ فهرمووی: لهم کاته دا به په نامه کی له دلی
خوته وه بیخویننه (موسلیم). بزنان که (بسم الله الرحمن الرحيم)
نایه تیکی ته واه له سه ره تای فاتیه واه، به لکه ی روشنی نه مه نه وه یه که
بوخاری له ته ئریخه که یدا باس ده کا: که پیغه مبه ره (مرووده خوا له سه ربه):
نایه ته کانی فاتیه ده ژمی ری و دایان ده نی به جه وت نایه ت و
بیس میلایش داده نی به نایه تی لی. به بئی نه م فهرمووده یه ی
چه زمرتیش (مرووده خوا له سه ربه): کاتی سوورمتی نه له چه ملو ده خوینن،
له سه ره تایه وه (بسم الله الرحمن الرحيم) بخوینن، نه م سوورته نه م
ناوانه ی تری شی هه یه: ئوممو لقورئان و ئوممو لکیتاب و نه ل -
سه به و له سانی. (بسم الله الرحمن الرحيم) یش یه کی که له نایه ته کانی
نه م سوورمه! (داره قوطني گیراویه ته وه و ده فهرموئ: بیاوانی رشته ی
نه م فهرمووده یه گشتیان جی که ی باومری فهرمووده زانه کانن).

ئوممو سه له مه ی هاوسه ری پیغه مبه ریش (مرووده خوا له پیغه مبه رو رمزا و خوایش
له و نه): ده فهرموئ: پیغه مبه ره (مرووده خوا له سه ربه): بیسمیلای دانا به نایه تی له

فاتحا (ئیبنو خوزمیه له سه حیه که ی خویدا گیراویه ته وه) ابو نصری
 المؤدب دمه رموی: قورئانزانه کانی کووفه و شهریه ترانه کانی مه دینه
 رایان یه که له سه ره نه وه: که بیسمیلا نایه تیکه له فاتحه. نه گهر که سی
 بلئی له سه حیه موسلیما دمه رموی: عائیشه ی هاوسه ری جه زره ت
 دمه رموی: هستووری پیغه مبه ر (دروود خواه له سه ربه): وابوو سه ره تای نویژی
 به (الله اکبر) دهست پیده کردو سه ره تای قورئانخویندنی به (الحمد لله
 رب العالمین) دهست پیده کرد، ئیتر ئیوه چۆن ده لئین: (بسم الله)
 سه ره تایه؟ له وه لامیدا ده لئین: مه به ست له م فه رموودمیه ی عائیشه
 دیاریکردنی خویندنی نه و سووره ته یه که نازناوی (الحمد لله رب
 العالمین) ه. نه گهر گوترا: نه م قسه یه پیچه وانیه ی رووکارو ظاهیری
 فه رموودمیه؟ وه لامه که ی نه مه یه: له م شوینه دا چهند به لگه یه ک و
 چهند رایه ک هیه، به م ته ئویله کار به هه موو راو به لگه کان ده کری و
 هیجیان پشت گوئی ناخرین، که واته: برپاری دیاریکردنی نه م واتیه
 ده گهر پته وه بو نه م یاسایه که پیی ده گوتری: کارکردن به کوی
 به لگه کان! له کاتی راوه ستانداو له و کاتانه دا که له جیاتی کاتی راوه ستان
 ده بی فاتحه بخوینی، بو خویندنی فاتحه یه یه ییش پیشنویژو پاشنویژو نویژ
 خوینی ته نیا یه کسان، ئیتر نویژمه که په نهانی بی و به دهنگی نرمبی یا
 ناشکرابی و به دهنگی به رزبی، به هه ره حال له کاتی ده سه وسانی
 (عیجز) داو مرگه راوو ته رجه مه که ی دهست نادا، به لگوو ته رجه مه ی
 دروست نیه، چونکه له فزمه که ی موعجیزو سه رئا سایه، به ناده میزاد
 ناکری، پیویسته هه موو فاتحه به رموانی بخوینی، یه ک پیتی لی
 نه بویری، چواره گیراوی (شه ده) ی تیادایه هه ر چواره میا نه نجام بداو

هیچیان بهرنه‌دا. جا نه‌گهر به نارمزوو بیتیکی به‌راند، یا گیراویه‌کی به‌ردا، یا بیتیکی کرد به بیتیکی تر وهك (صاد) بکا به (سین) نه‌وه نه‌قورئانخویندنه‌که‌ی دادمه‌زرئو نه‌نوئژمکه‌ی. نه‌گهر به‌قه‌ستی هه‌له‌یه‌کی زمانه‌وانی وای کرد که واتای وشه‌که‌ی ده‌گوژی، وهك (نه‌نعمه‌ته) به (نه‌نعمه‌تو) یا به (نه‌نعمه‌تی) بخوینی، نه‌وه نوئژکه‌ی پووچه، به‌لام نه‌گهر به‌قه‌ستی نه‌بوو نه‌وه دمبی گورج بگه‌رپته‌وه سهری و نه‌وه‌له‌یه‌ چاک بکاو نه‌و جیگه‌یه به دروستی بخوینی، نه‌مه بو توانا به‌سهر خویندنی فاتیحادا وایه، به‌لام بو که‌سی فاتیحه‌ی به جوانی له‌بهر نه‌بی، له‌سهریه‌تی که‌ فی‌ری بیی، یا له‌ناو قورئاندا بیخوینی، نه‌گهر یه‌کی نه‌یتوانی فی‌ری فاتیحه‌ بیی پیویسته‌ حه‌وت نایه‌تی تر له قورئان بخوینی، خوای به‌یه‌که‌وه بن یا له‌یه‌ك دابراوبن و ههر نایه‌ته‌ی هی شوینی بن، نه‌گهر نه‌مه‌یش فی‌رنه‌بوو زیکر بخوینی، حه‌زرت (مریوه‌ خوا‌ له‌سه‌رب‌) ده‌فه‌رموی: جا نه‌گهر قورئانت دمرانی بیخوینه، دمنه‌ له‌ جیاتی نه‌وه (الحمد لله) و (لا اله الا الله) و (الله اکبر) بکه‌و سوپاسی خوای گه‌وره بکه‌و ته‌لیله بکه‌و باسی گه‌وره‌یی خودا بکه‌، نیمامی نه‌وه‌وی (مرزا‌ خوا‌ له‌سه‌رب‌) ده‌فه‌رموی: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانه‌. بو‌یه‌یش مه‌رجه‌ حه‌وت نایه‌ت بخوینی چونکه‌ فاتیحه‌ حه‌وت نایه‌ته‌. نه‌مه‌یش که‌وه‌جه‌لی نه‌وه دمبی به‌قه‌د نه‌ویی. نیبنو حه‌ببانی‌ش له‌ سه‌حیحه‌که‌ی خویدا گیراویه‌ته‌وه: که‌ پیاوی هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (مریوه‌ خوا‌ له‌سه‌رب‌) گوتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا من ناتوانم که‌ قورئان فی‌ربیم، ده‌ی به‌فه‌رموو که‌شتیکی وام فی‌ربکه‌ که‌ بریتی خویندنی قورئانه‌که‌ بکه‌وی؟

فهرمووی: بلئ: - (سبحان الله والحمد لله، ولا اله الا الله والله اكبر، ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم).

٥٨) گه وره یی فاتحه له چاو هینی تردا:

ئهبو سه عیدی کوری موعلا {ره زاه خواه لایبنا} فهرمووی: جاری له مرگه وت نویژم ده کرد، له ناو نویژه که دا پیغه مبه ر {مرووه خواه له سه ربنا}: بانگی کردم و مرامم نه دایه وه، که نویژه که م ته واو کرد چوومه خزمه تی، فهرمووی: بۆچی بانگم کردی و نه هاتی؟ عه رزیم کرد: قوربان! نه و کاته که تو گازت کردم نویژم ده کرد، بۆیه و مرامم نه ایته وه، فهرمووی: بۆچی نه ی خوا نافه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ - سورة الأنفال - ٢٤/٨} واته: نه ی که سانی که باو مرتان هیناوه به ئایینی ئیسلام! به په له وه لامی خوداو پیغه مبه ری خودا بده نه وه و به زوویی بچن به دهنگیانه وه، هر گاتی پیغه مبه ری من بانگی کردن بۆ سه ر نه و کارانه ی که ده بن به مایه ی سه ربهرزی ژینی جیهانتان و به هو ی روو سووری و ژیانی جاویدانی خو ش ی بی ئیش و نازاری نه و جیهانتان) له پاشا فهرمووی: هو شیاری به! له پیش نه و دا که له مزگه وت بچیه دهرئ سوورمه تی که نیشان دده م که گه ورمه ترین سوورمه له ناو قورئاناو خیر و پاداشتی زیاتره؟ ئینجا حه زمه ت {مرووه خواه له سه ربنا} دهستی گرتم، جا که ویستمان له مزگه وت دهریچین عه رزیم کرد: قوربان! جۆ تو فهرمووت سوورمه تی که نیشان دده م گه ورمه ترین سوورمه له قورئانا؟ فهرمووی: نه و سوورمه ته {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ه که نه و

(سبعاً من المثاني) و {وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ} ميه که خودا داویتی به من که لهم نایه‌دهدا باسی نه‌وه ده‌کاو دم‌فهرموی: {وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمُثَنِيِّ - وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ - ۸۷/۱۵} واته: به‌راستی ئیمه جهوت نایه‌تی قورئانمان به‌تۆ داوه که له هه‌موو رۆژو شه‌ویکا چهن جار له‌ناو نوێژدا دوو‌پات دم‌کرینه‌وه، سه‌رم‌رای نهم جهوته‌ی دوو‌باره پاته‌یش باقی قورئانم پی داوی که گشتی گه‌ورمیه‌و خاومن پایه‌و مایه‌یه (بوخاری و نه‌بو داوود گیراویانه‌ته‌وه) ^(۱).

حاکمیش له نوبه‌ی کورپی که‌عبه‌وه (خواه‌ل‌زارا به‌) دم‌گیرپ‌تیه‌وه پی‌غه‌م‌بهر (مرووه‌ خواه‌له‌سه‌به‌) پیی فه‌رمووم: ئومید ده‌که‌م که له مزگه‌وت نه‌چیه‌ دمره‌وه هه‌تا سووره‌تیکی وا فیر بیی که نه له ته‌ورات و نه له ئینجیل و نه له قورئانا وینه‌ی نیه، که ناوداره به (السبع المثاني) و (فاتحة الكتاب).

۵) بنیاتی پینجه‌می: نوێژ چه‌مینه‌ومه‌یه، که ناسراوه به روکووع، نه‌مه‌یش به‌قورئان و سونه‌ت و یه‌گرتنی کۆمه‌له‌ی ئیسلام چه‌سپاوه، قورئان دم‌فهرموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا - سورة الحج - ۷۷/۲۲} واته: ئه‌ی ئیمانداران! نوێژ بکه‌ن و له‌ناو نوێژه‌که‌دا

^(۱) له تفسیره‌که‌دا نهم فهرمووده‌یه له ئه‌بو سه‌عیدی خودریسه‌وه، ریا‌یه‌ت کراوه، نه‌وه هه‌له‌یه، ته‌ماشای تاجول تو‌صول به‌رگی چواره‌م ص ۱۵، هه‌روا (عمده القاری و ج/ ۱۸ ص ۸۰. بکه.

چه مینه ووه کورنوووش نه نجام بدمن. پیغه مبه ریش (مرووه خواه له سر به) به
پیاوه نوپژ نارموانه که ی فهرموو: نینجا بچه میړه ووه روکوووع ببه و
نه وونده له چه مینه ووه دا بمینه روه تا لهشت له جم و جوول دمکه وئ و
نه ندامه کانت نارام ده گرن.

(٦) بنیاتی شه شه م: نارام بوونه ووه ی ناو روکوووعه، به پی
فهرموو ده که ی پی شه ووه، لای که می چه مینه ووه نه ووه یه: که توانای نه ندام
ته و او نه وونده دابنه ویت هوه که هر دوو بهری دمستی بگمن به هر دوو
که شکه نه زنوی، جا نه گهر نه ی توانی به ترووکانی چاو نامازه بکا. لای
هر مته و اویشی نه ووه یه: که پشت و ملی له دانه وینا ریك ببن و هر دوو
لاقی ریك راوستین و هر دوو که شکه نه زنوی به دهسته کانی بگریت و
په نجه کانی به ره رووکه بلاو بکاته ووه، له سوننه تدا وا دمه فرموی: نه مه
بو که سی وایه که به راوستانه ووبی، به لام بو دانیش توو لای که می
چنه مینه ووه نه ووه یه: که نه وونده بچه میته ووه که دموو چاوی له
به رده می نه ووه بگاته ناستی زه وییه که ی به رده م نه زنوکانی، لای
هر مته و اویشی نه ووه یه: که نه وونده دابنه ویت هوه که ته ویلی ریك له
ناستی جیگه کړنووشه که ی بی، لای که می نارام بوونه ووه نه ووه یه: که
له شی نه وونده له جوول به که وئ به رزه ووبوونی له دانه وینی جیا
بگریته ووه، به مه بهستی چه مینه ووه، یا راست بوونه ووه، یا کورنووش.
که وایی نه گهر یه کئ دانه وییه ووه به مه بهستی کورنووشی قورئان خویندن و
له پاشا کردی به چه مینه ووه کورنووشی نه برد، نه ووه دروست نیه، هر ووا
نه گهر دانه وئ بو چه مینه ووه جم و جوولی به رده وام بوو، هه تا
هه ل سایه ووه، نه ووه پی ناگوترئ چه مینه ووه، چونکه نارام بوون

پەيدانەبوود، چونكە نارام بوونەووی بەراستی ئەوویە كە لەپاش جوولە نارامی يەك پەيدا ببی بە ئەندازەى (سبحان ربى العظیم) (چەمینەووە = ركوع).

(٧) بنیاتی حەوتەم: راستبوونەوویە لە چەمینەووە، چونكە پیغەمبەر (مریدە خواە لەسەربە) بە نوێژ نارەوانەكەى فەرموو: ئەوجا سەرت بەرزەووەكە هەتا رێك لەسەر پێ رادەووستیت، راست بوونەووی پێوێست ئەوویە كە لەپاش تەواوکردنى چەمینەووە پششى راست بكاتەووەو بجیتەووە سەر ئەو حالەتەى كە لەپیش چەمینەووەدا لەسەرى بوو، دەبێ لەم راستبوونەوویە مەبەستى شتى تر نەبێ، ئەگەر لە چەمینەووەدا ماریكى دى، لەترسى ئەووە سەرى بەرزكردەووە ئەووە حلیب ناكړی بۆى و ئەو سەربەرزكردنەوویە بەراست بوونەووە دانانړی.

(٨) بنیاتی هەشتەم: نارامبوونەووی ناو راستبوونەوویە، بەپێى فەرموودەكەى نوێژ نارەوانەكە. گەرەكە ئەندامەكانى لە جوولە بكەون وەكوو كاتى پیش چەمینەووی.

(٩) بنیادی نۆیەم: كۆرئووشە، خوا دەفەرموى: {ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا} پیغەمبەرىش (مریدە خواە لەسەربە) بە نوێژ نارەوانەكەى فەرموو: ئینجا كۆرئووش ببەو ئەوئەندە لە كۆرئووشدا بمێنەرەووە هەتا جەستەت لە جەو جووول دەكەوێ.

(١٠) بنیاتی دەیەم: نارامبوونى ناو كۆرئووشە، بەپێى فەرموودەى نوێژ نارەوانەكە. لای كەمى كۆرئووش ئەوویە كە هەندى لە تەوێلى بەرووتى دانى لەسەر جیگەى نوێژەكەى، بە شیوەیەكى وا كە پێى

بگوتړئ کورنووش. پټوښته که څوورسی سهری بگات، به شوین
 کوورنووشه کهی، به جوړئ نه گهر لوکه له کورنووش گاکه پدای
 به ستریت هوهو په ستانی پټو د یاربڼ، پیغه مبه (دروښه خوا له سهره)
 دمهر موی: کات کورنووش د بهی ته ویلت له سهر زموږ په گریکه،
 نابڼ وهک مهل دمنووک له زموږ بد دیت به ناوی کورنووشه وه! (نښو
 حه بېان له صه حیچی خویدا گپراوږه ته وه). جا نه گهر له سهر لاجانگ یا
 له سهر لووتی، یا له سهر میژمره کهی، یا له سهر چمکی هه قیانه کهی
 کورنووشی برد نه وه بهس نیه، له صه حیچی موسلیمدا دمهر موی:
 له بهر گهر می و داخی جهوو لی کورنووشگا له خرممت حه زرمندا (دروښه
 خوا له سهره) سکالامان کرد، سا به شکوو چارپکمان بو بدوژیت هوهو به لام
 سکالای نه پرسین! بهیه قی نه مهی له م همرموودیه پتر کردووه: که
 جهوو له گهر مه که نازاری ناوچه وانو له پمان نه دا، چارپکمان بکه. بو
 شوین ناوچاوانو شوین له پمان. رشته کهی ساخه. قسهی راستر نهومیه
 که پټوښته ههر دوو بهری له پی و ههر دوو نه ژنوی و ههر دوو نووکی
 پیکانیسی دابڼ له سهر زموږ، واته: بهش له م نه دمانه له سهر
 زموږ په که دابڼ له دست و پیدا عیرمت به بهری دست و سنگی په نجهی
 پییه. خو شه ویست (دروښه خوا له سهره) دمهر موی: خودا همرمانی پیکردووم
 که له سهر نه م حهوت نیسکه کورنووش به م! له سهر ته ویل و لووت و،
 له سهر بهری ههر دوو دست و، له سهر ههر دوو نه ژنوو، له سهر
 سهر په نجه کانی ههر دوو پی! (نه م همرموودیه په سندی ههر دوو لایه)
 مهرجه له کاتی کورنووشدا څوورسی سهری بخاته سهر جی
 کورنووشه کهی و پشت قنکی به سهر سهر و ملیدا بهر زبکاته وه، چونکه

بہرای کوری عازیب پاشلی خوئی بہرزموہو کردو فہرمووی: پیغہمبہر
(مروودہ خواہ لہسہربہ) ناوہا لہسہر نہم شیوہیہ کورنووشی دہبرد. (نہبو
داوودو نہسائی و نیبنو حہببان گیراویانہتہوہ. نیبنو حہببان بہ
فہرموودہیہ کی دروستو ساخی داناوہ) جا نہگہر کہسہ تہوئی زامدار
بؤو، بہ مہندیلی پیچراہوو، وہ لہسہر نہو مہندیلہ کورنووشی برد
نہوہی بہسمو کردنہوہی لہسہر نیہ، چونکہ لہ شوینی کہسہ بہہیما
کورنووش ببا دووبارہ کردنہوہی لہسہر نہبی نہم باشتر لہ سہری نیہ.
نہگہر نہیتوانی کورنووش ببا بہسہری ناماژہی بؤ بکا، نہگہر
بہسہریش نہیتوانی بہ تروکانی چاو، بہپی فہرموودہی: کاتی فہرمانم
پیکردن بہکردنی گاری چہندہی بؤتان دہلوی لہوکارہ نہنجامی بدہن!.

(۱۱) بنیاتی یازدہہم: دانیشتنی نیوانی دوو کورنووشہگان،
بہرہنگی لہشی لہجم و جوول بکہوئی، بہ نویژ نارہوانہکہی فہرموو:
نینجا سہر بہرز کہرموہ تا قنج دادہنیشیت، نینجا دیسانہوہ
کورنووشیکی تری وک کورنووشی یہکہم بہرموہ نیتر نویژہکہت تاسہر
بہم شیوہیہ بکہ (شہیخان) لہ صہحیحہیندا دہفہرموئی: پیغہمبہر (مروودہ
خواہ لہسہربہ): دہستووری وا بوو کہ سہری لہ کورنووشی یہکہم ہل دہبری
ہہتا ریک دانہنیشتایہ کورنووشی دووہمی نہدہبرد.

(۱۲) بنیاتی دہوانزدہہم: نارام بوونی نیوانی دوو کورنووشہگانہ
بہپی فہرموودہی نویژ نارہوانہکہ: نہوجا سہرت لہ کورنووش
ہہلرمو کہ بہ دانیشتنہوہ لہشت لہجم و جوول کہوتو نہندامہکانت
نارام بوونہوہ نہوسا کورنووشی دووہم بہہ.

الصلوات الطيبات لله، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته. السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين. أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله (شافعی و موسلیم و نهبو داوود و نه سائی گنپراویانه ته وه) شافعی دمفرموی: چند فهرموودیه کی جیا جیا له باره ی ته حیات ه وه ریوایمت کرا وه، من ئه مه یانم له لاپه سه ندره، چونکه ته واوترین یانه. حافیظ دمفرموی: له شافعی پرسیارکرا هو ی چیه ته حیات ه کی ئیبنو عه بیاس هه ل دمبژیری؟ فهرمووی: چونکه گوشادو فرموانه و خویشم به رشته یه کی دروست بیستوومه هه تا سر ئیبنو عه بیاس، له بهر ئه وه به لامه وه داگرترو گوته کی له هینه گانی تر زیاتره، هر له بهر ئه وه په سه ندنم کردو وه، به لام سه رگونه ی که سیش ناکه م نه گهر گوته یه کی تری ته حیات په سه ند بکا، له گوته دروسته گانی. لای ههره ته واوی ته حیات ئه وه: که له م نه ندازمیه ی باس کرا ئه مه پتر بکا: (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم، وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم، انك حميد مجيد) به لکه ی پیویستبوونی سه لا و اتدانیس له سه ر پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه) ئه م فهرموودیه یه: له پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه) پرسیار کرا: کاتی نوژ ده که ین له ناو ته حیات دا چو ن چو نی سه لا و اتت له سه ربدمین؟ فهرمووی: بلین: (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد) (شه یخان) نه گهر توانای ته حیات ی نه بوو ته رجه مه ی ده کا به زمانیکی تر.

سوننمت. خوای گه وره دمفهرموئ: {وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا - سورة المائدة - ۵۸/۵} واته: (کاتی ئیوه موسولمانان بانگ ده کهن که بین بۆ نویژکردن نهوان نهو نویژه، یا نهو بانگدانى ئیوهمیه ده کهن به گالتنهو مهزاق) پیغه مبه ریش (مرووده خواء له سه ربه) دمفهرموئ: کاتی نویژ ده بی با یه کیکتان بانگتان بۆ بدا، وه کیستان گهورمتر بوو با نهو بهرنویژیتان بۆ بکا، (شه یخان) له گیرانه و مه کا: من و هاوړپیه کم چووین بۆ خزمه تی حه زرمته (مرووده خواء له سه ربه) کاتی ویستمان له خزمه تی بگهړپینه وه، پی فهرمووین: کاتی که نویژ ده بی بانگ بدهن، له پاشا قامهت بکهن.

وهکی تریش بی شک بۆ نویژی فهرزی جه ماعه تی پیاوان بانگ سوننه ته، بۆ تاکیش که به ته نیا نویژ بکا بانگدان سوننه ته، گوتراو یشته: که سوننمت نیه بۆی، چونکه ناگادارکردنه وه له نارادا نیه. به لام قسه ی راست نه ویه که بانگ بۆ ته نیایش سوننه ته چونکه پیغه مبه ر (مرووده خواء له سه ربه): به نهو سه عیدی خودی فهرموو: ده تبینم که تۆ حه زت له مالآتو مه رداری و ده شته، جا ههرکاتی له ناو مه رو مالآته که تا بوویت و بانگتدا، یا لهو ده شته بوویت و بانگتدا، ته واو دهنگ له بانگه که هه لپره، چونکه ههرچی له قهری دهنگی بانگد مه ردا بی و گوئی لی بی، جنۆکه بی، مرو فبی، شی تی تربی، له روژی قیامه تدا نهو شایه تییه ی. بۆ نه دا (شه یخان). سوننه ته بانگو قامهت به راو هستانه و ده بن، سوننه ته روو به قیبله بن، سوننه ته باگد مه رو قامه تکه ر ده سنو یژیا ن هه بی و له شیا ن پاک بی و بانگد مه ر دهنگی خوش بی و دهنگ به رز بی و به داد بی، نه گه ر پیو یستیش بوو بانگه که له سه ر شو ی نیکی به رز بی، یا له سه ربانی

مزگه وتبئ، وه له جارى يه كه مى (حى على الصلاة) دا به سهر لابكات هوه به لای راستا، وه له جارى دوو مە بگه پیت هوه بۆ سهر ومزعى خۆى، وه له جارى يه كه مى (حى على الفلاح) دا به سهر نهك به سينگ، لابكات هوه به لای چه پا، وه له جارى دوو مە بگه پیت هوه بۆ سهر ومزعى خۆى. سوننه ته دهنگ ته واو له بانگ هه لپړئ، با ته نيا ههر خوشى بئ، له بهر فهرموو دمكهى نه بو سه عىدى خودرى.

مهرجه نهو كه سهى كه بانگو قامهت ده خوینئ موسولمان بئ، مهرجه بانگدر فامیده بئ و خاومن ته ميزو هوش بئ و نیرینه بئ. له بهر نهو دى بانگدان به ساروه به سهرنج و ته ماشای بانگدر هوه پيوستى به فهرمانى پینوئز نيه به لام قامهت كردن به ساروه به فهرمانى پيشنوئز هوه، له بهر نهو دى دمبئ له سهر فهرمانى نهو بئ.

٦٠) له سه ره تا وه هوى دامه زراندى بانگو قامهت چى بوو؟

عه بدوللاى كورى زميد فهرمووى: كاتئ پيغه مبه ر (مرومه خواه له سه ربه): فهرمانى فهرموو كه ناقوسئ دروست بكرئ، هه تا لئى بدم بۆ نهو دى خه لكه كه كۆببنه وه بۆ نوئزى جه ماعهت، له خهوما پياويكم بينى زمنگيكي كه وره ي پي بوو پيم گوت: نهى بهندهى خودا! نيا نه م زمنگه دمفرؤشئ؟ گوتئ: بۆ چي ته؟ گوتم: بانگه وازى پيدمكهين بۆ كۆبوونه وه بۆ نوئز. گوتئ: نهى بۆ شتيكت پينيشان نه ده م كه له وه باشتر بئ؟ گوتم: ئادهى بفهرموو، فهرمووى: له باتى نه وه ده ئيت: (الله اكبر الله اكبر، الله

اَكْبَرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ. اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ. اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ. اَشْهَدُ
اَنْ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ. حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ. اللّٰهُ اَكْبَرُ اللّٰهُ
اَكْبَرُ. لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ) ثَيْنِجَا پَيَاوَدَكِهْ كَهْمَيَّ دَوُوْر كِهْوَتِهْ وَهُوْ نِهْ وَجَا
فَهْرَمُوْی: بُوْ قَامَهْتِی نُوْیْزِیْش بَلَو: (اللّٰهُ اَكْبَرُ اللّٰهُ اَكْبَرُ، اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ، اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى
الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، اللّٰهُ اَكْبَرُ اللّٰهُ اَكْبَرُ، لَا
اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ).

جا که رۆژم لیبوووه چوو مه خزمهتی جه زرمته و نه مه خه وه مه
عه رزی کرد، فهرمووی: خوا یار بی نه مه خه ونیکی راست و دروسته
دمه له سه له گه ل بیلا لا، نه وهی له مه خه ونه دا دیوته پی رهوان بکه و پی
بلی، با بانگی پی بدا، چونکه نه وه دمنگی له تو زولا نتره!

ئىتر منىش لەگەڭ بىلالدا ھەئسام و شە بە وشە بۆيىم رەدگەردەو و
ئەويش يەگەم بانگىدا، عومەر لەمالەو ھەگويى لەم بانگە دەبى، بە پەلە
دەردەچى و پۆشاگەگەي بەگىش کرد و ھات و ھەرمووي: ئەي پىغەمبەري
خودا! بەو گەسە گە تۆي کردو و بە پىغەمبەري راست و دروست، منىش
و ەك ئەو ئەم خەونەم ديو. پىغەمبەر (مەسەو ھەمەسە) ھەرمووي: دەي
سوپاس بۆ خوا (ئەھمەد گىراو پەتەو) تەرجىع و تەئويب سوننەتن،
تەرجىع ئەو مە بانگەر لەپىش ئەودا گە بە دەنگى بەرز دوو وشەي
شەھادەت بۆ، لەزىر لىو مە بە پەنامەگى ئەم دوو وشەيە بۆ، ئەوجا بە
دەنگى بەرز بىان لىت. تەئويب پىش ئەو مە: لە

بانگی به یانیدا، بانگدر له پاش (حی علی الفلاح) دوو جار بلئی: (الصلاة خير من النوم) نهم دووه سوننه تن به پئی فهرموودمهکی نه بو مه حذووره، که دمفهرموئی: پیغهمبهر {مروود خواه لسه ربنا} بانگی فیترکردم نوزده وشه بوو.. تا نهوئی که دمفهرموئی: نهگهر بۆ نوئیژی به یانی بانگت دهدا بشئی: (الصلاة خير من النوم الصلاة خير من النوم) نوئژ له خهو باشره، نوئژ له خهو باشره. (موسلیم و نه بو داوودو تیرمیذی و نه سائی گئیراویانه ته وه. تیرمیذی دمفهرموئی: فهرموودمهکی جوانی بروسنه). سوننه ته بۆ نهو کهسهی که گوئی له بانگو قامهت بی، نه وهی نهوان ده یلین نه میش بیلئی، بیجگه له ههر دوو گوتهی (حی علی الصلاة) و (حی علی الفلاح) له مانا بلئی: (لا حول ولا قوة الا بالله) بیجگه له وه لامی (الصلاة خير من النوم) لیردا بلئی: (صدق و بررت و بالحق نطق) بیجگه له وه لامی (قد قامت الصلاة) لیردا بلئی: (اقامها الله و ادمها وجعلني من صالحی اهلها). به لگهی نه مانه نهم فهرموودهیانه ن: کاتئ بیلال {مرواد خواه لیهنا} دهیغه رموو: (قد قامت الصلاة) پیغهمبهر {مروود خواه لسه ربنا} دهیغه رموو: (اقامها الله و ادمها) عومه ریش {مرواد خواه لیهنا} فهرمووی: پیغهمبهر {مروود خواه لسه ربنا} فهرمووی: کاتئ بانگدر گوتی: (الله اکبر الله اکبر) که سیکیش له ئیوه بلئی: (الله اکبر الله اکبر)، وه کاتئ نهو گوتی (اشهد ان لا اله الا الله)، نهویش بلئی: (اشهد ان لا اله الا الله)، وه کاتئ نهو گوتی: (اشهد ان محمدا رسول الله) نهویش بلئی: (لا حول ولا قوة الا بالله)، و مکاتئ نهو گوتی: (حی علی الفلاح)، نهویش بلئی: (اشهد ان محمد رسول الله) وه

کاتئ نہو گوتی: (حی علی الصلاه) نہویش بلیئ: (لا حول ولا قوة الا بالله) ومکاتی نہو گوتی (الله اکبر الله اکبر)، نہویش بلیئ: (الله اکبر الله اکبر) ومکاتی نہو گوتی (لا اله الا الله) نہویش بلیئ (لا اله الا الله) وه نہم گوتنی وه لآمانہی له دلہوہبی و بؤ رمزای خوابی، نہوہ نہو کہسہ دہچیتہ بہہشت (موسلیم گپراویہ تہوہ) سوننہ تہ و مقفہو و ہستان بہزہنہی ری، لہ کاتی گوتنی ہہموو (الله اکبر) یکا، چونکہ دمفہرموی (مروہوہ خواہ لہہربہ): نہی بیلال! کہ بانگ دہدمیت لہ سہرہخو، بہشینہی بانگ بدہو پلہی لی مہکہ بہ لآم قامت بہ گورجی تی پہرینہ: (یا بلال اذا اذنت فترسل في اذانك واذا اقامت فاحدس) لہ شہرحی تیر میزیدا موہ مہدی کوری عہ بدورہ حمان دمفہرموی: نہم فہرموودمیہ بہ لگہی نہومیہ کہ بانگدر ہہموو وشہیئ لہ وشہکانی بانگ بہ سہریہ کہوہ بہیہک ہہناسہ دہلیئ. سوننہ تہ بؤ بانگدر و قامتکمر لہ پاش بانگو قامتہ کہوہ سہ لآوات لہ سہر پیغہ مہر بدن و نزا ناسارو کہ بخوینن، بلیئ: (اللهم صل وسلم وبارك على النبي الكريم وآله. اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت سيدنا محمداً الوسيلة والفضيلة والدرجة الرفيعة وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته انك لا تخلف الميعاد).

عہ بدوللای کوری عہمر دمفہرموی: لہ خو شہو یستم بیت دہیفہرموو (مروہوہ خواہ لہہربہ): کاتئ گویتان لہ بانگ دہبی، بانگدر چ دہلیئ نیوہیش نہوہ بلیئ نہوہ، لہ پاشا سہ لآوات لہ دیاری من بدن، چونکہ نہومی یہک سہ لآوات لہ سہر من بدا خودای گہورہ لہ باتی نہوہ دہ

رحمەت دەرڤزى بەسەرىدا، لەپاش ئەومیش داواى پایای (الوسيلة) م لە
خودا بۆ بکەن، کە یەکیکە لە پایە ھەرمبەرزمەکانى بەھەشت، دانراوە بۆ
بەندىھەکی باش لە بەندە ھەرە باشەکانى خودا، وە بۆ ئەو بەندىھە
نەبێ بۆ کەسى تر دەست نادا، وە من ئومید دەکەم و ھیوام ھەيە کە
خۆم ئەو بەندىھە بم، جا ئەومیش بزانی ئەو کەسەى کە داواى ئەم
پایەى ئەلوسیلەيە لە خودا بۆ من بکا ئیتەر تکاو شەفاعەتى منیش
بۆ ئەو سەردەگرێ (موسلیم) لە جابیرمۆ (رەزاع ھوای لیبە) خۆشەویست
(مروودە ھوای لەسەربە) دەرەرمۆ: ھەرکەسێ لە پاش بیستنى بانگ بلی: (اللهم
رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة
والفضيلة وابعثه مقاما محمدا الذى وعدته) ھەر کەسێ لەو کاتەدا
ئەمە بلی لە رۆژى قیامەتا تکاى من بۆ ئەو قەبوول دەبێ. (بوخارى).

وہ سوننەتە لەنیوان بانگ و قامەتدا ھەموو کەسێ نزاى باش بکا بۆ
ئیشى دین و دنیاى خۆى و موسولمانان. چونکە پێغەمبەر (مروودە ھوای لەسەربە)
دەرەرمۆ: نزا لە نیوانى بانگ و قامەتدا رەت نابێتەوہ. (ئەبو داوود و
نەسائی و تیرمىزى گىراویانەتەوہ) تیرمىزى دەرەرمۆ: ھەرموودىھەکی
جوانى دروستە، ئەمەیشى ئى پەر کردووە: گوتیان: قوربان! جى نزایی
باشە تا بیلێن؟ ھەرمووی: لە خودا داواى عەفو و عافیت و ناسوودى
دین و دنیا بکەن و داواى لیبوردنى تاوان و لەشى ساغى لیبکەن!.

٦١) باسی ئەو شتانهی که لەناو نوێژدا سوننه‌تن و پێیان ده‌گوتری (ئەبعاض) واتە: گرنگه سوننه‌ته‌کان:

ئەو شتانهی که لەناو نوێژدا سوننه‌تن :-

یه‌که‌م: ته‌حیاتی یه‌که‌م، به‌پێی ئەم فەرمووده‌یه که عه‌بدوڵلای کورپی مالیکی کورپی بوجه‌ینه ده‌یگیرێته‌وه، ده‌فهرموی: له نوێژی نیومرپۆدا ته‌حیاتی یه‌که‌می نه‌خوێندو هه‌ڵسایه‌وه، به‌لام کاتی نوێژه‌که‌ی ته‌واو کرد دوو کورپووشی هه‌ڵی برد. (شه‌یخان). دیاره ئەگەر ته‌حیاتی یه‌که‌م فهرز بوایه ته‌رکی نه‌ده‌کردو بۆی ده‌گه‌رایه‌وه، که‌واته: ئەوه به‌لگه‌ی ئەوه‌یه که سوننه‌ته، بۆ ته‌حیات هه‌رچۆن دابنیشی ده‌بی، به‌لام له ته‌حیاتی یه‌که‌ما ئیفتیراش سوننه‌ته، که ئەوه‌یه پێی چه‌پی له‌ژێر خۆیا راده‌خاو پێی راستی هه‌ڵ ده‌نی و سه‌ره‌به‌نجه‌کانی پێی راستی ده‌کاته رووگه‌و له‌سه‌ر قاپه‌ ره‌قه‌ڵه‌ی پێی چه‌پی و سه‌ره‌به‌نجه‌کانی پێی راستی داده‌نیشیت. له ته‌حیاتی دواییشدا ته‌ومرروک سوننه‌ته، که وه‌کوو ئیفتیراش وایه، به‌لام ئەوه‌نده هه‌یه له‌مدا پێی چه‌پی له ژێر خۆیه‌وه له‌لای راستیه‌وه دهرده‌کاو لاکنگی ده‌لکێنێ به‌ زه‌وییه‌که‌وه (له ئەصله‌که‌دا ته‌ومرروک فهرامۆش کرابوو، نازانم بۆ. (ومرگیڤ).

دووهم: قونووت خوێندنه له‌پاش راستبوونه‌وه له چه‌مینه‌وه‌ی رکاتی دووهمی نوێژی به‌یانی، هه‌روا له نوێژی ومتردا له نیوه‌ی دووهمی ره‌مه‌زاند. به‌لگه‌ی قونووتی به‌یانی ئەم فەرمووده‌یه‌ی ئەنه‌سه

دفعه رموی: پیغمبر (مریوم خواد لسمربا) تا له دنیا دمرچوو همیشه له نویژی بهیانیدا قونووتی ده خویند. (نیمای نه حمه دو کهسانی تریش گیراویانه ته وه). ئیبنو صلاح دفعه رموی: پتر له کهسی له حوفاظی حه دیت بریاری دروستی ئهم فهرموودمیان داوه. یهکی له وانه حاکم و بهیه قی و به لخیه. بهیه قی دفعه رموی: کارکردن به گویره ئهم فهرمووده یه له جوار جینشینه که وه و مرگراوه، واته: له خولم قی نه ربه وه، به لکهی نه ویش که قونووت له پاش سهر به زرکردنه وه له چه مینه وهی رکاتی دووهم فهرمووده کهی (شه یخه پین و نه بو داووده) که دفعه رموی: پیغمبر (مریوم خواد لسمربا): له نویژی بهیانیدا له رکاتی دووهما، له پاش (ربنا ولك الحمد) وه دفعه رموو: (اللهم انج الولید...) تا کو تایی فهرمووده که، که بوخته و پالفته کهی نه مه یه: له داستانه کهی شه هیده گانی بری معوونه دا، پیغمبر (مریوم خواد لسمربا) له نویژی بهیانیدا له پاش هه لسانه وه له چمینه وهی رکاتی دووهم، قنووتی ده خویند، حه دیسیکیش له موسته دره کی حاکمدا هه یه، موغنی موحتاج نه قلی کردووه نه ویش دهقه له سهر ئهمه ^(۱).

^(۱) لیته دا (کفایة الاخیار) و (الفقه المسیر) که چونه کن. به لام هر درو نه صله که شه لئوان، به پیتی تاج الاصول و شرحی صحیحی موسلیم و موغنی موحتاج و عومده تول قاری شرحی صحیحی بوخاری راستم کرده وه، نه صله کان ناوایه: (وكون القنوت في الركعة الثانية فلما رواه البخاري في صحيحه، وكونه بعد رفع الرأس من الركوع فلما رواه الشيخان عن أبي هريرة (رضي الله عن) أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم): لما قنت في قصة قتلى بنر معونة قنت بعد الركوع فقسنا عليه قنوت

سوننه تی قونووت به هه موو نزاو پارانه وهو وهسپدانه وهی خوی
 که وره دهی، ته ناهت به خویندنی ئایه تی کیش که نزاو وهسپدانه وهی
 خوی تیادابی، به نیازی قونووت، سوننه ته که به نه وهندمیش دپته جی،
 به لام له سهر شیوه بیستراوه کهی خوی باشتره. یه کئ له نزا بیستراوه گانی
 نه مه یه: (اللهم اهدنی فیمن هدیت وعافنی فیمن عافیت، وتولنی
 فیمن تولیت وبارک لی فیما اعطیت وقنی شر ما قضیت فانک
 تقضی ولا یقضی علیک وانه لا یذل من والیت تبارکت ربنا
 وتعالیت). (ئه بو داو دوو تیرمیذی و نه سائی و که سانی تریش به
 رشته یه کی راست و دروست گیراویانه ته وه) رافیعی دهفه رموی: له پیش

(الصبح؟! جارئ حیدتی وا بسم له فظه له صحیحه یندا نیه، ثم جزه ربوایته
 نه ربوایت له له فظه نه به معنایه، نه موودره جه، نه نه قل به ته صهر ووفه، حدیپ وا
 ربوایت ناکرئ. ده لئ له داستانه که دا، که یه کئ له ربوایته گانی، نمو حدیسی
 شه یخه دین و نمو داووده که من استشهادم پئی کرد به لگمی ثم دوو کاره ی تیادایه.
 گهرچی له صحیحه یندا ربوایته ی هیه له نه نه سهوه، له سهر نمو که جاران پیغه مبر
 (دروود وواه له سه ویه) له پیش به رزه وه بوون له روکوع قونووتی ده خوئند، به لام به یه ده قی
 ده فهرموی: که سانی که گیراویانه ته وه قونووت له پاش به رزه بوونه به ژماره زۆرترو به
 حیفظ به حیفظ ترن، که واته قسی توان له پیشتره (له صحیحی موسلیما ده فهرموی:
 عاصیم فهرمووی: له نه نه سم پرسی: قونووت له پیش روکووعدایه یا له پاش روکووع؟
 به لام ده قی نه صله که که ده لئ: (یقنت قبل الرفع من الركوع) نیهای نمو ده کا، که
 قونووت له نار روکووعا بخوئترئ، وا ده زانم لیره دا وشه (الرفع) موقحه مه گهرچی ثم
 رسته یه له (کفاية الاخيار) یشدا هیه، ههرچۆن بئ ئالۆزه و نه نجامی که متمرخمیه.

- وه رگیت -

رستهی (تبارکت ربنا وتعالیت) دوه، زاناگان نهم رستهیان پتر کردووه:
 (ولا یعز من عادیت) له گیرانه ودهیه کی بهیهه قیدا له پاش رستهی
 (تبارکت ربنا وتعالیت) دوه نهمهیش ههیه: (فلک الحمد علی
 ما قضیت استغفرک واتوب الیک). بۆ پېشنوئیز سوننه ته به له فزی
 کۆمه ل قونووته که ی بخوینن، به لکوو ناپه سه نده که نزا که ی هر بۆ
 خو ی بی، به پئی فهرمووده که ی پیغه مبه ر (مروود هه خواد له سه ربه) که ده فهرموئ:
 هه رکه سی به رنوئیز بۆ کۆمه لئ بکاو نزا ی باش به س بۆ خو ی بکاو بۆ
 نه وانی نه کا، نه گه ر وابکا به راستی ناپاکیان لیده کا. (نه بو داوودو
 تیرمیزی گیراویانه ته ووه تیرمیزی به جوانی داناوه). سوننه تیشه
 پېشنوئیزو پاشنوئیزو. قونووتخوین دمست به رز بکه نه وه، تا کۆتایی
 قونووت، به لام دمست هیان به دهموچاودا سوننه ت نیه، چونکه
 چه سپاو (ثابت) نیه، نهمه فهرمایشتی بهیهه قیه. به بی راجیایی
 مستهینان به سه ر سگدا سوننه ت نیه، به لکوو کۆمه لئ زانا به ده ق
 ده فهرموون: شتی وا ناپه سه نده، نهمهیش له (الرضه) دا وا ده فهرموئ:
 به لکه ی قونووتی وهتری نیوهی دووه می ره مه زان، تیرمیزی له نیمامی
 علیه وه، نه بو داوود له ئوبییه ی کوری که عبه وه گیراویانه ته وه.

٦٢) ئەم شتانه‌یش لە‌ناو نوێژدا سوننه‌تن و پێیان ده‌گوتری (هه‌یئات) واته‌: سوننه‌ته سووكه‌له‌كان:

ئەم سوننه‌تانه‌ پازدەن، به‌ كورنووشی هه‌له‌ پرناگرینه‌وه، واته‌ كه
فهوتان به‌ سه‌جده‌ی سه‌هوو جه‌بر ناگرینه‌وه.

یه‌كه‌م: ده‌ست به‌رزكردنه‌وه‌یه‌ له‌م كاتانه‌دا: له‌ كاتی (الله اكبر)ی
نوێژدابە‌ستنداو، له‌كاتی دانه‌وینه‌وه‌ بۆ چه‌مینه‌وه‌و، له‌كاتی
سه‌ربه‌رزكردنه‌وه‌ له‌ چه‌مینه‌وه‌و، له‌كاتی هه‌لسانه‌وه‌ له‌پاش ته‌حیاتی
یه‌كه‌م، له‌سه‌ر ئەم شیوه‌یه‌: هه‌ردوو ده‌ستی به‌ رووتی و به‌كراوه‌یی و
له‌گه‌ڵ كه‌مێ ب‌لاوی په‌نجه‌گانی به‌رزدمكاته‌وه‌ هه‌تا سه‌ری په‌نجه‌گانی
دمكاته‌ رێکی لای ژوورووی گوێی و، ناو له‌په‌گانی ده‌گه‌نه‌ ئاستی هه‌ردوو
سه‌رشانه‌گانی. ئیتر بۆ ئەمه‌ وه‌ك یه‌كه‌. كه‌ به‌ پێوه‌ نوێژبكا، یا به‌
دانیه‌شتنه‌وه‌، یا به‌راكشانه‌وه‌، وه‌ نوێژه‌كه‌ فه‌رز بێ یا سوننه‌ت، وه‌
نوێژكه‌ره‌كه‌ بیاو بێ یا ژن، پێشنوێژ بێ یا پاشنوێژ ئەمانه‌یش سوننه‌تن
به‌پێی فه‌رمووده‌كه‌ی نیبنو عومه‌ر، كه‌ ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر (برووبه‌ خوا
له‌به‌) به‌ گوتنی (الله اكبر) نوێژی داده‌به‌ست، وه‌ له‌كاتی ئەللا‌هو
ئەكه‌به‌ركردندا هه‌ر دوو ده‌ستی، تا به‌رابه‌ر هه‌ردوو سه‌رشانی
به‌رزدمكردمه‌وه‌، وه‌ كاتی ده‌چوو بۆ روكووع ئەللا‌هو ئەكه‌به‌ری ده‌كردو
دیسان به‌و چه‌شنه‌ هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌كردمه‌وه‌، وه‌ كاتی له‌
چه‌مینه‌وه‌ هه‌ڵ ده‌سایه‌وه‌ ده‌یفه‌رموو: (سمع الله لمن حمده) وه‌ له‌م
كاتیه‌شدا به‌و چه‌شنه‌ هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌كردمه‌وه‌ تا ئاستی هه‌ردوو

سهرشانی، ئىنجا دېمىز مومو: (ربنا ولك الحمد). له گېرانه وميهكا:
ههرومها هه مان چەشن ههردوو دەستی بهرز دىمىز مومو له وگاتهدا كه دوو
ركاتى تهواو دىمىز ههډ دىمىز ههډ دىمىز ههډ دىمىز ههډ دىمىز ههډ دىمىز
كوپنوشداو له وگاتهدا كه سهرى له كوپنوش ههډ دىمىز بهرز
نه دىمىز مومو (ش/د/ت/ن - بوخارى و موسليم و ئه بو داوود و تيرمىزى و
نەسائى گېر اويانه تهوه).

دووم: به دەستى راستى مووچى دەستى چەپى بگري، قوبەيىصه
كورى هه لىب له باوكيهوه دىمىز مومو: جاران پېغه مېهر (مرويه نواه لىمىز مومو)
كاتى بهرنويزى بو دىمىز مومو، به دەستى راستى مووچى دەستى چەپى
خوى دىمىز مومو. (تيرمىزى) پېغه مېهرىش (مرويه نواه لىمىز مومو) دىمىز مومو:
يهككه له رهفتاره بهرزەكانى پېغه مېهران كه له ناو نويزدا به دەستى
راست مووچى دەستى چەپى بگري (شهپخان و نەسائى و حاكم). دەست
دانان له خوارو و ناوگهوه، يا له سهر وويهوه، چونكه ئه م دوو
جوړه له هارپيانى پېغه مېهرهوه رىوايهت كراوه، عهلى (مرويه نواه لىمىز مومو)
دىمىز مومو: سوننه ته له نويزدا، له كاتى راوهستانا، دەستى راست لىمىز
دەستى چەپى له خوار و ناوگهوه دابنرى. (ئەبو داوود و ئىبنو
ئەبى شەيبه). تيرمىزىش دىمىز مومو: هه ندى و به باش دىمىز مومو كه
دەستەكانى له ژوور ناوكيهوه دابنرى، هه ندىكيش و به باش دىمىز مومو كه له
خوار ناوكيهوه دايان بنى، هه مومو ئه مانه به لايانهوه مەوداى گوشاده.
واشلى كورى حوچرىش دىمىز مومو: له گهډ پېغه مېهردا به جه ماعهت
نويزم كرد، دەستى راستى لىمىز دەستى چەپى دانا، لىمىز سىنگى.
(ئىبنو خوزيمه له صەحیحە كەيداو، ئەبو داوود و نەسائى)

گیراویانتهوه) نه مه گفته ی نه سائییه: نه و جا دهستی راستی له سه ره
پشتی دهستی چه پی، له ناستی موجی باسکی خو ی دانا.

سییه م: نزای سه ره تای نویژ، که بریتییه له مه: نویژ که ره پاش
نه لّاهو نه کبهری نویژ دابهستن بلّی: (وجهت وجهی للذی فطر
السموات والارض حیفا مسلما وما انا من المشرکین. إن
صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین، لا شریک له
بذلك امرت وانا من المسلمین) (موسلیم) له گیرانه وهیه کا: علی
(ره زاه خواه لیه نه): فه رمووی: پیغه مبه ره (مرووده خواه له سه ره نه) که هه لده سا بو نویژ
له پیشا نه لّاهو نه کبهری نویژ داستنی ده کرد، ئینجا یه کسه ره ده یفه رموو
(وجهت وجهی) هه تا کو تایی (م/د/ت/ن)^(۱)، نه گهر به قهستی، یا
له بیری نه بوو، نزای سه ره تای نه خویندو اعوذو بیلای کرد مافی نه وهی
نابی که بگهریته وه بو ی، چونکه گاتی به سه ره چوو. نه بو هوره هیره ش
(ره زاه خواه لیه نه): ده فه رمو ی: عاده تی پیغه مبه ره (مرووده خواه له سه ره نه) وابوو، له
دوای نه لّاهو نه کبهری نویژ دابهستن، له پیش خویندنی فاتیه جادا
ئیستیکی ده کر، گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا! به باوک و دایکه مه وه
به قوربانتم له م ئیسته دا چی ده خوینی به نه ئینی؟ فه رمووی: ده لیم:-
(اللهم باعد بینی و بین خطایای کما باعدت بین المشرق والمغرب،
اللهم نقنی من خطایای کما نقنی الثوب الابيض من الدنس، اللهم

(۱) زور بهی ئه م ویردو نزایانه ی ناو نویژم له بهرگی یه کسه ی تاجول ئو فولدا کردوه
به کوردی، نه گهر ئه و ترجمه مانه رژی له رژیان لیره ش بنوسرین کارنکی پیژده.

اغسلنی من خطایای بالثلج والماء والبرد) (شهیخان/د/ن) عومهریش
(رهزاه خواہ لہبہ) دمفہرموی: یاسای پیغہمبہر (مرویدہ خواہ لہسہربہ) وابوو لہپاش
ئہللاہو ئہکبہری نوئزدابہستن دہیفہرموو: (سبحانک اللہم وبحمدک
وتبارک اسمک وتعالی جددک ولا الہ غیرک) (موسلیم و دارہ قوطنی
گیراویانہتہوہ).

چوارہم: لہ ہہیئاتی نوئز - ئہعوذوبیللا کردنہ، چونکہ خوا
دمفہرموی: {فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ -
سورة النحل - ۹۸/۱۶} واتہ: کاتی دمست ئہکہیت بہ قورئانخوئندن
بلی: (اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم - پہنا دہگرم بہ خودا لہ
شہری شہیتانی دوور لہ رەحمەت).

جوبہیری کوری موطعیم دمفہرموی: حەزرت (مرویدہ خواہ لہسہربہ) کہ
دہستی دہکرد بہ نوئز لہ سەرہتاوہ سی جار دہیفہرموو: (اللہ اکبر
کبیرا والحمد للہ کثیرا وسبحان اللہ بکیرہ واصیلا) ئہوجا دہیشی
فہرموو: (اللہم انی اعوذ بک من الشیطان الرجیم من ہمزہ ونفخہ
ونفثہ) ئہی خواہ! پانادہگرم بہتو لہ شہری شہیتانی بہشپراو لہ
رەحمەتی خودا، لہ خوئی، لہ دمست لیوہشانندی، لہ پشہپسی شیعر
گوتنی، لہ فہشہکردنی. شافیعی (رهزاه خواہ لہبہ) دمفہرموی:
اعوذوبیللاکردن بہ گشت گوتهیی دہبی، کہ پہناگرتن بہ خودای تیابی.
باشتر ئہوہیہ کہ بلی: (اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم) ئیبنو لونذیر
دمفہرموی: لہ پیغہمبہرموہ ہاتووہ، کہ لہپیش قورئانخوئندنا
دہیفہرموو: (اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم) بو قورئانخوئندنی

هموو رکاتی (اعوذ بالله) کردن سوننه‌ته، چونکه هموو دوو
قورنانخویندن، به‌هوی چه‌مینه‌وهو شتی تره‌وه، له‌یه‌گتری دادمبرین
ولیک تهرازان (فصل) ده‌که‌ویته‌نوینان. گوتراویشه: که تایبه‌ته به
رکاتی یه‌که‌مه‌وه.

پینجه‌م: به‌دهنگی به‌رزخویندن له‌شوینی خویداو به‌دهنگی نرم
خویندن له‌شوینی خویدا، پيشنويز له‌م نويزانه‌دا قورنان به‌دهنگی
به‌رز ده‌خوینن، له‌به‌یانی و هه‌ینی و هه‌ردوو جه‌ژنه‌گان و ته‌راویح و
وه‌تری ره‌مه‌زاندا، هه‌روا له‌رکاتی یه‌که‌م و دووه‌می شیوان و خه‌وتناندا،
ئه‌مه‌یش به‌کوی ده‌نگو به‌پیی یه‌گرتن، نويزکهری ته‌نیایش له‌م
نويزانه‌دا بوی هه‌یه به‌دهنگی به‌رز بخوینن، چونکه ئه‌و وه‌ک پاشنويز
فه‌رمانی پیکراوه به‌گوپراگرتن له‌پيژنويز، که‌واته وه‌زعی له‌وه‌زعی
پيشنويز ده‌چن، که‌واته بۆ ئه‌مه‌یش سوننه‌ته که به‌دهنگی به‌رز بخوینن.

به‌لام پاشنويز - واته: مه‌ئوموم - له‌نويزی ئاشکراو نه‌ینیدا هه‌ر
به‌دهنگی نرم و به‌په‌نامه‌کی قورنان ده‌خوینن، چونکه ئه‌م فه‌رمانی
پیکراوه که گوی له‌قورنانخویندن پيشنويز رابگری.

سوننه‌ته بیسمیلايش له‌نويزی ئاشکرادا به‌ئاشکرا بخوینن،
چونکه گیرانه‌وه‌یه‌کی دروست هه‌یه له‌عه‌ل و ئیبنو عه‌بباس و ئیبنو
عومهر و ئه‌بو هورهره‌و عایشه‌وه (ره‌واه‌خوايان لایه‌) ده‌ئ: پیغه‌مبه‌ر (مه‌روه)
خواه‌له‌سه‌ربه‌) له‌نويزی حازردا بیسمیلاي به‌دهنگی به‌رز ده‌خوینن، له
موغنیدا ده‌فه‌رموی: له‌سه‌ر فه‌رمایشتی داره‌قوطنی فه‌رموده‌یه‌کی
ساخی دروست له‌ئنه‌سه‌وه هه‌یه ده‌فه‌رموی: ئه‌نه‌س خوی بیسمیلاي به‌

دهنگى بهرز دهخويندو، دهيفهرموو: ههتا بۆم بکړئ له نويزا چاو له پيغهمبهر دهکهم، واته: نويزمکهى دهکهم به سهرمهشق بو چوونيتى نويزى خوّم (ومرگير).

نهگهر کهسى نويزى فهوتاوى گيراپهوه، لهسهر نهم ياسايه به ناشکرا يا به پهنامهکى دهخوينى: نهگهر فهوتاوى شهوى لهشهوا دهگيراپهوه نهوه به ناشکرا دهخوينى، نهگهر نويزى فهوتاوى روژى له روژدا دهگيراپهوه به پهنامهکى دهخوينى بهلام نهگهر نويزى چووهى روژى له شهوا دهگيراپهوه، يا به پيچهوانهوه، نهوه فهرمايشتى راستر نهويه که بايهخو نيعتبار به کاتى گيرانهوهکهيه، کهواته: نهگهر به روژ نويزى خهوتنانى گيراپهوه نهوه به نهينى دهخوينى، نهگهر بهشهو نويزى نيومروى گيراپهوه به ناشکرا دهخوينى!

شاهشهم: سوننهته همرکهسى فاتيحاي تهواوکرد بلئى (نامين) خوشهويست (دروود خواه لهسهربو) دهفهرموئ: کاتى پيشنويز دهئى: (غير المغضوب عليهم ولا الضالين) نيوش بلئى: نامين، چونکه همرکهسى بوئ رى بکهوى لهگهال فريشتهکانا نامين بکا، خدا له گوناھى لهومپيشى دهبوورئ. (شهيخان). هم پيشنويزو هم نويزخوينى تهنيا، له نويزى ناشکرا، هنگى لى ههلمدبرئ، له فهرموودمدا دهفهرموئ: ياساى پيغهمبهر (دروود خواه لهسهربو) وا بوو، کاتى له خويندنى فاتيجا دهبووه، به دهنگى بهرز دهيفهرموو: نامين. (داره قوطنى به رشتهيهکى جوان گيراپهتهوه، نيبنو حهبان و حاکميش به دروستيان داناوه، حاکم دهيشفهرموئ: نهم فهرموودهيه پلهى ساخى و دروستيهکهى بهپيئى

مەرجى بوخارى و موسلىمە كە بۇ فەرمودى راست و دروستيان داناوە).
 ھەروا پاشنوڭزىش بە ئاشكرا دەيلى. شافىعى لە (الام)دا، دەفەرموى:
 موسلىمى كوپى خالىد ھەوالى پىماندا، لە ئىبنو جورەيجەو، لە
 عەطائەو، عەطاء فەرمودى: بە گوڭى خۆم لەم پىشەوايانەم بىستوۋە،
 لە ئىبنو زوبەيرو لە وانەى پاش ئەو، كە پىشەنوڭزىيان دەكرد، لەپاش
 خويندنى فاتىحا دەيانفەرموو: ئامىن، ئەوانەشى كە لە پشتيانەو
 نوڭزىيان دەكرد دەيانفەرموو: ئامىن، تەنانەت مزگەوتەكە دەنگى
 دەدايەو ھەو گرەمەى دەھات! بوخارىش بە تەعللىق لە ئىبنو زوبەرىرەو
 ئەمەى باس كروو.

جەوتەم: سوننەتە نوڭزخوڭن لە پاش خويندنى فاتىحە، لە نوڭزى
 بەيانى و ھەينى و لەركاتى يەكەم و دوۋەمى ھەموو نوڭزىكى تردا، جگە
 لە نوڭزى تەرم سوورەتى بخوڭنى، لە نوڭزى تەرما لە پاش فاتىحا
 سوورەت نەخوڭنى، سەربەلگەى ئەم مەسەلەيە ئەمەيە كە ئەبو ھەتادە
 (رەزائە خواە لىقە): دەفەرموى: پىغەمبەر (مەروۋە خواە لەسەربە) دەستوورى وابوو لە
 ركاتى يەكەم و لە ركاتى دوۋەمى نوڭزى نپومرۇدا سوورەتى فاتىحا و
 سوورەتىكى تىرى دەخوڭند، ئەو سوورەتەى كە لە ركاتى يەكەم
 دەمىخوڭند درىزتر بوو لەو سوورەتەى كە لەركاتى دوۋەم دەمىخوڭند، جار
 جبارەيش دەنگى ئەوۋەندە بەرز دەكردەو، كە ئايەتەكە دەبىسترا، لە
 نوڭزى عەصرىشا ھەرواى دەكرد، لە ركاتى يەكەمى بايانىشدا سوورەتى
 درىز تىرى دەخوڭند لە سوورەتى ركاتى دوۋەم (شەيخان) ئەگەر لە پاش
 فاتىحا ھەر جەندى قورئان بخوڭنى دەبى، با سوورەتى تەواویش نەبى يا
 سوورەتى لە ھەردوۋ ركاتەكەدا دووبارە بكاتەو. لىرەدا ئاوا نووسراو:

(فعن قتادة رضى الله عنه فيمن قرا سورة واحدة في ركعتين او ردد سورة في ركعتين: كل كتاب الله) نهمه تېكهل و پېكهله، بهلام من چارم ناچاره كه بيبه مهوه سهرمه بهستى راستى، بويه ئاوا ته رجهمه دمه كم. له هه تاده پرسىار كرا: نه گهر كه سى سوورته دابهش بكا به سمر دووركاتا، يا سوورته دووباره بكاته وه له هه ردوو ركاته كه دا دمبى يانا؟ هه رموى: دمبى، چونكه له هه موو نهم حاله تانه دا قورناني خویندوو كه نامه ی خوايه^(۱).

عه بدوللای كورى سائيبيش {ره زاه خواه ايته} هه رموى: جارى پېغه مېهر {مرووه خواه له سه ربه} له مه كه كهى موكه ره مه نويزى به ياني بو دمكردين، له پاش فاتىحاوه، له سهرمتاي سوورتمى مونمينوونه وه دمستى پيكرد، تا گه پشته سهرباسى موساوا هاروون، يا خود گه پشته سهرباسى همزمتى عيسا، له ويدا كو كه يه ك گرتى، ئيتز قورنان خویندنه كهى برى و سوورته كهى ته واو نه كردو چوو بو رو كووع! (شه يخان).

پياوئىكى جوهه ينيى، هه رموى: گويم ئ بوو كه پېغه مېهر له هه ردوو ركاته كهى نويزى به يانيدا هه سوورتهى (اذا زلزلت الارض)ى خویند، جا نه وه يان نازانم كه ئايا پېغه مېهر {مرووه خواه له سه ربه} له بىرى چووبوو كه له ركاتى يه كه مېشا هه نهم سوورتمه ی خویندبوو، يا خود به ئارمزوو ئاواى كرد، تا ئيمه يش جاروبار چاو لهو بكهين و ئاوا بكهين (نه بو داوود به رسته يه كى دروستو داره قطنى به رسته يه كى به مھيز

(۱) تماشاى عمده القارى و بركى ششم لاپره (۴۲) بكه.

گېږاویانه ته وه^(۱). رافیعې {ره زه خواه لېږه} دمفه رموی: سوورمتی ته و او باکور تیشې خیرتره له پارچه یی له سوورمتی دریژ!

نه وه وی {ره زه خواه لېږه} دمفه رموی: نه مه کاتې وایه که سوورمه ته و او وه که و پارچه سوورمه ته که به قه د یه ک بن، به لام نه گهر پارچه ی سوورمتی دریژ له سوورمه کورته که دریژ تربو و نه وه خویندنی پارچه که خیرتره چونکه زوړتر.

به لام واده خوازې که نه مه پیوه ندې به مه وه: نه مه کاتې وایه که پارچه ی سوورمتی دریژ سهرمتا و کوتایې و واتای ته و او و روون بې دپاره له کاتی وادا که نه و باشته له سوورمتی کورت^(۲).

(۱) هر حدیسی ته تحقیق بکم به پتی شرحی نه وه وی لیسر صدحیحی موسلیم و عومده تولقاری لیسر صدحیحی بوخاری و (کفایة الاختیار فی حل غایة الاختصار) و به پتی غایه تو له نمول لیسر تاجول نوصول ته تحقیقی ده کم، لیسر نه وه ته تحقیقه که جیگه متمانیه، نه گهر له وادا، نه د دزییوه به پتی موغنی موحتاج، نه گهر له ویشا نه د دزییوه، وه خوی ده به یتلموه.

- وهر گېږ -

(۲) که واته: نو یژ خوین نابې هر له خویمه پارچه یی له سوورمتی بخوینسې، مه گهر نه و پارچه یی له لایمن پسپوړانوه سهره تا و کوتایې دیاری کراب و بریارش دارابی که له لایمن و اتایشوه دانمپراوه له پیش و پاشی خوی. نه مه یش پیوستی به مه سیکی سهراسری نایه ته کانی قورئانه، که تا یتستا به شیوه یه کی سهره خو، به پتی ناگاداری من نه کراوه.

- وهر گېږ - ۱۹۹۵/۸/۳۰

حه زړت خوۍ (دروږه خوا له سره بڼه) له نوږزۍ به یانیداو له هه موو
 نوږزۍکی تردا رکاتی په که می دریژتر ده کرده وه له رکاتی دووهم، به
 تایبه تی له به یانیداو زړتر دریژۍ ده کرده وه، چونکه خوا دمفه رموۍ:
 {وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا} - سورة الإسراء -
 {۷۸/۱۷} (واته: وه نوږزۍ کاتی دمرکه وتنی سبه ینیش به جی بینه،
 چونکه به راستی نوږزۍ به یانی فریشته پؤل پؤل دپنه دیاری). دیسان
 له بهر نه وه یش هه تا که می ژماره ی رکاته کانی، به زړی قورنانخویندن
 پرپرکړیته وه، له بهر نه وه یش که له دواخه وه، مهردوم به شی خوۍان
 حه ساونه ته وه، هیشتا نه پلکان به مشوورو هه ولی گوزمرانه وهو تیکه لی
 سه رقائی دنیا نه بوونه ته وه، که واته هه تا دلیان له خه یالی گوزمران
 خالییه با دمیکی خوش له گهل خودای خوۍاندا، دوور له موزاحه مه ی
 نه غیار، گه توگو بکه ن، له بهر نه وه یش که نوږزۍ به یانی بناغه ی کاری
 نه و روژه یه و سه رته یه تی شتیش هر له سه رته تاوه به گرنگی بیگری
 چاکره، له بهر نه مانه هه موو، پیغه مبه ر (دروږه خوا له سره بڼه) جاری واده بوو
 دهوری شه ست نایه ت هه تا سه ت نایه تی له نوږزۍ به یانیداو ده خویند، یا
 سوړه تی (ق) یا سوړه تی (رووم) یا سوړه تی (اذا الشمس کورت) ی
 تیادا ده خویند، له سه فه ریشدا فه له قو ناسی ده خویند، جاری واده بوو
 که ژنی منال به بهر له ریزی جه ماعه تا له پشت هه زړه ته وه نوږزۍ
 ده کرد، مندا له که ی له دوره وه ده گریا، هه زړت (دروږه خوا له سره بڼه) هر که
 گوۍی له گریانی مناله که ی ده بوو نوږزه که ی به کورتی نه انجام ددها،
 رحمی به مندا لکه و به دایکه که ی ده کرد، نه بادا به هوۍ دریژ کردنه وه ی
 نوږزه که وه تووشی سه خله تی ببن، له نوږزۍ به یانی روژی هه ینیدا

سوورمتی (الم تنزیل)ی سه جدهو سوورمتی (هل اتی علی الانسان)ی دهخویند، نه م دوو سوورمتهی به تهواوی دهخویند، له جه زرمتهوه وارید نه بووه که پارچهیی له سوورمتهکیان له ههریه کی له رکاتهکانی نویژی به یانیدا بخوینن، که واته: نهوهی وا بکا به پیچهوانه ی رابهیری نهو زاتمه کار دهکا {مروود نهواه له سرب} . نهوهیش رینمایی که نه م دوو سوورمته به تهواوی بخوینرن پهندهو جیکمه ته که ی نه مهیه: باسی سهرمتای بوونه و مرو سهرمنجای گاری نه م بوونه و مرو زیندوو بوونه و مرو دروستکردنی ناده م و چوونه به ههشت و دوزه و شتی تریشیان تیادایه، که ذهن به هوئی هوشیاری نه تهوهی نیسلام له باره ی رووداوهکانی رۆزی رهستاخیزمه، ههتا پهندهو نامۆزکارییان لی و مربرگرن.

پیغه مبه ر {مروود نهواه له سرب} جاری واده بوو نویژی نیومرۆی دریز دهمکردهوه، جاری واده بوو به مام ناوهندی دمیکرد. نه بو سه عید {ره زاه نهواه لینه} دهقه رموی: نویژی نیومرۆ داده به ستر، زهلام به پی دهچوو بۆ به قیغ، نیشی خوئی لهوئی تهواو دهمکردو دهمگه رایمه بۆ ماله و مه دهنویژی دهمگرت و نهو جا دههات بۆ مزگهوت، له گه ل نهوه یشا فریای رکاتی یه که می نهو نویژه له پشت پیغه مبه رمه ده کهوت، چونکه نهوه ندهی دریز دهمکردهوه. (موسلیم) جاری وایش هه بوو (سبح اسم ربك الأعلى)ی تیاده خویند، یا (واللیل اذا یغشی) یا (والسماء ذات البروج) یا (والسماء والطارق).

عهصریشی ناوای دهمکرد: نه گهر دریزی بکردایه تهوه به قهه دیوهی نویژی نیومرۆی دریز دهمکردهوه، نه گهر کورتیشی بکردایه تهوه به قهه

نیومړۍ دهبوو، له حاله‌تی کورتیی نیومړۍدا. له شیانیشا نه‌مه ریښایی بوو: جارئ قورنایی زوری تیاده‌خویند، جارئ که‌م، چونکه سه‌لاره: که جارئ وابوو (نه‌عرف) ی‌تیاخویندوو، به‌لام دابه‌شی کردوو به‌سهر رکاتی یه‌که‌م دووه‌میدا، هه‌روا (الطوری) تیا خویندوو هه‌روا (المرسلات) و (سبح اسم ربك الاعلی) و (والتین والزیتون) و (فهلک) و (ناس) خویندنی نه‌م سوورنه‌تانه له‌م نویژانه‌دا، له هه‌رمووده‌ی دروستی به‌ناوبانگدا هه‌یه.

نویژۍ خه‌وتنایی ئاوا ده‌کرد: خوئی (والتین والزیتون) ی‌تیا خویندوو، نه‌م سوورنه‌تانه‌یشی بۆ موعاذ ده‌ست نیشان کردوو که له نویژۍ خه‌وتناندا بیانخوینی: (والشمس) و (سبح اسم ربك الاعلی) و (واللیل اذا یغشی) و هاوچه‌شنی نه‌مانه، نارازی بوو له‌وه که موعاذ سوورته‌ی (به‌قه‌ره) ی‌له‌بهر نویژی خه‌وتناندا خویندبوو، جارئ موعاذ له‌ پشت پیغه‌مبه‌روه (درویده‌خواه‌ل‌سهریبا) نویژۍ خه‌وتنان به‌جه‌ماعه‌ت ده‌کا، نه‌وجا ده‌چئ بۆ ناو هۆزه‌که‌ی خوئی به‌ر نویژۍ خه‌وتناییان بۆ ده‌کاو، سوورته‌ی به‌قه‌ره‌ی تیا ده‌خوینی، پیاوئ له‌ لای پیغه‌مبه‌ر (درویده‌خواه‌ل‌سهریبا) سکاالی له‌ ده‌ست نه‌م کاره‌ی موعاذ کرد، که نویژمه‌که‌ی زور دریز کردموه، پیغه‌مبه‌ر (درویده‌خواه‌ل‌سهریبا): له‌ موعاذ توورده‌مبی و پپی ده‌مه‌رموی: نه‌ی موعاذ! مه‌به‌ به‌ ئازاوه به‌ریاکه‌ری ناو کو‌مه‌له‌ی نویژکه‌ره‌گان، نه‌وجا نه‌و سوورنه‌تانه‌ی بۆ ده‌ست نیشان ده‌کا که ناومان هی‌نان، له‌ نویژۍ هه‌ینیدا نه‌م سوورنه‌تانه‌ی به‌ ته‌واوی ده‌خویند: له‌ رکاتی یه‌که‌مدا سوورته‌ی (الجمعه) یا (الاعلی) ده‌خویند، وه له‌ رکاتی

دوووما سوورەتی (المنافقون) یا (الغاشیة)ی دەخویند (دروودە خواە لەسەربە) بهلام هەرگیز پیڤه‌مبەر (دروودە خواە لەسەربە): شتی وای نەکردوووە که بچی کۆتایی هەریەک لەم دوو سوورەتانە لە هەریەک لە دوورکاتەکه‌ی نوێژی هەینیدا بخوینێ، کاری وا بۆچی دوورە لە ریڤه‌ی راستی ئەوه‌وه (ئەمە نیوه‌ی راستەو نیوه‌ی هەڵەیه‌، کاری وا دوورە لە ریڤه‌ی راستی پیڤه‌مبەری رمه‌بەر؟ لە باسی هەینەتی حەوتەمی ئەم باسەدا که باسی ژماره‌/ ٦٢ وه‌، دانەر بۆ به‌لگه‌ لەسەر دروستبوونی به‌شێ لە سوورەتی یا چەند نایه‌تی لە ورەتی لە رگاتیکا، ئەئەرەکه‌ی قەتاده‌ی هینایه‌وه‌، ئەم قەسەیه‌ی پیچەوانه‌ی ئەوه‌یه‌ (وهرگیپ) لە دوو جه‌ژنه‌که‌یشدا خۆشه‌ویست (دروودە خواە لەسەربە) لە پاش فاتیحا لە رگاتی یه‌که‌ما سوورەتی (ق)ی به‌ ته‌واوی دەخویند، یا سوورەتی (سبح اسم)ی به‌ ته‌واوی دەخویند، لە رگاتی دووهمیشا یا سوورەتی (اقتربت)ی به‌ ته‌واوی دەخویند، یا سوورەتی (هل اتاک)ی به‌ ته‌واوی دەخویند، لەسەر ئەم ریبازە پیرۆزه‌ به‌رده‌وام بوو هەتا گەیشته‌وه‌ به‌دیداری یەزدانی مەزن.

چوار جینشینە هەق‌ناسه‌کان و زانا پێشه‌واکانیش هەروایان دەکرد، (هه‌زاە خوا له‌ هه‌موویان به‌) پیڤه‌مبەر (دروودە خواە لەسەربە) هیچ سوورەتیکی به‌ تاییه‌تی بۆ هیچ نوێژی دیاری نەکردوو، جگه‌ لەم سوورەتانە که ناومان هینان بۆ نوێژی هەینی و دوو جه‌ژنه‌که‌و به‌یانی رۆژی هەینی. عەمری کوری شو‌عه‌یب له‌ باوکیه‌وه‌ له‌ باپیرییه‌وه‌ (هه‌زاە خواە لێبه‌) دهم‌هرموی: سوورەت به‌ سوورەتی ئەو به‌شە قورئان که پێی ده‌گوترێ موفه‌صصه‌ل، گه‌وره‌و گچ‌که‌ی، به‌ گوێی خۆم له‌ پیڤه‌مبەر بیستوو، که به‌ر نوێژی پێدەکردن، له‌ نیژه‌ فەرزه‌کاندا بۆ مه‌ردوم. (ئەبو داوود).

له نویژی فهرزدا نه بیستراوهو ساخ نه بوتهوه که پیغه مبهه (مرووه خواه
له سهره): خوی له یهک رکاتدا پتر له یهک سوورمتی خویندبی، به لام له
نویژی سوننه تدا نه وهی کردووه (نه مه بوئی نه وهی لیئی که شتی وا
ناباشه، به لام نه مه ناباش نییه چونکه پیغه مبهه (مرووه خواه له سهره): نه مه ی
ته قریر کردووه، به لکوو وه سپی نه وه که سهیه ی کردووه که نه مه ی کردووه.
ته ماشای عومده تولقاری ب/۷۶/۲۹ بکه (ومرگیږ).

هه شته مو نویهم: (له هه یئاتی نویژ) نه لآهو نه کبهه کردنه، له
کاتی دانه وینه وهو سهر به رزه وه کردنداو گوتنی (سمع الله لمن حمده)
وله کاتی سهر به رزه وه کردندا له چه مینه وه، سهر به لگهی — نه مه ییش
نه وهیه که نه بو هورهیره (ره زاه خواه لیئی): دمه فرموی: جاران پیغه مبهه
خوا (مرووه خواه له سهره): کاتی دهستی ده کرد به نویژ، ریک راده وه ستاو به
گوتنی (الله اکبر) نویژی دادم به ست، کاتی کیش ده چوو بو چه مینه وه:
(الله اکبر) ده کرد، کاتی له چه مینه وه پشته راست ده کرد وه
دهیفرموو: (سمع الله لمن حمده) نه و جا که دادم به زی بو کورنووش
دهیفرموو: (الله اکبر) نه مه ی له هه موو نویژ یکیدا ده کرد، هه روا له و
کاته یشدا که دوو رکاتی ته و او ده کرد وه ل دمسایه وه بو رکاتی سییه
نه لآهو نه کبهه ده کرد. (بوخاری و موسلیم).

دهیه م: ویردو ته سبیحاتی ناو چه مینه وهو کورنووش. نه بو داوود
نه م فهرموو دهیه ی گیراویه ته وه: کاتی (فسبح باسم ربك العظيم) ی
هاته خواره وه، خوشه ویست (مرووه خواه له سهره): فهرمووی: بیکه نه به به
ذیکری ناو چه مینه وه تان، واته له ناو روکوو عدا بلین: (سبحان ربی

العظیم) کاتیکیش ئایهتی (سبح اسم ربك الاعلی) هاته خوارمده،
خۆشهویست (دروود خواه لهسهرب) فهرمووی: بیکه ن به ذیکری ناو
کورنووشتان، واته: لهناو سهجدما بلین: (سبحان ربی الاعلی). وا
باشه که ئەم ویرده سئ جار بلئ: بهپیی ئەم فهرموودهیهی پیغهمبهر
(دروود خواه لهسهرب) که دهمفرموی: هەر کهسئ له ئیوه لهناو چهمینهدا
سئ جار بلئ (سبحان ربی العظیم) ئەوه چهمینهدا کهی گوئنی سئ
جار لای کهمیی تهواوی چهمینهدا، هەر که سهشتان لهناو کورنووشدا، سئ
جار بلئ: (سبحان ربی الاعلی) ئەوه کورنووشه کهی تهواوه، بهلام
گوئنی سئ جار لای کهمی تهواویی ویردی ناو سهجدیه. (تیرمیزی و
ئەبو داوود). هەر تهواوه کهی له نۆچارمده دست پیدهکا ههتا یازده جار
خوینی.

ماومردی دهمفرموی: ئەمه کاتی وایه که پیشنوێژبی. بهلام
نوێژخوینی تهنیا بۆی ههیه چهنده خۆی ئارمزوو دهکا ویردو نزا به
دوووو درێژی بخوینی، بهپیی فهرمایشتی پیغهمبهر (دروود خواه لهسهرب):
هیچ کاتی بهنده وهک کاتی ناو کورنووش له خواوه نزیك نابیتهوه،
کهواته: لهوکاته دا دوعاو نزا زۆر بکهن، جیگهی خۆیهتی که
پارانهوه کهتان قهبوول بکری. (موسلیم و ئەبو داوود). پیشنوێژیش ئەم
مافهی بۆ ههبی. ههیه بهمهرجی پاشنوێژهکانی رهاپان لهسهر
درێژکردنهوه که ههبی. خۆشهویست خۆی (دروود خواه لهسهرب) لهناو
چهمینهدا کورنووشدا پارانهوهو نزاو ویردی زۆری دهخویند، ئەوهتا
حهزهرتی عایشه (زهرا خواه لیب) دهمفرموی: پیغهمبهر (دروود خواه لهسهرب):

له چه مينه و هو کورنووشدا زؤر دهيفه رموو: (سبحانک اللهم وبحمدک اللهم اغفر لی) (شه یخان و نه حمه دو که سانی تریش گيړاویانه ته وه).
 دیسان له عائیشه وه (رهزای خواة لیبۀ) دمفه رموی: زؤر جار حه زرمث (مرووده خواة لسه ربۀ) له چه مينه و هو کورنووشدا دهيفه رموو: (سبح قدوس رب الملائکة والروح) (م/ د/ ن/). له ئیما می علیه وه (رهزای خواة لیبۀ) فهرمووی: یاسای پیغه مبهر (مرووده خواة لسه ربۀ): وابوو له ناو چه مينه و هدا دمفه رموو: (اللهم لك ركعت وبك آمنت ولك أسلمت، أنت ربی، خشع سمعی وبصری ومخى وعظمى وعصبى وما استقلت به قدمى لله رب العالمين) (نه حمه دو موسلیم و نه بو داوودو که سانی تر).
 دیسان له وه وه (رهزای خواة لیبۀ) فهرمووی: خو شه ویست (مرووده خواة لسه ربۀ) زؤر جار ان له کورنووشدا دهيفه رموو: (اللهم لك سجدت وبك آمنت ولك اسلمت، سجد وجهی للذى خلقه فصوره فأحسن صورہ فشق سمعه وبصره فتبارك الله أحسن الخالقين) (م).

یازدهه م: ههردوو دهستی له سهر ههردوو رانی داده نی له دانیشتنی ته حیاتی یه که م و ته حیاتی دو و دما، دهستی چه پی دهکاته وه و بهری دهستی له سهر رانی له نزیکی سهر نه ژنویه وه داده نی، دهستی راستیشی له سهر رانی راستی له نزیکی سهر نه ژنویه وه داده نی، په نجهکانی دهستی راستی دهنوو قینئ، ته نها په نجهی شایه تمنای نه بی، که بهری دهکاته وه، کاتئ گه شته (الا الله) بهرزی دهکاته وه که م به کووړی بهرو رووکه بیگری و ئیتر نه یجوو ئینئ، وه نیازی له و جوو له یه ئاماژه بی بؤ یه گتایی خوا ههتا گوتارو کردار له ددانان به یه گتایی خوا دا یه ک بگرن.

ئېينوعومەر {رهزاه خواہ ليټې} فہرمووی: پيغہمبەر {مروودہ خواہ لہسہربہ} زور جار کہ لہ تہحياتا دادہنيشت لہپی راستی لہسہر رانی راستی دادہناو لہپی چہپی لہسہر رانی چہپی دادہنا، پەنجہی شایہتمانی بہرہ لا دہکردو لہکاتی گوتنی وشہی {الا اللہ} ی ناو شایہتماندا بہرزی دہکردوہو ئیتړ چاوی تی دہبری {نہحمہدو موسليم و نہسائی}.

دوازدهہم: لہ ہہموو تہحياتيکا کہ سلأوی تبادا نہدریتہوہ دانیشن بہ شیوہی {افتراش - پیراخستن} سوننہتہ، کہ بریتییہ لہوہ: پیپی چہپی رابخا لہ ژیریداو لہ سہری دابنیشی و پیپی راستی بہ پەنجہکانیہوہ ہل بنی و رووی سہرہ پەنجہکانی بکاتہ رووگہ، لہ تہحياتی دوايشتدا لہسہر شیوہی {تورک - لاسمتہنشین} دابنیشی، لاسمتہنشینیش وہکوو پیراخستنہ، بہلام لہمدا پیپی چہپی لہ ژیر خویہوہ دمر دہکا بو لای راستی، وہ نہرمہی لاسمتی دہنووسین بہزہویہگہوہ.

نہم دوو شیوہیہ لہ صہحيحہیندا ہییہ: لہ گیرانہوہیہکی بوخاریدا دہفہرموی: ئہبو حومہیدی ساعیدی {رهزاه خواہ ليټې} بہ چہن کہسئ لہ یارانی پيغہمبہری فہرموو: من لہ ہہمووتان باشتر ئاگام لیپہتی کہ پيغہمبەر {مروودہ خواہ لہسہربہ} نویزی چؤن بوو: سہرنجم دہدا کہ ئہللاہو ئہکبہری دہکرد، ہہردوو دہستی تا ئاستی ہہردوو سہرشانہکانی ہل دہبری، کہ روکووعیشی دہبرد ہہر دوو دہستی لہ ہہردوو ئہژنؤکانی خوی گیر دہکرد، ومرتک پشتی خوی دہچہماندہوہ، پشت و ملی خوی ریک لہ یہک ئاست بہبی کووری رادہگرت، کہ سہریشی ہل دہبری لہ چہمینہوہ ریک ہل دہسایہوہو قنج رادہوہستایہوہ، تايہک یہک

بېرېراگه كاني پشتي ده چوونه وه شوینی خویان، كه كورنووشيشی دهررد هردوو له پی دوستی دادنه له سهر زهوییه كه، به لام باسکی خویی رانه ده خست له سهر زهوییه كه كه من باسكه كانی به رزده گرتو نه شی دهنووساندن به لاتهنیشتی خوییه وه، به لكوو هر دووبالی خویی بلاو دهرده وه، وه سینگی په نجه كانی هردوو پی له سهر زهوی دادنه او نووکی په نجه كانی قاجی روویان دهرده رووگه، له ته حیاتی په كه میشدا له سهر قاجی چه پی دادهنیشتو قاجی راستی هه ل دنا، له دواركاتیشدا پی چه پی له ژیر خوییه وه رمت دهرده له ژیر پی راستیه وه نووگه كه ی دهرده كرد، وه پی راستیشی هه ل دناو له سهر لارانی خوی دده نیشت. (دانه به شی كوتایی ئهم فهرمووده یی نووسیوو، من به ته وای نووسیم، چونكه ده بی به به لگه ی روشن بو زور له كرداره كانی نویژ — وهرگیر).

سیازده هه م: نزاو پارانه وهی دانیشتنی نیوان هردوو كورنووش. پیغه مبه ر (دروود خوا له سهر بی) له دانیشتنی نیوان كورنووشه كاندا دهیغه رموو: (رب اغفر لی رب اغفر لی) (نه سانی و نیبنو ماحه).

نیبنو عه بباس (ره زام خوا له خوه و باه) دهمفرموی: یاسای پیغه مبه ر (دروود خوا له سهر بی): وایوو، له دانیشتنی نیوانی دوو كورنووشه كاندا دهیغه رموو: (اللهم اغفر لی وارحمنی وعافنی واهدنی وارزقنی) (ئهو داوود) له گیرپارانه وه یه کی تیر میزیدا: (واجبرنی) په له حیاتی (عافنی).

چواردده هه م: دانیشتنی وچانه، كه بریتیه له دانیشتنیکی سووگه له، له پاش لیبوونه وه له كورنووشی دوووه می ركاتی په كه م، له پاش

لَیْیوونَهوَه له کورِنووشی دووه می رکاتی سیهم، چونکه پیغهمبهر (درویدی خواه لهسه ربه) خوئی نهوهی کردووه، دوو گپراونهوهیش ههیه له ئیمامی نهحمهدهوه، یهکیکیان ئاوا دهلی.

پازدهههم: نرازو پارانهوهی پاش تهحیاتی دواپی، عهبدوئلائی کوری مهسعود، گپراویهتهوه، گاتی پیغهمبهر (درویدی خواه لهسه ربه) تهحیاتی فیرکردوون، له کوئاییدا فهرموویهتی: ئینجا به ئارمزووی خوئی بپاریتهوه بۆ خوئی و ههزی لهچی بی له خودا داوای بکا (م).

عهلی (رهزاه خواه لیبه) فهرمووی: یاسای پیغهمبهر (درویدی خواه لهسه ربه): وابوو له تهحیاتا له ناوهندی شایهتمانهینان و سلاودانهوهدا دهیفرموو: (اللهم اغفر لی ما قدمت وما اخرت وما اسررت وما اعلنت وما اسرفت وما انت اعلم به منی انت المقدم وانت المؤخر لا اله الا انت) (موسلیم).

عهبدوئلائی کوری عهمر (رهزاه خواه لیبه) فهرمووی: ئهبو بهگری صهدیق (رهزاه خواه لیبه) فهرمووی به پیغهمبهر (درویدی خواه لهسه ربه): نزایهکم فیربکه که له نویژهکهما بیکهم، فهرمووی: بلی: (اللهم انی ظلمت نفسی ظلما کثیرا ولا یغفر الذنوب الا انت فاغفر لی مغفرة من عندک وارحمنی، انک انت الغفور الرحیم) (شهیخان). ئهبو هورمیرهیش (رهزاه خواه لیبه) فهرمووی: یاسای پیغهمبهر (درویدی خواه لهسه ربه): وابوو له نویژدا، له کوئایی تهحیاتی پییش سلاودا دهیفرموو: (اللهم انی اعوذ بک من عذاب القبر ومن عذاب النار ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال) (م).

شانزدهم: سلاودانه‌وی دوومه، چونکه خووشه‌ویست (درویده خواه
له‌سرب: به‌لای راست و به‌لای چپ‌ی خویدا سلاوی ده‌دایه‌وه (م).

۶۳) سوننه‌ته په‌یوه‌سته‌کانی نویژه فره‌زده‌کان:

ئهو نویژه سووننه‌تانه‌ی که په‌یوه‌ستن به فره‌زده‌کانه‌وه نۆزده رکاتن!
دوو رکات له پّیش نویژی به‌یانیدا، چوار رکات له پّیش نیومرؤدا، دوو
رکات له پاشی، چوار رکات له پّیش ئه‌صردا، دوو رکات له پّیش شیواندا،
دوو رکات له پاشی، سئ رکات له پاش خه‌وتنان، که ئاخ‌ر رکاتیان
ومتربوو، سوننه‌ته دامه‌زراوه‌کانیان ده رکاتن، که بریتین له‌و سوننه‌ته
په‌یوه‌ستانه که خووشه‌ویست (درویده خواه له‌سرب: سه‌رومپر کردوونی، که
ئهمانه‌ن: دوو له پّیش به‌یانیدا، دوو رکات له پّیش نیومرؤدا، دوو رکات
له پاشی، دوو رکات له پاش شیوان، دوو رکات له پاش خه‌وتنان، به‌لگه‌ی
ئهمه‌یش فهرمووده‌که‌یه که ئیبنو عومه‌ر (ره‌زاه خواه لپّی: دمفرموی: له
خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (درویده خواه له‌سرب: دوو رکات له پّیش نیومرؤدا، دوو
رکات له پاشیه‌وه، وو رکات له پاش شیوانه‌وه، دوو رکات له پاش
خه‌وتنانه‌وه، نویژی سوننه‌تم کردووه، هه‌فصه‌ی خوشکیشم، که
هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر بوو، قسه‌ی بۆ کردووم: که پیغه‌مبه‌ر (درویده خواه
له‌سرب: له پاش شه‌به‌ق دوو رکات نویژی سوننه‌تی سووکه‌له‌ی ده‌کرد.
(شه‌یخان).

ئه‌وانه‌ی که دمفرموون چوار له پّیش نیومرؤوه سوننه‌ته
به‌لگه‌که‌یان ئهم فهرمووده‌یه: که بوخاری له عانیشه‌وه ده‌یگیریته‌وه:

پېڅه مېهر (مروود خواه له مېهرې) چوار ركات نوږزى سوننه تى له پېش نوږزى
نيومړۍ تهر ك نه ده كړدا. نه وانه پېش كه دمفه رموون: چوار له پېش
عصر موه هه يه، به لگه يان هم فهرموود هيه تيرميزيه: عهلى (مرواد خواه
ليبي) فهرمووى: پېڅه مېهر (مروود خواه له مېهرې) له پېش عصر دا چوار ركات
سوننه تى دمكرد، به ينى ده خستن، له گېرانه وديه كا: رحمه تى خدا له و
كه سېه بې كه له پېش عصر دا چوار ركات سوننه ت ده كا. تيرميزى
دمفه رموى: فهرموود هيه كى جوانه، ئيبنو حه بانيش به فهرموود هيه كى
دروستى داناوه. دوو ركات ه كى دوا خه وتنانيش ئيبنو عومر
حه ديسيكي گېر اوته وه له باره يانه وه. دوو ركات ه كى پېش شيوانيش
به پېي گېرانه وهى بوخارى: له پېش نوږزى شيوانه وه نوږزى سوننه ت
بكه ن. له پېش نوږزى شيوانه وه نوږزى سوننه ت بكه ن. له جارى سييه مدا
فهرمووى: بؤ كه سى نارم زوو بكا.

له موسليمدا دمفه رموى: نه نه سى كورى ماليك (مرواد خواه ليبي)
فهرمووى: جاران كه له مه دينه بووين، كاتى بانگدر بانگى شيوانى ددها،
ياران په لامارى په نا كوڼه كه گانى ناو مزگه وتيان ددها، هه تا فريابكه ون له
پېش دابه ستنى جه ماعه تى شيواندا، سهرو دوو ركات سوننه ت خيرا
بكه ن، ته نانه ت خه لكى كه نه و منده زور خه ريكي كردنى نه و دوو ركات ه
سوننه ته بوون له و كاته دا، پياوى نه شارمزا كه دهاته ژوور موه له و وايه
كه نه وه نوږزى شيوانه دهيكه ن!

٦٤) نوٲژى سوننه‌تى زور سوننه‌ت:

سى جور نوٲژى سوننه‌ت زور خٲرن:

يه‌كه‌م: شه‌و نوٲژ.

دووم: نوٲژى چٲشته‌نگاو،

سٲٲه‌م: نوٲژى ته‌راوٲح.

ٲٲشه‌واٲانى كه‌لى ئٲسلا‌م به‌كوٲى ده‌نگ يه‌كٲان گرتووه له‌سه‌ر شه‌وه كه‌ شه‌و نوٲژ زور خٲره، خ‌واى مه‌زن ده‌فه‌رم‌وئ: {وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ - سورة الإسراء - ٧٩/١٧} واته: سه‌ره‌راى نوٲژه فه‌رز مه‌كان به‌شه‌و واز له‌ شه‌و ٲٲنه‌و شه‌و له‌ خ‌وت بزړٲنه، هه‌ندئ شه‌و نوٲژ به‌كو قورئانى تٲباخ‌وٲنه، دٲسان خ‌واى مه‌زن ده‌فه‌رم‌وئ: {كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ - سورة الذاریات - ١٧/٥١} واته: شه‌و ته‌ه‌ق‌واكارانه ره‌وش‌تٲكى ت‌رى به‌رزٲان هه‌بوو شه‌و بوو كه به‌شه‌و سه‌رخه‌وٲكٲان ده‌شكانو ئٲتر زور به‌ى شه‌و هه‌ر سه‌ره‌قالى نوٲژ بوون هه‌روا زاتى هه‌ره‌مه‌زن ده‌فه‌رم‌وئ: {تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا - سورة السجدة - ١٦/٣٢} واته: به‌شه‌و دووره ٲارٲزن له‌ نوٲن و نووستن و هه‌ر سه‌ره‌گه‌مى شه‌و نوٲژو خ‌وابه‌رستٲن و له‌ خودا ده‌ٲارٲنه‌وه، لاله‌و ٲاله‌و س‌كالا له‌ ده‌رگای ٲه‌روم‌ردگارى خ‌وٲانا ده‌كه‌ن، هه‌م له‌ ترسى س‌زاو ت‌وله‌ى سه‌ختى و هه‌م به‌ هٲواى رٲژنه‌ى ره‌حه‌م‌تى) له‌ ٲٲشدا شه‌و نوٲژ فه‌رز بوو، له‌ دواٲٲدا شه‌و ٲرٲاره لاٲرا.

له فهرمووده یشدا ده فهرموئ: حه زرت (دروود خواه له سرب) ده فهرموئ: خوو بگرن به شهو نوپژدهو بیکهن به پیشه ی همیشه تان، چونکه شهو نوپژ هر له میژدهو پیشه ی بیاو چاکان بووه، سهره پای ئه وهیش ده بی به هوئ نیکبوونه وه له خواوه، وه ده بی به که فارمتی خراپه وه هرودها له گونا هیش دهنان گیرپته وه! (له گیرانه وهیه کی تاجول ئو صولدا: دمردیش له لهش دمردکا - و مرگیر).

(حاکم گیراویه ته وهو فهرموویه تی: ئه م فهرمووده یه دروست و ساخه، چونکه به پیئ مهرجی ئیمامی بوخارییه که بؤ فهرمووده ی دروست (حه دیئی صه حیج) دایناوه. له لایه کی تریشه وه له فهرمووده ا هیه ده فهرموئ: (دروود خواه له سرب) هر که سی هر شهوئ سه ت ئایه ت له شهو نوپژدا بخوینئ، له ناو تواماری دهسته ی بی ئاگایاندا، لهو شه وه دا ناوی نانوسری، هر که سی کیش هر شهوئ له شهو نوپژدا دووسه د ئایه ت بخوینئ ناوی له ده فته ری خواپه رسته بی گهرده کانا دهنوسری (حاکم گیراویه ته وهو فهرموویه تی: ئه مه به پیئ مهرجی ئیمامی موسلیم) ه.

بزانه: که ناو مراستی شهو باشتین کاته بؤ شهو نوپژ، چونکه کاتی له خوشه ویست (دروود خواه له سرب) پرسیارکرا: له دوا نوپژه فهرزه کان کام نوپژئ خیری زورت ره؟ فهرمووی: نوپژی ناو جهرگه ی شهو. چونکه له کاته دا جهنگه ی گهرمه ی خه وه، زوربه ی خه لک له وکاته دا بی ئاگان، له وکاتی وایشدا خواپه رستی زور ئه سته مه! به هه رحال نیوه ی دوا یی له نیوه ی پيشوو باشته بؤ شهو نوپژ، چونکه خوا ده فهرموئ: {وَبِالْأَسْحَارِ

هُم يَسْتَغْفِرُونَ - سورة الذاريات - ١٨/٥١ { واته: له بهرمبه ياندا به کولی دل له خودای میهره بان دپارېته وه که له تاوانیان خوش بې، به تایبه تی له تاوانی نه وه نه بادا له و شهو دا دریغیان کردبې له ههقی جیبه جیکردنی به ندایه تیدا). دیسان له بهر نه وه پش چونکه خودای په رومردگار هه موو شهوئ له سییه کی کوتای شهودا ته شریفی داده به زئ بؤ ناسمانی یه که مو دمفه رموئ: ئای بؤ به خته وموئ بیت له م کاتی رحمه تبارانده لیم بپارېته وه تا بجم به هاواریه وه، ئای بؤ که سی داوای به شی باشم لیبکا هه تا به شی بده م. ئای بؤ که سی داوای لیخو شبوونم لیبکا هه تا لی خوش بم (ش/ د/ ت) ئه م دابه زینه دابه زینی نیشانه گانی ده سه لاتی خواجه نه ک مه به ست لیئ نه وه بی که زاتی خودا خوئ دابه زئ، هه تا که سی بلئ: ئه مه سه رده کی شی بؤ ئامیته بوون و توانه وه ی دروستکه رو دروستکراو له ناو خو یاندا و سه رده کی شی بؤ نه وه که بلین خوا له شو جه ستو نه ندای هیه، که به مه له زاروه ی هه ندئ گورو هدا مگو ترئ (حلول) و (تجسیم) چونکه خوا له باره ی بیچوونی خو یه وه دمفه رموئ: { لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ - سورة الشوری - ١١/٤٢ } (واته: له وینه ی زاتی خوا هیچ شتی نه).

ناباشه که سی شهو سه راسه ر هه رشو نو یژیکا، چونکه به پی فمرووده شتی وازیان دده له له شو ته ندروستی. که سی خوو بگری به شهو نو یژه وه له پاشا وازی لیبئ شتی و ناباشه، چونکه پیغه مبه ر (دروود خواه له به رب) به عه بدوللای کوری عه مری کوری عاصی فمروو: نه ی عه بدوللا! وه ک فیساره که س مه به که جاران شهو نو یژئ ده گرد، که چی ئیستا نایکا (ش).

به لگه ی نه وه دیش که نویژی چیشته نگاو زور سوننه ته ئهم
 نایه ته یه: {يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ - سورة ص - ۱۸/} واته:
 ئیمه که بهر و مردگاری ئهم بوونه و مرهین کیوه کانسان رام کردبو و که
 له گه ل داوود پیغه مبهردا سهر له ئیواری و سهر له بهیانی ته سبیحات بو
 خودا بکه ن).

ئیبنو عه بباس (ره زام خوا له خوه واته: مه بباوه بایکه) دمه رموی: مه به ست
 له (الاشراق) له نایه ته دا نویژی چیشته نگاو. له سه حیه یندا له
 نه بو زمره وه (ره زام خوا له یب: دمه رموی: دوستی ئازیزم پیغه مبهری
 خوشه ویست (هرووه خوا له سهر به) ئهم سن ئاموژگارییه ی کردووم: که هه موو
 مانگن سن رۆژ به رۆژوو به، وه هه موو رۆژی دوو رکات چیشته
 نویژ بکه، وه هه موو شهوی له پیش خه وتندا نویژی وهر بکه م^(۱)

بوخاری (ره زام خوا له یب: ئهمه ی پتر کرده وه: به پستی خوا هه تا مردن
 ئهم سن ئاموژگارییه پشت گوئ ناخه م^(۲)).

^(۱) بهیاتی ناگاداری من ئهم فرموده یه له سه حیه یندا نه بو هوریره ده یگریتوه
 نه وه ک نه بو زه، له موسلیمدا نه بو ده رداش ئهمه ده گریتوه، به زه یسم (نه بو زه) یا
 هه لئێ چاپ یا ته حریفی نه بو ده ردایه، یا شتیکی تری ناوایه، به هه ر حال له بهر نه وه ی
 إحاط و ناگاداری بوون له هه موو گیرانه وه شتیه کانی فرموده له سه حیه یندا
 شتیکی هه روا ناسن نه بهر نه وه بهم ناگادارییه نیکی تفام کرد.

^(۲) ورونکرد نه وه یی: ئهم فرموده یه بوخاری و موسلیم ریوایعتیان کرده وه له نه بو
 هوریره وه، له بهر ئهم شتیه یی ئیره، موسلیم له نه بو ده رداش شه ریوایعتی کرده وه،

لای که می نویژی چیشته نگاو دوورکاته، لای زوره کهی دوازده رکاته، چونکه خوشه ویست (درویه خواه لسه ربنا) به نه بو زمر دهمرموی: نه گمر دوانزه رکات نویژی چیشته نگاو بکهی خودا له بهه شتا کوشکیکت بو دروست دهکا. (بهیه هی دیگیر پته وه به لام به لاوازی داناوه). نیمای نهوموی دهمرموی: لای زوره کهی ههشت رکاته، زوربهی زاناکانیش ههروا دهمرموون، له حه دیسه کهی شه یخه پنیشا که له نوموو هانیئه وهیه دهمرموی: روژی نازادگردنی شاری مه کهه، پیغه مبه (درویه خواه لسه ربنا) ههشت رکات نویژی سوننه تی چیشته نگاوی کرد، له هه موو دوو رکاتیکا سلاوی دمدایه وه.

کاتی دهس تپیکرنی له وحه وهیه که خور به قه د رمی بهرزه وه دمی، وه هه تا (استواء) واته: گه یشتنی خور به ناوهرستی ناسمان.

به لگهی نه وه پیش که نویژی ته راویح زور سوننه ته، نه مهیه: یه گگرتنی زانایانی نه ته وهی نیسلام له سه ر نه م بریاره، چهن که سی نه م قسه یه ده کهن که نیجماع همیه له سه ر نه وه، له سه حیه یه نیشتدا دهمرمووی: که سی شهو نویژی ره مهزان بکا (واته ته راویح) به نیمان و باوهره وه، ساخ له بهر رمزای خودا، خودا له گونا هه گانی له وه و پیشی خوش دمی. عانی شه (ره زاه خواه لسه ربنا) هه رمووی: شه وی له شه وه گانی ره مهزان حه زرحه ت (درویه خواه لسه ربنا) له ناو جه رگهی شهودا له مال دمرچوو،

نسانی له نه بو زهره وه، تماشای عمده القاری بدرگی حوتمم لایره ۲۴۳ بکه. له (کفایه الاخبار) یشتدا، هه ر دهمرموی: وفي الصحيح عن أبي هريرة (ض) قال: (أوصاني خليلي بثلاث) الحدیث.

روښت بۆ مزگهوت و لهوئ دهمستی کرد بهشه و نوښر، وه چهند پياوئ له ياران له پشتيه وه نيقتيدايان پښی کوردو دهستيان کرد به تهراوېحکردن لهگه ليدا، جا کاتئ روژبووه، خه لکه که نه م باسه يان گيراپيه ومو هه واله که بلاوېبووه، جا له شهوی دوومه خه لکيکی زورتر گرده وېبوون و پيغه مېهر (درومده خواه له سه ربه): ديسان بهر نوښری تهراوېجی بۆ کردنه وه، وه بۆ سبه يني نه م باسه تهواو بلاوه بوو، جا بۆ شهوی سييه م خه لکيکی زور زور له مزگهوت گرده وېبوون و ديسان وه شهو نوښريان به جه ماعت له پشت پيغه مېهر وه گرده وه، جا له شهوی چوارمه هاوړپيانی حه زرت: (درومده خواه له سه ربه پيغه مېهر و رماه خوا له وان به): نه وه نده کوڅو وېبوونه وه مزگهوت نه يد مگرت، به لام پيغه مېهر (درومده خواه له سه ربه): له م شهو دا نه هات بۆ ناويان، بۆ شهو نوښری تهراوېج، جا سبه يني که ته شريفی چوو بۆ ناويان و نوښری سبه يني بۆ کردن، رووی تيکردن و شايه مانی هيئاو فهرمووی (درومده خواه له سه ربه): من نه مشه و ناگادار بووم له هاتنی ئيوه بۆ مزگهوت و ناگام له حالتان بوو، به لام بويه نه هاتم بۆ لاتان مه بادا نه م تهراوېخه فهرز بکری له سه رتان، وه ئيوه يش بو تان نه کری ئيتر هه تا حه زرت (درومده خواه له سه ربه): کوچی دوايېکرد شه و نوښری ره مه زان هه ر له سه ر نه م شهويه بوو (ش/د).

ئيتر نه م سوننه ته له سه ر نه م شيويه بهر دهوام بوو له سه رده می پيغه مېهر خوئ و نه بو به گرو سه رده تاي جي نيشيني عومهر دا، هه تا شهوئ عومهر ته ماشای کرد مه ردومه که، يه که يه که و دوو کهس دوو کهس و سئ کهس، سي کهس خه ريکن نوښری تهراوېج ده کن. جا هه موويانی کرد به يه ک کو مه ل و ئوبه ييه ی کوړی که عبي کرد به

پیشنوږښیان و نهوه بریاریانداو بهوو به یه کگرتن، عومهر بویه نه مهی
کرد چونکه تازه مهترسی نهوه نه مابوو که تهراویح فهرزببی له سر
بیست رکاتی بریاردا بویان، هاورپیانیش له سر موسولمانان، چونکه له
پاش پیغمبر (دروغه خواه له سر) نهوهی خوی فهرز نه بووبی له زیانی
نهودا به هیج فهرز نابی. تهراویح بۆ پیاوان و ژنان وهک یهک سوننه ته.
عهر فجه (ره زاه خواه لایه) دمه موئ، نیمامی عهلی (ره زاه خواه لایه)
موسولمانه کانی هان ددها له سر تهراویحی رده مزان. پیاویکی دانابوو
پیشنوږښی تهراویحی بۆ پیاوان ده کرد، پیاویکیشی دانابوو پیشنوږښی
بۆ ژنان ده کرد، من خۆم پیشنوږښی تهراویحی ژنان بووم. کاتی نوږی
تهراویح دمست پیده کا له پاشکردنی نوږی خهوتنانه وه، به لام له
پیشکردنی و هتردا، وه ههتا به ربه یان دهمینی^(۱) باشت وایه تهراویح

(۱) به قسمی نه محمد عاشور، نهک به پیتی کتبه گهره کانی شرع، نوږی تهراویح
به هشت رکات خیری زۆرتره، به لام وهک له شریعتی نیسلامدا ده فرموی: (نه صلی
نوږی تهراویح و جماعت کردن له هشت رکاتیا سوننه پیغمبره، وه له دوانزه
رکاته که یا نیجماعی بی دهنگی نه صاحبو باقی موسولمانی له سر دامزراوه، نه مهی
کومتان له (فتح الباری) شرحی (بخاری) و له (تحفه) و (شیروانی) و حاشیمی (جمل) دا
نوسراوه (شریعتی نیسلام برگه یه کم لایه ۱۷۸) چاپی یه کم.

له راستیدا نه جۆره کسانه که پیدابوون، که به بی پراوا، به بی به لگه یه کی
له بار، موخاله فی رای دامزراوی مذهبی خویان ده کمن، گوايه ده یانموی هموو
شتی بیه نهوه سر حالی سرده می پیغمبر خوی، به راستی نه جۆره کسانه به ربه
مذهبه کان تیک ده دن و موسولمانان به زهو بیتمه بهی ده بن، نهویش سرده تایه بز

به هشت ركات بكرئ، له مه‌دا پيغه‌مبه‌ر بكرئ به سه‌رمه‌شق، ئيبنو خوزيمه‌و ئيبنو حبان له (صه‌حيحه) كاني خوياندا ده‌گيرنه‌وه له جابيره‌وه، ده‌فه‌رموئ: پيغه‌مبه‌ر (مرويه‌ خواه له سه‌ربه‌) هه‌شت ركات ته‌راويح و ركاتي وه‌تري بو كردين، له شه‌وي نايينده‌دا چاو نه‌واړيان كرد، به‌لام پيغه‌مبه‌ر نه‌چوو بو مزگه‌وت. نه‌بو يه‌علاو طه‌به‌راني به رسته‌يه‌كي جوان هه‌ديس ده‌گيرنه‌وه ده‌فه‌رموئ: ئوبه‌يي كورپ كه‌عب هات بو خزمه‌تي پيغه‌مبه‌ر (مرويه‌ خواه له سه‌ربه‌) فه‌رمووي: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا! ئه‌م شه‌و شت له من رووي‌دا، فه‌رمووي: چي رووي‌دا ئه‌ي ئوبه‌ي؟ فه‌رمووي: چهن ژن له ماله‌وه‌م گوتيان: ئيمه ئه‌م شه‌و قورئان ناخوينين له حياتي نه‌وه نويزي ته‌راويح له پشت تووه ده‌كه‌ين، منيش هه‌شت ركات نويزي ته‌راويح بو كردن له‌گه‌ل وه‌تردا. پيغه‌مبه‌ر (مرويه‌ خواه له سه‌ربه‌) هيچي نه‌فه‌رموو، واتاي وايه هه‌شت ركات ته‌راويح سونه‌تيكه كه رمزاي پيغه‌مبه‌ري له سه‌ره. عايشه‌يش (مرويه‌ خواه له سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموئ: پيغه‌مبه‌ر نه له ره‌مه‌زان و له غه‌يري ره‌مه‌زانا له يازده ركات زياتر نه‌ده‌كرد.

سه‌بارمت به قورئانخويندني ناو ته‌راويح شتيكي ديارى كراو نه‌هاتوو، به‌لام مامناوه‌ندي و ميان‌په‌وي له خويندني قورئاني ناو ته‌راويحدا په‌سه‌نده، نابئ شتي وا دوورو دريژ بخوينئ كه له شاني

تيكداني شريعت به گشتي بژ دروستي ئه‌م قسديه ته‌ماشاي (كفاية الاخبار) ص ٤٤ - قم / ئيران بكه، كه چوني تي اجماع له سه‌ريست ركات روون ده‌كاتمه‌وه.

- وه‌رگير -

نویژکه رهمکان گرانې، به تایبته تی له وهرزه شهو کورته کاند، مه گهر
خویان به دریژم پیدان قاییل بن نهوه قهیدی نیه، له فهرموودمیه کا
نه بو زمر {رهزاه خواه لېږه} دمفهرموئ: له شهوی بیست و هه وتدا هه زمرت
(مرویده خواه له سه ربه) خیزان و ژنه کانی خوئی و خه لکی تری گرد کرده و له
مزگه وت و ههر ته راویچی بو کردین، هه تا مه ترسی نه و همان لی نیشیت که
فریای فه لاج (رېگه ی رزگاری) نه که ین، قسه بمر (راوی) ده لئ: گوتم
مه به ست له فه لاج (که به مانا رېگه ی رزگاریه) چیه؟ گوئی: مه به ست
پارشیه و. (د/ت/ن - س/س - و مرگې) و اباشه له ته راویچی مانگه که دا
ختمه یی ته و او بکات هه تا خه لکه که گوئیان له هه موو هورئان بی له و
مانگه دا، نه وه خیریکي زور گه وره یه، به لام له ختمه یی پتر نه بی،
مه بادا نویژ خوینه کان تووشی سه خله تی ببن.

٦٥) گوته کانی دوا نویژه کان:

١) سوننه ته بو نویژ خوین: له پاش سلاودانه وه ده ست بهینئ
به سهر ته ویلید او نه و جا بلئ (اشهد أن لا اله الا الله الرحمن الرحيم:
اللهم اذهب عني الهم والحزن)، یا ده ست بیئ به سهر سهرید او بلئ:
(لا اله الا الله الرحمن الرحيم: اللهم اذهب عني الهم والحزن)، ثم
نزایه گهر چی له رېگه یه کی لا وازه وه دامه زراوه، به لام یاسایه کی ئو صولی
هه یه ده لئ: له بابته تی کرده وه باشه کانا کار به فهرمووده ی لا وازیش
ده کری.

۲) ئینجا سنی جار بلی: (استغفر الله) داوای لیخو شبوون له خوا دهکهم. له دوا نه وه بلی (اللهم انت السلام ومنك السلام تبارکت یاذا الجلال والاکرام).. (رواه الجماعة الا البخاری).

۳) ئینجا بلی: (اللهم اعنی ذکرك وشکرك وحسن عبادتک) چونکه خو شه ویست (مروود نه خوا له سه ربه) به موعادی فه رموو: نه ی موعاذا ناموژگاریه کت دهکهم: له دوا هه موو نو یژئ بلی: (اللهم اعنی علی ذکرك) هه تا دوا یی فه رموو ده که (نه بو داوود، نه سائی، ئیبنو خوزیمه، حاکم) حاکم به فه رموو ده یه کی دروستی داناوه.

۴) نه و جا بلی: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد، وهو علی کل شیء قدير، اللهم لا مانع لما اعطیت ولا معطى لما منعت ولا ینفع ذا الجد منك الجد) چونکه موغه پره ی کور ی شو عبه ده گیر یته وه که پیغه مبه ر (مروود نه خوا له سه ربه) له پاش گشت نو یژئ یکی فه رزه وه ده یفه رموو: (لا اله الا الله وحده لا شریک له.. تاد (شه یخان).

۵) ئینجا موغه وویزه کان بخوینئ:، که بریتین له سووره تی (قل هو الله احد) و: (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) چونکه عوقبه ی کور ی عامیر ده فه رموئ: پیغه مبه ر (مروود نه خوا له سه ربه) فه رمانی به من فه رموو که له دوا هه موو نو یژئ دوو (قل اعوذ) و وه که بخوینم. گفته ی نه حمه دو نه بو داوود له م فه رموو ده یه دا له حیاتی (دوو - قل اعوذ) و وه که ناوایه: (قل اعوذو وه کان). (نه حمه د/ نه بو داوود/ تیرمیزی/ نه سائی).

٦) وه بۆي ههيه نايه ته لكورسيش بخوينى، چونكه دمفهرموى
(دروود خواه له سه ربنا): ههر كهسێ له دوا هه موو نويزيكي فهرزه وه
نايه ته لكورسى بخوينى، ههر له گهڵ مرد يه كسهر ده چيته به هه شتا.
(نه سانی/ ئيبنو جه بان).

٧) ئه و جا سى و سى (سبحان الله) و سى و سى (الحمد لله) و سى و
سى (الله اكبر) بكاو له ته و اوى سه ددا بلى: (لا اله الا الله وحده لا
شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شىء قدير) چونكه
دمفهرموى: (دروود خواه له سه ربنا): هه كهسێ له دوا هه موو نويزى سى و سى
جار (سبحان الله) بكاو سى و سى جار (الحمد الله) بكاو سى و سى جار
(الله اكبر) بكا كه ئه مه هه مووى ده كاته نه وه دو نوچار وه له سمرى
جارى سه ده مه بلى: (لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله
الحمد وهو على كل شىء قدير)، ههر كهسێ له پاش هه موو نويزى
ئاوا بكا خوا له هه موو تاوانه كانى خوش ده بى، ههر چه ند تاوانه كانى
وهك كه فى ده ريايش زۆربى. (ش/د). يا ده جار بلى: (سبحان الله) و
ده جار بلى: (الحمد لله) و ده جار بلى (الله اكبر) چونكه خوشه ويست
(دروود خواه له سه ربنا) دمفهرموى: دوو خووى جوان هه ن، ههر كهسێ
سه ره و كار بيان بكا ده يبه نه به هه شت، ئه و دووه گه رچى ئاسان به لام كه م
كه س ده يانكا، ياران (ره زاه خوايان لايى) عه رزيان كرد: قوربان: ئه و دووه چى و
چين؟ فهرمووى: ئه وه تا كه له دوا گشت نويزيكي فهرزه وه ده جار بلى:
(الحمد لله) و ده جار بلى (الله اكبر) ده جار بلى (سبحان الله)
كاتيكيش چويته سه ر نوينى نووستنه كه ت سه د (سبحانه الله) و (الله

اَكْبَر) و (الحمد لله) بکه، ئهمه‌یش دووسهدو په‌نجایه به زمان و دوو هه‌زارو پینج سده به تهراروو قه‌پان، دهی کئ هه‌یه له ئیوه که شه‌وو روژی دوو هه‌زارو پینج سهد گوناوه بکات؟ یاران گوتیان: ئه‌ی بو ئه‌وانه‌ی که کار به‌م دوو خووه جوانه ده‌که‌ن که من؟ فهرمووی: چونکه شه‌یتان له دوا نوێژ دئ به‌لاتانه‌وه‌و شتی تری بی‌خیرتان، له کارو باری خو‌تان بیر ده‌خاته‌وه، هه‌تا به‌وانه‌وه‌و خه‌ریک بن و ئهم ویرده‌تان له بیر بجیته‌وه، هه‌روا له کاتی خه‌وتنیشدا دئ به‌لاتانه‌وه‌و ده‌تانخه‌وینئ و ناهیلئ ئه‌و ویرده بخوینن! (ئه‌بو داوودو تیرمیذی) تیرمیذی ده‌فه‌رموئ: فهرمووده‌یه‌کی جوانی دروسته. سوننه‌ته که له‌دوا نوێژی به‌یانی و له‌دوا نوێژی شیوان ده‌جار بلئ: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد بیده الخیر یحیی ویمیت وهو علی کل شیء ق‌دی‌ر). چونکه خو‌شه‌ویست (درووه‌و خوا له‌سه‌رب‌ئ) ده‌فه‌رموئ: هه‌رکه‌سی له‌سه‌رجئ نوێژه‌که‌ی، پیش ئه‌وه‌ی به‌جی به‌یلئ و ق‌اچه‌ چام‌اوه‌کانی راست بکاته‌وه، له دوا نوێژی شیوان و به‌یانی ده‌جار بلئ: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد، بیده الخیر، یحیی ویمیت، وهو علی کل شیء ق‌دی‌ر).

به‌هه‌رجاره‌ی ده‌چاکه‌ی بو ده‌نوسرئ، وه ده‌خرابه‌ی لی ده‌سپ‌یته‌وه، وه ده‌پایه‌یش پله‌ی به‌رزده‌گریته‌وه، سه‌ره‌پ‌ای ئه‌وه‌یش ده‌بن به‌قه‌لا بوی له‌هه‌موو ناخو‌شییه‌ک و ده‌بن به‌سو‌په‌رو په‌نا له‌شه‌یتانی به‌شپ‌او له‌رحمه‌تی خوا، به‌هیج گونا‌هئ به‌فه‌تارمه‌ت ناچئ مه‌گه‌ر به‌فه‌ره‌خوا‌یی و هاوه‌لدانان بو خوا، یه‌کی‌کیش ده‌بی له‌وه‌که‌سانه‌ی که

کردەوهیان زۆر باشە، کەس لەو باشتر نیە، مەگەر کەسێ کە لەو باشتر بێ. (ئەحمەد) تیرمیدیش گێراویەتەوه، بەلام بەبێ رستەیی (بیدە الخیر). هەروا سوننەتە کە لە دوانویژی بەیانی حەوت جار بێ: (اللهم أجرني من النار): ئەی خودایە! پەنام بدە لە دۆزەخ، وە لە دوا شیوانیش حەوت جار بێ: (اللهم انی أسألك الجنة، اللهم أجرني من النار): ئەی خودایە! داوای چوونە ناو بەهەشتت لێدەگەم، ئەی خودایە! پەنام بدە لە ئاگری دۆزەخ. چونکە پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) دەفەر موی: کاتی نوێژی بەیانی دەکە ی پێش ئەوهی قسە ی دنیایی لەگەڵ کەسێ بکە ی حەوت جار بێ: (اللهم أجرني من النار)، چونکە ئەگەر لەو رۆژە تا بمری خودای گەورەو مەزن پەسوولە ی پەنادانت لە ئاگر بۆ دەنوسێ، کاتیکیش نوێژی شیوان دەکە ی، لە پێش ئەوهدا کە قسە ی دنیایی لەگەڵ کەسێ بکە ی، حەوت جار بێ: (اللهم انی أسألك الجنة، اللهم أجرني من النار). چونکە ئەگەر لەو شەوه تا بمری خودای بالادەست و خواوەن شکۆ، پەسوولە ی پەنادانت لە ئاگر بۆ دەنوسێ (ئەحمەد/ ئەبو داوود).

ئەبو حاتم دەگێرێتەوه: حەزرت (دروودە خواە لەسەربە) یاسای وا بوو لە پێش ئەوهدا جێ نوێژەکە ی بەجێ بهێڵێ دەیفەر موو: (اللهم أصلح لی دینی الذی هو عصمة امری، وأصلح لی دنیای التی جعلت فیها معاشی اللهم انی أعوذ برضاك من سخطك وأعوذ بعفوک نقمتک، وأعوذ بک منک، لا مانع لما أعطیت ولا معطى لما منعت ولا ینفع ذا الجد منك الجد).

٦٦) ژن له چهن شتيكا جيايه له پياو:

بۇ نوږزکمر لهکاتی چه مينه وهدا سوننه ته پشتي و نه ستوی له يهك ناست ريك بگرئ و ههر دوو لاقه کانی ريك راوه ستيني، وهك سنجووق، چونکه خوځه ويست (دروېده خواه له سهرې) به شيوه يه کی ريكی وا پشتو نه ستوی له يهك ناست راده گرت، نه گمر که مي ئاو بکرايه ته سهر ناو مړاستی گازمړی پشتي ناوکه ريك له شوي نی خویدا راده وده ستاو به هيچ لايه کا نه دمړزا. نيمامي شافيعی (ره زاه خواه ليبي) د هفرموی: ددبي سهری و ملی و پشتي وهك دووځ له يهك ناست بگرئ، نابي پشتي کورېکاته وه، ههر دوو لاقه کانی ريك راگرئ، نابي سهری شورېکاته وه، چونکه له فهرمو وده دد شتي وا که نوږز خوږين سهری شورېکاته وه به باش نه زانراوه چووږينراوه به لاکه لاکي سهری گوږيزرو لوژهلوژي، له ژير باری فورسدا!!

ئهم نه ندازه يه بۇ پياو ژن چوني هك سوننه ته، به لام ژن له م چهن د شته دا جيايه له پياو:

يه که م: سوننه ته بۇ پياو ههر دوو نانیشکی له چه مينه وهدا که مي دور بگرئ له لاتهنیشته کانی، چونکه پيغه مېهر (دروېده خواه له سهرې) وايد ه کرد، عائيشه (ره زاه خواه ليبي) له حه ديسيکا نه وهی گيرپاوه ته وه، به لام سوننه ته بۇ ژن خوږي بنوسي ني به يه که وه، چونکه بۇ نه و واباشتر له شي دادمېو شري.

دووم: سوننه ته بۇ پياو، له کورنووشدا، ههر دوو بهری دهسته کانی له سهر زهوی دابني و باسکه کانی رانه خا له سهری و که مي بهر ز بيانگرئ و

نەشيان نووسىنى بە لاتەنىشتەكانىيەوۋو بەلكوو بلاويان بىكاتەوۋ، چونكى
لە فەرموودەدا دەفەرموئ: پېغەمبەر (ەرۋودە خواۋ لەسەربە) كە نوپۇزى دەكرد،
لەناو كورنووشدا، ھەردوو بلى خۇي بلاو دەكردەوۋ، تەنانت جارو بار
سپىدەى بىناخلى دەردەكەوت. (شەيخان) بەلام ژن واباشە لە كورنووشيدا
خۇي بنووسىنى بە يەكەوۋ، چونكى ئاوا باشتر لەشى دادەپۇشرى.

سپىيەم: پياو لە كورنووشدا سكى دووربگري لە رانەكانى چونكى لە
دىسا دەفەرموئ: پېغەمبەر لەكاتى كورنووشدا وەھا ھەردوو بالى خۇي
بلاو دەكردەوۋ، كاروبەرخيان بە ژىردا رمت دەبوو بەلام بۇ ژن وا باشە
سكى بنووسىنى بە رانىيەوۋو خۇي كۆبكاتەوۋ، چونكى ئاوا باشتر
جەستەى دەرناكەوئ.

چوارەم: لە نوپۇزە ئاشكراكانا سوننەتە بۇ پياو بە دەنگى بەرز
فاتىحاو قورئانى دوا فاتىحا بخوئنى، وەك لە پېشەوۋ روون كراوۋتەوۋ،
بەلام ئافرم بە مەرجى ئەوۋى بۇ ھەيە كە پياوى بيانى لەوئ نەبى،
لەم كاتەدا سوننەتە بۇ ئەمۋىش بە دەنگى بەرز بخوئنى، كاتى كە بەر
نوپۇزى بۇ ژنان بكا، يا كاتى كە خۇي بە تەنيا نوپۇز بكا، بەلام دەبى
بەقەد پياو دەنگ ھەل نەبىرئ ھەركاتىكىش پياوى بيانى ئامادەبوو بە
بەنامەكى بخوئنى.

پىنچەم: پياو كاتى لەناو نوپۇزدا، شتىكى نامۇ روويدا، وەك ئەوۋ
ويستى پېشنوپۇزەكەى لە ھەلەيى ئاگادار بىكاتەوۋ، يا كوئىرئ لە
مەترسىيەك ھۇشيار بىكاتەوۋ، ئەوۋ دەبى (سوبجانەللآ) بكا، بەلام ژن
دەبى جەپەلە لى بدا، چونكى پېغەمبەر (ەرۋودە خواۋ لەسەربە) دەفەرموئ:

ھەرگەسنى لەناو نوپۇزدا شتىكى ئى روودا با سوبجانەللا بكا، چونكە كە سوبجانەللا دەكاتى دەگەن لە حالەكە، وەل چەپەلە لیدان لەناو نوپۇزدا، لەكاتى وادا، بۇ ژنانە (شەيخان). ئەوئەندە ھەيە دەبى مەبەستى لە تەسبىحاتكردنەكە ھەم يادى خوداو ھەم ھۆشيار كوردنەوېنى، شىۋەى چەپلەكەيش ئاوايە: ژنەكە ناولەبى دەستى راستى بكيشى بە پىشتى چەپىدا، ئەگەر چەپلە دووبارەبوۋە بەھۆى دووبارەبوونەوې ھۆيەكەيەوۋە قەيدى نىە، تەسبىحكردنیش ھەروا.

٦٧) شەرمگای پیاو و ژن:

شەرمگای پیاو (ئازاد بى يا كۆيلەبى) ناوئەندى ناوك و ئەژنۆيەتى، چونكە خۆشەويست (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرموئ: ھەركاتى كەسنى لە ئىوۋە كەنيزەككى ھەبوو، وە مارەيكرد لە كەسكى تر، وەك بەندەو رەنجبەرى خۆى، ئىتر ئەو كەنيزەكە نابى تەماشای شەرمگای ئاگاھى بكا، چونكە دەبى بەژنى مىرددارو ئاگاھى لەم لايەنەوۋە دادەنرى بە بىگانە، شەرمگايش ناوئەندى ئەژنۆو ناوكە (بەيھەقى). لە فەرموودەيەكى تردا ھەزرىت (دروودە خواە لەسەربە) بە جەرھەد دەفەرموئ: رانت داپۆشە، چونكە ران شەرمگايە (تيرمىزى) لە فەرموودەيەكى تردا بە عەلى دەفەرموئ (دروودە خواە لەسەربە): نە رانى خۆت دەريخەو نە تەماشای رانى كەسيش بكە، چ ھى زىندوو چ ھى مردوو (ئەبو داوود/ ئىبنو ماجە/ ھاكە).

بزانە: گەرچى ناوك و ئەژنۆ بەشى نين لە شەرمگا، بەلام داپۆشينيان پىويستە، چونكە ياسايەكى ئوصولى فيقە ھەيە دەفەرموئ:

ههرشتی پېویست (واجب) بهېی نهو تهواو نهېی نهو شته خوځشی پېویسته. شهرمگای ژنی نازادهه موو له شیهه تی جگه له دهمو چاوو ههردوو دمستی ههتا جمگه ی مووچ، مه بهست ناو نوړو ته وافو ئیجرام بهستنی کاتی حهجه، چونکه خوی گهوره دمفرموی: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ}. ههندی ده بیژن: روخسارو ههردوو دمست تا مووچ له هیج کاتیکا شهرمگانین، گهرچی ته ماشاگردنیان نارمواپه، چونکه خوی گهوره دمفرموی: {وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا - سورة النور - ۳۱/۲۴}. واته: ژنان خشل و هو ی ئارایش و شوینه کانیان له لهشیان دهرنه خهن، مه گهر نهو هی کهوا بهدرووه).

زانایانی تهفسیرو ئیبنو عهباس و عائیشه (رهزاد خوايان لایب) دمفرموون: مه بهست لهو هی کهوا بهدرووه یه لهم ئایه ته دا روخسارو ههر دوو دمسته ههتا مووچ له بهر نهو میس جاری نهسمای کچی نه بو بهگری صه دیق که ژنخوشکی پیغه مبه ربوو، جلیکی تهنکی له بهردابوو، پیغه مبه ر (درووه خوا له سه رب) که نهو هی دی، پی فهرموو: نه ی نه سماء! ههر کاتی ژن ره سید مبوو، دروست نیه هیج کوپی دهر بکهو ی ئیره نه بی، حه زرم ت (درووه خوا له سه رب) ئامازه ی کرد بو روخساری و بو ههردوو دهستی.

به لَام شهرمگای که نیزهك دوو فهرمایشتی له سهره:

یه کهم: که رای دروستره: نهوویه که وهك هی پیاو وایه، چونکه به یه گرتن (نیجماع) سهری که نیزهك شهرمگا نیه، چونکه عومهر (رهزاه نوایلیه) که نیزه کیکی خیلّی نه نهسی له سهر نهووه ته می کرد که سهری خوی داپوشیبوو، وه پیی فهرموو: نهووه دهتهوی لاسایی ژنه نازادهکان بکه یتهووه؟ جا له شوینن سهری شهرمگا نه بی، که زۆربهی جوانی جهسته وا به سهرموه، دیاره شهرمگای وه کوو هی پیاوه، که بریتیه له ناوهندی ناووک و نه ژنۆ وهك هی پیاو.

رای دووهم: نهو نه نندازهیه، له لهشی که لهکاتی کارو فرمانکردندا دمرده کهوئ، که بریتین له سهر و ملو باسک و باریکهی لاق، شهرمگانین، چونکه ناچاره که دمریان بخا لهکاتی کارو ئیشا وه نهسته مه که دایان ببوشن، به لَام باقی مهندهنی جهستهی شهرمگایه.

٦٨) نهو شتانهی نویتز به تال ده که نهووه:

نویتز به یازدهشت پووج ده بیتهووه:

١) به قسهی قهستی ناسایی نیوانی مهردوم، ئیتز په یوهندی به نویتزهووه هه بی یانه بی، چونکه له صه حیهیندا - که بوخاری و موسلیمن - دمهفرموئ: زهیدی کوری نهرقه م فهرمووی: ئیمه له پیشدا له ناو نویتزدا، قسه مان له گه ل یه کتردا ده کرد، هه تا ئهم نایه ته هاته خواریه که دمهفرموئ: {رهزاه نوایلیه} {وَقَوْمُوا لِّلَّهِ قَانَتِينَ - سورة البقرة - ٢/٢٣٨} واته: له نویتزدا به سهر گزی و بهمل

که چی راوهستن و دهم به یادو زیگری خودابن و قسهی دنیایی مهکه‌ن.
 ئیتر هاتنی ئەم ئایه‌ته فهرمانمان بیکرا به خاموشی و قسه‌گرنمان
 لیقه‌دهغه کرا) هه‌روا له سه‌حیحه‌ین و شوینی تردا ده‌فه‌رموی: به
 راستی نوێژ خه‌ریکبوونی ده‌وی. موسلیمیش ده‌گی‌رپته‌وه: هه‌زرت
 (درووده خوا له‌سه‌ربن) ده‌فه‌رموی: به راستی ئەم نوێژه به که‌لکی قسه‌ی دنیایی
 نایی، به‌لام ئەگه‌ر له بیرى نه‌بوو قسه‌ی کرد، یا له‌به‌ر ئەوه‌ی نو
 موسولمان بوو، تازه ئیسلام بوو بوو نه‌یده‌زانی قسه‌کردن له‌ناو نوێژدا
 نادرسته، یا به‌بێ مه‌به‌ست قسه‌یی له ده‌می دهرچوو، یا بیکه‌نین زوری
 بۆ هینا، له‌م کاتانه‌دا نوێژه‌که‌ی پووج نابیته‌وه، چونکه بێ سووچه،
 چونکه پیغه‌مه‌ریش (درووده خوا له‌سه‌ربن) ده‌فه‌رموی: خودا تۆله‌و سزای ئەم
 سێ جۆره گونا‌هه‌ی له‌سه‌ر ئومه‌تم هه‌لگرتووه:

یه‌که‌م: گونا‌هێ که خاوه‌نه‌که‌ی به‌هه‌له‌ بیکا،

دووه‌م: گونا‌هێ خاوه‌نه‌که‌ی له بیرى نه‌بێ.

سێیه‌م: ئەه‌ه‌سته‌نه‌ی به زۆر پێیان بکری. (طه‌به‌رانی له ئلکه‌بیردا
 گێ‌راویه‌ته‌وه). جاریکیش مو‌عاوییه‌ی کورێ هه‌که‌می ئەل - سولله‌می،
 له‌ناو نوێژدا بوو نوێژکه‌ری له پالیا پڑمی، نزی پڑمینی بۆ کردو پێی
 گوت: (رحمک الله) و له‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌یده‌زانی قسه له نوێژا نا‌ره‌وايه
 قسه‌ی کرد، به‌لام پیغه‌مه‌هر (درووده خوا له‌سه‌ربن) لێی نه‌گرتو فهرمانی
 پێنه‌کرد که نوێژه‌که‌ی دووباره بکاته‌وه. ئەگه‌ر کۆکه‌و پڑمه زوری بۆ
 هینا، نوێژه‌که‌ی پووج نابیته‌وه، با دوو پیتیشی لێ دروست ببێ، وه‌ک
 ئەوه به‌ده‌م کۆکه‌وه بلێ: ئح، چونکه زوری بۆ هاتووه، سووچی ئەو نیه،

ئەگەر نوپۇزكەر نەیدەتوانى بەبى كۆكین روكنىكى قەولى بخوینى ئەوہ قەیناکا بکۆكى.

بەلام مافى ئەوہى نىہ كە بۇ دەنگ بەرزگردنەوہو بەئاشکرا خویندن بکۆكى، چونكە ئەوہ سوننەتە، ھەموو سوننەتەکانى تریش برپارى بە ئاشکرا خویندنیان بۇ ھەیە، وەکوو سوورمتو قونووتو ئەللاھو ئەكبەرى گواستەنەوہگان لە نیوانى بنیات (روكن)ەکانى نوپۇزدا، بۇ خویندنى ئەمانە مافى كۆكەى نىہ، چونكە ئەوہ ناچارى نىہ.

٢) بەكارى زۆرى لە شوینىەك، وەك سى ھەنگاوى لە سەریەك نوپۇز پووج دەبیئەوہ، ھەروەھا سى پیاكیشان، سەربەلگەى ئەمەیش یەگرتنى راي زانایانى ئیسلا مە لەسەر ئەم برپارە، كە نوپۇز بەكارى زۆر پووج دەبیئەوہ، چونكە كارى زۆر شیوہى نوپۇز دەگۆرئ، بەلام ئەگەر کارەكە لەسەر یەك نەبوو، بەم رەنگە ھەنگاویكى ناو بەقەد ئارامبوونەوہیئ راوہستا، ئەوجا ھەنگاویكى تری نا، وە ھەروەھا ئەوہ نوپۇزەكەى پووج نابئ، ھەروا بەكارى كەمیش پووج نابئ، چونكە لە نوپۇزدا پئویستی بەوہ دەبیو جیکارى پئویستیہ (مَحَلّ الحاجە) ھاوكات لەگەل ئەوہدا سەرەوت گرتن لەسەر یەك بار ئەستەمە، بە پیچەوانەى قسەوہ بەردەوام بوون لەسەر بئ دەنگى کارىكى زۆر ئاسایىہ، جا لەبەر ئەوہیہ نوپۇز بە یەك وشە پووج دەبی، بەلام بە یەك ھەنگاو پووج نابئ، وەكى تریش پرسىار لە ھەزرەتکرا، لە بارەى تەختکردنى زیخو چەوى شوین سوژدەوہ، ھەرمووى (دروودە خواە لەسەربئ): ئەگەر ھەر ناچاربوون شتى وا یبکەن بە یەكجار بیکەن (دەزاد خواە لیتبئ) (موسلیم).

پیغه مبه‌ر (درووه‌خواه له‌سهر به) له لایه‌کی تره‌وه ناماژده بۆ ئه‌وه ده‌کا که نوێژ به‌کردنی کاری سووکه‌ئه له ناویدا پووج نابیته‌وه، ئه‌وه‌تا فه‌رمانی کردووه به نوێژکه‌ره‌که ریگه‌ی هامۆشکه‌ر به به‌رده‌میدا نه‌دا، هه‌روا فه‌رمانی کردووه به کوشتنی مارو دووپشک له‌ناو نوێژدا، جاریکیش ئیبنو عه‌باس له پشتیه‌وه له‌لای چه‌پیه‌وه هه‌لسا نوێژبکا پیغه‌مبه‌ریش (درووه‌خواه له‌سهر به) سه‌ری گرتو سوورانیه‌وه بردی له‌لای راستی خۆیه‌وه رای وه‌ستانو له‌گه‌ڵ خۆیدا کردی به ریزی، گه‌ڵی جاریش عایشه‌ی هاوسه‌ری له به‌رده‌میدا ده‌خه‌وتو قاچی له جیگه سوژده‌که‌ی چه‌ره‌تدا راده‌کیشا، که چه‌ره‌ت (درووه‌خواه له‌سهر به) ده‌هات بۆ سوژده به ده‌ستی تیوه‌ی دمژمند هه‌تا جیگه سوژده‌که‌ی بۆ چۆڵ بکا، جاریکیش له‌ناو نوێژدا ناماژهی بۆ جابیر کرد، که ئاواوایی ناو قه‌دی خۆی به‌هستی، هه‌موو ئه‌م باسانه وان له سوننه‌تی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ردا^(۱)، مه‌رجی ئه‌و تاقه کاره‌یش که نوێژی پێ پووج نابیته‌وه ئه‌وه‌یه: شتیکی ناقو‌لای نابه‌جا نه‌بێ، ده‌نا نه‌گه‌ر وابوو، وه‌ک قه‌له‌مبازی ئه‌وه نوێژ پووج ده‌کاته‌وه، چونکه شتی وا زه‌ق، ناشی بۆ ناو نوێژ.

بزانن که نوێژ پووج نابیته‌وه به ورده جووله، وه‌ک خورادنی له‌ش به په‌نجه، با زۆریش په‌جه‌کانی بجوولین، با جووله‌کان یه‌ک له دوا‌ی

(۱) تماشای تاجول نصول (کردی) بدرگی یه‌کم، چاپی یه‌کم لاپه‌ره (۲۴۰) ف ۳ - ل - ۲۴۴ ف - ۵ + ل - ۳۳۸ ف - ۲ + ل - ۳۸۸ ف - ۱ بدرگی چواره لاپه‌ره (۳۵۶) که. بۆ ساخکردنیه‌ی ئه‌م باسانه. ف = فهرمووده.

یه‌کیش بن، چونکه شتی وا نه زیان به شکۆمه‌ندیی نوئژه‌که ده‌گه‌یه‌ئو، نه پیچه‌وانه‌ی ملکه‌چی ناو نوئژه. به‌لام ئەگەر به‌ری دهستی سێ جار به‌سەر له‌شیدا به‌ کیش کردو جهسته‌ی به‌ له‌پی خۆی له‌و ماومه‌دا خوراند ئەوه نوئژه‌که‌ی بووچه، مه‌گەر ئالۆشیکێ زۆری هه‌بێ وه‌ک گه‌پێ، وه‌ نه‌توانی ئوقره‌ی له‌سەر بگرێ، ئەوه به‌ مه‌هانه‌ی ره‌وا و مرده‌گیرێ.

(۳) نوئژ پووچ ده‌بیته‌وه به‌ په‌یدا‌بوونی نانوئیزی (حه‌دمت) ئیتر به‌ قه‌ستی بێ یا به‌ هه‌له‌، وه‌ له‌ پێشیه‌وه نانوئیزی نا‌هه‌میشه‌ی (حه‌دمت غه‌یره دائیم) هه‌بوو بێ یا نه‌بوو بێ چون یه‌که، چونکه هه‌زرمه‌ (درووه‌ خوا‌ه له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموئ: ئەگەر که‌سیکتان له‌ناو نوئژدا بایه‌کی ئێ بوومه‌وه، با نوئژه‌که‌ی بپێ و ده‌سنوئژ بگرێته‌وه نوئژه‌که‌ی له‌ نووکه‌وه بکاته‌وه (ئه‌بو داوود گێراویه‌ته‌وه) تیرمی‌ذی فه‌رموو یه‌تی: فه‌رموو ده‌یه‌کی جوانه‌، یه‌کگرتنیش دامه‌زراوه له‌سەر ئەم شیوانه‌ی باسکران، جگه‌ له‌ شیوه‌ی هه‌بوونی نانوئیزی له‌ پێشیه‌وه.

(۴) نوئژ پووچ ده‌بیته‌وه به‌ په‌یدا‌بوونی پیسی به‌ جله‌که‌یه‌وه یا به‌ له‌شیه‌وه، یا له‌جێ نوئژه‌که‌یدا، چونکه پاکیی ئەم سێ شته‌ مه‌رجه بۆ دامه‌زراندنی نوئژ، وه‌ک له‌ پێشیه‌وه باس کرا، وه‌ ئێ ئەگەر پیسییه‌ک که‌وته سەر شوپنیکێ ده‌سه‌جێ لایدا قه‌یناکا. خال هه‌رامه‌، چونکه له‌ شه‌رعا رێگه‌ی لیگیراوه، جا ده‌بێ کوێری بکاته‌وه ئەگەر مه‌ترسی ئەوه‌ی ئێ نه‌ده‌کرا که‌ شوپنه‌که‌ی بپێ به‌ زامیکێ وا ناچاری بکا ته‌یه‌موم بکا، به‌لام ئەگەر مه‌ترسی ئەوه‌ هه‌بوو ئەوه‌ پێویست به‌ لا‌بردنێ خاله‌که‌

ناكا، لەبەر ئەۋەدى ئەو خالەۋە ھەم نوپۇزى دروستە ھەم بەرنوپۇزىكردى، گرېمان زامەكەى بە دەرمانىكى پېس تېماركرد، يا بە دمزوۋىيەكى پېس دووربىيەۋە، يا جىگەيەكى لەشى شەق كىردو پارچەيەكى پېسى تيا مۇتوربەكرد، ۋەك ئەۋە بە ئىسكىكى پېس شىكستى بگرېتەۋە، ئەۋە پېۋىست ناكا ئەو شتە پېسە دەرېكىشى، لەكاتى ۋادا نوپۇزەكەى دامەزراۋە.

۵) نوپۇز پوۋچ دەبىتەۋە بە دەرگەۋتنى شەرما، چۈنكە پېۋىستە لەناۋ نوپۇزدا داپۇشرى، ۋەك لە پېشەۋە رابورد، جا ئەگەر خۇى بە قەستى دەرې خست نوپۇزەكەى پوۋچە، بەلام ئەگەر با دەرې خست دەبى گورج داپېۋشى، ەنا نوپۇزەكەى پوۋچ دەبى، ەروا ئەگەر پىشتەمالەكەى كرايەۋە، يا بەنەخوئىنەكەى پچراۋ گورج خۇى كۆكردەۋە نوپۇزەكەى دروستە.

۶) گۇرپىنى نىيەت، ۋەك ئەۋەنىيەتى دەرچوون لە نوپۇز بەيىنى چۈنكە مەرچى نىيەت ئەۋەيە تا دوابەشى نوپۇزەكە بىيىنى، ەەر ۋايە ئەگەر نىيەتەكە لە فەرزىكەۋە بگۇرپى بۇ فەرزىكىتر، بەلام ئەگەر فەرزىكى كىرد بە سوۋنەتى رووت، بۇ ئەۋەى بە جەماعەتىكى رەۋادا بگا، ۋەك ئەۋە بە تەنيا نوپۇزى فەرزىكاۋ، لە پاش دوو ركات سلاۋ بداتەۋە، ەتا فرىاى جەماعەت بىكەۋى، ئەۋە دەبى، بەلام ئەگەر كىردى بە نوپۇزىكى دىارىكرۋ، ۋەك دووركاتى چىشتەنگاۋ ئەۋە دروست نىيە، چۈنكە نوپۇزى دىارىكرۋ لە سەرەتاگەيەۋە كارى بە دىارىكردن ەيە لەكاتى نىيەتەيىناندا. ەتا ئەگەر بىرپارىدا كە نوپۇزەكەى بىرپى دەسبەجى

پووج دهبیتهوه، چونکه پوویسته نییهت (نیاز) بهردهوام بی تاکاتی لیوونهوه، ههروا نهگهر گومانی بوو: که ئایا بیپرئ یانا؟ نویرهکهی پووجهوه دهبی، بهلام نهگهر به خهیاڵ دههات به دلیدا، وهك حائی مرؤی رارا نهوه وهسوهسهو خهیاڵاته نویر پووج ناکاتهوه.

(۷) پشتکردنه رووگه نویر پووج دهکاتهوه، ههروا ومرچهرخانی سینگ لی بهبی مههانه، چونکه مهرج بو دانراو نامیئی به نهمانی مهرجهکهی، دیاره کهرووکردنه رووگه مهرجی دامهزراندنی نویره.

(۸، ۹) ههشتهمو نویهم: لهو شتانهی که نویریان پی پووج دهبیتهوه خواردن و خواردنهوهیه، چونکه له شوینی به یهکی لهم دووه رۆزوو پووج ببیتهوه نویر چاتر پووج دهبیتهوه پییان، سههرهپای نهوهیش بههوی خواردن و خواردنهوهکهوه نویرهکه پشت گوئی دهخا، له راستیدا مهبهست له پهرسینی جهستهیی (عیباداتی بهدهنی) تازهکردنهوهی باومره لهناو دلداو، گفتوگوی دله لهگهڵ خوداداو گهراڤانهوهیه بو پهناي سیبهری رحمهتی خودا، دیاره که خواردن و خواردنهومیش دژی نهوهیه. بهلام نهگهر له بیری نهبوو شتی خوارد یاشتی خواردهوه، یانهیدهزانی که نهوه نادرسته، چونکه نو موسولمان بوو، یا له بهرشتی تری ناوا، وهك نهوه پهروهردی دهشت و دموو چۆلهوانی و دوور له مهلاو زانابی، نهوه نهگهر کهمبی نویرهکهی بهتال ناب، بهلام نهگهر زۆری، ئیتیر به نهزانی بی، یا لهبهر له یاد چوونبی، نهوه نویری پی پووج دهبی، چونکه نویر وهك رۆزوو نیه، چونکه نویر بریتییه له چهند کاریکی ریزکراو، که کاری زۆر له نیوانیاندا -

ریزه که یان ده چرینن. که سئ به زور شتی دمرخوارد بدرئ نویژه که ی پووج دمبیته وه چونکه شتی وا زور که مه، مه گهر به ده گمه ن روو بدات.

(۱۰) بی که نینن به قاقابی و دوو پیتی ئی پهیدا ببی نویژ پووج ده گاته وه، به مهرجی به قهستی بی، نه گهر زوری بۆ هاتبوو قهیناگا. به لام نه گهر دوو پیتی ئی پهیدا نه بوو، له بهر نه وه ی به قسه دانانری نویژ پووج ناکاته وه.

(۱۱) له نیسلام و مرگهران، نیت هر لکه پانه وه که به کرده وه بی، وه ک کړنووش بردن بۆ بت، یا به قسه بی، وه ک نه وه بلئ سئ خوا ههیه، یا به بیرو باومرپی، وه ک نه وه باومرپی وابی که خوا نیه، نه وه له م کاتانه دا ده سبه جی بی باومر دهبی و نویژه که ی پووج به تال دمبیته وه.

بزانه یه کی که له وانه ی که نویژ پووج ده که نه وه دوا که تنی پاشنویژه له پیشنویژه که ی به دوو بنیات، که ههر دوکیان بنیاتی کرده وه یی (روکنی فیعلی) بن، به لام به مهرجی به قهستی دوا که وه ی.

وه ک نه وه له گه لی دا نه فریای چه مینه وه و نه فریای راستبوونه وه له چه مینه وه بکه وئ، هه روا نویژه که ی پووج دمبیته وه نه گهر به قهستی به دوو روکنی فیعلی پیش پیشنویژه که ی بکه وئ، چونکه نه وه پی چه وانه یه کی زور ناقولاو دزی وه، هه روا نویژ پووج دمبیته وه به قوتدانی چلمی که له سه ره وه دابه زئ، به مهرجی بتوانی فری بدا.

٦٩) كورنوشى ھەلەو ھۆيەكانى:

(پېناسەكەي): ھەلەلەزمانا لەبىر چوونى شتەو بى ئاگا بوونە لىي، لە زاراوى شەرعدا: بى ئاگا بوونە لەشتى لەناو نوپۇزدا كورنوشى ھەلە بۆ ئەو ھەلەزراو ھەلەزراو ھەلەزراو نوپۇز چارە سەر بكا، ئەمەيش لەفەرزو سوننەتدا، لەسەر ھەلەزراو، چوون يەكە، واتە: بۆ ھەلەزراو ھەلەلەكاتى ھەلەلەزراو كورنوشى ھەلە سوننەتە.

كۆكەر مەكەي:

زabitەو كۆكەر مەكەي كورنوشى ھەلە ئاوايە: سۆزدەي ھەلە سوننەتە لەبەر كەردنى شتىكى وا كەنەيى لى كرابى لەنوپۇز، ھەكەو زىيادەي راو ھەستان، يارو كەو كەيى زىيادەي، ياكورنوشىكى زىيادەي، ياتە حىياتىكى زىيادەي، كەلەشويىنى خويانا نەبن و بەھەلە بىر كەن، يالەبەر لەبىر چوونى شتىكى وا كەفەرمانى بى كرابى، ھەك نەكەردنى چەمىنەو ياكورنوش، يارو ھەستان بۆ فاتىحا، يادانىشتن بۆ تەحىياتى پىويست، يانە خويىندى شتى پىويست ھەك فاتىحاو تەحىياتى فەرز، جا ئەمانە دەبى بەسەر بىر كەنەو ئەو سا كورنوشى ھەلەيان بۆ دەبىر لەو شويىنەدا كەبۇي دىيارى كراو، جانەگەر كابرا لەناو نوپۇزەكەدا ئەم ھەلەيەي ھەلەكەوتەو ئەو بەسەرى دەگىر تەو ھەلەكەوتەو شتەنە كراو ھەكە دەكاو تەواو، بەلام ئەگەر لە دوا سلاودانەو بىر كەوتەو ھەلەش بەسەردا تى نەپەر بىو ئەو ئەو كەپەراندوويەتى دەگەر تەو ھەلەسەرى بەتەواو دەكاو كورنوشى ھەلەيش دەبات، بەلام ئەگەر كاتىكى دىرئى بەسەردا،

تیپه‌ری نه‌وه ده‌بی سهر له‌نوئێ نه‌وه نوێزه بکاته‌وه، بۆ درێژی کاتیش دوو فهرمانیشت هه‌یه: یه‌که‌میان ده‌فه‌رموئ ده‌که‌رپینه‌وه و بۆ سهر عورف، دووهمیان: ده‌فه‌رموئ: نه‌وه‌یه زیاتر بێ له‌ئهن‌دازه‌ی رکاتی!

به‌لام جیاوازی نییه له‌نیوانی ئهم شیوانه‌دا: له‌پاش سلاودانه‌وه قسه بکا یا نه‌یکا، له‌مزگه‌وت دهرچووبی یانا، پشتی کردبێته رووکه یانا، نه‌مه هه‌مووی کاتی وایه که‌سوور بزانی ئه‌وشته‌ی نه‌کردووه، به‌لام نه‌گهر سلاوی دایه‌وه‌وه که‌وته گومانه‌وه که ئایا نه‌وه بنیاته یانه‌وه رکاته‌ی کردووه یا نا؟ نه‌وه له شیوه‌ی وادا هیچی له‌سهر نییه، نوێزه‌که‌ی ته‌واوه، نه‌مه‌یش به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌وه‌یه که‌له ناو نوێژدا گومانی بۆ په‌یدا ببی، که‌ئه‌وه شته‌ی کردووه یانا؟ نه‌وه له‌م شیوه‌یه‌دا کام لا یه‌قین بوو له‌سهر نه‌وه‌وه نوێزه‌که‌ی ته‌واو ده‌کاو کار به‌بنه‌رمت (ئه‌صل) ده‌کا، چونکه خۆشه‌ویست (درووه‌ی خوا له‌سه‌ربه‌ن) فهرموویه‌تی: نه‌گهر که‌سیکتان له‌نوێژدا گومانی بۆ په‌یدا بوو، وه‌نه‌ی دهمانی که‌چه‌ن رکات نوێژی کردووه، وه‌ک نه‌وه‌نه‌یدم‌زانی که‌سێ رکاتی کردووه یا‌چوار، نه‌وه با گومانه‌که‌ی توور بدا، چه‌نده‌ی له‌لا یه‌قین و بێ گومانه‌، باله‌سهر نه‌وه‌وه نوێزه‌که‌ی ته‌واو بکا، له‌پاشا له‌پیش سه‌لام دانه‌وه‌وه دوو کورنووشی هه‌له‌ ببات، جا نه‌گهر له‌راستیدا پینج رکاتی کردبوو نه‌وا نه‌وه دوو کورنووشه نوێزه‌که‌ی ده‌که‌نه‌وه به‌جووت، نه‌گهر چواری ته‌واویشی کردبوو نه‌وا نه‌وه دوو کورنووشه دهم‌ن به‌هو‌ی نوشوستی و سهر شو‌ری بۆ شه‌یتان (موسلیم). نه‌مه سه‌بارمت به‌ پێشنوێژو نوێژکاری ته‌نها وایه، به‌لام پاشنوێژ نابێ له‌خۆیه‌وه به‌ته‌نها کورنووش ببا به‌بێ پێشنوێزه‌که‌ی، چونکه پێشنوێزه‌که‌ی به‌ر پرسیاریی هه‌له‌که‌ی نه‌وه هه‌ل ده‌گرێ.

جا ئەگەر پاشنویژ لەناو تەحیاتدا بۆی دەرکەوت کە چەمینه وە
 نەکردوو، یافاتیحە نەخویندوو، یاشتیکى وا، وە ئەمەى لە شوینی
 خۆیدا لەبەر نەبوو، یالەم بارمیه وە، گومانى بۆ پەیدا بوو، جا ئەگەر
 پیشنویژەکەى سلاوى دایە وە، ئەو دەبى گورج هەلسى رکاتى بەتەواوى
 بکا، بەلام کورنووشى هەلە نەبات، چونکە ئەو گومانەى کەبۆى پەیدا
 بوو لەو کاتەدا بوو کە ئەم لە حالەتى ئیقتیدا بوو، لەبەر ئەو
 پیشنویژەکەى ئەو دەدەگرێتە ئەستوى خۆى. سوننەتە گرنگەکانیش
 کەپێیان دەگوترى: ئەبەاز، وەك تەحیاتى یەكەم و سەلاواتدان لەسەر
 پیغمبەر لە تەحیاتى یەكەماو قونووتى بەیانى و قونووتى نیوەى دوایى
 رەمەزان، ئەمانە گەرچى لەگورۆكى نوێژ نین، بەلام سوننەتە
 بەگورنووشى هەلە پر بکړینه وە، ئەگەر بەهەلە تەرك کرابوون، چونکە
 بەهۆى نەکردنیا نەو زەدە لەنوێژەکەدا پەیدا دەبى. سەر بەلگە
 لەتەحیاتى یەكەم دا: ئەم حەدیثەى بوخارى و موسلىمە، کەعەبدوللای
 کورى بوجهینه {رەمەتە خوا لیبى} دەفەرموى: حەزرىت {دروودە خوا لەسەربە}
 تەحیاتى یەكەمى نەخویند، بەلام لەپیش ئەو دەدا کە سلا و بداتە وە
 کورنووشى هەلەى بۆ برد، جا ئەوانى تریش بەقیاس لەسەر ئەو. غەزالى
 {رەمەتە خوا لیبى} لە بارەى هۆى قیاسکردنى ئەم ئەبەازانەى تر، لەسەر
 تەحیات دەفەرموى: {چونکە ئەمانیش پێك وەك تەحیات، لەدروشم و
 نیشانە دیارى و تاییبەتى یەکانى ناو نوێژن} جا ئەگەر نوێژ خوین یەك
 لەم سوننەتە گرنگانەى نەکردو دەستى کرد بەکردنى فەرزىكى ناو نوێژ،
 ئیتر دروست نیه بۆى بگەرێتە وە بۆ سەرى، دەنا ئەگەر بزانی کە ئەو
 نادروستە، وە بەقەستى بگەرێتە وە بۆ سەرى ئەو نوێژەکەى پووچە، جا

ئەگەر لەبیری نەبوو تەحیاتی یەگەمی نەخویندو دەستی کرد
بەراوەستان بۆ خویندنی فاتیحە، یالە حالەتی هەڵسانەویدا بوو، لە
راستبوونەوێوە نزیکتر بوو هەتا لەدانیشتنەوێوە، ئەوێوە دروست نییە بۆی
بگەرێتەوێوە بۆ دانیشتن، بەلام کورپنووشی هەلە بۆ ئەم حالەتە دەبا، بەلام
ئەگەر لەدانیشتنەوێوە نزیکتر بوو ئەوێوە دادەنیشی و کورپنووشیش دەبا،
چونکە پیڤەمبەر (ەرۆدە خوا لەسەربە) دەفەر موی: ئەگەر کەسیکتان لەرکاتی
دوێم دا تەحیاتی نەخویندو ئەزەکی دا هەلبسیتەوێوە، بەلام هیشتا
بەتەواوی راستەوێوە نەبوو بوو، ئەوێوە بادابنیشیتەوێوە، بەلام ئەگەر
بەتەواوی راستەوێوە بوو، ئەوا بادانەنیشیتەوێوە، وەدوو کورپنووشی هەلە
بیات. (ئەحمەد/ ئەبو داوود/ ئیبنو ماجە/ لە موغیرە کوری
شوعبەوێوە) ئەگەر قونووتی نەخویندو دەستی کرد بەدانیشتن، ئیتر نابێ
بگەرێتەوێوە بۆی، دەنانوێزەکە یووچ دەبی، بەمەرچی بەقەستی وابکاو
بیشزانی کە ئەوێوە قەدەمغەپە، وەدوو سوژدە ی هەلە لەم کاتەدا دەبا
لەباتی تەرکی قونوتەکە، ئەمە بەس بۆ قونووتی بەیانی و وتری نیووی
دوێمی رەمەزان وایە، بەلام قونووتی کارەسات (کەناوێدارە بەقونووتی
نەوازیل) بەقەستی تەرك بکری، یابەهەلە، کورپنووشی هەلە ی ناوی.

ورده سوننه تەکان: وەکوو وێردەکانی چەمینیەوێوە کورپنووش و
ئەللاھو ئەکبەرەکانی گواستەوێوە نزای سەرەتای نوێژو شتی تری لەم
بابەتە، نەلەباری قەستی داو نەلەباری هەلەدا، کورپنووش بۆ تەرکیان
سوننەت نییە، بایستی ئەوێوە ئەمەپە: کورپنووشی هەلە خۆی لەناو نوێژدا
زیادەپە، کەواتە دروست نییە بکری مەگەر لە رێگەی تەوقیفەوێوە، جا
لەهەندێ لەئەبەعەدا دەقی شەری لە سوننەتدا هەپە، وەکوو کورپنووش

بردنی هه‌له، له‌کاتی ته‌رکی ته‌حیاتی یه‌که‌ما، ئیتر ئه‌و شتانه‌ی تریش که‌وه‌ک نه‌و سوننه‌تی گرنگن و له‌ئه‌بعاضن، قیاس له‌وه‌ ده‌کرین، به‌لام ورده سوننه‌ته‌کانی تر که‌ له‌ ئه‌بعاض نین له‌سه‌ر بنه‌رمت (ئه‌صل) ده‌میننه‌وه.

جیگه‌ی کورنووشی هه‌له‌ له‌پاش خویندنی ته‌حیاته‌وه‌یه، له‌پیش سلا‌ودانه‌وه‌دا، وه‌ک له‌پیشه‌وه‌ له‌دوو گێرانه‌وه‌که‌ی بوخاری و موسلیم دا رابورد. ئیبنو شه‌هابیش ده‌گێرپه‌ته‌وه‌ ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر {درووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌} له‌سه‌ر چه‌ند شیوه‌یی کورنووشی هه‌له‌ی ده‌برد، به‌لام دواشیوه‌ی ئه‌وه‌بوو: له‌پیش سلا‌وه‌وه‌ کورنووشی هه‌له‌ی ئه‌برد. کورنووشی هه‌له‌ سوننه‌ته‌ فه‌رز نییه، چونکه‌ ده‌فه‌رموئ {درووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌}: رکا‌ته‌که‌و دوو کورنووشه‌که‌ ده‌بن به‌سوننه‌ت.

٧٠) ئه‌و کاتانه‌ی که‌نوێژیان تیادا نا په‌سه‌نده‌:

ئه‌و کاتانه‌ی که‌نوێژیان تیادا ناباشه‌ پێنجن، واته‌: نوێژی که‌ هۆیه‌کی تایبه‌تی نه‌بێ له‌م پێنج کاته‌دا ناباشه‌، سیان له‌م پێنجه‌ په‌یوه‌ندیان هه‌یه‌ به‌وه‌خته‌وه‌:

١) کاتی گزنگدانی خۆر هه‌تا به‌قه‌دمر رمی به‌رز ده‌بیته‌وه‌.

٢) کاتی گه‌یشتنی خۆر به‌ناوهراس‌تی ئاسمان هه‌تا که‌می لاده‌دا

٣) کاتی زمرده‌په‌ر هه‌تا به‌ته‌واوی خۆر ئاوا ده‌بێ.

به لگه‌ی رۆشنی ئەمەیش ئەو دیه کە ئیمامی موسلیم دەگێڕێتەو: عوقبە‌ی کۆری عامیر {ره‌زاه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌} ده‌فه‌رموئ: له‌م سێ ده‌مه‌دا پێغه‌مبه‌ر {ه‌رووده‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌} نه‌یی ئی ده‌گردين کە نوێژيان تيا بکه‌ين، يا مر دووی خو‌مانيان تيا بنیژين: کاتی خۆر گزنگ ده‌دا هه‌تا به‌رزوه‌ ده‌بی، کاتی خۆر ده‌گاته‌ ناوه‌راستی ناسمان هه‌تا که‌می لانه‌دا، کاتی کیش خۆر زه‌رد هه‌لده‌گه‌رئ و ته‌واو ده‌نیشی تا ئاوا ده‌بی. هۆی ئەم ناباشیه‌ ئەمەیه‌: پێغه‌مبه‌ر {ه‌رووده‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌} ده‌فه‌رموئ: کاتی خۆر هه‌لده‌ی شاخی شه‌یتان له‌گه‌لده‌ی هه‌لده‌ی، کاتی به‌رزوه‌ ده‌بی لێی جیا ده‌بیته‌وه‌ کاتی گه‌یشه‌ ناوه‌راستی ناسمان جووت ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌لی، کاتی له‌ ناوه‌راستی ناسمان لاده‌دا دیسان لێی جیا ده‌بیته‌وه‌، کاتی ده‌ست ده‌کا به‌ ئاوا بوون جووت ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌لی کاتی ئاوا ده‌بی لێی جیا ده‌بیته‌وه‌ {شافیعی}.

مه‌به‌ست له‌ شاخی شه‌یتان گه‌لی شه‌یتانه‌، شه‌یتانه‌رسته‌گانه‌، که‌له‌م وه‌ختانه‌دا کۆر نووشی بۆ ده‌به‌ن، گوته‌راویشه‌: شه‌یتان خۆی له‌م هه‌لانه‌دا، سه‌ری له‌خۆره‌وه‌ نزیک ده‌کاته‌وه‌، هه‌تا ئەو دی کۆر نووش بۆ خۆر ده‌با کۆر نووش بۆ ئەویش ببات.

ئەو دوانه‌که‌ی تریشیان په‌یوه‌ندی یان به‌کاره‌وه‌ هه‌یه‌، یه‌که‌میان هه‌رکاتی نوێژی عه‌صر گرا، هه‌تا خۆر ئاوا ده‌بی، دووه‌میان له‌پاش کردنی نوێژی به‌یانی هه‌تا خۆر ده‌که‌وئ. به‌لگه‌ی ئەمیش ئەمەیه‌ شه‌یخان له‌ئهبو هورمیره‌وه‌ ده‌گێڕنه‌وه‌: پێغه‌مبه‌ر {ه‌رووده‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌}: نه‌یی کردووه‌ له‌نوێژ له‌دوا نوێژی عه‌صر هه‌تا خۆر ئاوا ده‌بی، وه‌له‌دا نوێژی به‌یانی هه‌تا خۆر هه‌ل ده‌ی.

لهم کاتانه، کاتی گه ویشتنی خور به ناو مراستی ناسمان، له رۆژی ههینیدا، چهرت (استثناء) دهکری، لهم بارهیه وه فهرموودهیهکی مورسهل ههیه، نهبو داوود گیراویه ته وه، هۆی نه وه که نوێژ لهم کاته دا له رۆژی ههینیدا ناباش نییه دهگه رپته وه، بۆ نه وه که و نه زو خه وه لهم حه له دا زۆر بۆ دانیشته و کان دههینێ که چاومروانی دوان و نوێژی ههینی دهگهن، جاوا باشه به هۆی نوێژی سوننه ته وه خه وه له خۆی دوور بخاته وه، نه با دا خه وه بردنه وه دهس نوێزه که ی بشکینێ، جا ناچار ده بێ که ههنگاو هه ل نئ به سه ر سه ری مه ردومه که دا، بۆ دهس نوێژ گرتنه وه. له شوینه کانی ش مه که که ی پیروژ چهرت دهکری، خودای گه و ره ریزو فه دری پتر بفه رموی، چونکه دهفه رموی (مرووده خواه له سه ربێ): نه ی به نی عه بدومه ناف! نه گه ر که سێ له ئیوه بوو به کار به ده ده ستی موسلمانان هه که سێ له هه رکاتی که دا ویستی ته وافی مائی خوا بکا یانوێژی له ناو دا بکا رپگه ی ئی مه گرن، ئیتر چ شه و بێ چ به رپۆژ، (تیرمیزی و کهسانی تری ش گیراویانه ته وه). به لام نوێژ لهم حه له ی ش دا زۆر باش نییه و پێچه وانه ی چاکتره (خیلافی نه ولایه) هه تا دمر باز ببین له گیشه ی راجیایی، چونکه مالیک و نه بو حه نیفه لهم بارهیه وه رایان جیایه. به لام نوێژی که هۆیه کی هه بێ و، هۆیه که ی ش له پێشیه وه رووی دابی، وه ک گیرانه وه ی نوێژه چوو ه کان، له فه رزو له سوننه ت و له و نوێژه سوننه تانه ی که مروف وه ک وێرد خووی پیوه گرتبن، کردنی ئه م نوێژانه لهم کاتانه دا هه چ ناباشیه کی تیا نییه. چونکه خۆشه ویست (مرووده خواه له سه ربێ) جائی له دا نوێژی عه صر، دوو رکا ت نوێژی سوننه تی کرد، که عه رزیان کرد ئه م نوێژه له مکاتی ناباشیه دا چی بوو؟ فه رمووی: ئه مه دوو رکا ته سوننه ته که ی دا نوێژی

نیومروویه ئیستا گیرامه وه. (شه یخان) هه روا نوێژیکیش که هۆیه کی وای هه بێ که هاوکات بێ له گه ل خۆیدا، کردنی ناپه سه ند نییه، وه ک نوێژی ته رم و کرپووشی قورئانخویندن و کوپووشی سوپاس و نوێژی خۆر گیران و مانگگیران و نوێژه بارانه، به لام نوێژی که هۆیه که ی له دوايه وه بێ کردنی ناباشه له م کاتانه دا، وه ک نوێژی ئیستیخاره و دوو رکاته که ی ئیحرام دابه وستنی جه ج و عه مره.

٧١) نوێژی به کۆمه ل (نوێژی جه ماعه ت):

سه ر به لگه ی ره وایه نوێژی به کۆمه ل قورئان و سوننه ت و یه کگرتنی گه ل ئیسلامه. یه زدانى پاك دمفه رموئ: {وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ - سورة النساء - ١٠٢/٢} واته: کاتێ تۆ له ناویانا بووی و به رنوێژیت بۆ کردن، نه وه با تاقمێکیان به ره رووی دوژمن راوه ستی و تاقمێ له وان راست ببنه وه دم س بکه ن به نوێژ له گه ل تۆدا.

ئه وه تا له م ئایه ته دا هه تا له کاتێ گه رمه ی جه نگدا خوای گه وره فه رمان ده کا، به کردنی نوێژی جه ماعه ت، دياره له کاتێ ئاسایش و هیمنی و ناشتی دا جه ماعه ت گه ل چاکتره، حوکمی جه ماعه ت له نوێژی هه ینی دا فه رزی عه ینه له سه ر هه موو که سی که نوێژی هه ینی له سه ر بێ، به لام له نوێژه کانی تر دا راجیایی هه یه: فه رمایشتی راست و دروست نه وه یه که سوننه تیکی دامه زراوی زۆر گه وره یه، چونکه خۆشه و یست {درووه هه خواد له سه ربێ} دمفه رموئ: نوێژی جه ماعه ت له نوێژی ته نیا به بیست و

حهوت پله گهوره تره. ددی وشه ی (گهوره تره) که بؤ موفاضه له یه، واته: نه وه ده گه یه نئ که ههر دوو کاره که دروست بن، به لام لایه کیان له ولایه که ی تریان باشر بی، دنا نه گهر لایه کیان نادرست بوایه موفاضه له دروست نه ده بوو! چونکه موفاضه له پله دانانه بؤ دووشتی باش!

گهر چی هندی زانا ده فهرموون: نویژ به کومه ل فهرزی کیفایه یه نه گهر له شوینی هندی که سیان بیکه ن له کول هه موویان ده که وئ به لام نه گهر که سیان نه یان کرد هه موویان گونا هبارن، به لگه یشیان نه م فهرمایشته ی پیغه مبه ره (مرووده خواه له سه ربؤ): ههر کاتئ سی موسلمان، یاپتر له سی موسلمان، له شوینی کدا یه کیان گرت، چ گوندنشین بن چ کؤچه ری، وه نویژ جهماعت نه که ن، نه وه بی گومان که شهیتان زال بووه به سه ر یاناو فریوی داوون، ددی نه ی پیاوی موسلمان! ناماده ی جهماعت به و هه میسه له گهل کومه ل به و له گهل جئ مه مینه و به ته نیا مه به، چونکه گورگ نه و مه ره ده خوات که له گله بر ده بی! (نه بو داوود/ نیمامی نه حمه د/ نه سائی/ نیبنو حیان/ حاکم).

هه یشه ده فهرموئ: جهماعت فهرزی سه ره، واته فهرزی عهینه له سه ر هه موو که سی، چونکه خوشه ویست (مرووده خواه له سه ربؤ) ده فهرموئ: به و که سه که گیانی منی وا له ده ستدا نیازم هه بوو که به پیاوی بلیم: له حیاتی خوم به رنویژی یه که بؤ خه لکه که بکا، وه خوشم برؤم بؤ سه ر نه و پیاوانه که له نویژ جهماعت دوا ده که ون، وه فهرمان بده م که به باوشه دار ماله کانیان به سه ردا بسوتینن. (شه یخان). به لام نه م فهرمایشته ئاوا رمت کراو ته وه: که نه م رووداوه سه بارمت به ناپاکان بووه، سه ره رای

ئەو ھېش پېغەمبەر (دروود خواھ لەسەربە) ھەر شەكەى جى بە جى نەكردوو،
وئەو ھى بوو لەم لایەنەو تەنیا نیا زىكى روت بوو، كردهو ھى لەگەل
دانەبو.

بەلام بزانه كەجارى واھەيە جەماعەت، بەھۆى ھۆيەكى
لاوكميەو، پيوويست دەبى، وەك ئەو دەبينى ئىمامى لەناو روکوعدايە،
ھەق دىزانى ئەگەر نوێژ لەگەلایا دابەستى فرىاى ركاتى دەكەوئ و
نوێژكەى بەھۆى ئەو دەبى بەئەدا، دىنا دەبوو بەقەزا، چونكە بە
تەنیا فرىاى ركاتى ناكەوئ لەكاتدا، ئەو نابی بەتەنھا نوێژكەى بكا،
جارى وايش ھەيە جەماعەت حەرامە، وەك ئەو دەبينى پېشنوێژى
لەتەحياتى كۆتايى دايە، ئەگەر ئىقتىداى پى دەكا فرىاى ركاتى لەكاتدا
ناكەوئ، بەلام ئەگەر بەتەنھا نوێژ بكا فرىاى ركاتىكى نوێژكەى لەناو
كاتى خۆى دا دەكەوئ، ھەر نوێژىكىش فرىاى ركاتىكى كەوتى
لەكاتەكەيدا بەحازر دادەنرئ، ئەو دەبى لەم حەلەدا بەتەنھا ئەو نوێژ
بكا. زاتى جەماعەت بەئەو نەدىش دىتە جى كەپياو لەمالەو لەگەل
ژنەكەى و كەسانى تر دا نوێژ بەكۆمەل بكا. وەل لەمژگەوتا گەلا خىرتەر،
بەلكوو مژگەوت ھەتا كۆمەلەكەى زۆر ترىن جەماعەتەكەيشى خىرتەر،
جا ئەگەر لە نزيكەو مژگەوتى ھەبوو، نوێژكەرەكانى كەمتر بوون،
لەدووريشەو مژگەوتى تر ھەبوو نوێژكەرەكانى پتر بوون، ئەو (لەدوو
شيوەدا نەبى) جەماعەتى مژگەوتە دوورەكە خىر ترە، شيوەى يەكەم:
ئەگەر ئەم بچى بۆ دوورەكە جەماعەتى نزيكەكە بەھۆى چوونەكەى
ئەو دەبەكەى بکەوئ، وەك ئەو ئىماميان بى. شيوەى دووھم: پېشنوێژى
دوورەكەيان بىدەتكاربى، بۆ ئەمە بەدكار (فاسيق)يش وەك بىدەتكار

وايه. هەر كهسێ بهیهك ههناسه، یا بهكه مێریش، له پێش سلاودانهوهی
پێشنویژدا فریای نویژدابهستن بکهوێ لهپشتیهوه، ئهوه فریای
جهماعهت دهکهوێ و لهخیرهکهیدا بهشدار دهبی، چونکه خوشهویست
(دروود خوا لهسهربه) دهفهرموێ: کاتی دین بو نویژ ئهگهر ئیمه لهناو
کورپنووشدا بووین، ئهوا نویژ دابهستن و یهك سهر کورپنووش ببهن، بهلام
بههیچی مهژمێرن، واته: بهرکاتی حلیب مهکهن، وهل ئهوهی فریای
چهمینهوه بکهوێ لهگهڵ بهر نویژدا ئهوه فریای ئهو رکاته دهکهوێ.
(ئهبو داوود).

بزانن کاتی پاش نویژ فریای چهمینهوه دهکهوێ کهفریای
ئارامبوونهوه لهگهڵ پێشنویژدا بکهوێ لهناویدا، چونکه بهبی
ئارامبوونهوه چهمینهوه حلیب نییه، واته: دهبی لهچهمینهوهدا فریای
ئهوه بکهوێ کهبلی (سبحان ربی العظیم) یا بهئهندازهی گوتهی ئهم
ویرده رابوهستی پێش ئهوهی بهرنویژ له چهمینهوه بهرزوه ببی.

مهرجی دهسکهوتنی جهماعهت ئهوهیه: کهپاشنهێژ واته:
(مهئموم) لهکاتی نویژدا بهدابهستنهوه نییته جهماعهت بیئی، چونکه
چاولیکردن و شوینکهوتنی پێشنویژکردمهوهیهو کاره، کاریش له عیباداتدا
پێویستی بهنیازو نییته هیه، کهواته: بهر حوکمی گشتی ئهم
فهرمایشتهی پێغمهبر (دروود خوا لهسهربه) دهکهوێ: ههموو کردهوهی به
پێی نیازو نییته کهیهتی... بو ئازادی رهسیده دروسته لهپشت بهندهو
منالهوه نویژی جهماعهت بکا، دروستبوونی پهیرهویی (ئیقتیدا) به
بهنده، بهپێی ئهمهیه کهبوخاری دهیگیرێتهوه: کهعائیشه (رهزاه خوا
لێبێ) بهندهیهکی ههبوو، ناوی کوران بوو (رهزاه خوا لێبێ) ئهم زهکوانه بهر

نويژى بۇ عائىشە دەكرد، پەيرەۋى بەمنالېش بەيى ئەمەيە: عەمرى كورى سەلەمە لە سەردەمى پېغەمبەردا لەتەمەنى جەوت سالىدا بەرنويژى بۇ ھۆزەكەي خۇي دەكرد. (ئەم باسە بوخارى گېراۋيەتەۋە). پەيرەۋىي پياۋ بەژن دروست نىيە، چونكە خۋاي گەۋرە دەفەرمۇي: {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ - سورة النساء - ۳۴/۴} واتە: پياۋان سەركارى سەر ژنانن و چاۋ دىرن بەسەريانەۋە. پېغەمبەرىش (دروۋدە خۋاە لەسەربە): دەفەرمۇي: لەو شويئانەدا كەخۋا ژنانى خىستۈتە دواۋە بىيانخەنە دواۋە، لەفەرمۇدەيەكى تردا دەفەرمۇي: ھۇشيار بن ھىچ ژنى بەرنويژى بۇ ھىچ پياۋى نەكات. (ئىبنو ماجە) ھەندى زانائىش ئەمەيان كىدوۋە بەبەلگە لەم مەسەلەيەدا، كە پېغەمبەر (دروۋدە خۋاە لەسەربە): فەرمۇيەتى: ھەرگەلى كاروبارى گىرنگى خۇيان بىسپىرن بەژنى و ژن بىكەن بەسەرۈك و ئاغاي خۇيان ئەو گەلە سەر كەۋتوۋ نابى. (بوخارى و نەسائى و تىرمىزى و ئىمامى ئەحمەد لەئەبو بەكرەۋە گېراۋيانەتەۋە) لەبەر ئەۋەيش كەئافرىت شەرمگايە، ئەگەر بىي بەپىشئويژ بۇ پياۋ دەبى بەھۋى گىرفتارى، ۋەكى تىرىش ئەگەر كەسى پەيرەۋى (ئىقتىدا) بەژن بكا واتاي وايە كەدەستە جەلەۋى نويژەكەيى داۋە بەدەستى ئەۋەۋە. مەبەست لەخوينەۋار (لە بابەتى پىشئويژىدا) ئەۋمىيە كەبەجۋانى بىتۋانفاتيحە بخوينى، ھەروا مەبەستىش لە نەخويندەۋار لىردا ئەۋمىيە كەفاتيحاي رەۋان نەبى، جا پەيرەۋىي خوينەۋار بەنەخوينەۋار دوۋ فەرمائىشتى لە سەرە: ھەرە ئاشكراگەيان ئەمەيە: ئەۋە دروست نىيە، چونكە خۇشەۋىست (دروۋدە خۋاە لەسەربە): دەفەرمۇي: ئەۋكەسە بەر نويژى بۇ كۆمەلى دەكا، كەلەھەموۋيان باشتى قورئان بخوينى، لەبەر ئەۋەيش

چارو بار پېشنويز بهرپرسيار دهبي له قورئانخويندنی پاشنويز، وهك نهو شيوهيه كه پاشنويز له چه مينه وهدا فرياي بهرپهويي بكهوئ، دياره كه نه خویندهوار، بهم واتايه ي كه بومان ديارى كرد بهرگه ي نه وه ناگرئ و ناتوانئ نهو بهر پرسيارى يه بگريته نه ستوى خوئ، بهلام نه گهر خوینهوار له نويزي په نامه كيدا بهرپهويي به نه خویندهوار كرد، نه وه نويزه كه ي دامه زراوه و پيويست ناكه له حالئ بكوئيتيه وه، نه خویندهواريش بهرپهويي به نه خویندهواريكى وهك خوئ بكادروسته، هه روا بهرپهويي ژن به ژن دروسته*.

مهرجى دامه زراندى بهرپهويي كردن نه وه يه كه ناگاي له چوئيتي نويزي بهر نويزه كه ي بئ، هه تا بتوانئ بهرپهويي نهو بكا، نهو ناگاداريه يش بهم شيوهيه ديته دى: كه چاوى له هه لسوكه وتي پېشنويز بئ يا گوئى له دهنكي بئ، يا گوئى له دهنكي راگه يين (مبلغ) بئ، ياناگاي له هه لسان و داننيشتنى نويزكه رهكان بئ، كه نه وان ناگايان له حالئ پېشنويزه. مهرجيكى ترى نه وه يه: كه پاشنويز پيش نه كهوئ له پېشنويز له جيگه نويزدا، چونكه وهك زانراوه نه وان ه ي كه بهرپهوييان به پيغه مبه ره وه ده كرد له نويزدا ليئ پيش نه ده كه وتن، هه روا نه وان ه يش كه له دواجينشينه راشيده كانه وه نويزيان ده كرد، بهلام نه گهر هه ردوو لا

* بهميتز ترين بهلگه لسمر نه وه كمژن بهر نويزي نه كا بئ پياو نه وه يه: كه ذه كوان بهر نويزي ده كرد بؤ عايشه، نه گهر بهر نويزه وه دروست بوايه شتى واته: له عايشه (وه زاه خواه ليبيته) شاراره نه ده بوو.

له ئاستی یهك له شانی یهكدا وهستا بوون ئهوه زیانی نییه، بهلام
باشیش نییه، وهکی تریش ئهم بریاره بۆ ئهوانه وایه كهئهئقهیان نهدابئ
بهگردی كابهدا، چونكه بۆ ئهوان، بۆ پاشنویژ (بهمهرجی لهلای
پیشنویژهوه نهبئ) زیانی نیه ئهگهر ئهوه لهپیشنویژ له رووگهوه نزیکتر
بئ، بزانه سئ شیوه ههیه بۆ پیشنویژ و پاشنویژ:

شیوهی یهكهم: ههردوو لایان لهناو مزگهوتدابئ.

شیوهی دووهم: پیشنویژ لهناو مزگهوتدا بئ و پاشنویژ له دهرهوهی.

شیوهی سێهه: ههردوو لایان لهدهرهوهی مزگهوت بئ.

شیوهی یهكهم: پهپرهبی پئ كردن (اقتداء) دروسته، ئیتر خوا
ریزهكان لهناو خۆيانا پهیهوهست بئ با پچراپن چونیهكه، ههروا رپگرو
نیوان له نیوانیاندا ههبئ یانهبئ، ههروا چون یهكه ههردوولا لهیهك
شویندا بئ یانا، بۆ نموونه: ئهگهر پیشنویژ له منارهیهكا بئ و پاشنویژ
لهبیریکا بئ، یابه پیچهوانهوه، ئهوه له ههموو ئهم وینه یانهدا پهپرهبی
پئ كردن دروسته، چونكه شوینهكه مادهم مزگهوته گشتی بهیهك جیگه
حلیبهو ههمووی بهنیازی نویژ دروست کراوه.

شیوهی دووهم: ئهوهیه پیشنویژ لهناو مزگهوتابئ و پاشنویژ
لهدهرهوهی مزگهوت بئ، لهم شیوهیهدا پهپرهبی پئ كردن بهم مهرجانه
درسته: نیوانیان لهنزیكهی سئ سهه باسك، بهباسکی ئادهمی كهبریتیه
له دووبست، زیاتر نهبئ، ئهم ئهندازهیه لهئاخری سنووری مزگهوتهكهوه
حلیب دهكړئ: لهههمان كاتدا پاشنویژ ئاگای لهبزووتنهوهكانی پیشنویژ
ههبئ، وهك لهپیشهوه روون کرایهوه.

شیووی سییه: ئهوهیه پِیشنوئِز له دهرهوی مزگهوت بن، جا
 نهگهر له دهشتابوون، ئهوه مهرجی دامهزراندنی پهیرهوی پیکردن
 ئهوهیه: ماوه (مهسافه)ی نیوانیان، له نزیکه‌ی سێ سه‌د باسک (ذیراع)
 پتر نه‌بێ، ئه‌مه‌یش له‌سه‌ر فهرمایشتی دامه‌زراوتر. چونکه‌ راوه‌ستان
 له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه‌ له‌ دهشتا، به‌پێی باوی ئاسایی، له‌ حوکمی
 کۆبوونه‌وه‌دایه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش زۆربه‌ی کات، له‌ ماوه‌ی ئاوادا، ده‌نگی
 پِیشنوئِز له‌کاتی ده‌نگ هه‌لپِینی نوئِزی ئاشکرادا، به‌ ئاسایی ده‌گاته
 پاشنوئِز، به‌لام ئه‌گهر له‌ دهشتا نه‌بوون، وه‌ک ئه‌وه‌ پِیشنوئِز له‌ خانوو
 یه‌کابو و پاشنوئِز له‌ خانوویه‌کی تر دا بێ، ئه‌وه‌ مهرجی دامه‌زراندنی
 په‌یره‌وی پیکردن ئه‌وه‌یه: په‌یوه‌ست بن، هه‌تا په‌یوه‌ندی و ئاگابوون
 له‌حالی پِیشنوئِز هه‌بێ، چونکه‌ له‌کاتی وادا جیایی خانوو مایه‌ی له‌یه‌ک
 جیابوونه‌وه‌ی پِیشنوئِز و پاشنوئِز، له‌به‌ر ئه‌وه‌ په‌یوه‌ست بوون و نزیکي
 له‌ یه‌کتری به‌مه‌رج ده‌گرین له‌گه‌ڵ نه‌بوونی رِیگر (حائیل) چونکه‌ رِیگر
 کۆبوونه‌وه‌ قه‌دمه‌غه‌ ده‌کا هه‌روا مهرجی دامه‌زراندنی په‌یره‌وی پیکردنه
 کشیوه‌ شیواز و ده‌ستوری نوئِزی هه‌ردوولا چون یه‌ک بن، ئه‌گهر
 وانه‌بوون و شیوازی نوئِز هه‌کانه‌یان له‌ یه‌کتری جیابوو ئه‌وه‌ په‌یره‌وی پیکردن
 دروست نیه، وه‌ک نوئِزی ئاسایی و نوئِزی مانگو رۆژ گیران و نوئِزی
 ته‌رم. به‌لام دروسته‌ بۆ که‌سێ که‌ نوئِزی جازربکا په‌یره‌وی بکا به‌ که‌سێ
 که‌نوئِز بگِیرِیته‌وه‌، یا به‌پِیچه‌وانه‌وه‌، هه‌روا دروسته‌ که‌سێ فه‌رز بکا
 په‌یره‌وی بکا به‌که‌سێ که‌سوننه‌ت بکا، یا که‌سێ نوئِزی نیوه‌رۆ بکا
 په‌یره‌وی بکا به‌که‌سێ که‌نوئِزی به‌یانی بکا، ده‌ق وه‌ک نوئِزی لێ پِیش

کهوتوو (مهسبووق) لهپاش سلاودانهووی پیشنویردهکە، مسبووق نویرمهکە خوی تهواو دهکا.

مهرجیکی تری دامهزراندنی پهیرهوپیکردن نهوهیه: که نیهتی پاش نویر لهنیتی پیشنویر دوابکهوئ، وهبه دوو بنییات (واته بهدوو روکن) پیشی نهکهوئ، یاپاشی نهکهوئ، لهم دوو شیوهیهدا مهبهست لهم دوو بنیاته بنیاتی کردهومی یه، لهکاتی پاش کهوتن دا نهگهر مههانهی رهوای ههبوو، وهک نهوه یشنویر، بهپهله بوو، پاشنویریش خووی بهستیهوه گرتبوو، نهوه تاسی بنیات چاوپووشی دهکری، دها نویردهکە پووچه، لهههمان کاتدا دهبی زانایش بی بهوه کهکاری وا نادروسته. چونکه بهراستی کاری وا بهوپهیری سهرپیچی کردن دادهنری، بهلام بهپیچهوانهی نهوهوه کهلهیادی نهبی، یانهزانی، بهلام ههرچون بی نهو رکاتهی بو حل ناکری، که تیایدا له پیشنویر پیش (یپاش) کهوتوو، لهبهر نهوه دهبی لهدوا سلاودانهووی پیشنویردهکە رکاتی بکا.

سوننهته نیرینه، نهگهر ههر خوی بوو، بامنایش بی، لهلای راستی پیشنویردهو رهبوهستی و، کهمی لی دوا بکهوئ، چونکه پیغهمبهر خوی وایکردوو، نیمهیش ئیستا بو پهیرهوی نهو وادهکهین، بهمهو وینهی نهمه دهگوتری: (اتباع) هاوکات لهگهل نهه بهلگهیهدا شتی وا لهزاتی خویدا پهیرهوی باوو نهیریتی جوانی ناو کوومهله. جا نهگهر لهوهدوا نیرینهیهکی تر هات، لهلای چهپیهوه نویر دابهستی، نهوجا یاپیشنویر بجیته پیشهوه، یا نهوان بچه دواوه، نهمهیش لهکاتی راههستانا دهکن، نهگهر لهسهرهتاوه دوو نیرینه بون لهپشتیهوه ببن بهیهک ریز، نهگهر یهک ژن بوو لهپشتیهوه ببی بهریزی، نهگهر ژن

زۆریش بوون ههروا، ئهگهر پیاوو منال و ژن بوون لهسهر ئهم شیوهویه ددهستن: لهپشتیهوه پیاوهکان ریز دهبهستن، چونکه سهروهووری بو ئهوانه، ئهوجا منالهکان لهپشت پیاوانهوه ریز دهبهستن، بهلام ئهمه کاتنی وایه کهریزی پیاوهکان پرپووبیتهوهو کهمی نهبی، دهنه بهمنال پر ددگریتهوه، ئهوسا نیرومی (خنثی) لهپاش ریزی منالانهوه رادهووستن چونکه ههڵ دهگرن ژن بن، کهژنیش بن لهنوێژا جیگهیان وا لهدوا منالانهوه، ئهوجا ریزی ژنان، چونکه ئهمه بهپی پهرهویی پیغهمبهر خۆیهتی (مرومه خوا لهسهره) و لهمه دا چاو لهحه زهرمت ددهکین.

سوننهته ئه و ژنه ی که پیشنوێژی بو ژنان دهکا لهناوهراستیاندا رابوهستی و کهمی لێیان پیش بکهوئ، وهڵ ئهگهر پیشنوێژدهکهران ژن نهبوو، دهبی پیشیان بکهوئ، ناباشه پاشنوێژ بهتهنها راوهستی، بهلکوو ئهگهر لهریزدا شوینی دهسهکهوت برواته ریزهوه، ئهگینا لهپاشهوه نیتی نوێژ دابهستن بهجهماعهت بهینی و ئهوسا یهکی لهپاشنوێژدهکان لهناو ریزهکهوه رابکیشی بو لای خۆی و لهگهڵ ئهودا ببن بهریزی. سوننهته ئه و کهسهیش بهگوئی ی بکات و نهرم بی بهدهستیوه.

دروسته دهنوێژدار پهرهوی بکا بهتهیهمومکه رهوه، بهلام بهمهرحی تهیهموم کهرکه کردنهوهی لهسهر نهبی، دهنه دروست نییه، ههروا دروسته پهرهوی بکا بهکهسی کهمهسحی خوفی کرد بی، ههروا پهرهویکردنی راوهستاو بهدانیشتوو دروسته، چونکه پیغهمبهر (مرومه خوا لهسهره) له نهخۆشییهکهی سهره مهرگیدا بهدانیشتنهوه نوێژی ددکرد، ئهبو بهکرو خهلهکههیش بهپیوه بوون، ههروا دروسته موسلمان ی دادپهروهر پهرهوی بکا به نازادی بهدکار (حوری فاسق) بهلام نوێژ له

پشت فاسقه وه گهر چی دروسته به لّام ناباشه. به لگه ی دروستبوونی نویژ له پشت به دکاره وه: شه یخان ده گیرنه وه: که نیبنو عومه ر، ئه وه هاوړی نازداره ی پیڅه مبه ر، له پشت حه ججاجی فاسقه وه نویژی به جه ماعت ده کرد. ئیمامی شافعی (ره راه خواه ایبیه) سه بارمت به حه ججاج ده فهرموئ: پیاوی فاسقی شهرعی وهك حه ججاج ده بی!.

٧٢) کورتکردنه وه ی نویژی چوار رکاتی:

به زوری سه فهر بؤ یه کئ لهم دوو مه به سته یه: یا هو ی رزگار بوونه له ناخو شی، یا مایه ی گه یشتنه به ئاوات! سه فهریش (له زاتی خویدا) ریگه ی هاتو نه هاته وه زوړبه ی کات ده بی به هو ی سه خله تی و زه حمه ت، مشقه ت و زه حمه تیش ده بی به هو ی بارسو وکی و کار ناسان کردن، له بهر ئه مه یاسادانه ر (شارع) له ئیسلاما که خوای گه ورده یه، له نویژی چوار رکاتی، دوو رکاتی داشکاندو وه. له هه مان کاتدا قورئانو سوننه ت و یه کگرتن به لگه ن له سهر ئه وه که له سه فهری ره وای دریژدا دروسته نویژ کورت بکریته وه. له قورئانا ده فهرموئ: {وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ - سوره النساء - ١٠١/٤} (واته: کاتی چوون بؤ سه فهر ئه گهر نویژه کانتان کورت بکه نه وه. گونا هتان له سهر نیه). کورت کردنه وه ی نه به ستر وه به کاتی تر سه وه، چونکه یه علای کوړی ئومه ییه فهرمووی: گوته به عومه ری کوړی خه طاب (ره راه خواه ایبیه): خودا له قورئانی پیروژدا ده فهرموئ: {لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ

أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا { ئهوهتا بهپیی ئهم نایهته کورتکردنهوه بهستراره بهکاتی ترسهوه، خو ئیستا ترس نهماوه مهردوم هیمن بوونهتهوه، کهوابو چون دروسته بو ئیمه نوپژ کورت بکهینهوه؟ ئهویش فهرمووی: ئهمه ی سهرنجی تو ی راکیشاوه سهرنجی منیشی راکیشاو منیش وهکوو تو لهمه سهرسام بووم، بهلام کهله مبارمیهوه لهپیغه مبهرم [مرووه خواه له سه ربه] پرسی، فهرمووی: ئهمه خهلاتیکه و خودا به خشیویتی پیتان دهی ئیوهیش خهلاتهکه ی ومربگرن (موسلیم).

بهلگهش له سوننهتا له سهر کورتکردنهوه ی نوپژ وهک ئهوه ئیبنو مهسعوود {راه خواه لیبه} دمهفرموی: لهپشتی پیغه مبهرهوه له سه ردهمی خویدا له سه فهدا نوپژی چوار رکاتیم بهدوو رکات کردوو، ههروا لهپشتی ئهبو بهگرو عومه ریشهوه نوپژی چوار رکاتیمان کورت دهکردهوه بهدوو رکات دهمانکرد، ههرکه سهیان لهکاتی جینشینی خویانا (شه یخان). ئیبنو عه مه ریش دمهفرموی: بو خوم له خزمهت پیغه مبهرو ئهبو بهگرو عو مهردا سه فهرم کردوو، ئهم زاتانه لهکاتی سه فهدا نوپژی نیومرۆیان به دوو رکات دهکرد، ههروا نوپژی عه صریشیان به دوو رکات دهکرد.

نوپژ کورتکردنهوه ههر له نوپژی چوار رکاتیدا دروستهوه بهس له بهر ئهوه نوپژی شیوانو بهیانی کورت ناگریتهوه بهس نوپژی نیومرۆو عه صرو خهوتنان کورت دهگریتهوه، ههر نوپژهیان به دوو رکات دهگرین.

۷۳) مهرجی سەفەرەکە:

ئەو سەفەرە نوێژکورتکردنەوێ تیا دا رەوا یە ئەم چەند مەرجهی هەیە:

۱) ئەو یە سەفەرەکە رەوا بێ و بێی گوناھبارنەبێ. وەك سەفەری حەج و دانەوێ قەرز، كە ئەم جۆرە سەفەرە لە زاتی خۆیاندا فەرزن، یا وەك سەفەری حەجی سوننەت و سەردان لە خزم و كەسوكار، كە ئەم جۆرە سەفەرە لە زاتی خۆیاندا سوننەتن، یا وەك سەفەری بازرگانی و گەشتکردن، كە ئەم جۆرە سەفەرە لە زاتی خۆیاندا رەوان، بەلام نەفەرزن، نە سوننەتن، نە ناباشن، یا وەك سەفەری تاكە كەس، كە بەبێ ھاوێ سەفەر بكا ئەم جۆرە سەفەرە لە زاتی خۆیاندا ناباش (و مەكرووە).

بەلام سەفەری گوناھ هەقی كورتکردنەوێ نیە، چونكە كورتکردنەوێ روخصەت و بارسووكکردنە، رێگەیش بۆ گوناھ خۆش ناكێ، سەفەری گوناھ وەك رێگری و دزی و جەردەیی و هێنان و بردنی مەو و بادەو بەنگ و تلیاك، سەفەری ژن بەبێ رێپێدانی مێردەكە و سەفەری قەرزاری كە توانای دانەوێ قەرزدەكە هەبێ بەبێ رێگەپێدانی خاوەن قەرزدەكە، لە سەفەری گوناھا رێبوار نەهەقی نوێژكورتکردنەوێ هەبێ، نە هەقی كۆکردنەوێ هەبێ، واتە: نە مافی قەصرو نە مافی جەمعی نیە. ھەروا مافی ئەوێ نیە كە نوێژی سوننەت بە سواری بكا، یا تاسی رۆژ لە سەفەردا، لە دەسنوێژا مەسحی خوفف بكا، ھەروا دروست نیە بۆی لە كاتی ناچاریدا مردار بخوا، سوفیانی ئەوێ (مەمەتە خواوەن) دەفەرموێ: ئەگەر سەمەكاری، لە بانیکابی، نان و ناوی لی برابی، ئەگەر

بیگیرپتهوه، پپوښته لهسهری که به تهواوی بیکا، چونکه نهو نویژه به تهواوی بووه بهمال لهسهری، بهلام نهگهر له سهفهردا چوو بوو، وه هر له سهفهردا ویستی بیگیرپتهوه نهو بووی ههیه که کورتی بکاتهوه، نهگهر له مالهوه ویستی بیگیرپتهوه دهبی به تهواوی بیکا. نهگهر گومانی بوو نهیدهزانی: ئایا له مالهوه نهو نویژهی چوو یا له سهفهردا، نهو دهبی به تهواوی بیکا، چونکه تهواوکردن بنهپهته (واته: نهسله) بزنان که کورتکردنهوه پینج مهرجی ههیه:

یهکههه: نییهته، چونکه تهواوکردن بنهپهته، جا نهگهر له سهرهتاوه لهکاتی نویژدابستندا نییهتی کوتکردنهوهی نهبی، نویژهکهی لهسهر بنهپهت دادهمهزری، که تهواو کردنه.

دووهم: دهبی ریښوار له دهستپیکردنی نویژهکهوه ههتا تهواوکردنی رهفتهنی بی، چونکه یهزدانی مهزن دمهرموی: (اذا ضربتم فی الارض) واته: هر کاتی چوون بو سهفهر، دهی نهگهر له سهفهردا نهبی مافی کوتکردنهوهی نیه.

سییهه: دهبی نویژکهه ناگاداربی له چوونیتی کورت کردنهوهی نویژ، نهگینا مافی نهوهی نیه، یهزدانی مهزن دمهرموی: { فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ٤٣/١٦ } واته: نهگهر خوټان شتیکتان نهدهزانی له زانست پهرومرو ماموستایانی پسپوړی زانست بپرسن، لههر گروهي ببن).

چوارهم: پهپهوهی به نیشتهجی ناکا، یا به نویژکهه تهواو کهرناکا، نهگهر پهپهوهی پیکا دهبی نویژهکهی به تهواوی بکا، چونکه

شوینکه وتن (متابعه) ی پېشنويز پېويسته. له م باره يوه، نه وه، نه م پرسياړه له ئيبنو عه بېاس کړا: نه وه بؤ ريښوار نه گهر به تهنه خوی نويزيکا نويزی چوار رکاتی به دوو رکات دهکا، که چی نه گهر به جه ماعت له پشت پېشنويزيکی نيسته جيوه نويزيکا دهبی چوار رکات بکا؟ فهرمووی: له بهر نه وه نويز کردن به م دوو شيويه له م دوو کاته دا سوننه تی پېغه مېهر خوږه تی. (نه حمه د)

پينجه م: نويزه کوتکراوه که دهبی چوار رکاتی بی، دنا کورت ناگريته وه، وهک به يانی و شيوان، چونکه شتی وا که نويزی سی رکاتی و دوو رکاتی کورت بکړينه وه ساخ نه بوته وه.

۷۴) که ی ريښوار دهست دهکا به کورتکړنه وه:

سهره تاي سهره له ويوه دهست پېدهکا که ريښوار له ئاوه دانی نه شوينه ی که سهره ی ليوه دهکا تېده پېړی. ئيبنو لوندير دهرموی: به پيی ناگاداری من پېغه مېهر (دروېد خوا له سهرې): له هر سهره ريکا نويزی کورت کړدبيته وه هه تا له سنووری شاری مه دينه نه چووبيته دمره وه دهستی نه کردووه به کورتکړنه وه، هه تا سهره که ی ته واو دهبی مافی کورتکړنه وه ی هه یه، به لام نه گهر له شوینی مایه وه له بهر کاری که چاوه نواری بوو، تاماوه ی چوار روژ نويز کورت دهکاته وه، له دوا نه وه نه گهر له وی مایه وه دهبی نويزی ته واوبکا، خوا کاره که ی جېبه جی بووی یا نه به بووی، چونکه له صه حيه يندا هه یه: که پېغه مېهر (دروېد خوا له سهرې) له به يانی روژی چواره می مانگی قورباندا گه يشته

مهككه، رۆزی چوارهم و پینجه‌م و شه‌شم و چه‌وتم له‌وی مایه‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا که چوار رۆژ ده‌کا، نویژی کورت ده‌کرده‌وه، له‌ رۆزی هه‌سته‌ما نویژی به‌یانی له‌وی کرد، ئه‌وجا به‌ره‌و مینا که‌وته‌ری! جا له‌سه‌ر ئه‌م بنیاته‌ ریبوار له‌کاتی مانه‌وه‌دا له‌ جیگه‌یی هه‌تا چوار رۆژ بۆی هه‌یه نویژ کورت بکاته‌وه، له‌ فه‌رمایشتی له‌ فه‌رمایشته‌کانی شافیعی له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا: بۆی هه‌یه هه‌تا نۆزده رۆژ، یا هه‌ژده رۆژ نویژ کورت بکاته‌وه، به‌پێی ئه‌م فه‌رمایشته‌ که‌وا له‌ سه‌حیحی بوخاریدا: ئیبنو عه‌بباس {ره‌اه‌ خوايان لیبنا} فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر {مرووده‌ خوا له‌ سه‌ربه‌} که‌ شاری مه‌ککه‌ی نازاد کرد نۆزده شه‌و له‌وی مایه‌وه، له‌ ومانه‌وه‌یه‌دا نویژی کورت ده‌کرده‌وه. واته‌ نیژه چوارینه‌کانی ده‌کرد به‌ دوو رکات. جا له‌به‌ر ئه‌مه ئیمه‌یش هه‌رکاتی چووین بۆ سه‌فه‌ر هه‌تا نۆزده‌شه‌و له‌ شوینی ده‌مینینه‌وه، هه‌ر هه‌قمان هه‌یه که‌ نویژ کورت بکه‌ینه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ شوینی له‌ نه‌وه‌نده‌ پترماینه‌وه ئیتر نویژی ته‌واو ده‌که‌ین. له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کا: پێغه‌مبه‌ر {مرووده‌ خوا له‌ سه‌ربه‌} له‌ مه‌ککه‌ هه‌ژده رۆژمایه‌وه، له‌ رۆزی غه‌زای فه‌تحي مه‌ککه‌وه.

(٧٥) کۆکردنه‌وه‌ی دوو نویژ:

بۆ ریبوار دروسته‌ کۆکردنه‌وه‌ی نویژی نیوه‌رپۆو عه‌صر، وه‌ شیوان و خه‌وتنان، ئه‌گه‌ر له‌کاتی نویژی یه‌که‌ما بیانکا پێی ده‌گوتری: جه‌مه‌ ته‌قدیم، واته‌ کۆکردنه‌وه‌ی پێشخراو، ئه‌گه‌ر له‌کاتی نویژی دووه‌ما بیانکا پێی ده‌گوتری: جه‌مه‌ ته‌نخیر، واته‌: کۆکردنه‌وه‌ی

دواخراو. سەر به لگهی ئەمە ئەوەیە کە موعاڤی کوری جەبەل
 دمیگێرپێتەو: فەر مووی: لە غەزای تەبووگدا عادیەتی پێغەمبەر (دروویدە خواو
 لەسەر) وابوو: ئەگەر لە پیش ئەویدا کە بکەوێتەری و دمرچێ بۆ سەفەر
 خۆرلای بدایەو نیومەرۆ ببوایە ئەوا نوێژی نیومەرۆ و عەسری
 کۆدەکردەو بە جەمەتە قەدییم: بە کۆکردنەوێ پێشخراو دەیکردن،
 ئەگەر لە پیش نیومەرۆشدا بکەوتایەتە ری ئەوا نوێژی نیومەرۆی دوا
 دەخست، هەتا دادەبەزی بۆ نوێژی عەصر، ئەوکاتە هەردوو نوێژەکە
 پێکەو بە کۆکردنەوێ دواخراو دەکرد، لە شیوانیشا هەروەها: ئەگەر لە
 پاش ئاوابوونی خۆر بکەوتایەتە ری نوێژی شیوان و خەوتنانی کۆ
 دەکردەو، واتە: نوێژی خەوتنانی دەهینا بۆ لای شیوان و لە پێشدا
 نوێژی شیوانی دەکردو سلاوی دەدایەو دوا بەدوای ئەو بەبێ درنگ بە
 جەمەت نوێژی خەوتنانی دەکرد، ئەگەر لە پیش ئاوابوونی خۆریشدا
 بکەوتایەتە ری نوێژی شیوانی دوا دەخست، هەتا دادەبەزی بۆ نوێژی
 خەوتنان، ئەوکاتە هەردوو نوێژەکە بە کۆکردنەو (بە جەمەت) دەکرد،
 لە پێشا شیوان دوا بە دوای ئەو خەوتنانی دەکرد کۆکردنەوێ پێشخراو
 سی مەرجی هەیه:

یەکەم: ئەوەیە نوێژی یەکەم لە پیش دوو دەکرد، واتە:
 نیومەرۆ لە پیش عەصرو شیوان لە پیش خەوتناندا دەکری، چونکە
 کاتەکە هی یەکەمە، دوو دەباشکۆی ئەو، باشکۆیش پێش پێشکۆی خۆی
 ناکەوێ.

دووهم: دەبێ لە سارەتای کردنی نوێژی یەکەمەو، یا لە پیش
 تەواوبوونیدا نییەتی کۆکردنەوێ هەردوو نوێژەکە بێ.

سَيِّهَم: ئەو دوو نوپۇزە يەك لە دوای يەك بكاو بەينيان زۆر نەخا، چونكە دووهميان پاشكۆى يەكەميان، پاشكۆيش نابى لە پيشكۆى خۆى دابىرى، لەبەر ئەو نوپۇزە سوننەتە دامەزراوەكان لە نيوانياندا ناكړين، بەلام لە نيوانياندا سوننەتە ئيقامە بکړى، چونكە ساخ بۆتەووە که لەنەميرە، لەکاتى حەجى مالاواييدا حەزرمەت (دروودى خواى لەسەرىځ) نوپۇزى نيودرپوؤ عەصرى بە جەمەع کړدووەو لە نيوانياندا بە فەرمانى ئەو قامەت کراوە.

وەلى کۆکردنەوى دواخراو تەنيا ئەوەندە مەرجە که لەکاتى يەكەما نيىتى داوختن بىنى. بۆ نيشتهجى دروستە لەبەر بارشت لەکاتى نوپۇزى يەكەما، نوپۇزى نيودرپوؤ عەصر، يا شيوان و خەوتنان بە جەمەع بکا، چونكە زەحمەتە، لەبەر ئەوەهيش که بوخارى و موسليم گيڤاويانەتەووە: ئيبنو عەبباس (رەزە خواى لەسەرىځ) دەفەرموى: پيغەمبەرى خوا (دروودى خواى لەسەرىځ) لە مەدينە، نيودرپوؤ عەصرى بە جەمەکرد، بە حەوت رکات کړدى، لە گيڤانەووەيهكى موسليما پيغەمبەر (دروودى خواى لەسەرىځ) لە مەدينە نوپۇزى بە جەمەکرد، نەترسى هيرشى دوژمنى هەبوو، نە لە سەفەريشدا بوو، بەلام لەگەل ئەو مەرجانەى بۆ کۆکردنەووەى پيشخراو هەيه لە سەفەردا، ئەمانەهيش مەرجە: لە سەرەتاي هەردوو نوپۇزەکەو لەکاتى سلاودانەووەى نوپۇزى يەكەمدا باران ببارى. وە نوپۇزەکە لە شويىنى بکړى ئەگەر گريمان بچيەتەووە بۆى باران لىي بډاو جلەکانى تەر بين.

کۆمەللى لە هاوړپياني شافيعى و لە کەسانى تريش دەفەرموون: بەهۆى نەخۆشيشەووە کۆکردنەووە، دروستە. هەندى لەم زاتانە ئەم زانا

گەورانەن: قازى حوسەين و مۈتەۋەللى و رەۋيانى و خەتابى و نىمامى
ئەحمەدو چەند كەسىكى تىرىش لە شوپىنكە و تۈۋەكەنى، ئىنو عەبباس
خۇي ئەمە دەكا، بەلام پىاۋى رەخنەي لىدەگىرى، ئىبنو عەبباس پىي
دەفەرەمۇي: كىابراي بى دايكا! تۆ من فىرى سوننەت و شەرئەتى
پىغەمبەر دەكەي! ئەوجا ئىبنو عەبباس باسى ئەۋە دەكا كە پىغەمبەر
خۇي ئەمەي كىردۈۋە. ئىبنو شەقىق دەفەرەمۇي: دىم لەم مەسەلەيە
چەكەرەي دەكرد، بۇيە چوۋمە خىزمەت ئەبو ھورەيرە، بۇ ئەم باسە لىم
پىرسى، فەرمايشتەكەي ئىبنو عەبباسى بە راست دانا، ئەم داستانەي
ئىبنو عەبباس و كىابارى تەمىمى رەخنەگىرى پىرسىياردنەكەي ئىبنو
شەقىق، ھەمۇي لە صەحىحى مۇسلىمدا تۆمارە. نەۋەۋىش (رەۋاە نەۋاە
لىيە) دەفەرەمۇي: بىرپارى كىردنى جەمەي نوپۇز لەبەر نەخۇشى،
فەرمايشتىكى راشكاۋى لە روۋى پەسەندە، چۈنكە لە صەحىحى
مۇسلىمدا تۆماركراۋە: كە پىغەمبەر (مۇۋەۋە نەۋەۋە) لە مەدىنە بەبى
مەھانەي رەۋا، ۋەك تىرسى ھىرشى دۈۋىن و باران، نوپۇزى بە كۆكردنەۋە
كىردۈۋە، ئىسنانى دەفەرەمۇي: ئەمەي كە نەۋەۋى پەسەندى كىردۈۋە،
شافىئى لە (مۇختەسەر و لوزەنى) دا بەدەق دىفەرەمۇي. مەبەستە
ناۋەۋى كىش پىشتىگىرى ئەۋە دەكا، چۈنكە نەخۇشى دەبى بەھۋى
دروستبۈۋى نەگرتنى رۇۋۋى فەرز، دەق ۋەك سەفەرەكە دەبى بەھۋى
دروستبۈۋى نەگرتنى رۇۋۋى فەرز، كەۋاتە: دەبى نەخۇشى باشتىر بىي
بەھۋى كۆكردنەۋە نوپۇز، بەلكوۋ كۆمەلن لە زاناکان بۇ ئەۋە چوۋن كە
دروستە بۇ نىشتەجى، لەبەر پىداۋىستى، نوپۇز بە جەمەك، بەمەرچى
نەيكە نەپىشە. ئەمە فەرمايشتى ئەبو ئىسحاقى مۇزىيە لە قەفقالەۋە

راگوژی کردوو، خهتابی له دم کۆمهانی له دهستی فهرموودهوه، دهگیریتتهوه، ئیبنو لونذیر به پهسهندی دادهنی، ئه مه فهرمایشتی ئه شه بهیسه که له هاوڕێیانی مالیکه، ههروا قسهی ئیبنو سیرینیشه، فهرمایشته کهی ئیبنو عهبابایش دهبی به نیشانه بوی که دهفهرموی: مه بهستی پیغه مبهه لهو جوژه جهمه ئه وه بوو که ئوممه ته کهی تووشی مه شه فقهت نهکا. چونکه ئه وه بوو که فهرمووی: پیغه مبهه (مرووده خوا له سه ربه) له مه دینه نوژی بیومرۆو عه صری پیکه وه کۆکرده وه شیوان و خه وتنانیشی پیکه وه کۆکرده وه، به بی به هانهیه کی رهوا، وه ک ترسو باران، سه عیدی کوری جوبه یر لی پرسی: قوربان! دهبی له بهرچی وای کرد بی؟ فهرمووی: ههتا نه ته وه کهی تووشی سه خلهتی نهکا (نه ته وه: واته: ئوممهت - و مرگێر).

ئه وهتا ئیبنو عه باباس پاساوی ئه م گاره ی حه زره ت (مرووده خوا له سه ربه) به وه ناداته وه که گوايه نه خو شبو وه، یا به شتیکی تری ئاوا.

٧٦) گیرانه وهی نوژی فه وتاو:

نه کردنی نوژی یا له بهر به هانه ی ره وایه، یا به بی به هانه یه دیاره هه رکه سی، به قهستی، به بی به هانه یه کی رهوا، نوژی نهکا، ئه وه له خوا یاخی ده بی، وه خو ی تووشی گونا هیکی گه وره دهکا، لهو گونا هه گه ورا نه که ده بن به مایه ی ره نه جه رپۆی! پیویسته له سه ری زۆر به زووی به شیمان ببیتته وه، له سه ر دهستی خوا دا ته وه به بکا، وه به بی دوا خستن ده سه جه ی ئه و نوژه چا وه بگیری ته وه، جا ئه گه ر ئه وه ی کرد ئه و

نهرگی سهرشانی خوئی به جئ هیئاوه، دهنای پئویسته لهسهر میری
 موسولمانان شهری لهگهل بکا، بهپئی فهرمایشتی خوشهویست (درویده خواه
 لهسهر) که دهفهرموی: خودای گهوره فهرمانی بهمن کردوو که شهر
 بکهمل لهگهل نهو خه لکهدا ههتا شایهتمان دینن و به زمان ئیعلانی ئیمان
 دهکهن و دهئین (لا اله الا الله) وه دوا نهوه نوئیزکی ریکوبیک دهکهن و
 بهپئی توانا زمکات دهمدن و حه جی مائی خوا دهکهن و مانگی رهمهزان
 بهپژوو دهن، ئیتر نهو کهسهی نهمه بکا، سهرومائی خوئی له ههموو
 کهسێ فهدمغه دهکاو، گیانوسامان و نامووسی له ههموو کهسێ حهرام
 دهن، مهگهر بهپئی شهرعی خوا! جا لهسهر ئهم بنیاته نوئیز نهکهر
 نهگهر بهشیمان بووه وهدلی داهینا، نهوا پئویسته له سهرمان وازی لی
 بهئین، چونکه یهزدانی مهزن دهفهرموی: { فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ - سورة التوبة - ۵/۹ } واته: تهوبهیان
 کردو نوئیزکی ریکوبیکیان کردو بهپئی توانا زهکاتیاندا، ئیتر وازیان
 لیبهئین و بیانووین پی مهگرن. بهلام نهگهر ههرسوور بوو لهسهر
 نوئیزنهکردن نهوه سوور دهکوژری!.

نهگهر نهکردنی نوئیز لهبهر مههانهیی بوو، وهک خهو، یا بهههله،
 یا له بیرى چوو، نهوه گوناھی لهسه نیه، بهلام پئویسته لهسهری لهوهودوا
 بیگیرپتهوه، ههندی دهئین: نوئیزی وا ئهاده، دهبی نییهتی ئهداى لی
 بهئیری، کاتهکهیشی نهو کاتهیه که مههانهکهی نهمیئی، چونکه
 خوشهویست (درویده خواه لهسهر) دهفهرموی: ههرکهسێ بههوی خهوتنهوه
 نوئیزکی لهکاتی ناسایی خویدا نهرکد، یا بههوی لهبیر چوونهوه، کاتی
 کردنی نهو نوئیزه نهو کاتهیه که بیرى دهکهوئتهوه).

سوننه ته نوپڙه چوو هكان له سهر ريزو ته رتي خويان بكرين،
 ههروا سوننه ته نوپڙى فهورتاو له پيش نوپڙى حازرموه بكرئ، به
 مهرجئ بؤ نوپڙه حازرمكه نه وهنده كاتى خوى بمينئ كه بهشى يهك
 ركاتى به ئه دا بكا. جا كاتئ دهمستى كرد به گيرانه وهى نوپڙئ، نه گهر
 تهماشاي كرد نه گهر تهواوى بكا نوپڙه حازرمكه دمه فوتئ يا بهلايهنى
 كه موهه فرىاي ركاتيكي له كاتى خويدا ناكه وي، نه وه دهبئ يا بپيرئ، يا
 بيكا به سوننه ته و يه كسهر نوپڙه فهرزه كه ي بكا (تھماشای ناميلكه ي –
 حكم تارك الصلاة – بكه كه هى دانهر خويه تي).

(۷۷) نوپڙى ههينى (صلاة الجمعة):

نوپڙى ههينى به عهرمبى پيى دهگوترئ جومعه، جومعه هيش واته:
 كؤبوننه وه، جا له بهر نه وهى كه مهردوم لهم نوپڙه دا كؤده بنه وه ناوئراوه
 جومعه. يا له بهر نه وه ناوئراوه جومعه چونكه له رؤزى ههينيدا
 خيريكى زؤر كؤده بيته وه. نه م نوپڙه گهوره ترينى هه موو نوپڙه كانه،
 رؤزه كيشى له هه موو رؤزه كانى ترى ههفته گهورمتره، چونكه
 خوشه ويست {مروودى خوا له سهر به} دمفه رموى: رؤزى ههينى گهوره ترين رؤزه
 كه هه تاوى تيا هه لئى، ئادم له رؤزى ههينيدا خودا دروستى كردووه،
 ههر لهم رؤزه يشدا براوته ناو به ههشت، ههر لهم رؤزه يشدا له به ههشت
 دهر كراوه، قيامه تيش ههر له رؤزى ههينيدا هه ل دهمستى! (موسليم و
 نه بو داوو نه سائى و تيرميدى گيراويانه ته وه (ره ممتد خوا ليهن).

٧٨) نويژى جومعه، سوننه ته يافه رزه؟:

نويژى ههينى به پيى نامه ي خداو سوننه تي پيغه مبهرو
 يه كگرتنى نه توه (نوممهت) فهرزه. يه زدانى مه زن فهرموويه تي:
 {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تُدِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
 إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ - سورة الجمعة - ٩/٦٢}. خوشه ويسستيش (درويه خواه
 له سهوبه) دمفه رموي: بهو كه سه كه گيانى منى بو دسه نيازم هه بوو كه به
 پياوى بلييم له حياتى خوّم بهر نويژييكه بو خه لكه كه بكا، وه خوشم
 برپوم به سهر ئهو پياوانه ي كه له نويژى جه ماعهت دواده كه ون، وه
 فهرمان بدهم كه به باوه شه دار ماله كانيان به سهرياندا بسووتينن (ش/
 د/ ت/ ن/). له گيړانه وه يه كي سه حيحى موسليما: پيغه مبهري خوا
 هه ره شه ي له وانه كرد كه له نويژى ههينى دوا ده كه ون و نايكه ون له
 باره يانه وه فهرمووي: بهو كه سه كه گيانى منى به دسه نيازم هه بوو كه
 به پياوى بلييم له حياتى خوّم پيشنويژييه كه بو خه لكه كه بكا، وه
 خوشم برپوم بو سهر ئهو پياوانه ي كه له نويژى ههينى دواده كه ون و
 ماله كانيان به سهرياندا بسووتينم. له گيړانه وه يه كا: چه زهت (درويه خواه
 له سهوبه) دمفه رموي: ئهو كه سانه ي كه نويژى ههينى ناكهن، يا ده بي واز
 بينن لهم كاره نابه سه نده، يا خود خدا دليان مؤر ده كا، نينجا بهر ده به ره
 بي ئاكاو نابه له د ده بن له دين و له ريگه ي ره بهر دوور ده كه ونه وه،
 ورده ورده ئهم كارميان سهر ده كي شي بو كو فرو بي دينى. (موسليم و
 كه ساني تر) له گيړانه وه يه كا: نويژى ههينى له سهر هه موو نيرينه يه كي
 ره سيده فهرزو پيوسته. (نه ساني بهر شته يه كي دروست گيړاويه ته وه).
 له چه ديسي شه ريفدا دمفه رموي: ئه وه ي له بهر كه مته رخه مي سئ نويژى

ھەينى نەكا خودا مۆر دەنى بەسەر دلىدا. (ئەبو داوودو تىرمىزى و نەسائى گىراوينا تەوھ. رشتەى نەسائى دروستە، چونكە بەپپى مەرجى موسلىمە. رشتەى ئەبو داوودو تىرمىزىش جوانە).

ئىبنو لىونزىر دەگىرپتەوھ: كە يەكگرتن ھەيە لەسەر ئەوھ كە نوپۇزى ھەينى لەسەر ھەموو كەسى فەرزە، واتە: فەرزى عەينە. ئىبنو عومەرىش دەفەرمۇ: نوپۇزى ھەينى بە يەكگرتنى نەتەوھ فەرزە. واتە: ئىجماعى لەسەرە.

۷۹) مەرجەكانى پىوستىبوونى:

مەرجەكانى پىوستىبوونى نوپۇزى ھەينى ھەوت شتە:-

يەككەم ئىسلامە، وەك لەنامەى نوپۇزا لە پىشەوھ روون كرايەوھ.

دووەم و سىيەم و چوارەم و پىنچەم و شەشەم: ئازادى و رەسىدەبوون و نىرىنەيى و ھۆش ساغى و لەش ساغى. چونكە خۆشەويست (مروودە خواھ لەسەر) دەفەرمۇ: نوپۇزى ھەينى پىويستە لەسەر ھەموو موسولمانى، ئەم چوار كەسەى لى دەرچى: بەندەى زەرخرىدەو ژن و مندال و نەخۆش. (ئەبو داوود گىراوينا تەوھ) جا شىت ھەينى لەسەر نيە، چونكە داوا لىكردن (تەكلىف) لەسەر نيە، لەبەر ئەوھ بە پىومەرى نەخۆشى دەپپورئى رووتى و ترس لە ستەمكارو دەستوپپوھندى و سك چوون و رەوانىيەكى وا خۆى پى رانەگىرئى، مەھانەى رەواى نەچوونن بۇ نوپۇزى ھەينى، ھەروھەا كەسىكىش كە مەترسى ئەوھى ھەبوو كە مردووەكە بتەقى، يا بۆگەن بكا، ھەتا ئەو لە ھەينى دىتەوھ، ئەوھ دەبئ

به مه‌هانه بۆ نه‌چوونی بۆ نه‌و هه‌نییه، با ده‌ستوبرد له ته‌داره‌ککردن و ناشتنی نه‌و مردوو به‌کا.

حه‌وته‌م: نیشته‌جیییه، که‌واته: هه‌ینی له‌سه‌ر رێ‌بوار پێ‌ویست نیه، چونکه نه‌بیه‌ستراوه که پێ‌غه‌مبه‌ر (مرووه‌ خوا له‌سه‌ربه‌) له سه‌فه‌ردا نوێ‌زی هه‌ینی کردبێ، ده‌گێ‌رنه‌وه که گو‌تر‌اوه: نوێ‌زی هه‌ینی له‌سه‌ر رێ‌بوار نیه. (به‌یه‌ه‌قی گێ‌راویه‌ته‌وه، به‌لام به‌مه‌وقووفی له‌سه‌ر ئیبنو عومه‌ر).

٨٠) مه‌رجه‌کانی دامه‌زراندنی:

سه‌ره‌رای نه‌و مه‌رجانه‌ی که بۆ دامه‌زراندنی نوێ‌ز دانراوه، وه‌ک له پێ‌شه‌وه رابورد، بۆ دامه‌زراندنی هه‌ینی نه‌م سێ شته‌یش مه‌رجه:

یه‌که‌م: نه‌وه‌یه نه‌و نوێ‌زی هه‌ینییه له‌ناو سنووری نه‌و شوێنه‌دای، که نیشته‌جێ بێ (واته: مه‌حه‌لی ئیقامه‌بێ) بۆ نه‌و ژماره نیشته‌جییانه که له‌و شوێنه‌دا نه‌و هه‌نییه ده‌که‌ن، خوا نه‌و شوێنه شاربێ، یا گوندبێ، یا که‌پرو ساباتیکی وابێ کرابێ به‌ نیشتمان، ئیتر ماله‌کان له‌ قورو به‌ردبن یا له‌ دراو شتی وابن چونه‌که، به‌لگه‌ی نه‌م بۆ‌چوونه‌یش نه‌وه‌یه: که نه‌بیه‌ستراوه له‌ سه‌رده‌می پێ‌غه‌مبه‌رو جێ‌نشینه هه‌ق‌ناسا‌کاندا، که نوێ‌زی هه‌ینی له‌ غه‌یری نه‌م جو‌ره جێ‌گایانه‌دا بکری.

دووه‌م: نه‌وه‌یه که به‌ جه‌ماعه‌ت بکری، چونکه نه‌بیه‌ستراوه که پێ‌غه‌مبه‌ر (مرووه‌ خوا له‌سه‌ربه‌) یا جێ‌نشینه هه‌ق‌ناسه‌کان، یا هیج زاناو پێ‌شه‌وایه‌کی تر له‌ پاش نه‌وان، نوێ‌زی هه‌نیان به‌ ته‌نها کردبێ، به‌بێ جه‌ماعه‌ت. له‌ باب‌ه‌ت ژماره‌یی که جه‌ماعه‌تی پێ دامه‌زرێ مه‌جه‌ماتی

پئ دادمه زری چهند فهرمایشتی گوتراوه: هندی دلین: به
پیشنوژوه به چوار کس دادمه زری، هندی تر دلین: بهسی
کسیش دادمه زری، هندی تر دلین: ژماره یگی وا حلیبه، که نهو
شوینهی لی بن ببی به گوند، وه بتوانن لهوی نیشته جئ بن، وه سهوداو
مامه نهو کرین و فروشتن له نیوانیاندا هه بی!.

به لام ریباری تهواو راستی ناودار نهوهیه: دهبی ژماره یان بگاته
چل کس، له سهر نهه رایه، چهند فهرموودهیی کراوه به به لگه
یه کیکیان: فهرمووده کی جابیره (هه راه خواه ایبه) که ده فهرموئ: سوننهت
له سهر نهوه سهری گرتووه که ههر کو مه لئ، له شوینیکا، ژماره یان بگاته
چل کس، یا زیاتر، ئیتر نوژی ههینیان له سهره! (به یه هقی)،
فهرمایشتی هاوپی پیغه مبه (درووه خواه له سهره) که به فهرموئ: سوننهت
له سهر نهوه سهری گرتووه، وه فهرمایشتی پیغه مبه خوی وایه.
یه کیکی تریشیان: فهرمووده کی که عی کوری مالیکه، ده فهرموئ:
نه سعه دی کوری زوراره یه که م کس بوو که نوژی ههینی بو ده گردین،
له گوندی هه زمولنه بیت، له هه واری به نی به یاضه، له
نه قیغولخه ضیمات، که ناوی شوینیکه دهوری میلی دووره له مه دینه وه.
ئه وره حمانی کوری پی فهرموو: چهن کس ده بوون؟ فهرمووی: چل
کس بووین. (ئه م فهرمووده یه ئیبنو حه بیان و به یه هقی به
فهرمووده کی دروست و ساخیان داناوه). یه کیکی تریشیان که نهوهیه
پیغه مبه (درووه خواه له سهره) له شاری مه دینه نوژی ههینی ده کرد،
نه بیستراوه که به چل کس که متر ههینی کرد بی! مه رجه نهو چل
که سه نوژی ههینیان له سهر بی و داوالیکراو بن به پی شهر که بیکهن.

سېيەم: ئەۋەيە كە لەۋەختى ئەدادا بىكرى، كە بىرىتيە لە كاتى نوپىزى نيوەرپۇ، چونكە ئەنەس (رەزەل خۋالەيىن) دىفەرەمۇ: دەستوورى پېغەمبەر (دروودە خۋالەسەربىن) وابوو ئەو كاتە نوپىزى ھەينى دەكر، كە خۇر لە ناۋەرەستى ئاسمان لای دەدا. (بوخارى). موسلىمىش (رەمەتە خۋالەيىن) لە سەلەمەى كورپى ئەكودەۋە (رەزەل خۋالەيىن) دىگىرپتەۋە: دىفەرەمۇ: جاران لەگەل پېغەمبەردا (دروودە خۋالەسەربىن) ئەۋكاتە نوپىزى ھەينىمان دەكرد، كە خۇر لە ناۋەرەستى ئاسمان لادەدا.

جا ئەگەر كات ئەۋەندەى نەمابوو كە نوپىزى ھەينى تىادا بىكەن، نوپىزى نيوەرپۇ دىكەن، تەنانت ئەگەر گومانى ئەۋەيان بۇ پەيدابوو، كە كاتەكەى بەسەرچوۋە دەبى نوپىزى نيوەرپۇ بىكەن، چونكە مانىي كاتەكە مەرجى دامەزرانىەتى، لەبەر ئەۋە گەرەكە سووربىزانى كە كاتەكەى ماۋە، گومانى مانى بەس نىە.

۸۱) **فەرەكەنى نوپىزى ھەينى:**

ھەينى سى فەرەزى ھەيە :-

يەكەم: ئەۋەيە: كە دوو وتار لە پېشەۋە بخوینرىتەۋە، وتارخوین لە نىۋانىاندا دەبى دابنىشى لە صەحىحى موسلىما لە جابىرى كورپى سەموورەۋە (رەزەل خۋالەيىن) دىفەرەمۇ: خۇشەۋىست (دروودە خۋالەسەربىن) دەستوورى وابوو دوو وتارى دەخویندەۋە، لە نىۋانىاندا دادەنىشت، بەپېشەۋە وتارەكەنى دەخویندەۋە. لە گىرەنەۋەيەكا: دەستوورى خۇشەۋىست (دروودە خۋالەسەربىن) وابوو: دوو وتارى دەخویندەۋە، قورئانى دەخویندەۋە ئامۇزگای خەلكەكەى دەكرد.

روکن و بنیاته‌کانی ئهم دوو وتارانه پینجن: همدی خواو
 سه‌لاواتدان له‌سهر چه‌زره‌تی پیغه‌مبه‌رو په‌ندو ناموژگای خه‌لکه‌که که
 له خوای گه‌وره بترسن، به‌پیی په‌یره‌ویی چه‌زرت له‌م بنیاتانه‌دا، له
 وتاری دووهمدا ده‌بی نزا بو موسولمانان بکا، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه نایه‌تی
 که مه‌به‌ست بدا به ده‌سته‌وه بخوینن، که‌واته (ثم نظر) به‌س نیه،
 چونکه مه‌به‌ستی ناگه‌یه‌نی، ئهم دوو وتاره ئهم چه‌وت مهرجانه‌یان
 هه‌یه: کاتی نوێژکه هاتبی، نابن نوێژکه لیان پیش بکه‌وی، به‌لگوو
 وتاره‌کان ده‌خرینه پیش نوێژکه‌وه، ئه‌گهر ده‌یتوانی له کاتی وتاره‌کاندا،
 له‌سهر پین رابوه‌ستی، له نیوانیاندا به ئه‌ندازه‌ی ئارامبونه‌وه‌یی دابنیشی،
 ده‌سنوێژی هه‌بی، له‌شی پاکبی، پیسی به جه‌سته‌و جل و حیگه‌یه‌وه
 نه‌بی، به جلیکی پاک شهرمگای دابوشرابی، ئومنده‌یش دهنگ به‌رزموه
 بکا که به‌لایه‌نی که‌مه‌وه چل که‌س له‌وانه‌ی که جومعه‌یان پی
 داده‌مه‌زری دهنگی ببیستن.

فه‌رزی دووهمی نوێژی هه‌ینی: ئه‌ومیه که به دوو رکات بکری،
 عومه‌ر (ره‌زاه‌خواه‌لیب): ده‌فه‌رموی: له ده‌می پیغه‌مبه‌ر خویم ژنه‌وته‌وه‌وه
 ده‌یفه‌رموو (درووه‌خواه‌له‌سه‌ربه‌): نوێژی هه‌ینی دوو رکاته، وه نوێژی جه‌زنی
 ره‌مه‌زان دوو رکاته، وه نوێژی جه‌زنی قوربان دوو رکاته، وه نوێژی
 سه‌فه‌ر دوو رکاته، ئهم نوێژانه که به دوو رکات ده‌کرین ته‌واون، نه‌وه‌ک
 بلایی کورته‌وه‌کراون. (نه‌سائی و نه‌حه‌مدو ئیبنو ماجه: به‌سی رشته‌ی
 دروست).

فه‌رزی سییه‌می نوێژی هه‌ینی: ئه‌ومیه که به‌کۆمه‌ل (به‌جه‌ماعه‌ت)
 بکری، به‌لگه‌ی ئه‌مه له پیشه‌وه رابورد.

۸۲) ھەيئەتەكانى نوپۇزى ھەينى:

سوننەتە بۇكەسنى كە بىھوئى نوپۇزى ھەينى بكا: چوارشتا:

يەكەم: خۇشۇردن، چوكە خۇشەويست (دروودى خواد لەسەربىن) دمفەرموئى:
ئەگەر كەسكىكتان ويستى بچى بۇ نوپۇزى ھەينى با خۇى بشۇرى.
(شەيخان).

دوودم: جەستەى پاك و خاوين بكاتەو، لە چلك و نارەق و ئەو
شتانەى دەبن بەھۇى پەيدا بوونى بۇنى ناخۇش، چونكە مەبەست لە
خۇشۇردن ئەمەيە، نەك كردنى ئاو بەسەر جەستەداو بەس. شافىعى
(خۇشەويستى خواد كەورە و لىبىن) دمفەرموئى: كەسنى جل و بەرگى خاوين رابگرى،
خەم و پەزارەى كەم دەبن، كەسكىش بۇنى خۇشبن ئەقلى پتر دەبن.

سەيئەم: خۇپازاندنەو بە جلى جوان و خۇشەويستى
خۇبۇنخۇشكردن: پىغەمبەر (دروودى خواد لەسەربىن) دمفەرموئى: ئەوئى رۇزى
ھەينى خۇى بشۇرى و جلى جوان لەبەر بكاو ئەگەر لە مائەوئى بۇنى
خۇشى ھەبوو لەخۇى بدا، ئىنجا برؤا بۇ نوپۇزى ھەينى و لە مزگەوت
ھەنگاو ھەل نەئى بەسەر سەرى كەساو ئەوئەندەى خودا لە چارەى
نووسيوە نوپۇزى سوننەت بكا، وەكاتى پىشئوئىز ھاتو دەستى كرد بە
وتارى ھەينى بى دەنگ ببى و گوئى رابگرى تا پىشئوئىز لە نوپۇز
دەبىتەو، ئەوئى ئاوا بكا ئەو دەبن بە كەفارەتى گوناھى نيوانى ئەم
ھەينى و ھەينىيەكەى پىشى. (ئىبنو حەببان لە صەحىحى خۇيدا
گىراوئەتەو، حاكم گىراوئەتەو وە دمفەرموئى: بەپى مەرچى
موسلىمە).

بهرگه سپی زور په سهنده، به پئی فهرمايشتی پیغه مېهر (مروودى خواى له سربه): جلی سپیش له بهر بکه، چونکه له باسترین بهرگی نیوویه، وه مرووده گانیشتانی تیا کفن بکه.

چوارهم: نینو ککړدن و لابرډنى مووی که لابرډنى سوننه تې، چونکه شتی وا له سروشتی باشی مرؤفه.

۸۲) گوپراگرتن له وتاره کهى:

له باره ی قسه کړدنه وه له کاتى وتاردا راجیایى هه یه، شافعی به دmq دمفرموى: ئه وه نادروسته، مالیک و ئه حمه دیش هه روا دمفرموى، گپراڼه ودى دامه زراوى ئه حمه دیش هه روا یه، خواى گه وړه دمفرموى: {وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا} - سورة الأعراف - ۷/۲۰۴ { زوربه ی (مفسرین) رافه که رانى قورئان دمفرموى: ئه م نایمه ته له باره ی ئه وه وویه که گوئ له وتاری هه ینى رابگری، وه له م نایمه ته دا وتاره که ناو نراوه قورئان، چونکه به شئ له وتاره که قورئانه. له فهرمووده یشدا خوشه ویست (مروودى خواى له سربه): دمفرموى: روژى هه ینى له وکاته دا که پېشنوئز وتار ده خوینئته وه ئه گهر به هاوونشینی خوت بلئى وسبه، بیده نگبه، ئه وه خوشت بیجا ده کهى! (رواه الجماعة الا ابن ماجه).

رېبازى تازه ی شافعی ئه وه یه: قسه نادروست نییه و، گوپراگرتن له وتار سوننه ته، چونکه شه یخان ده گپرنه وه: که نیمامی عوسمان چووه ناو مزگه وته وه، له وکاته دا نیمامی عومهر وتاری ده خوینده وه، عومهر

فهرمووی: ئهوه بۇ بازى پياو به زوویى نايهن به دهنك بانگه كه وه؟
 عوسمانيش فهرمووی: نهى فهرمانرېهواى موسولمانان! ههر كه گويم له
 بانگ بوو نه وهنده مامه وه ههتا دهستنويزم گرت. دهگيرنه وه: كه
 پيغه مېهر (دروود خواد لسه رېه) خه ريكبوو، وتارى ههينى ددها، له و كاته ددها،
 پياوئ دپته زووره وهو دهئ: كهى قيامه ته؟ خه لكه كه نامازهيان بو يكرد
 كه بى دهنگبى، به لام پياوه كه بپدهنك نه بوو، وه قسه كهى
 دووباره كرده وه، پيغه مېهر ريش (دروود خواد لسه رېه) له پاش جارى دووهم
 فهرمووی: هاوار له تو، چيت بوى ناماده كرده وه؟ پياوه كه گوتى:
 خوشه ويستى خواو پيغه مېهرى خوا. حه زرت (دروود خواد لسه رېه)
 فهرمووی: دهى مزدت ليبي تو له قيامه تدا له گهل نه و كه سانه دهى كه
 خوشت دهوئن! (به يهه قى به رشته يه كى دروست گيراويه ته وه). ئهم دوو
 روداو مېش به لگهن له سهر ئهم بابته چونكه نه وه تا عوسمان قسهى
 كرده وهو وه لامى عومهرى داو ته وهو پيغه مېهر ريش (دروود خواد لسه رېه)
 ره خنهى له قسه كرده كهى پرسيا ركه ركه نه گرتو وه، دياره نه گهر شتى
 وا نادرست بوايه پيغه مېهر ريگهى نه ددها. ئهم راجياييه بۇ قسه يه كه
 كه مبه ستىكى گرنگى دسبه جيى تيا دا نه بى، دما نهك ههر نادرست
 نيه، به لكوو پيوسته، وهك نه وه كويزى خه ريكه بكه ويته بيريكه وه،
 ورياي بكاته وهو ريگهى پى نيشانېدا. يا دووېشكى له نزيك
 كه سيكه وه بى و هوشيارى بكاته وه، يا ببينى واسته مكارى به شوين
 مروفيكى بيتاوانا دهگه رى، نه وېش ناگادارى بكاته وه، يا وهك نه وه
 فهرمان به چاكه بكا، يانهى له خراپه بكا.

٨٤) له کاتی وتاره که دا نوټز دروسته:

نه گهر پيشنوټز وتاری ده خوینده مو له و کاته دا که سټ هاته ژوورموه چی بکا؟ نایا دوورکات نوټزی دیاری مزگهوت بکا یانا؟ لهم بابته دا راجیای ههیه، هه ندی له زانایان دمفهرموون: با نه یانکات، نهم رایه ده گپر نه وه له ئیبنو عومهر و عوسمان و علییه وه (ره زاه خوا یان لایب) ههروهک فهرمانیش کراوه به گوټرا گرتن، نهم فهرموودانهیش که له داستانه که ی سوله یکدا هه ن ئاوی ته ئویل ده که ن: گوایه سوله یک رووته له بووه، بویه پیغه مبه ر (مرووده خوا له سهر ب) فهرمانی پیکردووه که هه لسی نوټز بکا، هه تا خه لکه که بیبینن، به لگوو خیری پی بکه ن. شافیعی و نه حمه دو ئیسحاق و شهر عزانه کانی فهرمووده شوناسه کان دمفهرموون: له پیش نه وده دا که دابنیشی سوننه ته دوو رکاتی سووکه له ی دیاری مزگهوت بکا، نهم داستانه ی سوله یکیان کردووه به به لکه، که جابیر دمفهرموئ: روټیکی ههینی له و کاته دا که پیغه مبه ر (مرووده خوا له سهر ب) وتاری ددها سوله یکی غه طه فانی هات دانیش، پیغه مبه ر (مرووده خوا له سهر ب) پی فهرموو: نه ی سوله یک! هه لسه دوو رکات نوټزی سووکه له بکه، نجا فهرمووی: روټی ههینی نه گهر یه کیکتان له و کاته دا هات بو مزگهوت که پيشنوټز وتاری ده خوینده وه با به گورجی دوورکات نوټزی سووکه له بکا. (ش / د / ت / ن) نهمه به لکه ی روشنی نه وه یه که نوټزی دیاری مزگهوت لهم کاته دا سوننه ته له به ر نه وه ته ئویلی نه وانه که دمفهرموون سوله یک له به ر نه وه پیغه مبه ر (مرووده خوا له سهر ب) فهرمانی پیکردووه به راوه ستان تا خیری پیبکری، نهم ته ئویله قوبول نیه و

پوۋچە، چۈنكى ئەمەتتا خوشەويست (دروودە خۋاە لەسەربە) ئاشكرا دمفەرموئ: ئەگەر يەككىكتان لەو كاتەدا ھات بۆ مزگەوت.. تاد. چۈنكى ئەمە دمقئىكى رۇشنە تەئويل ھەئناگرئ، دروست نىە كار بە پىچەوانەى بكرئ. ۋەكى ترىش ئەمە بۆ ئەوانەىيە كە كاتئ دىنەژۋورمۋە پىشنوئژ وتار دەخوئىئى بەلام بۆ ئەوانەى كەوان لەناۋ مزگەوتەكەدا دروست نىە لەوكاتەدا نوئژ دابەستن. تەنانەت ئەگەر خەرىكى نوئژ بوو دەبئ گورج بىكا، ماومردى ۋ ئەبو حامىدى غەزالى ۋادەفەرموون.

٨٥) خوئندنى سوورەتى كەھف:

سۈننەتە: سوورەتى كەھف لە رۆژ يا شەۋى ھەينىدا بخوئىئى، بە رۆژ بەپئى ئەم فەرموودەىەى (دروودە خۋاە لەسەربە): لە رۆژى ھەينىدا ھەركەسى سوورەتى كەھف بخوئىئى، لە نىۋانى ھەردو ھەينىيەكەدا نوورى ئى دمبارئ. (حاكەم ۋ بەيھەقى گىراۋيانەتەۋە، بەيھەقى لە سۈنەندا) بە شەۋىش بەپئى ئەم فەرموودەىەى (دروودە خۋاە لەسەربە): ھەر كسئ لە شەۋى ھەينىدا سوورەتى كەھف بخوئىئى، لەلاى خۋىەۋە ھەتا بەيتوللا بە نوور رۇشن دەبئتەۋە بۆى (بەيھەقى).

پىۋىستە لەسەر شىۋەيئ بىخوئىئى سەرنەشىۋىئى لە خواپەرستى تر لەكاتى خواپەرستىدا، دنا نادروستە، چۈنكى ھەزرىت (دروودە خۋاە لەسەربە) دمفەرموئ: بىداربن! ئىۋە ھەموومان ھەر گفتو گو لەگەل پەرومردگارى خۇتان دەكەن، كەۋاتە مەبن بە ئازارو ئەرك بۆ يەكترى لەكاتى دەوركردنە ۋەيشدا دەنگ بە سەردەنگى يەكتردا ھەل مەپرن.

باشترین کات بۇ خویندنى، له پاش نویژی به یانییه، چونکه خیر ههتا پهله ی لیبهکی باشتره. به لام ئهوهی که بری قورئان خوین له مزگهوتا دمیکهن، له سهر شیویهکی وا که دهبی بههوی سهرلیشیوانی نویژ کهرمان، ئهوه نادرسته، وهک زانا پیشه واکان ساخیان کردۆتهوه. شتی وا بهشیکه لهو بیدعه تکاریه ناشرینهی که خاوهنی شهریهت به دانایی خوی هۆشیاری کردوینه تهوه له بارمیه وه. خوا ئیمه و موسولمانان لهوه بپاریژی.

٨٦) کاژیری نزاگیرابوون:

سوننه ته له شهوو رۆژی ههینیدا نزاو پارانه وه زۆر بخوینی، له رۆژمه کیدا بۆیه سوننه ته به لکوو ریکه وتی کاتی نزاگیرابوون بکا. له رموضه دا نه وه وی دمفه رموی: فهرمایشتی دروست له باره ی کاتی نزاگیرابوونه وه نه وه یه که له سه حیحی موسلیمدا تۆمارکراوه، که پیغه مبه ر (درووه خوا له سه رب): دمفه رموی: نه و کاژی ره له و حه له وه یه که پیشنو یژ داده نیشی له سهر مینه ر هه تا نویژ ته وا و دهبی. ئه م کاته یه ده میکی پیرۆزی زۆر که مه، له سه حیه یندا دمفه رموی: پیغه مبه ر (درووه خوا له سه رب): به دهستی پیشانیدا که نه و ماوه یه گه ل که مه، له شه وه که یشیدا بۆیه سوننه ته چونکه شافیعی (خۆشه و ییه خوا له لیبه) دمفه رموی: به من گه یشتۆ ته وه که له شه وی ههینیدا نزاگیرا دهبی.

٨٧) سەلاواتدان لەسەر پێغەمبەر (دروودی خواى لەسەربى) :

لە شەموو رۆژى هەینییدا سەلاواتدانى زۆر لەسەر پێغەمبەر (دروودە خواى لەسەربى) سوننەتە، چونکە فەرمووده دمهفرموى: رۆژى هەینی یەکیکە لە رۆژه هەرمەباشەکانتان، جا لەم رۆژەدا زۆر سەلاوات لەسەر من بێدەن، چونکە سەلاواتەکتان دماگەتووە پیم، لە فەرموودهیهکی تردا دمهفرموى (دروودە خواى لەسەربى): لە شەموو رۆژى هەینییدا سەلاوات زۆر لە دیدارى من بێدەن، چونکە ئەوەى یەك سەلاوات لەسەر من بێدەن، خودا دەجار رەحمەت دەپێژێ بەسەر ئەودا.

٨٨) لە پاش بانگی رۆژى هەینی مامەلە نادروسته:

بۆ کەسێ نوێژی هەینی لەسەربى، لەپاش دەستکردن بە بانگ، سەوداو کرپن و فرۆشتن نادروسته، مەبەست ئەو بانگەیه کە وتارخوین لەسەر دوانگە دادەنیشی، چونکە یەزدانى مەزن دمهفرموى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ - سورة الجمعة - ٩/٦٢ } واتە: ئەى برپادارینه! لە رۆژى هەینییدا، کە بانگ درا بۆ نوێژ ئێتر خێرا بپۆن بۆ لای زیکری خوا، واز لە کرپن و فرۆشتن بهێنن. ئەوەتا بە دمهقی ئایەت نادروستیی کرپن و فرۆشتن چەسپاوه، سەوداو مامەلەى تریش بە پێومری ئەو دەپێورئ واتە: قیاس لەو نادروستییه دماکری. لەپیش ئەم بانگەیشدا لە پاش لادانى خوێر لە ناوهراستى ناسمان، کە لەوێوه کاتى پێویستبوون دەست پێدەکا، سەوداو مامەلەو کارو فرمانى دنیاى ناپەسەندە.

۸۹) نویژی هەردوو جەژن:

وشەى جەژن لە عەرەبیدا ناوی (عید)ە، عیدیش لە وشەى (عەود)ى عەرەبى دروستکراوە، کە بەواتا دووبارەبوونەوهیە، چونکە جەژن لە هەموو سائیکا دووبارە دەبیتهوه، یا کە جەژن دیتەوه خۆشى و شادیش لەگەڵیا دیتەوه! یا لەبەر ئەوه وا ناوناوه چونکە بەهرمو نازو نیعمەتى خوا لە جەژندا بۆ بەندهکانى دووبارە دەبیتهوه!

نویژی جەژن مەبەستیکی گەورمیه بەپێى قورئان و سوننەت و یەگرتنى نەتەوه. زاتى مەزن دەفەر موی: { فَصَلَ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ - سورة الكوثر - ۲/۱۰۸ } لەم ئایەتەدا مەبەست لەم نویژه نویژی جەژنى قوربانە، چونکە مەبەست لە (نەحر)یش لە ئایەتەگەدا قوربانیکردنە. بەبێ گومان پێغەمبەر (ەرۆده نەوا لەسەربە) خۆى و هاوڕێکانى لەگەڵداو نەتەوهى ئیسلام لەپاش خۆى هەموویان نویژی هەردوو جەژنەکیان دەکرد، کەواتە بوو بە یەگرتن.

یەگەم نویژی جەژن کە پێغەمبەر کردى نویژی جەژنى رەمەزان بوو، لە سائى دووهمى گۆچیدا بوو، هەر لەم سائەشدا سەرفیتزە پێویستکراوه، ئەمە فەرماشتى ماوەردییە.

بزانه کە نویژی جەژن سوننەتیکی زۆر گەورەو دامەزراوه بەلام فەرز نیە، چونکە عەرەبە دەشتەکییەکە کە عەرزى پێغەمبەرى کرد: نایا غەیری ئەم پێنج نویژه فەرزە نویژی ترم لەسەرە یان؟ فەر مووی: نەخیر، مەگەر خۆت بە ئارەزووی خۆت نویژی تری سوننەت بکەى (شەیخان) بۆیەش زۆر سوننەتیکی گورمیه چونکە پێغەمبەر (ەرۆده نەوا

لهسهرين هه مېشه كړدوو په تې و قمت نه يچو واندوو، به لام دهشگوتري له گوايه: فهرزي كيفايه يه، چونكه په كيكه له دروشمه گاني نيسلام، به نه كړدني دادمنري به كه مته رخه مي له ناييندا، سهرمري نه وه يش كه له نايه تدا فهرماني پيكر اوه دم فهرموي: { فَصَلْ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ - سورة الكوثر - ۲/۱۰۸ } واته: دهی نويزی جهژن بکه، بو خودای خوټ، وه قوربانينی بو سهر بېره.

نويزی جهژن به جه ماعهت دهگري، بو تهنهاو ريپواريش دروسته و رهوايه، بو كويله - واته: بهندهی زمږ خړپده - و ژنيش دروسته، به لام بو گهوره كچو نافرتهی بو شناخ چوون بو نويزی جهژن له م سهرده مهي نيمه دا، به بي گومان نادرسته، چونكه له م چهرخه دا به دره وشتي پهره ي سهندوو، له هه موو گاتيكا چووني هم دوو كهسه بو هم نويزه ناباشه (همه فهرمايشتي خاوهني كيفايه تول نه خياريه كه له (۸۸۹) ي كوچيدا مردوو له سهر قسه ي پهر اويزي كهوا له سهر فيقهو لويه سهره كه له م شوينه دا - وهرگير).

گهر چي فهرمووده كهي نوممو عه طيبه به لگي نهويه كه در چوون بوي له لايه ني هم دوو كه سه يشه وه دروسته، به بي ناباشي به لام نهو مه به سته ي كه له سهرده مي پيغه مبهردا، كه باشتري سهرده م بوو، هه بوو نيستا نهو مه به سته نه ماوه، چونكه لهو چهرخه دا موسولمانه كان كه م بوون، حه زرم ت ريگه ي به ژناندا كه بچن بو نويزي جهژن هه تا به هو ي نه وانه وه زور بنوينن، نيستا موسولمانان به بي نه وانيش هه زور زورن، كه واته نهو مه به سته نه ماوه.

ھەر لەبەر ھەمان ھۆيە كە رېگەي دەدا بەژنە بېنويژەكانيش كە
 بچن بۇ ديار نويژى جەژن، خو گومان لەودا نيه، كە ئەوان نويژيان
 لەسەر نيه، سەرەپاي ئەوميش ئەوچەر خە مەردوم دئاك بوون،
 سەردەمىكى ئارام بوو، ژنان جوانىي خويانيان دەرئەدەخت، چاوى
 خويان لە روانىنى ناپەوا دەگرت، ھەروا پياوانيش وابوون، بەلام لەم
 رۆژگارەي ئيمەدا دەرچوونيان سوور دەبىي بە مايەي بەدكارى و
 بەدرەشتى!!.

لە فەرموودەيەكى دروستدا تۆماركراوە كە عائيشە لە سەردەمى
 خۆيدا، لەپاش مەرگى پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) فەرموويەتى: ئەگەر
 پېغەمبەرى خوا (مروودە خواە لەسەربە) بمايە تا ئەمپۆ، وە ئەم بارو دۆخەي كە
 ئەمپۆ ژنان سازاندووينا، ئەمەي بەچاوى خوئى بدىبايە، ژنانى لە ھاتن
 بۇ مزگەوت قەدەغە دەكرد، ھەروەك چۆن قەدەغەيە لەسەر ژنانى
 جوولەكە كە بچن بۇ كنىشتەي خويان، دەي ئەمە فەتواي عائيشەيە، كە
 داىكى موسولمانانە، دەربارەي ژنانى سەردەمى خوئى، كە بەپېتى
 فەرموودەي پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) دادەنرئ بە باشتري سەردەم، جا
 دەبىي حالى ژنانى ئەمپۆي ئيمە چيبي؟ خەلكىكى زۆريش ئەم قەسەيەي
 عائيشە پەسەند دەكەن: وەك عوروو قاسم و يەحياي ئەنصارى و مالك و
 ئەبو حەنەيفە و ئەبو يوسف، بەلام ئەبو خەنەيفە جارئ و دەفەرموئ و
 جارئ دەفەرموئ دەرچوونيان دروستە!.

۹۰) کاتی نویژی دوو جهژنهکان:

بزانن که کاتی بوونی نویژی جهژن له ههلهاتنی خۆرهوهیه ههتا کاتی نیومرۆ، بهلام سوننهته ئهوهنده دوابخری ههتا خۆر بهقهه رمی بهرزهمدهبی، چونکه پیغهمبهر (مرووه خوا لهسه بهی) ئاوا دهیکرد، له بهر ئهوهیش ههتا له راجیایی ئهوانه رزگارمان ببی که فهرموویانه: ههتا خۆر بهقهه رمی بهرز نه بیتهوه نویژی جهژن نابی. سوننهته نویژی جهژنی قوربان زوو بکری، وه نویژی جهژنی رهمهزان دوا بخری، شافیعی هه دیسیکی مورسهل دهگیریتهوه: که پیغهمبهر (مرووه خوا لهسه بهی) نامهیی دنووسی بۆ عهمری کوری حهزم (کاتی له نهجران دهبی) فهرمانی پی دمفهرموی: که نویژی قوربان زوو بکه و نویژی جهژنی رهمهزان درهنگ. ئیبنو قودامه دمفهرموی: چونکه لهسه ئهم شیوهیه له جهژنی قوربان کاتی قوربانیکردن گوشاد دهبی، له جهژنی رهمهزانیشدا کاتی سهرفیتره دان گوشاد دهبی!.

۹۱) ئه ندازه ی رکاته کانیان:

ئهن دازه ی رکاته کانیان هه ر نویژه ی دوو رکاته، به ئیجماع، له رکاتی یه که میاندا، بیجگه له (الله اکبر)ی نویژ دابهستن ههوت (الله اکبر)ی تر بکا له رکاتی دوو وه میاندا، بیجگه له (الله اکبر)ی هه لسانه وه پینج (الله اکبر)ی تر بکا، ئیمامی تیرمیدی (رهمهته خوا لهیه) له عهمری کوری عهوفی ئه لوزهنیه وه دهگیریتهوه: که پیغهمبهری خودا (مرووه خوا لهسه بهی) له ههردوو جهژنهکاندا، له رکاتی یه که ما، له پیش خویندنی

فاتیحاه حموت (الله اکبر) ی دهکرد، له رکاتی دووهدا، لهپیش خویندنی ئەللاهو ئەکبهرهکانا، ئەوهندهی خویندنی فاتیحاه پینج (الله اکبر) ی دهکرد، سوننهته که نیوانی نایهتیکی مامناوهندی (معتدل) راوهستی، وه لهو راوهستانه‌دا (تههلیل) و (تهکییر) و (تهحمدی) بکا، (بهیههقی له ئیبنو مه‌سعوودهوه به گوتارو به‌کردار ئەمه‌ی گیراوه‌ته‌وه) جوان وایه بـئـ: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر) چونکه ئەم ویرده شیاوی ئەم شوینه‌یه، ئیبنو عه‌بباس و کۆمه‌لێ له زاناکان دمفه‌رموون: (الباقیات الصالحات) ئەم گوته‌ پیرۆزمیه‌یه، له پاش فاتیحا له رکاتی یه‌که‌ما سوورده‌تی (ق) به‌ ته‌واوی بخوینێ یا (سبح اسم ربك الاعلی) وه له رکاتی دووهدا (اقتربت) یا (هل اتاك) به‌ ئاشکرا به‌ ده‌نگی به‌رز بخوینێ، بۆ به‌یره‌وییکردنی هه‌زرمه‌ت له‌م کارانه‌دا، چونکه ئەو وای کردووه، ئیهم‌ش چاو له‌و ده‌که‌ین.

٩٢) وتاری پاش نویژی جه‌ژن:

سوننه‌ته له‌دوا نویژره‌وه دوو وتار بخوینیته‌وه، بوخاری و موس‌لیم له ئیبنو عومه‌ره‌وه ده‌گیرنه‌وه: که پینجه‌مبه‌ری خودا (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) و ئەبویه‌کرو عومه‌ر {ره‌اه‌خوا‌یا‌ن‌ایه‌} یاسایان وابوو، نویژی جه‌ژن‌یا‌ن له‌ پێش وتاره‌که‌وه ده‌کرد. ئەوه‌م‌ش که وتاره‌که‌ دووه به‌ پێوه‌ری هه‌ینی ده‌پێوین و قیاسی له‌و ده‌که‌ین چونکه نه‌وه‌وی دمفه‌رموی: له‌م بارمه‌یه‌وه هه‌یج فه‌رمووده‌یه‌کی ساخ نه‌چه‌سپاوه‌.

وا سوننه ته که وتاره که به سوپاسی خوی گه وره دهست پیبکا، چونکه خوشه ویست (دروود خواه لسه ربی) هه میشه گشت وتاره کانی به (الحمد لله) دهست پی دهکرد، له حه زرده ته وه (دروود خواه لسه ربی) تو مار نه کراوه که به (الله اکبر) دهستی کردبی به دوو وتاره کانی دوو جهژنه کان، به لام ناوبه ناو له ناو وتاره که دا (الله اکبر) دهکرد (ئیبنو وماجه له سونه نی خویدا گیراویه ته وه).

۹۳) نویژی جهژن له سارادا:

سوننه ته که نویژی جهژن له سارا بکری، چونکه پیغه مبه ر (دروود خواه لسه ربی): هه میشه له وی کردوو یه تی. به لام جارئ له بهر باران له مزگه وت نویژی جهژنی بو کردن. نه بو هورهیره (رمزه خواه لیه) دهفرموی: جارئ له رۆزی جهژندا باران بوو، له بهر نه وه خوشه ویست (دروود خواه لسه ربی) له ناو مزگه وتدا نویژی جهژنی بو کردن. (نه بو داوودو ئیبنو ماجه و حاکم) هه رگاتی نویژه که له مه که نه انجام نه درا، نه وه له ناو مه سجدولحه راما بکری خیرتره هه تا له سارادا، گومان له مه دا نیه.

۹۴) نه لاهو نه کبه رکردن له جهژندا:

(الله اکبر) کردن سوننه ته، له کاتی ئاوابوونی خوری ئیواره ی شهوی جهژنی رهمه زانه وه، هه تا پیشنوئ نویژی جهژن داده به ستی. له هه ر کوئ بی له مالا بی یا له ریگه و بان، یا له کووچه و بازار، به شه و

بى يا بە رۆز، قەرەبالغ بى يانا، ئەگەر كۆمەل بوون بۇ يەكترى
 بىيىننەو بەشە رىبوارىش وەك نىشتەجى و ژنىش وەك بىاو لە گشت
 ئەم كاتانەدا مافى ئەم (اللہ اكبر) كردنەى بۇ ھەيە، چونكە
 فەرمايشتەكەى خوا كە فەرمان دەكا بەمە بۇ ھەموانە، كە دەفەرموى:
 (ولتكبروا الله على ما هداكم)، بوخارىش لە ئوممو عەطىيەو
 دەگىرپىتەو: دەفەرموى: جاران لە سەردەمى پىغەمبەر خۇيدا (دروود خوا
 لەسەربە) ئىمەى ژنان بە فەرمانى ئەو دەرەچوین بۇ دىروەى شار، لەھەر
 دوو نوپىزى جەژنەكاندا، تەنانەت ژنى بىنوپىزىش دەرەچوون، لە پىشت
 عەشامەتەكەو دەبوون كە ئەوان (اللہ اكبر) يان دەكرد ئەمانىش لەگەل
 ئەواندا دەيانسەندەو. لە جەژنى قوربانىشدا (اللہ اكبر) كردن سوننەتە
 بەپىي فەرمايشتى خودا: {كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
 هَدَاكُمْ - سورة الحج - ۲۲/۳۷} وە بەپىي فەرمايشتى خودا:
 {وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ - سورة البقرة - ۲/۲۰۳} واتە:
 لە چەند رۆژىكى ژمىردراودا دىكرو يادى خودا بە زۆرى لەسەر
 شىوہيەكى ديارى بكەن! ئىبنو عەبباس دەفەرموى: ئەم چەند رۆژانە
 بىرئىتىن لە سى رۆژەكانى پاش جەژن، كە پىيان دەگوترى (ايام التشرىق:
 شەوہ رۆژ - رووناكەكان). لە عەلى و ئىبنو مەسعودىشەو دەگىرپنەو:
 ئەم ئەللاھو ئەكبەر كەردنە دەست پىدەكا لە جەژنى قوربانى، لە بەيانى
 رۆژى عەرەفەو، ھەتا عەصرى دوا رۆژى (ايام منى) كە رۆژى سىيەمى
 پاش رۆژى جەژنى قوربانە. (ئەم فەرموودەيە ئىبنولونذىرو كەسانى
 تىرىش گىراويانەتەو).

ئیبینو عومهریش (ره‌را‌ه‌خوا‌ه‌ایب‌ه) له‌ مینا‌ له‌ هه‌موو‌ نه‌مرۆژانه‌دا
(الله‌ اکبر)ی‌ ده‌کرد، مه‌یموونه‌ی‌ هاوسه‌ری‌ پیغه‌مبه‌ر (درووده‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ربه‌ و‌ه‌زا‌ه
خوا‌ له‌ مه‌یموونه‌ هاوسه‌ره‌ به‌) له‌ روژی‌ جه‌ژنه‌وه‌، که‌ یه‌که‌م‌ روژی‌ قوربانیه‌ (الله‌
اکبر)ی‌ ده‌کرد، ژنانیش‌ له‌ پشت‌ آبانی‌ کو‌ری‌ عوسمانه‌وه‌و‌ له‌ پشت
عومهری‌ کو‌ری‌ عه‌بدولعه‌زیزه‌وه‌ له‌ شه‌وه‌کانی‌ (ایام‌ التشریق)دا‌ له‌گه‌ل
پیاواندا، له‌ مزگه‌وت‌ (الله‌ اکبر)یان‌ ده‌کرد.

حافیز ده‌فه‌رموئ: ئەم‌ فه‌رمایشانه‌ی‌ که‌ له‌م‌ لایه‌نه‌وه‌ هه‌ن‌ ئەویان
تیا‌دایه‌ که‌ له‌دوا‌ نوێژه‌ فه‌رزه‌کانیشه‌وه‌ (الله‌ اکبر)یان‌ ده‌کرد.

٩٥) ئەو‌ گوته‌یه‌ی‌ که‌ به‌ شیوه‌یه‌ ته‌کبیر‌ جوانه‌:

له‌ باب‌ه‌ت‌ شیوه‌ی‌ گوته‌ی‌ ته‌کبیره‌وه‌ دروست‌ترین‌ شت‌ ئەوه‌یه‌ که‌
عه‌بدولرم‌زاق‌ به‌ رشته‌یه‌کی‌ دروست‌ ده‌ی‌گێڕێته‌وه‌: سه‌لمان‌ ده‌فه‌رموئ: که‌
(الله‌ اکبر) ده‌که‌ن‌ بڵێن: (الله‌ اکبر‌ الله‌ اکبر‌ الله‌ اکبر‌ کبیرا) له‌ عومهر‌و
ئیبینو‌ مه‌سه‌وودیشه‌وه‌ ده‌فه‌رموون: ئاوايه‌: (الله‌ اکبر‌ الله‌ اکبر‌ الله‌ اکبر،
لا‌ اله‌ الا‌ الله‌ والله‌ اکبر‌ الله‌ اکبر‌ والله‌ الحد). سوننه‌ته‌ پیاو‌ به‌ ده‌نگی
به‌رز‌ ته‌کبیر‌ بکا‌و‌ ژن‌ به‌ ده‌نگی‌ نزم، بوخاری‌ ده‌فه‌رموئ: عومهر‌ له‌ مینا
له‌نا‌و‌ چا‌تۆله‌که‌ی‌ خۆیدا‌ که‌ (الله‌ اکبر)ی‌ ده‌کرد، خه‌لکی‌ نا‌ومزگه‌وته‌که‌
گوئیان‌ له‌ ده‌نگی‌ ده‌بوو، جا‌ ئەوانیش‌ بۆیان‌ ده‌سه‌نده‌وه‌، ئەوجا‌ خه‌لکی
بازار‌ هه‌موو‌ به‌یه‌ک‌ ده‌نگ‌ له‌گه‌ل‌ ئەواندا‌ ته‌کبیریان‌ ده‌کرد، مینا‌ له‌به‌ر
ته‌کبیر‌کردن‌ ده‌له‌رییه‌وه‌.

۹۶) نویژی خورگیران و مانگ گیران:

ئەم دوو نویژە سوننەتێکی دامەزراون، بەپێی فەرماشتی پیڤەمبەر (ەروەدە خوا لەسەر بێ): ئەم خۆرو مانگە دوو نیشانەی گەورەن لە نیشانە گەورەکانی خودا، نە لەبەر مردنی کەس و نە لەبەر ژيانی کەس ناگیرن، جا ئەگەر شتێ واتان دی ئەوا لە خودا بپارێنەووە ئەللاھو ئەکبەر بکەن و نویژ بکەن و خێرو خێرات بکەن. (شەپخان) لە گیرانە وەپەرکە: لە خودا بپارێنەووە نویژ بکەن هەتا دەرووتان بۆ ەکرێتەووە. لای کەمی ئەم نویژی خۆرو مانگگیرانە دوو رکاتە، لە ەمەموو رکاتیکیا دوو راوەستان و وو چەمینەووەی تیا دایە، دوو فاتیجا لەو دوو راوەستانەدا لەسەر ئەم شیوەیە دەخوینن، نویژ دادەبەستن و فاتیجا دەخوینن و دەچن بۆ چەمینەووە لە پاشا راست دەبێتەووە دیسان فاتیجا دەخوینن و ئەوجا دەچیتەووە بۆ چەمینەووەی دوووەم، ئەوجا سەر بەرز دەکاتەووە کەمێ ئارام دەگرێ، ئەوجا دەچن بۆ کورپنووش، ئەمە رکاتی یەکەم تەواو، ئەوجا رکاتی دوووەمیش لە سەر ەمان شیوە دەکا.

هەرە تەواو ەکیشی ئاواپە: لەپاش نزای سەرەتای نویژو (اعوذ بالله) کردن و خویندنی فاتیجە، لە راوەستانی یەکەمی رکاتی یەکەما، سوورەتی بەقەرە بخوینن، لە راوەستانی سیپەمدا، یەکەمی رکاتی یەکەما، سوورەتی بەقەرە بخوینن، لە راوەستانی دوووەمی یەکەمدا لەپاش خویندنی فاتیجا بەقەد دوو سەد ئایەت لە ئایەتەکانی سوورەتی بەقەرە بخوینن لە راوەستانی کە یەکەمی رکاتی دوووەمە، بەقەد سەدو بەنجا ئایەت بخوینن، لە راوەستانی چوارەما، کە راوەستانی دوووەمە لە

رکاتی دووم، له پاش فاتحیه به قهده سهد نایهت بخوینئ. (شه یخان له نیبنو عه عباسه وه گیراویانه ته وه).

وا سوننه ته که له ناو چه مینه وهی یه که ما به قهده سهد نایهت ته سبیحات بکا، لهو ته سبیحاتانه ی که له ناو چه مینه وه دا ده خوینرئ، له دوومه به قهده هه شتا نایه ته، له سیه ما به قهده هه فتا نایهت، له چواره ما به قهده په نجا نایهت، چونکه له فهرمووده دا شتی وا تۆمار کراوه، به لّام له سهر فهرمایشتی دروست نه کورنووش و نه راستبوونه وه و نه چه مینه وه دریزناکاته وه، رافیعئ ئه مه ی گوتو وه، که رچی نه وه و ی دریزکردنه وه به دروست داده ئئ، چونکه دمفه رموئ: ئه مه له سه حیجا تۆمارکراوه له (البویطی) دا شافیعئ به دهق دهیفه رموئ: و فاتحیا ده خوینئ و ده چئ بۆ چه مینه وه له پاشا راست ده بیته وه و جا کورنووشی یه که م له هه موو رکاتی کا به قهده چه مینه وه یه که مه کورنووشی دوومه میش به قهده چه مینه وه ی دوومه مه. سهر به لگه ی ئه م باسه فهرمووده که ی شه یخه ی نه، که له نیبنو عه عباسه وه ده گیرنه وه، که دمفه رموئ: له سهرده می حه زرده تا (درویده خواه له سه ربه) رۆژگیرا، پیغه مبه ر (درویده خواه له سه ربه) هه ئسا نوئیزی خۆر گیرانی بۆ موسولمانه کان کرد، ماویه کی دوورو دریز له ناو نوئزه که دا به راوه ستانه وه هه ر قورئانی ده خویند، بگره به قهده سووره تی به قهده ی خویند، ئینجا چه مییه وه روکووعی بردو دریزهیدا به چه مینه وه که یشی، ئینجا له چه مینه وه هه ئسایه وه گه ئی به پیوه راوه ستایه وه به لّام له راوه ستانی یه که می که متر، ئینجا دووباره روکووعیکی دوورو دریزئ تریشی برده وه به لّام له روکووعی یه که می کورتر، ئینجا کورنووشی برد، ئینجا هه ئسایه وه به

دوورو دريژى راووستا قورئانى تياخويند، بەلام لە راوستانى يەكەمى
كەمتر، ئىنجا چەمىيەو دەريژەيدا بە چەمىنەو دەكەي، بەلام لە
چەمىنەو دەي يەكەمى كەمتر، ئىنجا ھەلسايەو دە بە دوورو دريژى
راووستا قورئانى تيا خويند، بەلام لە راوستانى پيش خۆي كەمتر،
ئىنجا چەمىيەو دەريژەيدا بە چەمىنەو دەكەي، بەلام لە چەمىنەو دەي
پيش خۆي كەمتر، ئىنجا كورنووشى برد، ئەوجا لە نويز بۆو دە خۆريش
بەربوو بوو.

٩٧) سوننەتە بە كۆمەلى بکری:

سوننەتە بە جەماعەت بکری، بۆ پەپرەوي پيغەمبەرى خۆي
و دەك لە صەحیحەيدا تۆمارە، ئەگەر پاشنويز لەم نويزەدا فەريای
چەمىنەو دەي يەكەمى ركاتى يەكەم بکەوئ، ئەو فەريای ئەو ركاتە
دەكەوئ، ھەروا ئەگەر فەريای چەمىنەو دەي يەكەمى ركاتى دووم بکەوئ
ئەو فەريای ركاتى دوومەيش دەكەوئ بەلام ئەگەر لە چەمىنەو دەي
دوومەدا فەريای ھەريەك لەم دوو ركاتە بکەوئ، ئەو فەريای ئەو ركاتە
نەكەوتوو، چونكە چەمىنەو دەي دووم ئەصل نىيە، باشكۆيە. سوننەتە
نويزى مانگ گيران بە دەنگى بەرزو نويزى خۆرگيران بە دەنگى نزم
بکری، لە صەحیحەيدا مەسەلەي دەنگ بەرزو دەکردن ھەيە، لە
تيرمىزىشدا دەنگ نزم کردنەو ھەيە. تيرمىزى دەربارەي ئەم
فەرموودەيەي كە لە بابەت دەنگ نزم کردنەو دەگيرايەتەو
دەفەرموئ: فەرموودەيەي جوانى دروستە (حسن صحيح).

۹۸) وتار لهم دوو نویژانه‌دا:

سوننه‌ته له دوا نویژه‌که دوو وتار بخوینن، وهك هه‌ردوو وتاره‌كه‌ی هه‌ینی، چونكه خوشه‌ویست (درووده خواه له‌سهره‌ب) وای كردووه (موسلیم گپ‌راویه‌ته‌وه) له‌و فهرموودیه‌دا كه موسلیم لهم باره‌یه‌وه ده‌یگپ‌رته‌وه نه‌مه‌ی تیا‌دایه: هه‌ل‌سایه سهرپاو وه‌سپ‌یكی جوانی خودای گه‌وره‌ی كرد... هه‌تا نه‌وئ كه حه‌زرم‌ت (درووده خواه له‌سهره‌ب) دم‌فه‌رموئ: نه‌ی گه‌ل موحه‌ممه‌دا سویندم به‌خودا كه‌س وهك خودا به‌ته‌نگ نامووسه‌وه نیه‌و غیره‌تی ناجو‌ش، كه ته‌ماشا بكا كه‌وایه‌كئ له به‌نده‌كانی خه‌ویكی شه‌روال‌پسییه، یا یه‌كئ له كه‌نیزه‌كه‌كانی خه‌ریكی داوین‌پسییه، نه‌ی گه‌ل موحه‌ممه‌دا سویندم به‌خودا، نه‌وه‌ی كه من ده‌یزانم نه‌گه‌ر ئیوه بی‌زانن زو‌ر كه‌م پئ ده‌كه‌نین و گه‌ل زو‌ر ده‌گریان. كو‌مه‌لئ له هاو‌ریان باسی نه‌وه‌یان كردووه كه پ‌یغه‌مبه‌ر (درووده خواه له‌سهره‌ب): له‌دوا لهم نویژانه وتاری ده‌خوینده‌وه، له سه‌حیحا نه‌وه چه‌سپاووه. سوننه‌ته كه پ‌یش‌نو‌یژ هانیان‌بدا له‌سهر به‌نده‌ نازاد‌كردن و خ‌یرو خ‌یرات‌كردن و هه‌ره‌شه‌یان ل‌ی‌بكا، كه‌بئ نا‌گا نه‌بن له قاری خواو ژیا‌نی پ‌ینچ و دوو رو‌ژه‌ی جیهان به زمرقی و به‌رقی خو‌ی ده‌سته‌شك‌ینیان نه‌كا. له سه‌حیحی بوخاریدا هه‌یه دم‌فه‌رموئ: له خو‌رگیرانه‌كه‌دا پ‌یغه‌مبه‌ر (درووده خواه له‌سهره‌ب) فهرمان‌یكرد به به‌نده‌ نازاد‌كردن، تاخودا ده‌رووی ره‌حه‌متیان لئ بكا‌ته‌وه. له هه‌مان كاتا بو هه‌موو كه‌سئ سوننه‌ته كه له‌كاتی سه‌ختی و سه‌خله‌تی و ته‌نگانه‌دا زو‌ر به‌ كو‌ل و به‌دل له خودا بپا‌رته‌وه‌و دوو‌عاو نزا بكا، وهك كاتی بوومه له‌رزو هه‌وره‌تریشقه‌و ره‌شه‌بای سه‌خت و گه‌رده‌لوول و رو‌جوون و كار‌ه‌ساتی تری لهم باب‌ه‌تانه. یه‌زدانی پاك دم‌فه‌رموئ: {فَلَوْلَا اِنْ جَاءَهُمْ

بَاسُنَا تَضَرَّعُوا - سورة الأنعام - ٤٣/٦) واته: نهوه بؤ عاريان نهگرت بهو ههمکه پهندهی ئیمه بهسهر نهوانمان هیئا، تووشی نهو ههمکه ئیش پیگه یانسانمانکردن، ههتا عاربنین و ملکه چیبین و، له لای پهرومردگاری خۆیان سکا لای حالی شپری خۆیان بکهن که چی نهوان وهک نهبايان ديبئ و نه بۆران، ههر بهقه ره ی نهوه ییش دانه چوون؟!

ههروا سوننه ته بؤ موسوئمان له م حالانه دا له ماله ومیش نوپزی سوننه ت بکاو بپارپته وهو نزای تایبه تی بخوینی، پیغه مبهری خوا (درویه خوا له سه ره به) دهستووری وا بوو کاتی بای سهخت هه لی دهگردد دیفه رموو: (اللهم انی اسألك خیرها وخیر ما فیها وخیر ما ارسلت به، واعوذ بك من شرها وشر ما فیها وشر ما ارسلت به. اللهم اجعلها ریاحا ولا تجعلها ریحا): ئه ی خودایه! داوای خیری ئه م بایه ت لیده که م، که بی بهشم نه که ی له خیری، وه لهو خیره ی که بؤی رهوانه گراوه بهشی باشم بدهری، ههروا په نا دهگرم به په نای تۆ له شه ری ئه م بایه، که لهو شه ری له ناو ئه م بایه دایه به دووریم، بهشم لهو شه ره دا نه بی که ئه م بایه رهوانه گراوه بؤ بهرپاگردنی. ئه ی خودایه! ئه م بایه بگیړه به بای رحمهت، که له قورئاندا به (الریاح) ناوبراون، مه یکه به بای غه زه ب که له قورئاندا به (الریح) ناوبراوه. خوایه! بای خیره و خۆشی بی، بای شهرو ناخۆشی نه بی.

۹۹) نوڙه بارانه:

نوڙه بارانه سوننه تيكي گهوره دامه زراوه، له گاتي بي بارانيدا، موسولمانان له سهردهمي پيځه مېره وه دهيكهن، ئيمامي موسليم (ره)ه خوا لېښه ده گيرپيځته وه: جارئ پيځه مېهر (دروود خوا له سهره) روښته دهره وه بؤ نهو دهشته بؤ نوڙه بارانه، له گاتي وتار خوښندنه وه كه دا رووي كرده قېبله و پшти كرده خه لكه كه و بهر ماله كه ي راست و چه پكرد، بوخاري ئه م بر گه يه شي له م فهرمووده يه پتر كړد وه: له پاشا پؤشاكه كه ي هه لسو وړاند، واته: راست و چه پيكرد، ئينجا دوو ركات نوڙي نوڙه بارانه ي به جه ماعت بؤ كړدين، له ناو هه ردو وركاته كاندا به دهنگي بهر ز قورئاني بؤمان خوښند فهرمووده ي تر له م بابه ته زؤرن. داوا كړدني باران سئ جوړي هه يه به پئي شهرع:

يه كه م: كه لاي كه ميه تي، نه وديه: به پارانه وه نزا، به بي نوڙ، به تهنه ا، يا له گهل كؤمه لدا، داواي باريني باران له خوا بكرئ.

دوووم: نزا كړدنه له پاش نوڙه فهرزه گانه وه و له پاش ههر نوڙيكي سوننه ته وه كه وتار له ناويدا سوننه تبئ.

سپيهم: كه باشترينيانه: نه وه: داواي باران به هوئ نوڙه بارانه وه بي و وتاري تيا بي و پيشه واي موسولمانان خوي يافهرمانداريان ياپيشنوڙ پهنده و نامؤز گاريان دابداتو له سزاي سهختي خودا بيانتر سيني و هه رده شي نافهرماني خوايان ليكا و فهرمانيان پيكا به چا كه و خپر كړدن و هه موو جوړه چا كه يئ، وه داوايان ليكا، نه گهر حهقي هه ركه سيكيان له سهره، يان بېدنه وه، يا بريار بدن كه بېدنه وه،

یاخود گەردنی خۆیانی پێئازاد بکەن و تەووبە بکەن، چونکە ئەم جوۆرە کارانە دەبن بەهۆی بیبارانی و وشکبوونی چەم و روبارمکان و بەهۆی وشکبوونی کانیاوەکان و بێ بەشبوون لەرزق و روژی و ھەروا دەبن بەمایە ی غەزەب و رقی خوا و بەهۆی ھاتنی تۆلە و سزای سەخت و پەیدابوونی ترس و برسیتی و کەمبوونەوێ مال و منداڵ و بیپیت و بەرگەتیی دانەوێلە و سەوزە و میومھات، ھەروا دەبن بەمایە کاولبوون و وێرانبوونی شار و دیھات و ولاتی کە دانیشتووھەکانیان ستەمکاربن. وەك خۆی گەورە لەقورئانی پیرۆزدا دەفەرموی: {وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا - سورة الإسراء - ١٦/١٧} واتە: ھەركاتی و یستمان ولاتی وێران بکەین، فەرمان دەدەین بەگەورە پیاوان و ئاغا و بەگەکانی ئەو ولاتە، کە خوویان گرتوو بە رابواردنی خۆشەوێ و ھەمیشە خەریکی عەیش و نوۆش، کە واز لە ھەوێسپەرستی و ئارمژوو بازی بەیئن و لە ریی شەرعی خودا دەرئەچن، بەلام ئەوان زیاتر لەیاسا لادەدەن و لەرێ دەرئەچن، ئیتر لەسەر فەرموودە ی خودا سزا دەروا بۆ سەریان و ولاتیان وێران دەبی و خاکیان بەتورەکە دەبیژری، و سوننەتە کەپیشنوێژ فەرمانیان پێبکا بە تەووبە و بەوھیش لەپیشا سی روژ لەسەر یەك بەروژوو بن و لە روژی چوارەما بەزمانی بەروژوو، بەجل و بەرگیکی پەر پووتەو لە ئاوەدانی دەرئەچن، تا لەسەر شیوێ سوالکەربن، بەسەلاری و سەركزی بەرپیدا برۆن و، لەقسە و گوفتوگویدا ھیمن بن و بەسەنگینی دابنیشن. ئەبو داوود دەگێریتەو: حەزرت (دروود خواوە لەسەر) بە پەرپووتی و بەكزۆلەیی و بەملکەچی لەشار دەرچوو، لەرێ ھەر دەمپارایەو و دەلایەو تا گەیشتە نوێژگاگە. بەلام خۆیان بۆن نەخۆش نەکەن، چونکە خۆبۆن خۆشکردن

بەشېكە لەخۆشى و شادی. گەرەكە ئەم جوۆرە كەسانەيش لەگەل خۆيان بەرنو بەخاترى ئەوان لەخوا داواى باران بكەن: پىرى ئىختىيارى كەفتەكارو خاوو خىزان و منال و دەسەوسان و ئافرەتە خەمبارەكان.

چونكە نزاى ئەم جوۆرە كەسانە نىزىكترە لە گىرابوون، بەپېي فەرموودەى پېغەمبەر (ەرۆدەى خواە لەسەربە) كە دەفەر موئ: بزەنن كە لەبەر خاترى بېنەواو زەبوونەكانتان خودا رزق و رۆزىتان دەداو سەرتان دەخا بەسەر دوژمنتاندا، (بوخارى) لە هەمان كاتدا دەبئ خۆ لەوە بپارىزن كە بەهۆى سەتەمكارو بەدكارەكانەوە داواى باران بكەن، چونكە هاوبەشىكردنى ئەو جوۆرە كەسانە لەم كارە پىرۆزەدا وەك گالته پىكردن وایە، لەبەر ئەوە دوور نىە كەبېئ بەهۆى پىرەوونى رق و قارى خودا لەو ناوچەيەدا. جا كاتى گەيشتە نوپژگاگە پېشەوا يا پېشنوئز بەجەماعەت دووركات نوپژى داواى بارانیان بۆ بكا، لەسەر شىوەى نوپژى جەژن، بە دەنگى بەرز فاتىحەو سوورمت بخوئنى لە هەردوو ركاتەكەدا، چونكە لە فەرموودەدا وادەفەر موئ، شافىعى (ەرەزەى خواە لىبە) دەفەر موئ: ئەو سوورەتانەيان تىادا بخوئنى كە لە نوپژى جەژندا دەخوئنرئ.

كاتەكەى كاتى نوپژى جەژنە، گوتراویشە: كاتى تايبەتى بۆ نىە. نەوەوى وا دەفەر موئ، شافىعىش دەقى بەسەر داناوە، زاننا لىكۆلەرەموەكانىش ئەمە بە دروست دادەنئ. جا كاتى لە نوپژەكە بوونەوە پېشنوئز دوو وتار بخوئنىتەوە لەسەر بەرزىي يەك، چونكە پېغەمبەر (ەرۆدەى خواە لەسەربە) لە نوپژە بارانەدا لەسەر دوانگە وتارى خوئندەوە، ئەبو هورەيرە دەفەر موئ: رۆژى خۆشەوىست (ەرۆدەى خواە لەسەربە) لەشار دەرچوو، رۆشت بۆ نوپژە بارانە، لەپېشا بەبئ بانگو قامەت دوو

رکات نویژه بارانهی بهجه ماعت بۆمانکرد، ئینجا وتاری خویندهوه بۆمان و له خوا پاراپیهوهو رووی کرده رووگه و ههردوو دهستی بهرزدهوه کرد، ئهوجا بهرمالهکهی که کردبوویه ناوشانی ههلی سووران راستو چهپیکرد. (ئهحمه دو ئیبنو ماجه و بهیههقی). له وتاری یهکهما (استغفار) یکی زۆربکا ههروا له وتاری دووهما، چونکه (استغفار) بۆ ئهم شوینه زۆر لهباره، ئهوپهپی سلّ لهوه بکا که بهزمان بپارپتهوهو داوی لیخوش بوون له خوا بکاو دلشی لای تاوان و گوناهبی، یا نیازی وابی که دهست له ستمکاری و ناههقی ههئنهگرئو ههددی شهرعی جیبهجی نهکاو بهردهوام بی لهسهر ناپاکیکردن لهگهڵ میلهتهکهیدا، کهوان لهچاو دیری نهودا، دیاره که له بارودۆخی ئاودا بهکوئێ قین و قاری خوداوه دهگهڕپتهوه، وهکی تریش ئهوهی بهزار تهوبه بکاو بهکردار بهردهوام بی لهسهر تاوانهکهی وهک گالته بهخوا بکا وایه، خوا ناخهلهتی، چون نرای نزاکهری ئاوا گیرا دهبی؟

دهگێڕنهوه: جاری ئیمامی عومهر (رهزاههواه لیبی) داوی بارانی لهخودا کرد بهلام ههر ئیستیغفاری کردو بهس، عهززیانکرد، قوربان! ئهی گهورهی موسلمانان! نهماندیت که داوی باران بکهی؟ تو بهس ئیستغفارت کرد، ئهوه بۆ؟ فهرمووی: با من لهخودا داوی بارانم کرد بههوی ئیستغفارهوه، که بهراستی ئیستغفار بورجی بارانبارینی ئاسمانه، نهک ئهو کۆمهله ئهستیرهیهی که ناویان ناون. مهجادیجی سهماء: بورجهکانی باران لهئاسمان. ئهوجا بۆ سهلماندنی فهرموودهکهی خۆی ئهم نایهتهی خویندهوه، کهحهزرتی نوح بهگهلهکهی خۆی فهرموو: { اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ، يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا } له

پەروەردگاری خۆتان داوای لێخۆشبوون لە تاوانەکانتان بکەن، بە راستی ئەو خواپەکی تاوانپۆشە ئەگەر ئێوە بەراستی تەوبە بکەن و داوای لێبوردنی ئێ بکەن هەم تەوبەکەتان قوبوڵ دەکا، هەم تاوانەکانتان بۆ دەپۆشێ هەم دەرووی رحیمەتتان ئێ دەکاتەوێو لە ئاسمانەوێو بارانی فریارەسی خۆر زەمان بۆ دەبارینێو لەم قاتو قەری و بێ رانییەش رزگارتان دەکا). جا لە پاش سەرەتای وتاری دووەمەوێو رووبکاتە رووگەو زۆر بەکۆڵو زۆر بەدڵ نزایەکی زۆر بکاو بەنهیانی و بە ئاشکرا بپاریتەوێو، بڵائەوێو، لەو کاتەدا کەروو دەکاتە رووگە ئەو بەرمالە، یا ئەو جلە کەراست و چەپ کردووێو تە ناوشانی هەڵی بسوورپینێ، لای راستی بخاتە لای چەپ و لای چەپی بخاتە لای راست، خەڵکە کەیش وەک ئەو بەرمالە کەیان وەچەرخیین، بەپێی فەرموودە کە ئەو هورەیرە کە لە پێشەوێو رابورد، ئەویش ئامازەییە بۆ ئەوێو خوا یاری ئاوا حال لە ناخۆشییەوێو دەگۆرێ بۆ خۆشی و لەگرانییەوێو بۆ هەرزانی و لە تورەبوونەوێو بۆ لێرازیبوون. وە هەردوو دەستی بەرز بکاتەوێو ئەو نزایە کە پێغەمبەر (پەروەردەخوا لەسەرە) خویندووێو تە ئەوێو بخوینێ و دوا ئەویش هەتا دەتوانێ بە نەینی و بە ئاشکرا نزایەکی زۆر بخوینێ، بەپێی فەرموودە خۆی گەورە: { اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً - سُوْرَةُ الْاَعْرَاف - ٥٥/٧ } واتە: ئەو بەندەکانی من! بەکۆلی دڵ، بەزمانیکی پاك داوای نیازی خۆتان لە پەروەردگاری خۆتان بکەن، ئەوێو پێویستبێ بۆ گیرابوونی نیازتان و بۆ بەدییهێنانی مەزنان بەجێی بهێنن، کەواتە: بەدڵگەرمی و بەملکەچی و بە کەساسی و بەنەینی و بەبێ هات و هاوار لەخودا بپارینەوێو). جا کاتێ پێشنوێز بەپەنامەکی نزا دەخوینێ، خەڵکە کەیش نزای خۆیان بخوینن، بەلام کاتێ ئەو دەنگی لە نزاکردن

بهرزه وه کرد نه وان نامین بکهن. نه مهیش نزا که ی پیغه مبه ره: (اللهم سقیا رحمة لاسقیا عذاب ولا محق ولا بلاء ولا هدم، اللهم على الظراب والاکام، ومنابت الشجر وبطون الاودية، اللهم حوالینا ولا علیما، اللهم اسقنا غیثا مغيثا هنيئا مريئا غدقا مجللا سحا طبقا دائما اللهم اسقنا الغيث ولا تجعلنا من القانطين، اللهم ان بالعباد والبلاد من الجهد والجوع والضنك مالا نشكو الا اليك، اللهم انبت لنا الزرع وادر لنا الضرع وانزل علينا بركات السماء، وانبت لنا من بركات الارض واكشف عنا من البلاء مالا يكشفه غيرك، اللهم انا نستغفرك انك كنت بنا غفارا فارسل السماء، علينا مدرارا) (رواه الشافعی عن سالم بن عبدالله) واته: نه ی خودایه! بارانیکی رحمتهمان بو بره خسینه، لامانده له باراناوی سزاو لافاوی بی پیتی زیانبه خش، به دووربین له بارانی تاقیکردنه وه که ببی به هو ی ولات کاول بوون خودایه! به سهر سهری کیوو پالو ناو شیوو دؤل و له وه پرگاگانا بیبارینه، نه ی خوایه! له دهورو بهرمان بیبارینه وه به سهر سهرمانا نا، خودایه! بارانیکی رحمتهمان فریاخه، که ببی به مایه ی عهیش و نو ش و ناوی چه مو کانیای بی بزئ، رووی زهوی بهرووه ک داپوش! به خورزم بیباری، سهر و مرو سه قامگیرو داگری، خودایه! بارانمان فریاخه، له وانه نه بین که له رحمتهمتی تو ناهومید بوون، خودایه! بهنده کان و ولاته کان له تهنگانه دان، تووشی برسیتی و گرانی و تهنگانه بوون، که سی تر نیه سکا لای بهرینه بهر له م لایه نه وه خوت نه بی، خودایه! روه کمان بو بروینه، ناژه لمان بو بهینه شیر، پیت و فهر له ناسمانه وه بیبارینه به سهر سهرمانا، له پیت و فهری زهویمان بو بروینه، دهر دو به لمان له سهر لاده، چونکه به تو نه بی به که سی تر نارهویته وه. خودایه! نیمه به گول داوی

تاوانپۆشی له تۆ دهکهین، بهراستی تۆ ههمیشه چاوپۆشیکەر بووی له
 ئیمه، جا کهوایه به رحمهتی خۆت بهخوێزم له ئاسمانهوه بارانیکی
 رحمهتمان بۆ برهخسێنه. (شافیعی - له سالمی کوری عهبدوڵلاوه -
 گێراویهتهوه) سوننهته مرۆف خۆی بشۆڕی یادەس نوێژ بگرێ بهلافاوی
 کهلهو بارانه ههڵسابی، باشر وایه ههردوو لا بکات، له مهجموعا وا
 دهفهرموی: کاتی دهنگی ههوره تریشقه دهژنهوی بلی: (سبحان من
 يسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته). (ئیمامی مالیک
 گێراویهتهوه) بروسکهیش بهم پێوهره دهپێورێ و لهکاتی دیتنی
 بروسکهدا ئەم تهسیحاته زۆر لهباره: (سبحان من یریکم البرق خفا
 وطعما) سوننهته کهچاو نهبرێته چهخماخهو برووسکه، چونکه
 پێشینانه باشهکان ئهوهیان بهناباش داناوه لهکاتی دیتنیدا دهیانفهرموو:
 (لا اله الا الله وحده لا شریک له . سبح قدوس). ماوهردی
 دهفهرموی: واپهسهنده که لهمهدا بکریڤ بهسهه مهشق، سوننهته لهکاتی
 دابارینی باراندا بلی: (اللهم صیباً): خودایه! بارانیکی خوێزمی بهسوود
 (بوخاری). وه بهئارمژووی خۆی نزابکا، چونکه بهیههمقی {رههه خواه لیبه}
 دهگێرپێتهوه: کهنزا لهم چوار شوپنهدا گیرا دهبی: کاتی لهریزی شهردا
 بهرهنگاری یهکتر دهبن، کاتی باران دادهکا، کاتی قامهتی نوێژ دهکری،
 کاتی دیتنی کهعبه وه لهو پاش بارانهکه بلی: (مطرنا بفضل الله
 علينا ورحمته لنا) له سایهی خواوه له رحمهتی خواوه بارانمان بۆ
 باری! (جنیودان به بازۆر خرابه، بهلام لهکاتی ههڵکردنی بادا سوننهته
 نزابکا، لهحهیثدا دهفهرموی: با بهشیکه لهرحمهتی خوا، جاری واهیه
 رحمهت دههینی، جاری وایش ههیه زهمهت دههینی، جا کاتی دیتان وا

با هه ئیکرد جنیوی پێ مه‌ده‌ن، به‌لکوو له‌خوا داوا بکه‌ن که له‌خیری ئه‌و
 بایه به‌شتانیدا، وه‌ په‌نا بگرن به‌خوا له‌ شه‌ری ئه‌و بایه. به‌یهه‌قی
 (مه‌مه‌ته‌ خوا له‌ ئیبه‌) له‌ کتییی شیعه‌بول ئیمانا له‌ موحه‌مه‌دی کوری
 حاته‌مه‌وه‌ ده‌گیرێته‌وه‌ ده‌فه‌رموی. به‌ ئه‌بو به‌کری ئه‌ل - وه‌ راقم گو‌ت
 : شتیکی وام فی‌ر بکه‌ که‌ له‌ خودا نزیکم بکاته‌وه‌ له‌مه‌ردوم دوورم
 بکاته‌وه‌؟ فه‌رمووی: ئه‌وه‌ی که‌ نزیکت ده‌کاته‌وه‌و له‌خواوه‌ ئه‌وه‌یه
 که‌ داوا‌ی به‌خشیشی ئی بکه‌ی، ئه‌وه‌یشی که‌ له‌و خه‌لکه‌ دوورت ده‌خاته‌وه‌
 ئه‌وه‌یه‌ که‌ داوا‌ی هیجیان ئی نه‌که‌ی، چاو‌ت له‌ ده‌ستیان نه‌بێ، ئینجا ئه‌بو
 هورمه‌یره‌وه‌ گیرایه‌وه‌ که‌ خو‌شه‌و‌یست (مه‌روه‌ خوا له‌ سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی:
 هه‌ر که‌سێ داوا له‌خوا نه‌کا خوا رقی ئی ده‌گری ! ئینجا ئه‌م شیعرانه‌ی
 خو‌ینده‌وه‌:

لاتسألن بنی آدم حاجة

وسل الذی أبوابه لاتحجب

الله یغضب ان ترکت سؤاله

وبنی ادم حین یسأل یغضب!

واته‌:

داوا‌ی هیج مه‌که‌ له‌ ئاده‌میزاد

له‌خوا‌داوا‌که‌: مه‌رازو مه‌راد

خوا پێی ناخو‌شه‌ داوا‌ی لی نه‌که‌ی

مه‌رو‌ف پێی خو‌شه‌ داوا‌ی لی نه‌که‌ی

١٠٠) باسی نویژی ترس:

نویژی ترس به قورئان و سوننه و یه کگرتنی نه ته وه دامه زراوه،
 خوای مه زن دمه رموی: {وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ
 طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ - سورة النساء - ١٠٢/٤}
 تا کو تای ئایهت. خو شه ویستیش (دروودی خواد له سه ربی) دمه رموی: چۆن
 ده بینن من نویژ ده کهم ئیوهیش ریک ئاوا نویژ بکهن، دهی پیغه مبهه
 (دروودی خواد له سه ربی) ئه م نویژهی کردوو، له پاش ومفاتی خوای هاوړیکانیسی
 ئه م نویژه یان کردوو، (دروودی خواد له سه ربی پیغه مبهه و هه زه خواد له یاراله)، جا له بهر ئه وه
 بووه بهیه کگرتن، وهکی تریش هوای رهوا دیتنی هه رماوه، که واته ئه ویش
 وهک نویژ کورترکرنه وه هه رده میئی. له ماله وه له سه فهدا ئه م نویژه
 دروسته. ئه م نویژه سی جوړی ههیه:

جوړی یه کهم: ئه وهیه که دوژمن له غهیری لای رووگه وه بی، له م
 کاته دا ئیمام خه لکه که بکا به دوو به شه وه، به شیکیان روو به رووی دوژمن
 راده وهستن و، به شه کهی تریش له گهل ئیماما سه ره تای نویژ ده ست پی
 ده کهن ئیمام رکاتیکیان پی بکا، جا ئه م به شه، کاتی ئیمام هه ئسایه وه،
 ئه وان نییجیایی له ئیمام بیین و بو خو یان رکاتی دوو م ته واو بکهن و
 سلاو بده نه وه و برپون بو به رابه ر دوژمن و به شی دوو م بیین، که هه تا
 نییستا به رابه ر دوژمن بوون، بیین له پشتی ئیمامه وه نویژ دابهستن،
 ومئیمام رکاتی دوو م له گهل ئه مانا بخوینی، کاتی ئیمام دانیشته بو
 ته حیات ئه مانیش راست بینه وه و رکاتی دوو م ته واو بکهن، ومئیمام هه ر
 له نویژدا بمینیته وه، چاو هروانی ئه مانه بکا، له ته حیاتا، هه تا ئه وان

پیی دهگه نه ووهو سلاوی نویژده گه یان له گه لدا ده داته ووه، ئەمه هیش له سهر ئەم شیوهیه وینهی نویژی پیغه مبه ره (درووده خوا له سه ربه) له غه زای (زاتو لریقاع) دا، له سهر ئەم شیوهیه شه یخان له سوهه یله ووه گیراویانه ته ووه. زاتو ریقاع جیگه یه که له ولاتی نه جد، ئەم غه زایه ئەم ناوهی لینرا به ناوی دره ختی که ووه که له و جیگه یه دا بوو بهم ناوه، ده گوتری: ئەم غه زایه بویه وانا ونا ووه چونکه به هووی رویشتنی زۆره ووه پیان شه قار شه قار بوو بوو، له بهر ئەوه قاجیان به په روو پال پیچا بوو، له عه ره بیهشدا به په روو پال ده گوتری: ریقاع، که واته غه زای زاتو ریقاع، به گوردی پیی ده گوتری: غه زای په روینه (1).

جۆری دووهم: ئەوهیه که دوژمن له ته ره فی قیبه ووه بی، جائیمام خه لکه که بکا به دوو به شه ووه، هه ره به شه ی بکا به ریزی، جا نویژ دابه ستی له گه ل هه موویان، جا کاتی گه یشتن به کورنووشی یه که می رکاتی یه که م ریزیکیان له گه ل پیشنوویژ کورنووش بهرن و ریزه که ی تریان پاسی ئەمانه بکه ن. که پیشنوویژو ریزه که ی له گه لدا کورنووشیان بردو راست بوونه ووه بۆ رکاتی دووهم، ریزی پاسه وان سوژ ده بیه و راست ببه نه ووه

(1) له کوردی خۆماندا ده لێن: شه خصه په روینه. لێره دا فیهی له مویه سه ره که ناو ابو: (وذات الرقاع موضع بنجد سمیت! بذالك لانهم لفوا على بواطن اقدامهم الحرق... الخ) به پیی (کفایه الاخیار) که ساخم کرده ووه وه له سه ره وهرم گیران چونکه شوتنه که نه گهر خوی له پیشدا ناوی ژاتو ریقاع بی ئیت چۆن ناو ده نریتمه شوتنه په روینه! ئەمه هووی ناوی قه زاکه یه نه که جیگه که.

بگه‌نه‌وه به ئيمامو رکاتی دووهم بخوینن، کاتی گه‌یشتن به‌سوژده‌ی رکاتی دووهم ریزی پاسبه‌وانی پېشوو له‌گه‌ل ئيمامدا سوژده ببه‌ن و ریزه‌که‌ی تر پاسبه‌وانی بکه‌ن، هه‌تا ئه‌مان له کورن‌ووش سه‌ربه‌رز ده‌که‌نه‌وه. جا ئه‌وانیش کورن‌ووش ببه‌ن و له‌گه‌ل ئيمامو ریزه‌که‌یدا ته‌حيات بخوینن وه‌پېشنوئړ سلّو‌ی نو‌پړيان پې بداته‌وه. ئه‌مه ويّنه‌ی نو‌پړی حه‌زه‌رتی پېغه‌مبه‌ره (دروودو سلّو‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ی له‌سه‌ره‌ی) له غه‌زای عه‌سفاندا ، ئه‌بو داوودو که‌سانی تر ئه‌مه‌يان گي‌راو‌ده‌ته‌وه. ئه‌م شي‌وه‌یه ئه‌م سی مه‌رجه‌ی هه‌یه:

جوړی يه‌که‌م: ئه‌وه‌یه که دوژمن له‌لای رووگه‌وه‌بې.

جوړی دووهم: ئه‌وه‌یه که دوژمن له‌سه‌ر گي‌وې، يا له‌سه‌ر راستايه‌کی وایې، که له‌به‌ر چاوی موسو‌ل‌مانه‌کان ون نه‌بن.

جوړی سېيه‌م: ئه‌وه‌یه که موسو‌ل‌مانان ئه‌وه‌نده زوړ بن، که‌بکړين به دوو به‌شه‌وه، که به‌شي‌کیان کورن‌ووش بباو، ئه‌و به‌شه‌ی تريان ببين به پاسبه‌وان.

جوړی سېيه‌م: ئه‌وه‌یه که‌شه‌ر گه‌رم بې و ترس زوړ بې‌و، برژينه‌ ناو يه‌که‌وه‌و مه‌ودای ئه‌وه نه‌بې که‌بين به‌دوو به‌شه‌وه له‌م حاله‌دا به‌هه‌ر جوړی بو‌يان ري‌ک بکه‌وې نو‌پړ بکه‌ن دروسته به سواری پې يا به‌پياده، بارووشيان له‌رووگه نه‌بې، چونکه يه‌زدانی مه‌زن دمفه‌رموئ: (فان خفتم فرجالا او رکبانا) (ته‌ماشای باسی - ۵۵ بکه - وه‌رگي‌پ). جا له‌م کاته‌دا ئه‌گه‌ر چه‌مينه‌وه‌و کورن‌ووشی ته‌واوی بو نه‌ده‌کرا باببه‌ ئاماره بيانکا، له‌به‌ر ناچاری، وه‌بو کورن‌ووش که‌مې زياتر لار‌بېته‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌يشی بو نه‌کرا، چو‌ن بو‌ی ده‌لوئ ناوا نو‌پړ بکا ده‌بې.

(۱۰۱) بەکارھێنانی ئاوریشم و زیر:

بۆ پیاوان پۆشین و لەبەرکردنی ئاوریشم نادروستە، ھەروا خۆپێ پۆشین و پال پێوھەدانی و لەسەر دانیشتنی و بەخۆوھ پێچانی، ھەرواگردنی بەبەری جل و بەرگ و گردنی بەچەرچەف و رووپۆش بۆ لیفە و دۆشەك و گردنی بەپەردە. وە ھەموو جوۆرە بەکار ھێنانیکی تری نادروستە، بەلگەئە ھەمەیش نەیی پێغەمبەرە لەمە، لە گێرپانەوھە بوخاریدا دەفەرموئ: پێغەمبەری خوا (دروود و خوا و لێبە) رێگەئە نەداوین ئاوریشم و دیباج لەبەرکەین، یا لە سەریان دابنیشین. ھۆئە نەیی لێکردنە ئەوھە: ئاوریشم ئەم دووشتەئە تیادایە: دەمەو و فیزو ھەوا بە مروؤف پەیدا دەکا و لە ھەمان کاتدا ژانەئە، لەبەر ئەو بۆ پیاوی مەرد ناشێ و کەمییە بۆ شان و شەوگەتێ، ئەوھەتا کەسانێ لە بەری دەکەن کە خوێری و سەر ژانین و لاسایی ژنان دەکەنەو، لە ئیسلامیشدا پیاو پیاو و ژن ژنە، لەبەر ئەو لاسایی کردنەوھە ژنان نادروستە، بۆ لەبەرکردن و بەکار ھێنانی ئاوریشم نیرەمووک حوکمی پیاوی ھەئە، چونکە دووربینی ئەو دەکری کە نێرینە بێ. بەلام پۆشین بۆ ژنان دروستە چونکە خۆشەویست (دروود و خوا و لەسەر) دەفەرموئ: زیر و ئاوریشم بۆ مێیینەئە ئومەتەم ھەلە، بەلام بۆ نێرینەیان ھەرامە. (ئیمام ئەحمەد لە موسنەدی خویا گێرپانەتەو). تیرمذیش لە بارەئەو فەرموویەتی: جوان و دروستە (حسن صحیح) ھیکمەتیکە ناسکی شەرعی تیاہ کە ئەوھە پۆشین ئاوریشم لەلایەن ژنەو ھەوھەسی پیاو ھەل دەسێن و لەگەل زۆر دروست دەبێ، ئەوھەش دەبێ بەھۆی زۆربوونی نەتەو، شتی وایش پێغەمبەری خوا، کە گەورە سەرورە پێشینان و پاشینانە،

لەگەلى ئىسلامى داواکردوو. بۇ نادروستی كەم و زۆر جىيى نى، چونكە
 حەزرىت بەبى مەرج دىفەرمىو: ئىوھى بىاوان ئاورىشم و دىباج
 مەپۇشن، لە حاجەتى زىرو زىودا شت مەخۇنەو، ئەمانە لە جىھانا بۇ
 ئەوانن و لە بەهەشتا بۇ خۇمانن. (شەيخان). لە نادروستىدا شتى رەنگ
 كراو بەزەغەران، جا ھەمووى رەنگ كرابى، يا ھەندىكى، بىپارى
 ئاورىشمى بۇ ھەيە. بەلام ئەگەر چنراوھكە تىكەل بوو لە ئاورىشم و
 شتى تر وەك كەتان و لۆكە، ئەو ھە سەرنج دەدەين: ئەگەر زۆربەى
 ئاورىشم بوو نادروستە، ئەگەر زۆربەى ئاورىشم نەبوو دروستە، كام
 لايەيان زۆر بى حوكمەكەى ئەو زال دەبى ھەتا ئەگەر لەپارچە يەكا
 ھەردوولايان يەكسان بوون، راي راستر ئەوھە كە دروستە، چونكە پىي
 ناگوترى ئاورىشم، بنەپەتیش لە بەھەردارەكاندا رەوا بوونە. گوتراویشە:
 لەم كاتەدا نادروستە لاي نادروستى زال دەكرى بەسەر لاي دروستىدا،
 چونكە ياسا وايە: كاتى حەلال و حەرام كۆبوونەو لە شتىكا، ئەو شتە
 حەرامە، لەكاتى ناچارىدا پۇشىنى ئاورىشم دروستە، وەك شەپكى
 كوتوپرى، كە پىاو فرىا نەكەوى جلى تر پەيدا بكا، يا لەبەر پىداويستى،
 وەك بۇ چارى گەرماو سەرماو خۆروو ئالشت و ئەسپى، چونكە پىغەمبەر
 (دروودە خواە لەھەربى) لەبەر شتى وا رىگەى عەبدورەحمانى كوپى عەوفى دا
 كەلەبەرى بكا، ھەروا بۇ پۇشىنى شەرمگا لەناو نوپزا، ئەگەر شتى ترى
 دەست نەكەوت.

چا و پۇشى دەكرى لە پۇشىنى جلى كەقەراخى چاك و يەخەو
 گىرفان و سەردەست و داوین و دەرەلنگى گىرابىتە ئاورىشم، خوا دىوى
 دەرەمىيان، خوا دىوى ناومىيان. سەر بەلگەى ئەم بىپارەش چەن

فەرموددیه که، یه کیکیان ئه وهیه که موسلیم له عومهر وه (ره زای خواای لیبه) ده گیریته وه ده فەر مووی: پیغه مبه ر (دروود خواای له سه ربه) ریگهی نه داوه که ئاوریشم له بهر بکری، مه گهر بۆ نه خش، نه ویش به قه ده حیگهی دووسی به نهجه، یاسی جوار به نهجه بی.

١٠٢) ئه وهی بۆ مردوو پیویسته:

بۆ مردووی موسلمان ئه م چوارشته پیویستن: شۆردنی و کفن کردنی و نوێژ له سه ر کردنی و ناشتنی.

١) شۆردن: لای که می شۆردن ئه ویه: له پاش لابر دنی هه ر بیسییه ک که به له شیه وه، یا لابر دنی هه ر شتی که نه هیلی ئاوه که بگاته سه ر پیستی، هه موو گیانی مردووه که به ئاوکی پاک و پا که وه که ربشۆرن. چونکه ئه م ئه ندازه یه پیویسته له سه ر زیندوو له کاتی له شپیسی دمر کردندا. نیت مه رج نیه، له لایه ن ئه و که سه وه که دهیشوا، گریمان ئه گهر کافریش بیشوا بری ده که وئ! هه ر له سه ر ئه م بنیاته خنکاو له ئاوا ناشۆری، چونکه پاک بۆته وه. ههیشه ده لی ده بی خنکاو له ئاوا بشۆری چونکه ئیمه فەرمانمان پیکراوه که بیشۆرین، ده ی ئه رکی سه رشانمان جیبه جی ناگری هه تا به کرده وه نه یکه یین، ئه گهر مردوو له بهر سووتان و شتی وا دارزابوو، به جوړیکی وا ئه گهر بشۆرری لی هه ئده وهری و گوشته که ی داده و هشا ئه وه ناشۆری، به لگوو ته یه مومی بۆ ده کری، ئه گهر بۆ مردووی پیاویش به س ژنی بیانی هه بوو که بیشوا، یا

بۆ مردووی ژن بهس پیاوی بیگانه هه‌بوو که بیشوا، ئەوه لهم دوو حاله‌ته‌دا، به دهسکیشه‌وه ته‌یه‌موم بۆ مردوه‌که ده‌کړی!

به‌لام مندالێ که نه‌گه‌یشته‌یه راده‌ی ئارم‌زوو جوولان‌دن، پیاوو ژن بو‌ی هه‌یه که‌بیشوا، نی‌رو می‌ی گه‌وره‌یش حوکمی ئەم منداله‌ی هه‌یه، کافرێ که ئەه‌لی نیممه نه‌بی، شۆردن و کفن‌کرن وانا‌شتنی دروسته، به‌لام دروست نیه نو‌یژی له‌سه‌ر بکړی. به‌لام کافرێ خاوه‌ن په‌یمان که پی‌ی ده‌گوتری نیممی، پی‌ویسته که بشۆرئ و کفن بکړئ و به‌خاک بسپ‌یرئ، له‌به‌ر جی‌به‌جی‌کردنی مافی په‌یمان‌ه‌که‌ی، هه‌روا کافرێ که مو‌عا‌ه‌ه‌دی، به‌لام کافرێ له ئیسلام هه‌لگه‌راوه‌و بی‌پ‌روای جه‌نگی ئەم دووه نه‌شۆردن و کفن و نه‌نا‌شت‌نیان پی‌ویست نین، به‌لکوو دروسته که که‌لاکه‌که‌یان فره‌به‌دریته به‌رسه‌گ، چونکه ئەم دووه له شه‌رعا ریزیان بۆ دانه‌نراوه. ئەوه‌نده هه‌یه ئەگه‌ر خه‌لک به‌ بۆگه‌نیان زیانه‌ومه‌ند ده‌بوون پی‌ویسته که‌لاکه‌که‌یان بکړئ به‌ژێر خۆله‌وه. مردوو سونه‌ت ناکړئ به‌ بی‌انووی ئەوه‌وه که‌ژێرچه‌رمی سه‌ری چووکی بشۆرئ!

(۲) کفن‌کردن: لای که‌می، لۆیه‌کفنه چ بۆژن، چ بۆ پیاو چونکه پی‌غه‌مه‌به‌ر (مردوو و خوا و له‌سه‌ربه‌) فه‌رمانی فه‌رموو: که مو‌صعه‌بی کو‌ری عومه‌یر له‌ بالاپۆشه‌که‌ی خۆیدا کفن بکړئ، که ته‌نیا ئەو لۆج‌له‌ی هه‌بوو که مرد (شه‌یخان).

راحیا‌یی هه‌یه له ئەندازه‌که‌یدا. هه‌ندی ده‌فه‌رموون: بریتیه له‌و ئەندازه‌یه که شه‌رم‌گای پیاو، یا ژن، داپۆشی. هه‌ندی تر ده‌فه‌رموون: ئەوه‌یه که هاودامان بی هه‌موو له‌شی مردوو‌که داپۆشی، ته‌نیا سه‌ری

پیاوو ژنی لیدمرچئ که له ئیحرامی جه جو عه مردها مردوون. نه ووی
فه رمایشتی دووهم به دروست دادهئ، ئیببولقزی، وهك نه ذروعی، نه
رای دووهمه په سه ند دهكات، له مه دا جه ماومری زاناگانی خوراسان
سه رمه شقیانه.

(۲) نوێژکردن له سه ری، که بریاره که ی له مه ولا دی.

(۴) ناشتن: لای که می چالئکی وایه نه هیئ بونی مردوو ده که
بیته دمره وه، ریگهی درنده نه دا که مردوو ده که دمرکیشتته دمره وه.

دوو کهس نه دوشوړین و نه نوێژیان له سه ر ده کری: -

یه که میان: شه هیده. که رچی کوژراوی به ناهه ق و خنکاو له ناواو
که سی به ژیره وه بووبی و که سی به دمردی سک بمری و مهرگی کوتوپرو
که سی له کافرسانی بمری و ژنی زه یستان، نه مانه هه موو شه هیدی
قیامه تن، به لام نه مانه هه م دوشوړین و هه م نوێژیان له سه ر ده کری،
به لام مه به ست له و شه هیده که ناشوړی و نوێژی له سه ر نا کری نه م
شه هیدانه یه: که سی له شه ری کافرا نا به هو ی شه ره وه کوژرابی، وهك نه وه
کافرئ گوشتبیتی، یا موسولمانی به هه له گوشتبیتی یا چه که که ی خو ی
بو یگه رابیته وه، یا له ماینه که ی گلابی، یا ولاخه که ی له وه و جووته ی
لیدابی، یا که وتبیتته ناو هه لديرکوه و مردبی، یا له شه که ی له پاش
ته واو بوونی شه ره که به کوژراوی بدوژنه وه و هو ی مردنه که ی نه زانری،
بو نه مه ش ره سیده و مندا ل یه کسانن، هه روا ئازادو به نده و پیاوو ژن له
مه دا چون یه کن. بوخاری له جابیره وه ده گیریتته وه: پیغه مبه ر (مردوده خواه
له سه ربه) شه هیده گانی ئو حودی نه شوړد، وه نوێژی شی له سه ر نه کردن.

له م بریاره دا له شپاک و له شپیس چونیکن، چونکه حه نظه له
(ره زای خواه لیبی) له شی پیسبوو که له غه زای روژی ئو خوددا شه هیدکرا،
له گهل ئه وه شدا پیغه مبه ر (مرووه خواه له سه ربه) فه رمانی نه کرد به شو ردنی،
فه رمووی: دیم که فریشته کان دمیان شو رد. ئه و شه هیده ی له سه ر ئه م
شیوه یه بکوژری ئه وه شه هیدی دنیاو قیامه ته، له و دهسته یه یه که خوا
له وه سپی جوانیان {عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ - سورة آل عمران - ۱۶۹/۳ - ۱۷۰}.

به لام ئه وه ی که له م حاله تانه دا له سه ر شیوه یی که مایه ی
رمزانه ندی خوی گه وره نه بی، کوژرابی، ئه وه به شه هیدی قیامه ت
دانانری، به لام له دنیا دا به شه هید داده نری له به ر ئه وه نه ده شو ری و نه
نویژی له سه ر ده کری، ئه مانه ییش وه: که سی له شه ری بی بر وایانا
پشتی له کافر هه لکردبی و له هه مان کاتدا خوی نه گه یان دبیته وه کو ری
شه ر له لایه کی ترموه واته: هه له اتبی له به ر کافرو کوژرابی، یا چوو بی بو
لای دهسته یه کی بی هیز، یا بو ریابازی جهنگ بکا. ئه م جو ره که سانه له
قیامه تدا له خه لاتی شه هیدانا به شدار نین.

دووهم: له وانیه ی که نه ده شو ری و نه نویژیان له سه ر ده کری:
مندالی له بار چوو. منالی له بار چوو دوو حاله تی هیه:-

حاله تی یه که م: ئه گه ر نیشانه ی ژیا نی پیوه بوو، وه کووو جوو له و
دهنگو گریان و روانین و شیر خواردن، ئه وه هه م ده شو ردی و هه م نویژی
مردووی له سه ر ده کری، چونکه سوور ده زانین که ئه و خاوه ن ژیا ن بووه،
به پیی فه رمووده ی حه زرمه ت (مرووه خواه له سه ربه) که ده فه رموی: هه ر کاتی

منال نیشانهی ژيانی پيؤه بوو، وه کوو قیزه ی گریان، نه وه هم به شه میراتی بو داده نری، هم نویژی له سهر ده کری (نه سانی گیراویه ته وه، ئیبنو حه بان و حاکم به درووستیان داناوه) وه ده فهرموی: به پپی مهرجی شه یخهینه، که دایان ناوه بو ساخی و دروستی فهرموده.

حاله تی دووهم: نه وه یه که به دروستی نه زانری که ئایا گیانی کراوه به به را یانا، چونکه نیشانهی ژيانی پيؤه نیه، جا نه گهر چوار مانگانه ده بوو که منداڵ له ناوسکی دایکیدا له م ته مه نه دا رۆح ده کری به به ریدا، یاخود له چوار مانگ زیاتر بوو، نه وه نه شور دنی له سهر وه نه نویژی له سهر ده کری، به لام پيؤیسته کفن و دفن بکری. هل منداڵی که سهر و شیوهی ئاده می تیا دهر نه که وتبوو، وه کوو پارچه گوشتی وابوو، نه وه شور دن و نویژو کفنی ناوی، به لام سونه ته په رۆیه کی پيؤه بیچری و بشارد ریته وه له ناو خاگا.

١٠٣) سونه ته کانی شور دنی مردوو:

له پیشه وه لای که میی شور دنی مردوو باسکرا. به لام باشت رینه که ی ناوایه: له په ناگایه کا بیشوری، کهس نه چیت ته دیاری، جگه له مردوو شور ده که و نه وانیه که یاری ده ی دهن، وا باشه نه و شوینه سهر داپۆشرا بی، وه له سهر ته خته یه کی بهرز یا شتیکی بهرز دایب نی، به ناویکی سارد بیشوری، چونکه ناوی سارد له ش پندر ده کاته وه و توندو تۆلی ده کا، مه گهر له بهر پیداو یستی ناوی گهر می شله تین به کار بی نی بو

شۆردنى، وەك چلكنى و شتى وا، واباشە كە مردوو شۆرەكە مردووۋەكە لەسەر تاتە شۆرىكى بەرز دابنىشىنى، بە شىنەيى، بە چەشنى كە كەمى لاربىيىتەۋە بۇ لاي پىشتەۋە، وە پىشتى بدا بە ئەژنۇي راستى خۇيەۋە، دەستى بېيىنى بەسەر سكىدا ھىز بخاتە سەر دەستى، بۇ ئەۋەى ئەگەر پوخلىيەكى تىبابى دەربىجى، ئەمجار بەسەر پىشتا لەسەر پىشتى راى بكىشى، بە دەستى چەپى، بە دەسپىچىكەۋە، شەرمىگاي بەرو دواى بشۆرى، پاشان ئەۋە فرەداۋ دەسپىچىكى تر بكاتە دەستى پەنجە بكا بە دەميا، بېيىنى بە سەردانەكانىدا، وە ھەرچى لە كۈنەلووتەكانيا ھەبوو پاكى بكاتەۋە. واباشە لە دوا ئەمە كە مردوو شۆرەكە، دەسنوئىزىكى تەۋاۋى وەكوۋ ھى زىندوۋى بۇ بگرى، ئەۋجا بەشتىكى بۇنخۇش وەك موردو گيا ھىرۇۋە بەماددەيەك كە شت پاك بكاتەۋە وەك سابون سەرى بشۆرى ئەۋجا ئاۋىكى تىرو تەسەل بكا بەسەر سەريا، ئەۋجا لاي راستى بشۆرى، ئەۋجا لاي چەپى بشۆرى، وە لە ھەموو ئەم شۆرىنەدا شتىكى بۇنۇش، وەك مۇرد نامىتەى ئاۋەكە بكا، سۈننەتە بۇ جارى دوۋەمىش وەك جارى يەكەم بىشۋاتەۋە، وە بۇ جارى سىيەم ھەموو لەشى، بە ئاۋىكى رووت، وەك جارەكانى تر بشۋا.

بوخارى (رەزاى خواى لىبە) دەگىرپىتەۋە: ئوممو عطىيە (رەزاى خواى لىبە) فەرموۋى: پىغەمبەرى خوا (مروۋىد سۇۋو رەمەتە خواى كەورە لەسەرە) تەشرىفى ھاتە ژوورەۋە بۇلامان، ئىمە خەرىكبوۋىن تەرمى زەينەبى كچىمان دەشۇرد، فەرموۋى: بە ئاۋو مۇرد سى جار بىشۇرن، يا پىنج جار، يا زىاترىش، ئەگەر زىاترتان بە پىۋىست زانى، لە دوا دەستدا كافوورىشى تىبگەن، لە ئەندامە راستەكانىيەۋە لە ئەندامەكانى دەسنوئىزىيەۋە دەست پىبكەن بە

شۇردنى. ئومومو غەتییە {رهزاه خواه اییما} فەرمووی: جا قژەکەیمان کرد به سئ بهشی یەکسانەو وە شانەمان کردو کردمان به سئ پەلکەو به پشтіا شۆرمان کردەو. سوننەتە که سەرو ریشی (ئەگەر موویان پیوہبوو) به شانەپەکی ددان شاش دابھینئ، بەلام به شینەیی، نەبادا موویان لی هەلومری، ئەگەر شتیکی لی هەلومری بیشۆری و لە دواییدا لە پالیا، لەناو کفەکەیدا دایبئی، چونکە دەبی ریز لە هەموو بەشیکی لەشی مروف بگیرئ بەپی قورنان که دمفەرموی: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ - سورة الإسراء - ۷۰/۱۷}.

جا لەپاش شۆردنی ئەگەر شتیکی لیدمرچوو، پیویستە که لابری، بەلام شۆردنەو وە دوبارە کریتەو.

سوننەتە مردوو شۆر تەماشای هیچ شوینیکی نەکا بەپی پیداوێست نەبی، بەلام نادروستە که تەماشای شەرمگای بکا، یا بەبی دەسپێچ دەست لە شەرمگای بدا، دەبی ئەو کەسە که مردوو که دەشوا سەپۆشبئی، ئەگەر شتیکی باشی بینى بیگیریتەو. ئەگەر شتیکی ناباشی چاوپیکەوت حەرامە باسی بکا. باشر ئەوێه که پیاو پیاو بیشۆری و ژن ژن بیشۆری. بەلام دروستیشە پیاو ژنی حەلالی خۆی بشۆری، وەک هاوسەر و کەنیزەک، با ژنەکەیشی کتابییەبی وە ژن میردی خۆی بشۆری، بەلام ژنی که لە عیددە تەلاقى ريجعیدابی، نە میردەکەى بۆی هەیه ئەو بشوا، نە ئەو بۆی هەیه میردە پیشووەکەى بشوا، ئەگەر بۆ شۆردنی ژن هەر پیاویکی ناخۆی (نامەحەرم) هەبوو، وە بۆ شۆردنی پیاو هەر ژنیکی ناخۆی هەبوو، ئەو دروست نیە مردوو کە بشۆری، بەلکوو پیویستە تەپەمومی بۆ بکری.

١٠٤) ئەوھى لە كفندا سوننەتە:

لە پێشەوھ كەمترینى كفن نووسرا. كفننى ھەرە تەواو بۆ پیاو ئەوھىە سى لۆبى، كفننى زۆر باش ئەوھىە رەنگى سى سى بى، چونكە دەفەرموى (دروودە خواە لەسەربە): جلى سپيش لەبەر بكەن، جلى سىى باشتەين پۆشاكە بۆ ئیو، وە بىكەن بە كفنیش بۆ مردووھەكانتان! (ئەحمەدو ئەبو داودو ئىبن ماجەو تىرمىذى گىراويا نەتەو، تىرمىذى بە دروستى داناو). لە ناو ئەم سى لۆبەدا كراس و مەزەريان تىادا نىيە. بەلكوو پەشتە مائىك و دوو لوكفننى سەرتاپاى بەسە، پەشتە مائەكە بۆ نىوانى ئەژنۆو ناوكى،

دوودەم: لە گەردنىەوھ ھەتا قولاپەى پى بگریتەوھ.

سىيەم: بالا پىچىكى وابى ھەمو جەستەى بە تەواوى دابپۆشى. ئەمەيش پەيرەوى كفننى پىغەمبەر خۆبەتى (دروودە خواە لەسەربە) لە صەحیحەيندا عائیشە دەفەرموى: پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لەسى لۆ جلى يەمەنى سىى خاوينى لۆكەدا كفن كرا، نەكراس و نەمىزەريان تىا نەبوو.

كفننى ژن سوننەتە پىنج لۆ بى لەسەر ئەم شىوھىە: پەشتەمال و سەرپۆش و كراس و دوو بالا پىچ: ئىزارو خىمارو قەمىص و لەققافەتان ئەم شتانە ھەموو لە سوننەتدا جەسپاون لە فەرموو دەكەى لەيلای كچى قانىفى ئەقەفییەدا دەفەرموى: ئوممو كولئومى كچى پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) كە كۆچى دواى كرا، خۆم يەكك بووم لەو ژنانەى كە دەيان شۆرد، پىغەمبەر خۆى (دروودە خواە لەسەربە) لە لای دەرگاگە تەشرىفى

دانیشتبوو، کفنه‌که‌ی ئه‌موو که‌لیوومی پێ بوو، یارچه پارچه ده‌یدایه ده‌ستمان: له پێش پێشدا کراسه‌که‌ی دایه ده‌ستمان، ئینجا سه‌رکراس، ئینجا سه‌ریپۆش، ئینجا سه‌رده‌ریی، له پاش ئه‌مانه هه‌موو چه‌رچه‌فیکێ ئاودامانیان تێوه پێچا.

(ئه‌حمه‌د/ ئه‌بو داوود). بزانیان ده‌روو له ژیا‌نیدا هه‌رچی بو دروستبێ که له‌به‌ری بکا ئه‌وه بو کفنی‌شی ده‌ست ده‌دا، که‌واته دروسته کفنی ژن له ئاو‌ریشم بێ، به‌لام شتی وا ناباشه، چونکه ئی‌سرافو زاده‌روویه، به‌لام بو پیاو دروست نیه، به‌لام شتی به زافه‌رانو عه‌صفه‌ران ره‌نگ کرابێ بو کفن باش نیه. پێلی هه‌لبه‌رین له کفنا ناباشه. کفن ده‌بی سفت بی، ته‌نک و شاش نه‌بی، چونکه مه‌به‌ست خو گرتنی کفنه‌که‌یه به له‌شه‌وه، نه‌وه‌ک رازاوه.

١٠٥) نوێژی مردوو:

وه‌ک له پێشه‌وه زانی‌ت نوێژی مردوو فه‌رزی کیفایه‌یه، مه‌رجه ئه‌و مردوو‌ه‌ی نوێژی له‌سه‌ر ده‌کری: موسو‌لمان بێ، شه‌هید نه‌بی، منالیکێ وا نه‌بی که نیشانه‌ی ژیا‌نی پێوه نه‌بووی، هه‌موو مه‌رجه‌گانی نوێژه‌گانی تر مه‌رجن له دامه‌زرا‌ندنی نوێژی مردودا، سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌یش ده‌بی مردوو‌ه‌که، له‌پێش نوێژه‌که‌یدا شو‌رابێ یا ته‌یه‌موومی بو کرابێ، ئه‌گه‌ر شو‌ردنی له توانادا نه‌بوو، به‌لام مه‌رج نیه به جه‌ماعه‌ت بکری، به‌لکو جه‌ماعه‌ت له نوێژی مردودا سوننه‌ته. به‌پێی فه‌رموو‌ده‌که‌ی موس‌لیم: هه‌ر پیاوی له موسو‌لمانان، که ده‌مری، چل پیاو

(كە ھىچ ھاۋەل بۇ خوا پەيدا نەكەن) نوپۇز لەسەر تەرمەكەى بكەن، بېگومان كە خوا تكيان لى گىرا دەكا بۇى. فەرزەكەى بە ئەۋەندە لە كۆل دەكەۋى كە نېرىنەيى، با منداللىكى فامىدەيش بى، نوپۇزى لەسەر بكا، چونكە مەبەستەكە بە ئەۋەندە دىتە دى، ۋەكى تىرىش ھەموو كاتى مندالى فامىدە دروستە بىى بە پېشنويز بۇ پىاۋان، سۈننەتە نوپۇزكەرەكان بكرىن بە سى رىزەۋە، يا بە زىاتەر، بەپى فەرمۇدەكەى كە دمفەرمۇى: ھەر بەندەيەكى موسولمان بمرى و سى رىز يا زىاتەر، لەسەر تەرمەكەى نوپۇز بكەن مسۆگەر خوا لىى خوش دەبى.

لە پېشتىرىن كەس بە نوپۇزكردن لەسەر مردوو باۋكە، ئەۋجا باپىر ئەۋجا باپىرە گەۋرە، ھەتا بىروا بەرەۋزۋور، كور، كورمزا، بەرەۋ خوارتىرىش، ئەۋجا باۋان و عەصەبە، لەسەر شىۋەى رىزى مىراتگران ھەتا دمروا.

١٠٦) بىياتەكانى نوپۇزى مردوو (ئەم ھەۋتەن):

يەكەم: نيەت. ئەگەر مردووۋەكە يەك كەس بوو نيەتى ئەۋ كەسەى لىدىنى، ئەگەر چەن كەسى بوون نيەتى ئەۋانى لىدىنى، دىارىكردنى مەرج نيە.

دوۋەم: بۇ كەسى بتۋانى دەبى راۋەستى.

سېئەم: جۋار (الله أكبر)ە، ئەگەر پېنج (الله أكبر) ىش بكا، نوپۇزەكەى پوۋج نابىتەۋە، چونكە شتىۋا لە صەحىحى موسلىمدا ھەيە، سەرەراى ئەۋەيش تەكبىركردن ذىكرە نوپۇزىش بە كردنى ھىچ ذىكرىكى خوا پوۋج نابىتەۋە.

چوارهم: خویندنی فاتحیه، له پاش (الله اکبر) ی یه کهم له سه هله وه دمفرموی: سوننه ته که له نویژی مردودا له پاش نه لّاهو نه کبهری نویژدابه ستن، به په یانامه کی سوورده تی فاتحیه بخوینئ!

پینجهم: سه لاواتدانه له سهر پیغه مبه ر (درووه و سلاو و محمته خوا و له سه ربه): له پاش (الله اکبر) ی دوه م چونکه نه وه له حه دیشی صه حیدجا هه یه: لای که می نه مه یه: (اللهم صل علی محمد)، لای هه ره ته وای نه مه یه: (اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم وبارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید).

شه شه م: شافیعی له موسنه ده که یدا له نه بو نومامه ی کوری سه هله وه ده گیریته وه: که پیاوی له هاوړپیان پیغه مبه ر (درووه و خوايان له سه ربه): هه وائی داوه پیم: که له نویژی مردودا سوننه ته پيشنوئز له پاش (الله اکبر) ی نویژدابه ستن که (الله اکبر) ی یه که مه به نه ینی له دلی خو یه وه فاتحیه بخوینئ، ئینجا سه لاوات له سهر پیغه مبه ر (درووه و خوا و له سه ربه): بدا، نه وجا به کول و به دل و به دلسوزی نزای باش بو ته رمه که بکا، له نیوانی (الله اکبر) ده کانا، به لام له هیچیان قورئان نه خوینئ، ئینجا به په نامه کی له دله وه سلاو بداته وه. له (الفتح) دا دمفرموی: رشته که ی دروسته، عه بدوره زاق و نه سایش گیراویانه ته وه، به لام به بی نه م دوو گوته یه: (له پاش (الله اکبر) ی نویژدابه ستن که نه لّاهو نه کبهری یه که مه و ئینجا به په نامه کی له دله وه سلاو بداته وه).

ئەۋەدى كە فەرزە نزاىە، ئىتر ھەرچۆنبى دەبى، بەلام نزا ھەرە
تەۋاۋەكان زۆرنو بە راستى نزاى داگرن، جۋانترىنيان ئەۋەدە كە موسلىم
لە عەۋفى كۆرى مالىكەۋە دەيگىپىتەۋە: دەفەرمۇئ: پېئەمبەر (مردوۋە خوا
لەسەربە) لەسەر تەرمى نوپىزى دەکرد، ئەمەم لە نزاكەى لە بەرکرد: (اللهم
اغفر له وارحمه وعافه واعف عنه، وأكرم نزله ووسع مدخله،
واغسله بالماء والثلج والبرد، ونقه من الخطايا كما نقيت الثوب
الابيض من الدنس، وأبدله دارا خيرا من داره وأهلا خيرا من
أهله، وزوجا خيراً من داره وأهلا خيرا من أهله، وزوجا خيرا من
زوجه، وأخله الجنة، وأعد له عذاب القبر، أو من عذاب النار):
خودايە! پەرۋەردگار! لىئى خۆشبەۋ رەحمى پېئەكەۋ سەر ئاسوۋودەى
ھەردوۋ جېھانى كەۋ لىئى بېۋرەۋ مېۋانەۋ رېزى بگەرەۋ گۆرى گوشادكەۋ
بە ئاۋو بەفرو تەرزە بېشۆرەۋ لە گوناہ پاك پاكى بكەرەۋە، ۋەك چۆن
جلىكى سېى پاك رابگرىۋ لە چلك دوورى بگرى ئاۋا، ۋە مائى لە
مالئەكەى خۆى باشترو خىزانى لە خىزانەكەى خۆى باشترو ھاۋسەرئ لە
ھاۋسەرەكەى خۆى باشترى پېئە، بېبەرە بەھەشتو پەناى بدە لە سزاى
گۆرۋ لە سزاى ئاگرى دۆزەخ. عەۋف فەرموۋى تەنانەت ئەم نزاىەم
ئەۋەندە بە دل بوو خۆزگەم خواست كە ئەۋ مردوۋە من بوومايە. نوپز
گەر لەسەر منائى مردوۋ لە نزا بۆيدا ئاۋا بلئ: (اللهم اجعله فرطاً
لابويه وسلفاً وذخراً وعظماً واعتباراً وشفيعاً وثقل به موازينهما
وافرغ الصبر الجميل على قلوبهما) خودايە ئەم مندالە مردوۋە بكە
بە پېشەرەۋو پېشەنگ بۆ باۋكۋ دايكى گىرا بفەرموۋ، بە ھۆيەۋە تاى
تەرازوۋى خىريان لە كاتى كېشانى كردارىاندا قورس بفەرموۋ، دلىشيان

سه‌بووری بده. هه‌روا سوننه‌ته له‌و نزیاه‌دا بیشتی: (ولا تفتنهما بعده ولا تحرمهما أجره): له پاش مردنی ئەم منداڵه باوک و دایکی تووشی نازاوه مه‌که‌و مردنی ئەم منداڵه نه‌بی به‌ مایه‌ی ناشووب بۆیان، وه له پاداشی باشی بی‌به‌شیان مه‌فه‌رموو. (ئەمه‌ فه‌رمووده‌ی نه‌وه‌ویییه‌). سوننه‌ته له پاش (الله اکبر) ی چواره‌م بلی: (اللهم لا تحرمنا أجره ولا تفتنا بعد واغفر لنا وله). (ئەمه‌یش فه‌رمایشتی شافیعییه‌).

سوننه‌ته پیشنوێژی (یا ئەو که‌سه‌ی که‌ خۆی به‌ ته‌نیا نوێژ له‌سه‌ر مردوو ده‌کا) له‌ ئاستی سه‌ری پیاوو له‌ راستی سی‌به‌نده‌ی ژندا راوه‌ستی، به‌پێی فه‌رمووده‌که‌ی ئەنه‌سی کورێ ملیک: ئەبو غالیب (خواه‌ له‌ رازه‌ به‌) فه‌رمووی: له‌ پشتی ئەنه‌سی کورێ مالیکه‌وه‌ له‌سه‌ر ته‌رمی پیاوئ نوێژم کرد، ئەنه‌س له‌ ئاستی سه‌ری راوه‌ستابوو، له‌ پاشا ته‌رمی ژنیکی قوریشییان هینا، گوتیان به‌ ئەنه‌س: ئەی ئەبو حه‌مزه‌! نوێژی له‌سه‌ر بکه‌، ئەمجاره‌ ئەنه‌س له‌ ئاستی ناوه‌راستی داره‌ته‌رمه‌که‌ راوه‌ستاو نوێژی له‌سه‌ر کرد عه‌لائێ کورێ زیادیش پێی گوت: دیاره‌ بۆ خۆت پێغه‌مبه‌رت دیوه‌ که‌ له‌سه‌ر ته‌رمی ژن له‌ نوێژدا له‌ ئاستی ناوه‌راستی و له‌سه‌ر ته‌رمی پیاو له‌ نوێژا له‌ ئاستی سه‌ری بوه‌ستی، وه‌ک ئەم راوه‌ستانه‌ی تۆ؟ فه‌رمووی: ئا. کاتی لێ‌بووه‌ فه‌رمووی: ئاگاداری ئەم یاسایه‌ بکه‌ن و کاری پێ‌بکه‌ن. (ئه‌حمه‌د — ئەبو داوود) ترمیزی به‌ فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی داناوه‌.

بزانن پاشنوێژی به‌ جی‌ماو (مه‌سبووق) نییه‌تی جه‌ماعه‌ت ده‌هینئ و فاتیحا ده‌خوینئ و به‌ریز (الله اکبر) ده‌کان ده‌کا، وه‌ک به‌ ته‌نها خۆی نوێژی له‌سه‌ر بکا ئاوا، ئیتر پێشنوێژ گه‌یشته‌بووه‌ هه‌ر کوئ قه‌یناکا،

بهلام هر کاتې پېشنويز (الله اکبر) ی تازه ی کرد، دهبي ئه ویش له گه ليدا (الله اکبر) بکا، ئیتر ریک په پړه وی ئه و بکا و واز له فاتیح او شتی و بهینئ، چونکه ئه و وی له کؤل ده که وی، هر وهك چؤن ئه گهر ئیمام چوو بؤ روکوع مه ئموومی مه سبوق فاتیحی له کؤل ده که وی ئه میس ئاوا، جاکاتې پېوشنويز سلاوی دایه وه هر چی له سه رماوه له خویندنی فاتیحی پاش (الله اکبر) ی په که مو (الله اکبر) هکانی تر به خو یان و زیکر کردنیانه وه، هه موویان بخوینئ، و اباشه تهرمه که هه ل نه گری و نه برئ هه تا ئه و پاشنويز به جېما وانه یس نويز ده کیان له سه ری ته و او ده که ن، ئه گهر تهرمه که بیشرئ، پېش ئه و وی ئه و ان نويز ده کیان ته و او بکه ن زیانی نیه. دروسته نويز له سه ر مردووی نادیار بکری، به مهر چی له دهره و وی شاربئ، بهلام هر مردووی له ناو شورای شارد بئ به حازر دادهنرئ، چونکه پیغه مبه ر {مروود و خوا له سه رب} کاتې نه جاشی له حبه شه مرد، له مه دینه نويزی له سه ریکرد، وهك شه یخان گیراویانه ته وه. دروسته نويزی مردو و له سه ر مردووی ناو گوړ بکری، چونکه جارئ پیغه مبه ر {مروود و خوا له سه رب} نويزی له سه ر مردووی کرد که مانگی بوو له قه برادا بوو. (شه یخان و داره قوطني ئه م مه سه له یان گیرا و ته وه).

حه و ته م: سلا و دانه و ديه له پاش (الله اکبر) ی چواره م، سوننه ته له پېش سلا و دانه و ددا بلئ: (الهم لا تحرمننا أجره ولا تفتنا بعده واغفر لنا وله): خودایه! له پاداشتی باشی ئه و بیبه شمان مه فهرموو، وه له له پاش ئه و گیرؤده و دوو چارمان مه که و سه رمان لی مه شیو دینه و له ئیمه یس و له ئه ویش خوشبه.

١٠٧) چى سۈننەتە بۇ ناستن:

وہك لہ پېشەوہ گوترا: لای كہمی گۆر چائیکہ نہہیلئ بۇنہكہی دەرچئ و درندہ نہتوانئ ہئلئ بداتہوہ، لای تہواوی گۆریش ئہوہیہ كہ بہلادپ (لہحد)بئ، سہعدی كوری ئہبو وہقاص (خۇشبودیہ خوداہ لیبئ) لہكاتی سہرمہرگدا، فہرمووی: لادپم بۇ ئی دہن و بہخشتی كال لای پشتم بگرن، پیغہمبہریان چۆن لیكرد منیش ئاوا لیبکەن. (موسلیم (رہزہ خواہ لیبئ) گیراویہ تہوہ). ئہمہ کاتی وایہ كہ زہویہكہ رەقەن بئ، بہلام ئہگەر خاکہكہی فشەل و بۆش بوو، دہبئ گۆرپچہی بۇ دروست بئ، بکەن، لادپ ئہوہیہ كہ لہبن گۆرہكہوہ لہ رووی رووگہوہ، لہژیر دیواری لای رووگہوہ، قوموشیکى دریزى وا ہەل بکەنرئ، كہ بہفہرہحی جئى مردووەكہی تیادا ببئتہہ. گۆرپچہ (شق)یش ئہوہیہ كہ لہ ناوہراستی تہختی بنی گۆرہكہدا چائئ وہك جۆگہلہ ہەل بکەنرئ و ئہم بہرہو بہرہكہی دروست بکری و ئہوجا مردووەكہی تیادا دابنرئ و سہری بہخشتی كال، یا بہ تہلہبہرد، یا بہ تہختہدار قایم بکری. پیویستہ كہ مردوو رووہو رووگہ بنیژرئ، ہەتا ئہگەر پشتی لہ رووگہ بوو یا لہ سہپشت نیژرا بوو، وہ ہیشتا ہەتا ئہگەر لەشى تیک نہچووبوو، دہبئ گۆرہكہی ہەل بدریتہوہو رووی بکریتہ رووگہ. سۈننەتہ كہ گۆر ئہوہندہ فہرہح بئ بہئاسانی جیگہی تہرمہكہی تیابئتہوہ، وہ ئہوہندہیش قوول بئ بہقەد بالای مروفیکى نہكورت نہدریز كہ لہ ناویدا راوہستئ و ہەردوو دہستی ہەل بئ ئہوجا بگاتہ لیوارہكہی، چونكہ عومەر (رہزہ خواہ لیبئ) ئہمہ ئامۆزگاری بوو، ئہمہیش ریک دہكاتہ سئ باسكو نیو بہ باسكى ئادہمیزاد لہسەر فہرمایشتی رافیعی. سۈننەتہ

گۆر ئهوهندهى بستی له زهوى دهورى بهرزبکریتهوه، بهلام وهك سهربان تهخت بى نهوهك وهك ماسوولكهى خهرمان له بنهوه پان و له بانهوه بارىكو كووپ بى، وهك دووگى وشتر، ههتا بناسریتتهوهو دینى بکریو ریزی لی بگیرى. ئیبنو حیببان دهیگیریتتهوه: كه گۆرى پیغه مبهەر (درووده خواه لهسهر بى) ئاوا بووه. بپریارى باشتى گۆرى سهربان تهخت له گۆرى شیوه ماسوولكهى بهپیى ئهم فهرمودهیهیه: ئهبو داوودو حالم به رستهیهكى دروست دهگیرنهوه: گۆرى پیغه مبهەر خوى (درووده خواه لهسهر بى) و ئهبو بهکرو عومهر (رهزاه خویان لیبه) ئاوابوو، بهلام نهوهى كه بوخارى له سوفیانی نهمارهوه دهیگیریتتهوه كه بهچاوى خوى گۆرى پیغه مبههرى دیوه، لهسهر شیوهى ماسوولكهى سوورى خهرمان بووه، ئهوه ئهمه وهلامهكهیهتى (وهك بهیههقى فهرموویهتى): له سههرهتاوه وهك سهربان لهسهرهوه تهخت بووه، ههتا کاتى له سههردهمى وهلیددا، ههندى دهلین: له سههردهمى عومهرى کورى عهبدولعهزیزدا، دیوارهكهى رووخا، لهسهر شیوهى ماسوولكهى دروست کرایهوه. سوننهته ههر ئهو خوڵه بکریتهوه ناو گۆرهكه كه لیى دهرهینراوه، گهچکاریى کردنى ناپهسهنده، نووسین لهسهرى ناباشه. جابیر (رهزاه خواه لیبه) دهفهرموى: پیغه مبهەر (درووده خواه لهسهر بى) نهیى کردوو له گهچکاریکردنى گۆرو له دانیشن لهسهرى و له دروستکردنى خانوو لهسهرى (م/ د/ ت/ ن) گفتهى تیرمیدى: پیغه مبهەر (درووده خواه لهسهر بى) جلهو گیرى دهکا له گهچکاریکردنى گۆرو له نووسین لهسهرى و له دروستکردنى گومزهو خانوو لهسهرى و له شیلان و پیلینانى. ئهگهر گۆرستانهكه خیرابوو (واته: وهفق بوو) دروست نیه گۆرى ناوى شوورەى بو بکری، یا خانوو گومزهو شتى وای به سههرهوه

بکری، نه گهر له سهری بکری ده بی بروو خینری، بگره گومهزو قهقهه زو
 شتی وا له سهر گور، نه گهر له مولکی خوشیدابی، ده بی برووخی، چونکه
 پیغه مبهه (درووده خواه له سهر بی) چله و گیری له شتی وا ده کر. موسلیم له جابیر و
 کهسانی ترموه، ده گپریته وه، پیغه مبهه (درووده خواه له سهر بی) نه هی کردووه له
 بیاناگردن له سهر گور. نیمای عه لی (ره زاه خواه لیبی) ده فهرموئی: پیغه مبهه
 (درووده خواه له سهر بی) منی نارد بو ئه مه: که ههرچی په یکه ری بیینم کویری
 بکه مه وه، وه ههرچی گورپکی و قیتم بینی تهخت و متی بکه م
 به زه وویه وه، سوننه ته سهری قه بره که نا ورشین بکری و دابکو تریته وه و
 حه وت به ردی ورد به ریز له سهر گورپه که دابنری و، لای سهریه وه کیله
 به ردی، یا شتیکی وای بو داکوتن. به یه هقی له جه عفه ری کوری،
 موحه مه ده وه له باوکیه وه حه دیسی ده گپریته وه ده فهرموئی: پیغه مبهه
 (درووده خواه له سهر بی) گوری ئیراهیمی کوری نا ورشین کردو هه ندی به رده
 ورده ی له سهری داناو، به قه د بستئ له زه وی به رزی کرده وه! نادرسته
 دانیشتن له سهر گورو پیلینانی و پال پیوه دانی و نویژکردنی ناسایی له
 سهری. پیغه مبهه (درووده خواه له سهر بی) ده فهرموئی: له سهر گور دامه نیشن و،
 نویژی له سهر مه که ن. (موسلیم له صه حیجی موسلیمدا گپراویه ته وه) له
 تیر میزیدا ده فهرموئی: نه هی کردووه له پیلینانی. عه مری کوری
 حه زمیش (ره زاه خواه لیبی) ده فهرموئی: له سهر گورئ شانم دادابوو،
 پیغه مبهه (درووده خواه له سهر بی) بینیمی فهرمووی: نازاری خاوه نی ئه م گوره
 مه ده! (ئه حمه د به رشته یه کی دروست گپراویه ته وه).

۱۰۸) دووكەس لە ناويەك گۆردا نانئىژرئىن مەگەر بۆ ناچارى:

دووكەس پېكەوہ لەيەك گۆردا نانئىژرئىن، لەكاتى فەرەحيدا مەگەر لەبەر ناچارى و پېداويستى، وەك كەمبوونى زەوى و زۆربوونى مردوو، بەشئوہيەكى وا كە زەحمەتبى گشت مردوويى بە تەنيا گۆرپكى پى بېرى، جا لەكاتى وادا دوو دوو يا سى سى، يا زياتر، پېكەوہ لەيەك گۆردا، بەپى ناچارى، دەنئىژرئىن. ھەروا ئەگەر كفنیش ھاتە كزى، لەيەك كفنا چەند مردوويى كۆ دەكرئىنەوہ، بۆ پەپرەوى كردن لە شەھيدەكانى غەزای ئوحد.

لەكاتى وادا كى باشتربى ئەوہ دادەنرئ لەلای رووگەوہ، چونكە پېغەمبەر {مردووە خوا لەسەربە} بۆ شەھيدەكانى غەزای ئوحد دەپېرسى: كە كامەيان زياتر قورئانى لەبەرە ھەتا ئەوميان پېش بخرئ لە گۆرپچكەدا. سوننەتە ھەردوو مردوويى بە تيخەيەكى خۆل لەيەك جوئ بكرئىنەوہ. دروست نىە ئىسكى مردوو كۆبكرئىتەوہ بۆ ئەوہى كەسيكى ترى تيا بنئىژرئ، ھەروەھا دروست نىە مردووى تر لەسەر ئەو ئىسكانەوہ لەناو ھەمان گۆردا بنئىژرئ، چونكە شتى وا ئەتەك كردنە بە رېزى مردووہكە.

بزانن ئەگەر مردوويى مالى كەسيكى ترى قووت دابوو، لەپاش بەخاك سپاردنى، خاوەنەكەى داواى كردەوہ، گۆرەكە ھەلەدەدرئىتەوہو سكى مردووہكە ھەلەدەدرئ و مائەكەى لئەمردەھينرئ، بەلام ئەگەر مائەكە ھى خۆى بوو، نە گۆرەكە ھەلەدەدرئىتەوہو نە سكى شەق دەكرئ بۆ دەرھينانى!

ههروا بزنان گۆرهوشار ههقه، وهشتيكي گشتييهو بۆ ههموو
مردووئي ههيه، با ئهو مردوو بهپي ئيسلاميش تهكليفي لهسهر نهبي،
وهكهس له گۆرهوشار رزگاري نابي مهگهر پيغه مبهركان، فاطيمه ي كچي
ئهسهديش لي رزگاري بووه، چونكه پيغه مبهر {مردوو خوا لهسهر بي} لهناو
گۆرهكهيدا راكشاهو تهپاوتلي تيا كردوو، ههروا ئهو كهسهيش له دهست
گۆرهوشار رزگاري دهبي كه له نهخوشي سهرمهركا {سوورتهي: قل هو
الله} بخوين.

سوننه ته بۆ دهرو دراوسي كه سوگاري مردوو كه ئهوهنده نانيان
بۆ دروست بكهن كه بهشي رۆژو شهويكيان بكا، چونكه لهم كاته دا
خويان خه مبان، پيغه مبهريش {مردوو خوا لهسهر بي} فهرموويهتي: بۆ
خيزانه ي جه عفر نان دروست بكهن، چونكه بههوي شههيدبووني
جه عفره وه دهستييان ناپهرژي {ئهحمه د له موسنه دهكهيداو تيرميذي و
ئهبو داوودو ئيبنو ماجه و حاكم گيراويانه تهوه}.

١٠٩) گريان بۆ مردوو:

گريان بۆ مردوو له پيش مردني و له پاش مردني دروسته، له پيش
مردني چونكه ئهنهس {رهوا خوا ليتي} دهفهرموي: له پاش چووينه وه بۆ
ماليان، ئهم جاره كه چوين ئيبراهيم {مردوو خوا لهسهر بي} گياني دهدا، جا
چاوهكاني پيغه مبهر {مردوو خوا لهسهر بي} هۆن هۆن فرميسكيان بيا ئههاته
خوارهوه! {شه يخان گيراويانه تهوه} له پاش مردني بهپي ئهوه ي ئهنهس
ديسان دهگيرپتهوه دهفهرموي: به دياره وه بووم كه كچهكه ي

پېغەمبەريان دەناشت، بەچاۋى خۇم پېغەمبەرم دى لەسەر لىۋارى
گۆرەكە دانىشتىبوو، ھۇن ھۇن فرمىسك بە چاۋەكانىدا دەھاتە خوارەودە.
(شەيخان گىرپاۋيانەتەودە). موسلىمىشش (رەزاي خاۋايلىبىن) لە ئەبو ھورەيرەودە
دەيگىرپىتەودە دەفەرمۇي: پېغەمبەرى خوا (دروودە خاۋايلىبىن) رۇيشت بۇ
دىنى گۆرۈ دايكى لەسەرى دەستى كرد بە گريان، ئەو كەسانەيشى لە
دەورى بوون ھىنانىيە گيان. بەلام لەدوا مردن باشتر ئەودەيە كە نەگرى،
پېغەمبەر (دروودە خاۋايلىبىن) دەفەرمۇي: كاتى مردوو گيانى دەرچوو بائىتر
شىۋەنكەر بۇي نەگرى، رشتەكەي دروستە.

۱۱۰) شىن و زارى لەسەر مردوو:

شىن و شەپۇر لەسەر مردوو دروست نىيە. خۇشەويست (دروودە خاۋايلىبىن)
دەفەرمۇي: سەردۆلكەبىز (ئەگەر لە پىش مردنيا) تەوبە نەكاو
پەشىمان نەبىتەودە، لە رۇزى قىامەتا كە زىندوو دەبىتەودە كرسى
قەتران و دىزداشەي گەپىي لەبەردا دەبى (موسلىم) شىن و زارى وەك
ئەودە دەنگ لە لاۋاندنەودە ھەل بېرئ و شىۋەنكەر بلى: پىشتىوانم رۇ،
ھىزى ئەزۇم رۇ، مايەي سەربەرزىم رۇ، مەردە رەفتارە نازدارەكەم رۇ،
ياشتى ترى وابلئ، خۇشەويست (دروودە خاۋايلىبىن) دەفەرمۇي: كاتى كەسئ
دەمرئ، ئەگەر يەكئ لەودە دوا ھەلسىتەودە بە گريانەودە بىلاۋىنىتەودە
بلى: كىوم رۇ، پىشتىوانم رۇ، كۆلەكەي مائەكەم رۇ، ياشتى ترى وابلئ
بىگومان كە ئەو مردوو دەدەنە دەست دوو فرىشتە، خۇش خۇش
سىخورمە دەدەن لەسەر سىنگى و بە تەوسەودە پىي دەلئىن: جا ئايا تۇ

وہك ئەمە دەلى ئاوا بووى؟. (ت/ ئەحمەد/ بەرشتەيەكى جوان): رشتەى جوان: واتە: سەند حەسن.

هەر وایەخە دادپەروە سینگ کوتان و روومەت رەننەو و
قەزەننەو و قەزەپەن حەرمان، هەر وای خراپوشتى و نادروستە
هەر وای پۆشینى هەرشتى كە بەهوى ئەم بۆنەيەو بى، وەك رەشپۆشى و
گۆرپىنى جەل و بەرگى ئاساىى و پۆشینى شتى تەرى و، ياساى داگر بۆ ئەمە
ئاوايە: هەر كارى ئاشوكرى بگەيەنئ و نيشانەى بى و رەيى و بى دژى
خۆدانە دەست فەرمانى خۆدایى و دژى رازىبوون بە چارەنووسى خۆايى
بى نادروستە، چونكە ئەو رەوشتى سەردەمى نەزانىيە، لەسەر زارى
پەرۆزى پەيغەمبەر (دروودە خوا لەسەربى) نەهى لىكراوە، وەك ئەو دەرەموى
(دروودە خوا لەسەربى): ئەو روومەت بىر نەتەو و يەخە دابەرى و بانگەوازی
سەردەمى نەزانى پەيش هاتنى ئىسلام هەل بەدات لە ئىمە نىە. (شەيخان)
لە صەحیحەيەنشدە دەرەموى: پەيغەمبەر (دروودە خوا لەسەربى) بىزارو و بەريە
لەو ژنەى كە شەين و شەپۆرەكاو سەرى خۆى دەرەش و يەخەى خۆى
دادەدەرى لەكاتى روودانى كارەسات و دەيىكا. چونكە كارى و واتەى وایە
كە خاوەنەكەى دادو بى دادپەتەى لە دەست كەس كەستەمى لىكەردى، بۆ
ئەو خەلك بچەن بە هاوارىەو. بەلام لە راسیدتەدا مەردن لە خۆدەوایەو
هەقەو دادو عەدەلە، زۆرو سەم نىە، خۆدا دانائ و زانائ بالادەست و كار
دروستە. كەواتە ئەركە لەسەر موسوڵمان كە لەكەردنى شتى و كە
نیشانەى نارازىبوونە بە چارەنووسى خوا، بىزارى و نارەزايى دەربەرى و
كەسوكارى خۆى لە سەرمەنجامى بەدى كارى و بەد، هۆشيار بکاتەو،
چونكە شتى و رەوشتى سەردەمى نەزانىيە. بزانن كە مەردو و لەسەر

کردنی ئەم کارانە لە لایەنی کەسانی ترەوه، بە مەرجی خۆی راسپیری نەکردبێ کە ئەوەی بۆ بکری، سزا نادری. خواى گەوره دەفەرمووی: {وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ - سورة فاطر - ۱۸/۳۵} واتە: هەموو کەسێ بەرپرسیارە لە تاوانی خۆی و بەس! بەلام ئەگەر خۆی راسپاردبوو کە ئەو بێ شەرعییەى لە دوا مردنی بۆ بکەن، ئەو بەرپرسیارە، وەك گوتە ئەم گوتیارە کە لەم شیعرانەیا راسپیری دەکا، کە بانگەوازی بۆ هەڵبەند و بۆی بگرین و یەخەى خۆیانى بۆ دابەن وەك خۆی دەلی:

(اذا مت فانعینی بما أنا أهله

وشقى على الجیب یا بنت معبد)

واتە:

کچکە! کە مردم شیوەن گەرمکە

یەخەت دادپەرو شین لەسەرم کە

دیارە کە ئەمە سزای دەدری، چونکە راسپیری کردوووە کە شتیکی وای بۆ بکری، کە پێغەمبەری خوانەیی لیکردوووە و فەرمانی کردوووە بە مراندنی رەفتاری وابەد. جەماوەری زانایانی ئیسلام ئەو فەرمايشتانەى کە قسە لەو دەکەن مردوو لەسەر شتی و سزا دەدری، ئاوا لەسەر ئەم شیوەیەى گوترا تەئویلیان دەکەن سوننەتە کە بە زوویی سەر مردوووە کە بدریتەووە بە خاوەنی، پێغەمبەر (مردوووە خوا لەسەرین) دەفەرموی: گیانی موسولمان لەپاش مردنی پێوەندى ئەو قەرزەیه کە لەسەریەتی، پایەى بەرپزی خۆی لى قەدەمغەیه، هەتا قەرزەکەى سەرى بۆ هدریتەووە

(تېرمىنى دىمىمىز: قەرمۇدەيەكى جۈانە) بەلەم ئەگەر خاۋەن قەرزەكە داۋاي كىرگەن ئەۋە بېيۇستە بە زوۋىي قەرزەكە بىر تەۋە.

مەرگ بە ئاۋات خواستىن ناپەسەندە، ئەگەر بەھۇي زىانى جەستەيى يا سامانىيەۋە بوو، بەلەم ئەگەر بەھۇي ئازاۋەي ئايىنىيەۋە بوو قەيناگا. يا لەبەر مەبەستىكى رەۋاي قىيامەتى بوو، ۋەك ئاۋاتخواستىن بۇ شەھىدبوون لە رېگەي خاۋادا، ئەۋە شتىكى زۇر باشە، سۈننەتە كە بە زۇرى يادى مردن بىكەتەۋە، چۈنكە لە قەرمۇدەدا دىمىمىز: زۇر يادى مەرگ بىكەنەۋە، كە لەراستىدا مەرگ تىككەرى گشت خۇشەيەكە، خۇشى دىنيا زۇر زۇرىش بى، كە بىرى مردن كىرگەن كەمى دىكەتەۋە بايەخى ناھىل، كىرگەن باشىش ئەگەر كەمىش بى كە بىر لە مردن بىكەتەۋە زۇرى دىكاۋ دەبى بەھۇي ئەۋە كە لىي زىاد بىكەي.

بېيۇستە مۇۋق خۇي بۇ مردن ئامادە بىكا، تۆبەيەكى بەراستى بىكا، ۋاز لە خرابەكارى و ناپەرمانىيەكان بەئىن و بەدل روو بىكەتە خاۋا، نەبادا لە پىكا مەرگ پىپىكاۋ فرىاي تۆبە نەكەۋى^(۱).

(۱) مىللىمى (مەمەتە خاۋا لىتە): دىمىمىز:

ئەم تەفرەي تەۋبەي حەقىقىي تاكى؟

ئەم سىزى كىم؟ ئىسسى دىخى

- رەگىر -

(۱۱۱) ئەۋەدى لە پىرسەدا سۈننەتە:

سۈننەتە سەرەخۆشى لە گىشت كەسوكارى مردوۋەكە، بە گەۋرەو بېچوكو نېرو مېيانەۋە بىكرى، بەلام دەبىي ھەر ژنان، يا كەسوكارى خۆبى ژنان، سەرەخىشى لە ژنان بىكەن و بەس. لە پېش ناستنىشدا نەۋازش و سەرگىشى سۈننەتە، چۈنكە ئەۋە كاتى گەرمەي خەم و خەفەت و ۋەدەردانە، بەلام لە دۋا ناستن باشترە، چۈنكە لەۋەپېش سەرگەرمى بەپىكرىنى مردوۋەكە بوون، جارى وا ھەيە زۆر پەۋشنى بۆي، ئەۋە لەكاتى وادا سەرگىشى پېش بىكرى چاكتەرە، بەلكوۋ بېي بەھۋى ئارامبوۋنەۋەيان. سۈننەتە پىرسە لېكرىن لەۋ كەسايانەۋە دەستى پېبىكرى كە لە ھەموۋيان زياتر ۋەدى بەرداۋە بەرگەي قۇرتەكە ناگرى. كاتى سەرەخۆشى موسولمان لە موسولمان دىكرى دىگوتىرى: (اعظم الله اجرک واحسن عزاءك وغفر لميتك) خۋادا پاداشتى گەۋرەت لەسەر ئەك كۆستە بداتەۋەو سەبوورىت بداۋ لە مردوۋەكەت خۆش بىي، يا بلىي (أخلف الله عليك) خۋادا شوپىنىت بۆ پىركاتەۋە. يا شتى لەم بابەتە بلىي. كاتى سەرەخۆشى كافىر لە موسولمان دىكرى دىگوتىرى: (اعظم الله اجرک وأخلف عليك) خۋادا لەسەر ئەم قۇرتە پاداشتى گەۋرەت بداتەۋەو سەبىرو ئارامت پىبىداۋ شوپىنى پىركاتەۋە بۆت. يا شتىكى ئاۋا بلىي، نابىي بلىي: (غفر الله لميتك) خۋا لە مردوۋەكەت خۆش بىي چۈنكە ئەۋە بە پىچەۋانەي بىريارى خۋاۋەيە، خۋاى گەۋرە

دەفەرمۇئ: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ - سورة النساء - ٤/٤٨} واتە: فەرمانى خوا لەسەر ئەو دەپ كە قەت لە كافەر، بەتايبەتى لە فرەخوایی، خوۆش نابى. سەرکیشیش لە كافەر لە كاتى گۆستى مردنى خرمى موسوئمانيدا ئاوا باشە: (غفر الله لميتك. يا: أخلف الله عليك. - يا شتيكى لەسەر خوۆشى كافريش لە كافەر دەگوترى: أخلف الله عليك ئاوا ولا نفص عددك) خوا شوینی پەر بکاتەووە بى ئەويتان پيوە ديار نەبى!. ئەوئەندە ھەيە سەرەخوۆشى كىردن لە بىپروا سوننەت نىە، بەلام دروستە، ئەگەر ئومىدى ئەوئەى ئى كرا كە موسوئمان بى سوننەتە.

ماوەى پرسەو سەرەخوۆشى سى رۆژە، چونكە جەنگەى خەم و پەژارە بە زۆرى لە سى رۆژ تى ناپەرئ، لەوئەداو بەرە بەرە خاوە دەبیتەوئەن لە پاش سى رۆژ سەرەخوۆشى لىكردن ناپەسەندە چونكە زاميان دەگولینیتەووە خەم نوئ دەگاتەووە. پىغەمبەر (مروودە خواوە لەسەر بە) دايناووە كە گۆتايى خەم سى رۆژ بى. لە صەحیحەيندا دەفەرمۇئ: ئەو ژنەى باوەرى بە خوداوە بە رۆژى دوايى ھەيە دروست نىە بۆى كە لە سى رۆژ زياتر ماتەم بۆ مردوو بگرئ، مەگەر بۆ مپىردى، كە دەبى بۆ مپىرد چوارمانگەو دەشەو تازىباربى. بەلام لەم ياسايە ئەم دوو حالئەتە جەرت (استثناء) دەكرئ: كاتى سەر خوۆشيكار، يا سەر خوۆشى ئى كراو نادياربى، ئەو ماوەى سەر خوۆشى دريژ دەبیتەووە تا ناديار دیتەووە.

۱۱۲) پرسە، سەرکیشى، سەرەخۇشى، نەوازىش:

پرسەو سەرەخۇشى لە غەرەبیدا پېی دەگوترئ تەعزئ، تەعزئش لە غەرەبیدا واتە: نەوازىش و دلدانەو، لە شەرعیشا واتە: سەبرگرتن بە کەسئ کە مردوویەکی مردبئ، یادى بخەیتەو، کەخو بەئینى داو، بەو کەسانە کە لەکاتى وادا هیۆرببنەو، پاداشى باشیان پېیدا، هەرەشەى ئەو، هیشیان لیبکا کە بئ ئۆقرەیی پاداش پوچ دەکاتەو، دەبئ بە مایەى گوناه، لە هەمان کاتا نزای باش بۆ مردووەکە بکاو داوای لیخۆشبوونی بۆ بکاو، لە خودایش داوا بکا کە جیگەى مردووەکە بۆ خاوەن مردووەکە پېر بکاتەو. سەرەخۇشى بەپېی ئەم فەرموودەىە سوننەتە کە دەفەرموئ: هەر موسولمانئ سەرەخۇشى لە براىەکی ئایینی خوئ بکا، بەهوئ لیقەومانیکەو، مسۆگەر خودا قاتى سەربەرزی لەبەر دەکا، هەر وای بەپېی ئەم فەرموودەىەش: کچیکى پیغەمبەر (مروودە خوا لەسەربئ) ناردی بە شوینی باوکیا: کەوا کورەکەم گیان دەدا، تەشریفت بیئە بۆ لامان. پیغەمبەرىش (مروودە خوا لەسەربئ) بەرابەرەکەدا سلاوى بۆ ناردو فەرمووی: پئی بلئ: ئەوئى خودا دەیدا بە بەنەى خوئ تاماوەیەکو لە پاشا دەیباتەو، بۆ خەزینەى خوئ، هئ خوئەتئ، وە هەر وەها ئەوئى کە خودا دەیبەخشئ بە بەندەى خوئ تاسەر ئەو، هیش هەر هئ خوئەتئ، وە هەموو شتیکیش لەلای خودا ماو، یەکی دیارى گراوى هەیەو کە ئاکامى هات ئیتەر بە هەناسە پاش و پیشى نیەو ماو، بە سەردەجئ! کەوابوو پئی بلئ: با سەبر و ئارام بگرئ ساخ لەبەر رەزای خوا. (شەیخان). لەم فەرموودەىەدا

دوو بههره‌ی گه‌وره هه‌یه، ههر که‌سی به باوم‌ری ته‌واوه‌وه و مریان بگری،
 چیژی شیرینی باوم‌ر هکا، چونکه ههر که‌سی به دل نه‌وه و مریگری که
 هه‌موو شتی له بنه‌رته‌دا هی خوا خۆیه‌تی، چی نه‌وه‌ی ده‌یدا به‌به‌نده‌وه
 چی نه‌وه‌ی که لیی وهره‌گریته‌وه، ئیتر نه‌وه‌نده پهرۆش نابیی له‌سه‌ر
 موسیبه‌ت، چونکه هه‌ق دهمانی که خاوه‌نداری به‌س بۆ خوايه‌وه ههر
 خۆی له راستیدا خاوه‌نی هه‌موو شتی که، که‌واته حیگی خۆیه‌تی که به
 ئاره‌زووی خۆی چی له مولکی خۆی ده‌کا بیکا. گریمان نه‌گه‌ر نه‌گه‌شته
 ئه‌م پله‌یه‌یش و هاندهری سروشتی ناوده‌روون زۆری بۆ هینا، هاندهری
 شهرعی رایده‌کیشی به‌ره‌و ئارامی و سه‌برگرتن له به‌ر رمزای خوا. جا
 خاوه‌خواسته نه‌گه‌ر نه‌مه‌ی له‌کیس بجی موسیبه‌ته‌که‌ی پهره‌ده‌ستی،
 شتی وا به‌هۆی بیناگایی دل‌ه‌وه له‌خوای گه‌وره په‌یدا ده‌ی، به
 پیچه‌وانه‌ی که‌سی دل‌ی به‌ نووری خوا ئاوابی، چونکه به‌لای نه‌مه‌وه
 مال و منال ده‌بی به‌ مایه‌ی ئازاوه‌ به‌نده له‌ خودای گه‌وره داده‌پری‌وله
 ئامانج دووری ده‌خاته‌وه. ده‌گیرنه‌وه: برادهرانی ئیبنو مه‌سعوود (ره‌زاه
 فواه‌لیب) سه‌ر سامبوون له‌ جوانی مندا له‌کانی، ئه‌ویش پیاوان ده‌فه‌رموی:
 وا دیاره که ئیوه سه‌رتان سوپ ده‌می له‌ جوانی مندا له‌کانی من، ده‌ی سا
 به‌خوا نه‌وه‌م پی‌خۆش‌تره که ده‌ستم له‌ په‌رومره‌گردنیان بیت‌ه‌وه، هه‌تا
 نه‌وه‌ی که بمین: ئیبنو مه‌سعوود (ره‌زاه فواه‌لیب) زانیویه‌تی که مندا له
 زۆر جار ده‌بی به‌هۆی دابران له‌ تاعه‌تی جوانی خودا، له‌به‌ر نه‌وه‌ وا
 ده‌ی، مه‌بادا مانی مندا له‌کانی بۆی ببین به‌هۆی دوور که‌وته‌وه له‌ پایه‌ی
 دره‌خشانی نزیکه‌بوونه‌وه له‌ رمزانه‌ندیی خۆی پاک و پیرۆزا.

جاری پېشه‌وا شافيعی (ره‌زاغ خواه ايښه) پرسه‌نامه‌يې دهنيرئ بو
دوستيکي، که کورپکي مردبوو، بهم شيوه‌يه سهره‌خوشي ليده‌کا:

اني معزيك لا اُني على ثقة
من الخلود ولكن سنة الدين
فما المعزي بباقي بعد ميته
ولا المعزي، ولو عاشا الي حين!
پرسه‌ته لي ده‌که‌م، پرسه سوننه‌ته
سوننه‌تي دينه مايه‌ي رهمه‌ته
به‌لام دنيا: دنيا هه‌تا سهر،
بو که‌س ناميئي، ها کابي خه‌به‌ر:
پرسه‌کاريش وه‌ک پرسه ليکراو
مردن گردني به پوري خوراو!

۱۱۳) باسی زه‌کات:

زه‌کات له زماني عهره‌بدا بريتييه له گه‌شه‌کردن و بيت و فه‌ر
تيکه‌وتن، ده‌گوترئ: (زکا الزرع: واته: گشتوکاله‌که نه‌شونماي کردووه)
ده‌گوترئ: (زکا المال: واته: ماله‌که بيت و فه‌ري تيکه‌تووه) ده‌گوترئ:
(زکا فلان: واته: فيسار خپري داوه‌ته‌وه) زه‌کات له عهره‌بدا به
پاک‌کردنه‌وه‌يش ده‌گوترئ، خواي گه‌وره ده‌فه‌رموي: {قَدْ أَفْلَحَ مَنْ
زَكَّاهَا} - سورة الشمس - (۹/۷۱) واته: به‌راستي که‌سي ده‌رووني

خوځى پاك رابگرئو خوځى رابهينئى له سهر رهوشتى بهرزو كردارى باش و
گوتارى جوانو رهفتارى شيرين نهوه رزگارو سهر بهرزى ههر دوو جيهان
خويه تى! هه روا به مه تحكردنيش دهگوترئ. خوځى مه زن دمفه رموئ:
{ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ - سورة النجم - ۳۲/۵۳ } واته: مه تحى خوځان
مه كهن. له شهر عيشدا زهكات ناوه بو نهوه نه نداد زهيه له مال، كه دهرئ
به زهكاتا، كه له سهر شيوه يه كي تايبه تى، به چهند مهر جيكي تايبه تى
دهرئ به چهند تاقيميكي تايبه تى. له بهر نهوه يش ناوا ناو دهرئ
چونكه سهر مايه كه به هوځى دهر كردنى زهكات وه لئى و به هوځى نزاى زهكات
وهرگره كه وه گه شه و نه شه دهكاو پيت و فهرى تيده كه وئ. يهزدانى پاك
فه رموويه تى: { وَمَا آتَيْتُمْ مِّنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُضْغِفُونَ - سورة الروم - ۳۹/۳۰ } واته: نهوه ي كه ساخ بو رمزاى
خودا دهيدن به زهكاتا نهوه دهين به مايه ي چهندين پاداشتى باش!

۱۱۴) بريارى زهكات (هوكمه كه ي):

زهكات يه كي كه له پينج بنياته ي ئيسلام، فهرزى عهينه، به
قورئان و سوننه ت و يه كگرتنى نه ته وه ي ئيسلام پيويست كراوه. زاتى
مه زن دمفه رموئ: { وَأَتُوا الزَّكَاةَ - سورة البقرة - ۱۱۰/۲ } واته:
زهكات كه ي دهر بكه ن و بيدن به شايس ته كانى زهكات، ديسان خوځى گه و ره
دمفه رموئ: { خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً - سورة التوبة - ۱۰۳/۹ }
واته: زهكاتى ماله كانيان لئى وهر بگره. خو شه ويستيش (درووه خوځى له سهر به)
دمفه رموئ: ئيسلام له سهر پينج بنيات دامه زراوه كه يه كي كه له و پينجه

زەكاته، جا بۆيە ئەۋەدى باۋەرى بە زەكات نەبى بەكافر دادەنرى، مەگەر نۆ موسولمان بى، يا سارانشىن بى! ئەگەر كەسى بەخۆشى خۆى زەكاتەكەى نەدا، بە زۆر لىى دەستىنرى.

چۈنكە ئەبو بەكرى ۋەدىق (رەزادە خۋالەيىب) بە زۆر زەكاتى سەند لە زەكاتنە دەرەكانى سەردەمى خۆى، ئەۋەبوو ۋەرموۋى: سۈيىندم بە خودا ئەگەر پىۋەندى وشترىكىيان كاتى خۆى دابى بە پىغەمبەرۈ ئىستا بىيانەۋى نەيدەن بە من لەسەر ئەۋە جەنگيان لەگەل دەكەم!.

۱۱۵) جۆرەكانى زەكات:

زەكات دوو جۆرى ھەيە: يەكىكىيان پەيۋەندى بە جەستەۋە ھەيە كە برىتتىيە لە زەكاتى سەرفترە. ئەۋى تريان پەيۋەندى بە سامانەۋە ھەيە، كە برىتتىيە لە ئازەل ۋ پارەو كشتوكال ۋ دانەۋىلەۋ بەرو بوومو سامانى بازىرگانى.

۱۱۶) ئازەل:

زەكاتى ئازەل. لە وشترۈ رەشە ولاخ مەرۈ بىزن بە ئىجماع (يەكگرتن) زەكات دەكەۋى. حىكمەتى ھەلباردنى ئەمانە بو زەكات لىدان ئەدەيە: ئەم ئازەلەنە ھەم ژمارەيان زۆرە، ھەم زۆر نەشۈ نما دەكەن، ھەم سوۋدىيان زۆرە، لەھەمانكاتا گۆشتيان دەخورى، لەبەر ئەۋە جىگەى خۆيەتى كە بىن بە مايەى دلدانەۋە نەۋازش، شتىش بەبى

بەلگە بېرىرى بۇ دەرنەكرى، غەيرى ئەم چوارەش بەلگە نىە لەسەرى
كە زەكاتى لىدەكەوى، كەواتە لەسەر بىنەرمت (ئەصل) دەمىنىتەو
بىنەرمتىش نەبوونى زەكاتە لە ھەموو شىكا، ھەتا بەلگەى تايبەت پەيدا
دەبى.

١١٧) مەرجى پىۋىستبوونى زەكاتى ئازەل:

مەرجى پىۋىستبوونى زەكاتەكەى شەش شتە: ئىسلام و ئازادى و
مولكايەتى تەواوو، رادەى گەشتن بە ئەندازەى زەكات و سال بەسەر
داھاتنەو دە بەلەوەر بەبى ئالف و ئالىك بىرى، يەكگرتن لەسەر ئەمە
دامەزراو، كەواتە: زەكات لەسەر بىرپرواى ئەصلى نىە، چونكە ئەبو
بەكرى سەدىق لە نامەكەيدا كە نووسى بۇ ئەنەس، كە كرى بە
سەركارى سەرزەكاتى ولاتى بەحرىن، لەو نامەيدا فەرموويەتى: بەناوى
يەزدانى بەخشندەى مېھەبان. ئەمە دەستوورى دانى زەكاتى فەرزە كە
پىغەمبەر {رووہ خواە لەسەرەب} بە فەرمانى خودا لەسەر موسولمانان دایناو.
لەبەر ئەویش كە بىرپروا لە ھالى بىرپروايدا داواى زەكاتى لىناكرى.
بەلام وەگەرپروا ئەوئە بەھوى ئىسلامەو لەسەرى پىۋىست بوو بەھوى
ھەلگەرپروا ئەوئە لە ئايىن لە كۆلى ناكەوى. كۆيلەش بۆيە زەكاتى لەسەر
نىە چونكە بەندەى زەرخرىدە خوى مولكى نىە، بەپى فەرمايشتى
خوای گەرە: {عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ} - سورة النحل -
٧٥/١٦ { كەواتە: كۆيلە خوى و ئەوئە ھەيەتى ھى ئاغاىەكەيەتى،
خاوەن خاوەنىتى ناتەواویش، وەك مالى دزراو زەوتكراو و مالى

سپاردهبئ له‌لای که‌سئ حاشای لی‌بکا، زه‌کاتی له‌سەر نیه، چونکه به‌هوی د‌زین و زه‌وت‌کردن و حاشالی‌کردنه‌که‌وه ده‌ستی ناروا به‌سه‌ریدا، ئیتر چۆن زه‌کاتی لی‌بدا، به‌ئێ هه‌رکاتی ده‌ستی که‌وته‌وه پ‌یویسته زه‌کاته‌که‌ی بدا، جا نه‌گه‌ر ماله‌که پ‌ی‌ش نه‌وه‌ی ده‌ست خاوه‌نه‌که‌ی بکه‌ویته‌وه فه‌وتا ئیتر زه‌کاته‌که‌ی له‌ گۆل ده‌که‌وئ، قه‌رزیک‌یش ساخ بو‌وب‌یته‌وه له‌سەر که‌سئ هه‌مان برپاری بۆ هه‌یه، که‌ی ده‌ستی که‌وته‌وه زه‌کاته‌که‌ی ده‌دا.

مائی دۆزراوه‌یش نه‌گه‌ر ناو‌نیشانی هه‌ل نه‌دراو سائی به‌ سه‌رداهاته‌وه‌و ده‌ست خاوه‌نه‌که‌ی که‌وته‌وه زه‌کاته‌که‌ی له‌ سه‌رخاوه‌نه‌که‌یه‌تی، هه‌رکاتی وه‌ری گرت‌وه ده‌بئ زه‌کاته‌که‌ی بدا، به‌لام نه‌گه‌ر ناو‌نیشانی هه‌لدراو خاوه‌نه‌که‌ی دیار نه‌بوو وه‌سائی به‌ سه‌ردا تی‌په‌ر‌بوو، وه‌ کابرای که‌ دۆزیویه‌ته‌وه کردی به‌ه‌ی خۆی، نه‌وه زه‌کاته‌که‌ی له‌سەر خاوه‌نی تازه‌یه‌تی و به‌س، مائی‌ک‌یش نه‌گاته نه‌ندازه‌ی زه‌کات لی‌دان زه‌کاتی لی‌ناکه‌وئ، چونکه رادده (نیصاب) مه‌رجی پ‌یویستبوونی زه‌کاته، وه‌ک له‌مه‌ودوا باس ده‌کری. هه‌روا نه‌وما‌له‌ی بگاته رادده‌ی زه‌کات و سائی به‌سه‌ردا تی‌په‌ر نه‌بووبئ زه‌کاتی لی‌ناکه‌وئ، پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر (ه‌رومه‌ خوا له‌سه‌رب‌ه‌) ده‌فه‌رموئ: هیج مائی زه‌کاتی لی‌ناکه‌وئ هه‌تا سال به‌سه‌ریدا تی‌په‌ر نه‌کا (نه‌بو داوود) ئازه‌لی ئالی‌ک‌خۆریش زه‌کاتی لی‌ناکه‌وئ، به‌لگه‌ی نه‌مه‌یش ئه‌م بر‌گه‌یه که‌ له‌ زه‌کاتنامه‌که‌ی نه‌بو به‌کردا تۆمار‌کراوه: زه‌کاتی مه‌رو بز‌نیش، که‌ به‌ده‌می خۆی به‌وه‌رئ و بۆ ده‌روهه‌ برئ و به‌ له‌وه‌رئ که‌ژ بژی و به‌ ئالی‌ک و ئالفی ماله‌وه نه‌ژی — ئاوايه: که‌ بوون به‌ چل سه‌ر تا ده‌بن به‌ سه‌دو بیست سه‌ر، مه‌رئ یا بزانی زه‌کاتیان لی‌ده‌که‌وئ. (بوخاری). به‌س ئه‌م چواره که‌ی وش‌رو ره‌شه

ولاخ و مهرو بزنان زهکاتیان لیددهکهوئ، چونکه دهق لهسەر ئهمانه ههیه، غهیری ئهمانه لهسەر بنهپت (ئهصل) دهمیننهوه، که پئویست نهبوونی زهکاته تیادا. بهپئی ئهم فهرموودهیهی (صهحیحهین) یش: بهندهو ئهسپو مایینی پیاوی موسولمان زهکاتیان لیناکهوئ بهو مهرجهی که هی بازارگانی نهبن.

١١٨) زهکاتی پاره که بریتیه لهم دوو شته (زیرو زیو):

زیرو زیو، سکهیان لیدرابی یانا، بگه نه رادهی زهکات زهکاتیان لیددهکهوئ، سهر بهلگهی پئویستبوونی زهکات لهم دووهدا، لهپیش یهکگرتندا، فهرموودهی خوای گهورهیه: {وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ - سورة التوبة - ٣٤/٩} کهنز (لهم نایهتهدا) ئهو مالهیه که زهکاتی لیددرنهکری مهرجی پئویستبوونی زهکات لهم دووهدا ئهم پینج شتهیه ئیسلام و ئازادی و خاوهنیتی تهواوو رادهی زهکات و سأل بهسهردا تیپهپربوون. جا هر کهس ئهوهندهی زیرو زیو ههبی که بگاته رادهی زهکات، وه ئهوهنده لهلای بمینیتهوه تا سالی بهسهردا دیتهوه، وه ئهوکهسه ئهم مهرجانهی تیادا ههبی، ئیتر زهکاتی دهکهوئته سهر، بهلام ئهگهر له نیوان سائهکهدا ئهو ماله له مولکی ئهو دهرچوو، وه ئهوهی مابوو نهدهگهیشته رادهی زهکات، وهك ئهوه فروشتی، ئهوه سائهکهی دهپچری، ئهگهر مالهکه بووه بههی ئهو، وهك ئهوه کری یهوه ئهوه دهبی سهر لهنوی سأل بهسهر گهرانهوهی نوی حسیب بکا.

(۱۱۹) زهکاتی کشتوکال و دانهویله:

دانهویله که زهکاتی لیددکهوئ ئەو دانهویلهیه که مروؤی پیددەژێ، وەک گەنەم و جوو چەلتووک و هەرزن و نەسک و نوک و پاقلە و فاصولیاو لۆبیاو گاکۆزو ماش، چونکە دەق (نەص) لەسەر هەندیکیان هەیه، ئەوانی تریش دەگرێن بە پاشکۆی ئەوان. سەر بەلگە لە پێویستبوونیدا فەرماشتی خوای گەوردیه: {وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ - سُوْرَةُ الْأَنْعَامِ - ۱۴۱/۷}.

لە دانهویلهدا زهکات بەم سێ مەرجە پێویست دەبێ:

مەرجی یەکەم: دەبێ لە توخمی ئەو دانهویلانیە بێ که مروؤ دایدەچێت، وەک ئەو دانهویلانیە ناومان هێنان، بەلام ئەگەر لە خۆیهوه روابوو، وەک ئەوه بابردبووی بو ئەو شوینە، ئەگەر لە زهویهکی بێ خاوەندا روابوو، ئەوه زهکاتی لێناکهوئ، وەک ئەو خورماو میوانهێ لە سارا دەروین، چونکە خاوەنی تایبەتیان نیه. بەلام ئەگەر زهویهکه خاوەنی دیاری هەبوو ئەوه زهکاتی لیددکهوئ، هبێ خاوەنی زهوییهکه زهکاتهکهی بدا.

مەرجی دووهم: دەبێ لەو دانهویلانیە بێ که مروؤ پێیان دەژێ، لە حاڵی اختیاردا واتە: بە ئارەزوو پێی بژێ، پێبژێو - واتە: قوووت - ئەو خۆراکهیه که لە گەدەدا دەنووسێ بەیهکهوه، بۆیه بەتایبەتی زهکات لە پێبژێو دهکهوئ چونکە ژیان بەبێ ئەو ئەستەمه، بە پێچەوانهێ خۆراکی ترهوه که پێبژێو نهبن، چونکە خواردنیان تهواوکهره، پێویستی

سهرهکی نین، وهك زیره و (کراویا) و سهوزمهوات و خه یارو ترؤزی و کالهك و شووتی و شتی وا.

مهرجی سییه م: بگاته راده ی زهکات، وهك له دواوه دی. زهکاتی دانه ویله له سهر کییه: بری له زاناکان دمه رموون: زهکاته که له سهر خاوه ن زموییه که یه، بری تر دمه رموون: له سهر گشتیاره که یه، که دانه ویله که هی خویه تی، نه م دوورایه ش ههر یه که یان به شی خوی بایه خ و ده گهری هه یه.

١٢٠) زهکاتی میوه هات:

مه به ست له میوه خورما و میوژه، به پیی فهرمووده ی پیغه مبه ر (مرووه ی خواه له سهره): فهرمانی داوه که ره زیش وهك باخی خورما خه مل بکری، وه زهکاته که شی به میووژی وهر بگری، وهك چۆن زهکاتی باخه خورما به خورمای وهر ده گری بهری ره زش ناوا. (تیر میذی گیراویه ته وه و به فهرمووده یه کی جوانی داناوه و نیبنو هه ببان به فهرمووده یه کی دروستی داناوه).

مهرجی پیویستبوونی: چوارشته: ئیسلام و نازادی و راده و خاوه ننداری ته واو. باسی راده ی (ئه ندازه: نیصاب) له داواوه به روونی دی، حیکمه تی ئه وه که نه م دوو میوه یه به تایبه تی زهکاتیان لیده که وئ ئه مه یه: که نه م دووه پیبزیوین و مروف پییان ده زی، که واته وهك دانه ویله وان، به پیچه وانه ی میوه ی تروه، چونکه خواردنی ئه وان بو خوشی و رابواردنه، یا ده کرین به پیخو، خواردنیان پیویستی سهره کی

نیه، و دکوو هه رمی و هه نارو قوڅ و بهی و هه نجیر، هه ندی دمه رموی؛ هه نجیر زه کاتی لیده که وی، چونکه له ریزه میوژدایه، به لکوو له میوژ له بهر تره، چونکه زوړتر هه نجیر بو پېژنوی به کار دهینری، که متر له باتی میوه دی رووت ده خوری!.

۱۲۱) زه کاتی سامانی بازرگانی:

سامانی بازرگانی نهو چه شنه مالانه یه که بهر اهر پارو پوول نالو گوری پیده کړی و بازرگانی پیوه ده کړی.

مهرجی زه کاته که دی دهق و هک مهرجی زه کاتی میوه هات وایه، له هه مان کاتا دهبی مال که سامانی بازرگانی بی و به نیازی بازرگانی پیوه کردن نال و ویلی پیوه بکا، هه تا لهو مال هیا بیته وه که به هیوه کی تره وه دهبی به مالی و بو پیویستی مال رای ده کړی، نه وه زه کاتی لینا که وی، هه روا دهبی به هیو نالو ویل وه یا له توله ی شتیکا و هر گیرابی، واته هر مالی به بی نالشت ببی به مالی که سی زه کاتی لینا که وی، و هک به خشین و که له پوورو راسپیری، چونکه له و هر گرتنی نه م جوړه مالانه دا نالشت نیه و هیچیش له توله یاندا و هر ناگیری، به لکه ی پیویستبوونی زه کاته که دی فهرمایشتی خوی گه وره یه {أَنْفَقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۶۷} له هه مو مالی که به کاسی حه لال به دهستی دهینن زه کاتی لیبدن. موجهید {رِزَاءُ خَوَالِبٍ} له رافه ی نه م نایه ته دا دمه رموی: نه مه سه بارمت به زه کاتی مالی بازرگانی هاتووه، چونکه له فهرمووده دا ده لی: و شترو مهر و بز و ره شه و لاخ و کووتال،

هه رشتهی به پئی خوئی زهکاتی لیده کهوئی. (داره قوطني — حاکم —
حاکم دهمرموئ: به پئی مهرجی شهیخهینه). مه به ست له کووتال ئه و
جل و بهرگو کالایه یه که له لای کووتال فروش ناماده دهکرتن بو
فروشتن. له بهر ئه وهی زهکات په یوهندی نیه به خودی جل و بهرگه وه
به ناچاری ده برړئ به سهر زهکاتی سامانی بازرگانیدا. جارئ عومهر (ره زام
خواه لینه) له لای چهرم فروشیکه وه تیپه ری، پئی فهرموو: ئه ی که وئ
فروش! زهکاتی ماله که ت بده. ئه ویش گوتی: ئه ی فهرمانه وای
موسلمانان! خو ئه مه چهرمه؟ فهرمووی: بیشکی نه روه به پاره و ئه وسا
به پئی نرخه که ی زهکاته که ی دهرکه. (شافیعی و ئه حمده و داره قوطني و
به یه هقی گیراویانه ته وه).

١٢٢) راده ی زهکاتی و شتر:

لای که می ژماره ی و شتر که زهکاتی تیادا پیویستبن پینج سهره، که
گه یشته پینج سهر کاوړئ دهرئ له زهکاتیا، یا چتیرئ دهرئ، که
گه یشته ده سهر دوو کاوړ یا دوو چتیر دهرئ که گه یشته پازده سهری
سئ کاوړ، یا سئ چتیر دهرئ، له بیست سهره چوار کاوړ، یا چوار چتیر
بزن، له بیست و پینج سهره د و شتریکي می یه ک ساله دهرئ، له سی و
شش سهره د و شتریکي می دوو ساله و له چلو شش سهره د و شتریکي
می سئ ساله دهرئ. که گه یشته شه ست و یه ک سهر و و شتریکي می
چوار ساله و که گه یشته هفتا و شش سهر دوو و شتری مییی دوو ساله
دهرئ، وه له نه وه دو یه کا دوو و شتری می سی ساله و له سه دو بیست و
یه ک سهره د سئ و شتری می دوو ساله دهرئ، که له نه اندازه یه تیپه ری

یا چلچل حسیب دهکړئ و له هر چل سهریکا پارینه وشریکی میښکي
دوو ساله یان زهکات لیده که وئ، یا په نجا په نجا حسیب دهکړئ و، له
هموو په نجا سهریکا نیونه وشریکی سی ساله یان زهکات لیده که وئ.
به لگه یش له سهر نه وه که راده ی زهکاتی وشر پینج سهره، نه م
فهرمایشته ی هزره ته (درووه خوا له سهر به) که د فهر موی: وه هر که سی
ته نیا جوار وشری هه بوو زهکاتیان لینا که وئ. (شه یخان).

زهکاتی وشر که هه تا بیست سهر به نازهل ی ورده ددرئ له بهر
خاتری هه ردو و لایه، چونکه پیویستکردنی وشرئ له پینج وشر زیان
دهدا له خاوه نه که یان، پیویستکردنی پینجیه کی وشریکیش به هو ی
هاو به شیه وه له یه ک وشر دا، هم زیان دهدا له خاوه نه که ی و هم زیان
دهدا له هه ژاران. سهر به لگه ی نه م کاره یش زهکات نامه ی نه بو به کره که
به نه سا ناردی بو خه لگی به حرین که له سهره تا که یه وه د فهر موی:
به ناوی یه زدانی به خشنده ی میهره بان. نه مه ده ستوری دانی زهکاتی
فهرزه که پیغه مبه ر (درووه خوا له سهر به) به فهرمانی خودا داینا وه له سهر
موسلمانان، جاهر موسلمانئ له سهر نه م شیوه ری ک و پیکه داوای لی کرا.
نهوا با بیدات، وه هر که سی داوای زیاتری له مه لی کرا نهوا با زیاده که
نهدا هه تا کوتایی نه م فهرمووده یه که بوخاری به دریژی گیراویه ته وه).

بو زیاده به هره نه م چند وشه عهره بیبانه شی ده که یه نه وه: نهو
(شاته ی) که ددرئ به زهکاتی وشر تا هه تا ده گاته بیست سهر، یا
کاوپرکه، که برتیه له کاوپر مه رئ سالیکی ته واو کردبئ و پی نابیته
سالی دووه م، یا جتیر بزنی که که دوو ساله ی، چونکه (شاة) له عهره بیدا
به مهرو بز ن دهگوترئ. (بنت مخاض) یش وشره میگه ی یه ک ساله که

پیی نابیتته سالی دووهم، له بهر ئهوه دیش وا ناوئراوه، چونکه وهختی
ئوه هاتوو که دایکه کهی ئاوس ببیتته وهو سهر له نوئی له کاتی زاییندا
ژان بیگری، چونکه له عهره بیدا (مه خاض) به ژانی کاتی زایین
دهگوتری:

١٢٢) رادهی زهکاتی ره شه ولاخ:

زهکات له ره شه ولاخ ناکه وئ تا دهگاته سیی سهر، که گه یشته سیی
سهر گویره که نیریکی یهک سائه بدا به زهکاتا، که له م رادهیه تیپه ری بو
هر سیی سهری گویره که نیریکی یهک. سائه، یا بو هر چل سهری نیون
مانگایه کی دوو سائه بدا. به پیی ئه م فهرموودیه: پیغه مبه ر (درووه خواه
له سهره) که مو عادی نارد بو یه مهن فهرمانی پیکرد: که له هه موو سیی
سهره ره شه ولاخی گویره که نیره یهک یا گویره که مینگه یهک زهکات
وهربگری، وه له هه موو چل سهری نیونی زهکات وهربگری. (ترمینی
گیرایه ته وهو فهرموویه تی: پله کهی جوانه، حاکمیش فهرموویه تی:
به پیی مهرجی شه یخه ینه. رهویانیش فهرموویه تی: ئه مه یه کگرتنی
له سهره). گویره که واته: (ته بیع) که ئه وه یه سالیکی ته واو کردبی و پیی
نابیتته دوو، بو یه پیی دهگوتری (ته بیع: واته: شوینکه وته) چونکه له و
ته مه نه دا بو له وه پ شوینی دایکی ده که وئ بو له وه پگا. نیونیش واته:
(موسینه) که ئه وه یه دوو سالی ته واو کردبی، بو یه وایی پی دهگوتری
چونکه ددانی ته واوی دهرم کردوو، ددان به عهره بی پیی دهگوتری
(سینن).

۱۲۴) راده‌ی زهکاتی مه‌رو بزن:

لای که‌می راده‌ی زهکاتی ورده نازهل چل سهره، که گه‌یشته چل سهر، نه‌وسا کاوپره مه‌رپکی یه‌ک سائه، یا چتیر بزنیکی دووسائه بدا، که گه‌یشته سهدو بیستو یه‌ک سهر دوو سهر بدا، که گه‌یشته دوو سهدو یه‌ک سهر سی سهر بدا، که له‌م نه‌ندازه‌یه‌ش سهرکه‌وت له‌ههر سهد سهریکا سهری پپویسته. دیاریکردنی کاوپرو چتیر به‌پیی نه‌م فه‌رمایشته‌ی عومهره {فَوادِ لَازِمَ بَدَ}: دابه‌سته و ده‌سته‌موی به‌ران و ساب‌رین له‌باتی زهکات وهرمه‌گره، به‌لکو کاوپرو چتیر بزن وهربگره. (مالیک گپراویه‌ته‌وه). نازهل‌که‌ی نه‌گهر تی‌که‌ل بوو له‌ساخ و نه‌خوش، نه‌خوشه‌کان به‌که‌لکی زهکات نایه‌ن، عه‌یبداریش هه‌روه‌ها، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ بو‌ خوی دمه‌فرموی: {وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ - سورة البقرة - ۲۶۷/۲} واته: له‌که‌سپی پاکی خوتان، له‌مالی حه‌لالی ساغی خوتان، به‌پیی حال، خپرو خپراتی لی‌بکه‌ن و ره‌زیلی لی‌مه‌که‌ن وه‌ک نه‌وه‌ بچن له‌نایه‌خی ماله‌که‌تان خپرو پیاوه‌تی بکه‌ن، له‌فه‌رمووده‌دا دمه‌فرموی: پیری ددان له‌ده‌ما نه‌ماوو نازهل‌ی عیبدار ناد‌رین به‌زه‌کات، هه‌روا سه‌برین و به‌رانیش مه‌گهر بو‌ نه‌م دوانه‌یان به‌نارمزووی زه‌کات‌ده‌ر خوی. (بو‌خاری و تیرمیذی) تیرمیذی دمه‌فرموی: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانه، به‌لام نه‌گهر رانه‌که‌ی هه‌موو عه‌یبداربوو، نه‌وه‌ زه‌کات له‌وه‌ ده‌دات، چونکه‌ خوا دمه‌فرموی: {حُذِّ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةٌ - سورة التوبة - ۱۰۳/۹} واته: له‌و ماله‌ی که‌هه‌یان‌ه‌ زه‌کات وهربگره. ده‌ی له‌م حاله‌یش ماله‌که‌ی بریتییه‌ له‌و نه‌خوشانه، له‌به‌ر

ئەودیش ھەژاران کە بەشیان ھەیە لە مالدایان وەك حالی
 ھاوبەشانی تروایە، بەشەكە لە مالدھاو بەشەكە جیا دەکریتەو، لە
 ھەمان کاتێک ھەر لە خاوەن مالدەكە داوای ئەو بەکەین کە لەمالی زەکات
 بدا کە لەلای خۆی دەست نەکەوێ ئەو ناهەقی لێدەکەین، ئەگەر
 ھەمووشیان نێربوون ھەروا، ئەگەر ھەمووشیان بیچم گچکە بوون
 ھەروا، بە پێی فەرموودەکە ئەبو بەکر کە دەفەر موی: بەخودا ئەگەر
 گیسکیکیان کاتی خۆی دابی بە پیغەمبەر (دروودی خوا لەسەر بو) و نیستا
 بیانەوێ نەیدەن بە من لەسەر ئەو دەچم بەگزیانا. دابەستە و دەستەمۆ
 نادرین بە زەکاتدا، چونکە لە نایابی مالن، ئاوسیش نادری، چونکە
 پیغەمبەر (دروودی خوا لەسەر بو) نەیی کردوو لەو. تەنانەت ئەگەر ئازەلەکە
 ھەموو ئاوسبوو، لەباتی زەکات داوای ئاوسی ئی ناکرێ، چونکە چل سەر
 مەر، مەرپکی. لێدەکەوێ، بەلام ئاوس دووسەر بە ئی ئەگەر زەکاتدەر
 بەرەزای خۆی دابەستە پائاوسیدا، یا دەستەمۆیدا دروستە.

١٢٥) زەکاتی سامانی ھاوبەش:

ھاوبەشی دووجۆرە:

یەكەم ئەوێه: کە بەشەکان دیاری نەبن، وەك ئەوێه: چەد
 کەسێ سەد سەر ئازەلایان بەکەلەپور بۆ ھاتبیتەو.

دووم ئەوێه: کە بەشەکان دیاری بن، بەلام تەواو تیکەل بن،
 وەك یەك مال و ابن، لەم دوو حالەدا یاسایەکی تایبەتی ھەیە بۆ
 زەکاتدانی ئەو سامانە ھاوبەشە، پاشتەکە ئەمێه: سامانە ھاوبەشەکە

بەيەك مال دادەنرى، ھاوبەشەكانىش بەپىي بەشەكەى خۇيان پىشىكى
زەكاتەكەيان لىۋەر دەگرى. سەر بەلگەى ئەم مەسەلەيە ئەم
فەرموودەيەى پىغەمبەر (دروودە خواى لەسەربەئ): نەمالى جيا كۆ دەكرپتەو
نەمالى كۆش جىادەكرپتەو لە ترسى زەكات، وە ھاوبەشانىش لەناو
خۇيانا بەرپىكوپىكى كەم و زىاد بەپىي ئەندازەى زۆرو كەمىي بەشەكەيان
دەگرپنەو بەيەكترى (بوخارى) جا ئەگەر ھاوبەشى سى سەر مەرى
هەبوو، ئەوى تريان دە سەر مەرى هەبوو، بە هەردوكان مەرى دەدەن
بە زەكاتا، ئەگەر مەرەكە بايى چل دىنار بى دەبى خاوەنى سىي سەرەكە
سىي دىنارى بدات و خاوەنى دە سەرەكەيش دە دىنارى بدات، چونكە
زەكاتى دىيەكە كەمترە لە زەكاتى سىيەكە.

زەكاتى سامانى ھاوبەش:

تۆمەرچى ھەيە.

يەكەم: دەبى بەچەو مۆلەرپان و مۆلەگايەل و جىگەى شەويان
يەكبى.

دووم: لەوەرپاگان يەكبى.

سىيەم: شوانيان يەكبى، چەند شوانىكىش بن قەيناكا بەلام نابى
ھەر شوانەى ھى ھاوبەشىيى.

چوارەم: كەئيان يەبى، نەك ھەر كەسى كەئى تايبەتى خۇى ھەبى.

پینجهم: جیگهی ئاو خواردنه و دیان یهك بئ. وهك ئه وه رانه كه دیان له یهك چه م یا له یهك كانی، یا له یهك بیر ئاو بخۆنه وه، نهك ههر كه سه دیان (ئاو گۆزگه — مه ورید) ی خۆی هه بئ.

شه شه م: جیگهی دۆشین و بیریان یهك بئ، به لام مه رج نیه دۆشه ریان یهك بئ، چونكه دروسته ههر خاوه ن به شی شیرى ئازده كه ی خۆی به جیا بدۆشی و له مالى خۆیا به ره هه مى به یئى.

حه وه ته م: ده بئ كۆی به شه كان له هه ردوو جوړه كه دا له لای كه مى راده ی زهكات پئویست بوون كه متر نه بئ، ده ی نه گه ر چه ن هاو به شی به هه موویان چل سه ر مه ریان هه بوو، ئه وه مه رى زهكاتیان لى ده كه وى، به لام نه گه ر به هه موویان له چل سه ر كه متریان هه بوو ئه وه زهكاتیان له سه ر نیه.

هه شه ته م: ده بئ هه موو هاو به شه كان نه هلى زهكات بن. كه واته نه گه ر یهك كیان نه هلى ذیممه، یا كۆرپه له یئ بوو له سكى دایكیا، ئه وه بایه خى نیه.

نۆیه م: ده بئ ماوه ی هاو به شییه كه دیان له سال كه متر نه بئ. واته: له هه ر مالىكا كه پئویست بئ كه سالى به سه را بئته وه.

بزانن: هاو به شی، له سه ر فه رمایشتى هه ره دروست، وهك له ئازده لدا كاریگه رى هه یه بو زهكات، له هه موو سامانىكى ترى زهكاتى (مالى زهكه وى) دا، ده ورو رۆل ده بینى، وهك دانه وئله و میوه و زىرو زیوو سامانى بازرگانى، چونكه هه روهك به هوى ئازده وه گوزهران ده چن به رپوه به هوى ئه وانه یشه وه ده چپه رپوه، سه ره رای ئه م به لگه یهش ئه م

فەرموودەيە گىشتايەتى و تىكرايى دەگەيەنئى كە دەفەر موى: نەمالى جيا
 كۆ دەكرىتەوۋە نە مالى كۆش جيا دەكرىتەوۋە لە ترسى زەكات تا كۆتايى
 فەرموودەكە، وەك لەم زنجىرەيەدا لە پېشەوۋە رۆيشت، جا لە دانەوېلەو
 كشتوكال دەبى لە سەرەتاي سالى كشتوكالەوۋە تا دوايى ھاوبەش بن و
 پاسەوان و باخەوان و رەنجبەر و سەپان و كرىكار و مۇتوربەكار و ھېشوو
 كەر و گولەوۋەچىن و جۆگەو شوين خەرمان و شوين شارايان يەكبى، بەلام
 لە ميوەدا ئەوۋەندە بەسە كە لە سەرەتاي پىگەيشتى ميوەكەدا ھاوبەش
 بن. بۇ ئازەلەش پىويستە لە يەك جۆر بن، يا لە دوو جۆرى وابن كە
 بدريتە دەميەك وەك مەرۋ بزن. لە غەيرى دانەوېلەو ميوە ئازەلەشدا
 ئەمانە مەرچن: دووگان و پاسەوان و ھەسەس و تەرازو و قەپان و
 قەپانچى و تەرازو بە دەست و ئالوگۇر كار و چارچى و قاسەو پارە
 و مەرگريان يەكبى، لە سامانى بازىرگانىدا ەمارو كۆگايان يەكبى، بە
 كوردى پەتى و بە كورتى و پوختى: دەبى ئەو دوو مالە وا تىكەل بن،
 وەك يەك مال وابن، بە ھىچ لە يەك جوى نەبن، ئەم حالە بەپيى
 سونەت بۇ ئازەل چەسپاۋە.

١٢٦) رادەي زەكاتى زىروزىو:

سەرەتاي رادەي زىر بىست مسقالە، كە گەيشت بەم ئەندازەيە
 جۋاريەكى دەيەكى لىدەكەوئى، واتە: چل يەك. ئەگەر لەوۋەش پتر بوو
 لەسەر ئەم رىژرەيەو دەق بەم پىيە زەكاتەكەي دەدرئى. سەرەتاي رادەي
 زەكاتى زيويش دوو سەد درەمە، كە دەكاتە سەدو چل مسقال، لەمىشدا
 چل يەك دەكەوئى، كە دەكاتە پىنج درەم، لە پترىشدا بە ھەمان رىژرە

له سهر ئهم پێوه دانه زهكاتی ئی دهكهوئ. به پێی قورئان و سوننهتی پیغمه مبه ر {دروود خواوه له سه ربه} زیرو زیو زهكاتیان ئی دهكهوئ، هه روا به پێی یه كگرتنی نه ته وه ی ئیسلام. خوای گهروه دهفه رموئ: {وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ - سورة التوبة - ۳۴/۹} واته: مژده ی سزایه کی به سوئ بده به وانه كه هه ر زیرو زیو كه له كه ده كه ن و له ریگه ی خودادا خه رچی ناكه ن. له م ئایه ته دا مه به ست له (كنز) ئه و سامانه یه كه زهكاتی ئی نه درئ. له سه حیحی موسلیما دهفه رموئ: ئه و كه سه ی خاوه نی زیرو زیو بیو زهكاتی لیدر نه كا، له رۆژی قیامه ته دا ئه و زیرو زیوه سوور ده كریته وه له ناو ئاگری دۆزه خا تا ده بی به یه ك پارچه ئاگری سوور، ئه و جا ته نیشتی و ناوچه وانی و پشتی و هه موو له شی تری پێی داخ ده كری، هه موو جارئ كه سارد ده بیته وه، سه ر له نوئ سوور سووری ده كه نه وه بوئ و دیسان وای لیده كه نه وه. یه كگرتن له سه ر ئهم سئ شته دامه زراوه: راده ی زهكاتی زیو دووسه د دره مه و راده ی زهكاتی زیو بیست مسقائه و زه كاته كه یان له جلدایه كه.

١٢٧) مه رچی زه كاته كه یان:

له پێویست بوونی زهكاتی زیرو زیودا ئهم سئ شته مه رچه:

یه كه م: گه یشتن به راده ی زهكات كه له زیردا بیست مسقائه و له زیودا دوو سه د دره مه، به پێی فه رمایشتی خو شه ویست {دروود خواوه له سه ربه} زیو ئه گه ر له بیست دیناری زیو كه م تر بوو زهكاتی ناكه وئ، له بیست دینار نیو دینار زهكاتی لیده كه وئ. (ئه بوو داوودو كه سانی تر به

رشته‌یه‌کی دروست گێڕاویانه‌ته‌وه). به‌پێی ئەم فەرماشته‌ی تریش: زیو له‌ پینج ئۆقیه‌ که‌متر بێ زه‌کاتی لێناکه‌وێ (شه‌یخان) ئۆقیه‌ چل دره‌مه‌، پینج ئۆقیه‌ ده‌کاته‌ دوو سه‌د دره‌م. له‌ بوخاری شه‌ریفا ده‌فه‌رموێ: له‌ زیوو له‌ زیڤ چل یه‌ك ده‌که‌وێ.

دووهم: ده‌بێ له‌ مولکی خاوه‌نه‌که‌یا نا سالیان به‌سه‌ردا بێته‌وه‌، به‌پێی فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خوا له‌ سه‌ربه‌): ماڵ زه‌کاتی لێناکه‌وێ هه‌تا سالی به‌سه‌ردا دیته‌وه‌ (ئه‌حمه‌دو ئه‌بو داوودو به‌یه‌قه‌ی گێڕاویانه‌ته‌وه‌، بوخاری به‌ فەرمووده‌یه‌کی دروستی داناوه‌).

سییه‌م: ده‌بێ زیڤو زیوه‌که‌ پالفه‌ته‌بن، به‌لام ئه‌گه‌ر تیکه‌ڵ بوون له‌گه‌ڵ کانزایه‌کی تر، زه‌کاتیان لێناکه‌وێ، هه‌تا زیوه‌ سافه‌که‌ی، یا زیڤه‌ سافه‌که‌ی، نه‌گاته‌ راده‌ی زه‌کاتی خۆی، ئه‌وه‌ ئه‌و‌کاته‌ زه‌کاتیان لێده‌که‌وێ، ئه‌وه‌ی له‌م ئه‌ندازه‌یه‌ زیاتر بێ به‌م پێودانه‌ به‌هه‌مان ریڤه‌ زه‌کاتی ده‌که‌وێ، له‌ عه‌لییه‌وه‌ (مه‌زا خوا له‌بێ) له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (مرووده‌ خوا له‌ سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموێ: ئه‌گه‌ر زیڤ هه‌بوو زه‌کاتی ناکه‌وێ هه‌تا نه‌گاته‌ بیست لیڤه‌ی زیڤو سالی به‌سه‌را نه‌یه‌ته‌وه‌، له‌م حاڵه‌دا له‌ بیست لیڤه‌ نیولیره‌ زه‌کاتی لێده‌که‌وێ، ئه‌ویشی له‌مه‌ زیاتر بێ به‌هه‌مان ریڤه‌ به‌م پێودانه‌ زه‌کاتی ده‌که‌وێ. (ئه‌بو داوودو ئه‌حمه‌د گێڕاویانه‌ته‌وه‌).

کاغه‌زی بانقه‌نه‌وت:

ئهم کاغه‌زانه‌، که‌ ناسراون به‌ بانقه‌نه‌وت قه‌واله‌ی قه‌رزی دسته‌به‌رکراون، حسیبی زیویان بو‌ ده‌کری، جا هه‌ر کاتی ئه‌م پاره‌ کاغه‌زیانه‌ به‌هاکه‌یان گه‌یشته‌ به‌ به‌های دوو سه‌د دره‌م یا پتر، ئه‌وه‌ زه‌کاتیان لێ پێویست ده‌بێ، له‌ چلیه‌ك.

١٢٨) زهکاتی خسل:

سهبارت به خسلئ رهوا دوو فهرمايشتى جيا ههيه: يهکيکيان. دهفهرموئ: پيويسته زهکاتی دهربرى، چونکه ژئ خوى و کهکههى هاتن بو خزمهتى پيغهمبهه (درووده خواه لهسهربه) کهکههى دوو بازننى زيپرى فهوى قوى له دهستيا بوو، پيغهمبهه (درووده خواه لهسهربه) پيئى فهرموو: ئايا زهکاتی ئهم بازننگانه دهدهى؟ گوتى: نهخير، فهرمووى (درووده خواه لهسهربه): ئهى پيئت خوشه که له قيامهتا خودا له باتى ئهم دهوو بازنه دوو بازننى ئاگرينت بو بکا؟ ئهويش ههردوو بازنهکههى داکهन्दوو هليدان بو پيغهمبهه (درووده خواه لهسهربه) او گوتى: ئهوا ههردووکیانم بهخشی به خوداو پيغهبههري خودا. (ئهبو داوود بهرشتهيهکى دروست گيپراويهتهوه).

فهرمايشتى دووهم: (که له بهرچاوتره، واته: ئهظههره) دهفهرموئ: زهکاتی خسل پيويست نيه، چونکه ئامادهکراوه بو بهکارهينانئکى رهوا، کهواته له ئازهلئ ژيپرکار دهچئ، دهق وهک وشتر و رهشهولاخى ئيشکهه. که باريان پيدهکيشن، يا جووتيان پيدهکهه. ئيمامى مالیک له مووطادا له (ص ١٧٠) دا به رستهيهکى دروست ئهم رايه له ئيبنو عومهر و له عائیشهوه دهگيرپيتهوزه، عهبدورهحمانى کوپى قاسمهوه له باوکيهوه دهگيرپيتهوه: دهفهرموئ: عائیشه هاوسهري پيغهمبهه (درووده خواه لهسهربه) چهند برازايهکى ههتيوى ههبوو، کچ بوون، خوى سهربهرشتى دهکردن و لهژير بالئ خويد! بوون خسلئيان ههبوو، عائیشه له خسلئى ئهم برازايانهى زهکاتی دهرنهدهکرد!

ههروا دهگیرنهوه: نافع دمهفرموی: ئیبنو عومهریش له خشلی کچو که نیزه کانی زه کاتی دهرنه دهکرد^(۱)، نه حمه دیش دمهفرموی: نه م بینج که سه له هاوړپییانی پیغه مبه ر (دروود خوا له پیغه مبه رو و زاو خوا له یارانه) رایان وابوو که خشل زه کاتی ناکه وی واته: نه نه سی کوری مالیک و جابرو ئیبنو عومهر و عایشه و نه سماء. جابینا له سهر نه مه نه قل نایگری که نه مانه له خوینانه وه به بی به لکه کاری واته: بکه ن چونکه نه م زاتانه له زور که س باشر ناگیان له فه رمایشته کانی پیغه مبه ر هیه و زور چاک لییان حالی دمبن و دزانن که مه به ست له فه رمایشته کانی چیه و کوئ ده گرنه وه کوئ ناگرنه وه، جا له به ر نه م فه رموودیه و له به ر روشنایی نه م شیکردنه وه یه، زاناکان هاتوون نه م فه رموودیه و فه رمایشته کانی نه م سه حابانه یان ئاوا له سهر نه م شیوه ی دواوه کو کردوته وه و کاریان به هه ر دوو لایان کردووه دمه فرموون: مه به ست له فه رموودیه که ی پیغه مبه ر (دروود خوا له سه ربه) نه و خشله یه که له راده به دمر زیاده روه ی تیاکرا بی، جا خشلی وا زه کاتی لیده که وی، یا مه به ست خشلیکه که له به رنه گری و بو فیلی جا هه ر کاتی خشل زیاده روه ی تیانه بوو، وه بو له به رکردن بوو، وه بو فیل نه بوو، نه وه به پی نه م فه رموودیه، وه نه م سه حابانه دمه فرموون، زه کاتی لینا که وی، بو پشتیوانی نه م وه لاهه دمه فرموون: له م فه رموودیه دا پیغه مبه ر (دروود خوا له سه ربه) برپاری نه داوه که له تیکرای خشلدا زه کات ده که وی، به لکوو برپاری داوه که له جوړکیا زه کات پیویسته، که نه وه یه زیاده روه ی تیابی، وه نه م پیغه مبه ر (دروود خوا

^(۱) به پینی کفایه الاخبار نه م شوتنه راست کراوته وه.

له سه‌ره‌یه) له فهرمووده‌که‌یدا به‌وشه‌ی (ئه‌م بازنگانه) ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا، چونکه له راستیدا بازنگه‌کان زیاده‌ڕه‌وییان تیا‌بوو، به به‌لگه‌ی ئه‌وه که ده‌فه‌رموئ: دوو بازنی زێ‌ری قه‌وی قه‌وی له ده‌ست‌بوو.

خشلێ ناره‌وا زه‌کاتی ده‌که‌وئ، خشلێ ناره‌وا جو‌ری زۆره وه‌ک ئه‌وه ژن خشلێ پیاوان بۆ خو‌ی بکا، وه‌ک شمشیری زێ‌ر، یا خشله‌که‌ی له راده‌به‌ده‌ر بئ‌و پتر له خشلێ ژنانی وینه‌ی خو‌ی بئ‌، خشلێ وا به‌بئ‌ گومان زه‌کاتی پێ‌ویسته، هه‌روا هه‌موو خشلێکی پیاو، زێ‌ربئ‌ یا زیو، جگه له ئه‌نگوستیله‌یی، زه‌کاتی پێ‌ویسته، هه‌روا زه‌کات پێ‌ویسته له هه‌موو قاپ‌و قا‌چاخێکی زێ‌رو زیودا، بۆ به‌کاره‌ینانی پیاوبئ‌ یا هی ژن گه‌وه‌هه‌رو جه‌واهیراتی گرانبه‌های وه‌ک دو‌رو مرواری و یاقوت و ئه‌لماس و پیرۆزه‌و شتی تری وا زه‌کاتیان لێ‌ناکه‌وئ، مه‌گه‌ر له‌یه‌ک باردا، که ئه‌وه‌یه بازرگانیان پێ‌وه‌بک‌رئ، جا له‌م کاته‌دا ده‌ق وه‌ک سامانی بازرگانی زه‌کاتیان لئ‌ ده‌رده‌ک‌رئ، به مه‌رجئ‌ بگه‌نه راده‌ی زه‌کات. به‌لگه‌ی ئه‌وه که زه‌کاتیان لێ‌ناکه‌وئ ئه‌مه‌یه: له شه‌ریعه‌تا به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر پێ‌ویست‌بوونی زه‌کات له جه‌واهیراتدا نیه، له‌کاتی وایشدا بریار به پێ‌ی ئازادی گه‌ردنه له‌به‌ر پرسیاری: (الحکم علی البراءة الاصلية).

١٢٩) راده‌ی زه‌کاتی دانه‌ویگه‌و میوه‌:

راده‌ی زه‌کاتی ده‌غل‌و دان‌و خه‌له‌و میوه‌ پێنج و یسقه (که به‌پێ‌وانه‌ی کورده‌واری خو‌مان، له‌سه‌ر فهرمایشتی شه‌ریعه‌تی ئیسلام، دان‌راوی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپ‌یس {ره‌مه‌ته‌ خوا‌ه‌ لێ‌به‌} ده‌کاته

نزیکه‌ی چلو پینج تهنه‌که وه به کیشانه‌ی کورده‌واری دهکاته دوو سه‌دو بیستو پینج ته‌وریزی) و مرگێر^(١).

^(١) له مه‌دحی به‌ه‌دقی مامۆستا عبدولکەرما به‌نده گرتومه له چامه‌یه‌کا:

علماء امة الهدى - ارواحنا
 لهم الفدا - سور لدينك خافرا!
 ألقى مواكبهم بكوكبة من
 الكرد الهداة، بهم تقرر نواظرا!
 في عصرنا عبدالكريم شيخنا
 تخرجت على يديه مشاهير
 بوركى يا ابن الكرد سوف تفاخر
 أمم بكم، وبعلمكم ستناظر،،
 لخوالد الكتب العظام نوادر
 ومؤلفاتكمو لتلك بوادر!
 صارت خزائن الكنوز فانها
 لخير مجمع العلوم مصادر،،
 تفنى الجبال والكتاب سيخلد
 فى الجنان للهدى منابر!!
 بالنور مكتوب على جبينه
 سيماء فى هذا الشعار ظاهر:
 نور الوقار على الجبين اذا سنا
 يعنى: هنا روح الديانة حاضر

له صه حیحه یندا دمه رموی: دانه ویله له پینج ویسق که متر بن. زهکاتی لیناکه وی له گیرانه و میه کی موسلیما: دانه ویله و میوه تا نه گه نه پینج ویسق زهکاتیان لی ناکه وی ئیبنو حه بان له صه حیحه که ی خویدا ئه م برکه یه ی له م فه رمو وده یه پتر کردوو که دمه رموی: ویسقی شه ست مه نه، مه ن: واته صاع. ئیبنو لونذیر یه کگرتنی له سه ر ئه م قسه یه: که وه سق شه ست مه نه گیرا وده وه. بایه خو ئیعتیار به عه یاره ی مه دینه یه چونکه دمه رموی (درووه خوا له سه ربه): بو پیوان عه یاره ی خه لکی مه دینه و بو کیشانی ش سه نگی خه لکی مه ککه ته و او په سه نده.

هه ر به رو بو وی، هه ر مائی وه قفو ته خانی له سه ر مزگه وتو سه نگه ری غه زاو فی رگه و پردو هه ژاران و مسکینان وهه ر لایه نیکی چاکه، زهکاتی لیناکه وی، چونکه مائی وا خاوه نی دیاری نیه.

ئه ندازه ی پیویست:

ئه و ئه ندازه ی پیویسته بدری له زهکاتی میوه و دغل و دانا له م کاتانه دا ده یه که، که دیمب و به باران پیبگا، یا به بی ئامیر ئاو بدری، وه ک ئه وه به ئاوی کاریز، یا به ئاوی چه م یا به هو ی نزیک ی ره گه که ی له ئاوه وه، یا به جو گای هه لگیرا و ئاو بدری، له هه موو ئه م حالانه دا ئه ندازه ی زهکاتی پیویست ده یه که، به لام بیست یه که بو ئه وه ی که به ئامیر یا به کپینی ئاو ئا و بدری چونکی له بارودوخی یه که ما مه سرفی نیه، وه لی له بارودوخی دووه ما مه سرفی ده وی، پیغه مبه ریش (درووه خوا له سه ربه) دمه رموی: زهکاتی به راوو دیمه کار ده یه که، وه زهکاتی ئه وه ی به

ولاخی چهر خگیر ئاو بدرئ بیست یه که. (ش/د/ت/ن) له گیرانه وهیه که؛
 نهوهی به باران و چه م و جوگه و کانی و کاریز ئاو بدرئ، یاخود دیمی بی
 زمکاته که ی بیزمکاته که ی دهیه که، نهوهشی به ولاخی ئاو هه لگوز، یاخود
 به ئاوکیش ئاو بدرئ زمکاته که ی بیست یه که. له سهر فه رمایشی
 به یه هقی و کهسانی تریش یه کگرتن له سهر ئه مه دامه زراوه. نهوهشی که
 به یه کسان به م دوو جوړه ئاودانه ئاو بدرئ سی چاره که دهیه که. واته:
 دهیه کیکی نه کری به چواره شه وه، سیبه شی دهرئ به زمکاتا و به شیکی
 دهریته وه به خاوه ن سامان، که دهکاته سی له چل.

۱۳۰) نرخاندنی سامانی بازرگانی:

سامانی بازرگانی له سهره تاوه به چ دراوی کرابوو، له کو تای سی سالا
 به هه مان دراو دهقه بلینری، جا نه گهر نه و بره پاره یه دهگه یشته راده ی
 زمکات، یا زیاتر، نه وه ده بی چل یه کی زمکات لیده ربکری. بویه ش بایه خ
 به نرخاندنی کو تای سی سال ده کری، چونکه فه بلاندنی سامان له هه موو
 دهم و سالیکی کاریکی ناسان نیه، پیویستی به هه مو شو ی سهر و مری بازارو
 ره چاو کردنی نه وه هه یه نه وه ش گرانه و ناسان نیه، به لام نه گهر هه ر له
 سهره تاوه به مال کرابوو به پاره نه کرابوو، نه وه کام دراو له ولاتا زیاتر
 باوی هه یه و سه و دای پیده کری به و دراوه دهقه بلینری، نه گهر هه ندیکی
 به پاره کرابوو، وه هه ندیکی تری به سامان، نه وه ی به پاره کرابوو به
 هه مان پاره دهقه بلینری، وه نه وه ی به سامان کرابوو به پاره ی بره و
 دارتری ناو ولات دهقه بلینری و به پیی نه وه زمکاتی لی دهرده کری.

۱۲۱) زهکاتی کان – واته: مه‌عدەن:

مه‌عدەن له زمانى عەرهبیدا، هەروا کان له زمانى کوردیدا ناوه بۆ ئەو شوپنەى که خودا به سروشتى، گەوهەرو جەواھىراتو شتى بەنرخى تیا دروست کردبێ، وەك زێرو زیوو ئاسن و مس و وینەى ئەمانە، له عەرهبیدا بۆیە وا ناوناوه چونکه جیگەى نیشته‌جى بوونە، ئەوەتا خودا ئەم گەوهەرو کانزایانەى لەو جیگەیدە نیشته‌جى کردوو بە هەمان واتایە که خوا له قورئاندا دەفەرموێ: (جنات عدن – رمعد – ۲۲/۱۳) واتە: چەند بەهەشتیکن جیگەى دانیشتن و مانەودن. نەتەوێ ئیسلام یەکیانگرتوو له سەردانى زهکاتى کانى زێرو زیو، بەپێى تیکرایى (عمومى) فەرموودەى پێغەمبەر (مروودە خوا لەسەر): له زێرو زیودا چل یەك زهكات ده‌كهوێ وەك گوترا: زهكات هەر له کانى زێرو زیو ده‌كهوێ.

وەلى گوتراویشە: له هەموو کانى زهكات ده‌كهوێ، وەك ئاسن و شتى تری وا. له زێرو زیوى كانا بەس گەیشتن بە رادەى زهكات مەرجە، سالتانەو بە سەریدا مەرج نیە، رادە بۆیە مەرجە چونکه تیکرایى بەلگەکان هەیە، بەلام سالتانەو مەرج نیە چونکه نەشونماى تەواو، لەبەر ئەو له دانه‌وێڵەو میوه ده‌چێ، یەكسەر لەسەر خەرمان زهكاتى لى ده‌كهوێ، مەرجە ئەو زێرو زیوێ له كان دەرده‌كێ لى زه‌وپیەكى رەوادابێ، یا هی دەرھینەرەكەبێ، وە دەرھینەرەكەى له ئەهلى زهكات بێ، كه‌واتە: زهكات لەسەر گۆیلە نیە، چونکه خۆى و مالگەى مالى نا‌گاكەیه‌تى. بێ‌روايش رێگەى بێ نادری كه‌شت له كان ببا بۆ خۆى، یا گەنجینه‌ى دۆزراوێ كوێى ولاتى ئیسلام ببا بۆ خۆى، هەروەك رێگەى

پي نادرئ كه ويرانه ناوهدان بكاتهوه، بهلام نهوهي كه ريگهي ليدهگرئ
فهرمانرهوايهو بهس. نهوهنده ههيه نهگهر له پيش نهوهدا قهدهغهي
ليبرئ بيبا بو خوئ دهبي بههي خوئ، ريك وهك دارکردن له كهژ.

كاتي پيوستبووني زهكات لهم جوړه سامانهدا لهو دهمهوهيه كه
كانهكه دهكهويته دهستي، كاتي دهرکردني زهكاتهكهپيش لهو دهمهوهيه
كه پوخته دهكرئ و خوّل و شتي واي پيوه ناميني، چونكه كاتي
پيوستبووني زهكاتي دانهويّلش له كاتي رهقبووني دنكهكهيهوهيه،
بهلام كاتي دهرکردني لهپاش سوورکردنيهتي، زهكاتي كان چل يهك، وهك
له پيشهوه گوترا.

١٣٢) زهكاتي زيرو زيوي شاراهوي كوڼ:

گهنجينهئ كوڼي شاراهوي سهردهمي پيش ئيسلام پينج يهكي
زهكات لي دهكهوي، پيغهمبر (دروود خواه لهسهربئ) دهمهرموي: له گهنجينهئ
كوڼي شاراهوي دوزراوهدا پينج يهك دهكهوي. (شهپخان) سال بهسهردا
هاتنهوه مهرج نيه، لهبهر نهو بايستهئ لهكاندا گوترا، له پيوستبووني
رادهيشدا راجيائي ههيه، گوتراوه: رادهئ زهكات پيوسته چونكه نهيميش
وهك كان دهسكهوتي زهويه، گوتراويشه: پيوست نيه، چونكه پيغهمبر
(دروود خواه لهسهربئ) دهمهرموي: له گهنجينهئ كوڼي شاراهوي دوزراوهدا پينج
يهك ههيه، لهم فهرموودميهدا راده بهمهرج نهگيراوه. گهنجينهئ
سهردهمي پيش ئيسلام به جوړي موړي سهردهمي نهقاميدا
دهناسريتهوه، وهك نهوه ناوي پادشائي له پادشاكاني نهواني لي
ههلكهئرابئ.

بزنان دسگاکانی پیشه‌سازی هاوچهرخ که به نامیری میکانیکی دهگه‌پښ، هه‌روا نه‌و دووکان و قه‌یسه‌ری و بازارو خانووبه‌ران‌ه‌ی که بو کری و به‌ره‌م دروست ده‌کړښ، نه‌مانه هه‌موو داده‌نړښ به سامانی گه‌شه‌کردو، هه‌موو سامانیکی گه‌شه‌کردویش زه‌کاتی لږده‌که‌وئ، به‌لام له‌به‌ر هه‌مه‌که‌ی، چونکه نه‌مانه سامانی نه‌گوړن، سامانی نه‌گوړیش زه‌کات له به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌که‌وئ، به پیودانی زه‌وی کشتوکال، پیغه‌مبه‌ری خوا (درویدخواه له‌م‌ه‌ر‌ب‌ه) له به‌ره‌می زه‌ویدا نه‌گه‌ر دیم بی، یا به‌راو بی، وه به‌نامیر ئاو نه‌درئ ده‌یه‌کی داناوه، له‌وه‌یش به نامیر ئاو بدرئ بیستیه‌کی داناوه، جا پیویسته هه‌مان بنه‌ماو ده‌ستور له کارخانه‌و کارگه‌ی پیشه‌سازی و خانووبه‌ری کریدا جیبه‌جی بکړئ.

به‌لام خانووی تایبه‌تی که نیشه‌جی خوی و خیزانی بی نه‌وه زه‌کاتی لیناکه‌وئ، چونکه نه‌وه له پیداویستییه بنه‌ره‌تییه‌کانه. نه‌مه برپاری لیژنه‌ی لیکو‌لینه‌وه کومه‌لایه‌تییه‌کانه، که له دیمه‌شق له مانگی نه‌یلوولی سالی ۱۹۵۶دا، گراوه.

۱۳۳) نه‌وانه‌ی که زه‌کاتیان پی ده‌درئ:

زه‌کات ده‌درئ به‌م هه‌شت تاقمه، که خوی گه‌وره له نامه‌ی خویدا ناوی دیاری کردوون و فهرموویه‌تی: {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ - سورة التوبة - ۶۰/۹} واته: خودای گه‌وره خوی زه‌کاتی داناوه بو نه‌م هه‌شت کومه‌له، له موسلمانان.

يەكەم: ھەزاران.

دوۋەم: مسكىن و بېنەۋايان.

سېيەم: كارگوزارانى سەر زەكاتەكە خۇي.

چوارەم: نۆ موسلمان و ئەو كەسانەى كە ئومىدى سوودى ئىسلاميان لىدەكرى، بىمومالى زەكاتە دئنهۋايى دەكرىن.

يېنجەم: ئەو بەندانە كە پېۋىستيان ھەيە بەمال و پارە، بۆ ئازادبىونيان.

شەشەم: قەرزاران.

جەۋتەم: تىكۆشەرانى رىگەى خودا.

ھەشتەم: رىبواران.

تاقىمى يەكەم:

ھەزاران، ھەزار ئەۋەپە كە نە مالى ھەبى و نە كاسبى، يا مال، يا كاسبى ھەبى، بەلام بەشى نەكا. وەك ئەۋە پېۋىستى بە دەبى و دوۋى ھەبى، تەنانەت ئەگەر لە دوۋرە دەستىش مالى ھەبى ھەر بە ھەزار دادەنرى، لەبەر ئەۋە بۆى ھەيە زەكات وەربگرى ھەتا مالەكەى دەكاتە دەستى، گریمان قەرزىكى دواخراۋى ھەبى، مافى ئەۋەى ھەيە كە زەكات ئەۋەندە وەربگرى كە بەشى بكا، ھەتا كاتى دانەۋەى قەرزەكە، بەلئى ئەگەر تواناى كاسبى ھەبىو زەكاتى پى نادرى، چونكە پېغەمبەر (دروۋە خۋاە لەسەربە) دەفەر موى: زەكات بەم دوو كەسە ناشى: نە بە دەۋلەمەندو نە بە پياۋى لەش ساخى بە توانا. بەلام ئەگەر فەقى بوو، ئەگەر خەرىكى كاسبى دەبوو خويىندەكەى لەكىس دەچوو ئەۋە زەكاتى پى دەچشى بۆ ئەۋەى بەردەوام بى لەسەر خويىندەكەى، بەلام ئەگەر كەسى دەيتوانى

كاسپى بكاو لەبەر خەرىكبوون بە نوڤژوو خواپەرسىتى و قورئانخوڤىندىنەو كاسپى پى نەدەگرا، ئەو زەكاتى پىنادى و ناچار دەگرى كە كاسپى بكا، چونكە رزگاربوون لە چاو لەبەرى خەلك گەلى لەو حالە باشترە!

تاقىمى دووهم:

مسكىن و بىنەوايان. مسكىن ئەو هەيە: كە شتىكى هەبى بەلام بە باشى بەشى نەكا، وەك ئەو پىويستى بەدە هەيە، بەلام حەوتى هەيە، هەروا ئەو كەسەيش كە بتوانى كاسپى بكا، بەلام كاسپىيەكەى بەشى نەكا، گریمان بازىرگانىش بى و ئەوئەندە سەرمایەشى هەبى كە بگاتە رادەى زەكات، هەر بۆى هەيە زەكات وەربگرى لە هەمان كاتا پى، يەستە لەسەرى زەكاتى مالهەكەى خۆشى بەدا، چونكە دەبى هەردوولایەنەكە رەچاو بكرى، لایەنى پىداوېستى، بەولایەنە زەكات وەردەگرى، لایەنى رادەى زەكات، بەو لایەنە زەكاتەكەى دەدا.

تاقىمى سىيەم:

زەكات كۆكەرەوەكان (كارمەندەكانى سەر زەكات) ئەو كەسەيە كە پىشەواى مۇسلمانان دەيكا بە سەر كارى زەكات كۆگردنەو، تابىدا بە پىشەواەكانى، بە پىي فەرمانى خواى گەورە، جا بۆى هەيە بەمەرجى خۆى زەكات وەربگرى، مەرجەكەيش ئەومىيە: شارەزای بابەتى زەكات بى، هەتا بزائى چى لە سامانا پىويستە، وە چەندە پىويستە، وە شايستەى زەكات كىيەو كى نىيە، هەروا دەبى دەسپاك و ئازادبى، دادپەرورەبى، مۇسولمانبى و بىپروانەبى، چونكە ئەم سەركارى يە بەر وىلا يەت

دەكەوئى ئەھۋىش نەبەكۆيلە دەدرىو نە بە بىرپاۋا، خۋاى مەزەن
دەفەرمۇئى: (لا تتخذوا بطن من دونكم) لە غەيرى مۇسلمانانى
خۇتەن كەس مەكەن بە دۇستو ئەمىندار ياۋەرى خۇتەن! عومەر (رەزە
خۋا، لىبە) دەفەرمۇئى: ئەۋان خۋا بە ناپاك و نا ئەمىنى داناون ئىتر ئىۋە
چۇن متمانەو ئەمىنى يان پى دەكەن. ھەروا خۋاى خۋاى گەۋرە
دەفەرمۇئى: {وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا -
سورة النساء - ۱۴۱/۴} واتە: خۋاى گەۋرە ھىچ رىگەيەكى بۇ
بىرپاۋان لەسەر مۇسلمانان نەھىشتۆتەۋە.

تاقمى جوارى:

نۆ موسولمان ئەوانەن: كە ئومىدى سوودى ئىسلاميان لىدەكرى،
ئەم دەستەيەى دواو دەبن بە چەند جۆرى، جۆرىكيان بىپروان، لە
كۆناشتى وا رى تىدەچوو كە دلى بى پىروا رابگىرى بە ئومىدى سوودى
ئىسلام، چونكە لە كۆنا ئىسلام وەك ئىستا ئاوا بالا دەست نەبوو، بەلام
ئىستا كە خودا سەرى ئىسلامى بەرزەوە كردوو، پىويست بەشتى وا ناك،
جۆرى تريان موسولمانى دەست رۆيوى دەولەمەندن، ئومىدى يارىدەى
ئىسلاميان لىدەكرى، ئەگەر زەكاتيان پى بدرى هىواى ئەو دەبى كە
خەلكى تر موسولمان ببن. جۆرىكى تريان ئەو موسولمانەن كە زەكات
نەدەر دەترسىنن و ناچارىان دەكەن كە زەكاتەكەى سەريان بەدن،
جۆرىكى تريان ئەو موسولمانانەن كە سنوورى ولات دەپارىزن و دوژمن
دەترسىنن. مەبەست لە نۆ موسلمانىش ئەو كەسەيە كە تازە موسلمان
بووبى و هىشتا بە باشى دلى لەسەر ئىسلامەتى دانەمەزراپى. ئەمە بو
دلراگرتنى زەكاتى پى دەدرى.

تاقىمى پىنجەم:

بەندەى كاغەز پىدراون، كە ئەو كۆيلانەن لەگەل خاۋەنەكانيانا،
بە نووسىن رىكەوتون لە ماۋەيەكى ناوبراۋدا بېرئ پارەى ديارىكراۋ لە
جىباتى ئازادبوۋنى خۇيان بىدن بە خاۋەنەكانيان، ئەمانە زەكاتيان
پىدەدرئ ھەتا رزگاريان دەبئ لە بەندى دىلى؟.

تاقىمى شەشەم:

قەرزداران ئەم تاقىمە دەبن بە سى جۆرەۋە...

جۆرى يەكەم: كەسېكە قەرزى بۇ سوۋدى خۇى ۋەرگرتبئ و
ئەۋەندەى نەبئ كە بىداتەۋە بۇ بېشەرعىش قەرزى نەگردبئ، ئەمە
ھەتا قەرزەكەى بە تەۋاۋى دەداتەۋە بەقەد قەرزەكەى زەكاتى پىدەدرئ.
ئەگەر دەيتۋانى ھەندئ لە قەرزەكەى سەرى بە مائى خۇى بداتەۋە
لەسەر ئەۋەۋە لە مائى زەكات مەندەى قەرزەكەى بۇ دەدرېتەۋە.

جۆرى دوۋەم: كەسېكە قەرزى كردبئ بۇ نابزىكردن و كوژانەۋەى
ئاژاۋە، زەكات بەمە دەدرئ، بۇ ئەم مەبەستە، با دەۋلەمەندىش بئ.

جۆرى سىيەم: كەسېكە قەرزاربوۋبئ بەھۋى دەستەبەرىيەۋە، ئەمە
لەسەر ئەم شىۋەيە زەكاتى پىدەدرئ: كاتئ دەستەبەر و دەستەبەر بۆكراۋ
نەدارابن، يا دەستەبەر نەدارابئ و دەستەبەر بۆ كراۋ دەۋلەمەندبئ، بەلام
رىگەى نەدابئ كە ببئ بە دەستەبەرى، چونكە ئەگەر رىگەى دابئ و
دەۋلەمەندبئ دەبئ خۇى قەرزەكە بداتەۋە، بەلام كاتئ دەستەبەر
دارابئ و دەستەبەر بۆ كراۋ نەدارابئ دەدرئ بە دەستەبەر بۆ كراۋ نەك
بە دەستەبەر.

(۱۳۴) لا باسئ (فهرعی):

ئەگەر كەسئ قەرزاربئ و بە خاوەن قەرزەكە بئئ: زەكاتم بەدەرئ
 ھەتا قەرزەكەتئ پئ بەدەمەو، ئەویش وای كرد، ئەو بەرئ زەكاتەكە
 دەكەوئ، بەلام قەرزارەكە بوئ ھەيە كە نەیداتەو پئئ لەباتئ
 قەرزەكەئ، ئەگەر خاوەن قەرزەكە بە قەرزارەكەئ گوت: ئەو قەرزەئ
 لەسەر تە بەدەرەو ھەتا لە باتئ زەكات بەدەمەو پئت. ئەویش بە گوئ
 كرد، ئەو قەرزو ھەرگرتنەو كە دادەمەزئ. بەلام مەرج نیە كە بیداتەو
 پئئ لەباتئ زەكات، ئەگەر قەرزئ لەسەر كەسئ بوو، گوتئ: ئەو قەرزەئ
 لەسەر تە دام بەتۆ لەباتئ زەكات، لەسەر فەرمايشتئ دروست بەو ھەندە
 برئ زەكات ناكەوئ، بەلكو دەبئ قەرزەكەئ لئو ھەرگرتەو ھەو ئەوسا لە
 باتئ زەكات بیداتئ. گوتراویشە: برئتئ زەكاتەكە دەكەوئ ھەو ھەك
 سپاردەیش لەكاتئ وادا بەبئ ھەرگرتنەو ھەیش برئتئ زەكات دەكەوئ.

تاقمئ ھەوتەم:

تئكۆشەرانی رئگەئ خودان: مەبەست لەمانەیش ئەو غەزاكەرانەن
 كە لەبەر رەزائ خودائ گەورە غەزا دەكەن، بەبئ ئەو كە مووچە ھەكیان
 لە مائئ تالانئ و شتئ وا بو براپئتەو، ئەمانە با دەولەمەندیش بن
 زەكاتیان پئ دەدرئ، ھەتا ببئ بە كۆمەكئ بوئان لە لەسەر غەزا كردن!

تاقئ ھەشتەم:

رئبوارە: بوئە وای پئ دەگوتئ چونكە بەرئدا رادەبوورئ، ئەمەیش
 بەم دوو مەرجە دروستە زەكات ھەرگرتئ.

یه کهم: سه فیهی که ی سه فیهی ریهی.

دووهم: ناتاج بی، پیویسته زهکات دابهش بکری بهسر نه ههشت
تاقمه دا وه به پیی توانا هیج تاقمیکیان بی بهش نه کری، چونکه
رووکاری نایه ته که وا ده گیه نی که زهکات هاوبه شه له نیوانی نه
ههشت تاقمه دا. جا نه گهر تاقمه کان هندیکیان نه بوون و هندیکیان
هه بوون، زهکاته که دهری بهو تاقمانه یان که هه، به ریژمیه کی یه کسان
له نیوانی تاقمه کاند، به لایه نی که مه وه ده بی زهکاته که بدری به سی
کس له هه موو تاقمی، چونکه خودای گه وره له نایه ته که دا به داریژگه
(صیغه ی گوناوی تاقمه گانی بردوو، نه وه ند هه یه نه گهر زهکات
کۆکه ره وه له نارادا نه بوو، وه که نه وه خاوهن مال خوی زهکاته که ی بهسر
شایسته گانا دابه شه گرد، نه وه دهیدا به ههوت تاقمه که ی تر، له
کاتیکیشدا که یه که کس بهس بی بو کۆکردنه وه ی زهکات، که شتی وا له
شه رعا دروسته و ریژ ده که وی، له کاتی وادا بهشی تاقمی زهکات
کۆکه ره وه کان دهری به یه که کس چونکه خوی یه که که سه، له توانادا
نیه بدری به دوو که س.

جا نه گهر زهکات دهر زهکاته که ی دابه شکرد بهسر دوو که سدا له
تاقمی، له هه مان کاتدا توانای نه وه ی هه بوو که بهشی که سی سییه میش
بدا لهو تاقمه، نه وه بهشی که سی سییه می پی ده بیژری و نهو
نه ندازه یه ی زهکات هیشتا له سه رماود. نه وه ند هه یه نه گهر له هه
تاقمی سی که سی ده ست نه که ههوت چه ند که س هه بوون لهو تاقمه، پشکی
نهو تاقمه ده دا به وان! له هه مان کاتا بو ی هه یه بهشی نهو تاقمه بکا

بهسئ پشكهوه، چه‌ند كه‌س له‌و تاقمه‌هه‌بوون پشكى خۆيان بداتئ و
 چه‌ندكه‌س نه‌بوون پشكه‌كه‌يان له‌سه‌ر ئه‌م شيوه‌يه‌ دابه‌ش بكا: ئه‌گه‌ر
 ئه‌و چه‌ند كه‌سه‌ى له‌و تاقمه‌ كه‌ پشكى خۆيان وه‌رگرتوو هيشتا هه‌ر
 شايسته‌ى زه‌كات وه‌رگرتن بوون، ئه‌وه‌ له‌سه‌ر فهرمايشتى هه‌ره‌ دروست
 ئه‌و پشكانه‌يش كه‌ ماون هه‌ر دابه‌ش ده‌كرئته‌وه‌ به‌سه‌ر ئه‌وانا، ده‌نا
 ده‌درئ به‌ كه‌سانى تر، به‌پئى ياسايه‌كى تر^(۱).

١٣٥) پينج كه‌س هه‌ن زه‌كاتيان پيناشئ:

يه‌كه‌م: ده‌وله‌مه‌ند، به‌هۆى ماله‌وه‌، يا به‌هۆى كاسپيه‌وه‌ به‌پئى
 فهرمووده‌ى خوشه‌ويست (درووده‌ى خواه له‌سه‌ربه‌): زه‌كات به‌م دوو كه‌سه‌ ناشئ:
 نه‌ به‌ ده‌وله‌مه‌ند و نه‌ به‌ پياوى له‌شساخى توانا. به‌ئى ئه‌گه‌ر مرووفى
 له‌شساخى تونا كاسپى ده‌ست نه‌ده‌كه‌وت ئه‌وكاته‌ زه‌كاتى پئ ده‌درئ!

(۱) ليرده‌ا ئيجازو ئيختيصاركى زور موخيل و موهمى هه‌له‌و هۆى سه‌ر
 ليشيران له‌ فقه‌ الميسره‌كه‌دا هه‌يه‌، هه‌ر كه‌سئ نه‌گه‌رئته‌وه‌ بۆ سه‌ر كifahيتو لئه‌خياره‌كه‌
 وه‌رگه‌رانه‌كى به‌نده‌ به‌هه‌له‌ داده‌ئى، بۆيه‌ به‌ پيويستم زانى ئه‌مه‌ روون بكه‌مه‌وه‌ به‌
 شيوه‌يه‌كى گشتى هه‌ر كه‌سئ گومانينكى له‌ وه‌رگه‌راوه‌كه‌ى به‌نده‌ بۆ په‌يدا بوو، وه‌ به‌
 بۆچوونى ئه‌و من له‌ مه‌سه‌له‌كه‌ حالى نه‌بووم بۆيه‌ به‌و شيوه‌يه‌ وه‌رم گي‌راوه‌، با به‌موردى
 سه‌رنجى كفاية‌ الاخياره‌ كه‌ بدا، ئه‌وسا ده‌زانئ گه‌شته‌كه‌ چۆنه‌.

- وه‌رگي‌ر -

دوووم: كۆيله چونكه ئەویش مادەم گوزەرائى لەسەر ئاغاىەتى لە
 حوكمى دەولەمەند داىە، وەكى تىرىش ئەو خۆى و ھەرچى ھەىە ھى
 ئاغاكەىەتى، ئىتر زەكات چۆن وەربگىرى؟ وەرىشى بگىرى بۆ خۆى نىە.

سىيەم: ئەم دوو بنەمالەىە زەكاتىيان پى ناشى: بنەمالەى بەنى
 شاھم و بنەمالەى بەنى موطەلىب، چونكه پىغەمبەرى خوا دەفەرموى:
 ئەم زەكاتە چلكاوى دەستى خەلكانە، لەبەر ئەو نە بە موحەمەدو نە
 بە كەسوكارى موحەمەد ناشى (موسلىم). جارى ھەسەنى كچەزای
 پىغەمبەر (دروودى خوا لەسەر پىغەمبەر و رەزای خوا لە لىمامە ھەسەن بى) منال بوو، دەنگى
 خورماى زەكاتى ھەلگرتو نایە ناو دەمىەو، پىغەمبەر (دروودى خوا لەسەر بى)
 پەنجەى كرد بەدەمىداو خورماكەى بە لىكەكەىەو نە دەمى دەرھىناو
 تىى خورى و پىى فەرموو: قخ قخ، يەع يەع، ئىنجا فەرموى: چ عەجەب
 نازانىكە ئىمەى خانەوادەى محمد زەكات ناخۆين! (شەىخان
 گىراپاىانەتەو). لە گىراپانەو ھەىەكى موسلىمدا: ئەو چۆن نازانى كە
 زەكات بە ئىمە ناشى! بەلام ئەو نەندە ھەىە ئەم خزم و كەسوكارانەى
 پىغەمبەر (دروودى خوا لەسەر بى) ژىوارو نەفەقەىان لەسەر بەىتولالە، جا
 ھەندى زانا ئەو ھەىان لە لاپەسەندە ئەگەر ئەم كەسوكارانەى ھەزەرت
 نەدارابوون و لە بىتولال گوزەرائيان بۆ دابىن نەدەكراو پشكەكەى خۆيان
 لە مفتحەمال (فاىا) وەك جارەن پى نەدەدرا، كە دەكاتە يەك لە بىست و
 پىنجى مفتحەمال، لەم كاتەدا دروستە زەكاتىيان پى بدرى.

چوارەم: ھەركەسى ژىوار (نەفەقەى) لەسەر زەكاتدەرەكە بى، وەك
 ژنى و باوك و داىكى ھەژارى، چونكه ئەمانە ژىوارىيان مسۆگەرە، كەواتە:

دهوله مه نندو بی ناتاجن و هه ژار نین، له راستیدا ئهم رایه دروستترین رایه. گهرچی گوتراویشه: دروسته زه کاتیان پی بدری، چونکه ناوی هه ژار نه وانیش دهگریته وه. ئه وهنده ههیه ئه گهر که سی ئه و ژیاواری وهری دهگرت به باشی بهشی نه ده کرد، وهک ژنی نه خوش بی، یا ژیاواری که سیکی خویی له سه ربی، ئه و ژیاواری که له میرده که ی وهری دهگری به باشی بهشی ژیاواری خوی و ئه و که سه ی که ژیاواری له سه ریه تی و بهشی چاره ی نه خوشییه که یی نه ده کرد، ئه مه له م بارو دۆخه دا بۆی ههیه زه کات و مر بگری (ئهمه فه رمایشتی قه ففاله)،

پینچه م: بی پروا (کافر) چونکه پیغه مبه ر {دروودی خوا له سه ربی} به مو عادی فه رموو: جا ئه گهر بۆ ئه مهیش به گوپیان کردی، ئه وای پیشان رابگهیه نه: که خودا زه کاتی له سه ریان داناوه، له دهوله مه نده کانیان و مرده گری و دهریته وه به هه ژاره کانیان، ئه وه تانی له م فه رموو ده وه ئه وه و مرده گری که زه کات له موسو لمان و مرده گری و دهریته وه به موسلمان خو یان. له هه مان کاتا ئه و زاتانه ی که ده فه رموون: راگو یزانه وه ی زه کات له شاریکه وه بۆ شاریکی تر دروست نیه، ئه م فه رموو ده یه ده که ن به به لگه له سه ر ئه وه. به لام ئیمامی نه وه وی له شه رحی سه حیحی موسلیما {ره زه خوا یان لینه} ده فه موئ؟ گردنی ئه م فه رموو ده یه به به لگه ی ئه م مه سه له یه زۆر روشن نیه، چونکه راناوی گو له وشه ی (ده دریته وه به هه ژاره کان = یان) هه ل ده گری مه به ست لی هه ژارانی موسلمانان بی، هه ئیش ده گری مه به ست لی هه ژارانی ئه و شاره بی، یا هه ژارانی ئه و ناوچه یه بی، ئه م بۆ جوونهیش له بۆ جوونی پیشوو ئاشکراتره. خودا بۆ خوی له هه موو کهس باشتری لیده زانی (أ. ه) ده ی ئه مهیش یاسایه کی

شهرع شوناسییه: هر بهلگهیی کرا به بهلگه لهسهر شتیکی تایبته و له ههمان کاتا ههلی دهگرت که بکری به بهلگه لهسهر شتیکی تریش، نهوه نهو بهلگهیه له بهلگهیی دهکهوئو نابئ به بهلگهیه نهو شته تایبته. زیاد لهسهر نهمهیش نایهتی دابهشکردنی زهکاتیش بهسهر نهو ههشت تاخمه دا تیکرایی دهگهیهنی، که دهفرموئ: {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ} هیشتا نهوهیش ماوه کهسی بئی: فرمووده کهی پیغه مبهه (دروود خواه لهسهر بهی) دهفرموئ: له دهولمه نندهکانیان و مردهگیری و دهریتهوه به ههزارهکانیان، نهمه بهس بهلگهیهکی ناشکرایه لهسهر نهوه که خه لکی یه مهن بویان نیه له شاریکهوه زهکات بگویزنهوه بو شاریکی تر، کهواته نابئ به بهلگه لهسهر ههموو شارو گوندیکی تر که له یه مهن نهبن!.

بههر حال یاران (ئهصحاب له مهزه بهی شافیعیدا) دهفرموون: دروست نیه زهکات له شاریکهوه بگویزریتهوه بو شاریکی تر. گوتراویشه: گواستنهوهی زهکات به بی گومان زهکات له کوژ دهخا، به لکوو رهویانی له کتیبی (البحر) دا دهفرموئ: گواستنهوهی زهکات به بی گومان دروسته. به تایبته له کاتیکا که لهو ناوچه دا که زهکاته کهی بو دهگویزریتهوه خرمی ههزاری زهکاتدهره کهی تیابی، چونکه ههزارهکان چاویان له دهستی خرمهکانیانهو له دلوه به تهمای نهوهن، به مهرجی نهوه له شاری سامانه که دا ههزاری زور ناتاجی نهو زهکاته نه بی، دنا له کاتی وادا له بهر ناچاری دهری به ههزاری شوینه که خوئی، نهگهر ههزاری خرم له شوینیکی ترو ههزاری شاری ماله که بو ههزاری یه کسان بوون، بهشی ههردوولایانی لیده دا، خودا خوئی له ههموو شتی باشت دهرانی.

۱۳۶) خیری سوننهت (صدقه التطوع):

خیری سوننهت سوننهته، به پی نامهی خواو سوننهتی پیغمبرو یه کگرتنی نه ته وهی نیسلام، خوای گه وره دمه رموی: {مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۴۵} واته: ئای بوّ خودا پی داوی قهرزیکي جوان بدا به خودا، خودا به چهندين قات ههقی بوّ دهکاته وه، مه گهر ههر خوا خوئی بزانی که ژمارهی ئه وه چهندين قاتانه چهنده. له ئایه تیکی ترده دمه رموی: {وَمَا تَقْدُمُوا لِنَفْسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا - سورة المزمل - ۷۳/۲۰} واته: ههر خیرو چاکه یی له پیس خوتانه وه رهتی بکهن بوّ ئه وه دنیا تان، ئه وه زه خیره وه دهمایه یه کی چاکه له لای خودا، بزانی ههچ خیری له لای خودا نافه وتی، دیاره خیری به دهستی خوتان بوّ خوتانی بکهن ئه وه گه لی له وه باشتره که چاوه پروانی دهستی ئه وه بوّ بکهن. خوشه ویستیش (مروود خوا له سه ره): دمه رموی: ئه وه که سهی خیری بکا له حه لال، خودای مهربان به دهستی راستی وهی دهگری و خوئی په روه ردهی دهکا وه شونماو گه شه دهکا، تا به قه د کیوی گه وره ده بی، وه ک چۆن یه کی له ئیوه جوانو و ماینی یا پارینه و شتری بوّ خوئی به دل و به داو په روه رده بکا ئاوا، (موسلیم) هه روا دمه رموی: با پیاو له و دیناره ی هه یه تی خیری لی بکا، یا له و درمه ی هه یه تی، یا له و مه نه گهنمه ی هه یه تی خیری لی بکا. (موسلیم) هه روا دمه رموی: ههر که سی خوراک دهر خواردی برسی بدا، خودای گه وره میوه ی به هه شتی به نسیب دهکا، ههر که سی موسلمانیکي توونی

پاراو بکا، له رۆژی قیامهتدا خودای بالا دهست و شکۆمهند رهحیقوله
 ختوومی به نسیب دهگا، که لهم نایهتهدا باسی دهگا و دهفهرموی: یسقون
 من رحیق مختوم: شهرابی پاکی سهربهمۆریان دهرخوارد دهدری، وه
 ههرکهسی ئیمانداریکی رووتهله پۆشته بکاتهوه، خودا له
 بهرگهسهوزهکانی بهههشت پۆشتهی دهکاتهوه! (ئهبو نعییم له
 ئهلحولیهدا، به رشتهیهکی لاواز گیراویهتیهوه) به ههر حال خیرکردن و
 شت بهخشین له ههموو کاتیکا سوننهته به تایبهتی له مانگی رهمهزانا
 خیرتره، سوننهته له مانگی رهمهزанда موسولمان دهست کراوهبی و چاوی
 خیری له خیزانی خوی و له ههزارانیس بی، چهندهی له توانادا ههیه
 ههرزانیان تیبخا، لهمهدها پیغهمبهر بکا بهسهرمهشق، چونکه پیغهمبهر
 بۆ سهختی مانهدی نهبوو، به تایبهتی له رهمهزанда، له ههموو کاتیکی
 تر بهخشندهتر بوو، ههروا خیر و سهدهقه سوننهته لهکاتی کاروباری
 گرنگا، وهك خهتی قورئان و قازانجکردنی باش و رزگار بوون له چورتم،
 وه کاتی نهخۆشی و کاتی سهفهه، یا له مهککهو مهدینهدا، خودا
 بیرۆزتریان بفهرموی، ههروا له کاتی غهزاو چهجداو، له کاته
 بیرۆزهکاندا وهك مانگی رهمهزان و دهی یهکهمی مانگی قوربان و رۆژی
 جهژنهکان و رۆژی ههینی. ههمیشهیش سوننهتیکی گهورهیه موسلمان
 چاکه لهگهڵ خزم و کهسوکاری خوی و هاوسی مال و هاوسی دووکان و
 ههموو جۆره هاوسی و دۆست و برادهریکی تری خوی بکا، بگره زهکاتی
 فهرزیش بدری به خزمی ههزارو ههزاری دراوسی و ههزاری دۆست
 باشتره، ههروا کهفارهت و نهزرو شتی تری لهم بابته بۆ ئهمانه
 خیرتره!.

ههتا له ناو خزمانا کاميان زياتر دژايه تي له گهل زه کاتدمرکه دا
 هه بئ، زه کاته که به وه خيتره، به مهر جي هه ژار بئ، هه روا خي ريش
 به وه خي ري زياتره، به لام بو خي ري سوننه ت خزمي ناکوک له گهل
 خي رکه ره که دا مهر ج نيه هه ژار بئ! چونکه خوشه ويست (دروود خواه له مهر بئ)
 دمهر موي: گه وره ترين خير نهو خيره يه که بدرئ به خزمئ له دل هوه
 دژت بئ! خي ري په نامه کي له خي ري ناشکرا باشتره، به لام هه موو کاتي
 نا، خزم با ماله که يشي دوور بئ هه رپيش ده خري له سره دراوسي بيگانه،
 چونکه خير به خزم دوو خير، هه م خير وه هه م خزم
 به سر کردنه وه يه، باش نيه شتي خراب هه لبريئ بو خير، به لام نه گهر
 جليکي نوئ بکري بو خوت و کونه که ت بکه ي به خير بهر نه مه ناکه وي،
 واباشه خو بپاريئ له خير کردن له مالي شوبه دار، ئيبنو عومهر (درازه
 خوايان ايئبئ) دمهر موي: دره مئ خير له مالي حهرام ودرنه گرم، له ترسي
 نه وه که تووشي حهرام خواردن نه يم، نه وه م له وه پئ باشتره که له مالي
 حه لائي خوم شهش هه زار دره م خير بکه م! خير کردن ده بئ له سر نه م
 شيوه يه بئ: ژيواري خوي و خيزاني و نه وه ي پيوستي بئ بو خوي و بو
 نه وان و بو بهر ژه وه ندي ثاييني نه وه جي به جي بکا، نه نجا نه وه ي که له و
 نه ندازه يه پتره بوي هه يه که خي ري لي بکا به لام نه گهر له کاتي ته نگانه دا
 بهر گه ي نه ده گرت نابئ هه موو نه وه ي که له وه زياتر بئ بکا به خير!.

بو دهلهمه ند ره و نيه که خوي وا پيشان بدا که ناتاجي هه يه
 هه تا به و مه هانه يه خي ري سوننه ت وهر بگري! چونکه پياوي له
 دانيشتواني صوفقه مرد، دوو دياناري زيړي له پاش به جيمابوو،
 پيغه مبه ر (دروود خواه له مهر بئ) فهر مووي: نه م دوو ديناره دووداخي ناگرن بو

خاوه نه که ی! واته: نهو پیاوه له زیانیدا که خاوه نی نهو دوو دیناره بووه
چون خوی له ناو نهو هه ژارانهدا جیکردو ته وه هه تاخیری پیبکری؟
هه روا که سی پیشه یی به جوانی بزانی هه تا هه یی، هه رامه که سوال
بکا، ته نانه ت نه گهر شت له خه لک و مر بگری پیی هه رامه، خیر که میس
بی هه خیری هه یه، خوی گه و ره دهفه رموی: {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَرَهُ - سورة الزلزلة - ۷/۹۹} واته: هه رکه سی هه رچه ندی
خیر بکا، که م بی ت یان زور، باب هه ده تو سقالی بی، پاداشتی باشی نهو
خیره و مرده گری ته وه! له فه رمو و ده می شدا دهفه رموی: خو تان له ناگری
دوزه خ رزگار بکه ن نه گهر به هوی به خشی نی له تی ده نکه
خورمایه کیشه وه بووه (شه یخان). و اباشه که به تایبه تی بو خیر پیدان
پیاو چاکان و ئا تا جان به سه ربکری نه وه، نازین به خیر گردنه وه هه رامه
چوونکه پاداشته که ی پو وچ ده کاته وه، خوی گه و ره دهفه رموی: {يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
رِئَاءَ النَّاسِ - سورة البقرة - ۲/۲۶۴} واته: نه ی ئیماندارینه!
پاداشی باشی خیر و خیراتی خو تان به مننه ت و شاباش پو وچ مه که نه وه،
چونکه نه وه ده بی به هوی دلی خیر پیکرا وه که، شتی و خیر پو وچ
ده کاته وه، چونکه لاسایی خیر گردنی نه و که سانه یه که بو ریابازی خیر
ده که ن. سوننه ته له و ماله ببه خشی که له بهر چاوی خوشه ویسته، خوی
گه و ره دهفه رموی: {لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ - سورة
آل عمران - ۹۲/۳} واته: نا که گهن به پایه ی چاکه ی نایاب، هه تا له
نایابی سامانه گانتان به خت نه که ن له ریگه ی خوا دا.

١٣٧) رۆژوو (الصيام):

رۆژوو له زمانى عەرەبیدا پێى دەگوترى صهوم، صهوم له زمانى ئەواندا واتە: خۆگرتن له کردنى شت، بەم واتایەیه کە خۆى گەوره دەفەرموى: {إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا - سورة مريم - ٢٨/١٩} واتە: نەزرم کردوو بۆ خۆى میهرەبان کە خۆى لە قسەکردن بگرم. له شەرعیشدا بریتییە لە خۆگرتن لە ئارەزووەکانى دامەن و سکا له شەبەقەو هەتا خۆرئاوابوون، لەگەڵ نیازو نیتى بەرۆژووبوون لە شەو دەو.

بریارەکەى:-

رۆژوو فەرزیكە لە فەرزه گەورەکانى شەریعتى ئىسلام، فەرزبوونى بە نامەى خواو سوننەت و یەكگرتنى نەتەوێ ئىسلام سەرى گرتوو، خۆى گەوره دەفەرموى: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ - سورة البقرة - ١٨٣/٢} هەروا دەفەرموى: {فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ - سورة البقرة - ١٨٥/٢} له فەرموودەى دروستدا دەفەرموى: ئىسلام لەسەر پێنج بنیات امەزراوه له فەرموودەکەدا دەفەرموى: یەكێ لەو پێنج بنیاتە رۆژوو، پیاویكیش عەرزى پێغەمبەرى کرد: كام رۆژوو لەسەرم فەرزه پێمى بفرموو؟ فەرمووى: بەس رۆژووى مانگی رەمەزان. مەرجى فەرزبوونى ئەوێه رۆژووهوانەكە موسلمان و رەسیدەو ھۆشیارو توانابێ. چونکە هیچ فەرزى لەسەر بێرپواى بنەرەتى (كافرى ئەصلی) نیە بەلگوو دايش نامەزى، چونکە كافر ئەهل نیە بۆ بەرستن و عبادەت و خواپەرستى لى

ناوهشیتهوه، رۆزوو لهسەر منال و شیت نیه، چونکه پێغه مبه‌ر (دروود و خواو لهسەر) دمه‌رموی؛ ئەم سێ کەسه قەلەمی تەکلێفیان لهسەر نیه: خەوتوو هەتا خەبه‌ری ده‌بیتهوه، منال هەتا ره‌سیده ده‌بی، شیت هەتا چاک ده‌بیتهوه و دیتهوه سەر هۆش. (ئەبو داوود). به‌لام کەسێ له بنه‌رتهوه توانای رۆزووی نه‌بی، یا ئەگەر به‌رۆزووبی زیانیکی وای لی بدا که به‌رگهی نه‌گرێ، جا له‌به‌ر پیری بی یا له‌به‌ر نه‌خۆشییه‌کی وابی که نومی‌دی چاکبونه‌وه‌ی نه‌بی، یا له‌به‌ر هەر هۆیه‌کی ره‌وای تری، ئەوه رۆزووی لهسەر نیه، به‌لام ده‌بی که‌فارته‌گهی بدا، که‌فارته‌گهی ئەوهیه. ئەگەر هه‌یبوو له جیاتی رۆزووی هه‌موو رۆژی مشتێ خۆراک دهدا به شایسته‌کانی زه‌کات، گریمان نه‌داربوو له‌وه‌دا ده‌وله‌مه‌ند بوو ئەوه ده‌بی که‌فارت بدا له کاتی ده‌وله‌مه‌ندیدا.

فه‌رزه‌کانی:

رۆزوو پێنج فه‌رزی هه‌یه:

یه‌که‌م: نیه‌ت، جێگهی نیه‌ت شه‌وه، کاتی نیازهی‌نان رۆزوو له خۆر ئاوابوونه‌وه‌یه هەتا شه‌به‌ق. هه‌موو رۆژی به‌شه‌و ده‌بی نیه‌ت به‌ی‌نی، چونکه هه‌موو رۆژی په‌رستشیکی سه‌ربه‌خۆیه، له‌به‌ر ئەم به‌لگه‌یه‌ش که پێغه‌مبه‌ر (دروود و خواو لهسەر) دمه‌رموی: هه‌رکەسێ له شه‌ودا نیه‌تی رۆزوو گرتنی نه‌بی به رۆژ بووی نیه به‌رۆزووبی! (ئه‌حمه‌د و ئەبو داوود و نه‌سائی و تیرمی‌زی).

دووه‌م سییه‌م: خۆگرتنه له خواردن و خواردنه‌وه و ئەوه‌ی له ریزی ئەم دوه‌دابێ، با که‌میش بی، له شه‌به‌قی به‌یانه‌وه هەتا ئاوابوونی هەتاو

یاسای ههمهگر (زابت) بۆ ئەمه ئەمهیه: رۆزوو بووچ دەبی به گەیشتنی
 هەر شتی که بهپیی باوی زمان پیی بگوتری: ماددهوه، وه قهواره
 هەبی، له دهرهوهی لهشهوه بۆ ناو هەر شوینی له لهش که بهپیی باوو
 یاسای زمان پیی بگوتری بۆشایی، بهمهرجی له ریگهی کراوهوه بپرواته
 ژوووهوه، وه بهقهستی بی، وه بههلهو لهبیرجوون نهبی!.

چوارهم: خوگرتن لهسەر جیی و خوهرهحهتکردن به دهستی خووی و
 به شتی تریش، سهربهلگهی ئەمه ئەم ئایهتهیه: {فَالَاَنَ بَاشِرُوهُنَّ
 وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰی يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ
 الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ - سورة البقرة - ۱۷۸/۲}
 بهلام ئەگەرله بیرى نهبوو شتی خوارد، یا شتی خوارددهوه، یا لهگهڵ ژن
 دروست بوو، ئەوه رۆزووهکهی ناشکی، چونکه پیغهمبەر (هروودی خوا لهسەربە)
 دمهفرموی: کهسێ لهبیری نهبوو که به رۆزووووه، وهشتی خوارد یا شتی
 خوارددهوه، ئەوه با رۆزووهکهی نهشکینی، بهوه رۆزووهکهی ناشکی، ئەو
 ئاوو نانهیش که دیکوات رزق و رۆزییه که خودا بۆی دهرهخسینی! (رواه
 الجماعة). ههروهها پیغهمبەر (هروودی خوا لهسەربە) دمهفرموی: خودا تۆلوه
 سزای ئەم سێ جوهره گوناھەى لهسەر ئوممهتەم هه لگرتوووه:

یهکهه: گوناھێ که خاوهنهکهی به ههلهیبکا

دووهم: گوناھێ که خاوهنهکهی له بیرى نهبی.

سییهه: ئەو شتانهی که به زۆر پیاان بکهن! (ئیبنو ماجه/

طه بهرانی/ حاکم).

پینجه م: خوگرتن له خوړشانه وه به قهستی، به لام نه گهر رشانه وه زوری بۆ هاوردی، نه وه رۆزووه که ی ناشکی، پیغه مبه ر (دروود خوا وه له سه ربه) ده فهرموئ: که سی رشانه وه زوری بۆ هی ناو رشایه وه به یی خواستی خو ی، له هه مان کاتا به رۆزوو بوو، نه وه گپړانه وه ی له سه ر نیه، به لام نه گهر خو ی خو ی رشانده وه با رۆزووه که ی بگریته وه (د/ت/ن).

١٣٨) رۆزوو به چی پوچ ده بیته وه:

رۆزوو به زورشت پوچ ده بیته وه:

یه که م: بردنه ژووره وه ی شتی له دمره وه ی له شه وه بۆ ناوه وه ی به قهستی، ئیتر خوا نه وشته خوړاک بی یانا، جگهره کی شان به ر نه مه ده که وئ، مهرجی ناوه وه ی له ش نه وه یه که ده بی، بۆشایی بی، ئیتر مهرج نیه که نه شوینه بۆ شه هی زیکی وای تیابی که خوارد ده مه نی، یا دمرامان بگوړئ، که واته: ناوکه لله ی سه رو ناوگوئ ده گریته وه، چونکه ئیبنو عه بباس (ره زه خوا یان لیبه) ده فهرموئ: رۆزوو به وه ده شک ی که ده چیته ناوله شه وه، نه ک به وه که له ناوه وه ی دپته دمره وه! نه وه تا به پپی قسه که ی نه وه هه موو ناوه وه یی به ر ده که وئ وه رۆزووی پیده شک ی، ئیتر شته که خوړاک بی یا شتی تربی جیاوازی نیه.

بزانه! نه گهر ده سنو یژ گر زیاد مره و ی کرد له ناو له دهمو لووت راناداو له نه نجامی نه وه دا ناو گه یشته ناو بۆشایی قورگی، یاناوسکی، ناو برناخی، نه وه رۆزووه که ی ده شک ی، چونکه خو شه ویست (دروود خوا وه له سه ربه) ده فهرموئ: زیاد مره و ی له ناو له دهمو لووترادانا بکه، مه گهر کاتی

كە بە رۆژوو بېت؟ چونكە زىادەرمەوييەكە لەم دوو كاتەدا رۆژوو دەشكىنى بۆيە پېغەمبەر رېگەى نادات، دەنا نەيى لى نەدەگرد، بەلام ئەگەر بەبى زىادەرمەويكردن ئاوپەريپە قورگى، يا گەيشتە بۆشايى، وە بەقەستى نەبوو، ئەو رۆژوو ناشكىنى، چونكە بەر ئەو ھەلەيە دەكەوى، كە چاپۆشى لېكراوہ.. ئەوئەندە ھەيە ئەگەر ئاوى كرده ئاودەم و ئاوى لووتى بەنيازى ئاوى لە دەم و لووتپرادانىشى نا، وە ئاودەكە پەريپەئاو بۆشايى قورگى يانائو بۆشايى لای سەرروى لووتى ئەو رۆژوو دەكەى دەشكى، چونكە سوچ لە خۆيەتى و كاريشى بەشتى واتە: نيە! بەشى وا نيە تەنانەت ئەگەر ژنى پەنجەى بكا بەناو شەرمى خویا، لەكاتى تاراتگرتندا، لەسەر فەرموودەكەى ئىبنو عەبباس، رۆژوو دەكەى دەشكى، لە راستیدا ئەو ئەوئەندە لەسەرە كە دیوى دەرەوى شەرمى بشوا، ئەو كە بەدەرەو نیە شۆردنى لەسەر نیە.

دووەم: رۆژوو دەشكى بە شاف ھەلگرتن و بەشت خستە ناوى دیوى ئاودەوى چووكى نېرىنەو زىى مېنەو بەپى فەرموودەكەى ئىبنو عەبباس، كە كەمى لەمەوپېش ئوسيمان، ئەم فەرمايشتەى ئىبنو عەبباس دوو بەشە، ئەم شتانە لە بەشى يەكەمى چەرت دەكرى: پەرىنى مېش بۆ ئاوى قورگى رۆژووئەوان و گەيشتنى تۆزى ئاردو تۆزى رېگەو دوو كەلى بخوورو شتىوا بۆ ئاوى قورگو بۆشايى، لە بەشى دووەمى شى شتانە چەرت دەكرى: دەرچوونى خوینى بېنویژى و زەيستانى و مئالبوون و خۆرشانەوئەو ئاوى ھېنانەو، چونكە ئەوانەى لەبەشى يەكەمى فەرموودەكەى ئىبنو عەبباس چەرتمان كردن، گەرچى لەو شتانەيشن كە دەچنە ژوورەو بۆ ئاوى بۆشايى لەش، لەگەل ئەوئەيشدا رۆژووئەوان

پېناشكى، چونكى چوونە ژوورەدەگەيان بە قەستى نىيە، ئەوانەيشى لە بەشى دوودەمى.

فەرموودەگەى ئىبنو عەبباس چەرتمان كىردن، گەرچى لەو شتانەيش كە لەناو لەشەو دەردەچن، بەلام رۆژوو دەشكىنن. مایەو سەر شىرنەو دەرزى لىدان، خوا لە دەمارەو لى بدرى، يا لەلا ران و ماسۆلگەو لى بدرى، ئەم راجىيى تيا دايە، گوتراویشە: رۆژوو دەشكىنى، گوايە بەر رووكارى بەشى يەكەمى فەرموودەگەى ئىبنو عەبباس دەكەوى، كە دەفەرموى: رۆژوو بەو دەشكى كە دەچىتە ناو لەشەو.

سېيەم: رشانەو كە بە قەستى بى، بەلگەگەى رابورد.

چوارەم: جووت بوون لە پېش و پاشەو بە قەستى، بەلگەگەى پاش تۆزى دى.

پىنجەم: ئاوهىنانەو خۆ رەحەتكردن، جا بەخۆ تىسوين بى، يا بە دەست بپاهىنان بى، ئىتر خۆى دەستى بپايىنى، يا ژنەگەى يا كەنیزەگەگەى جياوازی نىيە، هۆى بوونى رەحەتبوون بەهۆى رۆژووشكاندن دەگەرپتەو بۆ سەر ئەم شىكردنەو دىيە: مەبەستى گەورە لە جووتبوون رەحەتبوونە، جا لە شوپىنى جووت بوون بەبى رەحەتبوونىش رۆژوو بەشكىنى، رەحەتبوون كە مەبەستى گەورەى جووتبوونە، با بەبى جووتبوونىش بى، چۆن رۆژوو ناشكىنى؟! كەواتە دەيشكىنى و زياترىش! بەلام تەنيا لەم دوو كاتەدا ئاواهاتنەو رۆژوو ناشكىنى، ئەگەر بە بىرلىكردنەو، يا بە شەيتانبوون ئاوى هاتەو رۆژوودەگەى ناشكى.

شەشەم و حەوتەم: بېنویژی و زەيستانى، چونکه رۆزوو کاتى دادەمەزرى که ئەم دوو نەبن، دەى ئەگەر يەكئ لەم دوو لەناو رۆزوووەکەدا روويدا رۆزوووەکە پوچ دەبىت، بەپى گوتەى عانىشە (رەزەا خواى لىبە) که دەفەر موى: جارەن بە سەرىنى پىغەمبەر خوى (دروودە خواى لىسەرى) که دەکەوتىنە بېنویژىيەو، لەپاش پاکبوونەو و خوشۆردن، پىغەمبەر (دروودە خواى لىسەرى) فەرمانى پيمان دەکرد: که رۆزووى رەمەزان بگىرپنەو، بەلام نويز نەگىرپنەو. دەى ئەگەر رۆزوو لەکاتى بېنویژيدا دابەمەزرى پىغەمبەر فەرمانى نەدەکرد بە گىرپانەو و رۆزووى کاتى بېنویژى. لە هەمانکاتدا خودا بۆ بارسووکى نويزى لەسەر ئافرەتى بېنویژو زەيستان هەلگرتوو، لەبەر ئەو پىغەمبەر (دروودە خواى لىسەرى) فەرمانى نەکردو و بە گىرپانەو نويز! چونکه بە درىژايى سال و لە زۆربەى تەمەندا شتى وا زۆر زەحمەتە، وەك رۆزوووەکە نىە که سالى مانگى بى و بەس!

هەشتەم: شىتى، بە پى فەرمايشتى پىغەمبەر (دروودە خواى لىسەرى): ئەم سى کەسە قەلەمى تەکلىفيان لەسەر نىە تا کۆتايى فەرموودەکە که لە زنجىرى (۱۳۶) دا رابورد.

نۆيەم: بى برۆابوونەو: وەرگەران لە ئايين: پاشگەزبوونەو که برىتییە لە پچراندنى رشتەى ئىسلامەتى، جا بەگوتارى بى يا بەکردارى بى، يا بە بىروبارومر بى، بەپى فەرمايشتى زاتى مەزن: {وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ - سورة البقرة - ۲/۲۱۷} هەروا بەپى ئەم فەرمايشتى

ترى {لَئِنْ أَشْرَكْتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ - سورة الزمر - ۶۵/۳۹} .
گومانیش له وهدا نیه که نههلی کوفر ههموو یهک میلله تن؟.

دهیهه: بووراننه وهیه، نهگهر سهرو مېرېوو، بهدریژایی نهو رۆژه
یهک ههناسه، یا پتر، نههاتهوه سهرو هۆشی خۆی نهوه رۆژوو دهکهی
پووچه، دهنه دهنه مزرئ نهگهر تۆژئ یا زیاتر هاتهوه سهرو هۆشی خۆی،
بهلام نهگهر وا ریکهوت بهدریژایی رۆژ نووست رۆژوو دهکهی دهنه مزرئ،
چونکه خهوتوو شیاوی (نههلییه تی) ههیه بۆ ئاخوتن له گهلی، به
پیچه نهوهی کهسێ که له هۆشخوچوبی.

۱۳۹) چی له رۆژودا سوننه ته:

بۆ رۆژوو دهوان نهه سێ شته سوننه تن.

یهکهه: کاتی بهراستی بۆی ده رکهوت که شهو داها توه به پهله
رۆژوو دهکهی بشکینئ. چونکه خو شه ویست (درووه خوا له سه ربه): ده فهرموی:
مهردوم ههتا پهله له بهربانگ بکهو بهربانگ نهخه به قنگاو له کاتی
خۆیا رۆژوو بشکین، نهوه نیشانهی نهوهیه که هیشتا ههر باشن و له ریی
راست لایان نه داوه. (شه یخان). ئیبنو حیببانیس له سه حیجی خۆیدا
دهگیریته وه که: دهستوری پیغه مبهه (درووه خوا له سه ربه) وابوو ههر رۆژئ به
رۆژوو بوایه، نوێژی شیوانی نه ده کرد، ههتا چه ندد دهنگی فهریکه
خورمایان بۆ دهیئا، یا ئاویان بۆ دهیئا، جا دهنگه خورماکانی
دهخوارد، یا ئاوهکهی دهخوارد وه، نهو جا نوێژی شیوانی ده کرد، نه مه له
هاوینا که فهریکه خورما ههیه، بهلام له زستانا، له پیشکردنی نوێژی

شيۋانا، يا بەخورما دەشكاند، يا بەئاو. سۈننەتە لە زستانا بەربانگ بەخورما يا بە ئاو بكاۋەو، لە ھاوینیشا بە فەرىكە خورما يا بە ئاو رۆژوو بشكىنى، لەبەر فەرموودەكەى پېشەو. لەبەر ئەوھىش چونكە ئەم دوو شتە ھەرمەكەى سوودىكيان ھەيە لەم بارەيەو: شيرینی ھېز دەبەخشی، ئاويش ناو سكا پاك دەكاتەو... رەويانىش دەفەرموى: بەلام ئەگەر خورما نەبوو بە شيرینی بېشكىنى، چونكە رۆژوو چاۋوھەناى چاۋ كز دەكا، بەلام خورما رۆشنى دەكاتەو، شيرینیش بە گشتى دەورى خورما دەبينى، كەواتە كە خورما نەبوو شيرینی جىگەى دەگریتەو.

دووەم: دواخستنى پارشیو، لە فەرموودەدا دەفەرموى: دواخستنى پارشیو لە رەوشتى پېغەمبەرە خاۋەن پەيامەكانە. (ئىبنو حەببان لە صەحیحەكەيدا گىراۋيەتەو).

ديسان لە فەرموودەدا دەفەرموى: ئۆمەتى من ھەتا پەلە لە بەربانگ بکەن و پارشیو دوا بخەن، ئەو نیشانەى ئەوھيە كە ھىشتا لەسەر رەوشتى باشى خۆم ماۋن و پەپرەوى سۈننەتى من دەكەن. (ئىمامى ئەحمەد لە موسنەدى خۆيدا گىراۋيەتەو) سەرەراى ئەوھىش دروستى رەوايى پارشیو ئەوھيە: كە يارىدەى عىبادەتکردن دەداو خواپەرست بەھېز دەكا، دەى ھەتا دواكەوئى باشتر دەبى بەمايەى بەھېز بوون بۆ رۆژووھوان.

ئەودى كە ئەصلى سۈننەتى پارشیو، پارشیو بەكەمى خواردنیش يا بە كەمى خواردنەوئى ئاويش جىبەجى دەبى، بەلام واباشە پارشیوئىكى وا بكا كە ببى بەھۆى بەھېزبوون بۆ رۆژووھوان. ئىبنو حەببان لە صەحیحەكەيدا ھەيە: ئەگەر بە قومى ئاويش بوو پارشیو بکەن.

كاتى پارشيۆ لە نۆۋەشەۋە دەست پىدەكا، ئىمانى رافى لە
كۆتايى كىتابى ئىمانا ئەم مەسەلەيەى باس كىردوۋە..

سېيەم: زمانى بپارىزى لە قسەى پىرو پوۋچ و قسەى بىشەرى جا
ئەگەر ئەو قسەيە دەبوو بەھۆى گوناھبارى، وەك غەيبەت و پاشەملەو
دووزمانى و درۆى ناپەرەواو شتى تىرى لەم بابەتانه ئەو نادرۋست و
ناپەرەوايە، جا لەم كاتەدا زمان پاراستن لەم جۆرە قسانە بۆ رۆژوۋەوان،
غەيرى رۆژوۋەوانىش، نەوەك سوننەتە، بەلكو فەرزە، ئەو دتا لە
صەحىحى بوخارى شەرىفا دەفەرمۆى: ئەو رۆژوۋەوانەى كە واز نەھيىن
لە قسەى ناپەرەواو لە كارى ناپەرەوا خودا كارى بەھەى ئەو نىە كە دەمى
خۆى بىبەستى و واز لە خواردن و خواردنەو بەيىن! لە حەدىثدا ديسان
دەفەرمۆى: گەل رۆژوۋەوان بەس برسيتتى لە رۆژوۋەكەى بۆ
دەمىنيتەو گەل شەو نوپژگەرىش ھەر شەونخوونى و ماندووبوونەكەى
بۆ دەمىنيتەو لە شەونوپژگەى (حاکم) وە دەيش فەرمۆى: ئەم
فەرموودەيە بەيى مەرجى بوخارىيە كە دايناو بۆ فەرموودەى دروست.
سەرەراى ئەم بەلگانەيش قەسەى نابەجى پاداشت پوۋچ دەكاتەو.

١٤٠) ئەو رۆژانەى كە رۆژوۋيان تىادا نادرۋستە:

رۆژوۋى رۆژى جەژنى رەمەزان و رۆژەكانى جەژنى قوربان
نادرۋستە، لە صەحىحەينا ھەيە: پىغەمبەرى خوا (دروودە خوا لەسەربە)
رېگەى نەداوە كە لە رۆژى جەژنى رەمەزان و لە رۆژى جەژنى قورباندا
كەس بەرپۆژوۋىن. بەھىچ شىۋەيەك رۆژوۋى ئەم دوو رۆژە دروست نىە،
بە نيازى سوننەت بى، يا بە نيازى فەرزى، يا بە نيازى نەزىرى، يا يا

بەنيازى ھەر نيازىكى تىرىي دروست نىيە، ھەروا گرتنى رۆژودەگانى
ئەييامو تەشرىقىش دروست نىيە، كە بىرىتىن لە سى رۆژوودەكەي پاش
رۆژى يەكەمى جەژنى قوربان، چونكە بېغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربە) نەيى
كردوود لە گرتنيان. (ئەبو داوود بە رشتەيەكى دروست گىراو يەتەو).
لە صەحيحى موسليما دەفەرموى: بېغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربە) فەرموى:
سى رۆژى پاش رۆژى يەكەمى جەژنى قوربانىش، كە مەشھورن بە
ئەيامو تەشرىق، واتە: رۆژانى قوربانى سەربىرېن و كردنى گۆشتەكەيان
بە لەتكە گۆشت و قەدەيد، بە ھەلخستنى لەبەر خۆر، ئەم سى رۆژدەيش
رۆژانى خواردن و خواردنەو و بە كەلكى رۆژوونايەن، رىك وەك رۆژى
يەكەمى جەژن، بەلام خوا داياناون بۆ يادو زىكرى خۆي. گوتراو يىشە: بۆ
ئەو حاجىيەي كە تەمەتتو بە عەمرە دەكاو لە ھەمان كاتا ھەديى
بەيتى نىيە، ئەو بەي ھەيە كە ئىيامو تەشرىق بە رۆژووبى، لەجياتى
سى رۆژى كافارەتەكەي كاتى حەج، مەبەست ئەو سى رۆژدەيە كە لەم
ئايەتەدا ئامازەي بۆ كراو: {فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲}. واتە: ھەر كەسى لە
پاش كردنى عەمرە ئىحرامى شكاندو خۆشى وەرگتەوود تا كاتى
ئىخجرامى حەج دادەبەستى ئەو چى بۆ ھەلسوورا لە ئازەلئ دەست
بدات بۆ قوربانى سەرى بېرى، دەي كەسى ئازەلئ دەست نەكەوى ئەوود
پىويستە كە سى رۆژ بە رۆژووبى لە كاتى حەجدا، وە حەوت رۆژىش كە
گەرانەوود بۆ ولاتى خوتان. لە بوخارى شەريفا، لە عائىشەو ئىبنو
عومەردود، دەگىرپتەوود: دەفەرموون (رەزەل خوايان لىيە): رىگە نەدراو

بهكەس كه له سێ رۆژەى ئەييامو تەشريقا به رۆژووبى، مەگەر بۆ ئەو حاجيه كه ئازەلى ديارى بهيتى دەست نەگەوى. ئىمامى نەوەوى ئەم فەرمايشته به پەسەند دادەنى، له پيش ئەويشا ئيبنو صلاح به فەرمايشتى صەحیحى داناوه.

١٤١) رۆژووی رۆژی گومان (صوم يوم الشك):

روژووی رۆژی گومانەرۆژ، به نیازی رۆژووی سوننەتی بێهۆ، نادروسته، هەروا به ناوی ئەوەیشتەوه كه له رەمەزانه هەر نادروسته، به لگەى ئەم بڕیارەش ئەم گۆتەیهى عەمماری كۆری یاسره كه دەفەرموى: هەركەسى رۆژووی ئەو رۆژه بگری كه خەلك گومانی لێدەكەن و لێیان روون نیه كه ئەو رۆژه له رەمەزانه، یا نا، ئەوه له فەرمانی پێغمەبەر (دروودە خواە لەسەر بێ) لەم بارەیهوه دەرچوو. (ترمیزی و ئیبنو حەببان و حاکم به دورستیان داناوه، بوخاریش به تەعلیق گیراویەتەوه). گریمان ئەگەر ئەگەر كەسى نەزری كرد گومانە رۆژ به رۆژووبى رۆژووهكەى دانامەزى. بەلام ئەگەر رێكەوتى رۆژووی سوننەتى ئاسایى خۆى كرد ئەوه نادروست نیه، وهك ئەوه رۆژ نا رۆژى به رۆژووبى و له رۆژی گومانە رۆژووهكەدا سەرەى رۆژووی سوننەتى خۆى بێ، پێغمەبەر (دروودە خواە لەسەر بێ) دەفەرموى: به رۆژوو دوو رۆژ له پيش رەمەزانا به رۆژوو مەبن، مەگەر بۆ كەسى رۆژووی خۆى بگری، وهك ئەوه دەستوورى وابى دوو شەممەو پینج شەممە به رۆژوو بى. (شەيخان) هەروا نادروسته كه گومانە رۆژ بلكینى به رۆژووی پيشیهوه،

چونكه له حالى وادا سەر بۆ ئەو دەكېشى كەس بۆ مانگى نوڧى رەمەزان نەگەرئ. رۆژە گومان ئەم سى جۆردى ھەيە:

(۱) خەلگى له خۆيانەو ە بېكەن بە مقۆمقۆ گوايە مانگيان ديوە، بەبى ئەو ە بلڤن فيسارەگەس ديويەتى.

(۲) چەند كەسئ لەوانە كە شايتيان وەرناگرئ بۆ ساخبوونەو ە مانگى نوڧى، شايتەتى بدن لەسەر ديتنى، مانگى نوڧى رەمەزان، وەك منالان و ژنان و بەدكاران و بەندە، كە لە ئاخىررۆژى لە (مانگى) كۆمەلە مانگ (شەعبان) دا ئەو شايتەتى بدن.

(۳) ئەگەر باو ەرى وابو ئەو كەسەى دەلئ مانگم ديوە راست دەكا، ئەو ە پڤويستە بە رۆژووبى، بەلام ئەگەر باو ەرى پڤکرد ئەو ە دروستە بە رۆژووبى، بەلام ئەگەر دوو دل بوو لەو ەدا كە راست دەكا يانا ەرامە بە رۆژووبى.

١٤٢) بربارى دروستبوون لە رۆژى رەمەزانا:

ھەر كەسئ لە مانگى رەمەزانا بەرۆژوبى، بە قەستى بە جووت بوون، رۆژووەكەى تىك بدا، كەفارتى گەورەى دەكەوڤتە سەر، بە مەرجئ جووتبوونەكە تەواو بئ و پڤى گوناھبار ببئ، كەواتە: كەفارت نىە لەسەر كەسئ كە لە رەمەزانا بەرۆژوو نەبئ و جووت بوون ئەنجام بدا، يا لەسەر كەسئ لەبىرى نەبئ بە رۆژووە دروست ببئ، پڤغەمبەر (ەروودى خوا ە لەسەر بئ) دەفەرموئ: خودا تۆلەى ئەم گوناھانەى لەسەر ئومەتەم ھەلگرتوو ە: گوناھئ كە خاوەنەكەى بە ھەلە بىكاو گوناھئ كە

خاوه نه که ی له بیرى نه بئ که نه و کاره له و کاته دا درسوت نیه، که فارمت له سهر ژنیش نیه، چونکه نه و ههر به تیچوونی سهرى چووک بو ناو له شى رۆزووه که ی ده شکى، بهر له وه جووتبوون ببئ به جووتبوونی ته و او، نه وه رۆزووه که ی ده شکى، هه روا ریباریش که فارمتى له سهر نیه نه گهر دروست بوونه که به و نیازه بئ که رۆزووه که ی بئ بشکینئ، چونکه مافى نه وه ی هه یه رۆزووه که ی بشکینئ، نه مه یش له سهر فه رمایشى دروست، هه روا که فارمت نیه له سهر که سئ که کات به شه و بزانی و جووت ببئ، نه وسا دهر بکه وئ که نه و کاته رۆژ بووه شه و نه بووه، چونکه به مه تاوانبار نابئ، جا ههر کاتئ له سهر نه م شیوه یه ی پی شه وه که سئ جیماعى کرد، که فارمتى رۆزووه که یه کیکه له م سئ شته، به ریز ده که ویتته سهرى، وه ک له م فه رمووده یه دا ده فه رموئ: پیاوئ هاته خزمه تى پیغه مبه ر {دروودى خواه له سهر بئ} گوتى: نه ی پیغه مبه رى خودا! فه وتاوم. فه رمووى بوچى فه وتاوى؟ گوتى: له ره مه زاندا به رۆزوو بووم له گه ل ژنه که م دروست بووم. فه رمووى: ئایا هه ته که به نده یئ نازادا بکه ی؟ گوتى: نه. فه رمووى: نه ی ده توانى دوو مانگ له سهر یه ک به رۆزووبى؟ گوتى نه، فه رمووى: نه ی ده توانى نانى شه ست هه زار بده ی؟ گوتى نه. نه بو هورمه ر ه فه رمووى: جا پیاوه که له لای پیغه مبه ر {دروودى خواه له سهر بئ} دانیشته، هه تا زه میله یئ خورمایان هیئا بو پیغه مبه ر {دروودى خواه له سهر بئ} فه رمووى: نه مه بکه به خیر، پیاوه که یش گوتى: نه ی پیغه مبه رى خودا! کئ له ئیمه هه زارتره تا پئى بده م! دسا به و خودایه، له م په رى مه دینه وه هه تا نه و په رى مه دینه خیزانیکی وای تیدانیه که وه ک خیزانه که ی خو م پیویستی به م خورمایه هه بئ! جا پیغه مبه ر

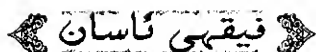

(مروود له سه ربه) وهها پیکهنی تهناهت ددانه پیشینهکانی وهدهر کهوتن، ئینجا فهرمووی: دهبرۆ دهرخواردی خیزانهکهی خۆتی بده. (شه یخان) له گیرانه وهیهکی ئه بو دادووددا دمفهرموئ: هه لانهی خورمایان بۆی هیئا ئهننازه ی پازده مهن (صاع) خورمای تیا بوو. جا ههرکاتی که نهیبوو هیچیان بدا دهکهوێته ئهستۆی ههتا دهیبی.

رووکاری فهرمووده که وا دهگهیهنی: که ههزاری ئه م کهفاره تهی له سه ربی، دروسته بیدات به که سوکاری خۆی، چونکه پیغه مبه ر (مروود له سه ربه) به پیاوه کهی فهرموو: دهبرۆ دهرخواردی خیزانه کهی خۆتی بده، به لām له سه ربه فهرمایشتی که به سه حیح داده نری، وه فهرمایشتیکی تر به رابه ری ههیه، دمفهرموئ: دروست نیه بیدات به که سوکاری خۆی، دهق وهک زهکات و جه شنه کهفاره تهکانی تر چۆن دروست نین بدرین به که سوکار، کهفاره تی جووتبونی ش هه ر وا. فهرمووده که به سی جوړ تهئویل ده کری (به لām بهنده ته رجه مهم نه کرد چونکه ئیره شوینی ئه و جوړه وردکاریانه نیه، ئه وه دهبی له موته وه لاتا باس بکری - وه رگیر).

١٤٣) مردووی رۆژووی له سه ربی:

که سی بمری و رۆژووی ره مه زان قه رزار بی ئه مه حالیه تی: ئه گه ر به ر له وهی بۆی ری بکه وئ قه زای بکاته وه مرد، وهک ئه وه هه تا کاتی مردنی مه هانه ره واکه ی هه رمای، ئه وه نه گونا بهار دهبی و نه کهفاره ت و نه قه زای له سه ربه، به لām ئه گه ر به بی مه هانه فه وتان دبووی، یا خود

مەودای بوو بیگپریتەووە بە ئارەزوو نە یگپرەپاڤووە، دەبی بەم شیوەیە
 فیدیە ی بۆ بدری: لە کەلەپوورە بە جیماوەکە، لە بریتی ھەر رۆژە
 رۆژوویەك مشتێ دغل بدن بە ھەژاری. ئەمە ھەتوای عایشە و ئیبنو
 عەبباسە، (مەزەخوایان لایەن) ئەم ھەرموودە ھەش بە لگە ی ئەو ھە: ئەگەر
 کەسێ مردو ھەرزاری مانگی رۆژوو بوو، با ھەقدارەکە ی لە بریتی ھەر
 رۆژە رۆژوویەکی، ژەمێ خۆراک بدا بە گەدایی! (تیرمیزی و ئیبنو ماجە
 گپرەپاویانەتەووە. تیرمیزی دەفەر موئ: ھەسە ی راست ئەو ھە: کە ئەم
 ھەرموودە ھە ھەووقو ھە لەسەر ئیبنو عومەر).

لە ھەرمایشتیکی تردا دەفەر موئ: مەرج نیە فیدیە ی بۆ بدری،
 بە لکوو ھەقدارەکە ی ھەقی ھە ی خۆ ی رۆژوو ھەکە ی بۆ بگریتەووە، بگرە
 شتی وا سوننەتە، بە پیی ئەم ھەرمایشتە ی پیغەمبەر (مروودە خواوە لەسەر بێ):
 ئەگەر کەسێ مرد، رۆژووی لە سەربوو ھەقدارەکە ی دە یگپریتەووە بۆی!
 (شە یخان و کەسانی تریش گپرەپاویانەتەووە) لە گپرەپانەو ھەکا: ئەگەر
 ویستی لە جیات ی ئەو بە رۆژووی بێ دزایەتی نیە لە نیوانی ئەم دوو
 ھەرموودە ھەدا، کە یەکیکیان دەفەر موئ: ھەقدارەکە ی خۆ ی رۆژوو ھەکە ی
 بۆ بگریتەووە، وە ئەو ی تریان دەفەر موئ: با ھەقدارەکە ی لە بریتی ھەر
 رۆژە رۆژوویەك ژەمێ خۆراک بدا بە گەدایی چونکە ئەمە ئەو ھە
 دەگە یەنێ کە ھەر کام لەم دوو کارە بکری بریتی کاری پیویست لەم
 مەسەلە ھەدا دەکەوئ، خوا بە رۆژوو گرتەووە، یا بە خۆراک بەخشین بێ.

١٤٤) پىرى ئىختيارو كەسى لە رىزى ئەوابى:

پىرو ئىختيارىكى وا كە تواناى رۆزووى نەبى، يا رۆزوو توشى ئەركىكى دىزووارى بكاو پىرېژنو نەخۇش كە ئومىدى چاك بوونەوہى لى نەكرى، ئەمانە رۆزوويان لەسەر نىە، بەلام تۆلە (فیدىە)يان دەكەوئتە سەر، كە برىتییە لە پىدانى ژەمى خۇراك بە مسكىنى، لە جىاتى رۆزووى ھەر رۆژى كە فەوتابى، بەپى فەرمايشتى خواى گەورە: {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ - سورة - ١٨٤/٢}

واتە: پىويست وفەرزە لەسەر ئەو كەسانە كە لەشساغن ولە شوپنى خۇيانان، بەلام لەبەر پىرى و ناتەواوى) وە، بە خەرچكردى ھەموو توانايى نەبى، ناتوانن رۆزوو بگرن، لەسەر ئەوكەسانەى كە ئەمە حالىانە فەرزە: ئەگەر بە رۆزوو نەبوون، تۆلەى ئەو رۆزووديان بدن، بۆ ھەر رۆژەى ئەندازەى خوار دەمەنى كەدايەك. ئىبنو عەبباس (رەزە) خواە لىبە: دىفەر موى: ئەم ئايەتە بىر يارەكەى ھەل نەوەشاوئەوہ، بەلكوو ئەمە سەبارمەت بە پياوو ژنى ئىختيارە، كە نەتوانن بەرۆزووبن، لە جىاتى ھەر رۆژى رۆزوو شكاندن دەبى ژەمى خۇراك بدن بە كەدايى.

١٤٥) ژنى دووگيان و ژنى مەمكەدەر:

ژنى دووگيان و ژنى منالەبەر، ئەگەر لە ترسى گيانى خۇيان يا لە ترسى نەخۇش كەوتنىان رۆزوويان نەگرت، پىويستە قەزاي رۆژەووەكە بكەنەوہو، فیدىەيان لەسەر نىە، دەق وەك نەخۇش وان. بەلام ئەگەر لە ترسى مندالەكەيان رۆزوويان نەگرت، وەك ئەوہ سىكپ مەترسى ئەوہى ھەبى كە سىكەگكەى لەباربجى، وە منالەبەر مەترسى ئەوہى ھەبى كە

شیره‌که‌ی که‌م بکا، نه‌وه گپ‌رانه‌وه‌و بریتیان له‌سهره، که بریتیه له خۆراکدان به‌گه‌دایێ له بریتی رۆژی که به رۆژوو نه‌بن، به‌پیی ئه‌م نایه‌ته {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ} له فهرمووده‌شدا ده‌فه‌رموی: خودای گه‌وره هم رۆژوو ده‌م نیوه نویژی له‌سهر ری‌بوار هه‌لگرتوو، له‌سهر سکپرو منال‌به‌هریش رۆژوو هه‌لگرتوو. (ئه‌حمه‌دو ئه‌بو داوودو تیرمیزی و نه‌سائی گپ‌راویانه‌ته‌وه. تیرمیزی به‌ فهرمووده‌یه‌کی جوانی داناوه). وه‌کی تریش ئه‌م رۆژوو شکانه، سه‌ره‌رای ئه‌م نایه‌تو فهرمووده‌یه هۆی تریشی هه‌یه که ئه‌مه‌یه: ده‌بی به‌هۆی بووژانه‌وه‌ی دووسهر که بریتین: له‌ دایک و منال‌که‌ی!.

١٤٦) نه‌خۆش و ری‌بوار:

بۆ نه‌خۆش و ری‌بواریش پی نه‌بوون دروسته له‌ ره‌مه‌زانا، به‌ پیی نایه‌تی: {فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ - سورة البقرة - ١٨٤/٢} واته: جا هه‌رکه‌سێ نه‌خۆش بێ، یا له‌سهر سه‌فه‌ربێ، وه به‌رۆژوو نه‌بی، نه‌وه دروسته، به‌لام ده‌شی که مه‌هانه‌که‌ی نه‌ما چه‌ند رۆژی خواردوو، ئه‌وه‌نده رۆژ قه‌زا بکاته‌وه. بۆ نه‌خۆش ئه‌م دوو شته به‌ مه‌رج گیراوه: تووشی ئازاریکی سه‌خت ببێ به‌هۆی گرتنی رۆژوو هه‌که‌وه، یا مه‌ترسی ئه‌وه‌ی هه‌بی که دره‌نگ چاک ببیته‌وه.

جا ئه‌گه‌ر نه‌خۆشینه‌که سه‌روم‌پ‌بوو، بواره‌ی نه‌ده‌دا، ئه‌وه مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه هه‌ر له شه‌وه‌وه نیت نه‌هینی، به‌لام ئه‌گه‌ر پ‌چ‌ر پ‌چ‌ر بوو، وه‌ک که‌سێ تاوه تاوه تایی لیبی و ناو به‌ناو له‌رزو تاکه‌ی به‌ری بدا، ئه‌وه ئه‌گه‌ر له شه‌وا تاداربوو بۆی هه‌یه هه‌ر له شه‌وه‌وه واز له نیت به‌ینی،

دەنا لەسەرپەتی که بەشەو نیت بهیڤنی، جا ئەرگەر ناتاج بوو
رۆژوو دەکەى بشکینى، دەنا بە تەواوى بکا، ئەمە کاتى وایە که مەترسى
نەمانىی خۆى نەبى بەهۆى رۆژوو دەکەو، بەلام ئەرگەر مەترسى ئەووى
هەبوو، ئەو لە سەرپەتی که بە رۆژوو نەبى!

بزانە که زۆر بۆهینانى برسیتی و تونیتی دەق وەك نەخۆشى وایە،
ئەم دوەیش دەبن بەهۆى رۆژوو شکاندن، بەپێى ئەو مەرج و حالەتانی
که بۆ نەخۆشى دانراون.

بەلام ریبوار بەم مەرجانە مافى رۆژوو نەگرتنى هەیه: دەبى
سەفەرەکەى درێژو رەواى، کەواتە: لە سەفەرى کورتو لە سەفەرى
گوناها رێگەى رۆژوو نەگرتنى پى نادری، چونکە هۆى بارسووکى
نابەستری بەبى فەرمانى خواو، گونا نابی بەهۆى بارسووکى! وەلى بۆ
ریبوار رۆژوو گرتن باشترە، بە مەرجى زیانى پى نەگەیهنى، ئەرگەر دەبوو
بەهۆى زیان بۆى ئەو پینەبوون خیرترە!

١٤٧) رۆژووی سوننەت (صوم التطوع):

گرتنى رۆژووی رۆژی دوو شەممان و پینج شەممان زۆر سوننەتە،
بەپێى ئەو فەرموودەیهى که ئەبو ھورەیرە (رەزاعوایىبە) دەگێرێتەو،
دەفەرموی: پینجەمبەر (دروودەخوا لەسەربە) زۆر جارێ رۆژی دوو شەممان و
پینج شەممان بەرۆژوو دەبوو. (ئەحمەد بەرشتەیهى دروست
گێراویەتەو) گرتنى رۆژووی ئەییامو لبیزیش لە هەموو مانگی
سوننەتە، واتە: رۆژە شەو رووناکەکان، که بریتین لە رۆژانى سیازدەو
چاردەو پازدەى مانگ، بەپێى گوتەکەى ئەبو زەر (رەزاعوایىبە) که

دەفەرموئ: پېغەمبەر (درودە خواە لەسەربە) کردبووی بە یاسا فەرمانی
پێکردین کە ئەو رۆژانەی شەووەکانیان هەتا بەیانێ مانگەشەو،
بەرۆزووبین، کە بریتین لە رۆژانی سیازدەو چارەدو پازدە. فەرمووی:
دەیفەرموو (درودە خواە لەسەربە): گرتنی ئەم سێ رۆژە لە هەموو مانگی، وەک
ئەو وایە کە کەسێ بە درێژایی سالی، سالی دوانزەمانگە بەرۆزوو بێ.
نەسائی گێراویەتەو، ئیبنو حەببان بەدروستی داناو. سوننەتە شەش
رۆژ لە مانگی شەشەلان بەرۆزوو بێ، چونکە خۆشەویست (درودە خواە
لەسەربە) دەفەرموئ: هەرکەسێ لە پێشدا رۆزووی مانگی رەمەزان بگرێ، وە
لە پاش ئەویش شەش رۆژ لە مانگی شەشەلان بگرێ، ئەو وەکوو بە
درێژایی سالی بەرۆزوو بێ وایە. (رواه الجماعة الا البخاری والنسائی).

ئەم شەش رۆژە سوننەتە بەسەر یەکەو بەگرین و یەک سەر لە
دوای رۆژی جەژنەو دەستیان پێبکا، چونکە باشتیرینی چاکە چاکە
بەپەلەیه، باشتیرین خێر خێری بەپەلەیه، سوننەتە گرتنی رۆزووی
رۆژی نۆهەم و دەهەمی موحرەم، ئیبنو عەبباس (رەزە خواەیان لێبە)
دەفەرموئ: پېغەمبەر (درودە خواە لەسەربە) کە تەشریفی هات بۆ مەدینە،
تەماشای کرد جوولەکەکان دەی موحرەم بە رۆزوو دەبن، فەرمووی:
ئەم رۆزوو هێ چییە؟ گوتیان: ئەمڕۆ رۆژیکی زۆرباشە، ئەمە ئەو
رۆژەیه کە خودا نەوێ حەزەرەتی یەعقوب پېغمبەری تیدا
رزگارکردوو لە دەستی دوشمنی خۆیان، مووسا لەم رۆژەدا سوپاس بۆ
خودا لەسەر نێعمەتی قوتاربوون لە دەستی دوشمن بەرۆزوو بوو، وە
ئیمەیش چاوە ئەو دەکەین و دەگیرین، حەزەرەتیش (درودە خواە لەسەربە)
دەفەرموئ: کەوابی بۆ من رەواترە کە پەڕەوی مووسا بکەم لەمەدا هەتا

شیوه.. جا پیغه مېهر (دروود خواه لسه ربڼه) خوی گرتنی، وه فهرمانیشیدا به گرتنی رۆژوو ده که له لایه نی موسو لمانانه وه. (شه یخان).

دیسان له ئیبنو عه ببا سه وه ده فهرموی: پیغه مېهر (دروود خواه لسه ربڼه) رۆژی دهی موحه رهم که ناوداره به رۆژی عاشوورا به رۆژوو بوو، وه فهرمانیدا به موسلمانانیش که نهو رۆژه به رۆژووبن. گوتیان: نهی پیغه مېهری خوا! نه رۆژه جووله که و گاوریش ریژی لیډه گرن، فهرمووی: که واته خوا حه زکات نه گهر ماین و نه مردین له سالی ئاینده دا رۆژی نو هه میشی ده گرین، تا خو مان له گاورو جووله که کان جیابکه ینه وه و لاسکایی نه وان نه که ینه وه. فهرمووی: ئیتر پیغه مېهر (دروود خواه لسه ربڼه) (له پیش هاتنی سالی ئایینه دا) کۆچی دوا یی کرد. (موسلیم و نه بو داوود) هه روا گرتنی رۆژی عه رمفه ی جه زنی قوربان، بو غه یری که سی که خه ریکی حه جکردن بی، پیغه مېهر (دروود خواه لسه ربڼه) ده فهرموی: رۆژووی رۆژی نو ی مانگی قوربان - که لهو رۆژده حاجیان وان له کیوی عه رمفه - بری تیی گونا هی سالی پیش خوی و سالی پاش خوی ده که وی. (موسلیم له صه حیجی خو یدا گیراویه ته وه) به لام حاجی بانه یگرئ، چونکه نهو لهم رۆژده سه رگه رمی پارانه وه و کرداره کانی حه جبه، له بهر نه وه یش پیغه مېهر (دروود خواه لسه ربڼه) نه یی کردو وه له رۆژووی رۆژی عه رمفه، بو که سی له سه ر کیوی عه رمفه بی. (نه حمه دو نه بو داوود و نه سائی و ئیبنو ما جه له نه بو هور هیره وه ده یگیر نه وه) هه روا گرتنی رۆژووی نو رۆژی یه که می مانگی نو مینه، نه بو داوود (ره زه خواه لیڼه) ده گیر پیته وه: پیغه مېهر (دروود خواه لسه ربڼه) نو رۆژ له سه ر هتای مانگی قوربان وه و رۆژی عاشورا و سی رۆژ له هه موو مانگی و یه که م دوو شه مه و یه که م پینج شه مه ی هه موو مانگی به رۆژوو ده بوو.

۱۴۸- رۆژووی ناباش (الصوم المکروه):

رۆژووی سال دوانزده مانگه نابەشە، حەزرت (دروود خواە لەسەربە) دەفەرموی: رۆژووی ئەوەکەسە گێرا نەبی کە سال دوانزده مانگە بەرۆژوو دەبی! (شەیخان و کەسانی تریش گێراویانەتەو) لەبەر ئەوەمیش پیغەمبەر (دروود خواە لەسەربە) ریگە ی ئەدا بە ئیبنو عومەر کە رۆژووی سال دوانزده مانگە بگری، ئەوەبوو کە ویستی شتی وابکا، پیی فەرموو: شتی وا مەکە. (شەیخان و کەسانی تریش گێراویانەتەو).

ئەنەس {رەزاه خواە لینبە} فەرمووی: سی کەس چوون بو مائی هاوسەرەکانی پیغەمبەر (دروود خواە لەسەربە) لە بارە ی بەرستش و عیبادەتی حەزرتەو پرسیاریان هەبوو، کە پییان گوترا بەرستشی پیغەمبەر (دروود خواە لەسەربە) چەندەو چۆنە وەک بلئی بە کەمی بزانی وابوو، جا گوتیان: ئیمە لە کوئی پیغەمبەر (دروود خواە لەسەربە) لە کوئی، ئەو زاتە خودا بە صەریحی ئایەت لە گوناھی بەرودوداوی خوش بوو، ئەوەتا یەزدانی گەرە مژدە ی دەدات و پیی دەفەرموی: {إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ، لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ - سورة الفتح - ۱/۴۸-۲}. جا یەکیکیان فەرمووی: من بە شەو ناخەوم هەرشەو نوێژ دەکەم هەتا هەتایە، یەکیکی تریشیان فەرمووی: منیش سال دوانزده مانگە هەر بەرۆژووم دەبم و یەک رۆزی لی ناخۆم، ئەو پتریشیان فەرمووی: منیش لە ژن کەنار دەگرم و هەتا هەتایە ژن ناھینم و توخنی ژن ناکەوم. جا پیغەمبەر (دروود خواە لەسەربە) هات بۆلایان و فەرمووی: ئەو وەها دەلێن و ئەم قسانە دەکەن! دەسا بەو خودایە لە ئیو زیاتر لە خودا دەترسم و لە ئیو زیاتر تەقوای دەکەم، لەگەڵ ئەوەی شا من بەش بە حالی خۆم

ناوبەناو رۆژوۋى سۈننەت دەگرمو ناو بەناو بەرۆژوۋ ناپمو بە بەشەو بەشى شەونوئىز دەگەم بەشى خۇشىم دەخەومو لە ھەمان کاتا ژنىشەم ھىناودو ھەلالو ھاسەرم ھەيە، دەى بزانن ئەمەى بۆم باسکردن رېگەو رەفتارى منە، ئەودى پېى رازىيەو خوداى لى رازىيە، ئەودى لارى لەم رېبازەى من ھەيە لە من نىە. (شەيخان و گەسانى ترىش).

رۆژوۋى رۆژوۋى ھەينىش بە تەنيا ناباشە، ئەگەر بەنيازى سۈننەت بى. لە صەحىحەينا، لە ئەبو ھورەيرەو. ھەزرىت (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرمۇى: بە تەنھا رۆژى ھەينى، بۆ رۆژوۋى سۈننەت، بە رۆژوۋ مەبن، مەگەر رۆژى لە پېشىەود، يا لە پاشىەود، لەگەلى دابگرن. ھەروا رۆژوۋى رۆژى شەممەيش ناباشە، ھەزرىت (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرمۇى: رۆژوۋى رۆژى شەممە بە تەنيا، بە نيازى سۈننەت مەگرن، مەگەر رۆژوۋەكەى فەرز بى لەسەرتان (ئەبو داوودو تىرمىذى و ئىبنو ماجەو بەيھەقى گېراپايانەتەود، بەيھەقى بەدروست - صەحىح - ى داناوە) لەبەر ئەودەيش چاولىكەرى جۈولەكە نەكەين، چۈنكە ئەوان شەممە بەرۆژوۋى گەورەى خۇيان دادەنن! ھەروا لە بەرھەمان ھۆى چاولىكەرى گرتنى رۆژوۋى رۆژى يەك شەممەيش ناباشە، چۈنكە نەصرانى ئەم رۆژە بە رۆژى خۇيان دادەنن و بە گەورەى دازانن، پېغەمبەرىش (دروودە خواە لەسەربە) ئەودى پېى خۇشبوو كە پېچەوانەى خاوەن نامەكان بكاو، لە كارو بارى ئايىنىدا چاۋ لە وان نەكا!.

۱۴۹) رۆژووی سوننەت بۆ ئافەرەت:

رۆژووی سوننەت بۆ ژنی میژددار، ئەگەر میژدەکە لە گەلیانی، نادروستە، مەگەر میژدەکە لە رێگەیدا، چونکە پێغەمبەری خوا (مەروومە) خواوە لەسەرە: یەك رۆژ چاییە، نابێ ژن بەبێ فەرمانی میژدەکە لە رۆژووی بگڕێ ئەگەر میژدەکە لە مال بوو لە گەلیانی، رۆژووی رەمەزانی لێ دەرچێ. (ئەحمەدو شەیخان) بەلام ئەگەر لە مال نەبوو، واتە: لە ماوەی رۆژوووەکەدا لە گەل ژنەکەیدا نەدەبوو، وەك ئەو لە سەفەربوو، ئەو ژنەکە لە مافی هەیه بەبێ رێگە پێدانی میژدەکە بەرۆژوویی.

۱۵۰) زەکاتی سەرفەرە:

بۆیه پێی دەگوترێ سەرفەرە، چونکە فێطر لە عەرەبیدا واتە: رۆژووشکاندن، ئەمەیش بەهۆی هاتنی جەژنەو، فەرزی دەبێ، جەژنیش کە هات رۆژوو تەواو. (لە کوردیشدا بۆیه پێی دەگوترێ: سەر + فێترە، چونکە هەموو سەری، سەرفێترە لەسەر) وەپێشی دەگوترێ: زەکاتی جەستە، چونکە دەروون خاویڤ دەکاو دل پاکژ دەکاو کردەوێ باش پێی نەشونماو گەشە دەکا... سەربەلگە لە فەرزیوونی، ئەو فەرموودەپەیه کە شەیخان لە ئیبنو عومەرەو (رەزاه خواوە لێبێ) مەنێ خورما، یا مەنێ جۆ سەرفەرە دانا لەسەر هەموو موسوڵمانی، خوا: ئازاد بێ، یا بەندە، نێرینەبێ، یا مێیینە، گەورەبێ یا بچووک.

مەرچى پيويستبوونى ئىسلام، (خۆشەويست (دروود خواست لەسەر بە) دەفەرموئ: لەسەر ھەموو موسلمان..). کەواتە بێرپروا سەرفەرەى لەسەر نيه،

دووهم مەرچى: ئاوابوونى خۆرى رۆژى دوا رۆژى رەمەزانە، کە بۆ بەيانى جەژنە، گوتراویشە: پيويست دەبێ بە شەبەقدانى بەيانى رۆژى جەژن، چونکە سەرفەرە تاعەتیکە پەيوەندى بە جەژنەو ھەيە، لەبەر ئەو، لەسەر قەسەى ئەم فەرمايشتە، نابێ لێى پيش بکەوێ! دەق وەك چۆن قوربانى پەرسەتشیكە پەيوەندى بە رۆژى جەژنەو ھەيە لەبەر ئەو بەھيچ جوړى لە جەژن پيش ناکەوێ سەرفەرەيش ئاوا.

سێيەم مەرچى: دەبى داراي سەرفەرەكەبێ، ئەگەر نەدارابوو سەرفەرەى لەسەر نيه، نەدارا لەم شوینەدا ئەو کەسەيە کە ئەوەندەى مال نەبێ کە زيادى ھەبێ لە مەسەرفو ژىوارى پيويستى شەوو رۆژى جەژنى خۆى و ھەر شتێ کە گوزەرانى لەسەرى بێ، خواە مەرۆف بێ يا شتى تەربى، جا ئەگەر لەم ئەندازەيە زيادى ھەبوو، دەبى بە پيى توانا سەرفەرە بدا.

ھەرکەس سەرفەرەى خۆى و سەرفەرەى ئەو کەسەى لە موسلمانان کە ژىوارو گوزەرانى دەکەوێتە سەرى دەدا، وەك ژنى و منائى وردى خۆى و منائى گەورەى خۆى کە کاسپى بۆ نەکړى، ھەروا باوك و دايكى ھەژارى، ھەروا باپيرەو نەنكى ھەژارى، ھەروا خزمەتکارو کارەكە، ئەگەر بە نانەسكى ئيشيان بۆ دەکرد. بەلام ئەگەر خزمەتکارو کارەكەر بەکړى ئيشيان بۆ دەکرد. ئەو سەرفەرەيان لەسەر ئەو نيه، لەسەر خۆيانە، ھەروا سەرفەرەى بەندەى خۆيى دەکەوێتە سەر، بەپيى فەرموودەكەى

ئیبینو عومەر {رەزای خوا لایبە} دەفەرموئ: پیغەمبەر خوا {دروودە خوا لەسەر بێ} فەرمانی کردوووە کە سەرفەرە ئێمانە بدرئ: بچوووک و گەورەو ئازاو بەندەو ھەر کەسێ کە ژێواری لە سەرتان بێ! (موسلیم و کەسانی تر گیراویانەتەو). بەلام ھەندئ بیپروا ھەن ژێواریان لەسەر تە، بەلام چونکە موسلمان نین سەرفەرەیان بۆ نادری، ئێمانە وەک ژنی کیتابی و خزم و بەندەو کەنیزەکی ناموسلمان.

ئەندازە ی پیویستی سەرفەرە بۆ ھەر کەسێ یەک من (صاع) ە لە پیبژێوئ کە زۆربە ی خەلکی ئەو شوینە بەو بەژین. بە پیی فەرموودە کە ی ئیبینو عومەر کە لە پیشەو رابورد. ئەو دانەوێڵەو میوھە ی کە دە یەکی لێدە کەوئ بۆ زەکات بە کەلکی سەرفەرە ییش دئ. تەنانەت کە شکیش بۆ سەرفەرە دەست دەدا، چونکە فەرموودە یەکی دروست سەبارەت بە کەشک ھە یە، بەلام تەنیا بۆ ئەو کەسە دەست دەدا کە خۆراکی کەشک بێ، ئەو ی دەدرئ بە سەرفەرە دا دەبێ نەنگدار نەبێ، وە دەبی دانەوێڵە بێ، بە ھاگە ی نابێ، چونکە دەق (نەص) لەسەر دانەوێڵە کە کراو. بۆ یە ییش دەبێ لە پیبژێوی خەلکی شار بێ، چونکە ھەژاران دلێان لەسەر ئەو ھە یە. مەن بە پیوانە ی میسری چوار یەکی کیلە یە، کە واتە: کە یلە ی میسری بەشی سەری چوار کە دەکا. ھەندئ زانا دەفەر موون: بە ھای زەکاتە کە ییش دەبی، بە مەرجێ قازانجی ھە ژاری تیادابی، چونکە مو عاز بە خەلکی یە مەن دەفەر موئ: جل و بەرگ شال و چۆغە و لە حیاتی جۆ و گەنمە سامی بۆ بەینن، چونکە ھینانی ئێمانە بۆ ئیوہ بارسووکی ترەو بۆ ھاوڕێ یانی پیغەمبەر و دانیش توانی مە دە ینە ییش باشتەر!

زهکات و سهرفته دروست نیه بدریټ به بنهجه و وچه واته:
 زهکات به ئوصول و فوروع دهرناچئ، چونکه ژیواری ئه مانه نهگهر ههژار
 بن له سهر زهکات دهرمهگهیه، واته: ههر کهسئ ژیواری له سهر کهسئ بی
 زهکاتی ئه و کهسئ پی ناشئ، وهئ له لای ئیمامی مالیک (رهزاه خواه لیبئ)
 دروسته باپیره زهکاتی خوی بدا به کوپی کوپی خوی. به لام زهکات به
 براو برازاو مامه و ئاموزاو به خوشک و خهشکهزاو به خال و خالوزاو به
 پووړو پورزا دهردهچئ به ناوی ههژاران هوه. دروست نیه زهکات له
 شوینیکه وه بېرئ بو شوینیکئ تر چونکه پیغه مبهه (دروود خواه له سهر به)
 دمه رموئ: له دهوئه مه نده گانیان وهرده گیرئ و دهریټ هوه به
 ههژاره گانیان. گوتراویشه: گواستنه وهی زهکات دروسته له شاریکه وه بو
 شاریکی تر، به پیی فهرمایشته کهی موعاذ، که توژی له مه وپیش
 نووسیمان.

نهگهر ههژارئ قهرزیکی له سهر بوو، خاوهن قهرزه کهی پیی گوت:
 ئه و ئه و قهرزه ی له سهر ته دام به تو له جیاتی زهکاتی سهرفته، به مه له
 کوئی ناکه وئ، له سهر فهرمایشتی دروست، به لکوو ده بی قهرزه که
 وهریگریته وه ئه و سا بیداته وه پیی له جیاتی سهرفته، پیغه مبهه
 (دروود خواه له سهر به) دمه رموئ: له رهژدها ههژاران له گه دایی بی نیاز بکه
 به ئئ نهگهر قهرزه که سپارده بی نه وه دروسته.

(1) ئمه ترجمه می ئهم دهقیه، کتایبه ته به فیهی لویه سهره که، له کفایه
 الاخیاره کدا نیه: (واذا کان الفقیر علیه دین فقال له الدائن: جعلته عن زکاتی لا
 یجزئه علی الصّحیح حتی یقبضه لقوله صلی الله علیه وسلم: أغنوهم عن السّؤال فی هذا
 الیوم) بو ئه و ی بزانی که چون ئهم حمدیسه ده بی به به لگه بو ئهم بریاره. ده لئین: له

۱۵۱) کاتی دهرکردنی:

دروست نیه دهرکردنی سهرفتره له شهوو رۆژی جهژن وابخري، مهگهر لهبهر مههانهی رهوا، وهك ئهوه كهسیكى وای دهست نهكهوئ كه زهكاتی پئ بشئ، یا دهستی دهكوت، بهلام لهبهر هۆی دهستی پئی نهدهگهشت. باشتین کات بو دانی سهرفتره له پاش شهبهقی بهیانی رۆژی جهژنهوهیه ههتا کاتی دهرچوونی مهردوم بو نوێزی جهژن! چونكه ئیبنو عومەر {رههه نواه لیبه} دهفهرموئ: خیرترینی ئهوهیه كه لهپیش ئهوهدا مهردومهكه بچن بو نوێز بدرئ به ههزاران. (شهیخان) زاناگان له سهر ئهوه ریکهوتوون: كه به رۆژی دوو رۆژ له پیش جهژنا دروسته بدرئ، ئهبو حهنیفه دهفهرموئ: دروسته سهرفتره له پیش رهههزانیشهوه بدرئ، شافعیس دهفهرموئ: دروسته له سهرهتای هههزانهوه بدرئ. وا باشته سهرفتره بدرئ بهو خزمانه كه ژیاویان لهسهر سهرفتره دهرهكه نیه، وهك خوشك و براو مامهو پووړو خال و خوشکی دایک و منائی ئهمانه، بگره ههتا نزیکتر بی خیره.

دزخدا، ههزارهكه، راسته قهرزهكمی لهسهر نامینی، بهلام به عممهلی هیچ وهرناگرئ بو خهرجی رۆژی جهژنی، لهکاتی وادا، ههزار له سوال و دهرووزهی رۆژی جهژن بی نیازابن.

- وهرگێر -

(۱۵۲) حیکمەتی سەرفەرە:

حیکمەتی سەرفەرە ئەومیە خودا کردووپیەتی بە ھۆی پاککردنەھەدی رۆژووھەوان لە ئۆبالی قسە ی پروپوچ، بە پێی ئەم فەرماشتە ئیبنو ھەبباس (رەزای خەوای لێبە) کە دەرھەرموئ: پێغەمبەر (دروودە خەوای لەسەربە) سەرفەرە دانائە ھەتا رۆژووھەوان پاک بکاتەوہ لە ماکی قسە ی پروو پوچ و ھەرزەگویی، وە ھەتا بېشېت بە خۆراکی جەژنی ھەژاران. (ئەبو داوود ئیبنو ماجھ و حاکم گێراویانەتەوہ، حاکم بە دروستی دانائە) دیسان لەبەر ئەوھیش کە ھەژاران بپاریژئ لە رووی زەردی سەوال، لەم رۆژە پیرۆزەدا، وەك حەزەرت (دروودە خەوای لەسەربە) دەرھەرموئ: لەم رۆژەدا ھەژاران بئ نیاز بکەن لە گەڕانی دەرگا و دەرگا (حاکم گێراویەتەوہ).

(۱۵۳) باسی گەورەیی رۆژوو:

فەرھەرموودە گەلی زۆر سەبارەت بە بەھەری رۆژوو ھەییە، لە فەرھەرموودەییەکا خۆشەویست (دروودە خەوای لەسەربە) دەرھەرموئ: رۆژوو و قورئان، لە رۆژی قیامەتا، تەکا دەرکەن بۆ بەندە، رۆژوو دەرھەرموئ: ئەی خەوایە! بەھۆی منەوہ، لە رۆژدا، نان و ئاو و ئارەزووھەکانی ئی قەدەغە بوو بوو، کەواتە ھەقی لەسەرمە، لەبەر ئەوہ من لە خەزەمت تۆدا تەکا بۆ دەرکەم، ئومید دەرکەم کە تەکاھەم قەبوول بھەرمووی، قورئانی دەرھەرموئ: منیش بەشەو خەووم ئی زپاندبوو، کەواتە تەکا گەراکە بۆی، جا تەکا ھەردوکیان قەبوول دەرکەئ! (ئەحمەد بە رشتەییەکی دروست

گيراييه ته وه) له فهرمووده يه كى تر دا دمفه رموى (مرووده خواه له سه ربنا): ههر بهنديئ بۆ رهزاي خوا دا يهك رۆژ رۆژوو بگرئ، مسۆگهر كه خودا بههوى رۆژووى ئهو رۆژه وه حهفتا سال له ئاگرى دۆزهخ دورى دهخاته وه! (رواة الجماعة الا ابا داود).

١٥٤) هه ره شه له رۆژوو نه گرتنى ره مه زان:

هه ره شهى زۆر هه يه لهو كه سهى كه له ره مازانا بهبئ بههانهى رهوا به رۆژوو نهبئ، وهك ئهو ده پيغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربنا) دمفه رموى: كه سئ (بهبئ بههانه يه كى رهوا كه خودا ريگه ي پيدا بئ) رۆژئ له رۆژووى ره مه زان بخوات، ئه گهر گريمان به دريژايى سال له حياتى ئهو تاقه رۆژه به رۆژوو بئ، هيشتا شوينى ئهو تاقه رۆژه پر ناكاته وه! (د/ماجه/ت).

١٥٥) نزاى رهوا به زمانى به رۆژوو وه وه:

تير ميذى (رهزاي خواه ايئبنا) به رسته يه كى جوان ده گير پته وه: پيغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربنا) دمفه رموى: ئهم سئ جو ره كه سه نزاو پارانه وه ديان له لاى خوا گيرايه: رۆژوو وه وان هه تا به ربانگ دهكاته وه و پيشه وای داد به ره وه رو مرقفى سته مدیده، هه روا خۆشه ويست (مرووده خواه له سه ربنا) دمفه رموى: هه يه بۆ رۆژوو وه وان لهكاتى به ربانگ كر دنه وه دا، نزا يئ كه خوا گيراي دهكا (ئيبنو ماجه گيراييه ته وه).

(۱۵۶) مانگه پیروژه که:

پیغه مبهری خوا (دروود خوا گه ووره له سه ربه) له کوټایی مانگی کوله مانگا، له دوا رۆزیدا، وتاریکیدا، فهرمووی: ئه ی موسلماننه کان! وا به خیرو خوشی مانگیکی مه زنی پیروز، ته شریفی هیئاوسیبهری رحمه تی له سه ر کردن، ئه و مانگه مه زنه یه که له یله تولقه دری تیادایه، که شه ویکی وایه له هه وار مانگ گه وهره تره، ئه و مانگه یه که خودا گرتنی رۆژووی رۆژه که یی فهرز کردووه له سه رتان و، شه ونویژی شه وه که یی سوننه تیکی گه وره بۆتان، ههر که سی له م مانگه دا کاریکی سوننه ت بکا، وه ک ئه وه وایه که ئه و کاره ی له مانگه کانی تر دا به فهرزی کردبی (دوو رکات نویژی سوننه ت له رهمه زانا به قه د دوو رکات نویژی فهرز له مانگه کانی تر دا خیری ده گا، وه هه روا خیرو سه لاوات و قورئانخویندن و سه لاوات و وه ههر که سی له م مانگه دا فهرزی ئه نجام بدا وه ک ئه وه وایه که ئه و فهرزه ی له مانگه کانی تر دا چه فتاجار حییه جی کردبی، ئه م مانگه ههر خوی مایه ی ئارام و هیمنیه، ئارامیش پاداشتی گه وره یه، که بریتیه له به هه شتی به رین، ههر خوی مانگی دلدا نه وه و نه وازوشه، ئه و مانگه یه که رقو رۆژی ئیماندار تیادا زیاد ده گا، ههر که سی له م مانگه دا به ربانگ بۆ رۆژووه وانئ به ربانگی پی کردته وه خیری ده گا، به بی ئه وه که له پاداشی رۆژووه وانه که ئاماده بکا، ده بی به هو ی داپوشینی گونا هه کانی و ده بی به هو ی ئازاد بوونی له ئاگری دۆزه خ! سه رمپرای ئه وه پیش ری ک به قه د ئه و رۆژووه وانه که هیچ که م ببیته وه. یاران عه رزیان کرد: ئه ی پیغه مبهری خوا! هه ندئ له ئیمه نه وه نده ی نیه که به ربانگی ک ته او بۆ رۆژووه وان دروست بکا، ئه ی ئه وه چی بکا و چۆن ئه م به هره گه وره یه ی له کیس

نه چی؟! فهرمووی (درووه خواه له سه ربغا): خوای گه وره به رحمة تی خوئی ئەم به هره گه وره ده دا به و گه سانه یش که نه و هیان بو ناکرئ به لام به دهنکی خورما، یا به جامئ ناو، یا به ژمئ شیراو، به ربانگ ده که نه وه به روژوو هوانئ! ره مه زان ئەو مانگه یه که هه وه لکه ی رحمة ته، ناوهراس ته که ی لیخو شبوونه، ده ی کو تایی نازاد بوونه له ئاگری دۆزهخ! هه تا ده توانن له م چوار کاره ی زور تیا دا بکه ن: دوو کاریان ده بن به هوی خوشنوو دی و رهما نه ندی په روهر دگارتان، دوو کاریشان به بی نه وان ناتان کرئ، ئەو دوو هیان که ده بن به هوی رهما نه ندی خودا، یه که میان شه هاده ی (لا اله الا الله) یه و دوو هیان ته و به و ئیستیغفار، ئەو دوویشیان که به بی نه وان ناتان کرئ، یه که میان نه ویه له که خودا داوای به هه شت بکه ن و دوو هیان نه ویه که په نا بگرن به خودا له ئاگری دۆزهخ، وه هه رکه سیکی ش روژوو هوانئ تی ربکا، خودا له هه وزی که و سه ری من تی راوی ده کا، تی راویکی وا که له پاشی قهت تینووی نه بی هه تا ده چی ته به هه شتی! (ئیبنو خوزیمه و به یه قی و ئیبنو حیبب ان گپ راویانه ته وه).

١٥٧) خه لوه کی شان له مزگه و تا (اعتکاف):

پیناسه که ی: خه لوه کی شان له زمانی عه ره بدا پئی ده گو تریت اعتکاف، اعتیکافیش له زمانی عه ره بدا واته: گو لوه بوون به دیار شتی که وه، ئیتر باش بی یا خراب هه ر پئی ده وتری (اعتکاف) ئەو ه تا خوای گه وره ده فهرموئ: { مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ - سوره

الأنبياء - ۵۲/۲۱ { واته: ئیبراهیم بیزارى دهربرى لهبتان و بهباوکی و بهگهلی خوێ فهرموو: ئەم پهیکهره بێ گيان و بێ خيرو بێ دمهلاتانه چين و بهچی ئەقلێکهوه ئیوه ئاوا بهدیاریانهوه گۆلوه بوون و به بێ لیكدانهوه سهرتان کردۆته په‌رستنیان.

له‌شه‌رعیشدا واته: نیشته‌جی‌بونیکى تایبەت له‌سه‌ر شیوه‌یه‌کی تایبەت. خه‌ڵوه‌گیشان له‌هه‌موو کاتی‌کدا سوننه‌ته، له‌ ده‌ی دوا‌یى ر‌مه‌زانا له‌ هه‌موو کاتی‌کی تر خیرتره، له‌مه‌یشدا پی‌غه‌مبه‌ر (م‌رووده‌ى خوا‌ه له‌سه‌ربه‌) سه‌رمه‌شقه، چونکه‌ ئەو وای کردووه، له‌ هه‌مان کاتدا ده‌بێ به‌ گه‌رانی‌ش به‌شوین له‌یله‌تولقه‌دردا، که‌ ئەو شه‌وه‌یه‌ له‌ هه‌موو شه‌وه‌کان گه‌وره‌تره، سه‌ربه‌لگه‌ی سوننه‌تییه‌که‌ی قوورن‌ان و سوننه‌ت و یه‌کگرتنى ئوممه‌ته. خ‌وای گه‌وره‌ دمه‌رم‌وئ: { اَنْ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ - سورة البقرة - ۱۲۵/۲ } وه دمه‌رم‌وئ: { وَلَا تَبَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ - سورة البقرة - ۱۸۷/۲ } له‌ ف‌ه‌رم‌ووده‌و سوننه‌تدا هه‌یه‌ که‌ پی‌غه‌مبه‌ر (م‌رووده‌ى خوا‌ه له‌سه‌ربه‌) هه‌موو ر‌مه‌زانێ ده‌ رۆژ خه‌ڵوه‌ی ده‌گیشا، به‌لام له‌و ساله‌دا که‌ گۆچی داو‌یى تیا‌دا‌کرد، بیست رۆژ له‌ ر‌مه‌زانا خه‌ڵوه‌ی گیشا (ف‌ه‌رم‌ووده‌ی له‌سه‌ر ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ هه‌یه‌ ئەبو داوودو بوخاری و ئیبنو ماجه‌ گیراویانه‌ته‌وه‌). هاو‌رپ‌کانی پی‌غه‌مبه‌رو هاوسه‌ره‌کانی له‌ ژيانى پی‌غه‌مبه‌ردا‌و له‌ د‌وا ژيانیشی خه‌ڵوه‌یان گیشاوه‌، گه‌لى موس‌ولمان له‌سه‌ر ئەمه‌ یه‌کیان گرت‌ووه‌.

بنیاته‌کانی:

بنیاته‌کانی خه‌لوه‌کی‌شان چوارشته:-

یه‌گه‌میان: نیه‌ته، چونکه ئه‌مه‌یش وه‌ک هه‌موو په‌رستنی عیبادته، له‌بهر ئه‌وه پێویستی به‌ نیه‌ته.

دووه‌میان: مانه‌وه‌یه له‌ناو مزگه‌وتا به‌لام ئه‌وه‌نده به‌س نیه به ئه‌ندازه‌ی ئارامبوونه‌وه‌یی که به عه‌ره‌بی پێی ده‌وگوتری طومه‌ئینه‌ی ناو روکووع، وه‌ک هه‌ندی که‌س ده‌لێن: به‌لکوو پێویسته له‌و ئه‌ندازه‌یه پتربی و ئه‌وه‌نده ببێ که‌پێی بگوتری گو‌لۆ‌له‌بوون و نیشته‌جێبوون، شافیعی {ره‌زاه‌خواه‌لیتی} وا به‌باش ده‌زانێ که به‌لایه‌نی که‌مه‌وه خه‌لوه‌کی‌ش روژی خه‌لوه‌کی‌ش، هه‌تا له راجیایی ده‌رباز ببێ، ئه‌وه‌یش که ده‌لێن: برپاره مانه‌وه که له ناو مزگه‌وتا بی، چونکه خه‌لوه‌کی‌شان له‌ناو مزگه‌وتا یاساو ده‌ستووری پێغه‌مبه‌رو یارانی و هاوسه‌رده‌کانی بووه له‌وانه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه بو‌ ئیمه‌ ماوه‌ته‌وه، له هه‌مان کاتا پێغه‌مبه‌ریش {ه‌رووده‌خواه‌له‌سه‌رب} ده‌فه‌رمو‌ی: خه‌لوه‌کی‌شان ده‌بی له‌ناو مزگه‌وتیکایی که جه‌ماعه‌تی تیادا بکری. (ئیبو نه‌بی شه‌یبه‌و سه‌عیدی کوری مه‌نصور گێڕاویانه‌ته‌وه، به‌شیکه له فه‌رمووده‌که‌ی حوزه‌یفه).

سێیه‌میان: خه‌لوه‌کی‌شه، مه‌رجی خه‌لوه‌کی‌ش ئه‌مانه‌یه: ئیسلام و هۆش و پاکی له له‌شپه‌سیی بێ‌نوێژی و زه‌یستانی.

چواره‌میان: جیگه‌ی خه‌لوه‌کی‌شان، واته خه‌لوه‌کا، یا خه‌لوه‌خانه، مه‌رجه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ده‌بی مزگه‌تبی، وه‌ک باسه‌مانکرد، ئه‌گه‌ر خه‌لوه‌گا که مزگه‌تی بی جومعه‌ی تیا بکری ئه‌وه باشته‌ره، تا ناچار نه‌بی

دمربجی بۆ نوێزی ههینی، لهبهر ئهوهش چونکه مزگهوتی وا
جهماعهتهكەشی گهورهترو زۆرترا ئیمامی زوهری ئهمه‌ی به مهرج
گرتوو، شافعی‌ش {ره‌زا‌ه‌خواه‌ل‌ی‌ب‌ه‌} له فهرمایشتی دیرینیدا ئاماژه‌ی بۆ ئهم
رایه کردوو!

خه‌ڵوه‌ی نه‌زرگراو:

خه‌ڵوه‌گیشان تاعه‌ته‌و هه‌موو تاعه‌تیکیش هۆی نزیک‌ب‌و‌نه‌وه‌یه‌ له
خوا‌ی مه‌زن، جا هه‌رکاتێ خه‌ڵوه‌گیش که خه‌ڵوه‌گیشانی نه‌زرکرد له‌سه‌ر
خۆ‌ی نه‌زره‌که‌ی داده‌مه‌زرێ، پ‌ی‌و‌یسته له‌سه‌ری که ج‌ی‌به‌ج‌یی ب‌کا، به
پ‌یی فهرمایشتی پ‌یغه‌م‌به‌ر {درووده‌خواه‌له‌سه‌رب‌ه‌}: هه‌ر که‌سێ تاعه‌تێ له‌سه‌ر
خۆ‌ی نه‌زر ب‌کا با ب‌یکا، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌سێ گونا‌ه‌ی‌کی له‌سه‌ر خۆ‌ی نه‌زر
کرد با نه‌یکا {ئه‌حمه‌د له‌موسنه‌ده‌که‌یدا گ‌یرا‌ویه‌ته‌وه‌، هه‌روا بو‌خاریش}
ئیمامی عومهریش {ره‌زا‌ه‌خواه‌ل‌ی‌ب‌ه‌} فهرمو‌وی: ئه‌ی پ‌یغه‌م‌به‌ری خوا! له‌سه‌ر
ده‌می نه‌زانی پ‌یش ئیسلاما، فووتوو {نه‌زر}م کردوو که شه‌وئ له‌ ناو
مه‌سج‌یدول‌حه‌رامدا خه‌ڵوه‌ب‌ک‌یشم، جا تۆ ده‌فه‌رمو‌وی چی؟ پ‌یغه‌م‌به‌ریش
{درووده‌خواه‌له‌سه‌رب‌ه‌} پ‌یی فهرمو‌و: نه‌زره‌که‌ت به‌ج‌ی‌ب‌ینه‌، ئه‌ویش له‌ ناویدا
شه‌وئ خه‌ڵوه‌ی گ‌یشا {شه‌یخان}. جا ئه‌گه‌ر نه‌زری‌کرد ده‌ رۆژ خه‌ڵوه‌
ب‌ک‌یش، له‌ سه‌ریه‌تی که ج‌ی به‌ج‌یی ب‌کا، ئیتر نه‌زری کرد‌بوو که
ده‌رۆژه‌که به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ ب‌یت، یا پ‌چ‌ر پ‌چ‌رب‌ی یه‌ک‌سانه‌، له‌وما‌وه‌یه‌دا بۆ‌ی
نیه له‌ مزگه‌وته‌که ب‌چ‌یته‌ دمه‌روه‌ مه‌گه‌ر له‌بهر مه‌هان‌ه‌ی ره‌وا، مه‌هان‌ه‌ی
ره‌وایش جۆری زۆره‌: وه‌ك دمه‌رچوون بۆ سه‌راو، خوا بۆ پ‌ی‌سای‌ی ب‌ی، یا بۆ
گمیزب‌ی، بۆ ئهم مه‌به‌سته‌ خۆش‌وردنی له‌ش‌پ‌یسی شه‌یتانی بوونیش وه‌ك

سهراوکردن وایه، دمرچوون بۆی زیانی نیه، وهك برسیتی، بۆی ههیه لهبهر برسیتی له مزگهوت دمربجی و بجی نان بخوات و بیتهوه، بهلام ئهگهر تینووی بوو سهرنج ددهین: ئهگهر له ناو مزگهوتا ناوی دمست دهکهوت، بۆی نیه له مزگهوت دمربجی، ئهگینا بۆی ههیه، جیایی نیوانی خواردن و خواردنهوه ئهوهیه: نانخواردن له ناو مزگهوتا شهرمی لیدهکری، بهلام ناو خواردنهوه وانیه، وهك دروست نیه بجی بۆ سهردانی نهخۆش، یا بۆ نوێژی مردوو، چونکه هه دیشتی ههیه دمفهرموی: پیغه مبههر (دروودی خوا له سه ربی) له کاتی خهلو هکیشاندا له لای نهخۆشهوه رهن ده بوو، له ریگهی ناسایی خۆیهوه تیده په ری. لای نهدهدا بۆ لای نهخۆشهکه بۆ هه والپرسی. (ئه بو داوود) دیسان ئه بو داوود له عایشهوه دهگیریتتهوه: دمفهرموی: یاساو دهستووری خهلو هکیش بهم شیوهیهیه: نه بجی بۆ دیدنی نهخۆش و نه بجی به دیار تهرمو نه دهست بهری بۆ ژن و نه لهگه لیا دروست بی، وه بۆ پیویستییهکی ناچاری خۆشی نه بی، نابی له مزگهوت دمربجی یهکی تر له مه هانه ی رهوای دمرچوون: پهیدا بوونی بی نوێژییه، له کاتی وادا له سه ریه تی که گورج له مزگهوت دمربجی، چونکه خۆشه ویست (دروودی خوا له سه ربی) دمفهرموی: ناو مزگهوت رهوا نابینم نه بۆ بی نوێژو نه بۆ له شپیس!.

یهکی تریان: نهخۆشیه، ئهگهر به نهخۆشییهوه مانهوه له مزگهوتا زهحمهت بوو، وهك ئهوه پیویستی به نوین و هامشوی پزیشک بوو، ئهوه رهوایه بۆی که له مزگهوت دمرجی، وه بهوه په یوهستی خهلو هکیشانه که ی ناچری، هه روا ئهگهر له بیرى نه بوو له مزگهت دمرجوو، یا به زۆر له مزگهوت دهریان کرد خهلو هکهی ناچری. بهلام

بریار = جوکمه که ی:

حهج به نامه و سوننهت و یه گگرتنی نه ته وه له سه ر موسولمان
 فهرز بووه، خوای گه وره دمفه رموی: {وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ
 اسْتِطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا - سورة آل عمران - ۹۷/۳} واته: وه بو خودا
 هه یه له سه ر گشت که سی که توانای چوون و هاتنه وه ی ریگه ی حه جی
 هه بی، که بجی بو حه ج. پیغه مبه ری ئازیزیش (درویده خواه له سه ربه)
 دمفه رموی: ئیسلام له سه ر پینج بنیات دامه زراوه، تا کو تای ی
 فهرمووده که. که یه کی که له و پینجه حه جه، هه زرمه ت دیسان دمفه رموی:
 به ر له وه ی حه جتان له ده ست بجی حه ج بکه ن (به یه هقی له سونه نی
 به یه ه قیدا ده ی گپرته وه). حه ج له و کاره گرنگانه یه که له ئایندا به لکه
 نه ویست و هه موو که س ده یان زانی، له به ر نه وه هه ر که سی حاشای
 لیبکاو به فهرزی نه زانی به کافر داده نری.

له ته مه ندا حه ج یه کجار پیویسته:

گه لی موسولمان به یه گگرتن بریار یان له سه ر نه وه داوه: که له
 ته مه ندا حه ج یه کجار له سه ر موسولمان فهرزه، نه قهرمی کوری حابیس
 له پیغه مبه ری خوای پرس ی: حه ج هه موو سالی که، یا له ته مه ندا یه ک
 حه ج پیویسته له سه ر موسولمان؟ خو شه ویست (درویده خواه له سه ربه) فهرمووی:
 نه خه یر هه موو سالی فهرز نیه، به لکوو له ته مه ندا یه ک حه ج فهرزه،
 به لام هه ر که سی حه جی زیاتر بکا نه وه حه جی سوننه ته و پاداشتی
 گه وره ی هه یه. (ئه حمه د).

(۱۵۹) عهمره :

عهمره‌یش ریک وهك چهج فهرزه، چونكه زاتی مهزن دمفهرموئ: {وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲} واته: چهج و عهمره به ته‌واوی و به‌ریکوپیک بیانکه‌ن ساخ له‌بهر ره‌زای خوا. عایشه‌یش {ره‌زاه خواه لینب} دمفهرموئ: عهرزی پیغه‌مبه‌ری خوام کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئایا ژنان غه‌زایان له سهره؟ فهرمووی: به‌ئ، به‌لام ئه‌و غه‌زایه‌ی که له‌سهر ئه‌وانه شه‌رو شو‌ری تیا نیه، که بریتیه له چهج و عهمره، وه‌ئ ئه‌و هه‌واله‌ی که تیرمی‌زی له جابیره‌وه ده‌یگیریته‌وه: گوايه جابیر فهرموویه‌تی: پرسیار کرا له چه‌زرت {درووه خواه له‌سهره} له باره‌ی عه‌مره‌وه که ئایا فهرزه یا سوننه‌ته؟ له مه‌جمووعا، سه‌بارت به‌م فهرمووده‌یه دمفهرموئ: به نیتتیا‌قی حو‌ف‌فا‌ض‌ی حدیث ئه‌م حدیثه ضه‌عیفه. واته: پسپوره نا‌گاداره‌کانی فهرمووده به یه‌کرا به‌کوی دهن‌گ، دمفهرموون: ئه‌م فهرمووده‌یه لا‌وا‌زه. عه‌مره‌یش ریک وهك چهج له ته‌مه‌ندا یه‌کجار فهرزه، کرداره‌کانیشی هه‌مان کرداره‌کانی چه‌جه، به‌س ئه‌م وه‌ستانی عه‌ره‌فه‌ی تیا نیه.

(فی‌ربوونی بریاره‌کانی چهج) :

پی‌ویسته له‌سهر ئه‌و که‌سه که‌ده‌یه‌وئ چهج بکا فی‌ری بریاره‌کانی ببئ، چی تیادا پی‌ویسته و چی تیادا پی‌ویسته و چی تیادا چه‌رامه و چی تیادا ناپه‌سه‌نده و چی تیادا ره‌وايه و چی کردن و نه‌کردنی یه‌ک‌سانه، چونکه خودا دا‌وا‌ی له‌که‌س نه‌کردوه که‌به‌نه‌زانی ببه‌رستئ، به‌لکو و هه‌ر شتئ له‌ئاینا کردنی پی‌ویست بئ فی‌ر بوونیشی پی‌ویسته. زاتی

مهزن دمفه رموی: { فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ۱۶/۴۳ } واته: ههرشتی نازانن له پِسپوَرانی خوی بپرسنه وه، که به باشی دهیزانن. پیغه مبه ریش (درونده خواوه له سر به) دمفه رموی: گهران به دوی زانست دا ئه رکیکی پیویسته له سهر هه موو موسولمانی (به یه هقی دهیگیر پته وه) له گیرانه وه یه کا ئه مه شی پتره: ئه رکیکی پیویسته له سهر هه موو موسولمانی، چ نیرینه بی چ می یینه!.

(یه که م شت که فیربوونی دروسته):

له م باره یه وه یه که م شت که فیربوونی دروسته فیربوونی حه لال و حه رامه، چونکه حه لال مروف له تاعه تی خواوه نزیك ده کاته وه، به لام حه رام به پیچه وانه وه، حه لال مروف له بی فه رمانی خوا دوور ده خاته وه، خودایش خوی پاکه، ههرچیش پاک نه بی وه ری ناگری، وه کی تریش خودای گه وره له م باره یه وه یه ک جوړه فه رمانی به نیمانداران و پیغه مبه ران کردووه، ئه وه تانی فه رمانی به ههر دوولا وه ک یه ک کردووه که حه لال خوړ بن و پاک خوړ بن، به پیغه مبه رانی فه رمووه: { يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ - سورة المؤمنون - ۲۳/۵۱ } به نیماندارانیش دمفه رموی: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ - سورة البقرة - ۱۷۲/۲ }. به گشتیش ئه م فه رمایشته راسته که ده ئی: ههر که سی کاسپی یه که ی حه لال بی کاره که ی پیتو فه ری تی ده که وئ و گه شه و نه شونما ده کا، ههر که سی کاسپی یه که ی حه لال نه بی مه ترسی ئه وه ی لی ده کری که کرده وه ی په سهند نه کری! ئه وه تا یه زدانی مه زن له م باره یه وه دمفه رموی: { إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ

الْمُتَّقِينَ - سورة المائدة - ۲۷/۵} واته: له راستی دا خودای گه وره بهس کاری نهوانه په سهند دهکا، که پاریز له نافه رمانی خوا دهکهن و به هیج جوړی فهرمانی ناشکینن! (ره حمهت له پېشینان که دمه فرموون: له وه بترسه که له خوا ناترسئ!) شاعیریش دمه فرموی:

اذا حججت بمال أصله سحت

فما حججت، ولكن حجت العیر!

واته:

نه گهر به مائی حهرام حه ج بکهی

حه ج بو خوت ناکه ی، حه ج بو که ره که ی!

که سئ به مائی حهرام حه ج بکا

که ره که ی ژیر زیاتر حه ج دهکا

به په خشانیش واته: نه گهر به مائی حهرام حه ج بکه ی، نه وه پئی ناگو ترئ حه ج و تو به وه نابی به حاجی، به لکوو که ره که ی ژیرت له تو حاجی تره له حالئ وادا.^(۱) حه ج له گه وره ترین کرده وهی مروقه، چونکه حه زرهت (درووه خواو له سهره) دمه فرموی: باشترین کرده وه له لای خوا نه مانه یه: باومړی ته واو، که به هیج جوړی بوئی گومانی لی نایهت، غه زایه کیش که ده سته یسی له ده سکه وتی جهنگی تیا نه کری، حه بیکی دروستیش. (ئیبنو حیبب له صه حیجی خوئی دا ده یگیریت ته وه) حه زرهت دیسان دمه فرموی: هه رکه سئ بو خودا حه ج بکا و له کاتی کردنی

^(۱) العیر قافلة الحمیر . المنجد. أنظر النهاية في غريب الحديث والأثر. واته: عبر به کاروانی که ره ده گوتی.

حه جه كه دا پاريز له كه يف كردن له گه ل ژندا بكاو گوريز له هه رزه گوځي و
 قسه ي پرو پووج بكاو گونا نه كا، نه وه وهك نه و روزه كه له دايك ده بئ
 ناوا له گوناه پاك ده بئ ته وه! (أخرج الجماعة). گه رچي هه ج فه رزيكي
 پشوو داره و نه رككي ماوه داره و مه رج نييه ده سبه جي جي به جي بكري،
 به لام باشر وايه كه به زووي ده ستو بردي لي بكري، چونكه پيغه مبه ر
 (درويه خواي له سه رب): ده فه رموي: هه ركه سي توپشه ي ريگه و ولاخيكي سواي
 وای هه بي كه بيگه يه نيته خانه ي خوا، وه هه ج نه كا، نه وه ده يه وي
 به جووله كه يي به ري يا به گاوري كه يفی خوځه تي. (تيرميذي) ديسان
 ده فه رموي (درويه خواي له سه رب): هه ركه سي هه جي له سه ر پيويست ببئ و
 به نارمزوو به بي به هانا يه كي ره واه هه ج نه كا، نه وه كه يفی خوځه تي
 ده يه وي به جووله كه يي به ري يا به گاوري نه وه خوځي له و دووه سه ر
 پشكه، به لام نه گه ر به هانا يه كي ره وای هه بوو نه وه جيا يه، وهك نه وه
 نه خوځي نه هيلئ بجئ بو هه ج، ياپيويستيه كي ناچاري نه هيلئ، ياكه ر
 به ده ستی سته مكار ريگه ي نه دا. (ئه حمه د).

١٦٠) مه رجه كاني پيويستبووني هه ج:

پيويستبووني هه ج نه م چه ند مه رجه ي هه يه :

يه گه م: ئيسلام، چونكه هه جيش وهك نويزو زهكات په رسته،
 به س په رسته شي موسولمانيش داده مه زري. به پي فه رمووده يه يش كه
 موعاذ: ده يگيرپته وه، كه ده فه رموي: هه زرمه كه ناردمي بو يه مه ن پي
 فه رمووم... له پيشا داوايان لي بكه كه شايه تي بدن: كه هه ر خودا
 خودايه و.. تادوايي فه رمووده كه كه به پي نه م فه رمووده يه هه جيش

فهرزیکه لهفهرزهکان. کهواته: حەج لەسەر بێپراوی بنه‌رەتی پێویست نابێ و داوایشی ئی ناکرێ کە حەج بکا. بەلام هەلگه‌راوه کە توانای حەجی هەبوو نیتێر لەکۆلی ناکه‌وێ. جا لەوه‌دوا ئەگەر لەحالی هەژاری دا گه‌راپه‌وه بو سەر ئیسلام، ئەوه به‌هۆی توانا بوونه‌که‌ی کاتی هەلگه‌راپه‌وه کەیه‌وه حەج ده‌که‌وێته سهری، به‌لام ئەگەر به‌ده‌وله‌مه‌ندی گه‌راپه‌وه بو سەر ئیسلام و له‌پێش ئەوه‌دا حەج بکا مرد، ئەوه له‌میراتیه‌که‌ی حەجی بو ده‌کرێ. دووه‌م: ره‌سیده‌بوون، چونکه منداڵ حەجی له‌سەر نییه، چونکه پێغه‌مبەر (درووده‌خواه له‌سهر‌به‌) ده‌فه‌رموێ: ئەم سێ که‌سه قه‌له‌مێ ته‌کلیفیان له‌سەر نیه، یه‌کێ له‌و سێ که‌سه مناله، وه‌ک له‌زن‌جیره (١٣٤) دا رابورد. دیسان حەجیش به‌قیاس له‌سەر هەموو په‌رستشیکێ تر ناکه‌وێته سەر منال. سییه‌م: هۆش، شیت حەجی له‌سەر نییه، به‌پێی فه‌رمووده‌ی: قه‌له‌می ته‌کلیف له‌سەر ئەم سێ که‌سه هەلگه‌راوه، کەیه‌کێ له‌و سێ که‌سه شیته. چواره‌م: ئازادییه، به‌نده حەجی له‌سەر نییه، چونکه پێغه‌مبەر (درووده‌خواه له‌سهر‌به‌) ده‌فه‌رموێ: هەر کۆیله‌یی حەجی کرد، له‌پاشا ئازاد کرا ئەوه حەجیکێ تری له‌سهره ! به‌پێی ئەم به‌لگه‌یه‌یش که‌ده‌فه‌رموێ: کۆیله نوێژی هه‌ینی له‌سەر نییه، جا له‌شوینێ نوێژی هه‌ینی به‌و نزیکێ یه‌ له‌سهری نه‌بێ، له‌بهر ئەوه‌ی مافی ئاگاهه‌ی به‌هۆی چوون بو هه‌ینییه‌که‌وه نه‌فه‌وتی، چۆن حەج به‌و دووری و درێژییه ده‌که‌وێته سهری؟؟ پینجه‌م: له‌توانا‌بوونه. چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێ: {وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ} . توانین دوو جو‌ری هه‌یه: یه‌کیکیان ئەوه‌یه موسوڵمانه‌که خۆی توانای حەجکردنی هه‌بێ، ئەوی تریان ئەوه‌یه خۆی

نەتوانى كەسكى تر حەجى بۇ بكا، توانىنى بەخودى خۇى ئەمانەى
پىويستە:

يەگەم: ھۆى سوارىى دەست بکەوئ چ مالى حاجى خۇيى، ياهى
كرئ بى، ئەمەيش بۇ كەسى مەرجه كەنيوانى مالى ئەوو نيوانى مەككە
ماوہى كورتكردنەوہى نويزئى يا پترئى. جا ئەگەر ماوہكە لەمە كەمتر
بوو، بەلام كابرأ بئھيز بوو نەيدەتوانى بەپئ بپروا، يادەيتوانى بەلام
تووشى زيانىكى ئاشكرا دەبوو ئەوہ لەم كاتەيشدا ولاخ مەرجه، دەنا
دەبئ بە پئ بچئ بۇ حەج.

دووہم: ئەوہيە مەسرفى چوون و گەرآنەوہى ھەبئ. مەرجه
كەولاخ و خەرجى رىگە زياد بئ لە ژيوارى خۇى و ژيوارى ئەو كەسانەى
كە ژيواريان لە سەريەتى، ھەروا زياد بن لەجل و بەرگى پىويستى خۇى و
ئەوان و لە ھەموو پىويستىيەكى تريان لەو كاتەوہ دەپروا ھەتا
دەگەرپتەوہ بۇ لايان.

بزائە ئەگەر كەسى پارەى حەجى ھەبوو، بەلام لە ھەمان كاتا
پىويستى بەژنھيان ھەبوو، لە ترسى ئەوہ نەبادا تووشى شەروالپيسى
ببئ، ئەوہ لەم كاتەدا باش وايە ژنى پئ بھيئى، نەك حەجى پئ بكا،
چونكە لەم حالەدا ژنھيان پىويستىيەكى كات ھاتوود، بەلام حەج
ماوہكەى مەودا دارە، بەلام ئەگەر مەترسى شەروالپيسى نەبوو، ئەوہ
پيشخستنى حەجەگە باشترە.

سئيەم: رىگە ئەمىن بئ، ترسى سەرومال و نامووسى نەبئ، با
ترسەكە كەميش بئ، چونكە بە ھۆيەوہ تووشى زيان دەبئ.

چۈۈرەم: ئەۋەيە ھىۋاي فرىاكەۋتنى ھەجى ھەبى، واتە: ھەجەكە كاتى ئەۋەندە مابى حاجى لە مال دەرچوۋ پېش بەسەرچوۋنى كاتى ھەج فرىاي ۋەستانى ەەرەفە بکەۋى.

جۆرى دوۋەم لە توانىن ئەۋەيە كە يەككى تر ھەج بكا بۇ مەرۇف. بۇ ئەمە مەرچە: ئەۋ كەسەي كە لەباتى كەسكى تر ھەج دەكا، زياتر لە كرى ئاسايى داۋانەكاۋ خۇى ھەجى كرىبى ۋ ھەجى نەزرىشى لەسەر نەبى. ئەۋ كەسەيشى كە يەككى تر درۋستە ھەجى بۇ بكا يەككىكە لەم دوۋكەسە: يا مردوۋە ھەجى لە ئەستۇدایە، ئەمە پېۋىستە لەۋ كەلەپوۋرەي كە بەجىي ھىشتوۋە ھەجى بۇ بكرى ۋ كەسى بنىژن ھەجى بۇ بكا، يا كەسكىكە زىندوۋە ۋ بەك كەۋتوۋە لەبەر پىرى يا لەبەرشتى تر ۋەك زەحمەتى زۆر ناتوانى خۇى بجى بۇ ھەج.

١٦١) بنياتەكانى ھەج (أركان الحج)

بنياتەكانى ھەج پېچ بنياتن:-

يەككەم: ئىحرام دابەستن، كە برىتتايە لە نىتى چوۋنە ناۋ ھەج، يا چوۋنە ناۋ ەمەرە، بۇيە ناۋنراۋە ئىحرام چۈنكە رىگە لە شتى ھەرامكراۋ دەگرى. سەر بەلگەي پېۋىستبوۋنى ئەم فەرموۋدەيەي پېغەمبەرە {مروودە خۋاد لەسەربى}: ھەموو كرىدەۋەيى بەپىي نيازۋ نىيەتەكەيەتى، ئىحرامىش سى جۆرى ھەيە: جىاجىا: (إفراد)، پشۋودان: (تەمەتۋوع) تىكەلگىردن: (قيران). راجىايى لەۋەدا نىە كە ھەريەكى لەم سى شىۋەيە رموايە، بەلام راجىايى لەۋەدا ھەيە كە كامەيان خىرتىرن.

شافیعی (رمزاه خواه لیبه) له زۆربهی کتێبهکانیدا به دهق فهرموویهتی که
حهج و عهمره به جیا جیا (افراد) خێرتن، ئنجا جوۆری پشوو و مرگرتن
(تهمهتووع) ئنجا تیکه لکردن (قیران).

شیوهکاری جیا جیا ناوایه: ههج به تهنها دابهستی و ههج تهواو
بکا نه و جا عهمره دابهستی و تهواوی بکا، شیوهکاری پشوو و مرگرتنیش
ناوایه: له میقاتی ولاتی خۆیهوه عهمره دابهستی و تهواوی بکا و نهوسا
له مهگهوه ئیجرامی ههج دابهستی. ئهم چۆنیهته یهگرتنی لهسه ره.
بۆیه پێی دهگوتری: پشوو و مرگر، چونکه لهم پشوویدا نهوهی لێی
قهدهغه بووبوو رهوا دهبیتهوه بۆی. شیوهکار (صورهت) ی تیکه لکردنیش
ناوایه: ئیجرامی ههج و عهمره پێکهوه دابهستی، کردارهکانی عهمره له
ناو کردارهکانی ههجا تیههه لکش دهکری. سهربه لگهی ئهم سێ
شیوهیهیش ئهم فهرموودهیهی عائیشهیه (رمزاه خواه لیبه) که دهفه رموی:
دەرچووین، جا هه مان بوو ههر ئیجرامی عهمره ی دابهستبوو، هه مان
بوو ئیجرامی ههج و عهمره ی به یهگهوه دابهستبوو، هه مان بوو بهس
ئیجرامی ههجی دابهستبوو، پێغه مبه ر خۆی ههر ئیجرامی ههجی
دابهستبوو (ئهحمده و شهیخان و مالیک).

بنیاتی دووهم: وهستانی چای عهرمهیه، چونکه پێغه مبه ری خوا
(دروود خواه لهسه رب) قهرهانی فهرموو، جارچییهك جاری دهدا: ههج بریتییه
له نامادهبوونی عهرمه واته: زۆربهی بنیاتهکانی ههج عهرمهیه.
وهستان له عهرمه به نهوهنده دهیتهجی که له بهشی له خاکی
عهرمه دا ناماده ببی، تهنا نهت به نهوهندهیش جیهجی دهبی که به

دوای بهندهیه کی هه لئا تو ودا بگه پئ و له عورفه وه ره تبئ، یا به دوای ههر شتیكا له وئوه ره تبئ حلییه، هه تا نه گهر به خه و تویش ئاماده ی عهرمه ببئ و خه به ریشی نه بیته وه هه تا کاته که ی به سهر ده چئ ههر بریتی ده که وئ، چونکه له کاتی خه ویشدا ته کلیف له سهر مروف ده مینئ!.

مه رچی بریتی که و تنی راوهستان له خاکی عهرمه فهدا نه وه یه:
 راوهستان وه که شیایو په رستش بئ (واته: حاجی له و کاته دا که له عهرمه راده وه ستئ نه هلی عیبادت بئ) له عهرمه له ههر شوینیكا راوه ستئ دروسته، چونکه گشتی ههر عهرمه یه، کاتی راوهستان له عهرمه فهدا ده ست پیده کا له نیوه روؤ روؤی نو هه می مانگی قوربان وه هه تا شه به قی به یانی روؤی جه زن، مه رج نیه به شئ له روؤو به شئ له شه و له وئ بمینیت وه، به لام نه گهر له روؤی نو هه ما گه یشته عهرمه فهدا سوننه ته له وئ بمینیت وه هه تا شه و دادئ.

بنیات (روگن) ی سینه م: ته و افه، واته: حه و ت جار هه ئسو و رانه به ده وری ته و او ی خانه ی خودا دا، مه به ست نه و ته و افه یه که پئی ده گوترئ ته و افی ئی فاضه، چونکه یه که گرتن هه یه له سهر نه وه که مه به ست له م ئایه ته ته و افی ئی فاضه یه: و لیطوفوا بال بیت العتیق. وه نه و فه رمو و ده یه یش که با سی بینو ئیزییه که ی صه فیه ی ها و سه ری حه زرم ت ده کا، نه وه ده سه لینی که ته و افی ئی فاضه فه رزه، که واته: نه و ته و افه روکنه، نه ک ته و افه کانی تر، وه ک ته و افی قو دو و م ته و افی ویدا ع، واته هه ئسو و رانی گه یشته جئ و هه ئسو و رانی مائئا وایی.

۱۶۲) نه رکه کانی هه لسووران:

پیوستیه کانی ته واف:-

پیوستیه کانی ته واف چهند شتیکن: یه کیکیان پاکیه له بیده سنوژی و له له شپیی، وه له پیسی له شو بهرگو و جیگه.

یه کێ تریان: داپوشینی شهرمگای کاتی نوێزه به جلیکی پاک، له کاتی ته وافا، پێغه مبهرا (درووه خواه له سه ربنا) دهفه رموی: ته وافی به یتیش به نوێژ دادهنری، ته نیا نه وهنده هیه له ته وافا خودا ریگهی قسه کردنی داوه، جا نه گهر ته وافکهر له کاتی ته وافا، قسه یکرد با هر قسه ی باش بکاو بهس. عائیشه ییش (رهزاه خواه لیبه) دهفه رموی: که گه یستمه مه کهه بی نوێژ بووم، ئیت نه ته وافی به یتیم کردو نه سه فاو مه پروه مکرد، وه عهرزی حه زرمکرد که حاله وایه، فه رمووی: ههر چی حاجی دهیکا تۆیش بیکه، به لām ته واف مه کهو به گردی به یتا هه لمه سووړی تا پاک ده بیته وه له بی نوێژی و خۆت پاک ده شوړیت. (دانهر دهفه رموی: ئهم گوفتو گوێه له نیوانی نه سمائی کچی عومه ریش و پێغه مبهردا (درووه خواه له سه ربنا): رووی داوه، به لām ئهمه ی من نووسیومه له سه حه یه یندا هه یه و پتر جیگهی متمانه یه — وه رگیڤ).

جا نه گهر له ناو ته وافدا ده سنوێزه که ی شکا، له سه ر فه رمایشتی دروست، پیوسته گورج ده سنوێژ بگریته وه وه له سه ر ژماره ی پێشوه وه ته وافه کانی ته واو بکا، گوتراویشه: پیوسته سه رله نوێ له نووکه وه له ته وافه که ی تی هه لچیته وه.

یه‌کئی تریان: ریژلیگرتنه لهو جهوت جاره که به‌گردی کابه‌دا ده‌سوورپٚته‌وه له‌سهر ئهم شیویه: له سهره‌تای سوورپانه‌وه‌کانه‌وه هه‌تا ته‌واو بوونی ههر جهوتیان هه‌موو خانووی که‌عبه بخاته لای چه‌پیه‌وه، وه له به‌رابهری جه‌جهرول نه‌سووده‌وه ده‌ست پی‌یکا.

یه‌کئی تریان: ئه‌وه‌یه له‌کاتی هه‌موو سوورپانه‌وه‌کانا هه‌موو له‌شی له‌دمره‌وه‌ی هه‌موو که‌عبه‌بئ، جا نه‌گهر که‌سئ له‌سهر ئه‌و زیاده لادیواره‌وه رۆیشت، که له زهمانی عه‌بدو‌ل‌لای کوری زوبه‌یردا دزراوه‌ته‌وه له بناغه‌ی دیواری که‌عبه ئه‌وه ته‌وافه‌که‌ی دانامه‌زری، به‌ههر چوار دهوری بناخه‌ی که‌عبه‌دا کوته دیواری هه‌یه، نووساوه به که‌عبه‌وه، به‌قه‌د دووس‌یه‌کی باسک (ذراع) ئ له زه‌وی به‌رزه، ده‌ق ده‌لٚتی گهر‌دانه‌یه له گهر‌دنی بناغه‌ی به‌یتا به کوردی پی ده‌گوترئ: هه‌زاره، به‌عه‌ره‌بی پی ده‌گوترئ: شاذمروان، په‌راویزی به‌رگی که‌عبه‌ی لی‌چه‌سپ ده‌کری، ئهم ئه‌ندازه‌یه له‌کاتی خۆیدا که قوریش به‌یتیان دروست کرد‌وته‌وه، له دیواری که‌عبه‌یان دزیوه‌ته‌وه، له‌بهر ده‌ست‌کورتی، که‌واته: ئهم کورته دیواره خۆی و هه‌وا‌ی سهر‌بانه‌که‌ی هه‌تا سهر‌سهر‌وه به‌ش‌یکه له که‌عبه، له‌بهر ئه‌وه ئه‌گهر که‌سئ ته‌واوی له‌شی، یا به‌شئ له له‌شی، وه‌ک ده‌ستی، یا سهری، له‌کاتی ته‌واف و هه‌ل‌سوورپانا، له‌سهر سهر‌بانی ئه‌و کورته دیواره‌بی، ئه‌وه ته‌وافه‌که‌ی دانامه‌زری، ته‌نانه‌ت له‌کاتی ما‌چ‌کردنی به‌ردمه‌شه‌که‌و دیواری که‌عبه‌دا، ده‌بی هه‌ردوو پی له جی‌گه‌ی خۆیان چه‌سپ ب‌کاو له پاش ما‌چ‌کردنه‌که ر‌یک له شو‌ینه‌که‌ی خۆیدا رابوده‌ست‌یه‌وه، هه‌تا سهر و ده‌ستی ب‌که‌ونه‌وه دیوی دمه‌روه‌ی سهر‌بانی ئه‌و کورته دیواره، ئه‌وسا هه‌ل‌سوورپانه‌که‌ی ده‌ست پی ب‌کاته‌وه! هه‌روا ده‌بی

تہواوی لہشی تہوافکمر لہ دمرہوہی حیجری ٹیسماعیل بی، چونکہ پیغہمبہر (مرہومہ خواہ لہسہربہ) لہ دمرہوہی حیجر تہوافی دہکرد.

یہکئی تریان: نہوہیہ دہبی ہموو تہوافہکان لہناو حہوشی مزگہوتہوہبی، چونکہ مزگہوتہکہ ہمووی حہرمو بہستہ، جا لہہر کوئیہکیدا بسوورپتہوہ دروستہ.

یہکئی تریان: ژمارہی ہہٹسورانہکانہ، کہ مہرجہ دہبی حہوت تہواف بن. لہسہر فہرمایشتی دروست یہک لہ شونیہکی (موالات) فہرز نیہ، بہلکوو سوننہتہ. سوننہتہ لہناو تہوافہکانا ہر خہریکی یادی خودابی! عہدوللای کوری سائب (رہزہ خواہ لیبہ) دمفہرموی: ژنہوتم لہ زاری پیروزی پیغہمبہری خوا (مرہومہ خواہ لہسہربہ) لہ نیوانی گوٹشہی یہمانی و حہجہرو لئہسوہدا دہیفہرموو: (ربنا آتنا فی الدنیا حسنۃ و فی الآخرۃ حسنۃ و قنا عذاب النار): خودایہ! نہی پہرومردگاری میہرہبان! ہم لہ جیہاناو ہم لہ دواروژدا چاکمان بؤبکہو بہشی باشمان بدہری، وہ لہ سزای ٹاگر بمانپاریژدہ. (ئہحمہدو ئہبو داوودو نہسائی گیراویانہتہوہ، ٹیبنو حبیبان و حاکم بہ دروستیان داناوہ). ئہبو ہورہیرہیش (رہزہ خواہ لیبہ) دمفہرموی: کہسی حہوت جار بہ دموری خانہی خودادا ہہٹسوری و قسہی تر نہکا جگہ لہم نزایہ، دہ خراپہ لہ خراپہکانی کوپردہکریتہوہو دہ چاکہی بؤ دمنووسری و دہ پایہیش پی بہرز دہبیتہوہ، نزاکہیش نہمہیہ: (سبحان اللہ والحمد للہ ولا الہ الا اللہ واللہ اکبر ولا حول ولا قوۃ الا باللہ) خودا خودایہکی پاک و پیروژدہ، سوپاس و ستایش ہر بؤ خودایہ، ہر یہزدانی پاک خودای

راست و دروسته و خودای ترنیه خودا له هه موو که سئ گه وره تره، دهسته لات و هیژیش هه به دهستی خودایه. (ئیبینو ماجه). عائیشه یش (ره زاه نوا له لیبین) دهفه رموی: پیغه مبهه (درووده نوا له سه ربین) دهفه رموی: هه لسوورانی دهوری خانه ی خودا و هاتوچۆ له ناوهندی صه فاو مه پرودها و ره جمی شهیتان، بو ئه وه دانراون که هه میسه یادکردنی خودای گه وره پایه دار بئ (ئه بو داوودو حاکم).

بنیاتی چواره م: هاتوچۆ نیوانی صه فاو مه پرویه، به پئی کردنی پیغه مبهه خۆی، پیغه مبهه (درووده نوا له سه ربین) له کاتی هاتوچۆ نیوانی صه فاو مه پرودها به ردهم راگردنه وه فه رموی: ئه م هاموشۆیه به هه راگردن ئه نجام بدهن، چونکه خودای گه وره ئه م هه راگردنه ی له سه رتان نووسیوه، وه کی تریش ئه مه خواپه رستییه کی تایبه ته، له کاتی هه ج و عه مردها ده کری. مه رجه که ئه م راگردنه له دوا ته وافیکی درووسته وه بئ، ئیتر خوا ته وافی ئیفاضه بئ، یا ته وافی هاتن (طواف القدوم) بئ، هه روا ریزلیگرتن مه رجه، له سه ر ئه م شیومه: له صه فاوه دهست پئیکا، هه تا ده گاته مه پروه، وه جهوت جار هاتوچۆبکا له نیوانی صه فاو مه پرودها، رویشتنه که ی جارێک و گه رانه وه که ی جارێک، چونکه پیغه مبهه (درووده نوا له سه ربین) ئاوا ده کرد، له م هاتوچۆیه دا پاکی و پۆشینی شه رمگا و مه رجه کانی تری نوێژ مه رج نیه، ئه م هاتوچۆیه به سواریش ده بئ، به لام به پیاده یی خیرتره، نه کردنی ئه م بنیاته به سه ربپینی ئاژه ل پرنا بیته وه، به بئ کردنی شی نابئ ئیحرام بشکینئ.

بنیاتی پینجه‌م: تاشینی یا کورتکردنه‌وی مووی سهره، چونکه یه‌زدانی مه‌زن دم‌فه‌رموی: {مُحَلِّقِینَ رُؤُوسَکُمْ وَمُقَصِّرِینَ}: چونکه پیغه‌مبهر (دروودی خواد له‌سهریځ): فه‌رمووی: رحمته‌تی خوا له‌و که‌سانه‌بی که له‌پاش ته‌واو‌کردنی حه‌ج و عه‌مره سهری خو‌یان ده‌تاشن، یارانیش عه‌رزیان‌کرد: ئه‌ی پیغه‌مبهری خودا! رحمته‌ت بکه له‌و که‌سانه‌یش که له‌پاش‌کردنی حه‌ج و عه‌مره مووی سهریان کورت ده‌که‌نه‌وه؟ پیغه‌مبهریش (دروودی خواد له‌سهریځ): فه‌رمووی: رحمته‌تی خودا له‌و که‌سانه‌یش بی که مووی سهریان کورت ده‌که‌نه‌وه. (شه‌یخان) سهرتاشین و کورت‌کردنه‌وی موو هه‌ردوو لایان بو‌ پیاوو ژن دروستن، به‌لام بو‌ پیاو سهرتاشین و بو‌ ژن کورت‌کردنه‌وه باش‌ره، لای که‌می کورت‌کردنه‌وه بو‌ پیاوو ژن هه‌لپاچینی سی مووه، کاتی موو هه‌لپاچین بو‌ حاجی له‌ پاش به‌رد فرده‌دانه بو‌ کو‌گابه‌ردی جه‌مره‌تولعه‌قه‌به، وه بو‌ عه‌مره‌که‌رو حاجی پشوو وەر‌گر له‌پاش هه‌را‌کردنی نیوانی صه‌فاو مه‌روه‌یه، بو‌ که‌سی‌کیش ئاژه‌لی دیاری به‌یتی پی بی له‌پاش سهر‌برینی ئه‌و دیاری‌یه له‌ مینا، بو‌ حاجی، وه له‌ مه‌روه بو‌ عه‌مره‌که‌ر، به‌لام ئه‌وه‌یشمان له‌یاد‌بی که کاتی سهر‌برینی دیاری به‌یت، کاتی سهر‌برینی قوربانیه، که بر‌تییه له‌ چوار رۆژه‌که‌ی جه‌ژن. ئه‌و که‌سه‌یش که سهری مووی پیوه نه‌بی هه‌ر سوننه‌ته جه‌قو به‌ئینی به‌سر سهریا.

١٦٣) پیوستیه‌کانی حه‌ج - ئه‌رکه‌کانی حه‌ج:

له پێشهوه گوتمان بنیاته‌کانی حه‌ج پێنجن و قسه‌مان لێکردن ئیستا ئه‌رکه‌کان (واجبات)ی حه‌ج روون ده‌که‌ینه‌وه، جیایی نیوانی بنیات و ئه‌رك ئه‌وه‌یه: حه‌ج به‌بێ کردنی بنیاته‌کانی دانا‌مه‌زری، ئه‌گه‌ر هه‌رکامێ له‌و بنیاتانه‌ فه‌وتان حه‌جه‌که پووج ده‌بیته‌وه، به‌ سه‌ربرپینی ئازهل تۆله‌ی ناکرێته‌وه، به‌لام حه‌ج به‌بێ کردنی ئه‌رکه‌کانیشی داده‌مه‌زری، ئه‌گه‌ر ئه‌رکیکی فه‌وتا به‌سه‌ربرپینی ئازهل تۆله‌ی بو‌ ده‌کرێته‌وه.

پیوستی یه‌که‌م:-

ئیحرام دابه‌ستنه. پیوستیه‌کانی ئیحرام دابه‌ستن سێ شتن:

یه‌که‌م: ئیحرام به‌ستنه له‌کات و شوینی دیاریکراوه‌وه بو‌ ئیحرام دابه‌ستن. جا ئه‌گه‌ر له‌ نیشانگای ئیحرام به‌بێ ئیحرام دابه‌ستن تیپه‌ر بوو، ئه‌گه‌ر ده‌ستی نه‌کردبوو به‌ کرداره‌کانی حه‌ج و عه‌مه‌ره، ئه‌وه له‌سه‌ریه‌تی که‌ بگه‌رێته‌وه بو‌ نیشانگا‌که‌و له‌وئ ئیحرام دابه‌ستی، هه‌تا ئه‌گه‌ر له‌ پاش تیپه‌ر‌بوون له‌ نیشانگا (میقات مکانی) ئیحرامی دابه‌ستبوو، ماده‌م ده‌ستی نه‌کردوو به‌ کرداره‌کان، به‌س ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره‌ که‌ بگه‌رێته‌وه بو‌ نیشانگا‌و له‌وئ ئیحرام دابه‌ستی، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌گه‌راپه‌وه، یا پاش ئه‌وه‌ گه‌راپه‌وه که‌ به‌و ئیحرام دابه‌ستنه‌ ناته‌واوه ده‌ستی کردبوو به‌ کرداره‌کان، ئه‌وه‌ خوینیکی له‌سه‌ره، واته‌: له‌ که‌فاره‌تی ئه‌م سه‌رپێچیه‌دا ده‌بی ئازهل سهربرپێ بو‌ هه‌زارانی مه‌که‌که، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ بیریشی نه‌بووبێ یا به‌هه‌له‌ له‌ نیشانگا تیپه‌ر‌بووبێ هه‌روایه،

ئەو ھەندە ھەيە لەم دوو کاتەدا گوناھى لەسەر نىيە. چاکتر وایە لە سەر ھەتای نیشانەگاوە ئیجرام دابەستى، ھەتا ماوەى رێگە کە بە ئیجرام ھەوە بېرى، بەلام بۆ نیشانگای ذولحولە یفە واباشە لەو مزگەوتە ھەو ئیجرام دابەستى کە پێغەمبەر (ﷺ) خواھ لەسەر بێ: ئیجرامى لێو ھەستوو.

بزانن کە نیشانگا دوو جۆرە: کات و شوین، کاتى ئیجرام دابەستن بۆ ھەج مانگی شەشەلان و ناوجەژنان و دەشەوى یەكەمى مانگی قوربانە، دواشەوى شەوى جەژنە، لەسەر فەرمايشتى دروست، بەپێى ئایەتى: { الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ - سورة البقرة - ۱۹۷/۲ }. واتە: کاتى خەریکبوون بە کردەو ھەکانى ھەج ھەو ھەند مانگیكى ئاشکراو دیاریکراو، وە بەپێى ئایەتى: { يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ - سورة البقرة - ۱۸۹/۲ } ئەمە کاتى دابەستنى ھەج بوو، وە بە درێژایى سأل ئیجرام بۆ ھەمرە دادەبەستى، چونکە زاناگان یەك ران لەسەر ئەو ھەو ھەمرە ھەموو کاتى دروستە، لە بارەى نیشانگای شوینیش ھەو ئاوايە: ئەو ھەو نیشتهجێ مەككەيە - ئیتەر چ خەلکى مەككەبى، چ خەلکى شوینیكى تری - ناوشارى مەككەيە، گوتراویشە: مەككەو ھەموو بەستى مەككە نیشانگایە بۆ ئیجرام دابەستن، واتە: نیشتهجێ مەككە لە مالى خۆیەو ئیجرام دادەبەستى. بۆ ئەو ھەیشى کە نیشتهجێ مەككە نەبى، سەرنج دەدەین: ئەگەر مالاكەى دەكەوتە نیوان مەككەو نیشانگای ئیجرام دابەستن ھەو ئەو لە ھەرگای مالى خۆیەو ئیجرام دابەستى، خواھ گوندنشینی، یا

كۆچبەرى بىۋ ھەوار نشىنبى، ئەگەر مائەكەى دوورتىبوو لە
نیشانگان، ئەو نیشانگانەى يەككە لەم پىنج شوپنە:

يەكەم: بۆ ئەو كەسەى كە لە مەدىنەى نازدارەو ھاتىبى
ذولھولەيفە، كە ئىستا ناودارە بەپىرى عەلى، كە دو قۇناخ لە مەككەو
نوورە.

دووم: بۆ ئەو كەسەى لە شامو مىصرو مەغرىبەو ھاتىبى
جوحفە.

سېيەم: بۆ ئەو كەسەى لە تىھامەى يەمەنەو ھاتىبى يەلەم لەمە.

چوارەم: بۆ ئەو ەى لە نەجدى يەمەن و نەجدى حىجازەو ھاتىبى
قەرەنە. ئەم چوارەيان پىغەمبەرى خوا (دروودە خوا لەسەربى) لە فەرموودەىەكا
دەست نىشانى كردوون و بە دەق ناوى ھىناون، لە كۆتايى ئەو
فەرموودەىەكا دەفەرموئ: ئەم شوپنەنە جىگەى ئىحرام دابەستىن بۆ ئەو
كەسانەى كە دىن بۆ ھەج و عەمرە، لە خەلگى ئەم ولاتانەو لە خەلگى
ولاتانى تىرىش كە بەسەر ئەم شوپنەنەدا دىن بۆ ھەج و عەمرە، وە كەسى
لەم شوپنەنە نرىكتىبوو ئەو جىگەى ئىحرام دابەستىن لەو شوپنەو
كە دەكەوئتەرپ! تەنەت خەلگى مەككە لە مەككەو ئىحرام دابەستىن.

پىنجەم: وە بۆ ئەو ەى لە خۆرھەلاتەو ھاتىبى، وەك عىراقو
خۇراسان زاتوعىرقە. لە فەرموودەىەكا دەفەرموئ: پىغەمبەرى خوا
(دروودە خوا لەسەربى) زاتوعىرقى دىارى كردوو بۆ جىگەى ئىحرام بەستىن
خەلگى عىراق. (ئەحمەد/د/ن - سند صحيح). گوتراوئشە: عومەر بە
تىكۆشان واتە: بە اجتھاد زاتوعىرقى بۆ خەلگى عىراقو خۇراسان دىارى

کردوو. جا وهك گوترا ههركهسئ ویستی بچئ بۆ چهج و عهمره، وه ئیجرامی دانهبهست ههتا له نیشانگا رتهبوو، وهبهو ئیجرامه ناتهواوه کردارئ له کردارهکانی چهج یا عهمره ی کرد، خوا ئه و کرداره فهرزی یا سوننهت، ئه وه خوینیکی دهکهوئته سهر، که بریتییه له کاوریکی یهك سائه، یا له چتیر بزنیکی دووسائه. چونکه پیغه مبه ر (درووه خوا له سهر بئ) دهفه رموئ: ههركهسئ کردارئ له کردارهکانی چهج و عهمره نهکا خوینیکی له سهره. (ئیبنو عهبابس به مرفووعی و به مهوقوفی گیراویه ته وه).

بئویستی دووه م:

رهجمکردنی شهیتانه له سهر ئه م شیوهیه: له رۆزی یه کهمی جهژندا ههوت بهرد فرئ ددهن بۆ کۆگا بهردی جهمره تولعه قه به، له رۆزی دووه م و سییه م و چواره می جهژنا (که ناوداران بهسی رۆژه ی ئه یاموته شریق) بهرد فرئ بدنه بۆ سهر هه رسئ کۆمه ئه بهرده که، بۆسهر هه ر یهکیکیان ههوت بهرد، جا ئه گه ر کهسئ له رۆزی دووه ما رهجمی شهیتانی کردو ویستی له خاکی مینا درچئ له پیش خورئاو ابوونا ئه وه دروسته و مانه وه ی شهوی سییه می له خاکی مینادا له کۆل دهکهوئ، هه روا رهجمکردنی رۆژه کهشی.

بزانی ژماره ی بهردی هه موو رۆزئ له م سئ رۆژه بیست و یهك بهرده، مه رجه بهریز بهردهکان فرئ بدا له سهر ئه م شیوهیه: ئیبنو عومه ر (رهزای خوا لئیب): دهیغه رموو: پیغه مبه ر (درووه خوا له سهر بئ) که رهجمی شهیتانی دهکرد له سهر ئه م شیوهیه دهیکرد: یه کهمجار ههوت بهردی

فرئ دَدا بۆ كۆگا بهردەكەى ئەولای مزگەوتەكەى میناوه، لەپاش
 هەلدانی هەموو بەردئ ئەللاھو ئەكبەرى دەکرد، دەیفەرموو: (الله أكبر،
 الله أكبر، لا اله الا الله والله أكبر، الله أكبر، والله الحمد) ئینجا
 دەچوو و پێشەوو بەردو رووگە رادەووستا و هەردوو دەستی
 بەرز دەکردەوو دەستی دەکرد بە نزاکردن و بەپێو زۆر دەپارایەوو
 لەویدا، ئینجا دەرویشت بۆ كۆگابەردی دووهم، كە ناودارە بە كۆمەلەى
 ناوەرپاست (واتە: جەمرەتول وسطا) وە حەوت بەردی فرمەدا بۆ ئەو
 میلەیش و لەپاش تیگرتنى هەموو بەردئ ئەللاھو ئەكبەرى دەکرد، ئنجا
 بەلای چەپا لەلای شیوەكەو دادەپەری و بەردو رووگە رادەووستا و
 هەردوو دەستی بەرز دەکردەوو دەستی دەکرد بە پارانەوو، ئینجا
 دەرویشت بۆ كۆگابەردەكەى لای عەقەبەوو حەوت بەردی فرئ دَدا بۆ
 ئەم میلەیش، وە لەپاش تیگرتنى هەربەردئ ئەللاھو ئەكبەرى دەکرد،
 نیتەر دەگەرایەوو لەوئ نەدەووستا. (بوخارى/ ئەبوداود).

دەبئ شیوەى هاویشتنەكەى بە جوړئ بئ پێى بگوترئ فریدان،
 ئەگەر بەردەكەى هەلگرت و داینا لەناو كۆگا بەردەكەدا، لەسەر
 فەرماشتى دروست ئەو حسیب نیه، چونكە بەو ناگوترئ تیگرتن،
 مەرجه مەبەستى لە تیگرتنەكەى فرەدانى بۆ كۆگابەردەكە، جا ئەگەر
 بەردىكى هەلدا بە حەواداو كەوتە ناومیلەكەو ئەو حلیب نیه، مەرجه
 كە بەدەستى تێى بكړئ، ئەگەر بەقاج تیگرت، یا بەكەوان، یا بە بەردە
 لاستىك حلیب نیه، مەرجه ئەو حەوت بەردە كە فرئ دەدریته سەر
 كۆگابەردەكان یەكەیهكە فرئ برریت، وە نابئ لە جیاتى شتى تر فرئ
 بدرئ، ئەگەر دوو بەردى بە یەكجار تیگرت وە هەردوو بەردەكەیش

کهوتنه ناکوگاگهوه ئهوه به یهك بهرد دادهنری، ههروا نهگهر چهوت بهردیش به جارئ تیڤگری، نهگهر لهبهر نهخووشی یا له بهرشتی تر نهیتوانی خوئی رهجم بکا، بوئی ههیه که یهکی بکا به وهکیل، مهرجه که جیگرهکه بهردی خوئی فرهدابئی، ئهوسا بهردی موکلکهی فره بدا دهنه دروست نیه.

پیتویستی سییه م:

مانهوهی شهوه له موزدهلیفه.

پیتویستی چواره م:

مانهوهی شهوهکانی پاش جهژنه له مینادا.

پیتویستی پینجه م:

خوپاراستنه لهو شتانه که بههوی ئیجرامهوه چهرام دهبن لهسهه حاجی (له ئهصلهکهدا دهفهرموی: سییه م سهرتاشین یا کورت کردنه وهیه، چواره م پینجهمیش باس نهکراوو، من لهبهر روونی و ئاسانی ئاوام نووسی، وه له شهریعهتی ئیسلامی ماموستا مهلا عهبدولکههریمی موده ریهوه نهقلمکردن - وەرگیر).

١٦٤) ههجي ژن:

حهج لهسهه ژنیش وهك پیاو فهرزه، بهلام سههرهراي مهرجه پيشینهکان مهرجه که ژن میردی، یا کهسیکی خوئی له گهلابی، یاخود کۆمهله ژنیکی باوه پیکراوین، با خوئی (مههره م) یشیان لهگهڵ نهبی، کۆگر (ضابطه) ی خوئی نهوهیه: به هیچ جوړئ ههتا ههتایه ماره ی لئی

نەيى، بەھۋى رىشتەى خىزمىيەتى يا ژن و ژنخوازى يا شىروخواردنەوہ.
ئىبنو عەبباس {مراہ خواہ لىبہ} دىفەر موى: ھىچ ژن و پىاويىكى بىيانى دوو
بە دوو بەبى خۋىي ژنەكە لەگەل يەكا كۆنەبنەوہ، ژنىش لەگەل خۋىيدا
نەبى نەچى بۆ سەفەر، پىاويىكىش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! من
ژنەكەم دەچى بۆ ھەج و خۋىشم ناو نووس كراوم بۆ ئەو غەزايە؟
فەر مووى: دەخۋىشت بىرۆ لەگەل ژنەكەتا ھەج بكە. (بوخارى/ موسلىم)
يەحيى كورى عباد دىفەر موى: ژنىكى خەلكى رەى كاغەزىكى نووسى بۆ
ئىبراھىمى نەخەى، لىي پىرسى: من ھىشتا ھەجى فەرزم نەكردووه، كە
يەكەم ھەجەو پىي دەلېن: ھەجى ئىسلام وە دەولەمەندىشم، خىزمى
خۋىشم نىە كە لەگەلما بى بۆ ھەج؟ يەحيا وەلامى بۆ نووسىيەوہ: تۆ
مەھانەى رەوات ھەيە لەبەر ئەوہ ھەجەت لەسەر نىە.

١٦٥) سوننەتەكانى ھەج:

يەكەم: كىردنى ھەج بەجىا، چۆنىتى ئەم جۆرە لە ھەج لە
پىشەوہ رابوورد.

دووہم: لەبەيكە كىردنە، بەم شىوہىە: (لبيك اللهم لبيك، لبيك لا
شريك لك لبيك. ان الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك).
سوننەتە لەگەل نىتەكەيدا لە بىبەيكە بكا، چونكە پاشىنان واپان نەقل
كردووه لە پىشىنان، سوننەتە لەپاش ئىحرام دابەستىن زۆر خەرىكى
لەبەيكەكردن بى، بە تايبەتى لەكاتى گۆرانى وەزەدا، وەك سواربوون و
دابەزىن و سەرگەوتن بۆ شوينى بەرزو داپەرىن لە شوينى بەرزەوہو

تیکه لیبوون له گه ل کومه لدا، له کاتی داهاتنی شهوو هاتنی رۆژدا، له کاتی
 بېنویژی و له شپیسو و زه یستانی شدا له ببه یکه زورکردن سوننه ته، هه روا
 له مزگه وتی ئه لخیفداو له مه سجیدولحه رامدا، به لام له کاتی ته وافی
 قودوم و له ته وافی سه فاو مه روه دا ته لیبیه کردن سوننه ت نیه، چونکه
 ئه مانه ویردی تایبه تی خو یان هه یه، هه روا له ته وافی ئیفاضه و ته وافی
 مائئا واییدا له ببه یکه نه کات، چونکه کاتی به سه رچوو، چونکه کاتی
 له ببه یکه کردن له گه ل رجمکردنی شه یتان له جه مه رته تولعه قه به
 به سه رده چی. سوننه ته بو پیاو نه ک بو ژن ده نگ له له ببه یکه کردن
 هه لپړ، سوننه ته که له ببه یکه ی ته واکرد سه لاوات له سه ر پیغه مبه ر
 (دروود خوا له سه رب) بدا، وه داوای به هه شتو ره زامه ندی خودا بکا، وه
 په نابگری به خودا له ناگری دۆزه خ! ئه و جا به ئاره زووی خو ی نزابکا،
 له کاتی ته لیبیه دا باقسه نه کا، سلا وکردن لی له وکاته دا ناباشه، به لام
 ئه گه ر که سی سلاوی لیکرد وه لامی ده داته وه.

سییه م: ته وافی هاتن، که ناوداره به ته وافی قودوم، چونکه ئه م
 ته وافه دیاری (تجیه) ی به یتولحه رامه. له سه حیحی موسلیمدا
 ده فهرموئ: پیغه مبه ری خوا (دروود خوا له سه رب) که ته شریفی گه یشه
 مه که ته وافی به یتی کرد.

به لام ئه گه ر عه مره که ر ته وافی عه مره یکرد، بری ته وافی هاتن
 ده که وئ، هه ر وه ک چو ن کردنی نو یژی فه رز بری تیی نو یژی دیاری
 مزگه وت ده که وئ.

چوارهم: شهومانه وه له موزدهليفه، به وه دهپته جي که زوربهی شهو لهوئ بئ، رافيعی وا دمه رموئ: گوتراویشه: دپته جي بهیه ک جاورووگان له پاش نیوه شهو، نهو ویش (رهمته خواه لیب) نه مه به له بارتر دزمانئ.

پینجه م: دوو رکات سوننه تی ته وافی فهرزه، هه ندئ ده فهرموون نه م دوو رکاته فهرزه، به لام قسه ی دروست نه وهیه که سوننه ته و فهرز نیه، چونکه له فهرمووده یه کی شه یخه یندا دمه رموئ: پیاوئ له باره ی نیسلامه وه پرسپاری هه بوو، پیغه مبه ریش (درووه خواه له سه رب) فهرمووی: له شه وو رۆژیکا ده بئ پینج نوپژ بکه ی، پیاوه که گوتی: باشه نوپژ ترم له سه ره یان؟ فهرمووی: نه، نوپژ ترت له سه ر نیه، مه گهر به ئاره زووی خۆت نوپژ سوننه ت بکه ی⁽¹⁾.

⁽¹⁾ لیته دا نمر ده فهرموئ: خامسها: (رکعتا الطواف (أی طواف الفرض) لقوله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (خمس صلوات في اليوم وليلة) تا کوتایی فهرمووده که. دیاره که نه مه نیختصار تکی زۆر موخیله بۆ نه م عیبار ته ی کیفایه که، که ده فهرموئ: (ورکعتا الطواف.. واختلف في رکعتی الطواف.. فقیل بوجوبهما والصحيح عدم وجوبهما لقوله عليه الصلاة والسلام: (خمس صلوات.. الخ)، جا له بهر نه وه ناچار بووم که راستی بکه مه وه. له راستیدا من به ش به حالی خۆم نه گهر شاره زاییه کی باشم نه بوایه له حدییدا، وه نه صلی حدیپ و مه سه له که م له سه ر چاره کاندئا نه دۆزیایه ته وه له م تهرجه مندا تووشی هه له ی گهره که موره ده بووم، چونکه به راستی ایجازی محلی زۆر تیادایه، نه وه شه خه لکه له کوئ له م هه مه که مه ته ل و برووسکو هیماو ره مزو ناماژه یه تیده گا.. نه گهر که سینکی به ویردان نه صله که و تهرجه مه که به را به ر بکا، نه وسا بۆی ده رده که کوئ که زۆر شوین له نه صله که وه ک هه واله کردن و مه ته ل داهیتان وایه. فهرموو

شەشەم: شەو مانەوہ لە خاکی مینا لە روژی جەژن و سێ روژەکانی دواى جەژندا. بەوہ دیتەجێ کە زوربەى شەوہکان لەوێبێ.

حەوتەم: تەوافی مائاوايى، کە بریتییە لە دواشت کە حاجی دەیکا، دەگیرنەوہ: عومەر (ەزراە خواہ لێبە) دھفەرموئ: دواھەمین کردارەکان تەوافی بەیتە (مالیک لە مووہطادا دەیگیریتەوہ).

١٦٦ خۆ رووتکردنەوہ لە جلو بەرگی دووراو:

راحیايى ھەيە لە نیوانى زاناگاندا کە ئایا خۆ رووتکردنەوہى پیاو لە جلو بەرگی دووراو، سوننەتە یا پێویستە، ھەندئ دھفەرموون: فەرزە، ئەمە برپاری رافیعی و نەوہوییە، کەسانی تر ھەن دھفەرموون: سوننەتە، ئیسنائى دھفەرموئ: ئەم رایە بەجییە.. جا کاتى خۆى رووتکردوہ سوننەتە دوو پارچە بەرگی سەپی تاییبەتى (ئیزارو ریداء) بپێچێ بە خۆیەوہ، جووتى سۆلێش لەپێ بکا، ئیبنولونذیر دھفەرموئ: چەسپیوہ کە پێغەمبەر (درووہ خواہ لەسەرە) دھفەرموئ: کە ئیحرام دادەبەستن بەشتە مالیکى سەپی و بەرکۆشیکى

چى لەم عیبارەتە تێ دەگمى: (الواجب الثانى: رمى الجمار الثلاث ثلاث مرات أيام التشريق الثلاثة غير جرة العقبة فانها ترمى اليها سبع حصيات فقط!!) کە ئەمە جۆرە تەحریفیکە بۆ کیفایە کە. دھفەرمو، تەرجەمە کەى لە زنجیرە (١٦٢) دا بۆتەسەوہ، ھەتا راست و دروستى ئەم روونکردنەوہیەت بۆ روون بێتەوہ.

- وەرگیر -

سپي بېوښن له گهڼ جووتی شولدا. له بوخاری شهریفیشدا دمفهرموئ: پیڅه مبهري خوا (دروېده خوا له سهرېږه) که ئیحرامی دمه به ست، ئیزارو ریدائیکی دمېوښی، هه روا هاوړیکانیشی. (موسلیم) بهرگی سپیش بو ئیحرام به پیی ئهم فهرمووده یه: پیڅه مبهري (دروېده خوا له سهرېږه) دمفهرموئ: (البسوا من ثيابکم البیاض.. الحديث)، ته رجهمه که ی له زنجیره (۱۰۲) دا رابورد. بو ئیحرامدار جلی رهنګکراو ناپه سهنده، وه سوننه ته له پییش ئیحرام دابه ستندا دوو رکات نوږزی سوننه ت بکا، به نیازی سوننه تی پییش ئیحرام، له رکاتی یه که مدا {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} ه بخوینئو له دوو ده ما {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} هه تا نه گهر له مکاته دا نوږزی فهرز بکا بریتیی ئهم سوننه ته ده که وئ.

۱۶۷) نهو شتانه ی نادرستن بو نهو که سه ی له ئیحرام دابی:

نهو شتانه که نادرستن له سهر مروږ له ئیحرام داده شتن:

یه که م: له بهر کردنی جلی دووراو.

دووه م: نهو ده که پیاو هه موو سهری، یا ههنديکی داپوښی.

سپیه م: نهو ده یه که ئافرمت رووی خوئی داپوښی. جا کاتی پیاو ئیحرامی به ست ئیتر نابی، زیاد له بهرگی ئیحرام شتی تر له بهر بکا، خوا دووراو بی وهک کراسو دمېی و که واو شتی وا، یا چنراوبی وهک فانیله، یا هوئراوبی وهک کراسی زریه، وه نابی سهری به کلاوو میژمرو

شتی وا داپوښی، به لکوو دهبی قه ناعت بکا به تهنه نهو دوو خاولیه
 گورهیه. له سه حیهیندا ددهرموی: ئیبنو عومەر {ره راه خوايان لیبه}
 فهرمووی: بپاوی گوتی: نهی پیغه مبهری خوا! بهرگی ئیحرام چیه بو
 کهس له ئیحرامدا بی؟ فهرمووی: میزرو کراس و دهرپی و خوف له بهر
 نهکا، نه گهر کهس جووتی سوئی (وای) دهست نه کهوت (که هه موو
 په نجه کانی به دهر وه بی) نهوا با جووتی خوف (له خوار
 قاپه ره قه لیه وه بریته وه) نهوا له پیان بکا، وه هر بهرگی
 زمعه ران و وهرسی پیوه بی له بهری مه کهن.

ده لاین: نه گهر کهس سوئی دهست نه کهوت دروسته جووتی خوف
 له پیبکا، وه نهیشی بریته وه قهیناکا، به لام واباشه بیکات به سه ریپوه،
 گوايه فهرمووده کهی برینه وهی خوف له قاپه ره قه لهدا، بهم فهرمووده یه
 هه لوه شاوته وه که ددهرموی: ئیبنو عه بباس {ره راه خوايان لیبه} فهرمووی:
 پیغه مبهر {درووه خوايان له سهر بی} فهرمووی کهس جووتی سوئی دهست نه کهوت
 نهوا جووتی خوف له پی بکا، وه کهس په شته مال (ازار) دهست
 نه کهوت، با دهر پی له پی بکا. (شه یخان. واته: شیخی بوخاری و شیخی
 موسلیم گیراویانه ته وه).

نهو بریاره یش که ددهرموی نابی ئیحرامدار سهری داپوښی به
 پی نه فهرمووده یه: بپاوه کهی که له ئیحراما له وشتره کهی کهوته
 خواره وه و نه مری خودای کرد، پیغه مبهر {درووه خوايان له سهر بی} فهرمووی:
 سهری دامه پوښن به چمکی کفنه که، با سهری به دهر وه بی، چونکه
 نه مه که له روژی قیامه تدا زیندوو ده بیته وه، له سهر نه مالیه ئیستای
 به بهرگی ئیحرامه وه زیندوو ده بیته وه! (شه یخان) دروسته به تالی بهن،

يا به بهنده خوینى به گۆش (ئىزار) دگەى قايم بکا به قەديهو، يا پشتینىكى به سەردا به سەستى، يا سەرىكى به سەستى به خاولییه گەى ناوشانیه و، به لām دروست نیه بیاان دوورئ به یه گەو، هەروا دروست نیه چمكىكى خاولییه گەم ناوشانى به سەستى به چمكىكى تریه و و کرئى بدا، يا بیاان دورئ به یه گەو، يا به تالئ بیاان به سەستى به یه گەو، دروستیشه ئیحرامدار شمشیر بکاته ملی و گەمەربەندی پارەگەى به سەستیه پشتى. ئەمە بۆ پیاو بوو، به لām ژن به س روخسارى نابئ داپۆشى، چونکه روخسارى ژن لەم بارهیه وە له حوکمی سەرى پیاودایه، داپۆشىنى دروست نیه، به لām دەبئ سەرى و باقى لەشى به جل و بەرگ داپۆشى، به هەى دووراویش دروسته، وەلئ ئەوەنده هەیه ژن بۆى هەیه پەچە بگرێتەو، يا به رووپۆشى رووى خۆى بپۆشى، به مەرجئ ئەو پەچەو رووپۆشه نەگەوئ له روخسارى، ئیتر لەبەر پۆیستی وا بکا، يا به ئارمزوو، يا لەبەر گەرماو سەرما، يا لەترسى ئازاودو روانینی ناپەرەواو شتى وا ئەوە چون یه گە.

چوارەم: شانەکردنى مووى سەرورپیش و هەموو موویەکی تر نادروسته، چ بۆ ژن، چ بۆ پیاو، تەنانەت ئەگەر دەیزانى به خوران به نینۆك مووەكان هەل دەوهرین ئەوەیش دروست نیه، چونکه لەکاتی ئالۆسکان و پەستان بەسەریه کاشتى وا روودەدا، هەروا چەورکردنى مووى ریش و سەرو سەمئل و ئەندامانى ترى له بۆ پیاو و ژن نادروسته.

پنجەم: لابردنى مووى لەش و جەستەیه ئیتر به تاشین بئ، يا به هەلگەندن و هەلگێشان بئ، يا به کوتکردنەو بئ، يا به هەلگورپووزان بئ، يا بەرووتانەو بئ بەهۆى دەرمانى حەمامەو، ئەمانە هەمووى چون

یهکهو حهرامه، سهرتاشین بهدهقی نایهتی قورئان حهرامه که دمفهرموی: {وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ} - سورة البقرة - ۱۹۶/۲.

شهشه: لابرئی نینۆکیش وهک لابردنی موو نادرسته، ئیتر بهرههرشتی نینۆکی بکا نادرسته، با بهددانیش بیقرتیئی، یا بهدهست بیشکیئی، چونکه زاناکان بهیهک دهنگ برپاریان داوه که ئهوه نادرسته.
حهوته: بهکارهیانی بۆنی خوش بۆجل و بهرگو لهش نادرسته، چونکه ئهوه کهیفو سهفایه، حاجیش دهبی سهرگهرمی کارهکانی ههجبی و بههوی ئهوهوه قزئالۆسکاوی تهپ و تۆزاوی بیو، سهرقزنه و بۆرهکهل بی، وهک له فهرموودهدا وا دمفهرموی. لهبهر ئهوههیش که پیغهمبهری خوا (درویده خوا له سه ربه) دمفهرموی: ئهم بۆنی خوشه ی کهوابیتهوه سی جار بیشۆ، مه بهست ئهوهیه ئهوهی بۆنه خوش بی - وهک گول و ریحانه و یاسه مین و وهنه وشه - نابی نه بییدا له خوی و نه بییدا له دهمووچاوی. بهلام ئهگهر پارچه ی میسکی هه لگرت، یا ههر بۆنیکی تری له کیسه و شووشه و پریاسکه ی به ستر او ده هه لگرت ئهوه نادرست نیه، خوا بۆنی بکا یا بۆنی نهکا. ئهمه شافیعی به دهق فهرموویهتی.

هه شته: راوکردن و کوشتنی نیچیر. مه بهست له نیچیره هه موو گیانداریکی دهره کی وایه که گوشتی بخوری، ئیتر خوا مالی بووبی یا کیوی بی، خوا چواری بی یا خود مه ل و بالته ده بی، چونکه هه ردوولایان پییان ده گوتری نیچیر. سهر به لگه ی نادرستی راوی نیچیر ئهم

نایه ته یه: {وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا - سورة المائدة - ۹۶/۵} واته: راوی نیچری وشکانی له نیوه حهرامه، کاتن له نیچرامدابن.

گیاندارئ که گوشتی نه خورئ به نیچر دانانرئ، له بهر نه وه راوو کوشتنی نادرست نیه و توله له سهر بکوژیان نیه، به لکوو هم چه شنه هه یانه کوشتنی بؤ نیچرامدارو بی نیچرام سوننه ته، چونکه نازارد مرو ومزنکهرن، به لکوو نیمامی رافیعې (ره زاه خواه لیبې) له سهر باسی خواردمه نیه کانا دهغه رموی: درنده و جانهموری زیانه خورؤ پیویسته بکوژرین، و هک مارو دوو پشک و مشک و سهگی نه ینگرو سهگی هارو هه لهره شه و گورگو شیرو پلنگ و ورج و سیسارکه و هه لؤو کینچ و می شووله و زمرده واله و زمرده زیره.

نویسم: ژن به شوودان و ژن ماره برینه، هه روا سهر جیبی و دروست بوون و دسبازی به شه هودته وه. نیچرامدار دروست نیه بوی که ژن بؤ خوی ماره بری، یا ژن له که سیکی تر ماره بری، خوا به سیفه تی جیکاری (وه کاله ت) بی، یا خود به سیفه تی هه قدری (ویلا یه ت) بی. چونکه پیغه مبه ر (دروید خوا له سهر بې) دهغه رموی: نیچرامدار نه ژن له خوی ماره دهکا، نه ژنیش له که سی تر ماره دهکا له گیرانه وه یه کا: نابی خوازینیش بکا. (موسلیم) له گیرانه وه ی داره قوطنیدا: نیچرامدار نه ژن دین و نه ژن له که سی ماره دهکا. جا گریمان نه گهر ستی وای کرد نه وه گریدان (عه قد - ماره برین) دهکه بووچه، چونکه هم جوړه نه یکردنه نادرستی و تی کچوون ده خوازی، هم بریاره یه کگرتنی

هاورپيانی پیغهمبهري لهسهره. خواي گهوره له باره‌ی جووتبوونهوه لهگه‌ل ژندا دهفهرموي: { الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ } - سورة البقرة - ۱۹۷/۲ { واته: کاتي خهريکبوون به کردهوهکاني حهجهوه چهن مانگيکي ئاشکراو ديارى کراون، جا ههرکاتي خهريک بوون به ئادابي حهجهوه، لهکاتي حهجدابهستنهوه ئيتړ نابي بچنه لای حه‌لا‌لای خوتان، وه نابي دهرچن له ياساي ئايين و نابي کاري بهدبکهن، بههيچ جوړي نابي دهرچن له ياساي دامه‌زراوي حه‌ج، ههروهک جووتبوون و کهيفکردن لهگه‌ل ژندا نادروسته خوره‌حه‌تکردنیش نادروسته، چونکه له شوي‌ني بو‌ني خو‌شو ژن ماره‌کردن، که هوکارن له بو جووتبوون، نادروست بن، دياره که جووتبوون و شتي وا نادروسترن، هاوکات لهگه‌ل نهوه‌دا تيکه‌لي ژن و پياوو کهيفکردنيان پيکهوه لهکاتي خه‌لوه‌کيشان - واته: اعتکافدا - که له‌حه‌ج بجوو‌کتره، نادروسته، که‌وا‌ته چو‌ن لهکاتي حه‌جدا دروست ده‌بي، به‌لکوو له‌م کاته‌دا پتر نادروست ده‌بي.

١٦٨) تۆله (فيديه) پيويسته له‌سهر که‌سي نه‌مانه‌ بکا:

ئهم شتانه که‌باسمانکردن، هه‌موو نادروستن، که‌سي بيانکات، تۆله‌ی ده‌که‌ويته‌ سهر، به‌لام ئه‌مه‌ باسيکي دوورو دريژه، لقو پوپي زوري لي ده‌بيته‌وه، ئيمه‌ لي‌ره‌دا ئاماژه بو ئهم چهنده‌شته ده‌که‌ين: له‌کاتي دسبازي و ماچ و موچا کاتي تۆله‌ی ده‌که‌ويته‌ سهر که‌ ناوي

بیٲته وه. ژن ماره گردنیش تۆله ی نیه، چونکه کاره که دانامه زری و مه به سته که نایه ته جی، جووتبوونیش، چ به پیش بی، چ به پاش بی چ له گهل ئاده میزادا بی، چ له گهل گیانله بهری تر دا بی، چه ج و عه مره ههل دموه شینٲته وه، ئاشکرایه که عه مره یه ک ئیحرام شکاندنی هه یه، نه وه ند هه یه هه ر چه ند عه مره و چه جه که ی به تال ده بنه وه، به لام ده بی ته وایان بکا، چونکه خوی گه وره دمفه رموی: {وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ - بر: ز - ۱۵۸} = رافه ی نه م نایه ته له زنجیره ی (۱۵۸) دا رابورد.

هه روه ها پیویسته له سائی دوایدا به بی ته فره قه زای نه و چه ج و عه مره یه بکاته وه، ئیتر چه جه که فره زبی سا سوننه تبی قه زا گردنه وه که ی چون یه ک پیویسته. ژن نه گه ر پیاو به زۆر جووت بوو له گه ئیدا، یاخه وتبوو، نه وه چه جه که ی به تال نابٲته وه، به لام نه گه ر له سه ر ره زای خوی بوو، وه ده شیرانی که نه و ئیشه نادرسته نه وه چه جه که ی پووچ ده بیته وه.

۱۶۹) که سی فریای وه ستان له غه رفات نه که وی چه جی له ده ست ده چی:

هه رکه سی له پیش شه به قی به یانی رۆزی جه ژندا فریای وه ستانی عه رفه نه که وی، چه جی نه و ساله ی له کیش ده چی! چونکه پیغه مبه ر {دروود خوا له سه ربه} دمفه رموی: هه رکه سی له شه وی جه ژندا فریای هاتن بو عه رفات بکه وی نه وه فریای چه جی نه و ساله ده که وی، هه رکه سی هه تا شه وی جه ژن ته وای ده بی فریای هاتن بو کیوی عه رفه نه که وی نه وه

حه جی ئه و ساله ی له دهست دهچئ، با ئیجرامی عه مره دابهستی، له سائی دواایشدا هه جی له سه ره (داره قوطني) چونکه وهستان له عه رفه بنیاتیکه به ستراره به کاتیکی تایبه ته وه، که کاته که به سه رجوو ئه ویش به سه رده چئ، که بنیاتیکیش له کارئ فه وتا، کاره که گشتی دمفه وئئ، ریک وهم نوئزی هه یینی که کاته که ی به سه ر چوو خوئی به سه رده چئ، جا له م کاته دا به بی درهنگ کرداری عه مره ی ته واو ده کاو ئیجرام ده شکینئ، که بریتیه له ته وافو هه راگرنو سه رتاشین، به بی راجیایی ده بی بۆ ئه م عه مره ته واف بکا، به لکوو ده بی هه راگردنیش ئه نجام بدا، ئه مه کاتئ وایه ئه گهر له پاش ته وافی هاتن هه راگردنی نیوانی سه فاو مهروه ی ئه نجام نه داوو، به لام ره جمی شه یتانی له مینا ناوئ، هه روا سونهت نیه شه ویش له مینا بمینیه وه، با کاتی ئه م دوو شته یش مابی، گوتمان ئه م جوړه که سه که دین بۆ هه ج و فریای وهستان له خاکی عه رفه ناکه ون، ده بی له سائی ئاینده دا ئه و هه جبه قه زابکه نه وه، هه روا ده بی دیاری به ییتیش سه ربهرن... ده گپ نه وه: هه بهاری کوپی نه سوهد، له روژی جهژندا دئ بۆ خزمه تی ئیمامی عومه ر (ره زاه خویان لیبئ) دمفه رموئ: ئه ی فه رمانه وه ی موسو لمانان! ژماره ی روژه کانه مان لیتیکچوو، بۆیه وا درهنگ هاتووین، ده ی چارمان چیه؟ عومه ر پیی دمفه رموئ: برپۆ بۆ مه که که له وئ ته وافی به ییت بکه، خوئو ئه وانه ی که له گه لتان، ئه و جا هه راگردنی نیوانی سه فاو مهروه ئه نجام بدهن، ئه گهر هی ناوتانه سه رو دیاری به ییتیش سه ربهرن، ئه و جا یا سه رتان بتاشن، یا کورتی بکه نه وه، ئیتز بگه رپنه وه بۆ مائه وه تان، له سائی ئاینده دا هه ج بکه ن و دیاری به ییتیش سه ربهرن، به لام ئه گهر که سی دیاری له بار دانه بوو، با سی روژ

لهکاتی چه جداو چهوت روژ له ولاتی خوئی بهروژوو بی! (مالیک (رهزاه
خواه لایه! له مووهطادا به رشتهیهکی دروست دهیگیرپتهوه) جا نه م
برپارهی عومهر شوهرتی دهرکرد، وهکس رهخهیی لئی نه بوو، له بهر
نهوه سهری گرتو بوو به یهگرتنی نهتهوه (ئیماعی ئوممهت).

١٧٠) کهسی بنیاتی نهکا حوکی چیه:

ئهگهر کهسی بنیات (روکن) ئ له بنیاتهکانی چهجی له کاتو
شوینی خویدا نهکرد، نابئ ئیحرام بشکینئ، بهلکوو ئهگهر مهوای مابوو
دهبئ بگهپتهوه سهری و بیکا، وه نهکردنی بنیات بهخوین تۆلهی
ناکرپتهوه، چونکه چهجهکه بهبئ ئه و تهواو نابئ، چونکه ماهیهت و
چییهتی چهج بهبئ کردنی گشت بنیاتهکانی نایهته جئ، چونکه
چییهتی (ماهیهت) ی شت به فهوتانی بهشیکئ، گشتی دمفهوتئ، وهک
نویژ ههتا گشت بنیاتهکانی ئه نام نه دا نابئ دهستی لیههلبگری.

١٧١) ئه و گیاندارهی که سهربرینی پیویست دهبئ له ئیحرامدا:

ئه و خوینانهی که کردنیان بهم بۆنهیهوه پیویست دهبئ، بههوی
نهکردنی ئهرکیکهوه (واته: واجبیکهوه)، یا بههوی کردنی شتیکی
قهدمهوه، مه ره یا بز نه به مه رجئ بۆ قوربانی بشین، بهلام لهکاتی
جووتبووندا دهبئ وشترئ سهربرئ بۆ گه دایانی بهست (حه ره م) ی

مەككە. تەنیا ئەوەندە ھەيە تۆلەي راوی نەچیر بەم شیوەیە: ھەر نەچیرئ بکوژئ دەبئ بە وینەي خۆي تۆلەي بدا: لە جياتي بچووك بچووك و لە جياتي گەورە گەورە.

١٧٢) ئەو خوينە پيوستانە پينجن:

يەكەم: خوينتيكە گە پەيوەندی بە نەکردنی ئەركيکەو ھەبئ وەك نەکردنی ئيجرامدابهستن لە نيشانگاو جيگەدابهستنی خۆيدا، وەك نەکردنی رەجمي شەيتان، ئەم خوينە خويني ريزليگرتن و قەبلاندنە، واتە: دەبئ بە ريزيەكئ لەم سئ شتە بکا: پيوستە مەرئ يا بزئ بدا بە ھەژارانی بەستی مەككە، ئەگەر ئەو ھەي پينەکرا مەرئ بقەبليئ بە پارەو بە پارەكە خۆراك بکړئ و بيکا بە خير، ئەگەر ئەو ھيشي بۆ نەکرا، لە جياتي ھەر مشتي لەو خۆراکە، گە مەرچە پيژيو ي بئ، رۆژئ بە رۆژووبئ. رافيعي لە (المحرر) دا ئەمە دادەنئ بە فەرمايشتي دروست، خاوەنی مەنھەجيش لەم بريا رەدا پەيرەوي رافيعي دەکا.

دووەم: ئەو خوينەيە گە بەھۆي سەرتاشين و رابواردنەو پيوست دەبئ، جا ئەگەر گەسئ سئ تەل مووي لە لەشي خۆي بړي يا زياتر، يا سئ نينوکی خۆي کرد ئەمە پيوست دەبئ لەسەري: يا ئازەليکی و سەربړئ گە بۆ قوربانی بشئ، يا سئ مەن پيژيو بدا بە شەش گەدا، يا سئ رۆژ بەرۆژووبئ! ئەم خوينەيش خويني وەجەل ديارکردن و سەپشکردنە، واتە: پيوستە لەسەرت يا خويني بکەي يا وەجەلە ديارکراو ھەي بکەي، وە لەکردنی ھەريەكئ لەم دووشتە خۆت

سهرېشكى. سهر به لگه‌ی نهم سهرېشكیه نهم نایه‌ته‌یه: { قَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲ } واته: ههركه‌سئ له ئیوه له‌كاتی ئیحراما نه‌خۆش كه‌وت یا ئازارئ له‌ سهریدا بوو، به‌هۆی یه‌كئ له‌م دووشته‌وه به‌ ناچارى سهرى خۆى تاشى، ئه‌وه له‌ سهریه‌تى تۆله‌یى بدا له‌ باتى ئه‌و سهرتاشینه‌ی، ئه‌و تۆله‌یه‌ سئ جوړى هه‌یه‌ خۆى سهرېشكه له‌ كردنى یه‌كئیان، كه‌ بریتین له‌ رۆژووى سئ رۆژ، یا خوارده‌ مه‌نى شه‌ش هه‌ژار، یا ئازهلئ سهرېرئ و دابه‌شى بكا به‌سهر هه‌ژاران. پيغه‌مبه‌ریش (دروود خوا له‌سهره‌) له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا نهم مه‌سه‌له‌یه‌ی روونكردۆته‌وه: كه‌عبى كورى عوجره (دراز خوا له‌یبه‌) ده‌فه‌رموئ: له‌كاتی حوده‌بیبیه‌دا ئاگرم له‌ ژیر مه‌نجه‌ئىكا خۆش ده‌كرد، ئه‌سپئ له‌سهرم هه‌ل ده‌ومرى له‌ به‌رزوړى، له‌وكاته‌دا پيغه‌مبه‌ر (دروود خوا له‌سهره‌) ته‌شريفى هات بو‌لام، فه‌رمووى پي‌م: نهم جروجان‌ه‌وه‌ران‌ه‌ی سهرت ئازات ده‌ده‌ن؟ وتم: به‌ئ. فه‌رمووى: سهرت بتاشه، له‌ پاشا یا مه‌رئ یا بزنىكى خي‌ر سهرېره، یاخود سئ رۆژ به‌ رۆژوو به‌، یا خود سئ مه‌ن خورما بده‌ به‌ شه‌ش هه‌ژار. (شه‌یخان). ئه‌وه‌یشمان له‌ یادبئ كه‌ نینۆككردنیش ريك وه‌ك سهرتاشین وایه‌ بو‌ نهم تۆله‌یه‌، هه‌روا هه‌موو رابواردنه‌كانى تریش، وه‌ك بو‌نى خۆش و خۆچه‌ووركردن و جلى دووراو له‌به‌رگرددن و به‌راییه‌كانى سهرجیى، چونكه‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ به‌شیکن له‌ رابواردن و كه‌یف.

سپیهم: ئه‌و خوینه‌یه‌ كه‌ به‌هۆى ئیحصاره‌وه پي‌ویست ده‌بئ، جا ئه‌گه‌ر حاجى یا عه‌مه‌ره‌كه‌ر رینگه‌ی حه‌جى له‌ لایه‌ن دوزمه‌وه لیگیراو نه‌یتوانى حه‌ج یا عه‌مه‌ره‌كه‌ی یا هه‌ردووکیان ته‌واو بكا، خوا ئه‌و شوینه‌

خاکی بهست بی یانه، ودریگهی تریش نه‌بوو جگه لهو ریگه‌یه که جوو‌بووه بهست، نه‌وه ئیحرامه‌که‌ی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه له کویدا ریگه‌ی لیقه‌دمغه جوو‌بوو له‌ویدا نازه‌لی به دیاری سه‌رده‌برئ بو هه‌زارانی نه‌و جیگه‌یه، لای که‌می نه‌م نازه‌له مهر یا بزنیکه که دهست بدا بو قوربانی، ده‌بی نیازی ئیحرام تیکدان بهینی. سه‌ر به‌لگه‌ی نه‌م کاره نه‌م نایه‌ته پیرۆزه‌یه: { فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ } واته: نه‌گهر قه‌دمغه‌کران له ته‌واو‌کردنی خودا په‌رستییه‌که‌تان نه‌وه نازه‌لی بکه‌ن به دیاری، به‌پیی توانای خۆتان. دهربرینی مه‌به‌ستی ته‌واو له نایه‌ته‌که ناوایه: نه‌گهر ریتان لیچوو بهست، بو‌تان هه‌یه ئیحرام هه‌لو‌ه‌شینه‌وه، به‌لام نازه‌لیکی دیاریتان ده‌که‌ویته سه‌ر. له سه‌حیحه‌یندا ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (بروووه خوا‌له‌سه‌رب) سالی ریکه‌وتنی خودیبییه له ئیحرامی عه‌مه‌ردا بوو، هاوبه‌شپه‌یدا‌که‌ره‌کان ریگه‌یان نه‌دا عه‌مه‌ره‌که‌ی ته‌واو بکا، له‌به‌ر نه‌وه ئیحرامی شکاند. ده‌بی له پیش سه‌رتاشیندا، بو نه‌م ئیحرام شکاندنه، نازه‌لی دیاری سه‌ره‌برئ، نه‌ک به پیچه‌وانه‌وه چونکه خوای مه‌زن ده‌فه‌رموی: { وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲ } واته: سه‌رتان مه‌تاشن هه‌تا دیارییه‌که ده‌گاته جیگه‌ی سه‌ره‌برینی خۆی.

چوارهم: خوینی پیو‌یست به‌هۆی گوشتنی نیچیره‌وه. نه‌م خوینه ناوایه: نه‌و نه‌چیره کوژراوه نه‌گهر وینه‌دار‌بوو، نه‌وه خۆی سه‌ره‌پشکه به یه‌کی له‌م سئ شته: یا وینه‌که‌ی سه‌ره‌برئو بیبه‌خشیته‌وه به‌سه‌ر هه‌زارانی به‌ستی مه‌که‌دا، یا نه‌و نازه‌له‌ی که دادنه‌ری، به وینه‌ی نه‌چیره راو‌کراوه‌که، ده‌قه‌بلینی به‌پاره‌و پاره‌که‌ی ده‌دا به خوارده‌مه‌نی‌و

جياتى ئاسك ئاسك بدرى. چونكه خۇداى گەورە لە ئايەتەكەدا وینەى نەچىرەكەى بېرپوۋە بەسەر ئازەلدا، لەبەر ئەوۋە دەجەللى نەچىرەكە لە توخمەوۋە دەگۆرپى بۇ وینەى خۇى لە ناو ئازەللى مائىدا! كۆمەللى لە ياران، لە چەن رووداۋىكا، بېرپارىيان داۋە كە لەجياتى وشترمرغى وشترى دەدرى، وە لە جياتى كەرەكئوى و گاكئوى گايى، وە لە جياتى دىلەكەمتىارى بەرانى، جابىر {رەۋايە خۇاى لىيە} ھەۋالى داۋە كە ئەمە بېرپارى پېغەمبەرە {دروودى خۇاى لەسەرىيە} كە تۆلەى كەمتىارى بەرانى بى، ھەروا كۆمەللىكىش لەياران بۇ تۆلەى كەمتىار بەرانىكىان داناوۋە، وە لەجياتى ئاسك بزن، وە لەجياتى كەرۋىشكى گىسكى، ئەمە بېرپارى ئىمامى عومەرۋە عائىشەيە، لەجياتى بچوۋك بچوۋك و لەجياتى گەورە گەورە لەجياتى نىر نىرو لەجياتى مى مى و لەجياتى ساخ ساخ و لەجياتى شكسدار شكسدار، واتە ھاو وینەى بەپى ئايەتەكە لە ھەموو ئەم شىۋانەدا رەچاۋ دەكرى، كەۋاتە: ئەگەر مەرەكئويىيەكى كۈشت تۆلەكەى مەرپكە، ئەگەر بەرانە كئويىيەكى كۈشت تۆلەكەى بەرانىكە، مى لەباتى مى و نىر لەباتى نىر.

پېنچەم: خويىنى پئويىست بوو بە جووتبوون - جماع) ئەم خويىنەيش خويىنى رىزلىگرتن و قەبلانندنە. واتە: خويىنى تەرتىبو تەدلىل، واتە دەبى بەرىزيەكى لەمانە بكا: يەكەم وشترى سەبىرى بۇ ھەزاران، ئەگەر ئەمەى نەتوانى گايەك سەربىرى، ئەگەر دەستى نەكەۋت حەۋت سەر مەرپا بزن سەربىرى بۇ گەدايانى بەست (حەرەم)ى مەككە. ئەگەر ئەۋەدەشى بۇ نەكرا بەھاي وشترەكە بدا بە پېبىزئوى و دابەشى بكا بەسەر داماۋانى بەستى مەككەدا، ئەگەر ئەۋەدەشى پېنەكرا لە جياتى ھەر مشتىك خۇراك رۇزى بە رۇزۋوبى. بەلگەى پئويىستبوونى وشتر

ئەۋەيە كە ئىمامى عومەرو عەبدوللاى كورپى (رەزە خۋاھ لىيە) بېرىرى
ئەۋەيان داۋە، ھەروا ئىيىنو عەبباسو ئەبو ھورەيرە. بۆيەيش ئەگەر
وشتەر نەبوو دەچىن بۇ گا يا بوھەوت سەر مەرپ يا بىزن. چۈنكە گايى يا
ھەوت سەر ئازەلى وردە، لە قوربانىدا، ۋەك وشتەر وان، بۆيەيش ئەگەر
ئازەل نەبوو دەچىن بۇ خۇراك، چۈنكە شەرىع لە تۆلەي نەچىردا لە
ئازەل ۋە دەچى بۇ خۇراكدان بە ھەزاران. بەپىي نىرخى ناۋ مەككە نىرخ
بۇ وشتەركە دادەنرى، نەۋەۋى لە شەرىحى (المهذب) دا ۋا دەفەرمۇي
گوتراۋىشە: بەپىي نىرخى مينا وشتەركە دەقەبلىنرى بە پارەو بە
پارەكەيش خۇراك دەكپرى. گوتراۋىشە: لە جىگەي كىردنى ھۇي ئەم
خوینە. واتە: لە كۆي كۆبۈۋە لەگەل ژندا بەپىي نىرخى ئەۋى وشتەركە
دەقەبلىنى.

۱۷۳) جىگەي ئازەلى دىارى ۋ خۇراك بەخشىن:

ئازەلى دىارى يا بەھۇي (احصار) چۈنە بەستەۋەيە، يا بەھۇي
شتىكى ترەۋەيە، جا ئەگەر بەھۇي رىچۈۋە بەستەۋە بوۋ ئەۋە لەكويدا
رىگەي لى قەدەمغە كرابوۋ لەۋيدا سەرى دەپرى، چۈنكە پىغەمبەر (رەۋە
خۋاھ لەسەربە) لە حودەبىيە لەۋيدا دىارى سەربىرى، كە رىگەي لى گىرابوۋ.
بەلام خوینى پىۋىستبوۋ لەبەركىردنى حەرام يا لەبەر نەركىردنى
پىۋىست، ئەۋە دەپى لە حەرمدا سەر بېرى چۈنكە ئايەت دەفەرمۇي:
{ هَدْيًا بِالْغِ الْكَفَّةِ - بىر: ۱۷۱} جا پىۋىستە گۆشتەكەي دابەشېكرى
بەسەر گەدايانى بەستدا، چۈنكە گۆشتەكە مەبەستە لە بەخشىنەۋەدا.

بۆ ئەو جیایی ھەژاری نیشتەجی و ھەژاری میوان نیە، بەلام بەخشینی بە نیشتەجێکان خێرتەر، ئەگەر لە جیاتی سەرپرینی ئاژەل خۆراکی دابەشکرد، دەبێ بە تاییبەت دابەشی بکا بەسەر ھەژارانی ھەرھەدا، چونکە وەجەلێش ھوكمی وەجەلداری ھەیە، بە پێچەوانەی رۆژوووە، بۆ رۆژوو لەکوێ ئارمژوو دەکا لەوێ بیگرێ، چونکە قاوانج وەچاو ناکرێ بۆ ھەزار لەویدا کە کابرا لە خاکی ھەرمدا بەرۆژوو بێ، بەلایەنی کەمەو دەبێ تۆلەکە بە سەرسێ ھەژاردا دابەش بکری، بەلام مەرج نیە بە یەکسان دابەش بکری بەسەریاندا چونکە دروستە ھەندێ کەس زیاتر لە ھەندێ کەس وەربگرێ.

١٧٤) کوشتنی نەچیری ھەرەم و برینی درەختی:

راوکردنی نەچیری بەستی مەککە نادروستە، چی بۆ ئحرامدار چی بۆ بئ ئیحرام، ھەروا برینی دارو گیای ھەرەمی مەککە، بەمەرجی گیانلەبەرکە زیانەخوڕۆ نەبێ و رووەکەکە ئازار دەر، یا وشک نەبێ، بەلام گیانلەبەری زیانەخوڕۆ رووەکی وشک، یا رووەکی ئازاردەر کوشتن و برینیان دروستە، ھەموو رووەکیکی درگدار بە ئازاردەر دادەنرێ.

پێغەمبەر (ﷺ) لە رۆژی گرتنی مەککەدا فەرمووی: ئەم شاری مەککە بەستەو گەلی شت لە شوینانی تر کردنیان دروستە، بەلام لیڤە دروست نین، ئەمەیش دەستی قەدر و ریزە خودا لەم شارەدا ناوە، دەی نەدارو دەرختی دادەپاچرێ، وەنەچیری دەرەویئیریتەو، وەنەشتی

داكه وتووى هه ل ده گيرېته وه، مه گهر بؤ كه سى كه ناو نيشانى هه لېدا، هه تا خاوه نه كه ي پيدا بې و بيباته وه، نه گياى پاكو ددرى، عه بباس فهرمووى: نه ي پيغه مبهري خوا! ته نيا گياى سورناتيكى لى دمرچى، چونكه بؤ سووته مه نى ئاسنگه رو بؤ سووته مه نى ناو مال و بؤ په ردووى سهر داره را به كارى دى نن؟ پيغه مبهريش (درووه خواه له سره بى) فهرمووى: باشه ته نيا گياى سورناتيكى لى دمرچى بردنى گه لاي دره خته كه ي دروسته، به لام نابى به داو گلاكو تك و شتى وا بيوه رى نى، نه بادا به رتويك له كه ي بكه وئ نه گهر لقى كى برى و خه لفى دهر نه كرده وه نه وه ده سته به ره و توله ي ده كه وېته سهر، به لام نه گهر له هه مان سالا شوينه كه ي خه لفى دمر كرده وه نه وه هيچى له سهر نيه، وهك بردنى گه لا، هه موو دارو گيايى كه له خوېه وه سهوز بووبى برى نى نادرسته، چونكه پيغه مبهري (درووه خواه له سره بى) ده فهرموئ: نه گياى پاكو ددرى. دياره كه برى نى نادرست بى هه لكه ندينشى نادرست تره! به لام دروسته ئازهل تى بكرى هه تا تيا دا بله وهرى، نه گهر بؤ ئالفىش بيبا دروسته، له سهر فهرمايشتى فره دروست! گوتراوېشه: دروست نيه گياكه ي بكرى به گزره بؤ ئالفى ئازهل، چونكه رووكارى فهرمووده كه نه وه ده گيه نى كه دروست نه بى، به لام برى نى بؤ دهرمان دروسته، له سهر قسه ي فره دروست، چونكه پيويستى دهرمان گه لى گرنگ تره له پيويستى سورناتك به پيى فهرمووده ي دروست، دوورينى گياى سورناتك، بؤ په ردووى سهر داره را دروسته.

۱۷۵) ھەجىردىن لە جىياتىي كەسىكى تر:

ئەگەر موسولماننى ھەجى كەۋتە سەرو ھەجى نەكرد ھەتا پەكى كەۋت بېۋىستە لەسەرى موسولماننى بىئىرى ھەجى بۇ بكا، خوا پەككەۋتنەكەى لەبەر پىرىبى، با لەبەر نەخۇشىيەكى وابى كە ئومىدى چاكبوۋنەۋەى نەبى. بەلگەى ئەمە ئەم فەرموودەيە: ئىبنو عەبباس فەرموۋى: زنىكى خەسەمى ھات گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! ھەج (كە فەرزى خودايە لەسەر بەندەكانى خۇى) كەۋتۆتە سەرباۋكەم، كە پىرە مېردىكى ئىختىيارى وايە خۇى بەسەر ولاخەۋە بۇ ناگىرى، جا ئايا دەبى من خۇم لەباتى ئەۋ ھەجى بۇ بكەم يا نابى؟ فەرموۋى: بەلئ دەبى. ئەم پىرسىارو ۋەلامەش لە كاتى كردنى ھەجى مائاۋاىيدا بوو (مالىك/ شافىعى/ شەيخان/ ئەبو داۋود/ نەسائى) ئىمامى تىرمىذى دەفەرموۋى: سەبارەت بەم باسە چەن فەرموودەيەكى دروست تۆماربوۋە.

ئەگەر كەسنى مردو ھەجى فەرزى لەسەر بوو كە پىنى دەگوتى: ھەججەتول ئىسلام، بېۋىستە لەسەر ھەقدارەكەى موسولماننى بىئىرى ھەجى بۇ بكا، مەسرفى ھەجكە لەۋ كەلەپوۋرە دىردەكرى كە بەجىي ھىشتوۋە. چونكە دەگىرنەۋە: ئىبنو عەبباس (رەزائى خاىان لىبە) دەفەرموۋى: ئافرەتتىكى جۈھەپنەپى ھاتەلەى ھەزرىت (دروودە خاۋا لەسەرىبە) گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! دايكەم نەزرى كردبوو كە ھەجى بكا، ۋە نەپشكىرد ھەتا مرد، ئايا دەبى ئىستا من ئەۋ ھەجى بۇ بكەم؟ فەرموۋى: بەلئ، دەبى، ھەجى بۇبكە. مەرجە ئەۋكەسەى كە ھەجى فەرزەكا لە جىياتىي مردوۋ، يا لەجىياتى موسولمانى پەككەۋتوۋ، خۇى ھەجى

کردبئ و حەجی فەرزی لەسەر نەبئ و، لە هەمانکاتدا باوەرپێکراو بئ و
لە حوکمەکانی حەج بزانی. سوننەتە وەکیلحەجەگە، لەگاتی
حەجدابەستندا، بئئ: ئەی خودایە! ئیجرامی حەج دادەبەشستم بۆ تۆ،
لە جیاتیی فیسارەکەس.

(١٧٦) حەجەگە ی پیڤەمبەر {دروودی خۆی لەسەربئ} :

پیڤەمبەری خوا {دروودی خۆی لەسەربئ} سئ حەجی کردوود، دوو حەج لە
پیش کۆچداو حەجئ لە پاش کۆچ، سائی دەهەمی کۆچی، ناودارە بە
حەجی مائئاوایی، چونکە پیڤەمبەر {دروودی خۆی لەسەربئ} لەو حەجدادا خوا
حافیزی لە مەردومەگە کردو فەرمووی: هەتا خۆم ماوم باوو یاسای
حەج و عەمری خۆتان لە خۆم فیڕ بب، چونکە من نازانم چەندە تر
دەژیم، دوور نیە گە بمرم و حەجی ترم بە نصیب نەبئ! بۆفەرموون
ئەمەیش فەرموودەیهکی تیرو تەسەلە لەبارە ی حەجی مائئاواییەوه:

لە جەغفەری کورپی موحەممەدەوه لە باوکیەوه {رەزای خۆیان لیبئ}
دەفەرموئ: چووین بۆ لای جابیری کورپی عەبدوللّا {رەزای خۆیان لیبئ}
کوئربوو بوو، یەکە یەکە دەپیرسی: ئەمە کیئەو ئەوه کیئە، تا سەرە
هاتە سەرم، گوتم: من موحەممەدی کورپی علی کورپی حوسەینم، گەوام
گوت دەستی هیئا بەسەر سەرماو دەستی هیئایە خوارەوه بۆ سینگو
بەرۆکم و دوگمە ی سەرەوه و دوگمە ی خوارەوه ی ترازاندم و لەپی هیئا بە
سینگما بۆ موبارەکی و فەرمووی: خوش هاتی ئەی برازای خوشەویستم!
پرسییارت چییە بیکە. منیش ئەو حەلە کورپکی لاو بووم، ئینجا کاتی

نويژ داھات ھەئسا نويژى بۇ گردين تەيلەسانىكى، لەبەردابوو، پېچابووى لە خويەو، لەبەر بچووكى كە دەيدا بەسەرشانىا چمكەكانى ھەل دەكشانەو بۆلاى خوى، پىشتەمال (ريداء) ەكەشى لە تەنىشتىەو بەسەر سى پايەكەو بوو، جا كە نويژى بۇ گردين، لەپاشا لىم پرسى گوتىم: باسى ەجەكەى پىغەمبەرم بۆيكە (دروودە خواە لەسەربە) جا نو پەنجەى خوى ژماردو فەرمووى: پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) نو سال ماىەو لە مەدينە، لەوماو ەيدا ەجى نەگرد، جا لە سالى دەھەمدا، چاى دابەناو مەردومدا كە: ئەمسال پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) دەچى بۇ ەج. ئىتر ەشاماتىكى گەلى زۆر ھاتن بۇ مەدينە، وە ھەموويان دەيان ويست كە پەپرەوى ەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) بكەن و چاو لەو بكەن و ئەو ھەرچى كرد لە ەجەكەيا ئەوانىش بيكەن. ئىنجا لە خزمەتى ەزەرتدا (دروودە خواە لەسەربە) كەوتىنەپى و رۆيشتىن ھەتا گەيشتىنە ذولحولەيفە لەوى ئەسمای كچى عومەرىى موخەممەدى كورى ئەبو بەگىرى بوو، وە ھەوالى نارد بۇ لای پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) كە چۆن بكا؟ فەرمووى: خۆت بشۆرەو ناواخنى بۇ خۆت بكەو تۆپەوانەيى بۇ وانىكەكەت بكەو خوينەكەى پى بەربەست بكەو ئىحرام بەبەستە.

جا پىغەمبەر (دروودە خواە كەورە لەسەربە) لەوى لە مزگەوتەكەدا نويژى ەصرى گرد، ئىنجا سواری قەصواء بوو، رۆيشت تا بە سواری سەرگەوتەسەر كيوى بەيدا، لەوى بەھەر چوارلادا تەماشام كرد تا چاوم بپى دەگرد ھەرسوار بوو، وە ھەر پيادە بوو لە دەورى ەزەرت (دروودە خواە كەورە لەسەربە) ئەو دەمە وەك ئىستانەبوو، ەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) خوى لەنامانا بوو پەيتا پەيتا قورئانى بۇ دەھاتە خواری، وە خوى بە جوانى

رافه و تەفسیری قورئانەکەى دەزانى، ئیتەر ئەو خۆى ھەرچى بکردایە ئیمەیش لە شوین ئەوەوە ئەوەمان دەکرد، ئینجا ھەزرت (دروودە خواە لەسەربە) بەم وشە پیرۆزەىە کە دروشمى یەزدان پەرسىتیەو نیشانەى یەکتایىی خودایە ئیحرامى ھەجى بەست: (لَبِیکَ اللّٰهُمَّ لَبِیکَ، لَبِیکَ لَا شَرِیکَ لَکَ لَبِیکَ، إِنْ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ لَکَ وَالْمَلِکَ لَا شَرِیکَ لَکَ). ھەردو مەگەى تریش ئا بەمەى خۆیان ئیحرامى پى دەبەستن بەو ئیحرامیان بەست، بەلام پێغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لى نەگرتن، وەلى ھەزرت (دروودە خواە لەسەربە) بۆ خۆى ھەر لەسەر تەلبییە کردنەکەى خۆى بەردەوام بوو.

جابر (رەزەم خواە لىبە) فەرمووی: تەنیا ھەر نیازى ھەجمان ھەبوو خەیاالى عەمرەمان نەبوو، چونکە لەوەو پىش لە رۆژانى ھەجدا عەمرەمان نەدەکرد، تا ئەو ھەلە کە لە خزمەتى ھەزرتدا چووینە بەیت و لەوئ ھەزرت (دروودە خواە لەسەربە) دەستى ھینا بە روکنى ھەجەرولئەسوودداو ماچى کردو سى جار بە ھەراکران و چوار جار بە رویشتنى ئاسایى ھەلسوورا بە گردى خانەى خودادا، ئینجا رویشت بۆ مەقامى ئىبراھیم (دروودە خواە لەسەربە) و ئەم ئایەتە پیرۆزەى خویندەوہ: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى} : وە مەقامى خستە بەینى خۆى و بەینى بەیتەوہ دوو رکات سوننەتى نوێزى تەوافى کردو لە رکاتى یەکەمدا لەپاش خویندننى سوورەتى فاتىحە، سوورەتى {قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ}ى خویند، ئینجا گەراپەوہ بۆ سەر ھەجەرولئەسوود دىسانەوہ دەستى پیا ھینایەوہ، ئینجا لە دەرگای نزیک صەفاوہ دەرچوو رویشت بۆ

صهفا، که له صافا نه زديک بوووه و نه م نايه ته ی خوینده وه: (ان الصفا والمروة من شعائر الله): وه فهرمووی: به وه میان دهست پیبکه ن که خوداپیشی خستووه، ئینجا دهستی کرد به ته وافی صهفاو سه رکه وته سه رته پۆلکه ی صهفا تا خانووی به یتی لیوه ده رکه وت، جا رووی کرده رووگه و شایه تمنای هیئاو ئه لّاهو ئه کبه ری کردو فهرمووی: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير، لا اله الا الله وحده انجز وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده): هه ر خودا خودایه و تاکو ته نیایه، بی هاوه ل و بی جوونه، خاوه نی مو لک و پادشایی و سه لته نه ته سو پاس و ستایش هه ر له بو ی خو ی جوانه و هه ر قابیل به خو یت، هیچی له دهست ده رنا چی و توانای هه موو شتیکی هه یه، هه ر خودا خودایه و، به ئینه که ی خو ی هی نیایه دی، وه به نده که ی خو ی که موحه ممه ده سه رخست، وه ئه و کۆمه لانه ی که له روژی غه زای خه نده قا گه له کۆمه یان له ئیسلام کردبوو، خو ی به ته نها شکاندنی و ژیری خستن. وه سی جار پیغه مبه ر (درووه خوا له سه ربه) ئه م زیکه ری خویند، وه له به ینی ئه م سی جاره شدا ده پارایه وه و دوعاو نزای تری ده کرد.

ئینجا چه زره ت (درووه خوا له سه ربه) داپه ری بو مه روه، که بی نیایه ناو شیوه که وه بی هه لگرت و خیرا رو یی تا گه یشته هه ورازه که، ئینجا به ئاسایی رو یشته تا چوو سه ر مه روه، وه له سه ر صهفا چیکرد له سه ر مه روه یش هه مان شتی دووباره کرده وه، تا دوا ته وافی له سه ر مه روه ته واکرد فهرمووی: تازه له دهستم چوو ئه گینا دیاری به یم له گه ل

خۆم نه ده هیئا، وه ده مکرد به عه مره، جا ههر که ساتان که دیاریی پی نییه با ئیحرام بشکینئ و بیکا به عه مره. سوراقه ی کوری مالیکیش هه لسا گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئه مه ههر بۆ ئه مسال وایه یا خود هه تا هه تایه هه روا ده مینئ؟ پیغه مبه ریش (درووده خواه له سه ربئ) په نجه کانی خۆی تیک په راندو دوو جار فه رمووی: عه مره تیکه لی چه ج بوو هه تا هه تایه! عه لیش (ره زاه خواه لیبئ) له یه مه نه وه وشتی قوربانی هیئا بۆ پیغه مبه رو (درووده خواه له سه ربئ) که هات روانی فاطیمه (ره زاه خواه لیبئ) ئیحرامی شکاندووو جلی ره نگاوی پۆشیوه و چاوی رشتووو، جا عه لی به فاطیمه ی فه رموو: ئه مه چییه؟ فاطیمه ییش (ره زاه خواه لیبئ) فه رمووی: باوکم فه رموویه تی وابکه م. فه رمووی: کاتی علی له عیراق بوو ده یگوت: جا چووم بۆلای پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربئ) تا گالی بده م له فاطیمه، که بۆ وای کردووو، وه بۆ ئه و قسه یه ش که گوتی: باوکم فه رموویه تی که وای بکه م ههر لیم پرسی، وه عه رزیشم کرد که من ئه و کاره ی ئه وم پیخۆش نییه، جا چه زه رت (درووده خواه له سه ربئ) فه رمووی: فاطیمه راست ده کا من خۆم پیم گوتووو که ئیحرام بشکینئ. تۆ خۆت که ئیحرامی چه جت دابه ست چیت گوت؟ علی فه رمووی: گوتم: گوتوو مه ئه ی خودایه ئه وای نییتی چه جم هیئا له سه ر ئه و نیته ی که پیغه مبه ری تۆ ده به یئنئ. فه رمووی: ده تۆ ئیحرام مه شکینه، چونکه من دیاریی به یتیم پییه.

فه رمووی: ئه و دیارییه ی که عه لی له یه مه نه وه هیئا بووی له گه ل ئه و دیارییه دا که پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربئ) له گه ل خۆی هیئا بووی سه رجه م سه د وشت بوو. فه رمووی: ئیتر خه لکه که هه موو ئیحرامیان شکاندو مووی سهریان کورت کردووو، پیغه مبه رو ئه و که سانه نه بی که

دیاری بهیتیان له گهڻ خویان هیناوو، جا له روژی ته روییه دا که دهکاته روژی هه شته می مانگی نۆمینه به رهو مینا جمان و ئیحرامی حه جیان به ست، پیغه مبه ر (درووده خوا له سه ربه) سوار بوو، وه نویزی نیوه پرۆو عه صرو شیوان و خه وتنان و به یانی له وی کرد، ئینجا له وی که می مایه وه تا خور هه لاهات وه فه رمانیدا که له نه میره دهواریکی بو هه لدهن، جا که پیغه مبه ر (درووده خوا له سه ربه) که وته ری قوره یش وایان ده زانی که پیغه مبه ریش (درووده خوا له سه ربه) وه ک سه رده می نه زانی خویان له مه شعر و لحه رام دهو ده ستی، به لام پیغه مبه ر له وی ره تبوو، وه نه وه ستاو رویشت تا چوو نه زیکی عه رفه سه یریکرد له نه میره دهواریکیان بو هه لداوه، جا له وی دابه رزی، وه له وی مایه وه تا خور لایدا.

ئه و جا فه رمانی دا قه صوایان بو کوپان کردو چوو بو ناو شیوه که وه له وی وتاریکی داو فه رمووی: خوین و سه رو مال و ناموستان له یه کتری زور زور حه رامه، ریک وه ک چون شکاندن ریزی ئه م روژه پیرۆزه تان له م مانگه پیرۆزه تانا له م شاره پیرۆزه تانا زور زور حه رامه، سه رو مال و نامو سیستان به یه کتری ئاوا حه رامه. ئاگاداربن! که وا هره چی کارو باری سه رده می نه زانییه پووچه و به تاله و بی بایه خه، خوینی سه رده می نه زانی به تاله، وه یه که م خوین - له خوینی که سوکاری خوم - که به به تاله و بی بایه خه داده نییم خوینی کوره که ی ره بیعه ی کوری حاریشه، که له ناو هۆزی به نی سه عده دا درا بوو به دایه ن وه هۆزی هوزه یل ده یکوژن. وه سوودی سه رده می نه زانی هه مووی پووچ و به تاله، وه یه که م سوودیش - له سوودی که سوکاری خوم - که به تالی ده که مه وه سوودی عه بباسی کوری مو طه لیلیه، ئه و سووده هه مووی به تاله، وه دهرباره ی

ئافرىدە تانىش لىخودا بىر سىن و بى دادىسى و ناهەقىيان لى مەكەن و
رەفتارتان جوان بى لىگەلىيان، چونكى ئەوان ئامانەتن و سىپاردەى خوداى
گەورەن لىلەى ئىوۋەى پىياوان، پىياو ھەر خىانەت بىكا نابى خىانەت لى
ئەمانەتى خوداى خۇى بىكا، وە ئەوان لىسەر فەرموودەى خودا و بەپىى
قىسەى شەرىعەتى ئەو ھەلەل بوون بۇتان و دىنە باخەلتان و دەچنە
لايان.

و دەماى ئىوۋە لىسەر ئەوان ئەو دىە كە ئەو كەسە كە ئىوۋە ھەزى لى
ناكەن نەپەينە سەربەردەتان و نەپەلن بىتە مالتان، جا ئەگەر شتى واپان
كرد كە بەدلى ئىوۋە نەبوو، ئەوا تا دەتوانن چاوپۇشيان لى بىكەن و بە
نەرمونيانى لىگەلىيانا رەفتار بىكەن، وە بەبى ھۆيەكى رەوا تەلەقىان
مەدەن، بەلام ئەگەر بەم شىوۋە شىرىنەيش چارىان نەكرا ئەوا شەرىعەت
رىگەتان دەدا كە بەئەسپاى لىيان بەدەن.

و دەماى ئەوانىش لىسەر ئىوۋە ئەو دىە كە بەباشى و بەپىى باوى
ولاتى خۇتان رۇزى و خۇراڭ و بەرگ و پۇشاكيان پى بەدەن، وەكى
ھاوسەرى ھاوشانى خۇتان، تا ھەست بە ھاوسەركەمى نەكەن!.

و دەمەن ياسايەكى و مەھاشىم لىپاش خۇم بۇ ئىوۋە جى ھىشتوۋە ئەگەر
بىتو پەپىروى بىكەن لىناو خۇتاننا ھەتا ھەتايە جارىكى تر سەرتان لى
ناشىو، ئەویش ئەم قورئانەيە كە نامەى خودايە.

وە ئىوۋە لى دوا رۇژدا لىبارەى مەوۋە پىرسىارتان لى دەكرى، جا ئىوۋە
وەلامتان جى دەبى؟

ياران فەرموويان: شاھىەتى دەدەين كە تۆ كۆتايى و دريغيت
نەکردوو، تەبليغى خۆتت کردوو و ئەرکى سەرشانى خۆتت بەجئ
هيناو و ئامۇژگارى خيىرى ئيمەت کردوو!

جا حەزرەت (سەلت و سەلام و دروود و خوا و گەورە و لىبە) سئ جار پەنجەى
دۆشاومژەى خۆى ھەلپرى بۆ ئاسمان و دايىنەواندەو بۆ ناو خەلگەگەو
ھەموو جارتيكىش لەگەل ئەم ئامازەيەدا دەيفەرموو: خودايە! تۆ
بەشاھىەت بە.

ئىنجا فەرمانى فەرموو، بانگو قامەت کراو نوپژى نيوەرپۆى بۆ
کردين و فەرمانى کردوو قامەت کرايەوو نوپژى عەصرىشى بە جەمە
بۆ کردين وە لە بەينيانا ھىچ نوپژى ترى نەکرد.

ئىنجا پيغەمبەر (دروود و خوا و لەسەربە) سواربوو روشت تا گەيشتە
ئىستگاگەى خۆى لە عەرەفات. جارووى و شترەگەى - كە ناوى قەصواء
بوو - کردە تاویرە بەردەگانى داوینى کيوى جەبەلورەحمە كە ئەم جياى
رەحمەتە خۆى و لەناوەرەستى خاكى عەرەفاتدا وەكۆمەلى حاجيیە
پيادەگانى خستە بەردەمى خۆيەوو، وە رووى کردە رووگە. ئيتەر لەویدا
راوەستا تا خۆر ئاوابوو، جا ئوسامەى خستە پاشكۆى خۆيەوو داپەرى
بۆ موزدەليفە، ھەوسارەگەى قەسواشى و گورج کردبۆوو، تەنانەت سەرى
قەسوا دەيدا لە قەلپووزى كۆپانەگەى، وە بە دەستى راستيشى ئامازەى
دەکرد و دەيفەرموو، خەلگينە! لە سەرخۆبن، خەلگينە ھيواش، بەلام كە
دەگەيشتە تەپكەو ماسۆلگە لى، كەمى جەلەوگەى بۆ قەسوا شل دەکرد،
تاسەر دەگەوتە سەرى، جا روشت تا تەشريفى گەيشتە موزدەليفە جا

لهوئ نوپژى شيوان و خهوتنانى به جهمهتهنخير كرد بهيهك بانگو بهدوو قامهت، وه هيچ نوپژى سوننهتى له بهينياندا نهكرد، ئينجا تهشريفى خهوت ههتا شهبهقى دا.

جا كه بهيانى تهواوى دا، فهرمىانى دا بانگ دراو قامهت كراو نوپژى بهيانى كرد. ئينجا سوارى قهصوا بووهو روشت تا گهيشته مهشعهرولحهرام، جا رووى كرده رووگهو له خودا پاراپهوهو ئهلاهو ئهكبهرو تهليلهى كردو ناوى خوداى تاكو تهنيای هينا.

وه لهوئ راوهستا تا تهواو دنيا رووناك بووه، جا لهپيش خوركهوتندا كهوتهپئ بو مينا، وه فهضلى گوپى عههباسى خسته باشكوئى خوئ، فهضليش پياويكى قزجوانى سپيلكهئى شوخ و قوز بوو، جا لهوكاتهدا كه حهزرمهت (درووده خواه لهسهرهه) كهوتهپئ تاقمئ زن له ناو كهژاوهدا، دايان بهلايدا، فهضليش دهستيكرد به تهماشا كردنيان، پيغههبهريش (درووده خواه لهسهرهه) دهستى نا بهرووى فهضلهوهو بهرى چاوى گرت، فهضليش رووى وهرچهرخان بهولاداو لهولاهو تهماشاي دهكردن.

پيغههبهريش (درووده خواه لهسهرهه) دهستى لهولاهو گواستهوه بو لايهكهئى ترو نايهوه به رووى فهضلهوه تا بهرچاوى بگريتهوهو تهماشا نهكا. ئيتر حهزرمهت (درووده خواه لهسهرهه) روشت تا گهيشته ناو شيوى موحهسير لهوئ توژئ خيرا ليئى خوڤى و ريگهئى ناوهپراستى گرت كه دهچئ بهسهر كوگاي گهورهدا، جا روشت تا گهيشته لاي كوگا بهردهكه، كه لهلاى درهختهكهدايه، وه حهوت بهردى بو فرهدا، بهردهكان وهك بهردئ وابوون كه بهپهله پيټكه دههاوپژرى، گشت جارئ كه بهردىكى

تئ دهگرت ئەللاھو ئەكبەری دەکرد، لە ناو شیوەكەو بەردەكانی تئ دهگرت.

ئینجا حەزەرت (دروودە خواوە لەسەربە) تەشریفی رویشت بو کوشتنگا (مەنەمر: گوشتارگە) کەو لەوئ بە دەستی خوئی شەست و سئ و شتری سەبەری، ئینجا چەقۆگەیدا بە عەلی و عەلیش باقی مەندە و شترە دیارییەكانی حەزەرتی سەربەری^(۱)، وە پیغەمبەر (دروودە خواوە لەسەربە) عەلی کرد، بە ھاوبەشی خوئی لەم و شترە دیارییانەدا، ئینجا فەرمانی دا لە گوشتی ھەر و شترئ پارچەپەکیان ھینا و خستیانە ناو مەنجەلیکەو کولانیان و خوئی و عەلی لە گوشتەكەیان خورد و لە ئاوی مەرگەكەیان خواردەو، ئینجا پیغەمبەر (دروودە خواوە لەسەربە) سوار بوو، رویشت بو بەیت و تەوافولئیفاضە و کرد، وە نوپژی نیوەرۆی لە مەككە کرد. جا چوو بو لای نەوہی عەبدوللطەلیب، لە سەربیری زەمزم ئاویان بە حاجیان دەدا.

فەرمووی: ئەی نەوہی عەبدوللطەلیب! ئاو ھەلگۆزن و بیدەن بە حاجیان و بە مەردوم، نەبادا خەلك واتئ بکەن کە ئاو ھەلگۆزینیش لە کردارەكانی حەجە، وە لەم حالەدا زۆرتان بو بین و ریگەتان نەدەن کە بەئاسایی ئاو بدەن بە حاجیان، نەبادا ئەمە رووبدا ئەگینا ئەم ئیشە و ئیوہ ئەوئەندە کاریکی پەسەندە منیش ئاوم ھەلئەگوشت لە گەلتانا، جا ئەوانیش سەلتئ ئاویان بو برد، حەزەرت (دروودە خواوە لەسەربە) لیئ خواردەو (موسلیم و ئەبو داوود و ئیبنو ماجە گێراویانەتەوہ).

(۱) رەنگبئ ئەم (۶۳) یە رەمز بئ بز ژمارە و سالەكانی تەمەنی پیغەمبەر.

۱۷۷) سەردانى مزگەوتەكەي پېغەمبەرۈ

مەرقەدى پىرۈزى (دروودى خۋاى لەسەربى):

سوننەتە حاجى (كە حەجى تەۋاككۇد) تىفاقى سەفەرىخاۋ بېروا بۇ
مەدىنە مۇنەۋۋەرە، بۇ دىدەنى مزگەوتەكەي پېغەمبەرۈ بۇ ئەۋەى كە
شادىيى بە سەردانى گۆرە پىرۈزەكەي و لىي^(۱) نزيك بىتەۋە ئىمامى
بوخارى و ئىمامى موسلىم لە حەزرىتى ئەبو ھورەيرەۋە (رەزە ئاۋايان لىيە)
دەگىرپنەۋە دەفەرمۇي: حەزرىت (دروودى خۋاى لەسەربى) دەفەرمۇي:
مەسجىدولحەرامى لى دەرچى يەك نوپۇز لەم مزگەوتەى مندا خىرتەرە لە
ھەزار نوپۇزى شۇيىنانى تر.

دىسان دەفەرمۇي: حەزرىت (دروودى خۋاى لەسەربى) دەفەرمۇي: بۇ ئەم سى
مزگەوتە نەبى سەفەر ئاكرى: بۇ ئەم مزگەوتەى من و بۇ
مەسجىدولحەرام و بۇ مەسجىدولئەقۋا (ش/د/ت/ن).

(۱) نەدى بنور عىننا محمدا

فما لنا وما لنا له الفدا!

صلى عليك الله يا نور الهدى

من اقتدى بهديكم قد اهتدى

صوبى لمن تضمه أجواء

أرجائها بنوره تضاء!

ولى الى خير الورى رجاء

(يكون لى في حبه الفناء!)

دىسان ھەزرەت (دروودى خواھ لەسەربى): دىفەر موئ: ھەر كەسنى دىنىي گۆرەكەم بىكا مافى ئەودى دەكەوئىتە سەرم كە لە قىامەتداشەفاعەتى بۆ بىكەم! (بەزارو دارە قوطنى و ئىبنو عەدى لە ئىبنو عومەرەودە گىراوئىتەودە) دىسان دىفەر موئ (دروودى خواھ لەسەربى): ھەر كەسنى ساخ لەبەر رەزاي خوا بىت بۆ سەردانى گۆرەكەم، ئەو مافەى دەكەوئىتە سەرم كە لە رۆژى قىامەتا بىم بە تىكاكار بۆي! (دارە قوطنى لە ئەمالى داو طەبەرانى لە موعجەمول ئەوسطدا، ئەم فەر موودەيەيان لە ئىبنو عومەرەودە گىراوئەتەودە). دىسان پىغەمبەرى خوشەويست و ئازىز (دروودى خواھ گەورەى لەسەربى و سەرومال و ھەست و نەست ھەمووى بە قوربانى گەردى سەر گۆرئ پىرۆزى بى دىفەر موئ: لە پاش مردنم، ھەر كەسنى كاتى ھەج تەواو دەكاو لە ئادابى ھەج دەبىتەودە ئەوسا بۆ روسمى و مفا ساخ لەبەر رەزاي خوا بى بۆ دىنىي گۆرەكەى منىش، ئەودە وەگەو ئەودە وايە كە لە ھالى ژيانما ھاتى بۆ سەردانم و چاوى بەمن كەوتنى^(۱) (ئەم فەر موودەيە دارە قوطنى لە سونەنداو طەبەرانى لە موعجەمول كەبىرو لە موعجەمول ئەوسطداو بەيھەقى لە سونەنى بەيھەقىدا گىراوئىانەتەودە). قازى عەياز دىفەر موئ: دىنى و سەردانى گۆرى

(۱) واتە: لە پايدى ھاورپى پىغەمبەر دەبى و لەرىزى ئەوان دەژمىردى. چونكە پىناسمى ھاورپى پىغەمبەر ئاوايە: ھەر كەسنى بە خىزمەت پىغەمبەر گەشتى و لەسەر ئىسلامەتى مردبى بە سەحابى پىغەمبەر (دروودى خواھ لەسەربى) دادەنرى: (الصحابى من راي النبى أو رآه ومات على الاسلام).

پېغەمبەر (درودە خۋاھ لەسەربە) سۈننەتلىكى گەلى گەورەيەو بوو بە سۈننەتلىكى دامەزراو لە نىۋانى موسولمانانداو بەھرىيەكى گەورەيەو ئىجماعى نەتەۋەى ئىسلامى لەسەرە.

١٧٨) دەستوورى سەردانەكە:

سۈننەتە بۆ ئەۋكەسە كە بە نىيازى سەردان دەروا بۆ مەدينە لە رېگە سەلاۋات زۆربدا لە دىدارى پېغەمبەر (درودە خۋاھ گەورە لەسەربە) ۋە لەپىش ئەۋەدا كە بگاتە مەدينە خۆى بشۋاۋ بەرگى پاك لەبەر بكا، كاتىكىش كەچاۋى دەكەۋى بە دارو درەختى دەۋرى مەدينە ۋە بەنیشانەى حەرەمى مەدينە پتر سەلاۋات لى بداۋ لە خۋاى گەورە داۋا بكا كە ئەۋ زيارەتەى بۆ بكا بەمايەى بەھرەۋەرى ۋ لى قەبوۋل بفرموى.

لەۋ كاتەيشدا كە دەچىتە ناۋ مەدينەۋە بلى: (باسم الله. رب ادخلنى مدخل صدق واخرجنى مخرج صدق واجعل لى من لدنك سلطانا نصيرا، اللهم افتح لى ابواب رحمتك، وارزقنى من زيارة رسولك (صلى الله عليه وسلم) ما رزقت اولياءك واهل طاعتك، واغفر لى وارحمنى يا خير مسئول. اللهم انى اسألك خير هذه البلدة وخير اهلها وخير ما فيها واعوذ بك من شرها وشر اهلها وشر ما فيها) واتە: بە ناۋى خودا، خودايە! بە مېھربانى خۆت بە خىرو خۆشى داخلى شارى مەدينەم بفرمۋ، ۋە ھەرۋەھا بە خىرو خۆشى ۋ بەبى ۋەى لە شارى مەككەى پىرۆز بەرپم بكە، ۋە لە لايەنى خۆتەۋە بەھىزىكى يارمەتيدەر چاۋدېرىم بكە ۋ ھەمىشە چاۋى خىرت لىم بى،

خودایه! لههر چوارلاوه دمووی رحمهتی خۆتم بۆ بخه ره سه رپشت،
خودایه، له سهردانی پیغه مبهری نازداری خۆت ئه وه م به نصیب
بفرموو که کردووته به نصیبی پیاوچاگانی خۆت به نصیبی دهستهی
تاعهتی خۆت، ئه ی باشرین داوالیکراو! داوات لیده که م که لیم خوشبئ و
رحمم پیبکه ی. خودایه! داوات لیده که م که له خیر و بیرو ئه م شاره
بهشی باشم بدهیت، وه له خه لکی ئه م شاره وه تووشی خیر و خوشی بېم،
وه له و خیرهش که وا له ناو ئه م شاره دا ناو می د نه بېم، خودایه! په نا
دهگرم بهتۆ که له و شه رهی که ئاماده کراوه بۆ خراپه کارانی ئه م شاره به
دووربم، هه روا له شهرو وه زه نی خه لکه که ی و له شه رهی که وا له ناویدا.

با زۆر زۆر به سه لاری و هیمنی و بئ هه وایی و سه رکزی خۆی
بگری، ئه وه ی له یادی که ئه مه ئه و شاره به رزه پیروژه به ریزهیه که
خوا هه ئی بژاردوو و کردوویه تی به خانه ی کۆچی پیغه مبهرو
به ره وگهی پیروزی و کردوویه تی به هه وارگهی سرووش به سه رچه شمه ی
سازو سافی برپاره کانی شه ریه ت.

هه رگاتی وستی بچیته ناو مزگه وته که وه با قاجی راستی پیش
بخاو بئ: (باسم الله، والصلاة والسلام على رسول الله. رب اغفر
لی ذنوبی وافتح لی أبواب رحمتک. أعوذ بالله العظیم وبوجهه
الکریم وسلطانہ القديم من الشیطان الرجیم): به ناوی خودا
دهچه ناو ئه م جیگه پیروژه، دروود له پیغه مبهری خوا، خودایه!
تاوانه کانم بپۆشه، لههر چوارلاوه دمووی رحمهتی خۆتم لئ بکه ره وه.
په نا دهگرم به یهزدانی مه زن، به زاتی پیروزی، به ده سه لاتی دیرینی، له
زیانی شهیتانی له رحمهتی خودا بیبهش.

ئەوجا رووبكاتە رەوضە، كە بەینی مەرقەدی موبارەك و مینبەرە،
 لە ویدا لە تەنیشتی مینبەرەو دووركات نویژی سوونەتی دیاری
 مزگەوت بكا. لە ئەبو هورەیرەو (رەزەا خواا لیبە) لە پیغەمبەرەو (درویدی خواا
 لەسەربە) دەفەرموئ: لە نیوانی مالهەكەم و لە نیوانی مینبەرەكەما باخیکە
 لە باخەکانی بەهەشت، مینبەرەكەیشم وا لەسەر حەوزەكەم لە بەهەشتا
 (مالیک و شەیخان و تیرمیزی، تیرمیزی بە دروستی داناو) (واتە: لە
 نیوانی گۆرەكەم و دوانگەكەما باخیکە لە باخەکانی بەهەشت و بارانی
 رەحمەتی ئی دەباری، خوشی لەو بەختەوهری كە لەم شوینە پیروژەدا
 طاعت و خواپەرستی جوان دەكا، وە مینبەرەكەشم لەسەر حەوزی
 كەوسەر دادەنریتەو بەۆم و لە بەهەشتا لە سەری دادەنیشم و پیشوازی لە
 ئامادەبووانی ئۆمەتم دەكەم كە بۆ نۆشین لە ئاوەكە ی دین. تەماشای ئەم
 شوینانە بكە بۆ زیادە بەهرە تەرجمە ی تاجول ئوصول بە كوردی:
 بەرگی یەكەم، زنجیرە ی ۱۱۵ و بەرگی دووهم زنجیرە ۱۴۴ لاپەرە ۲۹۲ –
 وەرگیر.

۱۷۹) چۆنییتی ئەم سەردانە: دەستووری

سەردانی گۆری پیروزی پیغەمبەر (درویدی خواا لەسەربە):

كاتێ دووركاتە سوونەتەكە ی تەواو كرد، جا بیئت بۆ نزیک ی
 مەرقەدی پیروژ، بەلام پەلاماری نەداو خۆی نە نووسینی پییەو و
 دەستی بۆ رانەکیشت، بە ئەدەبەو و روو بکاتە سەری پیروزی پیغەمبەر و
 پشت بکاتە قیبلە، وە ماویدی چوار گەز دوور راوەستی، وە بە ئەمب سلاو

بكاو بَلّٰی: (السلام عليك يا رسول الله) يا بهیهكئ لهم شیوانه‌ی دواوه
 سلاو بكا. ئەمەیش به‌پیی ئەم فەرمووده‌یه: ده‌گیرنه‌وه: ئیبنو عومەر
 (ره‌زای خویان لیبنا) دم‌فەرموئ: وا سوننه‌ته کاتئ ده‌جیت بۆ سەردانی گۆری
 پیرۆزی پیغه‌مبەری نازدار (دروودو سلاوو هه‌لوات و ده‌جیهتی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ربنا) له‌ رووی
 قیبله‌وه بجیت و پشت بکه‌یته‌ رووگه‌و روو بکه‌یته‌ گۆره‌که‌و ئەوجا بَلّٰی:
 (السلام عیکم ورحمة الله وبرکاته).

دینیکەر بۆی هه‌یه که ئاوا سلاو بکا: (السلام عليك يا خير خلق
 الله، يا امام المتقين، يا سيد المرسلين، انی اشهد أن لا اله الا الله
 وحده لا شريك له وأنك عبده ورسوله. قد بلغت الرسالة وأديت
 الامانة ونصحت الامة فجزاك الله عنا أفضل ما جازى نبيا عن
 أمته. اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على
 ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد. وبارك على محمد
 وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم إنك
 حميد مجيد اللهم انك قلت: ولو أنهم ان ظلموا أنفسهم جاؤك
 فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَحِيماً.
 وقد أتيتك يا رسول الله مستغفراً من ذنوبي مستشفعاً بك الى ربّي
 فأسألك يا رب أن توجب لي المغفرة كما أوجبتها لمن أتاه في
 حياته. اللهم اجعله أول الشافعين يا أرحم الراحمين).

ئنجایا پاریته‌وه بۆ باوک و دایکی و بۆ گشت موسولمانان، ئەگەر
 که‌سێ راسپێری ئەوی کردبوو که سلاوی رابگه‌یه‌نی به‌ پیغه‌مبەر، با
 سلاوه‌که‌ی له‌سه‌ر ئەم شیوه‌یه رابگه‌یه‌نی و بَلّٰی: (السلام عليك يا رسول

﴿ فېقېى ئاسان ﴾

الله) له جياتى فيسارى كورى فيسار، يا بلئ: ئەى پېغەمبەرى خوا! فيسارەكەسى كورى فيسارەكەس سلاوى لى دەكردى ئەوجا بگەرپتە دواوه بۆ لاي راستى به قەد گەزى و سلاو له ئەبو بەكرى صەديق بكا، وا باشه ئاوا سلاوى لىبكا: (السلام عليك يا خليفة رسول الله. السلام عليك يا صاحب رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وانيسه في الغار وامينه على الاسرار. جزاك الله عن أمة محمد (صلى الله عليه وسلم) خيرا): سلاو له تۆ ئەى جېنشېنى پېغەمبەرى خوا! سلاو له تۆ ئەى ھاورى ئازىزەكەى پېغەمبەرى خوا! ئەى تاقە ھاودەمە دئسۆزەكەى ناو ئەشكەوتى ئەورى! ئەى ئەمىندارى سەر رازو نھىنىيەكانى! خودا له باتى نەتەوہى موخەممەد پاداشتى باشت بداتەوہ. ئەوجا بەقەد گەزىكى تىرىش بىتە دواوه سلاو له ھەزرىتى عومەر بكا، واباشە ئاوا بلئ: (السلام عليك يا امير المؤمنين. السلام عليك يا ناصر المسلمين. السلام عليك يا من اعز الله به الاسلام. جزاك الله عن أمة محمد (صلى الله عليه وسلم) خيرا): سلاوى خوا له تۆ ئەى فەرمانرەوای موسولمانان! سلاو له تۆ ئەى يارىدەدمرى موسولمانان! سلاو له تۆ ئەى ئەو كەسە كە خواكردى به مايەى سەربەرزى بۆ گەلى ئىسلام. خودای گەورە پاداشتى باشت له جياتى نەتەوہى موخەممەد بداتەوہ (نەتەوہ: واتە/ ئوممەت).

ئەگەر كەسئ ئەمەى بۆ نەدەگرا ئەمە بلئ بەسىەتى: (السلام عليك يا رسول الله) نافع دەگىرپتەوہ: ئىبنو عومەر (رەزە فوايدان لىبو) دەستوورى وابوو كە لەسەفەر دەھاتەوہ دەچوو بۆ مەزگەوت، ئەوجا دەچوو بۆ خزمەت مەرقەدى ھەزرىتى دەيفەرموو: (السلام عليك يا

رسول الله، السلام عليك يا ابا بكر، السلام عليك يا ابقاه: سلاوت
 لیبئی ئەه پێغه مبه‌ری خوا! سلاوت لیبئی ئەه ئەبو به‌گر، سلاوی خوات
 لیبئی ئەو باوکه! (به‌یه‌قی). با دینیکەر ئەو به‌ باشی ره‌چاو بکا که
 پێغه مبه‌ری خوا (دروود خوا له‌ سه‌ربه‌) گوێی له‌ سلاوه‌که‌ی ده‌بی و وه‌لامی
 سلاوه‌که‌ی ده‌داته‌وه‌، به‌پێی ئەم فه‌رمووده‌یه‌یه‌: ئەبو هورده‌یره (ره‌زا خوا
 لیبئی) ده‌فه‌رموی: پێغه مبه‌ری خوا (دروود خوا له‌ سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: له‌ پاش
 مه‌رگم، هه‌ر که‌سی سلاوم لیبکا خودا گیانم ده‌کاته‌وه‌ به‌ به‌ردا تا
 سه‌لامه‌که‌ی ده‌سه‌ندمه‌وه‌. (ئه‌حمه‌دو ئەبو داوو به‌یه‌قی به‌ رسته‌یه‌کی
 دروست گیراویانه‌ته‌وه‌).

گه‌ل دوو پاتکراوه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌بی دینیکەر له‌ مزگه‌وته‌که‌ی
 یغه‌مبه‌ردا زۆر ده‌نگ هه‌ڵه‌به‌رپۆ و ده‌نگه‌ ده‌نگ نه‌کات سانیبی کۆری
 یه‌زید ده‌فه‌رموی: له‌ مزگه‌وت پالکه‌وتبووم، پیاوی چه‌وێکی تیگرتم، که‌
 ته‌ماشایم کرد عومه‌ری کۆری خه‌ططاب بوو، فه‌رمووی: برۆ ئەو دوو
 که‌سه‌م بۆ به‌ینه‌، منیش چووم هی‌نامن بۆی، پێی فه‌رموون: ئیوه
 کوێنده‌رین؟ گو‌تیان: خه‌لکی طائفین، فه‌رمووی: نه‌گه‌ر نابه‌له‌د
 نه‌بوونایه‌و خه‌لکی ئەم شاره‌ بوونایه‌ ئیشم پێ ده‌گه‌یاندن، چۆن له‌
 مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ردا (دروود خوا له‌ سه‌ربه‌) ده‌نگه‌ ده‌نگ ده‌که‌ن! (بوخاری
 ره‌حه‌مت له‌ گۆری نازداری).

وا سوننه‌ته‌ کاتی دینیکەر سه‌ردانه‌که‌ی ته‌واو ده‌بی له‌ناو ره‌وضه‌ی
 پیرۆزدا سلاواتیکی زۆر لی‌بدا، وه‌ هه‌موو جاری که‌ ده‌چێته‌ ناو
 مزگه‌وته‌که‌وه‌ یه‌کسه‌ر نی‌تی خه‌ڵوه‌کی‌شان (اعتکاف) به‌ینی، هه‌تا له‌و

كاتانەيشدا كە بە مزگەوتدا تېپەر دەكا ھەر نىتى خەلۋەكىشان بەينى،
بە مەجى بەقەد مانەۋى ناو سەجدەيەكى ئاسايى لەناويدا ئارام بگرى.

١٨٠) سەردانى گۆرستانى جەننەتولبەقىع و ئارامگاي شەھيدانى ئىسلام:

سوننەتە لەو ماۋەيەدا كەوا لە مەدېنە ھەموو رۆژى سەردانى
گۆرستانى جەننەتولبەقىع بكا، بە تايبەتى لە رۆژى ھەينىدا، سەر لە
گۆرەكان بدا. عائىشە (رەزە ئىبى) دەفەرموى: ھەموو جارى كە سەرەى
شەۋى من بوايە، پېغەمبەر (دروودە خوا لەسەربى) لە كۆتايى شەۋدا دەردەچوو،
دەچوو بۇ دىنى گۆرەنشېنەكانى گۆرستانى بەقىع و بۇيان دەپارايەۋەو
دەيفەرموو: (السلام عليكم دار قوم مؤمنين، و اناك ما توعدون دا
مؤجلون، و انا ان شاء الله بكم لاحقون، اللهم اغفر لاهل بقيع
الغرقد): سلاۋتان لىبى ئەى دانىشتۋانى شارى خامۇشان، ئەى ئەو
موسولمانانەى كە ئەم گۆرستانە بوۋە بەمالى دوا رۆژتان؟ ئەو بەئىنەى
كە درابوو بە ئىۋە كە ئەو زىندۋانەى لە دوا ئىۋەۋە دىن، خوا ناخۋا زوو
يا درەنگ ئەۋانىش دەمرن و دىن بۇ لاتان، ئەۋا ئەو بەئىنە رۆژ بە رۆژ
دېتەجى و ھەر رۆژەى دەستەيى دىن بۇ لاتان، ئىمەش خوا ھەزكا پىتان
دەگەينەۋە، خودايە! لە دانىشتۋانى گۆرستانى بەقىع خۇش ببە.
(موسليم و بەيھەقى). بە تايبەتى سوننەتە دىنىي ئەو گۆرانە بكا كە
خاۋەنەكانيان ناسراون، ۋەك گۆرى ئىبراھىمى كورى پېغەمبەر (دروودە خوا
لەسەربى) و گۆرى عوسمان و عەبباس و ھەسەنى كورى ەلى و كەسانى

تريش، وەدىنى يەكەى بەسەردانى گۆرى صفەيىيەى پوورى پىغەمبەر
(دروودى خواە لەسەربە) كۆتايى بهيئى.

هەروا سوننەتە كە رۆژى پىنجشەمان زوو سەر لە بەيانی دىنى
گۆرى شەھىدەكانى ئوحدود بكا، بە گۆرى ئىمامى حەمزەى مامى
پىغەمبەر (دروودى خواە لەسەربە) دەست پى بكا، كە ناودارە بەسید الشهداء،
واتە: سەرورەى شەھیدان، با موسولمانى ھۆشمەند كە پەرۆشى دىنى
خۆيەتى، لەكاتى سەرداندا، خۆى لە بیدعەتەكانى سەردان بپارىزى، وەك
باوەشكردن بە گۆردا و ماچ كدرنى و سوورپانەو و خولانەو بە دەوریدا، یا
خوانەخواستە لە خاوەن گۆرەكە بپارىتەو و داواى نیاز و مرازو
مەبەست و ھاتنەدى شتى لىبكا، كە شتى وا بەس لە خوا داوادەكرى،
هەروا لەو مەيش خۆى بپارىزى كە لەلای گۆرەكانیان نوئىبكا، چونكە
ئەو و بەپى شەرع رەوايە ھەر ئەو ھەندىيە كە نزا بكا و بۆيان بپارىتەو.
بەبى گومان داواكردنى مراز لىيان و سوئند خواردن لە خوا بەھۆى
ئەوانەو، بى گومان شتى وا گومرايى و كارى ناشايستەى تازەقەللایە، بە
يەكيتى واتەى پىشەوايانى موسولمانان، كەس لە ھاورپىيانى پىغەمبەر
(دروودى خواە لەسەربە) شتى وایان نەكردو و. پىشەوايان بە يەك را دەفەرموون:
واباشە بۆ كەسى لەم شوئانەدا نزا بكا روو بكاتە رووگە، نەوەك روو
بكاتە گۆرەكە.

۱۸۱) سەردانی ئەو مزگەوتانە کە پیڤه مبهەر

(دروودی خۆی لەسەر بێ) **نوێژی لەناویاندا کردوو:**

گرتگرتینی ئەو مزگەوتانە ئەم پینجەن:

۱) مزگەوتی قوباء: دینی ئەم مزگەوتە سوننەتە، باشتەر ئەودەیه کە لە رۆژی شەممەدا بکری. بەپێی فەرمايشتی ئیبنو عومەر (رەزاه خوا) لیبە: کە دەفەرموی: جاران پیڤه مبهەر (دروودی خوا لەسەر بێ) هەموو رۆژیکی شەممان، بە سواری و بە پیادهیی، دینی مزگەوتە کە قوبای دەکردو دوو رکات نوێژی تیا دا دەکرد. (شەیخان و ئەبو داوود و نەسائی و بەیهقی).

۲) مزگەوتی ئەلفەتج: دینی ئەم مزگەوتە سوننەتە، هەروا نوێژکردن و نزاکردن لە ناویدا سوننەتە، بەپێی ئەم فەرموودەیه: جابیر کۆری عەبدوللّ (رەزاه خۆیان لیبە) دەفەرموی: پیڤه مبهەری خوا (دروودی خوا لەسەر بێ) لە مزگەوتی ئەل(فەتج)دا، سێ رۆژ لەسەر یەك نزایەکی هەبوو دەیکرد لە رۆژی دوو شەممەو سێ شەممەو چوار شەممەدا، لە رۆژی چوار شەممەدا نزا کە گیرابوو، خوشی کەوتە روخساری! جابیر دەفەرموی: ئێتر لەوکاتەوه هەرکاتێ کارێکی گرتگی قورس یەخە پیم گرتبێ منە ئەوکاتەم کردوو و نزام تێیدا کردوو و نزا کەم گیرابوو. (ئەحمەد و بەزار).

ئیبنولحەمە کۆری ئەوبان دەفەرموی: کەسێ ئەم فەرموودەیهی بۆم گێراو تەوه کە خۆی لە مزگەوتی ئەل(فەتج)دا لە پشتهی پیڤه مبهەرەوه نوێژی کردوو، لە پاشا پاراو تەوهوه فەرموویەتی:

اللهم لك الحمد هديتني من الضلالة فلا مكرم لمن اهنت ولا معز لمن اذلت ولا مذل لمن اعززت ولا ناصر لمن خذلت، ولا خاذل لمن نصرت ولا معطى لما منعت ولا مانع لما اعطيت، ولا رازق لمن حرمت ولا رافع لمن خفضت ولا خافض لمن رفعت ولا خارق لمن سترت ولا ساتر لمن خرقت ولا مقرب لما باعدت ولا مباعد لما قربت): پەرۋەردگارم! سوپاس ھەر بۆتۈيە، تۆ منت لەسەر ئىشيوۋاي رزگارکردوۋە، ئەۋەي تۆ ترۆي بکەي بەگەس ریزدار ناکرئ، ئەۋەي تۆ کەسەس بکەي بەگەس نازدار ناکرئ، ئەۋەي تۆ نازدارى بکەي بەگەس کەساس ناکرئ، ئەۋەي تۆ پىشتى نەگرى بەگەس ياريدە نادري، ئەۋەي تۆ ياريدەى بدەي بەگەس پىشتى نادري لە زەۋي، ھەرچى تۆ نەيدەى بەگەسى تر نادري، ھەرچىش تۆبیدە بەگەسى تر نابري، ھەر کەسى تۆ بېبەشى بکەي بەگەس رزقو رۆژى نادري، ئەۋەي تۆ ژيىرى بىخەي بەگەس سەرناگەۋي، ئەۋەي تۆ سەرى بىخەي بەگەس ژيىرناگەۋي، ئەۋەي لە ژيىر پەردەي تۆدا شارابىتەۋە بەگەس ريسوا ناکرئ، ئەۋەي تۆ ريسواي بکەي بەگەس نەنگى داناپۇشرئ، ھەرچى تۆ دوورى بىخەيتەۋە بەگەس نزيك ناخريتەۋە، ھەرچىش تۆ نزيكى بکەيتەۋە بەگەس دوور ناخريتەۋە (ئەحمەد).

۳) مزگەۋتى ئەل(جومعە). لە فەرموۋدەدا دەفەرمۈي: بە خودى خۆم نويزى ھەينيم لەپشت بېغەمبەرۋە کردوۋە، لەناو خيلى نەۋەي سالى كوپى عەۋفا، لەو مزگەۋتەدا كەۋا لەناو شيوى رانۋونادا، ئەو

ههینییهش یه کهم نوپژى ههینی بوو، که پیغه مبهەر (درووده خواه له سه ربه) له مه دینه کردی.

٤) مزگه وتی ئەل (فه ضیخ). ئەم مزگه وته ده که ویته لای خۆره لاتى مزگه وتى قوباء. ئیبنو عومەر (رهزاه خوايان لیبه) دمفه رموی: جارێ پیغه مبهری خوا (درووده خواه له سه ربه) له مزگه وتی ئەل (فه ضیخ)، مزاروی بهر سیلهی خورمایان بو هینا، نۆشی کرد. (ئه حمهد). بۆیه ناو نراوه مزگه وتی ئەل (فه ضیخ)، چونکه پیغه مبهەر (درووده خواه له سه ربه) کاتی ئابلقه ی جووله که کانی به نی نه خیری دا، له شوینی ئیستای ئەم مزگه وته دا دهواره که ی خوی هه لدا. له وێ چه ند رۆژی مایه وه، جاله و ماوه مه دا فه رمانی حه رام بوونی مه ی و باده هات بو پیغه مبهەر، که به جوړی له جوړمکانی به عه ره بی ده گو ترێ ئەل (فه ضیخ).

٥) مزگه وتی ئەل (ئه حزاب)، ئەم مزگه وته له سه رده می حه زه رته دا دروست کراوه. جابیری کوړی عه بدوللا (رهزاه خوايان لیبه) دمفه رموی: جارێ پیغه مبهەر (درووده خواه له سه ربه) ته شریفی چوو بو مزگه وتی ئە حزاب، بهر ماله که ی شانی داناو به پیوه راوه ستاو هه ردوو ده ستی به درپژى بهرزه وه کردو ده ستی کرد به نزای شه پ له ئە حزاب، به لام له م جارده نا نوپژى نه کرد، هه تا جارێ تر ته شریفی چوه وه بو ئە وێ وه نزای شه پری لی کردنه وه، ئەم جار هیا ن نوپژى لی کرد. (ئه حمهد)

۱۸۲) سەردانى ئەو بىرانەى مەدىنە كە پېغەمبەر (دروودى خۇاى لە سەرىن) ئاوى لى نووش كىردوون:

ئەم بىرانە زۆرن، گىرنگە كانىيان ئەم پېنجه يەن:

(۱) بىرى ئەرىس، دەكە ویتە لای خوارووی خۆر ھەلاتى مزگەوتى قوبائەو، ئەنگوستیلەكەى پېغەمبەر (دروودە خۇاە لە سەرىن) كە مۆرى (مەدە رسول اللہ) پېوہ بو، كە لە سەردەمى جىنشینی ئىمامى عوسماندا كەوتبووہ لای ئەو، كە وتە ناو ئەم بىرەو، گەلىكىش بۇ يگەپان نەیان دۆزى يەوہ.

(۲) بىرى ئىھاب، كە ئىستا ناسراوہ بەبىرى زەمزەم، ئاوەكەى لە ئاوى بىرى زەمزەمى مەككە دەچى، ھەر لەبەر ئەوہش ناوئراوہ زەمزەم، چونكە ئاوى ئەمىش وەك ئاوى ئەو بۇ مووفەك ولاتەو ولات دەیبەن.

(۳) بىرى بەیروحاء، بىرىكە وا لە باخىكا، دەكە ویتە لای سەرووی شووراكەى مەدىنەوہ لەلای خۆرھەلاتەو، گەلى جار پېغەمبەر (دروودە خۇاە لە سەرىن) دەچوو لەبن سىبەرى ئەو باخەدا دەحەسایەوہو لە ئاوەكەى دەخواردەو.

(۴) بىرى بۇزاعە، وا لەلای باكوورى خۆرنشینی بەیروحاءەو، بۇ خۆشەوہبوون (واتە: بۇ شىفا) سى رۆژ لە سەرىكە خۇيان لە ئاوەكەى دەشۆرن. گەلى جار پېغەمبەر (دروودە خۇاە لە سەرىن) لە ئاوى ئەم بىرەى دەخواردەو.

(۵) بىرى رۆمە، كە ناودارە بە بىرى عوسمان، چونكە خۇى كرىو كىردى بە وەقەف. بېشىرى كۆرى بەشىرى ئەسلەمى لە باوكیەوہ

دەگىرپتەۋە دەفەرمۇي: كاتى گۆچكاران رەۋايانكرد بۆ مەدینە ئاۋى شىرىنىان دەست نەدەكەۋت، پىاۋى ھەبۋو لە خىلى بەنى غىفار كانىيەتى ھەبۋو، ناۋى رۆمە بۋو ئاۋەكەى سازگار بۋو، پىركۈندەيەكى ئى دەفرۆشت بە پىرمستى خۇراك، پىغەمبەر {دروودە خواە لەسەربە} پىلى فەرموو: دەى فرۆشى پىم بەكانىيەكى بەھەشت؟ پىاۋەكە فەرموۋى: ئەى پىغەمبەرى خوا! كۆشى خىزانم ھەيە، گۈزەرانمان لەسەر ئەم ئاۋەيە. جا ئەم گىتوگۆيە دەگاتەۋە بە عوسمان {رەزەى خوايان لىبە} بىرەكە لە خاۋەنەكەى دەكپى بە سىۋى پىنچ ھەزار درەم، ئەۋجا دەچى بۆ خىزمەت پىغەمبەر {دروودە خواە لەسەربە}: عەرزى دەكا: قوربان! ئەۋ بەلىنەى داۋتە بە خاۋەنى پىشۋى بىرى رۆمە، دەشى دەى بەمن كە من ئىستا خاۋەنى ئەۋ بىرەم؟ پىغەمبەر {دروودە خواە لەسەربە} فەرموۋى: بەلى، ئەگەرئەۋ كانىيە دەفرۆشى بەمن ھەتا ئاۋەكەى بە بەلاش بىدەم بە موسولمانان، ئەۋامان دىم بە دەستەبەرى ئەۋەت كە خدا لە بەھەشتا كانىيەك لەباتى ئەم كانىيەت پى دەبەخشى! عوسمانىش فەرموۋى: دەئەۋا ئەۋ كانىيەم تەرخان كىرد بۆ خىراۋ بۆ موسولمانان {بەغەۋى} ھەق ۋايە بۆ ئەۋكەسەى كە لە مەدینەى مونەۋەرە زۆر بىنىتەۋە، سەردانى ھەموو شۈپنە پىرۋزە كان ۋ گىشت مزگەۋت ۋ سەرجەم مەلبەندە رىزدارەكانى مەدینە بكا، دەنا ئەگەر كەم لەۋى بىنىتەۋە ئەۋە ۋاباشترە كە ئەۋماۋەيە لە خىزمەت مەرقەدى ھەزەرەتدا بىنىتەۋە، لەم كاتەدا دەرفەت بە ھەل بزانى لە حوزورى گۆرى پىرۋزى پىغەمبەرا بى زۆر باشترە! خوا بە لوتفى خۋى ئەم زىارەتانە بكا بە نصىيمان سۈننەتە چەندەى بۆ دەلۋى لە مەدینە بە رۆزۋوبى، ۋە بەپىلى تۈانا خىرو خىرات بەسەر ھەزارانى خەلكى مەدینەدا بكا، ھەروا بەسەر ھەزارە غەرىبەكانا.

۱۸۲) دەستووری گەرانهوه:

سوننەتە بۇ ئەوگەسەي كە دەپەوئ لە مەدینەي نازدار دەرېچئ و
بگەرپتەوه بۇ ولاتی خوئی، بە دوو ركات نوپۆزی سوننەت خواحافیزی لە
مرگەوتە پیرۆزەكەي پیغەمبەر بكا، بە نیازی سوننەتی خواحافیزی
مرگەوتەكە بیانكات، لە ركاتی یەكەما لە پاش فاتیحە سوورەتی:
{قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} بخوینئ، لە ركاتی دووہما لە پاش فاتیحە
ئیخلاص بخوینئ، بۇ ھەموو خواست و مرازیكى ئایینی و جیھانی خوئی
بە ئارمژووی خوئی لە خوا بپارپتەوه، كۆتایی نزاو پارانەوگەي بە
سوپاسی خواو سەلاواتدان لەسەر پیغەمبەر بەینئ! ھەر لەویدا تەوبە
تازە بکاتەوه، ئەوجا زیارەتی گۆری پیرۆزی پیغەمبەر بكا، لەسەر شیوەي
یەكەم جارو بئئ: (اللهم لا تجعل هذا آخر العهد بنبيك ومسجده
وحرمة ويسر لنا العود الى زيارته والعكوف في حضرته سبيلا
سهلا، وارزقني العفو والعافية في الدنيا والآخرة): خودایە! ئەمە
دوچار نەبئ كە بە خزمەت ئەم پیغەمبەرەي تۆو بە خزمەت ئەم
مرگەوتەي و ئەم ھەرەمەي بگەم، ئەي خودایە! بە ئاسانی جاریكى
تريش سەردانی ئەم شوینەم بۇ فەراھەم بینە، كە لە خزمەتی
ھەزەرەندا چەن دەمێكى پڕپیت و فەر بمانمەوه، خودایە! ببورە لێم و
ئاسوودەيی ھەردوو جیھانم پئ ببەخشە^(۱) ئەوجا بپروا بۇ بەرابەر

(۱) كۆتری نامبەر: شنبای رەھمەت

رابەری نیوان ھەزەرەت و ئومەت!

تكام ئەرەبە: كە بەبئ زەھمەت

روخساری پیڻه مېهر (دروود خواه له سهرېښه) به لَام پشتاو پشت نه روا، له ویدا
 بفهرموی: (اللهم إنا نسألك في سفرنا هذا البر والتقوى ومن العمل
 ما تحب وترضى): خوايه! ئهم سه فهرهم بؤ بکه به مایه ی خیرو
 خوښی و ته قوای تو، خوايه! ئهو کارو فرمانانه ی که ده بن به هو ی
 خوښه ویستی و رمزای تو به نصیبمانی بفهرموو.

سوننه ته که له مه دینه وه دیاری ببا بؤ که سوکاری، وهک خورماو
 شتی تری وا، سوننه ته له سهر به رزاییه کان ئه لّاهو ئه کبهر بکاو به
 یه کئ لهو نزیانه که باسکران نزابکا. له ئیبنو عومره وه (ره زاه خوا یان لیبه)
 ده فهرموی: جاران کاتئ پیڻه مېهر (دروود خواه له سهرېښه) که له غه زایا له جه ج
 یا له عه مره ده گه پرایه وه که سهر ده که و ته سهر گردو یال و به رزاییه کان،
 سئ جار به دهنکی بیسراو ئه لّاهو ئه کبهری ده کرد، ئه و جا ده یفه رموو:
 (لا اله الا الله وحده لا شریک له. له الملك وله الحمد، وهو على
 کل شیء قدير، آیبون تائبون عابدون ساجدون لرینا حامدون،
 صدق الله وعده ونصر عبده، وهزم الاحزاب وحده): ههر خودا
 خودایه و به س! هیچ خودایه کی تر نیه، خودایه کی تاک و ته نیایه، هیچ

ئهم نامه مېری بؤ خزمهت حمزه رت:

له پاش به یانی عمرزی سلارم!

ناواتی گموره م، ئهی نووری چارم:

(به گمردی گزرت برېښم چارم)

به لکوو بینا بئ هه تاکوو مارم!

هاوبه شیکى بۆ نیه، مولک و دارایی و پاشایه تی و سه لته نه ت و سو پاس و ستایش هه مووی له راستیدا بۆ ئه وه، وه ئه و خودایه کی وایه ده ستی ده روا به سه ر هه موو شتی کا و ته وانای هه موو شتی کی هه یه، ئه و له سایه ی خودا وه ده گه رپینه وه بۆ ماله وه مان، په شیمانین له گونا هه گانمان، هه می شه به نده یی سا خ بۆ خودای پهروه ردگار مان ده که ین و، له سو پاس و ستایشی دریغی نا که ین، خودا به ئینی خو ی هی نایه دی، مو حه ممه دیی به نده ی خو ی سه رخست و به ته نیا خو ی و به س ئه و کا فرانه ی که به له شکری کی گه لی زۆروه گه له کو مه یان له ئیسلام کرد بوو، ژیری خستن و شکاندنی. (به یه هقی گێراویه ته وه).

جا کاتێ گه یشته ده ورو به ری شاری خو ی به ناوی خودا به یینی و بلی: (آی بون تائبون عابدون ساجدون لربنا حامدون. صدق الله وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده، اللهم اجعل لی فیها قرارا ورزقا حسنا). وا باشه که که سی بنی ر هه وال بدا به که سوکاری که وای دیته وه، وه له نا کاوا نه کا به مالا، کاتێ گه یشته ناو شارو دیکه ی خو ی با له پێشدا بچێ بۆ مزگه وت و دوورکات نوێژی دیاری مزگه وتی تیادا بکا، ئه و جا بچێ بۆ ماله وه ی، له ماله وه میش دوو رکات نوێژی سوننه ت بکا. به یی ئه م فه رمووده یی نافع له ئیبنو عومه ره وه ده ی گێرپیته وه: ده فه رموی: پێغه مبه ری خوا (مهروه خواه له سه ربه) که له سه فه ری حه جه که ی گه راپیه وه، که گه یشته ناو مه دینه و شتره که یی ییخدا، له بهر ده رگای مزگه وته که دا، ئه و جا رۆیشه ناوی و دوورکات نوێژی لیکرد، له پاشا رۆیشه وه بۆ ماله وه. نافع ده فه رموی: عه بدوللای

کورپی عومهریش ئەمە دەستووری بوو. (ئەحمەدو ئەبو داوود بە رشتەییەکی باش ئەم فەرموودەییان گیراوەتەو).

١٨٤) بە پیرەووەچوونی حاجی و پیروزیایی لیکردنی:

سوننەتە دۆستو برادەر و ناسیاو بچن بە پیر حاجییانەو، پێش ئەوێ بگەنەو مائی خوێان، بە خێرەتانیان لێبکەن و تەوقەیان لەگەڵدا بکەن و داوای نزای خێریان لێبکەن و پیروزیاییان لێبکەن، وەك ئەو پێیان بلێن: (قبل الله حجك واعظم اجرک وأخلف نفقتك وغفر ذنبك): خوا حەجەکەت گیرا بفەرموئ، پاداشی فرە گەورەت بداتەو، مەسرفەکەتت بۆ پڕبکاتەو، لە گوناھت خوشبێ. ئێبنو عومەر (رهزاه خوايان لیب): دەرەرموئ: پێغەمبەر خوا (ەررودە خوا لەسەر ب): دەرەرموئ: کاتی گەیشتی بە حاجی کە لە سەفەری حەجدا بوو، پێش ئەوێ بچیتەو ناو مائی خوێ، سلاوی لێبکەو تەوقەیی لەگەڵدا بکەو داوای لێبکە کە بۆت لە خودا بپاریتەو، چونکە ئەو لەوکاتەدا گوناھی پێو نەماو، وەك منائی ساوا بیگوناھە، جا با هەتا تیکلاوی گوناھ نەبۆتەو بۆت بپاریتەو. (ئەحمەدو حاکم). حاکم دەرەرموئ: ئەم فەرموودەییە فەرموودەییەکی ساخی دروستە، چونکە بە پێی مەرجی صەحیحی موسلیمە.

۱۸۵) چهن کاریکی ناشایستهی تازهقه‌للا که له‌ناو چه‌جو زیاره‌تدا سهریارن هه‌لداوه:

حاجیان گه‌لی کاری ناشایستهی تازهقه‌للایان داهیناوه، ئه‌وه‌دیش
له‌ناو چه‌جو له‌کاتی سهردانی ئارامگای پیروزی چه‌زره‌تدا. گه‌لی مؤدهی
ناشایسته‌یان به‌پاکردووه، که‌شتی وا له‌شهرعی خوادا نه‌بووه. شه‌یتانی
له‌عنه‌تی له‌بهر چاویانی جوان کردووه هه‌تا به‌و فیله‌ ته‌فره‌یان بداو له
به‌هره‌ی گه‌وره‌ی چه‌جو له‌پاداشی باشی بی به‌شیان بکا، هه‌تا له
راسته‌ریگه‌و شه‌قامه‌ری راست هه‌له‌یان بکا یه‌کی له‌وانه: پێش‌خستنی
عه‌ره‌فه‌یه له‌سهر کاتی شهرعی خو‌ی، که‌ بریتیه‌یه له‌ نیوان نیوم‌پو‌ی
رو‌ژی عه‌ره‌فه‌و شه‌به‌قدانی به‌یانی رو‌ژی جه‌ژن. ئیبنو ئیسه‌حاق
دغه‌رمو‌ی: نافع قسه‌ی بو‌ کردم، له‌ ئیبنو عومه‌ره‌وه {ره‌زاه‌ خوا‌یان لیب‌ا}
دغه‌رمو‌ی: پێغه‌مبه‌ری خوا {مرو‌وه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌} سهر له‌به‌یانی رو‌ژی
عه‌ره‌فه‌، له‌ پاشکردنی نو‌پژی به‌یانی، له‌ میناوه ته‌شریفی هی‌نا بو‌ چیا‌ی
عه‌ره‌فه‌، جا له‌ نه‌میره‌ دابه‌زی و له‌و‌ی مایه‌وه تا خو‌رلای دابوو به
نیوم‌پو‌، ئیتر زووبه‌زوو به‌و قرچه‌ی نیوم‌پو‌یه که‌وته‌پو‌ی و نو‌پژی نیوم‌پو‌و
عه‌صری به‌ جه‌مع‌کرد، وتاریکی بو‌ مه‌ردوو‌مه‌که‌ دا، ئه‌وجا سهر له
نیواری رو‌یشت له‌ ئیستگاه‌ه‌ی خو‌ی له‌ چیا‌ی عه‌ره‌فات راوه‌ستا. (ئه‌بو
داوود).

یه‌کی تریان: له‌ بیرو باوه‌ری ره‌شه‌خه‌لکه‌که‌دا هه‌رچیا‌ی _ جبل
(الرحه‌)، جیگه‌ی راوه‌ستانی به‌ راستیه‌، وه شو‌ینه‌کانی تری وانیه‌،
ئه‌مه‌یش هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌، به‌لگوو باشت‌ترین شو‌ینی راوه‌ستان،

ئىستىگاكەى حەزەرت خۆيەتى، كەوا لەلای تاویرە بەردەكانى داوینی
 كیوى جەبەلورەحمەووە لەلای چەپى كیووەكەووە، كە ئەم جیای رەحمەتە
 خۆى وا لە ناوەرپستى خاكى عەرەفاتدا. بەپێى ئەم فەرموودەیهى
 سولەیمانى كورپى مووسا، لە جوبەیری كورپى موعیمەووە (رەزای خواى لایبە) كە
 دەفەر موئ: پێغەمبەر (دروودە خواى لەسەربە) فەر مووى: عەرەفات گشتى
 ئىستىگایە، بەلام پەر لەناو شیوى عورنەبگرن، ئەو شیووە بەرخاكى
 عەرەفات ناكەوئ. (ئەم فەر موودەیه ئەحمەدو بەزارو تەبەرانی لە
 (المعجم لكبير) دا گێڕاویانەتەووە، پیاوانى رشتەى تەبەرانی گشتیان
 متمانە پێكراون).

یەكێ تریان: حاجیان رۆزى عەرەفە، كە نۆى مانگە، لە نیوەرپۆدا
 لە مەككە دەر دەچن و یەكسەر دەچن بۆ عەرەفات، لەبەر ئەوە گەلى
 سوننەت لە كیس خۆیان دەدەن، چونكە خۆى وا سوننەتە، لە رۆزى
 تەروییەدا، كە دەكاتە رۆزى هەشتەمى مانگى نۆمینه، لەپاش
 خۆرگەوتن، لە مەككە دەر بچن و بەرەو مینا بجمین و نوێژى نیوەرپۆ
 عەصرو شیوان و خەوتنان لەوئ بكەن و ئەو لەوئ بمیننەووە هەتا بەیانى
 رۆزى نۆھەم، وە نوێژى بەیانیش هەر لەوئ بكەن، جا لە پاش هەتاو
 هەلەاتن ئەوجا لە میناوە بەرەو خاكى عەرەفات بكەونەرئ، وە لەرئ
 كاتى گەشتنە نەمیرە كە شوپىنكە وا لە نزىكى عەرەفاتەووە، دابەزن و
 لەوئ بمیننەووە هەتا بیوەرپۆ، ئەوجا لە پاش نیوەرپۆگوى بۆ وتارى
 میرحەجى ئەوسالە رابگرن، لەپاش تارەكە لە مزگەوتى نەمیرە نوێژى
 نیوەرپۆو عەصر بە جەمەتە تەقدیم بكەن. جابیر (رەزای خواى گەورە لایبە)
 سەبارەت بە چۆنىتى حەجەكەى پێغەمبەر (دروودە خواى لەسەربە): (دروودە خواى

له سه ربه) ده فهرموی: جا له روژی ته روییه دا که ده کاته روژی هه شته می مانگی قوربان، به ره و مینا که وتنه ری و ئی حرامی حه جیان به ست، پیغه مبه ر (دروود خواه له سه ربه) سوار بوو، وه نویژی نیوه پو و عه صرو شیوان و خه وتنان و به یانی له وی کرد، ئینجا له وی که می مایه وه تا خوړ هه ئه ات.

یه گئی تریان: رابه ر حه ج (موت هه ویف) ده کان، له پیش خوړ ئاوا بوونا، له عه رفه وه حاجیه کان داده پهرین، یه کسه ر له عه رفه وه بۆ مینا، وه شه و له موزده لیفه نامیننه وه، جا ئه و سوننه ته گه وره یان له کیس ده چی. ئه مه له کاتی که پیغه مبه ر (دروود خواه له سه ربه) له موزده لیفه شه و ماوته وه و، نویژی به یانی له وی کرد وه و، ریگه ی به که س نه دا وه که به شه و له موزده لیفه وه برپا بۆ مینا، ته نیا بۆ ژنان و لازه بوونه کان ریگه ی ده دا، هه روا ئه و سوننه ته پیش له کیس حاجیان ده دن که بۆ چوونه ناومه ککه یان، له بیر زی ته و خویان بشۆرن، هه روا به له پهل له حاجیان ده که ن و ناچار یان ده که ن که له پیش نیوه پو روژی دوازه هه می مانگی قورباندا ره جمی شه یان بکه ن، ئه مه له کاتی که هاتنی ئه م ره جمه له پاش نیوه پو روژی ته و روژده وه ده ست پی ده کا.

یه گئی تریان: مه ردوم له پیش کاتدا، بۆ ماوه یه کی زۆر، بۆ ئه وه ی له نزیکه کابه دا بن، له ده وری کابه، له سه ر ته و افکا که ی ده وری کابه، داده نیشن و چاوه پروانی نویژی جه ماعت ده که ن و ده بن به هوی زیانیکی زۆر و ری له ته و افکه ره کان ده گرن و کی شه یه کی زۆر له ناو خویان و ته و افکه ره کاندا به رپا ده که ن.

یهکئ تریان: ئه وهیه له کاتی جهماعه تکردن له ناو مهسجدولحه مدا زۆر له حاجیان له باتی ئه وهی له ریزی جهماعه تدا بن دهچن خهریکی تهوافی سه فاو مهروه دهبن!.

له گشتی ناخۆش ترو دل تهزینتر ئه وهیه که له کاتی جهماعه تی نوێژی شیوانیشدا، که ماوه که ی زۆر که مه، هه مان هه ئه ده که ن و خهریکی ئه م تهوافه دهبن، هه تا نوێژی شیوانیان دهچی!.

دهی چۆن ئومیدی خیر له کهسانی وا دهکری، که بهقهستی فهزری له فهزدهکانی خوا بچوینن، وهلحال پیغه مبه ر (درووده خوا له سه ربه) دهفه رموی: که سی نوێژ نه کا فری به سه ر ئیسلامه وه نیه! (ئه حمه د).

١٨٦) ناشایسته کانی ناسهردانی گۆری

پیغه مبه ر (دروودی خوا له سه ربه):

به ئی به راستی دینی گۆری پیروزی پیغه مبه ری نازدار (درووده خوا له سه ربه) یه کیکه: له و تاعه ته هه ره گرنگ و هه ره باشانه ی که دبن به هو ی نزیک بوونه وه له خوا، دینیکه ر له هه ردوو جیهاندا سه ری پیی به رز دهبن و، دهبن به مایه ی به ختیار یی بوی و دهیگه یه نی به ئاوات و مرازی خوی. به لام هه میشه شهیتان وا له که میندا، بۆ ئه و که سانه ی که چه زیان له خیر و چاکه هه یه، دهچی شتی نار به وای تازه قه لایان له ناو تاعه ته که یاندا، له به رچاو چوان دهکا، هه تا له رمزی خوا ی پاک و پیرو ز دووریان بخته وه. یه کئ له م کاره ناشایسته نه له کاتی سه ردانی گۆری

پیرۆزدا ئەویە: دینیکەرەکان دەچن دەست دەهینن بە مەحەجەری
گۆرەگەداو ماچی دەگەن و خۆیانى تى هەل دەسوون و بەدەوریدا وەك
تەواف هەل دەسوورپن و لەناو نوێژدا رووی تى دەگەن و خۆیان
دەچەمێننەووە بۆ گۆرە پیرۆزەكە. لە گشتى دزیوتر ماچکردنى زەوى ناو
هۆدەى گۆرى پیرۆزە. ئەمانەش هەمووى بە یەكگرتنى راي زانایانى
نیسلام كاری ناپه‌واو نادورستن، چونكە لە كۆرپنووشى دەچى كە بۆ
كەسیكى تر بى بیجگە لەخوا^(۱).

(۱) لەو برۆپەدام ئەم قسانە زیاده رەویى زۆریان تیا دایە، راستە لە نیسلامدا
كۆرپنووش و روکووع پەرستش بە هەموو جۆرێكیوە هەر دەبێ بۆ خوابى، وە بابەتێ
عیبادات هەمووی توقیفییە، دەبێ فرمانی رۆشنى شرعى لەسەر بێ بەلام عادات
لە عیبادات جیایە، لە عاداتا بیاو دەستوو رو نەرت بە پێى رۆژو كات و حال و چاخ
گۆرە گۆرێ رێز لێگرتن و خۆشویستی و تەعبیر لە هەستى مەرۆڤ بێر بێر بە كەسى كە
خواهێ چاكە بێ لە بەرى، نایا ئەو كەسە مردو بێ یا زیندوو، بە پێى كات و شوێن
شیاوی گۆرانه، كواتە: ئەگەر كەسى بێ: ماچکردنى گۆرې پێغمبەر (مروودە خوا
لەسەر بێ) نیشانى زیاده خۆشویستیەو لەبەر هیچى تر نیە، قسەكەى رێى تى دەچى و
پەسەندیش دەكړی. لەبەر ئەم چەند هۆیە: پێغمبەر (مروودە خوا لەسەر بێ)
حەجەر و لێسەودى ماچكردووە، ئەویش هەر دارو بەردە، حەزەرتى ئەبو بەكرى صەدیق
(وێژاە خوا لەبەر) بە مردووی پێغمبەرى ماچكردووە، كواتە: ماچكردنى مردو
لەزاتى خۆدا بۆ تەعظیم نیە، بۆ محببەت و خۆشویستیە، كەوا بێ ماچكردنى
گۆرە كەیشى هەروا، لە راستیدا هەر شتى بەلگە یەكی رۆشنى لەسەر نەبێ لێكردنى
نەبێ، وە لە ریزی باوى ناو كۆمەلەو لەبەشى عاداتبێ، ئەو كەردنى ئەو دانائى بە
خەرقىكى گەرە لە نیسلامدا، وەك هەندى كەس بۆ تەرویحى حیزبى خۆیان هەلە یەكی

بچو کی پیشینان گمورہ دہ کمز و دہ یکمن بہ ہات و ہاوارو گالہ گال۔ نگمر کسی
سمرانسری سونہتی پیغہ مہر (دروودہ خواہ لہ ہر بے) بگمری، بہ لگہیہ کی صفریحی دہست
ناکوی کہ بلی ماچکردنی قبر حرامہ!

ہندہ مہبستم یہک خالو بہس: دہی رخنہ گرتن لہ بیدعت مہبست لینی
موچارہمی مہزہبہکان نہی، چونکہ بہراستی ہول دان بۆ تیکدانی ثم مہزہبانہ،
بہناوی جہنگکردن لہ گہل باوی ناشایستہ و قہلاچوکردنی بیدعت مہوہ و تہحریفی
نیسلامہ چونکہ نموی نمبو حنیفمو مالک و شافعی و نموہوی و رافعی و زوفرو نمبو
یوسف و یینو جہر (وہاہ خوایان لیبہ) کردوریانہ بہم موجتہیدانی ناخرزہمانانہ
ناکری، کہ یہکی شہش حوت حمدیسیان لہ بہرو بہس۔ بگرہ زوریان بازرگانی بہ
کتیب و نووین و خامہکانیانمہ دہ کمز و بہ دلی ثم لاینو ثم حاکم و ثم پارہدار قسہ
دہ کمز!

نہمانہ لہ کوئ و زاتیکی وک نیمامی نموہوی لہ کوئ کہ سال دوانزہ مانگی خوا
بہ رۆژوو بووہ دہستی جلی خاصی لہ بردا بووہ میزہریکی شالی بہسروہ بوو، لہ گہل
جووتی سۆل و مہسینہ کاو ناو پیغہ دہست بشو!

براییکمن بہ خاتری خوا نپویش مہن بہ سیاسہ تہدارہ کانمان، نموان ژیانی دنیا یان
لی تال کردوین، دہی نپویش (خوانہ خواست) لہ دیندا سمرمان لی بشیوتنن نیت
قوری کوئ بہسر خۆماندا بکین؟!

وہ لا برا من کہ نووری فارس حمہ خانم: (أموت علی ما مات علیہ النور)،
رصوان الہ تعالی علیہ) بہ لام لہ ہمان کاتدا نگمر دہمزانہ کہ شتی پیریوہ تہ ناو
مہزہبی شافعی مہوہ، وہ نمو شتہ سوور بہ پیچمانی سونہتی پیغہ مہرہوہیہ، نموہ
نموکی سمرشانہ کہ نمو ہلہیہ، بہی قرہو تہ پل لیدان و تہ کفرو تۆمہتی نیشراک لہم
لہم، راست بکہمہوہ! نمہ لہ کوئیشدا ہمروا بووہ، کتیبہ ناودارہکانی شرع پرن لہم
جۆرہ رەدوبدہ لہی من عمرزتانی دہ کم، بہ لام لہ ہمان کاتدا وک نموی ناوا شالوی

یهکئی تر لهو کاره ناشایستانه که لهکاتی سهردانی گۆری پیرۆزدا دهکری ئهوهیه: که خه لگی مه دینه و خه لگی شوینانی تریش له لای رۆژه لاتى مهرقه دهوه دهووستن و سه لاوات له سهر جو برائیل و میکائیل و ئیسرافیل ددهن، ئه مه کاریکی تازه قه لای ناشایسته یه سهر به لگهی له سوننه تدا نیه!

یهکئی تریان: ئه وهیه که خه لگی مه دینه کردوو یانه به عادهت له پاش سلا و کردن له ئه بو به کړو عومهر {رهزاه خویان لیبه} ده پۆن بو

بهروا! بۆ فووتانی مه زه ب نه بووه. بۆ نمونه: ئه گهر ئیمه حوکم به قیاس بکهین ده توانین. (استلامی قه بره ته قبیل و رووتی کردنی له نوێژدار تواف به دهو ریداو باوه شدان له مه جهره و قه راخه که ی به قیاس اسبات بکهین). چونکه پیغه مبه ر {مردووه خواه له مه ربه} خۆی هه جهرولنه سو ده ی ماچ کردوو و توافی به یستی کردوو و دهستی هیناره به مولتمزه مدا و رووی خۆی نووساندوو به دیواری که عبه وه نوێژی مردووی له سهر تهرمو له سهر گۆر کردوو، واته: له نوێژه که دا رووی له تهرمه کهو له گۆره که بووه، ده ی ده بی گۆری پیغه مبه ر چی له هه جهرولنه سو ده که مته ر بی؟ ئه گهر مه سه له ی به ردودار و مردوو، هه ر دوو حاله که به ردودار مردوو، که واته: بۆ لایه کیان خالیصی ته وحیده و ئه م لایه که یتر یان مه حزی اشرا که!

نازیزان! قوربانتان یم، مه به ستم ئه وه نیه که به رگری له بیدعهت بکه م، به خوا له زۆر کهس زیاتر له دژی بیدعهتم، به لام مه به ستم ئه وه که دینه که نه بی به دینی ئه حزاب، ده نا به خوا حال ده گاته ئه وه ئایه ته کانی قوربان له سوچی سه یاره ده نووسرین: (الا هل بلغت اللهم فاشهد). تکام ئه وهیه به چاوی وێژدان سهرنجی ئه م سهرنجه به فرمبون.

سهردانی گۆری فاطیمه‌ی زه‌هرا، نه‌وجا ده‌گه‌رینه‌وه‌ بو ئیستگای جاری یه‌که‌میان بو به‌رده‌م گۆری پیرۆز، له‌ویدا ئیستیکی بچکولانه‌ ده‌که‌نه‌وه‌، نه‌وجا ده‌چن بو لای میجرابی عوسمانی، له‌وئ به‌ره‌و قیبله‌ ده‌وه‌ستن و ده‌ست ده‌که‌نه‌وه‌ به‌نزاو پارانه‌وه‌، شتی وا له‌ سوننه‌تدا بی سهر و به‌ره‌و سهر به‌لگه‌ی نیه‌!.

یه‌کئ تریان: نه‌ویه‌ دینیکه‌ره‌کان له‌پاش هه‌موو فه‌رزئ (جگه‌ له‌ نوێژی خه‌وتنان) ریز ده‌به‌ستن و به‌یه‌ک قیزه‌ سلّو له‌ پیغه‌مبه‌رو دوو هاوړیکه‌ی ده‌که‌ن و، له‌پاش رابه‌ری سهردانه‌وه‌ (واته‌: موزه‌وویر) هه‌موو به‌ یه‌که‌وه‌ به‌دنگیکێ ناسازی هه‌راسانکه‌ر به‌ چریکه‌ سه‌لاوات له‌سهر پیغه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا له‌سه‌رب) ده‌ده‌ن، نه‌مه‌یش کاریکی زۆر ناپه‌سه‌ندی دزیوه‌، به‌پی قورئان و سوننه‌ت و ئیجماعی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام جه‌رامه‌. خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رم‌وئ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ} - سورة الحجرات - ۲/۴۹.

ئ‌یجماعی ئومه‌ت له‌سهر نه‌وه‌یه: که‌ قه‌درو ریزی پیغه‌مبه‌ری خودا (درووه‌ خوا له‌سه‌رب) به‌ مردوویش ریک وه‌ک حالێ ژایانی وایه‌، سهرمه‌رای نه‌مانه‌یش ئومه‌ت خودا له‌ قورئاندا په‌سنی نه‌و زاتانه‌ ده‌کا، که‌ له‌ خزمه‌تی جه‌زه‌تدا به‌ نه‌ده‌به‌وه‌ به‌ ده‌نگی نزمی پ‌ر له‌ ریزو قه‌در قسه‌و گو‌فتوگو ده‌که‌ن و مژده‌ی گه‌وره‌ی له‌سهر نه‌م به‌هره‌یه‌ پ‌یداو‌ن، وه‌ک ده‌فه‌رم‌وئ: {إِنَّ الَّذِينَ يَغْضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ} - سورة

الحجرات - ۳/۴۹ { له هه مان کاتدا زهمی کهسانیکی تر دهکا، لهسه ر
 نهوه که له خزمهتی حهز رتهدا (دروودی خواه لهسه ربه) دهنکیان بهرزه وه کردووه و
 نهفی هوشیان لیدهکا. دمه رموئ: { إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ
 الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ - سورة الحجرات - ۴/۴۹ }
 دهگیر نهوه جارئ نهبو جه عفه ری مه نصور گو فتو گوئی له گهل ئیما می
 مالیکدا سازدهدا، له مزگه وتی حهز رتهدا (دروودی خواه لهسه ربه). ئیما می مالیک
 (رهزای خواه لیبه) پیی دمه رموئ: ئهی فه رمانه وای موسو ئمانان! له ناو ئهم
 مزگه وتهدا دهنک بهرزه وه مه که، نه وه تا به راشکاوی خودا له قورئاندا
 که سانی فیری ویل و نه دهب ده کاو پییان دمه رموئ: { لَا تَرْفَعُوا
 أَصْوَاتَكُمْ }، تا کو تایی نایه ته که. له هه مان کاتدا زهمی کهسانیکی تر
 ده کاو دمه رموئ: { إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ... جا منصور: فه رمانی ئهم
 نایه تانهی فه بو و لکرد.

یه کیکی تریان: پشت و سك نووساندنه به گوړه پیروژه که وه و
 ده ست پیا هیئانیه تی، نه وه زوړ ناپه سه نده، چونکه نه دهب وا ده خوازئ
 له حالئ مردنیشدا به قه د حالئ ژیا نی دپنیکه ر که می دوور له خزمه تی
 حهز رتهدا ئاماده بی نه وه یش بیرو باو دپنکی ناپه سه نده، که ره شه
 خه لکه که گومان واده بن که گوایه پیغه مبه ری خوا (دروودی خواه لهسه ربه)
 فه رموویه تی: هه رکه سی له یه ک سالدا سه ردانی گوړی من و گوړی
 ئیبرا هیمی بابام بکا، دهم به ده سته به ری به هه شت بوئ! فه رمووده ی وا
 بی سه رو به ره، پووچ و ده ست هه لبه سته، شتی وا له سوننه تدا
 نه بی ستر او ده! (ته ماشای: ارشاد الناسک بکه - په راویزی نه صله که).

۱۸۷) کرین و فروشتن:

فروشتن له زمانا وهرگرتنی شتیکه لهبری شتیکی تر. له شهرعدا: گۆرینهوهی ماله به مالتیکی تر، که شیاوی کهردان پیکردن بن، لهسهر شیوهی نیجاب و قهبوول، به جوړی خاوهنداریی پی دابمهزری.

به لگهی رهوابوونی:

سهر به لگهی (ئهصل)ی رهوا بوونی قورئان و فهرموودهو یهگگرتنی نهتهوهیه (ئهصل له رهوادیتنی کرین و فروشتندا کیتاب و سوننهت و نیجماعی ئوممهته) یهزدانی مهزن دمفهرموی: {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا - سورة البقرة - ۲/۲۷۵} واته: خوا کرین و فروشتنی رهوا دیوه، به لام سهوداو مامهلهی سوودی رهوانه دیوه). پیغه مبهری خو شه ویست و نازداریش (دروود خوداه که وره و مه زله لهسهر به) دمفهرموی: کرپارو فروشیار ههر دوو لایان خو یان سه رپشکن و دهتوانن په شیمان ببنه وه له سهودا که یان ههتا له یهکتری جیا دهنه وه ههتا له یهکتری جیا دهنه وه. (شه یخان و نهحمه دو نه سائی و نه بو داوود و تیر میژی گیراویانه ته وه).

یهگگرتنیش واته: إجماعیش لهسهر ئه مه دامه زراوه.

(بنیاته کانی - نه رکانه کانی):

(بروانه: مختصری صحیحی بوخاری به کوردی بهرگی سنیهم لاپه ره: (۵) ههتا لاپه ره (۶۹) واته: له ژماره (۹۳۳) وه ههتا ژماره (۹۹۷).)

بنیاته‌کانی کرپن و فروشتن چوارشتن:

یه‌که‌م: فروشیار.

دووهم: کرپار.

سییه‌م: فروشراو.

چوارهم: گوته‌ی گریدان، که بریتیه له (صیغه: داریژگه) واته: لهو قسه‌یه‌ی که له نیوانی فروشیارو کرپاردا ده‌بئ، که جیبه‌جیکردنی ئەو کرپن و فروشتنه ده‌گه‌په‌نئ که بریتیه له کردنه قه‌بال و قه‌بوولکردن (ئیجاب و قه‌بوول). پیویسته کرپارو فروشیار چه‌ند مەرجیکیان تیدا بئته‌دی: مەرجه کرپارو فروشیار کرپن و فروشتنیان له باردابئ، که‌واته: مامه‌له‌ی منداڵ و شیت و که‌مه‌وش دانامه‌زری، هه‌روا مەرجه که مامه‌له‌که به ئارەزووی خۆیان‌بئ، نه‌ک به زۆری که‌سئ، مه‌گه‌ر به زۆری شه‌رع، وه‌ک ئەوه که‌سئ قه‌هرزی له‌سه‌ر بئ و کاتی دانەوه‌ی هات‌بئ و قازی زۆری لی‌بکا، که هه‌ندی له مائی خۆی بفروشی هه‌تا قه‌هرزه‌که‌ی پئ بداته‌وه، یا پاره‌ی سه‌له‌می دادابئ و قازی ناچاری بکا که سه‌له‌م تیا‌کراوه‌که بکړئ و وه‌ری بگرئ له جیاتی پاره‌که‌ی. گوته‌ی گریدانیش بریتیه لهو قسه‌یه که کردنه قه‌بال و لی‌ومەرگرتنی پئ دامه‌زری، وه‌ک ئەوه فروشیار بلئ: ئەوهم فروشت به‌تۆ، یا تۆم کرد به‌خواه‌نی، یاخود وه‌ک ئەوه کرپار بلئ: ئەوا وهرم گرت، یا ئەوا کرپیم لی‌ت، که‌واته: فروشتن و کرپن ته‌نها به ئالو‌گو‌ژی پاره‌و مال که پئی ده‌لئین (موعاطات: ئالو‌گو‌ژ: له‌یه‌ک وهرگرتن) به‌بئ گوته‌ی گریدان دانامه‌زری.

بەلەم ئىبنو شۇرەيىح دەفەرمۇي: فرۇشتىن بە شىۋەدى ئالو گۆر
 (واتە: بەبى گوتەى گرېدان) دادەمەزرى لە شتىكا كە گران بەھانەبى،
 بەپى باوى دامەزراوى ناو كۆمەل، رەويانى و كەسانى تىرىش بىرپارىيان
 بەمە داو. مالىكىش دەفەرمۇي: بەللى فرۇشتىن دادەمەزرى لەسەر ھەر
 شىۋەبى بى بە مەرجى مەردوم، لەناو خۇياندا ئەو شىۋەبە دابىنىن بە
 فرۇشتىن، ئىبنو سەبباغىش ئەمەى لەلا پەسەندە. نەوھویش (رەزەخوالە
 مەمۇويان بە) دەفەرمۇي: ئەم رايەى كە ئىبنو سەبباغ پەسەندى كىردوۋە
 رايەكى سەنگىنە، سەبارەت بە بەلگە، لەبەر ئەوۋە دادەنرى بەراى
 ھەللىزاردە، چونكە لە راستىدا لە شەرعدا، مەرج بوونى قسە بۆ
 دامەزىراندنى گرېدان، دىارى نەكراۋە، كەواتە دەبى بگەرپىنەۋە بۆ سەر
 باوى ناوكۆمەل كە پىي دەگوتىرى (عورف: باوى باشى ناوكۆمەل كە
 خەللى بە ئاشكرا، بەبى شەرمو شكۆ، لە بەرچاۋى خەللى بىكەن و ئەو
 باۋە بەرەبەرە لەناو كۆمەلدا بناسرى و دابمەزرى، بەبى رەخنەللىگرتن)
 يەكلى لەو كىشانەى كە ھەموان پىي گىرۋدەبوون ئەوۋەبە: بوۋە بەباۋ لە
 ھەموو ولاتى كە لەبەر ناچارى مەردوم مىندالان دەنرىن بۆ كىرىنى
 بىداۋىستىيەكان، جا ھەق وايە كە ئەمەيش بە چاۋى ئالو گۆر
 (موعات) رەفتارى لەگەل بىرى. پالفتەى گوتە ئەمەبە: ھەركاتى ئەو
 مەبەستە ھاتەجى كە گوتەى گرېدان لەبەر ئەو مەبەستە بەمەرج
 گىراۋە، ئەوۋە مامەلەكە دا دەمەزرى، بە مەرجى شتە ۋەرگىراۋەكە ھاۋتاي
 بەھاكەى بكا، ئەم زانايانەى كە ئەم بىرپارىيان داۋە، ئەمەيان كىردوۋە بە
 بەلگە: كە لەسەردەمى ئىمامى عورمەردا (رەزەخوالەبىبە) ژنە لەچكىدارەكان
 دەچوون كە نىزەك و نۆكەرو كىچ و كورپى مىناكارىيان دەنارد بۆ كىرىنى

پیداو یستییه کان، له گه ل ئه وه یشدا عومهر ره خنه ی لینه ده گرتن، هه روا
ئهم عاده ته له کاتی ئه وو له کاتی که سانی تریشدا، له پیشینان و باشینان
هه ر باو بو وه که سیش تاره زایی لی دهر نه بریوه.

١٨٨) جوړه کانی کرین و فروشتن:

جوړه کانی کرین و فروشتن سى جوړن:

جوړی یه که م: ئه وه یه ئه و شته که دمه رو شری زانراو بی و
له بهر چاوبی. ئه مه دروسته.

جوړی دووهم: ئه وه یه له بهر چاودا نه بی، به لام چو نی تی
باسکرا بی و ناو نی شانی درا بی و، له ئه ستوی خاودن سامانه که دانی، که به م
فرو شته ده گو ترئ سه له م، ئه م یس دیسان دروسته.

جوړی سییه م: ئه وه یه ئه و شته که دمه رو شری نادیا ربی،
نه کریارو نه فروشیارو نه هیچ کامیکیان نه یدی بی، ئهم جوړه سه ودایه
دروست نیه، هه تا شته که نه گهر ناماده یس بی و له بهر ده ستا بی، ماده م
له بهر چا و نه بی و ته ماشا نه کری هه ر دروست نیه! چونکه ئهم جوړه
سه ودایه له مامه له ده سته شکینه کانه، که شهرع ریگه ی نه داون، مامه له ی
ده سته شکین له شهرع دا ئه وه یه که سه ره نجامه که ی شارا وه بی!

۱۸۹) مەرجه کانی دامه زرانی فروشتن:

فروشتن بهم پینج مەرجه دادمه زری: -

یه کهم: نهوویه فروشراو ده که پاك بئ، واته: شته که له زاتی خویا پاك بئ، واته: عهینه که ی پاك بئ، که واته فروشتنی شتی که له زاتی خویدا پیس بئ دانامه زری وهك مهی و بادهو مردارو گوشتی بهرازو سهگو شتی تری لهم بابته. به پیی فهرمووده ی پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه): بیگومان که یه زدان فروشتنی نه مانه ی قه دهغه کردووه: فروشتنی ئارهق و مرداره و بهوو بهرازو بت. (شه یخان گیراویانه ته وه) له فهرمووده ی که دا پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه) نه یی دهکا له به های سهگ، مه گهر سهگی راوی (تیر میذی له نه بو هورهیره وه گیراویانه ته وه).

به ئی شتی پیسبوو، نه گهر ده توانرا پاك بکریته وه نه وه فروشته که ی دادمه زری، وهك جلو بهرگو شتی وا، که به هو ی شو ر دنه وه پاك ده بیته وهو پیسییه که ی نامینی، به لام نه گهر نه ده توانرا که پاك بکریته وه نه وه سه ودا که دانامه زری، وهك ههنگوین و شیرو شتی تری ترنگی ئاوه کی، چونکه نه مانه به شو ر دن نامینن و له گه ل ئاوه که دا مه حف ده بنه وه و ده ر ژین، به ههر حال پیسییه که یان ههر ده می نی.

به لام رو نی پیسبوو، وهك رو ن زه ییتو رو نه زهنگو رو نی پیوی تها و دی شل، دوو فهرمووده هه یه له باره ی پاکه وه کردنیه وه، دروستترینیان نهوویه که پاك نابیته وه، چونکه پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه ربه) کاتی پر سیاری لی کرا، له باره ی مشکیکه وه له ناو رو ندا بتو پی، فهرمووی: نه گهر رو نه که مه یی بوو نه وه بهس مشکه که و دهو روبه ره که ی

فرې بدن، بهلام نهگەر روڼهکه شل بوو، نهیبهستبوو ئهوه گشتی برېژن! دهی نهگەر پاککردنهوهی روڼهکه له توانادا هه‌بوايه، رشتنه‌که‌ی دروست نه‌بوو، چونکه شتی وا به فیرۆدانی سامانه، ناشکراشه که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروود خوا له‌سه‌رب) نه‌یی کردوو له به‌فیرۆدانی سامان.

مەرچی دووهم: بۆ دامه‌زراندنی کرین و فروشتن ئه‌وه‌یه: ئه‌و شته له زاتی خویدا قازانجی‌کی شه‌ری تیادابی، که‌واته: فروشتن و کرینی شتی بیخیر دانامه‌زری، به‌لکوو وره‌گرتنی مال له‌باتی ئه‌و شته بی سووده له بابه‌تی خواردنی مالی خه‌لکه به ناهه‌ق، شتی وایش خوا نه‌یی لیده‌کاو دمه‌رموی: {وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ - سورة البقرة - ۱۸۸/۲} مالی یه‌کتری به ناهه‌ق مه‌خۆن. دهی له شوینی فروشتن و کرینی شتی بی خیر دروست نه‌بی، کرین و فروشتنی شتی که زیانی هه‌بی باشتلا دروست نیه، وه‌ک زه‌ه‌رو شتی به‌نجکه‌رو سږکه‌رو شتی سه‌رخۆشکه‌ر، به هه‌موو جوړیکیانه‌وه، نه‌گەر بۆ زیان به‌کاره‌ینران، بهلام نه‌و زه‌ه‌رو شته به‌نجکه‌رانه‌ی که له شتی به‌سووددا به‌کار ده‌ینرین (ئاره‌قی لی دمرچی) فروشتنیان دروسته. غه‌زالی و که‌سانی تریش ئه‌و رایه به‌سنگین داده‌نین که دمه‌رموی: فروشتنی زه‌هر دروسته. له فه‌رمووده‌دا دمه‌رموی: هه‌ر کاتی خوا شتی قه‌ده‌غه بکا به‌هاکه‌یشی قه‌ده‌غه ده‌کا.

بهلام ئامیری به‌زم و ره‌زم، که یادی خودا له‌بیر ده‌باته‌وه، نه‌فروشتن و نه‌کرینی دروست نیه، چونکه ئامیری ره‌وشت تیک دان و له‌ریده‌چوونه‌و به که‌لکی ئه‌وه نه‌بی به‌که‌لکی هیچی تر نایه‌ت. له ئه‌بو هوره‌یره‌وه چه‌زده‌ت (دروود خوا له‌سه‌رب) دمه‌رموی: له ئاخ‌ر زه‌مانا که‌سانی

له نه ته وهی ئیسلام خودا دهیانکا به مهیموون و بهراز. یاران فهرموویان: نهی پیغه مبهری خودا! خو ئه وانه له لای خویان شایه تمان دهینن و دهلین: ههر یهزدانی پاک خودایه و تۆیش پیغه مبهری خودای، ئیتر چۆن دهبن به بهرازو مهیموون؟ فهرمووی: بهلئ وایه، بهلام سهردهکه نه ئامیرژمند و خوو ددهنه ژنی گۆرانی بیژو دهفو دهوۆل لیدان، جا شهوان له سهر ئهم حاله رادهبوین، ههتا رۆژی که بهیان دهکه نه وه دهروانن بوون به مهیموون و بهراز. بوخاری فهرموودهیهکی له م بابته گپراوته وه.

ئهگهر ئهم ئامیرانه لهپاش شکاندنیان دانه دهنران بهمال، وهک ئهو ئامیرانهی که له دارو شتی وا دروست کراون، ئه وه فروشتنیان دانامه زری، چونکه بهپیی شهرع شتی وا بی که لکهو، کهسی دهیکا که گونا بهیسه بی، بهلام ئهگهر لهپاش شکاندنیان دادهنران به مال، وهک ئامیر له زیرو زیو دروست کرابی، ئه وه فروشتنیان به شکاوی دروسته، چونکه مالهو بو مه بهستی رهوا دهنوانری بهکاربی، وهک ئه وه دهکری به خشل و به پارهو شتی وا.

مهرجی سییه م: ئه وهیه ئهو ماله که دهیفرۆشی مولکی تهواوی فروشیاره که بی، یا هی ههقداری خاومن ماله که بی و بهپیی شهرع خوئی سهرپهرشتکاری سهر ئهو ماله بی، یا جیداری (وهکالهت) ی هه بی، جا ئهگهر به بی سهرپهرشتیاری و جیداری سامانی که سیکی تری فروشت، به بیرا له سهر بوونی خاوهنی، ئه وه دروست نیه، چونکه پیغه مبهر (درووه خوا له سهر بی) دهفه رموی: ته لاق کاتی دهکهوئی که تو خاوهنی ئهو ژنه بی له کاتی ته لاق دانه که دا، بهندهیش کاتی نازاد ده بی که له کاتی

نازادکردنه که یدا هی تو بئی، وه شت کاتی فروشتنه که ی سهر دهر گری که له کاتی فروشتنه که دا هی تو بئی، وه ههرشتیکیش که مائی تو نه بئی نه زری دانامه زری! تیرمیزی ده فهرموی: فهرمووده یه کی جوانه. له سهر فهرمایشتی: له کاتی وادا فروشتنه که راده گیرئ، له سهر ئه وه شیوه یه: ئه گهر خاوه نه که ی ریگه یدا، داده مه زری. دهننا، به لگه ی ئه م فهرمایشته ییش ئه م فهرمووده یه یه: عوروه (ره زای خاوه ای بئی) ده فهرموی جاری پیغه مبه ر (درووه خاوه له سهر بئی) دیناریکی داییم، که مه ریکی بو بکریم، منیش به وه دیناره دوو مه ریم پیگری، مه ریکیانم فروشته وه به دیناری و دیناریک و مه ریکیشم برده وه بو پیغه مبه ر (درووه خاوه له سهر بئی) که حاله که م بو ی باسکرد، فهرمووی: خودا پیتو فهر بخاته سه وداو مامه ئه وه کرین و فروشتنه وه! (تیرمیزی به رشته یه کی دروست ده یگیریتنه وه) ده ی نزا که ی پیغه مبه ر (درووه خاوه له سهر بئی) که بو یکردووه به لگه ی ره زامه ندی له سه ودا که یه تی و نیشانه ی ریگه پیدانیه تی.

مه رچی چواره م: ده بئی مائه فروشراوه که شیاوی پیدانی راسته قینه بئی، یا شیاوی ته سلیمکردنی شهرعی بئی، که واته شتی که نه توانی به راسته قینه بیداته ده ست کرپار، وه ک شتی گومبوو یا مائی زه وتکراو، ئه وه فروشتنی دانامه زری. چونکه مه به ست له فروشتن به هره وهرگرته له فروشراو، ئه وه ییش له کاتی وادا ده ست نادا.. به ئی دروسته فروشتنی مائی داگیرکراو به که سن که بتوانی بیسی نیتنه وه له زه وتکه ره که ی به رگر (مانع) ی شهرعیش وه ک فروشتنی شتی ره هنکراو به بئی فهرمانی ره هنکه ره که، چونکه به پپی شهرع فروشیار له ماوه ی ره نه که دا ناتوانی فروشراوه ره هنکراوه که بداته ده ست کرپار، چونکه ئه گهر شتی وا دروست بئی ره نه که سوودی نابئی، له دانه وه ی قهرزه که ی

دلتیا نابی، چونکه شته بarmته‌گهی له دهستا نامینی، هه‌تا له‌کاتی پپو‌یست له حیاتی قهرزه‌گهی بیفرۆشی.

مهرجی پینجه‌م: نه‌وه‌یه فرۆشراوه‌که زانراوبی. چونکه پینغه‌مبه‌ر (مرووه‌ی خواد له‌سه‌رب) نه‌یی کردوو له فرۆشتنی که هه‌لخه‌له‌تانی تیابی، که پپی ده‌لین: (بیع الغرر). (موسلیم قهرمووده‌یه‌کی له‌م باره‌یه‌وه گیراوه‌ته‌وه) بۆ پیشگیری له خه‌له‌تان مهرجه که شته‌که به‌چاو ببینری و له به‌رچاوبی و نه‌ندازه‌گهی دیاری بی. وه‌ک نه‌وه‌ بلی: نه‌مه‌م به‌ تۆ فرۆشت، بۆ نه‌ندازه‌یش ژماره‌گهی دیاری بکا، یا عه‌یاره‌گهی یا سه‌نگو کیشه‌گهی باس بکا، له فرۆشتنی به‌ شیوه‌ی سه‌له‌میشدا مهرجه فرۆشراوه‌که به‌ نیشانه‌و صیفه‌ت دیاری و باسکراوبی وه‌ک له باسی سه‌له‌مدا له دواوه‌ دی.

۱۹۰) باسی سه‌له‌م:

(بروانه: ته‌جرید-مختصر صحیح البخاری) به‌کوردی: به‌رگی ۳ - ل - ۷۰ - ز - ۴۰)

سه‌له‌م به‌ عه‌ره‌بی سه‌له‌فیشی پی ده‌گوتری، بۆیه پپی ده‌گوتری (سه‌له‌م: پیدان: دانه‌ده‌ست) چونکه پاره‌که له سه‌ره‌تای سه‌وداکه وه‌ده‌دری، بۆیه‌یش پپی ده‌گوتری (سه‌له‌ف - پیشینه) چونکه به‌هاکه، یا پاره‌که له پیشه‌وه‌ ده‌دری له کو‌ری دانیشتنی سه‌وداکه‌دا. سه‌له‌م: بریتییه له فرۆشتنی شتن که له‌به‌رچاودا نه‌بی، به‌لکوو به‌ روونکردنه‌وه‌ی ناوونیشانی دیاری کرابی، وه له نه‌ستۆی خاوه‌ن ماله‌که‌دابی، به‌پپی جه‌ند مهرجی. سه‌ربه‌لگه‌که‌ی نه‌م ئایه‌ته‌یه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ

- سورة البقرة - ۲۸۲ { ئەى كەسانى كە باومړتان بهخوداو به پيغهمبهرى ئىسلام ههيه! ههركاتى مامهلهيهكى قهرزتان لهناو خوټاندا ههتا ماوهيهكى دياريكراو نهجامدا بينووسن. ئيبنو عهيباس دهفرموى: مهبهست لهم قهرزه سهلهمه. ئيبنو عهيباس (رهزام خوايان ليهن) دهفرموى: كاتى پيغهمبهر (دروودى خواو لهسهره): تهشريفى هينا بو مهدينه، خهلكى مهدينه بهسهر بهرى دارو درهختو شينايى سهلهميان دهگرد بو ماوهى يهك دوو سال. جا فهرمووى (دروودى خواو لهسهره): ههركهسى سهلهم بهسهر شتى دهكا با ئهاندازهى شته سهلهم بهسهرگراوهكه ديارى بى، دهبى پيوانهى ياكيشانهى بزائرى، ههروهها بو ماوهى چهنديشه نهو ماوهيه ناو ببرى. (ش/د/ت/ن). لهبهر ئهوههيش خاوهدن كارو پيشهكان جارو بار ههوهجيان به پاره دهبى، كه خهرجى بكهن بو بهرپوهچوونى كارو پيشهكانيان، وه پارهشيان به دهستهوه نابى، له ههمانكاتدا خاوهدن سامانهكانيش له ههرزانى بههاكه بههروهوهر دهگردن، جا لهبهر ئهم دوو هوپهوه لهبهر پيداويستى زور سهلهم دروسته، گهرجى كهمن تهفهرى تيادايه (تهفهره = غهرهر).

١٩١) مهرجهكانى سهلهم:

بو دامهزاندنى سهلهم چهند مهرجى پيوسته:

يهكيان: ئهوهيه ماله سهلهم تيادا كراوه كه بهشيويهكى واديارى بكريو نيشانهى ههلا بدرى كه بهباشى بناسريو بزائرىو به نهناسراوى نهمنيتهوه. چونكه سهلهم خووى گرندانىكى وايه كه ههلهتاتان و ههرزان فروشى (غهرهر)ى تيادايه، جا ئهگهر به باشى

شتهگه دیاری نه کړئ و به باشی نه ناسرئ، نه وهیش دهبی به ههرزان
 فروشی دووهم، شتیش دووچار ههرزان فروش بکړئ، وهک تالان فروش
 ئی دئ، شتی وایش له شهرعدا له کیشدا نیه.

یهکئ تریان: نه وهیه که ماله سه لهم تیدا کراوه که حازر نه بی،
 یا له زمینی شتیکی حازری دیاری له بهرچاو نه بی، وهک ربهیی جو له
 خهرمانئ، چونکه پیویسته سه لهم تیا کراوه که قهرزبی، چونکه سه لهم
 فروشتنی شتیکه که له نه ستودا بی، نهک له بهر دهست دابی، دیاربوون و
 حازربوون و له بهر چا ویش دژئ به قهرزبوونیه تی.

یهکئ تریان: نه وهیه واده (نه جهل) هکئی دیاری کراوبی، وهک
 نه وه: نه انداز هکئی به مانگی، یا به دوو مانگ، یا به سائی، یا به دوو
 سال، یا به ماوهیه کی ناوبراوی وا دیاری کرابی، تا زیده تهرمو ههرزان
 فروشی روو نه دا، له بهر نه وهیش که خوا دهرموی: {إِلَى أَجَلٍ
 مُّسَمًّى} له بهر نه وهیش پیغه مبهه (دروود خواه له سربه) دهرموی: هه تا
 ماوهیه کی دیاری کراو.

یهکئ تریان: نه وهیه نهو ماله له کاتی هاتنی وادهی ته سلیم
 کردنیا لهو کاته دا هه بی دهنه دانامه زری، وهک سه لهم دادان به سهر
 فهریکه خورما (روتاب) له زستاندا، چونکه له زستانا فهریکه خورما
 نیه، هه روا سه لهم له شتیکا که له کاتی هاتنی واده که پیدا به دانسقه
 دهست بکهوئ دانامه زری، چونکه شتی وا غهرره.

یه‌کئی تریان: نیشانه‌کردنی جی‌گه‌ی وەرگرتنی ماله‌که‌یه، ئەمه کاتی مەرجه که گواستنه‌وه‌ی ماله سه‌له‌م تیا‌دا کراوه‌که، بۆ جی‌گه‌ی دانه ده‌ست مه‌سره‌فی تی‌بجی، چونکه له‌ حا‌لی وادا قازانج و زیان فه‌رق ده‌کا.

یه‌کئی تریان: ئەومه‌یه به‌هاکه زانراو بی، ئەندازه‌ی پاره‌که دیاری بکری، ئە‌گه‌ر دیاری نه‌کری سه‌له‌مه‌که دانامه‌زری، چونکه شتی وا ته‌فهریه.

یه‌کئی تریان: ده‌بی پاره‌که یا به‌هاکه له‌ کو‌ری گریدان (مه‌جلیسی عه‌قد) ده‌کا و ه‌ربگری، د‌نا وه‌ک فروشتنی شتی قه‌رز به‌ پارهی فه‌رزی لی دی، شتی وایش پوو‌چه‌و نه‌یی لی‌کراوه، له‌به‌ر ئە‌وه‌یش سه‌له‌م گریدانی‌که که ته‌فهری تیا‌یه، له‌به‌ر پید‌او‌یستی ری‌گه‌ی پید‌ه‌دری، جا به‌وه‌رگرتنی به‌هاکه له‌ پێشه‌وه‌ تۆ‌له‌ی ئە‌و ته‌فهره‌و ه‌ه‌رزان فروشییه ده‌کریته‌وه، وه‌ل‌حال پێغه‌مه‌به‌ر (ه‌رو‌وده‌ خوا‌ه‌مه‌به‌رب) نه‌یی کرد‌وه‌و له‌ فروشتنی قه‌رز به‌ قه‌رز.

یه‌کئی تریان: ده‌بی ماله سه‌له‌م تیا‌کراوه که ئە‌ندازه‌که‌ی به‌ پیا‌وه یا به‌ کێشانه، یا به‌ ژماره، زانراو‌بی. چونکه خۆشه‌ویست (ه‌رو‌وده‌ خوا‌ه‌مه‌به‌رب) ده‌فه‌رموی: ده‌بی پیا‌وه‌ی یا کێشانه‌ی بزانی.

١٩٢) فروشتنی شت له‌ پێش وه‌رگرتنیدا:

شت له‌ پێش وه‌رگرتنیدا فروشتنی دروست نیه، ئیتر زه‌وی و زاربی یا شتی تر بی جیا‌وازی نیه، فروشیاری یه‌که‌م ری‌گه‌ی ئە‌وه‌ی دابی یا نا، کرپار به‌هاکه‌ی ته‌سلیم کرد‌بی یا‌نا، له‌ ه‌ه‌موو ئە‌م حا‌له‌تانه‌دا

فروشتنه که دانامه زری. به پئی نه وهی هه کیمی کوړی حیزام
 دهیگیر پته وه د فهرموئ: گوتم: نهی پیغمبره ری خوا! من با بایه کم نه م
 جوړه کړین و فروشتنانه ی که هه ن له ناودا، نه نجام ددهم، دهی پیم
 بفهرموو، که کامه یان هه لاله بو م و کامه یان هه رامه بو م؟ فهرمووی:
 نهی کوړی برام! شت هه تا و مری نه گری له فروشیاری په کمه
 مه ی فروشه وه به که سیکی ترا نیمای به یه هقی د فهرموئ: رشته که ی
 جوانه. هه روا د فهرموئ (درویدخواه له سره ب) هه ر که سی خوراکی ده کړی
 نابی بی فروشیته وه هه تا خوی به ته وای و مری نه گری. (اخرجه الستة
 الا الترمذی).

۱۹۲) فروشتنی قه باله و کومپياله و شتی وا:

نه گهر سه نه دات و کومپياله و چه ک و شتی و ابفرؤ شریته وه به
 هه مان به ها که تیادا نوو سراوه نه وه پووجه و نه و فروشتنه دانامه زری،
 چونکه نه وه ده بی به (ربا النسیئه: سوودی دواخراو) چونکه
 فروشیار نه و به هایه و له پسووله که دا ددها، به لام و ده له که ی له
 دواپیدا و مرده گری، کاتی واده ی دانی کومپياله که دی، وده حال له
 شتیکی شدا که له یه ک توخم بن فروشتن ده بی ده ستاو ده ست بی، خو
 نه گهر به که متریش له و به هایه که و تیادا بفروشری: هه ر دانامه زری
 چونکه نه وه هه م (ربا الفضل: زیده سوود) و هه م (ربا النسیئه) یه، نه م
 دوو جوړه یش هه رامن، هه روه ها نه گهر توخمه کانیش جیابن هه روه ها،
 بو نموونه: کومپياله که بفروشی به گهنم، نه مه یش هه ر دانامه زری،
 چونکه ریبای نه سیئه ی تیادایه. به لام نه گهر نه م قه واله و کومپيالانه

بفرۆشرین به سامانی بازرگانی نهوه دروسته، چونکه فرۆشتن به قهرز بۆ ماوهیهکی ناوبراو دروسته لهبهر نهوه نابێ به سوود.

١٩٤) فرۆشتنی گوشت به گیانلهبهر:

دروست نیه فرۆشتنی گوشت به گیانلهبهرئ که له توخمی خۆی بێ. واته: دروست نیه گوشت بفرۆشرئ به گیانلهبهرئ که گوشتی بخورئ^(١) خوا بهقهدهك بن، یاخود کهمو زیادی یان له بهیندا ههبێ. چونکه پیغه مبهه (درووده خواه له سه رهه) نهیی کردوو لهوه که بزنی و مهه بفرۆشرئ به گوشت (حاکم گیراویه تهوه) و دمهه رموئ: گیر مه دهه دهه کانی هه موو پیشه وان فهرمووده ره وان و جیگه ی بتمانهن. بهیهه قیش دمهه رموئ: رشته که ی دروسته، له سه ره نه م پێودانه (واته: به قیاس له سه ره گوشت به حه یوان) دروست نیه فرۆشتنی گهنم به ئاردی گهنم، یا کونجی به تلپ و که په کی کونجی رۆن لێگیراو.

به لام هه ندئ دمهه رموون: دروسته فرۆشتنی گوشت به گیانلهبهری زیندوو که له توخم (جینس) ی گوشته که نه بێ، وهك فرۆشتنی مریشک به دوو کیلو گوشتی مهه، هه رو ده ها دروسته فرۆشتنی ئازهل به ئازهل و گیانلهبهر به گیانلهبه ریکی تر، ئیتر هه ردووکیان له یهك توخم بن یا توخمیان جیا بێ، وه خوا بهقهدهك بن، یا که مو زۆرییان له نیواندا هه بێ، وهك یهك وشتر به دوو وشتر، یا وشترئ به

^(١) دهقی نه صله که که مر کوری تیادایه رهنگبێ هه ئنی چاپ بێ.

وشرئ، یا مهرئ به دوو قهلهموون. ئەم شیوانه هه‌موویان دورستن به مهرجئ کاره‌که سهرنه‌کیشی بۆ سوود، وه‌ک مهرئ پەر گوانی له شیربئ بدرئ به مهری که گوانی شیري تیادا نه‌بئ ئەوه له‌م حاله‌دا دروست نیه.

١٩٥) فروشتنی ته‌فره‌دانی تیادابی که مه‌شه‌ووره به (بیع الغرر):

ته‌فره‌ده‌ر (غهره‌ر) ئەوه‌یه که نه‌نجامه‌که‌ی له ئیمه نادیار بئ، وه‌ک فروشتنی ماسی له‌ناو ئاوی گۆم و چۆمدا، وه‌ک فروشتنی مه‌ل به‌حه‌واوه‌و شتی بزره‌بوو، وه‌ک فروشتنی په‌موو له‌ناو قۆزاخه‌که‌یداو شیر له‌ناو گواندو به‌چکه له‌ناو سکدا. سهربه‌لگه‌ی نه‌یی له‌م جوړه‌کرین و فروشتنه ئەم فه‌رمووده‌یه‌یه که ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سهره‌بئ) نه‌یی کردووه له فروشتنی که ته‌فره‌دانی تیادابی! (موسلیم). نادیاریی نرخ و به‌هایش وه‌ک نادیاریی و نه‌زانراویی فروشراو وایه، ئەه‌ویش وه‌ک ئەو زیانی هه‌یه.

١٩٦) باسی سوود (واته: ربا):

(بر: تجرید/ ٣ ل - ٤٩ = ژ: ٩٧٩ هه‌تا ژ: ٩٨١)

ربا له‌ زمانی عه‌ره‌بدا واته: زیاتری و پتری، ده‌گوترئ: (ربا الشئ) واته: شته‌که زیاتر بووه، به‌م واتایه‌یه که خوا له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموئ: { اِهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ - سورة - ٥/٢٢ } (ربا) که به‌ کوردی

پیی دموگوتری: (سوود) له شهرعا واته: زیاد له دهمایه که. خوی گهوره له قورئاندا دمفرموی: {وَإِنْ تُبْتِغُوا فَلَکُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِکُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۷۹} واته: نه گهر فهرمانی شهرع قه بوول بکه و له مامه لهی سوود وازبیین و لپی په شیمان ببنه وه نه وه کاریکی زور په سهنده له بهر نه وه به پیی شهرع دهمایه کهی خوتان به بی زیادو کهم ده که ویته.

(برپاری سوود): سوود به پیی فهرمانی نامه ی خوداو به پیی فهرمانی سوننه تی نه ی پیغه مبهرو به پیی یه کگرتنی نه ته وه ی نیسلام حهرامه و نادروسته. خوی گهوره دمفرموی: {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا - سورة البقرة - ۲/۲۷۵} واته خودا سوودکاری حهرام کردوه. ههروا دمفرموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَإِنْ تُبْتِغُوا فَلَکُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِکُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ - ۲/۲۷۸ - ۲/۲۷۹} واته: نه ته وه ی نیسلام! هه میسه پاریز له گونا ه بکه و له ترسی خوا بیئاگا مهب و هه مو کاتی له بی باکی خودا بترسو له مه کری نه مین مهب، وه به نیجگاری دهمبهرداری سوود خوری بب و، به هیچ جوری مامه لهی سوودو سووکاری مه که، نه گهر نیوه نیمانداری ته واون، دهنه نه گهر دهمبهردار نه ب و واز له سوود خوری نه هین نه وه نیعلانی شهر له گهل خواو له گهل پیغه مبهردا ده که و شهر ی وایش به زیانی خوتان ته واون ده بی، چونکه نیوه دهمبهرداری خوا نایه، به لام نه گهر وازی لیبهین و توبه ی لیبه که نه وه

سهرمایه‌که‌ی خۆتان به‌بێ زیادو که‌م وهر بگرنه‌وه، له‌ حالێ وادا نه‌سته‌م
له‌ که‌سێ ده‌که‌ن و نه‌ که‌سێ سته‌متان لێ ده‌کا.

پێغه‌مبه‌ریش {دروودی خ‌وای له‌ سه‌ربێ} **ده‌فه‌رموێ**: له‌عه‌نه‌ت و نه‌فرینی خوا
له‌ سوود خۆرو له‌ سوود وهر گرو له‌و که‌سه‌ که‌ ده‌ینوسی و له‌و که‌سه‌یش
که‌ ده‌بێ به‌ شایه‌تی. (ئه‌حمه‌دو تیرمذی و ئه‌بو داوودو ئیبنو ماجه‌
گیراویانه‌ته‌وه‌). سوود له‌ تاوانه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌کانه‌، له‌ شه‌رعی هه‌یج دینی‌کا
حه‌لāl نه‌بووه‌ به‌پێی ئه‌م ئایه‌ته‌: {وَآخِذْهُمْ الرَّبَّاءُ وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ
- سورة النساء - ۱۶۱/۴} واته‌: له‌ کتێبه‌ پێشینه‌کانی خ‌وادا، خ‌ودا
جێ‌ه‌وگیری کردووه‌ له‌ سوود، که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ئه‌وان هه‌ر سه‌وداو
مامه‌له‌ی سوودیان ئه‌نجام ده‌دا. له‌ قورئاندا خ‌وای گه‌وره‌ به‌س له‌گه‌ڵ
سوود خۆردا ئیعلانی شه‌ری کردووه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ندێ ده‌فه‌رموون:
ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر سوود، نیشانه‌ی ئاخ‌ر شه‌ریه‌تی. په‌نا به‌خوا
له‌ شتی وا. سوود (که‌ بریتییه‌ له‌ زیاده‌ و مرگتن له‌ سه‌ودادا) هه‌ر له‌م
شتانه‌دا حه‌رامه‌: له‌زێرو زیو به‌ زیوو خۆراکدا. به‌پێی گوته‌ی پێغه‌مبه‌ر
{دروودی خ‌وای له‌ سه‌ربێ}: زێر به‌ زێرو زیو به‌ زیوو گه‌نم به‌ گه‌نم و جۆ به‌ جۆ
خورما به‌ خورما و خ‌وئ به‌ خ‌وئ مه‌فرۆشن، مه‌گه‌ر ده‌ق به‌ قه‌د یه‌ک
بن و ده‌ست به‌ ده‌ست بن، به‌لام زێر به‌ زیوو زیو به‌ زێرو گه‌نم به‌ جۆو
جۆ به‌ گه‌نم و خورما به‌ خ‌وئ و خ‌وئ به‌ خورما، چۆن ئاره‌زوو ده‌که‌ن
ئاوا بیفرۆشن. ئیتر ئه‌وه‌ی زیاتر بدا، یا زیاتر وهر گری ئه‌وه‌ سوود خۆره‌،
وه‌ له‌ تاواندا سوود خۆرو سوود دهر وه‌ک یه‌کن. (شافیعی گیراویه‌ته‌وه‌)
ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ فرۆشتنی زێر به‌ زێرو زیو به‌ زیوو

فرۇشتنى خواردەمەنيە ھاو ويۈنەكان دروست نيه، مهگەر بهم سى
مەرجه:

يهگەم: ئەوھيه ئەو دوو شتەى دەدرين به يەكترى، وەك گەنم به
گەنم ئەوھندەى يەك بن.

دووھم: ئەوھيه ھەردووکیان حازربن.

سېيەم: ئەوھيه ھەردوو كەسەكە مافى خۆيان لە كۆرى
دانىشتنەكەدا وەرېگرن. ئەمەيش كاتى وايە كە ھەردوو شتەكە لە يەك
توخم بن، وەك زېر به زېر، گەنم به گەنم. دەنا ئەگەر توخمەكان لە
يەك جىابوونو ھاو ويۈنە نەبوون، وەك زېر بەزىو گەنم به جۆ، ئەو
تەنھا دوو مەرجه دوايەكە پيويستەو بەس، لەبەر ئەو دروستە
يەككيان لەوى تريان زياتربى، بەپيى فەرموودەى پيغەمبەر (دروودە خوا
لەسەربى): ئەگەر ھەردوو شتەكە لە چەشنى يەك نەبوون وەك گەنم بەجۆ،
يا زېر به زىو، ئەو چۆن ئارەزوو دەكەن ئاوا بيفروشن، بە مەرچى
دەست بە دەست بى. (موسليم). وە ئەگەر دوو شتەكە ھاو ويۈنە
نەبوونو لە ھەمان كاتدا ھۆى سوود (علة الربا) يشيان يەك نەبوو، وەك
زىو گەنم و مس و كووتال و شتى ترى ئاوا لە يەك جيا، ئەو ھىچ كام
لەم سى مەرجه پيويست نيه. لەبەر ئەو لەكاتى وادا فرۇشتن
بەحازرى و بە وادەو بەھاو ئەندازەو بەگەم بەزۆر دروستە. ھاو
ئەندازەى لە شتىكا كە بەپيوانەبى بەو دەبى كە ھەردوو شتەكە بە
پيوانە بەقەد يەك بن، وە لە شتىكا كە بەكيشانەبى بەو دەبى كە
ھەردوو شتەكە بەكيشانە بەقەد يەكتربن، چونكە پيغەمبەر (دروودە خوا
لەسەربى) دەفەرموى: زېر به زېر زىو به زىو مەفروشن مەگەر بە كيشانە

بەقەد يەكتەرىن. (موسلىم) ھەروا دەفەرمۇي (دروودى خواۋ لەسەرىد) ئەوۋى بە
كېشانەبى دەبى ھەردوۋ ۋەجەلەكە دەقاۋ دەق بىن، بە مەرجى لەيەك
چەش بىن، واتە: ھاۋ ۋىنە (متماثل) بىن، ئەوۋەشى بە پىۋانەبى ھەروا،
بەلام ئەگەر لەدوۋ جۆرى جىاجىا بوون ئەوۋە چۆنى دەفرۆش قەى ناكا
(دارە قوطنى).

۱۹۷) جۆرەكانى سوود:

سوود دابەش دەبى بەم چواربەشە:

يەكەم: مەشھوورە بە (ربا الفضل) كە برىتتىيە لە فرۆشتنى
شتى كە رىبەۋى بى بەھاۋ توخمى خۆى بە زىاتر لە ئەندازەى خۆى، يا
بەكەمتر، ۋەك مسقالى زىر بە مسقال ۋ چارەكى زىر. سامانى رىبەۋى، يا
بلىين: مالى سوود لە خۆگر، ئەو جۆرە مالىيە كە لە ھەندى كا تدا
سوودى تيا ھەبى، ۋەك زىرو زىوو خۆراكى پېبىزىو، بەلام ئاسن ۋ مسو
سەۋزە شتى ۋا پىيان ناگوترى سامانى سوود لە خۆگر، چونكە بەھىچ
جۆرى سووديان تىادا نابى.

دوۋم: ناودارە بە (ربا اليد) واتە: سوودى دەست بە دەست، كە
برىتتىيە لە فرۆشتنى دوو شتى سوود لە خۆگرى ھاۋ توخم، يا توخم
جىا، بەبى زىادەۋ بەبى ۋادە، بەلام لە دانىشتگەكەدا ھەركەس مافى خۆ
ۋەرنەگرى، ۋەك دىنارى بە دىنارى بەلام لە مەجلىسەكەدا، يەككىيان يا
ھەردوۋكىيان دىنارەكەى خۆى ۋەرنەگرى.

سَيِّئِهِم: ناوداره به (ربا النفسیة) واته: سوودی دواخراو، ئه وهیه زیاده له ناوا نهیی، به لām له سه وداکه دا واده دابنری، وهك ئه وه ده دره می حازر بفرۆشی به ده دره می تا سه ری مانگ، واده که یهك چاوترووکانیش بی هه رده بی به سوود.

چوارهم: ناوداره به (ربا القرض) واته: سوودی قهرز، که بریتیه له هه ر قهرزی که سوودی بگه یه نی به قهرز دره که. له م جوړه سووده یه ئه و جوړه سه ودا یه ی که له ناو عه رده باندا ناسراوه به (الغاروقه) که ئه وه یه که سی شتی بۆ ماوه یی دفرۆشی به که سیکی تر، به ها که ی وهرده گری، له و ماوه یه دا شته که به ده ست کریاره وه ده بی، به کاری ده یی و سوودی لیومرده گری، جا کاتی ماوه که ته واو بوو ئه گه ر فرۆشیار به ها که ی گیرایه وه بۆ کریار ئه ویش شته که ی ده داته وه، ده نا ده بی به هی خوی.

١٩٨) بایستی قه ده غه کردنی سوود (عه تحریم اربا):

زاناکان {رحمتهی خودایان نبی} سه باره ت به بایست (هۆی قه ده غه کردنی سوود چهن بۆچوونیکیان هه یه :

یه که میان ده ئی: سوود زه وتکردنی سامانی مروّفه به بی وه جه ل، به به لاش، چونکه دوو دره م به دره می، به قهرز بی یا به حازر، دره میکان ده که ویته به لاش، له شه ریعه تیشدا سامانیش وهك خوین ریزو حورمه تی خوی هه یه . پیغه مبه ر {دروود خواه له سه ربه} ده قهرموئ: سه رو

سامانى مرقۇ ۋەك يەك خاۋەن رېزو حورمەتن دەى ۋەك چۆن رشتنى خويىنى مرقۇ بە خۇرايى نارەۋايە، بردنى مالىشى بە بەلاش نارەۋايە.

بۇچوۋنى دوۋەم: دەفەرمۇئ: سوود خەلك لە كارو كاسپى دەكا، فېرى بەلاش خۇرييان دەكا، سەردەكىش بۇ پەكخستنى مەردوم، روون و ئاشكرايشە كە بەرژەۋەندەكانى بەندەكان بەبى كاسپى خەلال ۋەك بازرگانى و پيشەسازى و گشتوكال، ناچن بەرئو، دەى سوود پەكى ئەۋە دەخات.

بۇچوۋنى سېيەم: دەفەرمۇئ: سوود دەبى بە ماكى فەوتانى چاكە خوازى، ۋاى لېدى كەس قەرز بەكەس نادا مەگەر بەسوود، كەس لا لە كەس نەكاتەۋە مەگەر لە رېگەى سوودمەۋە، ئەۋەيش دەبى بە ھەۋىنى پشتردەنە يەك ۋە نەمانى ھاۋكارىي نيۋان ھەزارو دەۋلەمەندو نەمانى بېاۋەتى ۋە چاكە، لەكاتى وايشدا نەداراۋ ئاتاجەكان ناچار دەبن كە شت بە سوود ۋەربگرن.

بۇچوۋنى چۈۋەم: دەئى: زوربەى كات قەرزەدر دەۋلەمەندەۋ قەرزكەر ھەزارە، دەى رەۋادىتىنى سوود زالكردىنى دەۋلەمەندە بەسەر ھەزاردا، بە ئارمەزوۋى خۇى دەيچەۋسىنىتەۋە، ھەزار دەبى بەدىلى دەستى ئاتاجى ۋە پېداۋىستى، شتى وايش لە رەفتارى بەرزى مرقۇى مېھرمەن ناۋەشىتەۋە.

بۇچوۋنى يېنچەم: ھەرامبوۋنى سوود بەپى دەقى قورئان و سۈننەت چەسپاۋە، لەبەر ئەۋە دەبى گومان نەبى لە ھەرام بوۋنىدا.

وہکی تریش تیکرای ئەم راو بۆچووانە حیکمەتی قەدەغە بوونی سوود دروست دەکەن.

۱۹۹) ئەنجامى خرايەكانى سوود:

یه‌کییان ئەوێه: خوا رقی لێیه‌تی و بێت و فه‌ری مامه‌له‌ ده‌با به
حه‌وادا، وه‌ك ده‌فه‌رموئ: {يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا - سورة البقرة
- ۲/۲۷۶} واته‌: خودا سوود مه‌حف ده‌كاتوه‌، ئه‌نجامی‌کی تری
ئه‌وێه سوود خۆر له‌ ره‌حمه‌تی خوداوه‌ دوور ده‌بێ. له‌ هه‌دیسدا
ده‌فه‌رموئ: خودا نه‌فه‌رت له‌ سوود خۆر ده‌كا. ئه‌نجامی‌کی تری ئه‌وێه:
سوود خۆر له‌ قیامه‌تدا كه‌ له‌قه‌بر ده‌رده‌چێ ده‌بێ به‌ په‌ند وه‌ك شی‌ت و
فیداری لێدئ، خۆش خۆش هه‌ل ده‌ستی و ده‌یه‌وئ بپروا به‌لام گشت جا‌ری
ده‌كه‌وئ به‌لادا و وه‌ك شی‌ت سه‌ری لێده‌شی‌وئ و لال و پال ده‌كه‌وئ و ریسوا
ده‌بێ. وه‌ك ده‌فه‌رموئ: {الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ
الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ - سورة البقرة - ۲/۲۷۵}.

۲۰۰) سەرپشكىي كرىارو فروشيار:

حوکمی کرپن و فروشتن و باسی جوړه‌گانی و باسی مهرجه‌گانی و
حوکمی سوود ئەمانه هه‌موویان له پێشه‌وه باسکران، مایه‌وه سەر ئەوه
که بزانی: ئایا له کرپن و فروشتندا سهرپشکی و مافی په‌شیمان بوونه‌وه
له سه‌وداکه هه‌به یانا؟

سەرپشكى — واتە: خىيار — دەبىي بە دوو بەشەوہ:

يەككىيان: پىي دەگوتري خىيارى مەجلىس، واتە: سەرپشكىي نىشتنگا، واتە: مافى پەشىمانبوونەوہ لە سەوداگە، بەمەرجى ھىشتا كپيارو فروشيار لە يەك جيانەبوونەوہ.

ئەوى تريان: خىيارى شەرتە واتە: بە مەرج گرتنى سەرپشكىي بۆماوہيى، بە مەرجى ئەوماوہيە لەسى رۆژ پتر نەيى. سەرپشكىي نىشتنگا مافى چەسپاوى ھەر دوولايە، ھەتا لە يەك جيا دەبنەوہ، كە لەيەك جيا بوونەوہ سەوداگە دادەمەزرى، پىغەمبەر (دروودو ساقوۋ خواۋ كەورە) لەسەبىن لەم بارەيەوہ دەفەرمويى: كپيارو فروشيار ھەردوولايان وەك يەك خۆيان سەرپشكن و دەتوانن لە سەوداگە پەشىمان ببنەوہ ھەتا لە يەكترى جيا دەبنەوہ. (شەيخان). جيا بوونەوہ ئەوہيە كە ھەردوولايان بەلەش كۆرى گپيدانى سەوداگە بەجى بھيلن. گريمان ئەگەر ماوہيەكى زۆریش لە دانىشتنگە كەدا مانەوہ ئەوہ سەرپشكىيە كە ھەر بەردەوامە، يا ھەردووكيان ھەستانو بەيەكەوہ دەستيان كرد بە رۆشتن و پياسە كردن ئەويش ھەروەھا، بەلام ھەركاتى لەيەكتر جيا بوونەوہ ئىتر مافى سەرپشكىيان نامىنى، بۆ بپياردانى لەيەك جيا بوونەوہيش دەگەرپىنەوہ بۆسەر عورفو ياساو باوى ناو كۆمەل، ئىتر ھەرچى بەپىي ياساى ناو كۆمەل دابىرى بە جيا بوونەوہ سەوداگەي پى دەچەسپى، دەنا نا، جا ئەگەر سەوداگە لەناو خانوودا بوو لەيەك جوئ بوونەوہكە بەوہ دەبى كە يەككىيان بچىتە دەرەوہ لىي، ئەگەر لە بازاردا بوو، يا لە سارادا بوو ئەوہ ئەوہندە بەسە كە يەككىيان پشت لەوى تريان ھەلبكاو كەمى لىي

دوور بکه ویتته وه. سهرپشکیی به وهیش کوټایی دی که هه ردو وکیان بلین:
 نهوا مامه له که مان دامه زراو به تهواوی چه سپاو جیگیر بوو، یا به ههر
 شیوهیه کی تر برپاری دامه زرانی سهوداکه رابگه یه نن و ناشکرای بکه ن که
 سهوداکه به تهواوی دامه زراوه. که واته: نه گهر یه کیکیان برپاری
 دامه زرانندی سهوداکه یدا ههر نه وه یان مافی په شیمان بوونه وهی بو نیه،
 نهوی تریان نه و مافه ی هیه، به لام نه گهر یه کیکیان سهوداکه ی
 دامه زرانده نهوی تریان هه لی وه شانده وه نه وه کار به هه لوه شانده وه که
 ده کری.

سهرپشکیی مهرجیش (واته: خیاری شهرطیش) به مهرجی
 داده مزرئی که له سی روژ زیاتر نه بی، چونکه نه گهر زیاتر بی سهوداکه
 به تهواوی هه ل ده وه شیتته وه بووچ ده بیتته وه. ئیبنو عومهر (ره زاه خویان
 لیب) ده گپرتته وه، ده فهرموئی: پیاوئی عهرزی پیغه مبهری کرد، که له
 سهودادا ده خه لته تی، فهرمووی پیی: که سهودای شتی ده که ی بلن: به بی
 فرو فیل و قول برین، سهره پای نه وهیش ههر شتی ده کپی هه تا ماوه ی
 سی شه و مافی سهرپشکیت بو هیه، له و ماوه یه دا ده توانی په شیمان
 ببیتته وه (به یه هقی و ئیبنو ماجه بهر شته یه کی جوان گیراویانه ته وه،
 بوخاریش له ته ئریخه که یدا به مورسه لی گیراویه ته وه). به پیی رووکار
 (ظاهیری) فهرمووده که نه گهر ماوه ی سهرپشکی له سی روژ پتر بوو
 سهوداکه بووچه.

۲۰۱) گیرانه وهی فروشراو بههوی نهنگه وه:

مافی به شیمان بوونه وه له سهودا بههوی دمرکه وتنی نهنگیکی پیشوو وه ناوایه: دروسته بو کریار به شیمان ببیتته وه لهو مامه لهیه ی که کردوو یه تی، بههوی دمرکه وتنی نهنگیکی کونه وه، به مهرجی نهو نهنگه له پیش وهرگرتنی فروشراو دا رووی دابی، با له دوا گریدانی سهودا کهیش رووی دابی. نهوه ی که دهگوتری: دروسته سهودا ههلبوه شیتته وه بههوی دمرکه وتنی عهیبی کوئی پیش گریدانی سهودا که وه نهوه یه کگرتن (نیجماع) ی له سهره. عایشه (رهزاه خواجه لیبی) دهگیریتته وه: پیاوئ بهندهیه کی کری، نهوه نده خوا حهزکا له لای مایه وه، له پاشا نهنگی له بهنده که دمرکه وت، پیاوکه له گهل فروشیاره که دا بو شهر عکردن چوونه خزمهت حهز رمت (درووده خواجه له سهریه) پیغه مبه ر (درووده خواجه له سهریه) بهنده که ی دایه وه به سه ر خاوه نی پیشوویدا. (نهم زاتانه نهم فهرموودهیه یان گیراوه ته وه: نیمامی نه حمه دو نیمامی نه بو داوودو نیمامی تیرمیزی و نیمامی نیبنو ماحه (رهزاه خواجه لیبی) تیرمیزی دمه فهرموئ: فهرموودهیه کی دروسته. حاکمیش دمه فهرموئ: رشته که ی دروسته. حاله تی روودانی نهنگیش که له پاش گریدان بی و له پیش وهرگرتن دابی بهم پیوانه حسینی بو ده کهین چونکه له م ماوهیه دا فروشراو له ضه مانی فروشیار دایه، چونکه ههرکاتن کریار به های به ته واویدا ده بی له به رابه ری نهوه دا فروشراو به ساخی وهر بگری، دهنه تووشی زیان ده بی، له بهر نهوه ریگهی پیده درئ که بههوی زیانه وه فروشراو رمت بکاته وه.

بزانه که نهنگ (واته: عهیبی هه‌لوه‌شانه‌وهی سه‌ودا) زۆرن.
 یاسای کوگر له‌م مه‌سه‌له‌یدا ئا‌وایه: هه‌رجی نه‌نگی که‌میی بی‌ بۆ زاتی
 شته‌که، وه‌ک خه‌ساویی، یا له‌ نرخه‌که‌ی که‌م بکاته‌وه، که‌میی‌ه‌کی وا که
 مه‌بستیکی دروستی ره‌وای پی‌ بفه‌تی، ئه‌وه ده‌بی به‌هۆی گێرانه‌وه‌ی
 فرۆشراوه‌که بۆسه‌ر خاوه‌نی پی‌شووی. مه‌رجی ئه‌م ره‌تکردنه‌وه‌یش
 ئه‌وه‌یه که‌ کرپار بتوانی ماله‌ فرۆشراوه‌که وه‌ک خۆی ته‌سلیم بکاته‌وه،
 ده‌نا نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی بۆ نه‌ده‌کرا ئه‌ومافه‌ی بۆ نیه، وه‌ک ئه‌وه شته‌که
 فه‌وتابی، یا ئاژه‌ل بووبی و مرده‌بی ئه‌وجا به‌ نه‌نگه‌که‌ی زانیبی، ئه‌وه
 مافی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی بۆ نیه، به‌لام مافی زه‌ده‌بژی‌ری بۆ هه‌یه، که
 ناوداره به‌ تۆله‌و ئه‌رشى عه‌یب! مه‌به‌ست له‌ زه‌ده‌بژی‌ری ئه‌مه‌یه: نه‌نگه
 که‌ به‌پی‌ی نرخى بازار چهنده‌ی له‌ نرخى فرۆشراوه‌که که‌م ده‌کرده‌وه،
 ده‌بی فرۆشیار ئه‌وه‌نده له‌ به‌هاکه‌ ره‌ت بکاته‌وه بۆ کرپار، بۆ نمونه:
 شته‌که به‌بی نه‌نگ له‌ بازاردا بایى سه‌د دینار بوو، به‌لام به‌ عه‌یبداری
 بایى نه‌وه‌د دینار بوو، ده‌بی به‌ریژه‌ی یه‌ک له‌ ده‌ی به‌هاکه‌ ره‌ت بکاته‌وه،
 که له‌م حا‌له‌دا ده‌کاته ده‌ دینار.

بزانی: گێرانه‌وه‌ی مالى عه‌یبدار ده‌بی ده‌س به‌جی بی، که‌واته
 هه‌رکاتى کرپار به‌بی به‌هانه‌ی ره‌وا گێرانه‌وه‌ی دواخست ئه‌وه سه‌ودا‌که
 ده‌جێته ئه‌ستۆی، مه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه دواى خستى که‌ نه‌یزانیبی به‌م
 حوکمه، چونکه زانینى شتى وا بۆ عه‌وامو ره‌شه‌خه‌لك کارىکى ناسان
 نیه.

۲۰۲) باسی فروشتنی بهری باخو دانه ویله:

تیکرا دروست نیه فروشتنی بهری دارو درخت و شینایی تا پی دهگاو به که لکی خواردن دی و قازانجی دمرده که وئ، نه ویش له میوهی خورمگدا به وه دهبی که دس بکا به گیشتن، یاخود له پاش مزربوون دست بکا به شیرین بوون، له میوه و بهرو بوومی وایشدا که رنگ بگری به وه دهبی که نهو رنگهی تیا دمر بکه وئ که نیشانهی گیشتنیه تی، له میوهی سووردا دست بکا به سوور بوون، له زمر ددا دست بکا به زمر دبوون، له رمشدا دست بکا به ره شبوون، وه ههروه ها بهم جوړه. جا هه رکاتی نه نیشانانهی تیادا دمر که وت فروشتنی دروسته، ئیتر خوا به مهرجی رنین و برین بی، یا به مهرجی هیشتنه وه بی هه تا به پی عادت کاتی برینی دی.

به پی فهرموودهی خوشه ویست (دروودی خودای گهوره لی بی و سهرو مال و منال و ههست و نهست گشتی به فوربانی خاکی بهرناستانهی گوری پموزی بی) که دمفه رموی: بهری درخت و شینایی نافرورشری هه تا پی دهگاو به که لکی خواردن دی. (شه یخان - رحمه تی خودایان لی بی) گیراویانه ته وه. به لام نه گهر که لک و قازانجی نهو بهرو بوومه دمر نه که وت بوو نهو دروست نیه بفرورشری مه گهر بهم دوو مهرجه:

یه که م: مهرجی برین و لابر دنی.

دووم: نهومیه که نهو بهر مه کاله براوه قازانجیکی ناسایی هه بی، وه ک بهر سیله و فهریکه چواله، نه ک وه ک هه رمی و به هی. به لام نه گهر بهر به داروه له گهل درخته که یدا، بهر له دمر که وتنی قازانجی، فروشرا

ئەو بەبى مەرج دروستە، چونكە بەر پاشكۆ (تابىع)ى درەختە، لە كاتى وايشدا بەھۆى ئەوئەو كە بنكى درەختەكە بە ساخى دەمىنئەو بەرەكەشى ھىچى لىنايەت، بەپېچەوانەى كاتى رنىنى بەرى كال. چونكە لە حالى وادا بە خۆپايى بەرەكە خەسار دەبى و دەرپزى. ھەروا نادروستە فرۆشتنى شىنايى و چىنراوى سەوز مەگەر بە دوو مەرج: بە مەرجى بېرىن و بە مەرجى ھەبوونى قازانچ، وەك قەرسىلى سەوز بۆ ئالفى ئازەل. بەپىي ئەم فەرموودەيە كە موسلىم گىراپويەتەو: پېغەمبەرى خوا (دروودە خواە لەسەربە) نەھى كردووە لە فرۆشتنى خورما بە دارەو بەر لەو كە ماتەبدا، واتە: زەرد ھەل گەپى، يا سووربېى، وە لە فرۆشتنى دانەوئەلە لەناو گولەكەيدا بەر لەو كە سې ھەل گەپى و لە دەرەو بەلای ئاسمانى رزگارى بېى، بەلام ئەگەر ئەو چىنراو لەگەل زەمويەكەدا فرۆشرا ئەو دروستە. دەق وەك فرۆشتنى بەر بەسەر درەختەو.

۲۰۳) فرۆشتنى ئەو شتەى سوود لە خۆگرېى بە تەرى بەتوخمى خۆى (بيع ما فيه الربا بجنسه رطباً):

ھەرچى مالى سوود لە خۆگرېى (واتە: مالى رىبەوى بى) دروست نىيە بە تەرى بفرۆشئ بە وئەى خۆى لە توخمى خۆى، وەك روتاب بە روتاب، يا تىرئ بە تىرئ، چونكە ھاوئەندازەيى و موماسەلە لەكاتى تەپىدا نايەتەدى. ياساى دامەزراوئىش دەفەرموئ: نەزانىنى ھاو ئەندازەيى دەق وەك ھەبوونى زىادەى بەراستى وايە. بەلام ئەو سەوزانەى كە وشك

ناکړینه وه وهک خه یارو تر وژی و شتی وا نه وه دروسته به تهری بگوړدرینه وه به یه کتر، هه روا شیر به شیریش دروسته، چونکه شیر حاله تی ته و او د تییه به لام مهرجی دامه زړاندنی فروشتنی شیر نه وه یه: که به ناگر نه کولابی، د هنا دروست نیه، چونکه هاو نه اندازه یی نایه ته دی، له ههرشتیکی که ناگر کاری تی کردبی، فروشتنی نانیش به نان و ههرشتیکی تریش که ناگر کاریکی زوری تی کردبی ههر وایه، له بهر نه وه دروست نیه فروشتنی هه ندیکی به هه ندیکی، مه گهر کارتی کردنیکی که م، بو پالاوتنی هه نگوین و هه لقرچاندنی دووگ بو گرتنی رونه که ی.

٢٠٤) چهن فروشتنیکي پووجو به تال:

وهک له پیښه وه زانیمان فروشتن بریتیه له وهرگرتنی سامانی بهر بهر سامانیکي تر، که هه ردو سامانه که شیاوی گهر دان و ته صه رووف پیکردن بن. جا له م گوشه نیگایه وه: نه گهر به وردی بو هه ندی مامه له و سه و دای هاوچه رخ بر و انین، که به پیچه وانه ی نه م یاسا و باوه وه روو دهمن، نه و باومان دمرد که وئ که نه م جوړه مامه لانه پووج و نارده وان و، بهر به شی فروشتنه نادروسته کان ده که ون، که ناو دارن به (بیوع فاسده) که شهرعی پیروژ ره وای نه دیون. بو نمونه: کړینی بیتاقه ی یانسیب و بلیتی بهرهمه یانی پاره و سامان له به نگدا له م جوړه یه. نه وه کړینی بیتاقه ی یانسیب دیار و ناشکرایه که ساخ قوماری رووتو، قوماریش گومان له حه رام بوونیدا نیه، چونکه یانسیب یا دهیباته وه وازانچ دهکا نه وه بهر نه م یاسا دامه زراوه ده که وئ که دمفه رموی: ههر قهرزی قازانچ به خاوه ن قهرز بگه یه نی نه وه سووده، یا دهیدوړینی و زیان دهکا،

ئەومىش مال بە فىرۋدانەو گەوجى و دەستبلاۋىيە، ھەموو قومارىكىش ھەروايە.

گرېنى بلىت و كومپىالەى بەرھەمھىنانى پوول و پارەو سامان و دانانى پارە لە بەنگدا بە قازانچ، بە ھەموو جۆرەگانىەو، ئەم جۆرە سەودا و مامەلەيانەيش فروشتىنىكى نادروستى، چونكە حال لەم دوو خالە بە دەرنىيە: چونكە ئەگەر لەو جۆرە مامەلەنەبى، كە خاومەن قازانچن و لەسەر دەستوورى شەرع نىن، ئەو بەر ئەو قەرزە دەكەوئ كە سوودو قازانچ بە قەرزدەر دەگەيەنئ، ئەوەيش وەك زانىت نادروستە، ئەگەر بەبى قازانچىش بى ئەم دوو جۆرەى ھەيە: يا بەتەماى دەسكەوتنى خەلات (جائىزە) دايدەنئ، ئەوە ديسان بەر ئەو قەرزە دەكەوئ كە قازانچ بە خاومەنى بگەيەنئ، يا بەتەماى بردنەوەى خەلات داينانى، ئەمەيش ھەر ھەرامە، چونكە بەر ئەو جۆرەكەسانە دەكەوئ كە يارمەتى تاوان دەدەن، چونكە ئەو بەنكەى كە ئەو ئەوپارەى تىادا دادەنئ مامەلەى سوود ئەنجام دەدا، شتى وايش ھاوبەشى و ھاوکاریيە لە تاواندا، ئەوەتا خواى گەورە ھەرپەشە لە شتى وا دەكا. گەر كەسى بلى: ئەو خەلاتەى بەنك دەيبەخشى بە بەشدارەگانى لە بابەتى بەخشىن و ھىبەيە، ھىبەو شت بەخشىنىش لە شەرعاً پەسەندە، كەواتە ئىوہ چۆن دەلئىن: نا دروستە؟ لە وەلامدا دەلئىن: ئەم داوايە دوورە لە راستى، چونكە ئەم جۆرە بەنكە لەسەر ئەم بناخەيە دامەزراوہ: ببەخشە ھەتا وەربگرى. ئەگەر بەھوى ئەوہوہ نەبى كە بەنگ لەم جۆرە سامانانە، كە بەشدارەگانى داين دەنئ لەلاى، قازانچىكى باش دەكا، يەك پوول چىيە نەيدەدا بەكەس. كەواتە: بەنك لەو قازانچە خەلات دەدا بە خاومەن

پشکهکان، که بههوی مامهلهی سوود به پارهکانی نهوانهوه دهستی دهکهوئ، بهشی نهوان له چاوهی خاوهن بهنکا چکیکی زور کهمه، چونکه بهنک قازانجیکی مشهی حهرامی دهست دهکهوئ، نهمهیش مهعنای وایه که نهم بهخشینه له سامانی حهرامه، هیبهیش له مائی نارهوای حهرام دروست نیه، چونکه خودای گهوره خوئی پاک و پیروزهوه هر شتیکیش پاک نهبی و نهبی بهمایهی پیروزیی بو خاوهنی، خوا وهری ناگری و قهبوئی ناکا. (لیرهدا - من که ومرگیږم - بهنده یهک تییینیم هیهه: سهوداو مامهلهکردن لهگهل نهو بهنکانهدا، که مامهله بهسوود دهکن، نهگر گریمان ههموو جوړیکی له بابتهی یاریدان و هاوکاریکردن بی لهسر تاوان، نهوه دهبی بههیچ جوړی هاریکاری و مامهله له گهلاندا نهکری، ههتا نابی مروف بههوی نهو بانکانهوه چهوله بنیری بو کهسی، یا نابی پارهشیان لهلا بگوړیتهوه. یا وردبکاتهوه. دهی شتی وایش لهم روژگارمدا زور زهحهته، زیانی له قازانجی زیاتره، کهواته: لهبه ناچاری وا باشه که مروی موسولمان زور له شت نهکولیتهوه { لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ } بهرای بهنده هر جوړه هاوکارییهک لهگهل نهم جوړه بهنکانهدا که لهبه ناچاری بی و بهبی وهرگرتنی سوود (ریبا) بی دروسته. دهق له بابتهی سهوداگردنه لهگهل کهسیکدا که مامهلهکهی تیکهل بی له چهلال و حهرام. گهرچی وا باشه موسولمان ههمیشه مامهله لهگهل موسولمانی باش و چهلال خوردا مامهله خوش و سهر راستو مال پاکدا بکا، بهلام له ههمان کاتدا دروسته مامهله لهگهل مروی خراب و کافرو فاسقیشدا بکا. له شوینی نویژ بهو ههموو ریرو دهوره گرنگهیهوه که هیهته، دروست بی له پشت فاسق و پیای

به‌دکاره‌وه بکړئ، چوڼ مامه‌لای تووړو گیزمر له گه‌لیدا دروست نابې:
 (الصلاة المكتوبة واجبة خلف كل مسلم برا كان او فاجرا وان عمل
 الكبائر - رواه ابو داود والدار قوطنی). که‌واته: نه‌گهر که‌سې له‌بهر
 نه‌مینې، وه بؤ حیفظو پاراستنی مالې خوې، که مه‌به‌ستی سهره‌کین له
 بابته‌ی نه‌مانه‌تو سپارده‌دا، مالې خوې له به‌نگ دانا، به مهرجې نه‌وه
 قهرزه حه‌سه‌نه بې، زیاده وهرنه‌گرئ، نه‌وه دروسته. بگره له‌وه‌یش
 باشتره که له‌لای موسولمانیکې باشی نابووتی ناتاج به نه‌مانه‌ت دایبني،
 چونکه ده‌ست که‌وتنه‌وه‌ی مال‌ه‌که‌ی له‌لای به‌نکه‌که مسوگر تره. به‌نده
 دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه: (که‌شت زور قوول کردنه‌وه‌و باری ژيانی خه‌لک
 گرانکردن به‌هوی ته‌فه‌لسوف له دین داو، وشکه سو‌فیتی و له قالب‌دانی
 هه‌ول‌دان بؤ ژيان، به پی‌ودانی کوڼ و به‌بې ره‌چاوکردنی به‌رژه‌وه‌ندی
 بالای زوربه‌ی خه‌لکې نه‌م روژگار، گاری وا ده‌ست خسته‌ی بینه‌قافای
 خودی ئیسلامه هه‌تا راده‌ی خنکاندن) سهرنج بفرم‌وون چی دمقه‌ومې
 نه‌گهر فه‌قیه‌یکې متزمت حوکم به نادرستی نه‌م جوړه شتانه بکا:
 وینه، به‌نک، ته‌شریح، منع الحمل، دهرمانې ماده‌ی سرکه‌ری تیابې،
 به‌نکه‌نه‌وت، ومزیفه‌ی ژن، التزام به قانونی ده‌ولته‌ی زه‌روورته،
 عه‌سکه‌ری، وهرگرتنی مووچه، چونکه له پاره‌ی باجو گومرگو شتی وا
 کو ه‌کړیته‌وه، ریش تاشین، له‌به‌رکردنی جل و به‌رگی نوئ، وه‌ک چاکه‌تو
 پانتول، سهر رووتی، گومرگو زه‌ریبه‌و باجو خه‌راج! ته‌له‌فیزیوڼ،
 سینه‌ما، شانؤ، گوړانی، یانه‌و نادې چونکه شوینی فه‌سادن، قاجاخ،
 عه‌قاری.. تاد. پیغه‌مبه‌ر (درومه‌خواه له‌سهره‌بند) دمفرم‌وئ: ه‌لک المتنطعون،
 ئیمامی موسلیم (دعمه‌ته‌خواه لیبند) گپ‌راویه‌ته‌وه. ئیمامی نه‌وه‌وی (دعمه‌ته‌خواه

لېينې) له رياضوصاليحينا ئاوا شەرحى دەکا: المتنطعون: المبالغون في الامور.

مەبەست ئەو نەيە كە جەمەت بۇ رەشەخەك شەل بىكرى بەكەيفى خۇيان چى بە باش دەزانن بىكەن، بەلكو مەبەست ئەو نەيە زاناكان كار ئاسانكەربىن، بار لە خەك گران نەكەن، لە زەمانى پىغەمبەردا مامەلە لەگەل ھەموو جۆرە كەسى كراو، مەلاكان ئەگەر ئارەزوو بكەن دەقە ئاينىيەكان تا بلىى بە پىزو بە كشو كشيان دى. حيلە شەرعو شتى وايش زۆرن بۇ پىنەو پەرپو چارەسەكردنى زۆر لە كىشەكان. حيلە شەرع لە قورئاندا نمونەى ھەيە، لە سوورەتى صاددا خودا بە پىغەمبەر ئەيىوب (دروىدە خواە لەسەرىبە) دەفەرموى: {وَأَخَذَ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ - سورة ص - ٤٤/٣٨} ھەروا بە دەق لە سوورەتى يوسفدا دەفەرموى: {وكذلك كدنا ليوسف...} لە سوننەتیشدا نمونەى زۆرە وەك ئەو: عائىشە (رەزە خواە لېينې) دەفەرموى: پىغەمبەر (دروىدە خواە لەسەرىبە) دەفەرموى: كاتى لە ناونويژدا دەسنويژەكەتان شكا، دەست بگرن بە لووتتانهووە گوايە لووتتان پزاووە ئەو بەكەن بە بەھانە، تا تەرىق نەبنەو، ئىنجا بەم فىلەو نوژەكات بېرن و بېرن!

دەنا ئەگەر زاناكان كارئاسانى بۇ مەردومەكە نەكەن، بە خودا كاتى دەزانن كار لەكار دەترازىو بەرە بەرە كۆمەلەى موسولمانان لە رەوتى كاروانى ژيان بە سەدان قۇناغ بەجى دەمىنن، ئەو وەختەيش سەدجار پى ھەلبگرن تۆزى قولى ئەو خەلكە لە پەت بەربووە، بەرەو ژيانى بەربەرەللایى غاركدوو نەگرنەو، سەرنجام دىن و ئەھلى دىن

﴿ فېقھى ئاسان ﴾

جېگەيان مەتھەف و مۇزەخانە دەبى و ئىمەيش وەك خەلكى خۇراواى
دەستە پاچە و كوشتەى دەستى عىلمانىيەت و ئىباحىيەت دەبى ھەموو
چاوترووكانى چاوەرپى شەپۆلى قەھرو غەزەبى خوابكەين!

بەھەر حال، پەنا بە خوا لە زانای بى تەقوا.
(وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين).

وەرگىيەر: نورى فارس ھەمە خان حسن

سليمانى (۱۹۹۵/۱۲/۱۲)

۲۰۵) باسى بارمته (رههن):

(بر: ته جريدی بوخاری ۳ل - ۱۷۴ - ژ. ۱۰۸۱ ھەتا: ژ. ۱۰۸۲)

بارمته له زمانى عەرەبدا پىي دەگوترى رههن، رههنیش واتە: راگرتن و ماتل کردن، له عورفى شەرعىشدا برىتیه لهوه که مروڤ زاتى مائى بکا به بارمتهى هەقى که وا بهسەریهوه، بۆ دئىيى خواهن هەقەکه لهوه که هەقەکهى نافەوتى و له وادهى دىارى گراوى خۆیدا دەستى دەکهوێتهوه. بەلگە لەسەر ئەوه که رههن له زمانى عەرەبدا به مانا راگرتن و بەندبوونه ئەم ئایەتیه که دەفەرموى: {كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ - سورة المدثر - ۳۸/۷۴} واتە: هەموو کەسى له قىامەتدا لەپاش زیندوو بوونهوه، له لای خودا پێوهندو بارمتهى گەرمەوى خۆیهتى، چارەنووسى بەسراوه به باشى و خراپى گەرمەوهکەیهوه، وهك بەندییهك وایه که چاوه‌روانى دادگاییه‌كى دادپەر وەرانه بکا.

سەر بەلگەى دروستبوونی بارمته‌یش قورئان و سوننه‌ته. قورئان دەفەرموى: {فَرِهَانَ مَّقْبُوضَةً - سورة البقرة - ۲۸۳/۲} له سوننه‌تیشدا بوخارى و موسلىم دەگێرنه‌وه که پێغه‌مبەرى خوا (درووده‌خواه له‌سەربە) زىیه‌یه‌كى هەبوو، داینا‌بوو له‌لای جوله‌که‌یى، له بارمته‌ى برى جودا، بۆ بژىوى خىزانە‌که‌ى.

(مهرجه کان):

مهرجی بارمته نهوهمیه که شتیکی وایی فروشتنی دروست بی، کهواته رهنکردنی شتی وهقف دروست نیه، وه دهبی شتیکی حازریشبی، کهواته رهنکردنی قهرز دروست نیه، چونکه قهرز وهرگرتنی مومکین نیه، دهنه له قهرزی دهردهچی، مهرجی نهو ماللهش که رهنی بو دادهنری (واته: شهرتی مهرهونوبیهی) نهوهمیه قهرزیکی دامهزراوو پیویست بی له نهستوی رهنکهردا، چونکه مهبهست له بارمته وهرگرتنهوی قهرزهکهیه به تهواوی له شته رهن کراوهکه، لهبهر نهوه وهرگرتنهوی عهین له عهین تهسهوور ناگری، مهرجی قهرزهکهیش نهوهمیه: که نهندازهو ماوهکهی لهلای ههر دوولا زانراوین!

(کهی بارمته پیویست دهبی؟)

بارمته کاتی پیویست دهبی که رهن وهرگر بارمتهکه وهرگیری، چونکه زاتی پاک دمهرموی: فرمان مقبوضه: نهمه دهقه لهسهه نهوه که دهبی بارمتهکه وهرگیری، کهواته: نهوه مهرجه له بارمتهدا. جا نهگر رهنی کرد بهلام هیشتا رهن وهرگر بارمتهکهی وهرنهگرتبوو نهوه رهنکهر بو هیه که له رهن کردنهکه پهشیمان بیتهوه، چونکه ههتا بارمتهکه وهردهگیری گرئدانهکه بهدهست رهنکهرهکهیه، لهبهر نهوه وهرگرتندا دهتوانی ههلی وهشینیهوه پهشیمان بوونهوهیش جاری وا هیه بهقهسه دهبی، جاری وایش هیه به کردهوه دهبی، وهک نهوه بارمتهکه بفروشی، یا بیکا به وهقف، یا شتیکی وای لییکا که لههی نهو دهرچی و بی به مالی کهسیکی تر.

(مائی رهنکراو نه مانه ته له دهستی رهن وهرگردا)

له بهر نهوه رهنوهرگر نابی به زامنی فهوتانی، مادهم که مته رخمیی نهکا له چاودیږیکردنیدا، هموو سپاردهو نه مانه تیکی تریش ههروایه. به لام نه گهر رهنکراو له بهر که مته رخمیی رهنوهرگر فهوتا، وهک نهوه دهسکارییهکی وای کرد، که ریگهی نهوهی پینه درابوو نهوه دهسته بهره. نه گهر رهنکراو داوای نهوهی کرد که رهنوهرگر سووچبار له فهوتانی رهنکراودا، نه گهر شایه تی نه بوو، نهوه رهنوهرگر که سویند ددری، چونکه رهنوهرگر نه مینداره. نه مه کاتی وایه به سوین بروای پیده کری که هوپیه کی ناشکرا باس نهکا دنا به بی به لگه داواکهی وهرناگیری.

(دانهوهی هندی له قهرزه که رهنکراو نازاد ناکا)

هموو ماله رهنکراوه که بامتهی دلنیا ییه بو هموو قهرز که بو هموو به شه کانیسی، که واته: رهنکراو له بهندی رهنوهرگر رها نا بی و ناچیت هوه ژیر ته صهرروفی خاونه کهی، ههتا هموو قهرزه که به ته وای دداته وه به خاوهن قهرزه که.

(قازانچو که لک وهرگرتن له بارمته — مه رهوون) :

دروست نیه که لک و سوودی بارمته که بو رهنوهرگری، دنا بهر نهو جوړمه رزه ده که وئ که که لک ده گه یه نن به خاوهن یان و، له بهر نهوه دهن به سوودو ریا. که واته هموو که لکی رهنکراو بو خاوهنیه تی، ههروا که لکی بهری و که لکی به چکه یی هه رهی نهوه، به هیج جوړی

رههنوهرگر مافی نیه که که لکی لی وهر بگری، لهه دوو شتهدا نه بی:
 نه گهر شتی سواری بی دتهوانی سواری بی، نه گهر ئازده لی شیردار بی
 دتهوانی شیرده کی بخوا. به پیی فهرمووده کی خوشه ویست (مرووده خواه
 له سه ربنا): ولاخی سواری - نه گهر له بامتهدا دانرابی - دروسته
 بارمته وهرگر سواری پیبکا، ئازده لی شیرداریش - نه گهر له بارمتهدا
 دانرابی - دروسته بارمته وهرگر شیرده کی بخواته وه، مه سره فی ولاخو
 ئازده که کیش له سه ره نه وه که سه یه که سواری نه وه ولاخه ده بی، یاشیری نه وه
 ئازده له ده خواته وه! (بوخاری).

۲۰۶) دهست بهست (الحجر):

(بر: ته جرید/ ۲ ل - ۱۴۰ = ژ: ۱۰۴۶ هه تا ۱۰۵۱ ز: ۴۸).

دهست بهست له زمانی عهره بدا پیی ده لئین: حیجر، یا حه جر،
 حه جریش واته: نه هیشتن، له عورفی شه رعدا واته: نه هیشتنی
 ته سه وروو فکردنی که سی له مالی خویدا. نه مهیش دوو جوړه، دهست
 بهس له بهر پاراستنی قازانچو بهر ژه وهندی دهست بهسته که، واته:
 (محجور علیه) یه که. وه دهست بهست له بهر پاراستنی بهر ژه وهندی
 که سیکی تر.

جوړی یه که م: وهك نه وه نه هیلری مندالو شیتو نه قام گهردانو
 ته سه وروو ف له مالی خویاندا بکه ن. سه ره به لگی نه مه بابه ته نه مه
 ئایه ته یه: { فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهَاً أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا
 يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ - سورة البقرة - ۲/۲۸۲ } واته:

جا ئەگەر ئەو كەسە كە خەقەكەي وا بە سەرودە خۇي بى ئەقلى و بى فام بوو - واتە: سەفەيو نەقام بوو - يا زەبوون بوو، وەك مندالى نەبالق و پىرى خەلەفاو، ياخود خۇي مەوداي ئەودى نەبوو كە قسەبكا بۇ نووسەرەكە، يا لە لايدا حازر بىي، يا زمانى نەدەزاني، با لەم كاتانەدا ئەو كەسە كە خاومنى كارى ئەو كەسەيە، وەك ھەقدارى، يا سەرپەرشتىارى، يا جىدار (وەكىل)ى، يا تەرجمانى، با ئەو كەسە قسەكان بكا بۇ نووسەرەكە.

ئەو ەتا زاتى پاكى بىگەرد لەم فەرمايشتەدا: ھەوال دەداو دەفەرموى: با ئەو نەقامانەي كە دەستبلاون و مالى خۇيان بەھەوانتە بە فىرۇ دەدن، ھەروا ئەو ھۇش زەبوونانەي كە لەبەر مندالى، يا لەبەر پىرى و خەلەفاوى ئەقلىان بە قازانجى خۇيان ناشكى و نازانن بە جوانى گەردان لە مالى خۇياندا بگەن، ھەروا ئەو كەسانەيش كە خۇيان ناتوانن و نازانن قسە بۇ نووسەرەكە دابنىي، وەكوو شىت و ئەمانە، با ئەمانە ھەقدارەكانيان لە جياتى خۇيان سەرەوكارىي سامانەكانيان بگەن، چونكە بەرژەو ەندىي خۇيان لەو ەدايە.

جۆرى دوو ەم: وەك ئەو ە كە نەھىلرئ مرؤى نابووت و لاتكەوتوو سامانى خۇي سەرف بكا، بۇ ئەودى بەرژەو ەندى خاومەن قەرزەكان نەفەوتى وەك ئەو ە نابى مالەكەي بفرۇشى، يا بىبەخشى، يا بىكا بە وەقف، ھەروا ھەموو گەردان پىكرەنىكى ترى لەم بابەتەي لى قەدەغەيە. چونكە تەصەرو فو گەردان پىكرەنەكەي دەبى بەھوى لەكيس چوونى سامانى كەسىكى ترو مافى خەلكى ترى پى دەفەوتى، لەبەر ئەو ە تەصەرو فەكەي دانامەزى، دەنا مەبەستى سەرەكى ھەجر (واتە: دەست

بەست) كە پاراستنى مافى خەلكە لە فەوتان، نايەتە جى. وەكو ئەوھىش
 كە نەھيلىرى كە نەخۆش لە نەخۆشىنى سەرەمەرگا، زياتر لە سىيەكى
 مالى خۆى سەرف بكا، بۆ ئەوھى مافى شەرى كەلەپوور بەرەگان
 نەفەوتى، بەلام رىگەى ئەوھى ناگىرى كە ھەرچى قەرزىكى لەسەرە
 ھەمووى بداتەو، با ھىچىش بۆ مىراتگرەگان نەمىنىتەو، ھەروا ئەگەر
 مىراتبەرىشى نەبى وەسىتى پىتر لە سىيەك ھەردانامەزى، بەلام لە
 سىيەكدا دادەمەزى. پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەرى) دەفەرموى: خوداى
 گەورە لە سەرەمەرگا رىگەى ئەوھى پىتان داوھ كە سىيەكى سامانەكانتان
 بكن بەخىر، ھەتا كەردەوھى باشتان لە قىامەتدا زىوېن. وەكو ئەوھىش
 كە بەندە دەست بەست بگرى و بۆ بەرزەوھەندى ئاگاگەى حىجر بخىرتە
 سەر تەصەروفى مالى، چونكە تەصەروفى بەندە بەبى رىگە پىدانى
 ئاگاگەى دانامەزى، چونكە بەندە نەمالى ھەيەو نەخاوەنى شتە،
 بەلكوو ھەم خۆى و ھەم ھەرچى ھەيە ھى ئاگاگەيەتى، وەكو ئەوھىش
 كە بۆ بەرزەوھەندى موسولمانان وەرگەراو لە دىن (مۇتد) دەست بەست
 بگرى، يا بۆ پاراستنى مافى بارمتەوەرگر بارمتەكەر دەست بەست
 بگرى و نەھيلىرى لە مالى رەھنكراودا تەصەروف بكا، ھەتا لە رەھنەكە
 دەرى دەكا، يا كەلەپوورگر دەست بەست بگرى بۆ پاراستنى مافى
 مردووەكە، يا بۆ پاراستنى مافى خاوەن مافانى تر، وەك خاوەن قەرز، يا
 قەرزار دەست بەست بگرى ئەگەر خاوەن قەرزەكە داواى ئەوھى كرد.
 ئەمانە ھەموو وینەو نمونەن بۆ جوړى دووھى حىجر.

٢٠٧) تهسهروونی منال و شیت و نهفام (سفیه):

تهسهروونی منال و شیت دانامه زری، دهن دهن دهست بهست کردنیان
 بی کهک دهبی، نهفامیش ههروا، بهلام نهفام نهگهر ژن تهلاق بدا، یازن
 خولع بکا تهلاق و خولعه کهی دادمه زری. تهلاق دهنه کهی بویه دادمه زری
 چونکه حیجرو دهست بهست بهس بو مال، تهلاقیش مال نیه،
 خولعه کهیشی بویه دادمه زری، چونکه دهلیین: له شویینی تهلاقانی به
 بهلاش دابم زری، تهلاقانی له گهل دهستکه وتنی مالدا بو دانامه زری؟
 چونکه خولع تهلاقه بهرابهر به مال، دهی ئاشکرایشه که نهمانه ههقی
 تهسهرونیان نهبی دهبی ههقداریان مافی نهوهی ههبی، بهپیی نه
 ئایهته: (فلعل ولیه). له پیشترین ههقداریش بهپیی یهگرتن باوکه،
 نهگهر باوکی نهوو باوکی باوکیهتی، وه بهم جوړه تادهروا، چونکه باوکی
 باوک بو بهشودان و ژن مارمکردن وهک باوک وایه، دهی بو مالیش دهبی
 ههروابی، له دوا باوک و بایر سه رهبرشته (واته: وصی) له دوا نهویش
 سه رهبرشتی سه رهبرشته. نهوجا حاکمی ومفته. بهپیی فهرموودهی
 پیغه مبه (مرومه خوا له سه رهبر) که دمفه رموی: فهرمانه روا ههقداری نهو
 کهسهیه که ههقداری تری نهبی!.

لهم جوړه ههقدارانهدا عهالهت و داد مه رجیه، چونکه مروی
 بهدکاری بیدادلیی ناوه شیه وه که ئاگاداری سامان بکاو بیپاریزی. ههندی
 دهلیین: دادگهری له باوک و بایر دا مه رج نیه، چونکه نهم دووه
 بهسروشت دلسوزی نهوهی خوینان.

٢٠٨. ته صهروفي لاتكه وتوو (موفليس):

لاتكه وتوو كه سيكه كه بووبى به ژير قهرزه وه و نه و قهرزانه ي
كه وان له سهرى كاتى دانه و هيان هاتبى و زورتريش بن له و ماله ي كه
هيهه تى و قازى له بهر هوپى، يا له سهر داواكردنى خاوهن قهرز، حيجر
دابنى له سهرى ئيتر ته صهروفي له و ماله دا كه حيجرى له سهر دانراوه
دانامه زرى. دنا كه لكى حيجره كه پوچ ده بېته وه. سهر به لگه ي نه م باسه
نه م فهرمووده يه يه كه ده فهرموئ: پيغه مبه ر (دروودى خوا له سهر بڼ) حيجرى
دانا له سهر موعاذ، له سهر ماله كه ي، چونكه قهرزى كى له سهر بوو،
پيغه مبه ر (دروودى خوا له سهر بڼ) بو دانه وه ي نه و قهرزه ماله كه ي موعاذى
فروشت و قهرزه كه ي ليديا ه وه (داره قوطنى و به يه ه قى و حاكم
گير او يانه ته وه، حاكم به فهرمووده يه كى دروست - صه حيج - ي دانا وه)
هه روا نه م فهرمووده يه يه شه كه ده فهرموئ: نه بو سه عيد (دروودى خوا له سهر بڼ)
له سهر بڼ) فهرمووى: له سهر ده مى پيغه مر دا (دروودى خوا له سهر بڼ) پياوئ بهرى
باخيكي كړى، له پاشا بهر كه فه و تا، پياوه كه تيشكاو بوو به ژير قهرزو
قوله وه. جا چه زمرت (دروودى خوا له سهر بڼ) فهرمووى: خيرى پيېكه ن و زه كاتى
بده نئ، جا خه لكيش خير و زه كاتيان پيدا، به لام به شى بژاردنى
قهرزه كه ي به ته واوئ نه كړد. جا پيغه مبه ر (دروودى خوا له سهر بڼ) به خاوهن
قهرزه كانى فهرموو: چيتان ده ست كه وتوو به بيه ن، چونكه هه نه وه تان
ده كه وئ و به س! (موسليم و كه سانى تريش گير او يانه ته وه، رمزى
خودايان ليبي).

۲۰۹) تەصەروفي نەخۆش لە زياتره لە سییه کی مالی خوئی:

تەصەروفي نەخۆش لە سییه کی ماله کهیدا دروسته و جیبه جی دەبی. چونکه بهرای کوری مه عروور (ره زاه خواه لیبه) وه سییتیکرد که سییه کی ماله کهی بو پیغه مبه ربی (مرووده خواه له سه ربه) پیغه مبه ریش (مرووده خواه له سه ربه) قه بوولی کرد، به لام که سییه که کهی وهرگرت دابه شی کرده وه به سهر میراتبه رهکانی به رائدا. به لام ئه گهر نەخۆش پتر له سییه کی سامانی خوئی کرد به خیروبه خشی به که سی، ئه وه دهبی بو ئه وهی که زیاتره له سییه کی میراتبه رهکان رازی بن، دنا له زیاده کهدا وه سیته که دانامه زری. دهبی رازی بوونه که یان له پاش مهرگی مردوو ده که یان بی، چونکه له پیش مهرگیدا ئه و مافه یان نیه، له بهر شتی تریش که ئه ویش ئه وه یه: که دوور نیه که ئه و که سه ی که ئیستا میراتبه ری نەخۆشه که یه، له کاتی مردنه کهیدا ئه و مافه ی نه مینی و له میراتبه ری بکه وئی، وه که ئه وه ئه م له پیش ئه ودا به مرئ.

۲۱۰) تەصەروفي کۆيله (تصرف العبد):

کۆيله ئه گهر ئاگاهه ی ره زای له سهر نه بی، که سه ودا و مامه له بکا، کرین و فروشتنی نه بو خوئی و نه بو ئاگاهه ی دانامه زری. بو خوئی بۆیه دانامه زری چونکه کۆيله شیاوی (ئه هلییه ت) و یارای خاوه نداری و مولکییه تی نیه، بو ئاگاهه یشی بۆیه دانامه زری چونکه به بی فه رمان و ره زابیوونی ئه و مافی ئه وه ی نیه.

(۲۱۱) رِکَه وِتَن (صَوْلَح)

(بر: ته جرید / ۳ - ۲۳۱ - ز: ۵۷ - ژ. ۱۱۲۶ هه تا ژ. ۱۱۳۱).

صَوْلَح (واته: رِکَه وِتَن) له زماندا واته: چاره سهری کِشَه و بهره، له عورفی شهر عدا ئه و گریدانه یه که کۆتایی دینئ به دزایه تی و دوزمنایه تی و کِشَه ی نیوان چهن هاودزو نه یارو ناحه زئ.

سهر به لگه ی رهوایی رِکَه وِتَن له شهر یعه تدا هه م کیتابه و هه م سوننه ته. یه زدانی پاک دمه ره موئ: {وَالصُّلْحُ خَيْرٌ - سورة النساء - ۱۲۸/۴} واته: رِکَه وِتَن باشه و خوا پئی خو شه، له فهرمووده یشدا پیغه مبه ر (مرووده خواه له سهر بئ) دمه ره موئ: رِکَه وِتَن و چاره سهر کردنی کِشَه و به ره له نیوان موسولماناندا کاریکی رهوایه (حاکم گیراویه ته وه و ده یشفه ره موئ: ئه م فهرمووده یه به پئی مه رجی بوخاری و موسلیمه) له گیرانه وه یه کا دمه ره موئ: هه موو رِکَه وِتَن رهوایه، مه گهر رِکَه وِتَن که نار هوا بکا به ره واو، ره و بکا به نار هوا. (ئیبنو حه ببان له صه حیحی خویدا گیراویه ته وه، تیر میذیش ده یگیراویه ته وه و دمه ره موئ: فهرمووده یه کی جوانه، واته: حه دیسیکی حه سه نه.

(۲۱۲) باسی جو ره کانی رِکَه وِتَن (سَوْلَح):

رِکَه وِتَن دوو جو ری هه یه:

جو ری یه که م: ئازاد کردن و ئالشت (واته: ابراء و معاوضه) ئازاد کردن وه که ئه وه که سیک بلئ: ئه و له گه ئتاریکَه وِتَم له سهر ئه وه که له و هه زار دیناره ی له سهر ته پینج سه د دینارم بده یته وه، له پینج

سهدهکهی تری گهردنت نازاد بی. نه مه پیی دهگوتری بهخشین و گهردن
نازادکردن له بهشی له قهرزه که، به گفت (لهفظ) ی ریکهوتن، یا به
لهفظ (گفت) ی صولج.

جوړی دووهم: که ریکهوتنی نالشتکر نه ئهوهیه: که کهسی شتیکی
له بهرچاوی له سهر کهسی بی، له گه لیدا ری بکهوی، که له حیاتی ئه و شته
شتیکی له بهرچاوی تری لی و مرگری، شتی له بهر چاو واته عهین، وهک
ئهوه له باتی گایی ئه سپیکی لی و مرگری، ئهوه ئه م جوړه ریکهوتن و
سولحه دهق حوکم و بریاری کرین و فروشتنی هیه، ئهوهی له کریندا
مهرج بوو له میشدا مهرجه، وهک سهرپشکی و هاو ئه اندازهی له کاتی
هه بوونی هوو بایست و عیلله تی سوودو ریبادا. به لام ئه گهر له سهر ئهوه
ریکهوتن که له بهر چاوی (واته: عهینی) له حیاتی که لک و مهنفه عه تی
و مرگری ئهوه بریاری به کریدانی هیه، وهک ئهوه بللی: له حیاتی ئه و
دهدیناره قهرزه که له سهرته دوو پی نووسم بدری.

۲۱۳) که لک وهرگرتن له شه قامو کوولان:

بزانن که ریگه دوو بهشی هیه: ریگهی دهرچوو، واته: طهریقی
نافیز، ریگهی دمرنه چوو، واته: طهریقی غهیره نافیز. جا ههر ریگه یی
که دهر بچی و بهری بهرهلایی ئهوه ریگهی گشتییه و کهس مافی تایبه تی
پیوهی نیه. به لکوو هه موو کهسی وهک یهک مافی هاتوچوکردنی به و
ریگه یه دا هیه. وه کهس مافی ئهوهی نیه که ته صهرپوفیکی وای تیادا
بکا، زیان له هامو شوکه ره کان بدات، وهک ئهوه بچی شانشین له سهر

دىۋارى قەراخ شەقامەۋە دىرىكا بۇ سەر ھەۋاى شەقامەكە، يا سەگۈيىن لە
كۆلەنەكەدا بە قەراخ دىۋارەكەى خۇيەۋە بكا، يا چوخمى لەسەر كۆلانى
دروست بكا. چوخم: تاقىكى گەۋرەيە كە بەسەر كۆلانىكا ھاتىيەۋە،
سەرىكى لەسەر خانوۋى ئەم بەرى كۆلەنەكە بىۋ ئەۋ سەرەكەى تىرى
لەسەر خانوۋەكەى ئەۋ بەرى كۆلەنەكە بىۋ، ۋە سەرەكەى كرابى بە ژوور.
چونكە ھەر ئەۋ بە تەنھا خاۋەن ماف نىيە لەۋ جىگەيەدا، بەلام ئەگەر
ئەۋ چوخمۋ شانشىنە ئەۋەندە بەرزىۋون كە زىيانىان نەۋوۋ بۇ رىۋارۋ
رېرەۋ، نە بۇ پىادە، نەبۇ سوار ئەۋە دروستە.

سەر بەلگەى ئەم بابەتە ئەم سەرمەشقى پىغەمبەر خۇيەتى
(دروۋىد خۇدە گەۋرە لەسەربى) دەگىرنەۋە: خۇشەۋىست (دروۋىد خۇدە لەسەربى) بە دەستى
پىرۋزى خۇى پلوۋسكىكى دامەزراند بۇ گويىسەۋانەى خانوۋەكەى
عەباسى مامەى، پلوۋسكەكە دەكەۋتە سەر شەقامى دەچوۋ بۇ
مىزكەۋتەكەى پىغەمبەر (دروۋىد خۇدە لەسەربى) جا بە پىۋدانى ئەم دەقپىادانانە
كە لە بارەى پلوۋسكەۋە ھەيە، شتى تىرىش رىگە دەدرى. دەقپىادانان،
ۋاتە: تىنسىۋ.

بەلام مەرجى ئەم پەلھەۋىشتەنە بۇ سەرگۆلانۋ رىگەۋ شەقام
ئەۋەيە: كە مائەكەى ئەۋ شتانەى بۇ دروست دەكرى ھى موسولمان بىۋ،
چونكە بۇ كەسانى تىرىشتى ۋا دروست نىيە، چونكە كىردنى ئەۋ
جۆرەشتانە لە رىزەۋ قەبىلى بەرزەۋەكىردنى خانوۋى ناموسولمانانە
بەسەر خانوۋى موسولماناندا، بگرە لەۋەش خراپىرە ئەمە لە كاتىكدا
كە ھاتو چۆى ناموسولمانان بە رىگەۋ بانى موسولماناندا بەپىي

شايسەتەيى خۇيان نىيە بۇ ئەۋە، بەلكوو بەيى پاشكۆيىانە بۇ موسولمانان.

بەلام كۆلانى كە دىرنەچى ئەگەر ھاۋبەشبوو لە نىۋان چەند مائىكا، ئەۋە دروست نىيە نەبۇ خۇيان و نەبۇ كەسانى تر كە ھىچ شتى نەو كۆلانى بەرپا بىكەن، بەيى رىزاۋ فەرمانى گشت ھاۋبەشەكان، چونكە ھەموو ملكىكى ھاۋبەش ھەروايە. مەبەست لە ھاۋبەش و خەلكى ھەر كۆلانى ئەو كەسانەيە كە دەرگای مائەكانيان لەسەرى بى. مافى ئەو مالانەيش كە دىكەونە سەر ئەم جۆرە كۆلانىانە لە دەرگای خانوۋەكانيانەۋەيە ھەتا سەرى كۆلانىكە، بەلام مافيان لە كلكەي كۆلانىكەدا نىيە، چونكە جىگەي ھاتوچۇي ئەۋان لە دەرگاكانى خۇيانەۋە دەست پىدەكا ھەتا سەرى كۆلانىكە، نەك لە كلكەو كۆتايى كۆلانىكەۋە، مەگەر دەرگای خاۋەن مال لەسەر كۆتايى كۆلانىكەبى.

(۲۱۴) ھەۋالە: ھەۋالە (الحوالە):

بەرەو رووكرىدەۋە:

(بر: تجريد: ۳ ل - ۸۹ - ز. ۴۳ - ژ. ۱۰۰۸ ھەتا ژ. ۱۰۰۹).

ھەۋالە، يا ھەۋالە، وشەيەكى لە بنەرەتدا عەرەبىيە، لە زامانا بە مانا گواستەنەۋەيە، لە عورفى شەرعیشدا برىتتەيە لە گواستەنەۋەي مافىك لە ئەستۋى كەسكەۋە بۇ ئەستۋى كەسكى تر. راستىيەكەي فروشتنى قەرزە بە قەرز بەلام لەبەر پىداۋىستى رىگەي پى دراۋە. سەربەلگەي دروست بوۋنى ھەۋالە ئىجماعە لەگەل ئەۋ فەرموۋەدەيە كە شەيخان

دهیگر نه وه که پښه مېهر (درووه خوا له سربېره) دده فرموی: قهرز کوږی دوه لږمه نه د گهل سته مه! نه گهر دنیا بوو که سی له نیوه له لایه نی قهرزاره که ی خوږه وه بهر و رووی بیا ویکي دوه لږمه نه د کرایه وه، که نه دوه لږمه نه د له باتی قهرزاره که ی خوږی قهرزه که ی پی بداته وه نه وه بابجی قهرزه که ی له و و مر بگریته وه. (نه حمه دو بهیه قی).

(مهرجه گانی هه واله)

نهم چنه د شته بو دامه زران دنی هه واله به مهرج گیراون:

یه گم: رما بوونی هه واله کهر، چونکه خوږی سهر پشکه له دانه ووی نه و مافه ی که و له سهری، له چی ریگه یه که وه که خوږی نارزو و بکا.

دووهم: رما بوونی هه واله کرا و چونکه مافه که هی نه وه به بی رما نه ندیی نه و له که سی که وه ناگو یریت ته وه بو سهر که سی کی تر.

سییه م: نه و دیه که هه ردو و قهرزه که چه سپا و بن له نه ستوی هه واله کهر و هه واله بو سهر کرا و دا.

چوارهم: نه و دیه هه دو و قهرزه که ریك (موت ته فیک) بن، واته: نه و قهرزه ی که له سهر هه واله کهره له م شتانه دا ریك بی له گهل نه و قهرزه ی که و له سهر هه واله بو سهر کرا و، واته مهرجه که هه ردو و حقه که به قه د یه ک بن له توخم (جینس) و نه ندازه و حازری (حولول) و مه و دا داری (ته نجلیل) و باشی و خراپی و نایابی و نایه خیدا، نهم مهرجه یش له سهر رای فرمایشتی دروست به مهرج گیراوه، که

بهرابهره‌ک‌ه‌ی دم‌فهرم‌وئ: نه‌گهر فازانجی هه‌واله‌ک‌راو له‌وه‌دا بوو که دوو قهرزه‌که له‌م شتانه‌دا وه‌ک یه‌ک نه‌بن دروسته. جا هه‌رکاتئ هه‌واله‌کردن و به‌ره‌و روو‌کردنه‌وه‌که، له‌سه‌ر شیوه‌یه‌کی دروست بوو نه‌وه هه‌واله‌که‌ره‌که رزگاری ده‌بئ و قهرزه‌ک‌ه‌ی سه‌ری که‌هی هه‌واله‌ک‌راوه‌که‌یه پاک ده‌بیتموه، هه‌روا هه‌واله بو سهرک‌راوه‌که‌یش رزگاری ده‌بئ له قهرزی هه‌واله‌که‌ره‌که، ئیتر مافی هه‌واله‌ک‌راو ده‌که‌ویته ئه‌ستۆی هه‌واله بو سهرک‌راو! چونکه ئه‌م هه‌واله بوونی مافه سوودی بابته‌ی هه‌واله‌یه‌و به‌س^(۱).

^(۱) بسم الله الرحمن الرحيم.. له به‌رگی دووی (ریاض الصالحین) دا له لاپه‌ره (۶۸) دا، ئه‌م فهرمووده‌یه به‌ نیوه ناچل چاپ بووه، ده‌مه‌وئ له‌م ده‌رفه‌ت‌دا ئه‌و کرتاریه به‌ سه‌ر‌ب‌گرموه فهرمووده‌که به‌ ته‌واری ناوایه:

خالیدی کوپی عه‌مری ئه‌ل — عه‌ده‌وی فهرمووی: عوتبه‌ی کوپی غه‌زوان، کاتئ فهرمان‌په‌وای به‌سه‌ره‌به‌و وتاریکی بو‌ماندا، ستایش و سوپاسی خودای گه‌وره‌ی کردو فهرمووی: پاش سوپاسی خودا، وا جیهان ملی پتوه‌ناوه و نیشانه‌ی کۆتایی و ته‌واوبوونی ده‌رکه‌وتوه، به‌زوویی ده‌به‌یتمه‌وه، ئه‌وه‌ی ماوه له دنیا له‌چار ئه‌وه‌یدا که رۆیشتوه وه‌ک خلتی بن جام وایه، که خاوه‌نه‌که‌ی له‌مه‌ر چوارلای جامه‌که‌وه کۆی بکاتمه‌وه تا به‌ته‌واری دایچه‌وێنئ.

بزانه‌ که ئیوه له‌م جیهانه‌ بن به‌قایه‌وه ده‌گه‌ڕێزومه‌ بو خانە‌ی ئیجگاری، که به‌پرای به‌پرای پرانه‌وه‌ی نیه، ده‌ی که‌وایه زوکه‌ن هه‌تا هه‌ل له کیس نه‌چوه‌وه ده‌رفه‌ت ماره هه‌رچی چاکه‌یه‌کتان له ده‌ست دئ درێغی لی مه‌که‌ن و له‌پیش خۆتانه‌وه بیکه‌ن و ره‌تی بکه‌ن بو ئه‌و دنیا، چونکه خانە‌ی ئیجگاریتان ئه‌وه‌یه، له‌وئ کارتان به‌ چاکه‌ زۆر زۆره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که رۆژی ره‌شی زۆرتان له‌ پیشه‌وه‌یه وریگه‌ی سه‌ختان له‌به‌ره، گه‌یشته‌تومه‌وه

به نیمه که بهردی لمسر لیواری دۆزهخوه خولۆر یا کلیر ده کرتیموه، هفتا سال له سهریک بهبی وهستان همر گولۆر ده بیتیموه کهچی هیشتا همر ناگاتیمبی! ده قسم به ذاتی خودا ئهم دۆزهخه بهم گمورییه پرپر دهبی! ئهوه وا دیاره که ئیوه لهم باسه سهرسام دهبن؟!.

دهسا له لایهکی تریشمیه باس کراوه بۆمان: که بههشت زۆر زۆر گموره پانو پۆرو بهرینه، لهم لاشیپانی ده رگاگانیه وه ههتا ئهو لاشیپانه کهچی چل سالتیرییه، دهی سا به خودا روژی دهبی که ههموو ده رگاگانی بههشت جهیان دی لهوانهی که لیانمیه ده چنه ژووره وه له بهر قهره بالقی ده روازه کانی به ههشت جهیان دی و مهدوم به پالنه پهستۆ ده چنه ژووره وه کهس به خوشی و ناخوشی جهیان نه نازی و دهست خهرو نهبی، روژی بوو نیمه حالمان وابوو، به خۆمیه ههوت کهس بووین، له خزمهت پیغمبهردا بووین (هرووه خواه له سه به) ئهوهی پیتی بلیی خوارده مهنی نهمان بوو، گلای دارو درهختی ئهویابانه نهبی، ئهوهنده گلادارمان خوارد بوو له تاو برسیتی لاغاده مان تهره کی بوو، بوو بوو بهرین.

نهمهیش حالی پۆشتهو پهرداخیمان بوو، روت و ره جال بووین، عابایه کم پهیدا کرد، کردم به دوو کهرتموه، نیوهیم بۆ خۆم له باتی ده رپی کرد به بهرکۆش و پیچام به لای خوارووموه، ئهو نیوه کهچی تریشم دا به سه عدی کوری مالیک ئهویش کردی به بهرکۆش و پیچای به خۆیمیه له جیاتی ده رپی، ئهوساکه ئهمه حالمان بوو، وه ئهوه خوارده کهمان بوو، ئهوهیش جلی شایی و شینمان بوو، ئهوه تانی ئیستایش همرکهسی له نیمه دهبینی یا فهرمانه وای سهر شاریکه، یا پادشای سهر ولایتیکه. خودایه! باییمان نه کهی و په نامان بدهی لهوه که ههوا بکهین و له دلی خۆماندا خۆمان بهزل بزاین و له لای تۆیش پچوک و بی وه چ بین!

بیشزان که ههموو په یامینکی پیغمبهران پاش خۆیان له پاش ماوهیی، له حالیکه ده گۆرپی بۆ حالیکه تر، به تایبهتی حالی فهرمانه واکانیان تهواو ده گۆرپی،

تهنانت له نهجامدا دهولمتی نیسلام دهبی به پادشایی و سهلتنهتو، رهفتاری بهمرزی
سمردهمی پیغهمبهرایهتی لهناو فرمانرهواکاندا بهحال شویتنواوی دهویتن. دلتیام که
بهچاوی خوتان نهمی من دهیلتیم، له فرمانرهواکانی پاش نیمه دهیبینن! لهپاش نمره
که بهتهجرؤبیر نمزمون له حالی نیمو نموان به باشی حالی دهبنو به بهراورد نهمهتان
بو دهردهکوی. (نهمه دهقی نهم فرمودهیدیه له صهحیحی موسلیمدا له بهرگی
همژدهدا، له (کتاب الزهد)دا، لهپیره (۱۰۱ - ۱۰۳). هوی نهم پهخشکردنوهیه
لیرهدها نهمیه: له سایمی خوداوه همموو بهرگهکانی (تاج الاصول) و (ریاض الصالحین)
له ژترچاپ دانو لهلای من نهماونو لهکاتی خوژیدا بههله نهمه نهکراوه. جا هر
نمونه که ترجمهکه چهسپاو پهخش بژه خوا یاربئ له چاپی نایندهدا خیرو مهندان
نهم فرمودهیدیه لیروه نهقل دهکمنوه بو ناو ریاضهکه.

همروا نهم فرمودهیدیش بههله چاپ نمبوه له بهرگی دوی ریاضهکهدا، زنجیری
(۵۱) لاپیره (۴۲۳) فرموده (۲۷) که دهفرموی:

نمو نهجیح کوری عبهسهی نهل - سوله می - (رهواه خواه لپیغ) فرموی: هر له
سمردهمی نهمانیدا من دهمزانی که نمو خهلهکه سر لیشیواو کومرانو، نمو دین نیه
که نموان وان له سمری که بتان دهمرستو دارو بهرد به خودا دهزانن.

جا زوری پئ نهچو که بهرگویم کموت کهوا له مهکهکه پیایو پیدایا بویه هموالی
گموره گموره ددا، جا بهسواوی ولاخهکم چوم بو خزمهتی، که روانیم پیغهمبهر (دروود)
خواه لههوبه! خوی شاردوتموو، هوزه کمی لپی پرنو به خوتنی سمری تینون، لهبر نمو
زور به نهزاکت به دزکه خوم گهیانده خزمهتی، که لهناو مهککو له مائیکا خوی
حهشاردابوو.

عمرزیم کرد: تو چیت؟ فرموی: (من پیغهمبهرم) گوتم: پیغهمبهر چیه؟
فرموی: خودا منی رهوانه کردوه. گوتم: نمو پهيامی که خودا به تودا رهوانی
کردوه قسه لهچی دهکا؟ فرموی: پهيامه کم نمویه: پهيوهندی خزمایهتی بکهمو

سيلمى رحم بهجى بهيتمو بتان بشكيتنم: يەزدانى پاك به تاقە خواى ھەقى بى ھاوڤ
بزام. گوتم: باشە ھەتا ئيستا كەسى باوهرى پيٽ ھيتاوه، وە ئوانسى كە لەلتنا چ
كارەنر كيئ؟ ڤەرمووى: بەلئى خەلكم لەگەلن تيگەلن، ھەيانە نازادە، ھەيانە كۆيلەيە.
ڤەرمووى: ئمو سەردەمە ئمبو بەكرى بيلال {وہذا خواہ ليئبہ} موسولمان بوو بوون.

عەرزيم كرد: دەى باشە منيش ديمە سەردينت، ڤەرمووى: باشە، بەلام ئيستا ئموت
بە ئاشكرا بۆ ناكري، ناييني من خۆم حالتم چۆنە بە دەست ئمو خەلكموه؟ بۆرۆوہ بۆ
ناوماڤو منالئى خۆت، ھەركاتىي بيستت كە من خۆم ئاشكرا كردووہ وەرۆہ بۆلام، ئيتەر
منيش رۆيشتەموہ بۆ ناو كە سوکارە كەم و لەوئ مامەوہ ھەتا پيئغەمبەر {وووودە خواہ
لەھەوہو} تەشرىفى برد بۆ مەدينە، لئو ماوہيەدا ھەر سووسى ھەوالئى ئمو دەكردو ھەر
كەسيكەم دەدى كە لە مەدينەوہ دەھات ھەوالئى پيئغەمبەرم ئى دەپرسى. ھەتا رۆژئ چەن
كەسى لە خەلكى مەدينە ھاتن گوتم: ئەرئ ئمو پياوہى كە ھاتوہ بۆ مەدينە چى
بەسەرھاتو دەنگوباسى چيپە؟ گوتيان: مەردوم زۆر خيترە دەچن بە دەنگيموہ شورينى
دەكەون، ھۆزەكەى ويستبوويان كە بيكوژن، بۆيان نەكوژرابوو، جا منيش چووم بۆ
خزمەتى بۆ مەدينەو چوومە خزمەتى و گوتم: ئەى پيئغەمبەرى خوا! ئايا دەمناسيتەوہ
يانا؟ ڤەرمووى: بەلئى تۆ ئمو پياوہى كە لە مەككە يەكمان دى. گوتم: دەقوربان!
ھەندئ لئو زانستە كە خودا فيرى تۆى كردووہ من ھيچى ئى نازام فيرم بكە، بڤەرموو
ھەوالئى چۆنيتتى نويزم پى بڤەرموو، ڤەرمووى: نويزى بەيانى بكە، ئموجا واز لە
نويزكردن بەينە ھەتا خۆر بە ئەندازەى رمى لە ئاسۆ بەرز دەبيتەوہ، چونكە لەم كاتەدا
خۆر لە نيوانى دوو شاخەى شەيتانەوہ ھەل دى، واتە: لەم كاتەدا شەيتان و دەستەى
شەيتان دەكەونە جەرت و فرت و زال دەبن، ھەر بۆيەكيش لئو دەمەدا بيپرواكان سوژدەى
بۆ دەبن و خۆرە پەرسن! كەواتە: با كورنووشى ئيمو كورنووشى ئومان يەك نەگرن.
لئوہدوا نويزبەكە، نويزى ئەم دەمە فريشتە دینە ديارى و شايەتى باش بۆ نويز خۆين
دەدەن، ھەتا ئمو دەمەى كە سيپەرى رمى داچەقار بە قنجى لە شورينى تەختا لە

کهمییمو سیبهره کئی لموه کهمترناکا همر نویژ بکه، نموجا واز له نویژ بیتنه، چونکه لم کاته‌دا دۆزه‌خ وه‌ک تهن‌دور داده‌خری، جا کاتی سیبهری لای ئیواره‌ داها‌تو خۆربه‌دیمن له‌ناوه‌راستی ناسمان لایدا نویژی نیوه‌رۆ بکه، نویژی نم کاته‌ فریشته‌ ناماده‌ی ده‌بنو شایمتی بۆ نویژکمر ده‌ده‌ن، هه‌تا نویژی عه‌صریش ده‌کئی هه‌روایه‌، هیچ نویژی لم ماوه‌یه‌دا ناباشی نیه‌، که نویژی عه‌صرت کرد ئیتر نویژی تر مه‌که‌ تا خۆر ئاوا ده‌بی چونکه‌ خۆر له‌ نیوان دوو شاخه‌ی شه‌یتانه‌وه‌ ئاوا ده‌بی، ئه‌وه‌تا لمو ده‌مه‌دا خۆر په‌رسته‌کان کورنوشی بۆ ده‌بن، فه‌رموی: جا گوتم: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ده‌ی بفه‌رمو باسی ده‌سنوژیشم پی بفه‌رمو؟ فه‌رموی: هه‌ر که‌سیکتان ئاوی ده‌سنوژی‌ه‌کئی ناماده‌ بکا، نموجا ئاوا له‌ ده‌می و له‌ لووتی راب‌داو هنگ بکا، ئیتر هه‌رچی گونا‌هی ده‌موچاوو ده‌مو کونه‌ لووته‌کانیه‌تی هه‌ل ده‌وه‌رینو به‌رده‌نه‌ خواره‌وه‌، کاتی روخساری ده‌شوا، له‌سه‌ر ئه‌مو شینویه‌ که‌ خوا فه‌رمانی پیکردوه‌، مسوگه‌ر هه‌رچی گونا‌هی ده‌موچاویه‌تی، له‌ نووکی ریشیموه‌، له‌گه‌ل ئاوه‌چۆره‌که‌دا هه‌ل ده‌وه‌رنو ده‌کونه‌ خواره‌وه‌، کاتی ده‌سته‌کانی تا ئانی‌شکه‌کانی ده‌شوا هه‌رچی گونا‌هی ده‌سته‌کانیه‌تی له‌ نووکی په‌نجه‌کانیموه‌ له‌گه‌ل ئاوه‌چۆره‌که‌دا هه‌ل ده‌وه‌رین، کاتی سه‌ری ته‌ر ده‌کا هه‌رچی گونا‌هی سه‌ریه‌تی له‌ نووکی مووه‌کانیموه‌ له‌گه‌ل چۆراوگئی ئاوه‌که‌دا داده‌که‌رن! کاتی هه‌ردو قاجی هه‌تا هه‌ردو قاپه‌ره‌قه‌له‌ی ده‌شوا، هه‌رچی گونا‌هی قاجه‌کانیه‌تی له‌ نووکی په‌نجه‌کانیموه‌ له‌گه‌ل چۆراوگئی ئاوه‌که‌دا هه‌ل‌ده‌وه‌رین، جا دوا نمه‌ نه‌گه‌ر هه‌ل‌سایمه‌ نویژی‌شی به‌مو ده‌ست‌نوژی‌ه‌ کرد، وه‌ سوپاسو ستایشی خ‌وای گه‌ره‌ی کردو، به‌شینویه‌ی که‌ هه‌رشایسته‌ی خ‌وابی ستایشی جوانی خ‌وای گه‌ره‌ی کرد، وه‌دلی خ‌الی کرد له‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل غه‌یری خ‌وا داوبه‌ته‌ماوی دلی له‌لای خ‌ودا بوو، ئیتر له‌پاش ئه‌مو نویژه‌ وا له‌ گونا‌ه پاک ده‌بیتموه‌ وه‌ک ئه‌مو رۆژه‌ی که‌ له‌دایک ده‌بی! جاری عه‌مه‌ری کوری عه‌به‌سه‌ نه‌مه‌ی باسکرد بۆ ئه‌بو ئوما‌مه‌، که‌ ئه‌ویش ه‌او‌رپی پیغه‌مبه‌ربوو، ئه‌بو ئوما‌مه‌ فه‌رموی: ئه‌ی عه‌مه‌ری کوری عه‌به‌سه‌! بزانه‌ نم قسه‌یه‌ تو ده‌یکه‌ی کوئی ده‌گرت‌مه‌وه‌؟! چۆن له‌ یه‌ک جی‌گه‌داو به‌یه‌ک هه‌لو‌یسته‌ی ئاوا، به‌

(۲۱۵) دسته‌به‌ریی (الضمان):

بر: تجرید / ۳ ت - ۹۱)

پیناسه‌کهی:

دهسته‌به‌ریی واته: له ئه‌ستوگرتن، ده‌گوتری: بووه به دهسته‌به‌ری ئه و شته، واته: ئه و شته‌ی گرتوته ئه‌ستوی خوی. دهسته‌به‌ری له عه‌ره‌بیدا پیی ده‌گوتری: ضامن و ضمین و کفیل و زعیم و حمیل.

سه‌ربه‌لگهی ره‌وابوونی دهسته‌به‌ریی نامه‌ی خواو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌رو یه‌کگرتنی نه‌ته‌وه‌یه. یه‌زدانی پاک ده‌فه‌رموی: {وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ - سورة يوسف - ۷۲/۱۲} واته: جارچییه‌ک جار ی داو بانگه‌وازی کرد: ئه‌ی کاروانی! جامه‌ی زی‌رینه

ده‌ستنوێژێک و دوو رکات نوێژ خودا ئه‌م هه‌موو خه‌لاته‌ ده‌دا به‌ بنده‌و له‌ گونا‌ه پاک‌ی ده‌کاتمه‌، وه‌ک منداڵی سا‌وای تازه‌ له‌دایک بو‌و؟! عه‌مریش فه‌رمو‌ی: ئه‌ی نه‌بو‌و ئوما‌مه! خۆت ده‌زانی که‌ پێ‌و ئیختیار بو‌وم و ئیسم‌ک ناس‌ک بۆ‌تمه‌و ئاکام‌م نزیک بۆ‌تمه‌، دیاره‌ که‌ له‌حالی وادا هیچ کارێکم به‌ درۆ هه‌لبه‌ستن به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ نیه‌، ده‌ی ئه‌م فه‌رمو‌وده‌یه‌م نه‌ک جارو دوو جارو سێ جارو چوار جارو پێنج جارو شه‌ش جارو حموت جار له‌ پیغه‌مبه‌ر بیستوه‌، به‌لکو‌و له‌مه‌یش زیاتر لیتم بیستوه‌ بۆیه‌ ده‌یگێترمه‌وه‌، ده‌نا هه‌رگیز نه‌یم ده‌گێترایمه‌وه‌. (موسلیم - ره‌زای خ‌وای لی‌بی - گێ‌ترایه‌تمه‌وه‌).

سو‌پاس بۆ خودا ئه‌م ده‌فته‌ره‌یش ته‌وا‌و بو‌و.

و‌کته‌ به‌خط ی‌ده‌ مه‌ترجه‌: نوری فار‌س حه‌م‌ه‌ خان ح‌سن.

۲۷ / ره‌جه‌ب / ۱۳۱۴ رێک‌ه‌وتی ۱۵ / ۱۲ / ۱۹۹۵

ئاوخۇرەكەى پادشاتان دزىو، ھەر كەسى بېھىنىتەو ەبارى وشترى
خەلەى بە خەلات دەدەنى، وە من خۇم دەستەبەرى ئەووم.
پېغەمبەرىش {دروودە خواۋ لەسەربەن} دەفەرموى: (العارية مؤداة والزعيم
غارم) واتە: خواستەمەنى دەدرىتەو بە خواەنى، دەستەبەر (ضامن) یش
بزاردنى لەسەرە، ھەرکاتى قەرزارەكە خۇى نەیبوو دەبى كەفیلەكەى
شتەكە بېزىرى. (ئەبو داوودو تىرمىذى گىراۋيانەتەو، تىرمىذى بە
جوانى داناو، ئىبنو حېبانىش لە صەحىحى خۇيدا گىراۋىيەتەو). لە
بوخارىشدا دەفەرموى: جارى تەرمىكىان ھىنا، ياران فەرموويان: ئەى
پېغەمبەرى خوا! بفرموو نوپزى لەسەر بکە، فەرمووى: ئايا مالى لە
پاش بەجىماو؟ گوتيان: نە، فەرمووى: خۇ قەرزى لەسەر نىە؟ گوتيان:
با سى دىنار قەرزارە، فەرمووى: دەخۇتان نوپز لەسەر مردووەكەتان
بکەن! ئەبو قەتادە فەرمووى: قوربان نوپزى لەسەر بکە، قەرزەكەى
لەسەر من، لە گىرانەوۋى نەسائىدا: ئەبو قەتادە {رەزاۋ خواۋ لىبە} فەرمووى:
من كەفیلی قەرزەكەى.

مەرچەكەى:

مەرچى دامەزاندنى دەستەبەرى سى شتە:

يەكەم: ناسىنى دەستەبەرو دە ستەبەرى بۇ گراو (مضمون لە)
چونكە لەكاتى داواگردنەوۋى مافدا خەلكان چۈنيەك نىن، ھەيانە سەر
راستو مامەلە خۇشەو، ھەيانە سەرچەوتو گىرو قەرز كوپرە، شتى
وايش دەبى بەھۇى جىايى مەبەست، ئەوەپش دەبى بەھۇى ئەوە كە
دەستەبەرى بەبى مەرچى ناسىن، بى بەھۇى دەستەشكىنى (غەرە).

دووه: سامانه دهسته بهرکراوه که دهبی مافیکی دامه زراو ثابت)
بی، له کاتی دهسته بهر بوونیدا، که واته: مائی که هیشتا نه بووی به مائی
خاوه نی دهسته بهر بوونی دانامه زری، نه ویش وه دهسته بهر بوونی
ژیواری ژن که سبهینی بوی برپته وه. (ژیوار: نهفهقه - وەرگیر).

سپیه: دهسته بهرکراو (مضمون) هکه دهبی زانراو مه علوومبی،
زامینی شتی نه زانراو دانامه زری، وه که نه وه به که سی بلی: نه وهی که
ههته له سه ر فیساره کهس من دهم به دهسته بهری هه نديکی، چونکه
نه زانراوه نه وه هه نده چهنده. جا هه ر کاتی دهسته بهری (به پی مهرجی
خوی) دامه زرا، خاوه ن مافه که بوی هه یه که داوای هه فه که ی خوی له
قه رزاره که بکا، یا له دهسته بهر که بکا، بوی ده لئین: مافی نه وهی هه یه
که داوای قه رزه که ی له قه رزاره که بکا، چونکه قه رزه که هیشتا هه روا
له سه ر نه وه، بوی کاتی نه بو قه تاده قه رزی مردووه که ی دایه وه پیغه مبه ر
(مردووه خوا له سه ربه): پی فهرموو: نا ئیستا رزگاری بوو، چونکه نه گه ر هه ر
به وه نده گه ر دنی ئازاد ببوایه که نه بو قه تاده بوو به دهسته بهری،
پیغه مبه ر له پاش دانه وهی قه رزه که ئاوی نه ده فهرموو. بوی ده لئین:
مافی نه وهی هه یه که داوا له دهسته بهر که ییش بکا چونکه پیغه مبه ر
(مردووه خوا له سه ربه): ده فهرموو: دهسته بهر بزار دنی له سه ره. مه زه بی
نیمامی مالیک ده فهرموو: کاتی داوا له دهسته بهر ده کری که دهسته بهری
له باتی کراو (مضمون عنه) نه توانا بی.

مهرجی دهسته بهر نه وهیه که شیاوی گه ردان بی، واته: نه هه ل بی
بو ته سه ر ووو ف. که واته دروست نیه منال و شیت و حیجر له سه ر دانراو
بین به دهسته بهر.

٢١٦) چى كاتى دهسته بهر بوى ههيه بگهريته وه بۆ سه ر دهسته بهرى له باتى كراو (مضمون عنه):

ئه گهر كهس بوو به دهسته بهرى كهس، به رمزاي خو، وه به
رمزاي خوشى قه رزه كهى بوى دايه وه، ئه وه مافى ئه وهى بۆ ههيه كه
چهندهى له باتى ئه وه بزاردۆته وه ئه وهندهى لى بسينته وه. چونكه ئه وه
مالى خو خه ر جكردوه بۆ قازانجى ئه وه. ديسان به پى ئه م
فه رموو دهيهى پيغه مبه ريش (مروود خواه له سه ربو) موسو لمانان له سه ر مه رجى
خويانو هه ر مه رجى كهى ره وا دابنن ده بى جيبه جى بكه ن. (د/ت/ح -
س/ص) به لام ئه گهر دهسته به ريه كهى، يا دانه وه كهى له سه ر فه رمانى
قه رزاره كه نه بوو بوى نيه كه بگه رپته وه بۆ سه رى، چونكه شتى وا
داده نرى به پياوه تى رووت. جاهه ر كاتى دهسته به ريبو كراو داواى
هه قه كهى له دهسته به ركرد، دهسته به ر بوى ههيه داوا له دهسته به رى له
باتى كراوبكا، هه تا رزگارى بكا له دانه وهى قه رزه كه.

٢١٧) دهسته به رى شتى نه زانراو شتى كه هيشتا پيوست نه بووبى:

(ضمان المجهول وما لم يجب):

دهسته به رى نه زانراو دانامه زرى، چونكه شتى وا دهسته شكينييه
واته: غه مره، دهسته شكينيش له شه رعا ريگه ي نادرى، هه روا
دهسته به ربوونى شتيكيش كه هيشتا پيوست نه بووبى دانامه زرى، وهك
ئه وه زانا بى به دهسته به رى ئه وه سه د ديناره ي كه له ئاينده دا ده بى به

مالی دانا له سهر کاکه برا، چونکه دهسته بهری بۆ دلتیابوونی خاوهن مافه، که مافه کهی دهست دهکه ویته وه، که واته: نابئ له پیویستبوونی نهو مافه پیش بکهوئ، ههروهک چۆن شایهتی نابئ له بینینی شایهتی له سهر دراوه که پیش بکهوئ. نه مهیش وهک ئهم وینهیه: پیاوئ به کهسئ بلئ: لاله نهحه! نه مه بفرۆشه به مامه حه مه من دهم به دهسته بهری به ها کهی. چونکه نه مه دهسته بهری بوونی به هایه که که هیشتا دانه مهزراوه.

له م بابه ته نه م مه سه له یه چه رت ده کرئ، که پیی ده گوترئ: (ضمان الدرك) که بریتیه له وه ببئ به دهسته بهری فرۆشیار نه گهر فرۆشرا وه که عه یدار بوو، یا ببئ به دهسته بهری کرپار نه گهر به ها که قه لب بوو، یا نه نگدار بوو.

٢١٨) دهسته بهری بوون (که فالهت):

(بر: تجرید / ٣ - ٩١ ز: ٤٤).

دهسته بهری بوونیش جوړیکه له دهسته بهری، به لام تایبه ته به جهسته ی ئاده میزاده وه. دهش که بۆ به لکه سازی بۆن بنرئ به م ئایه ته پیرۆزه وه، که باسی راسپیږی یه عقووب دهکا بۆ کۆره کانی (مرووده خوا له سهر پیغه مه به ره خومان، له سهر له وایش بنا) که ده فهرموئ: {لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ} - سورة يوسف - ٦٦/١٢ چونکه نه وهی تیادایه: که نه وه له نه ستۆ بگرن که نه وه که سه ئاماده بکه ن له شوینی ناویراودا که خزمهت حه زره تی یه عقووبه (مرووده

خوای له سه ربدا ئەم جوړه دهسته بهربوونه کاتئ دروسته که ئەو مافه‌ی وا له‌سه‌ر که‌فاله‌تکراوه‌که مافی ئاده‌میزادبئ، نه‌ک مافی خوابئ، وه‌ک ئەوه تۆله‌ی کوشتنه‌وه‌ی له‌سه‌ر بئ، یا داری هه‌ددی بوختیانی له‌سه‌ر بئ، له‌م کاتانه‌دا دروسته دهسته بهربوون بۆ ئاماده‌کردنی که‌سئ که ئەم تاوانانه‌ی کردبئ، چونکه ئەمه مافیکی چه‌سپاوه‌و ده‌ق له سامان ده‌چئ. به‌لام ئەگه‌ر مافه‌که‌ی که له‌سه‌ری بوو مافی خوابوو، وه‌ک داری هه‌ددی باده‌نۆشی و تۆله‌ی دزیتئ و تۆله‌ی داوینپییسی ئەوه دهسته بهربوونی ئەم جوړه که‌سانه به جه‌سته دروست نیه. چونکه ئیمه له سه‌رمانه که ئەم جوړه شتانه بیۆشین و هه‌ولئ ئەوه بده‌ین که ئەم جوړه تۆله‌وه‌رگرتنه به‌پئی توانا له کوڵ بخه‌ین. جا ئەگه‌ر دهسته به‌ر شوینی به دهسته وه‌دانئ دیاریکرد ئەوه ئەوئ بریار ده‌درئ، ده‌نا پیویسته شوینی به‌ستنی دهسته به‌ر بوون واته: شوینی عه‌قه‌که بکری به شوینی به دهسته وه‌دان. جا کاتئ دهسته به‌ر که‌فاله‌تکراوی له شوینی به‌دهسته وه‌داندا، دابه‌دهسته وه‌ ئیتر له دهسته بهربوونه‌که‌ی رزگاری ده‌بئ، به‌مه‌جئ له‌و جیگه‌دا پیشگیری له به‌دهسته وه‌دان نه‌بئ وه‌ک له‌و جیگه‌یه‌دا زۆرداری هه‌بئ به‌زۆر که‌فاله‌تکراو ببا، له‌کاتی وادا دهسته به‌ر رزگاری نابئ. به‌لام ئەگه‌ر ریگری وا هه‌بوو، که سووچی دهسته به‌ری تیا نه‌بوو، ئەوه له‌کاتی وادا به‌دهسته وه‌دان له شوینی ناوبراودا پیویست نیه، چونکه یه‌دانئ پاک ده‌فه‌رموئ: {إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ} گریمان که‌فاله‌تکراوه‌که دیار نه‌بوو، دهسته به‌ره‌که خرایه شوینی و زی‌ندانی کرا، له‌ حالئ وادا ناچار ناکری که ئاماده‌ی بکا، چونکه له ناو‌زیندانا ئەوه‌ی پی‌ناکری، خوای گه‌وره‌یش ده‌فه‌رموئ: {لَا يَكْفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} - سورة البقرة - {٢٨٦/٢} واته: خوا داواین له که‌سئ نا‌کا که له توانایا نه‌بئ. ئەگه‌ر

کهفالت کراوده که مرد داوای نهو ههقهی له سهریهتی له دهسته بهرده که
ناکری، چونکه نهو دهسته بهری زهلامه کهیه، نهک دهسته بهری ماله کهی
سهری^(۱).

(۲۱۹) باسی هاوبهشی (شهراکهت):

بر: ته جریدم ۲ ل - ۱۶۵ ز: ۵۲).

هاوبهشی له زمانا واته: تیکلاوی، له عورفی شهرعا: چهسانی
مافی چهند کهسیکه لهیه کشتا له سهرشیوهی هه مووانی (شیوع -
تیکرای). سهر بهلگهی ئەم باسه ئەم فهرموودهیهی پیغه مبهره (درووده خوا
له سهرینا) که دهفه رموی: خوای گهوره دهفه رموی: من سییه می هه موو دوو
کهسیکم که هاوبهش بن له شتیکی رهوادا، بیت و فهر دهخمه
کاره که یانه وه، بهمه رجیک ناپاکی و دزی لهیه کتر نهگن، بهلام ههر که
دهستیان کرد بهگری و دزی لهیه کتری ئیتر من بهجیان دههیلیم. (ئه بو
داوودو حاکم گیراویانه ته وه). دیاره مه بهست نهو هیه که بیت و فهری
سامانه که یان دهجیت بهحه وادا.

(۱) لیته دا ههلهیه کی نروسیار - سههوی قهلهم - له عیبارهتی کفایه
الأخساره کیدا ههیه، دانهری فیهی ههلهیه کهیش بهبن راست کردنه وه بهسه ریدا
رۆشتوه، بهیتی موغنی و شهریعهتی ئیسلام ههله کهم راست کرده وه. چونکه خوی
(لومات المكفول) وه، نهک وه نروسراوه (لومات المكفول له).

- وه رگیر -

(۲۲۰) جۆرهكانى ھاوبەشى:

ھاوبەشى دوو جۆرى ھەيە :

يەكەم: ھاوبەشايەتییە بەلەش (شەریكایەتییە بە لەش)، ئەم جۆرەیان پووجو بەتالە، ئەمەش وەك ھاوبەشایەتییە دارتاشو ئاسنگەرو ھەمالو كۆلگیشو پېشە گەرانی تر، كە لەناو خۆيانا لەسەر ئەووە رېك بکەون كە ھەموویان ئیش بکەن و دەستكەوتەكەیان ھاوبەش بئ لە نیوانیاندا، خوا كاسپیەكەیان ئەوەندەى یەكبی، یاکەم و زیادی ھەبی، وە پېشەكەیان یەك جۆربئ وەك دوو دارتاش، یا دوو ئاسنگەر، یا چەند جۆرئ بئ وەك بەرگدروو، لەگەل بەرگچندا، ھۆی پووجی ئەم جۆرەیش ئەوویە كە ھەر كەسەیان بگری، بەلەشو بەكارو بە دەسكەوت، جیایە لەوی تریان، كەواتە: دەبئ ھەركەسئ قازانجی خۆی ھەر بۆ خۆی بئ، نەك بۆ كەسئىكى نر، دەنا كارەكە سەر دەكیشئ بۆ كیشەو بەرە لە نیوانیانداو لەسەر قەبلاندى پشك لە قازانجا رېك ناكەون. ئەوەندە ھەيە ئىمامى مالېك رېگەى ھاوبەشايەتى بە لەشى داوہ بەمەرچئ پېشەكەیان یەك بئ، ئىمامى ئەبو حەنیفەش بەبئ قەیدو بەند ئەم جۆرە ھاوبەشییە بە دروست دەزانئ.

جۆرى دووہم: ھاوبەشايەتى جلەوہ (شِرَاكَةُ الْقَنَانِ)، بۆيەيش وای پئ دەگوترئ چونكە ھەردوو ھاوبەشەكە بۆ ئەم شتانە چون یەكن: بۆ ھەلۆەشانندەوہ تەصەرووف كردن و دەستكەوتنى قازانج بەپئى ئەندازەى مالەكە، دەق وەك چۆن ھەردوو لای دەستەجلەوى ولاخ وەك یەكن بۆ جلەوكیشیى ولاخەكە (دەستە جلەوى لغاو مەبەستە كە دوولای

ههيه - وەرگير) ئەم جوړهيان دروسته، به پي فەرمووده کەي له سەرەتاي باسەکەوه رابورد، يەگرتنيش ههيه لەسەر دروست بوونی.

مەرجه کانی:

يەكەم مەرج: ئەوهيه هاوبەشيه كه له مائىكى نهخت (نهقد)دا، يا وينه دار (مثلى) دابى. چونكه وينه دار كه له گه‌ل (توخم - جنس)ى خويىدا تىكه‌ل بوو ئيت‌ر له يه‌ك جياناكرينه‌وه، ريك وهك پاره‌ى نهختى لى دى، مالى وينه دار (كه هاوبه‌شايه‌تى تيا‌دا دروسته) وهك گهنم و جوو روون و ئەم جوو شتانه، پاره‌ى نهخت له بهرچاو‌ترين نموونه‌ى مالى وينه‌داره، به‌لام له مالى نرخ بو دانراودا، كه پي ده‌گوتري: مالى (م‌تقوم) وهك زه‌وى و زارو خانوبه‌ره، هاوبه‌شايه‌تى دانامه‌زري، چونكه تىكه‌ل بوونىكى وا كه‌بى به‌هوى ئەوه ماله‌كان فەرقيان نه‌خري، شتى وا هوش و نه‌قل نايگري،

دووهم مەرج: ئەوهيه كه له يه‌ك توخم و جوو ربن، وه له‌صيفه‌ت و نيشانه‌يشدا هەر يه‌كبن، وهك گهنم له‌گه‌ل گهنمدا، جوو له‌گه‌ل جوو‌دا، ساخ له‌گه‌ل ساخدا، شكاو له‌گه‌ل شاكاودا، دهن دانامه‌زري چونكه له‌ حالى وادا به‌ئاسانى جوو ده‌كرينه‌وه، س‌روشتى هاوبه‌شيش ئەوه ده‌خوازى كه دوو ماله‌كه له يه‌ك جيانه‌كرينه‌وه، چونكه ئەگەر فه‌وتانى روويدا، سوور د‌م‌زانرا كه ئەو فه‌وتاو مالى يه‌كى له دوو هاوبه‌شه‌كه‌يه، ئيت‌ر كا‌براي مال فه‌وتاو به‌چى هه‌قى ده‌بى به‌ هاوبه‌ش له مالى هاوبه‌شه‌كه‌يدا، كه‌فري ئەوى پيوه نيه.

سییه مەرچ: ئەو هیە دەبی مائەکان و دەها ئامیتە بکریڻ که بهیج جوړی فەرق نەخریڻ و لە یەك جیانە کریڻەو، ئەمە بۆ مائیکە که لە بنچینەدا جیا بن، دەنا مائی که لە بنچینەدا تیکەل بن وەك چەند کەسی به تیکەلی شتی بکرن، یا مائی به کەلهپوور بگاتەو پێیان، ئەو بۆ مەبەستی جیانەبوونەو ئەم ئەندازەیه بەسە و دەتوانن لە سامانی وادا هاوبەشی ئەنجام بدەن.

چوارەم مەرچ: ئەو هیە که هاوبەشەکان هەموویان رێگە ی گەردان و تەسەرپوفیان پێبدری. ئەو نەندە هیە تەسەرپوفی هاوبەش وەك تەسەرپوفی جێدار (وەکیل) وایە، گەرکە بەرژمەو نەدی هاوبەشایەتی رەچاو بکری، کەواتە مامە ئە بەقەرزی، یا بەزەرەر، یا سەفەرکرن بەو مائەو بەبی رێگەدانی هەموو هاوبەشەکان دروست نیە.

پینجەم مەرچ: کاتی هاوبەشەکان مامە ئەیان کردو قازانج پەیدا بوو، دەبی ئەو قازانجە دابەش بکری لە نیوانیان بەپێی ئەندازە ی سەرما یە کەیان، خواە هاوبەشەکان ئەو نەندی یەك ئیشیان کردبی یانە. چونکە ئەگەر بری لە قازانجە کە بخەینە بری ئیشکردن، ئەو مامە ئە ی هاوبەشی تیکەل و پیکەل دەبی لەگەل مامە ئە ی قازانج بە هاوبەشی، کەپیی دەگوتری (قیراض) ئەمەیش قەدەغەیه. دە ی ئەگەر مەرچی ئەو دیان کرد کە قازانج بەپیی مائە کەیان نەبی، یا زیان بەپیی مائە کەیان نەبی، ئەو هاوبەشییە کەیان بەتائە. وەك گوتمان هاوبەشایەتی گرێدانیکی دروستە، هەرکام لە هاوبەشەکان مافی ئەو دیان هەیه هاوبەشییە کە هە ئۆه شینی تەو، هەرکاتی ئارەزوو بکا، چونکە

هاوبهشی عهقدی ئیرفاقه، کهواته: وهک جیداری و وهکالهت دروسته، ههروا مافی ئهوهی ههیه که هاوبهشهکهی له کاربخاو عهزئی بکا، هاوبهشی ههڵ دهووشیتهوه به مردن، یا بهشیتی یا بهبی هوشیی ههموویان، یا ههندیکیان. بزانن دهستی هاوبهش له سهرسامانی هاوبهشهکهی دهستی ئهمانهت و دهستپاکییه.

٢٢١) هاوبهشی له پشکو سهنه داتا:

ئههه جوړه هاوبهشییه یا له چهند پشکیکدایه، یا له چهند سهنه دیکدایه،

جوړی یه کهم دروسته، چونکه قازانچ و زیان لهه جوړه دا بهپی ئه اندازهی ماله کانه، هه رکه سهیان، بهشی خوئی له قازانچ وهرده گری ههروا بهشه زیانی خوئی قه بوول دهکا.

بهلام جوړی دووهم: که بریتییه له هاوبهشی له سهنه داتا دروست نیه، چونکه بنچینه کهی له سهه ئه وهیه: که خاوهن کومبیا له که هه له سهه کومبیا له کهی خوئیته و له هه موو حالیکا مامه له کهی خوئی به تهواوی دهوئیته وه، له هه مان کاتدا قازانچی بریار دراوی خوئی له کاتی دیاریکراوی خویدا دهوئی، بهپی کورتی و دریژی مهودای دیاریکراو، ئیتر ههقی نیه به سهه ئه وه وه که ئهه کومپانییه قازانچ دهکا یا زیان، دهی شتی وایش ههق سووده و بهر ئهه یاسایه دهکهوئی که دهلی: ههه قه رزی قازانچ بگهیه نی به خاوهن قه رزه که ئهه داده نری به سوو (ربا).

٢٢٢) باسی جیداری، (واته وه کالهت):

بر: ته جرید / ٣ / ل ٩٣ ز: ٤٥).

جیداری له زمانا به وه دهگوترئ که کاری خۆت بسپیری به کهسێ تا ناگاداری و چاودیری بکا، ئەم ئایهته بهم واتهیه که دمفه رموی: {حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ - سورة آل عمران - ١٧٣/٣} واته: بهس خودامان به سهو و خۆی پشت و پهناو ناگاداری چاکه. له عورفی شهرعیشدا ئه وهیه: کهسێ له ماوهی ژيانیدا ئیشی بداته دهستی کهسیکی تر له حیاتی ئه و بیکا له ماوهی ژيانیدا، دهبی ئیشه که له وانهبی که جیدار بتوانی حیبه جیی بکا. سهر به لگهی جیداری ئەم ئایهتهیه: {فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ - سورة الكهف - ١٩/١٨} واته: یهکێ له خۆتان بهم پارهی زیوینه تانه وه بنیرن بۆ ناوشار ههتا خۆراگتان بۆ بکړئ. تا کۆتایی ئایهته که، ههروا ئه و فهرمووده یه شه، که عه مری کوری ئومه ییه ی ئه ل سه خری ده یگێر پته وه، که پیغه مبه ر (درووده خوا وه له سه رب) کردی به جیدار (وه کیل) ی خۆی ههتا قه بوو ئی نیکاحی ئوممو حه بیبه ی کچی ئه بو سوفیانی بۆ بکا، وه به لگهی تریش له م بابته ههیه، یهکێ له وان ه یه کدهنگی و یه کگرتن و ئیجماعی موسو لمانانه له سه ر دروستبوونی جیداری.

مه رجه کانی:

مه رچی جیدارگر (موکل) ئه وهیه که ته سه رووفی خۆی دروست بی له و ئیشه دا که جیداری بۆ ده گری، به هو ی ئه وه وه که به خودی خۆی خاوه ن مال بی، یا خود به هو ی هه قدار ی (ویلا یهت) ی شه رعیه وه به

سهرمالی مندائی خوځیه وهك باوك و باپیر، كهواته: دروست نیه منال و شیت و نهقام بهی فهرمانی ههقداریان جیدار بگرن له هیج سهودایهكا، ههروا بۆ كهسئ له ئیجرامدا بی دروست نیه جیدار بگری، ژنی بۆ ماره بكا، یا كچی بۆیدا بهشوو لهكاتی ئیجرامهكهدا، مهرجی جیداریش ئهوهیه كه بتوانی به خودی خوئی ئهه ئیشه نهجامبدا كه تیایدا كراوه به جیدار، كهواته: دروست نیه منال و شیت و نهقام و حیجر لهسهر دانراو بكرین به جیدار، یاسای كوگر (ضابطه) لهم بارهیهوه ئاوايه: ههرچی مروف بۆ خوئی دروست بی تهصهروفی تیادا بكا، دروسته بۆشی كهلهو كارهدا ببی به جیدار، یا به جیدارگر. مهرجی ئیشه جیدار تیاگیراوهكهیش - كه پیی دهگوترئ مووهكهكهلوفیهی - چهند شتیكه:

یهكهه: ئهوهیه كه ئهه شتهی كه جیداری تیا دهگری له ژیر تهصهروفی جیدار گرعهكهدابئ،

دووهم: ئهوهیه ئهه ئیشه قابیل بی بۆ ئهوه جینشینی تیادا بگیری. كهواته: دروست نیه جیدارگرتن بۆ بهنده گییهك (عبادتیک) كه به لهشبرکی، واته: پهڕستش به لهش، یا عیبادهتی بهدهنی، وهك نوپژو روژوو شتی تری وا، چونكه مهبهست لهم جوړه پهڕستشه ئهزموون و تافیکردنهوهیه، شتی وایش دهبی بهندهخوئی پیی ههئسئ، بهکردنی كهسیکی تر نایهتهجئ، بهلام دروسته جیدار گرتن له حهجدا بۆ كهسئ خوئی پهکی كهوتبی، یا بۆ سهربرینی ئاژهئی قوربانی و ههوتم، ههروا دروسته وهکیلگرتن له زهكاتدان و زهكات وهرگرتندا، ههروا له گرتنی روژووی كهفارهتدا، چونكه ئهم چهند مهسهلهیه دهق ههیه له سهیارن كه دروسته جیداریان بۆ بگیری.

سییه: ئه وهیه ئه و ئیشه له هه ندی رووه وه زانراوبی (واته: مه علوومبی) چونکه جیداری له شتی نه زانراودا دانامه زری.

برپاری جیداری: حوکمی وه کاله ت:

جیداری کاریکی ئیختیاری و خۆسه رپشکیه له هه ردوو لاه. کهواته: هه موو کاتی هه ردوولا (واته: جیدارو جیدارگر) بۆیان ههیه جیداری هه لۆه شینه وه، چونکه هه ر که سه یان قازانجی خۆیان به باشی دهمزان و خۆیان سه رپشکن له پاراستنی به رژه وه ندی خۆیاندا کهواته: ناچار ناگرین که به پیچه وانهی چه زو مه به سستی ره وای خۆیان وه کار بکه ن، دهن تووشی زیانیکی ناشکرا ده بن، یاسای شه رعیش که سه رچاوه ی له سونه تی چه زرمه ت هه لگرتوو ده فهرموئ: (نه زیان نه وه لامی زیان به زیان!).

گریدانی جیداری (واته: عه قدی وه کاله ت) به مردنی یه کیکیان تیک ده چی و هه ل ده وه شینه وه، چونکه گریدانه دروسته کان، که له عورفی شه ردا بپیان ده گوترئ (العقود الجائزه) هه موویان ئه مه حالانه، جا هه ر کاتی لای له دوو لای گریدانه که ئه هلییه تی ته سه رپوف و شیاوی گه ردان بیکردنی نه ما، خوای به هوای مردنه وه بی، یا به هوای هه رشتیکی تره وه بی، ئیتر ئه و گریدانه تیک ده چی، کهواته: جیداری (واته: وه کاله ت) هه ل ده وه شینه وه به شیتبوونی یه کی له دوو لایه نی گریدانه که، که بریتین له جیدارو له جیدارگر، هه روا به وهیش تیک ده چی که ماله که ی جیداری تیا گه راوه له موکی جیدارگر ده ربچی و ببی به هینی لایه نیکی تر، وه که ئه وه بیفرۆشی، یا بیکا به وه قف.

جېدار ئەمىندارە:

جېدار دادەنرى ئەمىندار لەو شتەدا كە تىادا كراوہ بە
جېدار. كەواتە: ھەروەك چۆن ئەمىندار نابى بە دەستەبەرى مالى
سپاردە، جېدارىش نابى بە دەستەبەرى مالىكە، ئەگەر بەبى
كەمتەرخەمى جېدار مالىكە فەوتا، چونكە جېدارگر ئەوى كىردوۋە بە
ئەمىندارى خۆى، ئەمىندارىش دەستەبەر نىيە، لە بابەت فەوتانى
مالىكەيشەوۋە قسەى جېدار دەخوات، ھەروا لە بابەت ئەوۋەيشەوۋە كە بلى:
مالىكەم داۋەتەوۋە بە خاۋەنى!.

ئەمانە نەمۇنەن بۆكەمتەرخەمى: مالىكە بفرۆشىۋ بەر
لەوەرگىرتنى بەھاكەى بىداتە دەست كىپار، يا بەبى رىگەپىدان شتەكە
بەكار بەينى، يا لە جىگەى نائەمىندا داىبنى، كە حىرزى مىسل نەبى
واتە: جىگەى پاراستنى ئاساىى وىنەى خۆى نەبى.

كېرەن و فروشتنى جېدار:

كەسى جېدارى كەسى بى بۆ فروشتنى مال، جېدارىيەكەى بى
بەندو مەرج بى، دروست نىيە بۆى كەمال بفرۆشىۋ بە غەيرى پارەى
نەختىنەى ئەو ولاتە، يا بەقەرەز، يا بەزەرەرى زۆر (واتە: بەغوبنى
فاحىش) زەرەرى زۆر ئەوۋەى كە ئەو جۆرە زىانە لەبەر ئەوۋەى زىانىكى
قورسى ناقۇلايە، بە زۆرى لە توانادا نىيە. بۆيە دەلىين دەبى ئاۋا
بىفرۆشى، چونكە عورف ئەوۋە دەگەيەنى، دەى ھەرشىكىش كە عورف
بەلگە بى، با بەگوتنىش نە گوترى، دەلالەتى عورف لەسەرى، لە جىگەى

گوتنيه تي به دهم! ئايا نابيني هەركاتى كړپيارو فروشياري گريدانيكى بى مهرجو و بهنديان نه نجامدا ده پردى به سهر به هەي نهختو نهختى (نهقدى) نهو ولا ته دا.

(فروشتن به به جیدار خوۋى و برپاردان (اقرار) له سهر نهو كه سهى كردوويه تي به جیدارى خوۋى):

دروست نيه بو نهو كه سهى كه كراوه به جیدار بو فروشتنى مالى، نهو ماله بفروشى به خوۋى، يا به مندالى نا بالعى خوۋى، له بهر نه دوو هوۋيه.

يه كه م: به پي عورفو باوى په سەندى ناو كۆمه ل، جیدار مافى نه وهى نيه نهو شته بكړى بو خوۋى.

دووه م: هم موو كه سى به سروشت حەزده كا شت به هەرزان بكړى بو خوۋى، نه مه يش به پيچه وانهى مه به ستى جیدارگره، چونكه نهو دهيه وى بهو په پرى قازانجه وه ماله كهى بفروشى، دهى نه دوو مه به ستو ئاره زوو هيش دژى يه كترن، به هيچ جوړى يه ك ناگرن. ئيقرار كړدنیش له سهر جیدارگره كهى له بهر نهو دانا مه زرى، چونكه شتى وا ئيقرار به شتى كه هى نهو نيه، مالى خه لكيش به برپاردانى غەيرى خاوه نه كهى نابى به هى كه س، له ئيقراريشدا كړين و فروشتن له م باره يه وه يه كسانو و برپاردانى جیدار له سهر جیدارگر له هيچياندا بايه خى نيه.

(۲۲۳) باسی پیلینان (اقران):

پئ لئنان له زمانی عه ره بدا پئی دهگوترئ ئیقرار، ئیقراریش واته: دیان پیدانان و چه سپاندن و برپار له سهردان، له شهرعی شهریفیشدا بریتیه له وه کهسی پئ له مافی کهسیکی تر بنی و ددانی پیابن که نه وه هقه له سهریه تی. سهر به لگه له م بابته دا نامه ی خواو ریبازی ره به رو یه کگرتنی نه ته وه ی ئیسلامه. زاتی پاک و پیروژ دهفه رموی: { کُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ - سورة النساء - ۱۳۵/۴ } واته: نه ی کومه ئی بر واداران! زور به باشی پابه ندی رهفتار کردن به عه دالهت بن، که بریتیه له وه به موو له حق لانه دهن، هه موو کاتئ شایه تی حق بدن، ساخ له بهر رهزای خودا، ته نانهت نه گهر شایه تی له خوشتان بدن ده بی شایه تی حق بدن. ده ی شایه تی له خودان بریتیه له پیلینان و ددانان به وه هقه ی که وا له سهرت. له ریبازی ره به ریشدا دهفه رموی: پیاوی چوو بو خرمه تی چه زرهت پرسیاری هه بوو، به شی له وه لامه که ی پیغه مبه ر (درووه خواو له سهرت) له وه مه سه له یه دا نه مه بوو: کور ه که ت سه د داری چه ددی ئی دهرئ و سالیکیش دوور ده خریته وه ره ه نه ده گری. نه ی ئونه یس! تۆیش هه لسه برؤ بۆلای ژنه که ی نه م پیاوه که ده ئین له گه ل کورپی نه م پیاوه ی تر دا داوین پیسیان کردووه، نه گهر هاتوو چوووه ژیری و دانینا به ئیشه که داو پئی له تاوانی خو ی نا نه وا به رده بارانی بکه. (نه م فه رموو ده یه به دوورو دریزئ شهیخان گیراویانه ته وه) نه مانه به لگه ی نه قلی بوون بو باسه که، به لگه ی عه قلیش له سه ری هه یه که نه مه یه: له

شۈيىن شايەتيدان لەسەر پىلىنن دروست بى، دەبى پىلىنن خۇى باشتى
دروست بى.

بەشەكانى پىلىنن:

پىلىنن دوو چەشنى ھەيە يەكەميان ئەوھەيە كە ددان بى
بەوھدا كە ھەقىكى خۇى لەسەر، وەك بچىتە ژىر ئەوھ كە شايستەي
دارى ھەددە، لەبەر ئەوھ كە داۋىنپىسى كردوۋ، يا بادەي نۆشيو، يا
دزى كردوۋو شايستەي تۆلەي دزىيە. لەم چەشنىيانا ئەگەر لە پىش
تۆلە لىۋەرگرتندا پەشيمان بۆۋ ئەوھ پەشيمانبوونەوھەي دروستەو
تۆلەو سزاكەي لە كۆل دەكەۋى، بەپىي ئەم فەرموودەيەي پىغەمبەر
(دروودى خواە لەسەر بى): ھەتا بۇتان دەكرى، ئەگەر بەكۆلكە مەھانەيەكيش بوو،
يا بەبۆرە گۇمانىك بوو ھەددى شەرى، ھەر ھەددى بى، لە كۆل
موسولمانان بكنەوھ. دەي پەشيمانبوونەوھى لە پىلىنن دادەنرى بە
شوبھەو گومانكردن لە راستىي پىلىننەكەي، چونكە ھەل دەگرى
پىلىننەكەي درۋبىو پەشيمانبوونەوھەي راستىي. بەپىي ئەم
فەرموودەيەي تىرىش: ماعىز ھاتە خزمەتى ھەزرەت (دروودى خواە لەسەر بى)
عەزىكرد: كە داۋىنپىسى كردوۋ، پىغەمبەر (دروودى خواە لەسەر بى) وەلامى
نەدايەوھ. فەرموودەكە درىژە، لە دوايىدا پىغەمبەر (دروودى خواە لەسەر بى)
ويستى كە بيانوى بۇ بدۆزىتەوھ واز لەو قسانە بھىنى كە دەيانكا،
لەبەر ئەوھ پىي فەرموو: ئەوھ شىت بووى؟ لە گىرپانەوھەيەكا: رەنگە ھەر
ماچت كردى، يا نوقورچت لىگرتىي يا تەماشايىت كردى؟ دەي بە پىي
ئەم فەرموودەيە ئەگەر پەشيمان بوونەوھ لە قسەي خۇى لە پاش

پېلېنان سوودی نه بوايه، پېغه مېهر (دروود خواه له سهرې) به بې هووده چوڼ ريگه ی بؤ خوش ده کرد، هه تا له فظ بگورې و له تۆله که خو ی رزگار بکا! وه لې بزنان په شيمان بوونه وه له پېلېنان له دزيتی سووده که ی نه وه يه ده ست برېن له کوڼ ده خا که مافي خوايه، به لام گه رانه وه ی ماله که بؤ خاوه نی له کوڼ ناخا، چونکه نه ويان مافي مروقه، حه قی ئاده مييه. چه شنی دووهمی پېلېنان: پېلېنانه له مافي ئاده ميزادې به سهر پېلېنه ره وه، له م جوړه يانا له پاش پېلېنان په شيمان بوونه وه لی بیهووده يه و سوودی نيه، وه ک پېلېنان له بوختانکردن و شتی و، جياوازی نيوانی ئه م دوو مافه به ميه: مافي خوا له سهر بناغه ی چاو ليپوشی دامه زراوه، به پېچه وانه ی مافي ئاده مييه وه، چونکه ئه م بناغه که ی له سهر گيری و رژديه، خه لک سوورن له سهر مافي خویان.

مهرجه کانی پېلېنان:

پېلېنان به م چوار مهرجه داده مهری:

يه که م: ره سیده بوون، واته: بالقبوون.

دووهم: هوش، به م پييه پېلېنانی منال و شیت دانامه زری، چونکه مافي ته صه روفيان نيه، که سيکيش بوورابيت ه وه يا به هو ی مه هانه يه کی ره واه هوشی نه مابې له ريزی شیت داده نری.

سييه م: ده بې پېلېنان به ئاره زووی پېلېنه ر خو ی بی، نه ک به زوره ملی بی، که واته پېلېنانی زورليکراو دانامه زری، چونکه له شوي نی پېلېنان له کفرو کفرکردن له ژير زه بری زورليکړندا دانمه زری و

بايەخى نەبى، بە مەرچى لە دلەوۋ باوۋەرى دامەزراۋى، ئىتر چۆن پىلېنان لەشتى تر، كە لە كىزكردن بى گىرنگى ترە، دادەمەزرى.

چوارەم: قامىدەيى (روشد) ئەگەر پىلېنانەكە لەسەر مال بوو، ئەو پىلېنانى نەفام (سەفەيە) لەمال دانامەزرى، دەنا حىجر نانەسەر سوۋدى نامىنى. ئەمە بەپىي روالەتى بىرپارى شەرى وایە، كە پىلېنانى حىجر لەسەر دانراو، بە ظاهىرى شەرى، دانامەزرى دەنا لەلای خوا بەربرسىارە، ئەگەر لەراستىا پىلېنانەكە تەواو بوو ئەو لەسەرىەتى كە حىجرەكە لەسەر نەما ئەو مافە جىبەجى بكا. وەكى تر ئەم جۆرە پىلېنانەى ئى وەردەگىرى: پىلېنان لە شىاۋى بۆ ھەددى شەرى، يا پىلېنان لە تەلاق و ژن خولەكردن و ظىھاركردن لەگەل ژندا، چونكە ئەم جۆرە شتە پەيۋەندى بە سامانەوۋ نىە، ھەروا بىرپارى پىلېنانى كەسى حىجرى لەسەربى لە عىباداتدا وەك بىرپارى قامىدە (رەشىد) وایە دادەمەزرى.

پىلېنان لەشتى نامەعلووم:

پىلېنان لەشتى دىارىنەگراو (مەجھوول) دادەمەزرى، بۆ روونكردنەوۋى ئەو شتە قەسى پىلېنەر وەردەگىرى، وە بەھەرچى ماناى لىبىداتەوۋ، بە مەرچى دابىرى بەمال (ھەر چەندە كەمىشې) لىى قەبوول دەكرى، ھەروا ئەگەر مەعنایشى لىبىداتەوۋ بەشتىكى پىسى وا كە لە چەشنى مال نەبى، بەلام راگرتنى دروستى، وەك سەگى پاس يا وەك تەپالەو پەين، چونكە ئەم جۆرە شتانەيش بىردىيان بە بەلاش دروست نە بەلام قوبوول ناكرى كە واتاى ئى بداتەوۋ بەشتىكى پىسى وا

كە راگرتنى دروست نەبى، وەك بەرازو سەگى بى سوود، كە بەكەلگى راوو پاسكردن نەيەت، گوتراوېشە: ئەم روونكردنەوۋى دواوېشى لى وەردەگىرى، چونكە بەرازو سەگى بى سوودىش بەشت حلىبن.

چەرتكردن لە پىلىنن:

دروستە جياكردنەوۋە چەرتكردن لەو شتەى كە پىلى لىئاو، ھەروا چەرتكردن (واتە: ئىستىسنا) لە غەيرى پىلىننانشدا دروستە، چونكە چەرتكردن لە قورئان و لە زماندا زۆر رووى داو، جا ئەگەر چەرتكردنەكە بەوشەى پىرۋزى (ان شاء الله) بى ئەو بەو نەبى بە پىلىنەر، وەك ئەو بەلى: خوا ھەزكا سەد دىنارى فېسارەكەسم لەسەرە چونكە ئەمە پىلىننەنى تەواو نىيە، سەرەراى ئەوېش ئەم جۆرە گوتەيە پىوېستكردنى شتە لە ئايندەدا، پىلىننانش ھەوالدانە لە كارىكى رابووردو، كەواتە ئەم دوو شتە بە پىچەوانەى يەكتەوۋەن و يەك ناگرن. ھەموو كاتى بناغەى كارىش لەسەر ئەوۋىيە كە ئەستۋ خالىيە لە مافى ئەم و ئەو ھەتا بەلگە راست دەكرىتەوۋە. مەرچى چەرتكردنىش ئەوۋىيە كە بلكى (واتە متصل بى) بە پىلىننەكەوۋە، بەپىلى عادەت، كەواتە بەينكەوتن بەھۋى ئەم شتانەوۋە زىانى نىيە: بە راوەستانى ھەناسەدان و بەگرتنى زمان، كە كابرا زمان بگىرى و قسەى بە ئاسانى بۆ نەكرى، يا زمانى تەتەلە بكا، يا بەباشى گۈنەكا، يا بەھۋى كۆكە و پىژمەوۋە بەينى بكەوۋى، پىلىننەن لەكاتى ساخى و لەكاتى نەخۋشىدا چۈنەكە لەكاتى تەندروستىدا دامەزرانەكەى ديارەو ئاشكرايەو بەلگەى رۆشنى لەسەرە، لەكاتى نەخۋشىدا دەلىين: ئەگەر پىلىننەكەى قازانجى بيانى تىادا بوو،

ئەو ۋەك كاتى لەش ساغى دادەمەزرى، بۆ بەرزەو ھەندى كە لەپوور
گربوو، ئەو یش ھەردادەمەزرى، چونكە ئەگەر لەكاتى وادا درۆزنىش واز
لە درۆ دىنى و قسەى راست دەكا، بەدگارىش تەوبە دەكاو دەگەرپتەو ھو
لايەنى ھەق دەگرى، ئىتر چۆن ئەم كابرەى پىلینەرە لەم كاتە ناسكەدا
ناھەقى دەكا؟ ھەيشە دەلى: پىلینانى كاتى نەخۆشى دانامەزرى، چونكە
رېى تى دەچى كە مەبەستى بى بەشكردى ھەندى لە كە لەپوور بەرەكان
بى!

٢٢٤) باسى خواستەمەنى (عارىە):

لە زماندا برىتتیه لەو ھە كە بەبەلاش كەسى بى بە خواھنى
قازانجى، لە شەرعدا برىتتیه لە گریدانى كە دەبى بەھوى ئەو ھە كەسى
سوود لە شتىكى ھەلال ۋەربگرى بۆ ماوھى، بە مەرجى شتەكە ۋەك
خۆى بمىنى، ۋە لەكاتى پىويستدا شتەكە بداتەو بە خواھنى!

سەربەلگەكەى ئەم ئايەتەيە: (وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ) مەبەست لەم
ئايەتە ھەر شەكردنە لەو كەسانە كە ئەو جۆرە شتانە لە دەرو دراوسى
قەدەمغە دەكەن، كە بوو بە باو دەرو دراوسى ئەو جۆرە شتانە لەناو
خویندا لەيەكترى دەخوازن بۆ ماوھى. لە رىبازى رەھبەرىشدا ھەيە
دەفەرموى: لە رۆزى غەزای خەيبەردا پىغەمبەرى خوا (دروودە خوا ۋە سەربە)
زرىيەكى خواست لە صەفوانى كورى ئومەييە، كەچى صەفوان گوتى:
ئەو ھە لىم زەوت دەكەى ئەى موحەممەد؟ فەرمووى: نەخىر من چۆن
شت زەوت دەكەم، بەلكو بە خواستەمەنى ۋەرى دەگرم، دەستەبەرىشى

دهكهم كه وهك خوۋى بيگپر مهوه بوټ. (ئهبو داوودو نهسائى و حاكم گپر اويانه تهوه). ئيبنو صهباغ يهك دهنگى و يهكگرتنى له سهر ئهوه: كه خواسته مهنى سوننه ته راگويز (نهقل) كردووه.

مهرجه كانى دامه زرانى:

خواستن بهم مهرجانه داده مهرزى:

يه كههم: ئهوه يه كه مال لى خوازراو شايسته يى و نه هلييه تى هه بى بو شت به خشين و پياوه تى كردن، كه واته دروست نيه منال و شيت و نه قامى حيجر له سهر دانراو مال بدهن به كه سى به خواسته مهنى.

دووهم: ئهوه يه كه قازانجى شته خوازراوه كه هى مال لى خوازراوه كه بى، كه واته: دروسته به كرنگر به كرنگراوه كه بدا به كه سى به خواسته مهنى، چونكه خوۋى خاوهنى قازانجه كه يه تى، به لام مال خواز ئه و مافه ي بو نيه، چونكه ئه م خاوهنى قازانجى مال كه نيه، ته نيا بو ئه م رهواكراوه كه قازانج له و مال و مربرى و بهس، له حالى وايشدا هه قى ئه وهى نيه كه ئه و يش قازانجى مال كه بو كه سيكى تر رهوا بكا، به پى ئه م به لگه يه: ميوان مافى ئه وهى نيه كه ئه و شته ي دانراوه بو ئه و رهواى بكا بو كه سيكى تر، هه تا هه قى ئه وهى نيه كه هه نديكى دهر خواردى پشيله و شتى وا بدا.

سييه م: ئهوه يه شته خوازراوه كه به سوود بى، كه واته شتى بى سوود نادرى به خواستن، وهك به عاريه دانى جاشيكي توپر كه هيشتا نه خرابي ته ژير بار، چونكه له كاتى وادا مه به ست له خواستن كه قازانج و مرگرتنه له خوازراوه كه دمفه وتى!.

چوارهم: نه‌وه‌یه که ده‌بی ماله خوازراوده که له‌به‌رجاوه واته: عه‌ینه‌که‌ی بمینیت‌ه‌وه له پاش سوود لی وەرگرتن، وه‌ک چه‌رخ و ده‌ستارو جل و به‌رگو ئام‌رازو که‌ره‌سته و ئام‌یر، که‌واته: شتی قازانجه‌که‌ی به‌سرابی به‌فه‌وتانیه‌وه، وه‌ک مؤم بۆ سووتان و نان و چیشت و بۆ خواردن و سابوون بۆ شت پیشۆردن، شتی وا خواستنی دروست نیه و دانامه‌زری، هه‌روا هه‌رشتی له‌م باب‌ه‌ته‌بی، چونکه خوازراو ده‌بی عه‌ینه‌که‌ی بمینی و له‌پاش قازانجی شه‌رعی لی وەرگتن بدریت‌ه‌وه به‌خاوه‌نه‌که‌ی.

خواسته‌مه‌نی به‌بی مه‌رج و به‌ندو به‌مه‌رج و به‌ندیش دروسته:

مال لی خوازراو بۆی هه‌یه که خوازراوده که ره‌وا ببینی بۆ مال‌خواز به‌بی مه‌رج و به‌ند، وه کاتی بۆ دیاری نه‌کا، هه‌روا بۆی هه‌یه که کاتی بۆ دیاری بکا، هه‌ر وه‌ک بۆی هه‌یه له هه‌موو کاتی‌کا داوای خوازراوده که بکاته‌وه و مری بگریته‌وه، چونکه خواسته‌مه‌نی گری‌دانی دروسته، ئه‌م جو‌ره گری‌دان‌ه‌یش وه‌ک له پیش‌ه‌وه گوتمان بۆی هه‌یه هه‌رکاتی ئاره‌زوو بکا کو‌تایی پی‌به‌ی‌نی. له راستیدا نه‌گه‌ر ری‌گه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی نه‌ده‌ین که هه‌رکاتی ویستی ماله‌که‌ی و مر بگریته‌وه کار سه‌رده‌کی‌شی بۆ ئه‌وه که مه‌ردووم خو له‌م جو‌ره پیاوه‌تی و یارمه‌تییه جوانه به‌دزنه‌وه، له‌م کاتانه‌یشدا خواستن به‌تال ده‌بیته‌وه: به‌مردنی لی‌خوازراو، یا به‌شیت‌بوونی، یا به‌حیجر له‌سه‌ردانانی، هه‌روا به‌مردنی خوازه‌ر (مستعیر: مال‌خواز) میراتبه‌ره‌کانی مال‌خواز مافی ئه‌وه‌یان نیه خواسته‌مه‌نییه که به‌کار به‌ی‌نن، ده‌نا کری‌ی عاده‌تی یان ده‌که‌ویته سه‌ر له‌گه‌ل مه‌سرمفی بردنه‌وه‌یدا، زیاد له‌وه کونا‌ه‌باریش ده‌بن.

دهسته بهریی خواسته مه‌نی:

خودی مائه‌خواز را وه‌که، نه‌گهر به‌هۆی کارپیکردنیکی واوه که ریگهی پی نه‌درابوو فه‌وتا، نه‌وه مائه‌خواز ده‌بی به دهسته‌به‌رو ده‌بی بیبژیری، به‌پیی فه‌رمووده‌که‌ی سه‌فوان که له سه‌ره‌تای باسه‌که‌وه رابورد، له‌به‌ر نه‌وه‌یش چونکه مائه‌و مائیش ده‌بی بدریته‌وه به‌خواه‌نی، جا له‌کاتی فه‌وتانه‌که‌یدا به‌هاکه‌ی چه‌ندی به‌پیی نرخ‌ی رۆزی فه‌وتانی ده‌بی نه‌وه‌نده بدری به‌خواه‌نه‌که‌ی به‌لام نه‌گهر به‌هۆی کارپیکرنی ری پی دراوه‌وه فه‌وتا، نه‌وه نابی به‌چه‌سته‌به‌ر، وه‌ک نه‌وه جل و به‌رگ به‌هۆی له‌به‌رکردنه‌وه بدری و بپروئ، یا وه‌ک نه‌وه ولاخ به‌هۆی سواری پی‌کردنه‌وه عه‌یبداربیی.

٢٢٥) زه‌وتکردن (غه‌صب):

زه‌وتکردن تاوانیکی گه‌لی گه‌وره‌یه، له‌گونا‌هه هه‌ره گه‌وره‌کانه‌و ده‌بی به‌هۆی رق و توور‌ه‌بوونی خوا. سه‌ربه‌لگهی چه‌رامکردنی نه‌م فه‌رمایشته‌ی یه‌زدانی پاکه: {وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ - سورة البقرة - ١٨٨/٢} واته: له‌ناو خۆتاندا مائی یه‌کتری به‌نا‌هه‌ق مه‌خۆن. هه‌روا نه‌م ئایه‌ته‌یه که دم‌فه‌رموئ: {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ، الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ - سورة المطففين - ٨٣ / ١-٣}. سه‌ر به‌لگه‌ی چه‌راکردنیشی له‌ریبازی ره‌به‌ردا نه‌م فه‌رمووده‌یه‌تی (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌): سه‌رو مال و نامووستان به‌بی چه‌قیکی شه‌رعی به‌یه‌کتری چه‌رامه، وه‌ک

چون ریزشکاندنی ئەم رۆژه پیرۆزەتان، کە رۆژی عەرەفەیه، لەم مانگە پیرۆزەتانا، کە مانگی قوربانە، بە تایبەتی لەم شارە پیرۆزەیشتان، کەشاری مەککەیه زۆر زۆر حەرامە ئاوا خوین و مالاو نامووسیشتان، بەبێ حەقیکی شەری بەیەکتری حەرامە (شەیخان)

زەوتکردن لە شەرعدا بریتییە لەوە کەسێ بە زەبری زۆر، بە ناهەق مافی کەسیکی تر داگیر بکا، لەسەر شیوەی دەسدریزی، وەك ئەوە کە نەهێلێ کەسێ لە شوینیکا دابنیشێ کە مافی خوێ بێ لەو شوینەدا دابنیشێ، وەك دانیشتنی قەراخ رێگەو ناو مزگەوت، یا وەك ئەوە دەست بگرێ بەسەر زەوی و زاریدا، یا بەسەر سامانیدا بە ناهەق. ئەوەندە هەیه ئەگەر مائی موسوڵمانێ لەلای کافرێکی جەنگی بوو، یا لەلای موسوڵمانێکی زەوت کەربوو، ئەم بەزەبر لێی سەندەووە دایەو بە خاوەنی ئەوە بە زەوتکردن دانانرێ. زەوتکردن لە زماندا بریتییە لە بردنی شتێ، بە ئاشکرا بە زەبری زۆر، چونکە ئەگەر بەنهیینی بیبا ئەوە دزییە، بە مەرجێ لە جیگە ی ئاسایی وینە ی خۆیدا دانرابێ، ئەگەر لەسەر شیوەی رقبەبەری و وجود نەزانین بردی ئەوە شەڕ پیفرۆشتنە، ئەگەر لەسەر شیوەی دەست بەسەرداگرتن و داگیرکردن بردی ئەوە لیفراندن (اختلاس)ە. ئەگەر بە دەست پیسی بردی ئەوە گەندەکاری و ناپاکییە لە سپاردەو ئەمانەت. داگیرکردنی هەرشتی بەپیتی ئەو شتە خۆیەتی. دە ی ئەگەر کەسێ بەبێ رێگەپێدانی خاوەنی، لەسەر بەرە ی کەسێ دابنیشێ ئەوە زەوتکەرە، یا کەسێ بپرواته ناو مائی و خاوەنەکە ی لێ دەربکا ئەوە زەوتکەرە، هەتا ئەگەر بچیتە ناو خانوویەکی چۆلێش بە

نیازی داگیرکردنی هەر زهوتکهره، یا کهسێ سواری و لاخی کهسێ بێ، یا نههیلن خۆی سوودی ئی و مر بگری ههرزهوتکهره.

ههركاتيکيش زهوتکردن چهساوو ئيسپات بوو دهبي دهسبه جي رهي بکاتهوه بو خاوهنی، ئهگهرجي به چهند قاتی نرخي زهوتکراوهکه زيانی ئی کهوتوو بههوی پيژاردنهوه، وه مهسرهفی دانهوهيش لهسهر زهوتکهره، با زور زوريشي تيبجي، ههروهها پيوسته تولهی ناتهواوی و عهيبداري زهوتکراو بدا، واته: ئهرشو زهدهبژيري لهسهر زهوتکهره. زهدهبژيري (که بهعهرهبي پي دهئين: ئهرش) بریتيه له بههای فهرقی نيواني ئهو شته به ساغی و ئهو شته به نهنگداری تولهی ناتهواويشی پي دهگوتري.

جا خواي ئهو ناتهواوييه له سيفهتدا بي، وهك ئهوه ئازدهکه له کاتي زهوتکردنا قهلهو بووهو ئیستا له رپووه، یا لهزاتو خودی زهوتکراوهکهدابي، وهك ئهوه لهکاتي زهوتکردندا ساغ بي و لهوهدوا شکابي.

٢٢٦) باسی هه لگرتنهوه (شوفعه):

بر: ته جريد/ ٣٧ - ٧٢ - ز: ٤١.

شوفعه له زمانی عهرهدا به مانا خو بههيزکردن و کومهکی کردنه، چونکه بهو وهرگرتنه خو بههيز دهکا، له کوردیدا پي دهگوتري بهش هه لگرتنهوه، له شهرعی شهریفدا بریتيه لهوه - بهشه موکی هاوبه شيکی کون که بهرابهر بهشتی دايبیتي به کهسیکی تازه به زور

نه هیئرئ که ببئ بهی ئهه که سه تازهیهو بکری به مولکی هاوبهشی
خاوه نه پیشووه کهی، له بهر نه هیشتنی روودانی ئهه زیانهی که لهه
هاوبهشییه تازهیهوه پهیدا دهی، بهو مهرجه که ئهه ملکه قابیلی
دابهشکردن بی، به لام قابیلی گواستنهوه نهی. سه به لگهی
چه سپوون و سو بووتی به شهه لگرتنهوه ئهه فهرموودهی شه یخهینه:
پیغه مبهه (هرویه خواه له سه به) شوفعه (بهشی هاوبهش هه لگرتنهوه) ی داناوه،
له هه موو شتی که هاوبهش بی و هیشتا دابهش نه کرابی، به لام ئه گهر
شته که جیاکرایه وهه سنوور دانراو توخوب نیشانه کراو ریگه و بان دیاری
کرا ئیتر ههقی شوفعهی به سه ره وه نامینی) له گیرانه وهیه کا دهفه رموی:
(له زهوی و زاردا، یا له جیگه و شویندا، یا له باخدا).

مه رجی دامه زراندی - بهش هه لگرتنه وه - شوفعه:

یه کهه: دهی مولکه که هاوبهشی تهواو بی، له سه ره شیوهی
تی کرای، واته: تی کرای مولکه که هی تی کرای هاوبه شهکان بی. بهم وه زعه
له عه ره بیدا دهگوتی: (علی وجه الشیوع) که واته: شوفعه بو دراوسی
نیه، گهر چی له وه پش هاوبه شیش بوو بی لهو مولکه دا، به پی
فه ره مووده کهی پیشه وهی بوخاری که ئه وهی تیا دا بوو: ئه گهر
جیاکرایه وهه سنوور دیاری کرا.. ئیتر ههقی شوفعهی به سه ره وه نامینی.

دووهم: دهی مولکی بی قو بوولی دابهشکردن بکا، وهک پارچه
زهویهک، یا خانوویهک، به لام شتی که قابیلی دابهشکردن نهی، وهک
شمشیر و شتی وا، شوفعه هه ل ناگری.

سپیه: ملکیکی و نه بی نه گهر دابهش کرا قازانجه کوی
هه لوه شپته وه، وهک دووکانیکی بچکوله، یا گهرماوی که بهش نهکا که
بکری به دوو گهرماو.

چوارهم: ده بی مولکیکی وایی که نه گویرزپته وه، وهک زهوی و
خانوو، شوفعه نیه له شتی گویرزاوه دا، چونکه خوشه ویست (درووده خواه
له سربه) ده فهرمووی: شوفعه بهس له جیگه و شوین و باخدا ههیه. دارو
درهخت و دیواریش پاشکوی زهوی و جیگه و شوین. چونکه فهرمووده که
وشه ی جیگه و شوین و وشه ی باخی تیادایه، به وشه ی جیگه و شوین
خانوو شتی و به دهرگه وی، به وشه ی باخیش دارو درهخت بهر ده که وی،
ههرشتیکیش له کاتی فروشتندا به بی ناو هیان بهر فروشتنه که بکه وی
ههروا، وهک دهرگا و رفه و په نجه ره و شتی تری له م بابه ته. به لام نه گهر
دارو پهردوو و درهخت به ته نها خوین فروشران نه وه شوفعه یان تیادا
نیه، چونکه له م کاته دا گویرزاوه ن.

پینجه م: ده بی مولکه که هیشتا بهش نه گرابی و سنووری بو دیاری
نه گرابی، دنا به پیی فهرمووده که ی پیشو و مافی هه لگرتنه وه ی تیادا
نامین.

جا ههر کاتی مافی به شه لگرتنه وه بو که سی دامه زرا نه وه
هاوبهشی شوفعه وهرگره و ده توانی فروشره که به و به هایه ی که پیی
فروشره هه لگرتنه وه، جا خوا نه و به هایه قهرزی، یا نهخت بی.
داواکردنی مافی هه لگرتنه وه (واته: حهقی شوفعه) ده بی ده سبه جی بی،
به پیی نه م فهرمووده یه خوشه ویست (درووده خواه له سربه): (الشفعة کحل

العقال). (رواه ابن ماجه بسند ضعيف). واته: وهك چۆن وشتري تهرا ئه شكيله كه ي بگريته وه، ئه گهر گورج جلّه وى نه گيرئ دهر و او له دهست دهر ده چئ شوفعه يش ناوايه. به يئ سه نه دو رسته يش له كتيبه كانى فيقه دا حه ديسئ هه يه ده ئئ: شوفعه حه قئكى ره و اى ئه و كسه يه كه به زو وى په لامارى بدا و بيقؤز يته وه. ئه م فهر مو و ده يه ده قه كه ي ناوايه: (الشفعة لمن واثبها) له بهر ئه م به لگه يه يش: شوفعه مافئكه بؤ نه هئشتنى ئه گهرى زيان پهيدا بووه، كه واته ده بئ ده سبه چئ بئ، رئك وهك گه رانه وه ي فروش راو بؤ سهر خاوه نى به هؤى دهر كه و تنى نه نگيه وه. گوترا و يشه: ئه گهر په له يشى لئ نه كا مافى نافه وئئ. حه ديسى يه كه ميش ئه م قسانه ي له باره وه كراوه: ئيبنو حيببان ده فهر موئ: بئ سهر چاوه يه، ئه بو زورعه ده فهر موئ: مونكه ره، به يه ه قى ده فهر موئ: سابت نه بو وه كه حه ديسه يانا. ئه گهر ههر به شئك له مائئ هاوبه ش درا له مارمى ژندا، ئه و پشكه به شوفعه وهر ده گريته وه، له باتى ئه وه (مه هرو لميئل) دهر ئ به ژنه ماره بر او ده كه له سهر ئه و پشكه، ئه گهر كوومه ئئك هاو به ش بوون له مائئكا، هاوبه شئكيان به شى خؤى فروشت، ئه وه هاوبه شه كانى تر ههر كه سه يان بؤى هه يه كه به پئى ئه ندازه ي به شى خؤى له پشكه فروش راوه كه شوفعه وهر بگريئ.

٢٢٧) باسى قازانج به هاوبه شى (قراض):

قازانج به هاوبه شى، يا قازانج به شه راكه ت له عه ره بيدا پئى ده گوتريئ (قراض) يا (مضاربة) ئه م دوو زاراوه له م شوينه دا به يهك

واتان. (قراض) له (قهرض) دا ریژراوه، که بهمانا لیځرتاندن و لیږپینه، چونکه خاوهن مال پارچهیی له ماله‌که‌ی داده‌برئ و حیای ده‌کاته‌وه و بازرگانی و مامه‌ل‌ه‌ی پیوه ده‌کا، له هه‌مان کاتدا پارچه‌یه‌کیش له قازانجه‌که‌ی داده‌برئ.

له شه‌رعیشدا: عه‌قدیکه له‌سهر نه‌قد، ئیشکه‌ره‌که به‌و پاره‌یه‌وه سه‌وداو مامه‌ل‌ه‌و بازرگانی ده‌کاو، قازانج به‌پیی مهرج ناوکویی ده‌بی له نیوانی ئیشکه‌رو خاوهن ماله‌که‌دا. سهر به‌لگه‌ی ئه‌م باسی قازانج به‌هاوبه‌شیه‌ی ئه‌م فهرمووده‌یه‌یه: حه‌زرت (درووده‌خواه له‌سهر به‌و) مالی له خه‌دیجه وهرگرتو به قازانج به‌شه‌راگه‌ت ئیشی پیوه کردو بردی بو شام بو بازرگانی. هاوړیانی پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خوا له‌سهر پیغه‌مبه‌رو و‌ه‌زای خوا له پاراله) له‌سهر ره‌وایی قازانج به‌هاوبه‌شی یه‌کیان گرتووه.

مه‌رجه‌کانی:

چه‌ند مه‌رجی هه‌یه بو دامه‌زرانی قازانج به‌هاوبه‌شی:

یه‌که‌م: ده‌بی ماله‌که پاره‌ی سکه لیډراوې، که‌واته قازانج به‌هاوبه‌شی دروست نیه له‌سهر شووشی زیرو زیو، یا به‌خشی ژنان، یا له‌سهر سامانی بازرگانی.

دووه‌م: ده‌بی ئیشکه‌ره‌که (واته: عامیله‌که) ریگه‌ی ده‌ستی له ئیشکردندا نه‌گیرئ و به‌ری ته‌صه‌روفي به‌ره‌للای، سه‌وداو مامه‌ل‌ه‌ به‌ نازادی بکا، چونکه ئه‌گه‌ر ریگه‌ی ئه‌وه‌ی ئی بگیری مه‌به‌ستی سه‌ره‌گی له

ھاوبەشىيەكە دەفەۋتتى. چۈنكى ئىشكەر ئەگەر ھەموو جارى پىرسورا بەخاۋەن مال بىكا ئەۋە دەستى دەبەستى و سەۋدا بەۋ شىۋەيە قازانچ ناكى.

سېيەم: دەبى قازانچەكە ھاوبەشىيە لى نىۋانى ئىشكەر ۋاۋەن مالد، ئەمىيان لەباتى ئىشەكەي ۋ ئەۋيان بەھۋى سەرمايەكەيەۋە قازانچ ۋەردەگىرن.

چۈۋارەم: دەبى پىشكە قازانچ دىارى بىكرى، ۋەك نىۋەۋ چۈۋارىەك ۋ سېيەك ۋ شەشىەك. كەۋاتە: ئەگەر ۋتى: بەشى يا پىشكى بۇ تۇ ئەۋە دانەمەزراۋە چۈنكى ۋەجەلەكە نەزانراۋە، بەلام ئەگەر ۋتى: قازانچ ناۋ كۆيىمان بى ئەۋە دادەمەزرى ۋ قازانچەكە بەنىۋەي دەبى. بەلام ئەگەر ئىشكەرەكە مەرجى گىرت ئەگەر ئەندازەيەكى دىارىكراۋ بۇ خۇۋ ۋەك سەد، يا ژمارەيەكى تر، مەرجى گىرت قازانچى جۇرىكى تايبەت بۇ خۇۋ بى ئەۋە سەۋداكە بەتال دەبى، چۈنكى لەۋانەيەكە قازانچەكە ھەر سەدبى ۋ بەس، يا ھەر ئەۋ جۇرەي ئەۋ دەلى قازانچ بىكاۋ بەس، يا ئەۋ جۇرە قازانچ نەكاۋ جۇرەكانى تر قازانچ بىكا، كە بەشى ئەۋى پىۋەنيە، لەم كاتەيشدا ئىشكەرەكە رەنجەرۇ دەبى، ئەۋەيش پىچەۋانەي مەبەستى ئەم سەۋدايەيە.

پىنچەم: نابى ماۋە (مەدە) دىارى بىكرى بۇ گىردانى قازانچ بە ھاوبەشى، چۈنكى قازانچ كاتى دىارىكراۋى بۇ نيە، رى تى دەچى ئەگەر ماۋەيى دىارى بىكرى لەۋ ماۋەدا ئىشكەر ھىچ قازانچى نەكا، ۋەكى تىرىش ئەمىش يەككە لە گىردانە درۋستەكان، كە كارىكى ئاسايە ھەموو كاتى

هەردوو گریڤەرەکان مافی ئەوەیان بۆ هەیه کە سەوداکە هەڵ
وەشێننەوه.

شەشەم: نابێ قازانج ببەسترێ بە ماوەیهکی دیاریکراووه وەك
ئەوه بێ: قازانجی ئەم سال ناوگوێیمان بێ و قازانجی سالی ئایینده بۆ
من بێ بەتەنیا، چونکە بەم شیوه قازانج بە عەدالەت دابەش ناکرێ.

بزانن کە دروست نیە کە ئیشکەر لە دەسمایە کە خەرج بکا،
چونکە ئەو پشکی دیاریکراوی خۆی بۆ دادەنرێ، ئیتر لەوه زیاتر هیچی
تری ناکەوێ، ئیشکەر بەبێ رێگە پێدانی خاوەن مال بۆی نیە لەگەڵ
خۆی مالهە کە ببا بۆ سەفەر.

٢٢٨) دەتەبەریی لەسەر ئیشکەر نیە:

ئیشکەری قازانج بە هاوبەشی ئەمێندارە، چونکە دەسمایەکە ی بە
رمزەمەندیی خاوەنەکە ی وەرگرتوو، لەبەر ئەوه ئەمیش دەق لە هەموو
ئەمێنداریکی تر دەچێ، کەواتە: مەگەر بەهۆی کەمتەر خەمییەوه بە
سووچبار دابنرێ، دەنا دانانرێ بە دەستەبەر.

جا ئەگەر خاوەن مالهە تۆمەتی ناپاکێ و گزیکاری لە ئیشکەرکا،
ئەوه قسە ی ئەو ناخوات، بەلکوو قسە ی ئیشکەر دەخوات، چونکە بنەڕەت
نەبوونی گزیکارییە، هەروا لە ئەندازە ی سەرمایه کەدا باوەر بە قسە ی
ئیشکەر دەکرێ، چونکە بنەڕەت نەبوونی ئەو زیادەیهیه کە خاوەن مال
داوای دەکا، هەروا بۆ ئەندازە ی قازانجیش باوەری پێدەکرێ، هەروا بۆ
ئەوهیش کە بێ: ئەو شتەم بۆ قازانج بە هاوبەشی کړیوه، چونکە خۆی

باشتر ئاگای له نیازی خۆیهتی، ههروا له وهیسا باومری پێدهکری که بلی: ئهوه شته فهوتاهه، لهوهیشدا که بلی: سهرمایهکهه گهراندوتهوه بۆ خاوهنی، چونکه ئههیندارهه ریك له مروی پیسپێردراو دهچن، ئهگهر ئیشکهههه خاوهن مال لهسههه توخمهه چهشنهه جووری مالهکهه قسهیان جیا بوو باومر به قسهی ئیشکهه دهکری، ئهگهر له ئهندازهی بهشی بریار دراوی نیوانیان قسهیان لهیهه جوئ بوو سویند دهرین، جا لهه کاتهدها (لهپاش سویندخواردن یهکسههه) قازانج بههاوبهشییهکه ههه دهوهشیتهوهه لهسههه ئهه شیویهه کار دهکری: ئیشکهه کریی وینهی خووی بۆ ئهه ماویهه کهه بی یا زۆر ومردهگری، هههوهه قازانجهکهش دهری به خاوهن سهرمایهکهه. ئههه بهراشکاری فهرمایشتی نهوهوی و رهویانییهه، فهرموودهی مینهاجیش ههه ئههه دهخوازی.

٢٢٩ زیان له قازانج پردهکریتهوه:

یاسایهکی رهساو دامهزراوه له مامهلهی قازانج بههاوبهشیدا به دهق دهلی: (قازانج قههغه بۆ سهرمایهه). جا لهسههه ئهه بنیاته ئهگهر خاوهن مال دوو سههه لیرهی دایه دهست ئیشکهههه پیی گوت: ئیشیان پیوه بکهه، وه لهپیش ئهوهدها دهست بکا به ئیش سهههههه فهوتا، ئهوه ئهه سهههه قهوتاهه له سهرمایهکهه دادهشکینری و دهمیئیهتهوه سههههه لیرهه، چونکه هیشتا پارهکه نهکهوتوته ئیش!.

بهلام ههیشه دهلی: شتی وا نابی، بهلکوو ئهه سههههه فهوتاهه دادهنری به زیان، سهرمایهکهه ههه له شوینی خۆیهتی دادهنری به دوو

سده، نهو سده له قازانچ پر دهگریتهوه، چونکه به ودرگرتنی نهو دوو سده له لایه‌نی نیشکهرموه سهرمایه‌که داده‌نری به دوو سده، له‌بهر نهو پيش ته‌صه‌رووفو پاش ته‌صه‌رووف له فه‌وتانا جیاوازی نیه. به‌لام له‌سهر ههردوو فه‌رمایسته‌کان نه‌گهر سده‌که له‌پاش ته‌صه‌رووف فه‌وتا نهو داده‌نری به زیان و له قازانچ پر دهگریتهوه، ههموو کاتی‌کیش هه‌تا ههموو زیانی له قازانچ پر نه‌گریتهوه نیشکهر قازانچی به‌رناکه‌وی.

گریدانی قازانچ به هاوبه‌شی له گری به‌نده دروسته‌کانه، که پیاښ ده‌گوتری (عقود جائزه):

له‌ههر دوو‌سهره‌وه، چونکه له‌سهره‌تاوه جیداری و وه‌کاله‌ته، که قازانجیش په‌یدابوو ده‌بی به هاوبه‌شی، نه‌م دوو مامه‌له‌یه‌یش به‌پیی شهرع له گریبه‌نه دروسته‌کانن، ههردوو لایش (واته: ههم خاوه‌ن مال و ههم نیشکهر) مافی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌یان هه‌یه، جا ههر کاتی که لایه‌کیان مامه‌له‌که‌ی تی‌ک دا، ئیتر قازانچ به هاوبه‌شی نامینی، ههره‌وها نه‌گهر لایه‌کیان بمری یا شیت ببی سه‌ودا‌که تی‌ک ده‌جی. جا له‌م کاتانه‌دا نه‌گهر سهرمایه‌که بوو بوو به قهرز، پیویسته له‌سهر نیشکهر ودری بگریتهوه، خواه قازانچ دهرکه‌وتبی یانا، چونکه قهرز ملکی ناته‌واوه، که له خاوه‌ن ماله‌که‌یش ودرگیراوه ملکی ته‌واو بووه، ده‌ی که‌واته له‌سهریه‌تی که وه‌ک خوی بیداته‌وه ده‌ست خاوه‌نی. به‌لام نه‌گهر قهرز نه‌بوو، تی‌دمفکرین نه‌گهر له جو‌ری سهرمایه‌که خوی بوو، وه قازانجیش له ئارادا نه‌بوو، نه‌وه خاوه‌ن مال ودری ده‌گریتهوه، نه‌گهر قازانجیش هه‌بوو به‌پیی مهرجه‌که دابه‌شی ده‌کهن. خو نه‌گهر زیان هه‌بوو نه‌وه هه‌مووی

دهكهوئته سهر خاوهن سهرمایهكه، ئیشكهه هیهج زیانی بهر ناکهوئ،
ئهوهنده ههیه ئهویش ئهوماوهیه کاری به خوڤیی کردوو.

٢٣٠) باسی باخهوانی (موساقات):

بر: ته جرید / ٣ ل - ١٢٢ ز: ٤٧.

باخهوانی له شهرا ئهوهیه کهسێ مامه ئهیی لهگهڵ کهسیکی
تردا بکا، لهسهر خزمهتکردن و بهخیوکردنی باخی دارو دهرخت، به
ئاودان و کێلان و باسکردن و شتی تری وا، بهرامبهه به بهشیکی دیاری له
بهرو میوهی ئهه باخه. سهر بهلگهی دروستبوونی ئهم بابهتی
باخهوانییه، ئهم فهرموودهی موسلیمه، که لهئینو عومه رهوهیه: دهئێ:
پێغه مبهه (مرووده خوا له سه ربه) کاتێ خهیههه گرتدایهوه به خه لکی خهیهه
که به نیوهی به رهه می بێن، چ بهرو بووم چ شینایی به نیوهی.

راجیایی نیه لهوه دا که باخهوانی له باخه خورمادا دروسته
چونکه سههراوگهی دهقه که له بهاری ئهوه وهیه، ئیمامی شافیعی
(رهزاه خواد که ورهه لینه) رمزه میوی قیاس کردوو لهسهر باخه خورما، به
جامعی زهکات له نیوانیاندا، ههردوولاشیان خه مل دهکړن.

هه ندێ ده ئین: شافیعی رمزه میویشی له دهق (واته: له نهص)
وهه گرتوو، که ئهم دهقهیه: پێغه مبهه (مرووده خوا له سه ربه) کاتێ خهیههه
گرت دایهوه به خه لکی خهیهه، به رابهه بهوه که به نیوهی به رهه می
بهینن، چی بهری باخه خورماکانی، وه چی بهری رهزه میوهکانی.

به لام درختی تر وهك ههنجیرو قه یسی و داری بهری تر، رای
زاناکان له باره یانه وه جیا جیا یه، زانا هه یه ده ئی: باخه وانی له باخی ئهم
جوړه دره ختانه دا دروست نیه، چونکه زه کاتیان ئی ناکه وئی. هه یشه ده ئی:
له م جوړه باخانه یشدا باخه وانی دروسته چونکه پیغه مبه ر (درووه و خواه
له سه ربه) خه یبه ری دایه وه به خه لکی خه یبه ر که به نیوه یی به ره می
به یین، خواه له باخه خورماکانی، خواه باخی داری تری. ئه مه یش که
باخی دارو درخت، هه ر جوړی بی دهری به باخه وانی دروست ترین
فه رمایشته و په سه ندی ئیمامی نه وه ویشه.

مه رجه کانی باخه وانی:

یه که م: ده بی کاتی باخه وانی دیاری بی، ماوه که ی زانراو بی، له
که یه وه بو که یه، چونکه باخه وانی گریدانیکی (لازم) ه له عوقوده
لازیمه کانه. واته: خزمه تی باخه که پیویست و ئهرکی سه رسانی
باخه وانه که یه، به رابه ر به وه پشکی دیاریکراوی به روبوومیش پیوست
ده بی بو ئه و.

وه کی تریش پیگه یشتنی میوه و به ریش ماوه یه کی دیاری تایبه تی
هه یه، به ناسانی ده زانری و سه رده تاو بنه تای بو داده نری.

دووهم: ده بی هه ر خزمه ت و ئیشی که په یوه ندی به به خێو کردن و
به ره مه یینانی باخه که وه بی له سه ر باخه وانه که بی، وه خو ی به ته نها
بیکا، چونکه ئه مه بابته تی ئهم باسه یه، بویه ئه گه ر باخه وان مه رجی
گرت که خاوه ن باخه که ده بی له گه ئیدا ئیش بکا گریدانه که دانامه زری،

چونكى ياساى دامەزراو لەم بابەتەدا دەلى: ئەوەى ئەركى سەرشانى
باخەوانە ئەگەر بە مەرج گىرا كە ئەوە لەسەر خاوەن مال بى،
گرىدانەكە پووج دەبى.

سېيەم: دەبى بېشكىكى ديارىكراو لە ميوەو بەرو بوومى باخەكە
بدرى بەباخەوان، وەك نيوەو سېيەك و چوارىەك و.. تاد، چونكە دەقى
چەند نموونەيى لەم بابەتە لە سوننەتدا ھەيە، جا ئەگەر باخەوان
مەرجى كرد كە بەرى چەند دار خورمايەكى تايبەت بۆ ئەو بى ئەوە
دانامەزرى، چونكە رىي تىدەچى كە ئەو درەختانە بەنەگرن و باخەوان
رەنجەرۆ بى، يا درەختەكانى ترى باخەكە بەرنەگرن و لەم بارەدا خاوەن
باخ ناوமிدىبى. شتى وايش دادەنرى بە زيانى زۆر، گرىدانى باخەوانىش
خۆى لە خۆيدا زەرەرىكى زۆرى ترە، كە رىگەى پىدراو لەبەر
پىداويستىيە، بەلام دووزيانى زۆر (واتە: دوو غەرەر) لەيەك مامەلەدا
دەبن بەھۆى قەدەغەبوونى!

ئەگەر گوتى: خودا چى دا بە ناوگۆيىمان، ئەوە دادەمەزرى، وە
دەبىردى بەسەر نيوەيىدا.

چوارەم: چاوپىكەوتنى باخەكەو دارەكانى مەرجە بۆ
دامەزراندنى باخەوانى، باخەوانى لەسەر شتى نەزانراو دانامەزرى.

كارونىشى باخەوانى: نىش لە باخەوانىدا لەسەر دوو جۆرە:

يەكەم: ھەركارى كە بۆ چاكبوون و زيادبوونى ميوە پىويستەو
سوودى ھەيە بۆ بەرى باخەكە، ئەو جۆرە كارانە لەسەر باخەوانەكەيە،

واته: ئەو کارانهی که گشت سالت دووباره دهنهوه، وهك ئاودان و پیداوایستییهکانی ئاودان، له جۆمال و میرازو مشتوماگکردنی بیرو خستنهگهپی ئامیرهکان، وهك ههر ئیشیکی تر که به عادت پیویست بی بو پاراستن و گهشهکردن و وشك کردنهوهی بهری باخهکه، وهك ئامادهکردنی جیگهخهرمان.

٢٣١) باسی بهکریدان (اجاره):

تجريد / ٣ ل ٧٥ - ز: ٤٢.

بهکریدان له شهرعی شهریفا بریتیه لهوه: کهسی قازانجی شتی بکا بهمولکی یهکی بهرا بهر بهوه جهل (عیوهز)، بهپیئ ئەو مهرجانهی له مهولا باسیان دهکەین، بهکریدان (اجاره) بهپیئ نامهی خوداو ریبازی ره بهرو یه کگرتنی نه تهوهی ئیسلام دامه زراوه، خودای گهوره دهفه رموی: { قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ - سورة القصص - ٢٦/٢٨ } دیسان دهفه رموی: { فَإِنْ أَرْضَعْنَا لَكُمْ فَاتَّوهُنَّ أُجُورَهُنَّ - سورة الطلاق - ٦/٦٥ } .

ئهو هتا لهم دوو ئایه ته پیرۆزه دا به کریدان به رهوا دانراوه. ئیمامی بوخاریش (رهزاه خواه لیبه) ئەم فهرمووده قودسییهی گیراوه تهوه: خودای گهره دهفه رموی: ئەم سی کهسهیه له رۆزی قیامه تدا خوم داواچیم له سهریان: ئەو کهسهی که بههوی ناوی منهوه پهیمان دها به کهسیک و بهوه هیمنی دهگاتهوه، یا ته ماداری دهگا، کهچی له پاشا دهسخه پۆی دهگا و پهیمان هکی ناباته سهروناپاک دهرده چی له گه لی.

دوووم: پیاوئ ئاده میزادیکی نازاد بفرۆشئ و به هاگهی بخوا.

سییهم: پیاوئ کریکارئ به کری بگری و کاری خوئی پی تهواو
بکاو که چی کریکه یی نه داتئ.

له ئه حکامدا ئیبنو ماجهیش له ئیبنو عومره دوه ئهم
فهرمووده یی گیراوه ته وه: له پیس ئه وه دا که کریکار ئارمه که ی وشک
ببیته وه کریکه یی پی بدن.

مه رجه کانی به کریدان:

بۆ دامه زانندی به کریدان چه ند مه رچی هه یه:

یه گهم: به کریدان به سه ر که ئک (مه نفعه عت) دا ده روا، نه ک
به سه ر زات (عه ین) دا، که واته: به کریدان دانامه زری ئه گه ر به سه ر زاتدا
به روا، وه ک به کریگرتنی باخ بۆ به ره که ی، یامه ر بۆ شیره که ی، یا بز
بۆ مووه که ی، چونکه به رو شیرو موو زاتن نه ک که ئک.

به لام ئه گه ر زات ده بوو به پاشکوی که ئک ئه وه دروسته، وه ک
به کریگرتنی ژنی بۆ مه مکدان به مندال، وه ک له م ئایه ته دا دمه موئ:
(فان ارضعن لکم فاتوهن أجورهن). ئه وه تا له م ئایه ته دا کری به سه رواه
به کرداری مه مکدانه وه، نه ک به شیره که وه، شیره که ده بی به پاشکوی
کرداری مه مکدان، یا وه ک ئه وه یه کی خانوو یه که به کری بگری، بیرکی
تیادابی، دروسته ئاو له بیره که بخواته وه، چونکه له م کاته دا ئاو ی بیره که،
که زاته واته: عه ینه، ده بی به پاشکوی خانوو که، که بۆ که ئکی
تیادانیشتن به کریگیراوه.

دوۋەم: مەرجى دامەززاندىنى بەكرىدان ئەۋەيە: ئەو كەلگە بەكرى گىراۋە نرخیكى بايەخداری ھەبى، ۋەك كەلگ ۋەمرگتن لە زەۋى و زارو خانوو شتى تری ۋا، چونكە كشتوكال و تىادا دانىشتن دادەنرىن بە دوو مەبەستى بايەخدار، كەۋاتە: دروست نىە سىۋى بەكرى بگىرى بۇ ئەۋەى بۇنى پىۋە بكرى! چونكە بەپى باۋى ناو كۆمەل شتى ۋا بى بايەخە. ھەروا دروست نىە خۇراك بەكرى بگىرى بۇ ئارايشت و رازانەۋەى چىشتخانەو حانۋوت، چونكە شتى ۋايش ديسان ھەربى بايەخە.

سېئەم مەرج: دەبى كەلگەكە ديارى بى، كەۋاتە: بەكرىدان لەسەر كەلگى نەزانراۋ دانامەزرى، چونكە شتى ۋا زىدەزىانە، كە پى دىگوتى غەرەر. گوتەى پوخت لەم شوپنەدا ئەمەيە: دەبى ئەندازەو چۈنىتى كەلگ زانراۋبى.

چۈارەم: دەبى كەلگەكە رەۋابى، كەۋاتە: دروست نىە كە شتى حەرام بدرى بەكرى، ۋەك ئامپىرى رابۋاردنى نارەۋا، لە ۋىنەى ھۆكارى بەزم و رمزم، يا ۋەك بەكرىگرتنى گۆرانىيىز بۇ گۆرانى گوتنى نارەۋا. يا بەكرى گرتنى كەس بۇ ھەلگرتن و دروستكردى مەى و بادە.

پىنجەم: دەبى كرىكە ۋەجەلنىكى ديارى بى، ۋەك دىنارى لە كرى رۇژى درەۋدا، يا مەنى گەنم لە كرى رۇژى گۆلېرىن دا چونكە نەزانىنى كرى دادەنرى بە زىدەزىان (غەرە).

شەشەم: مان (ۋاتە: بەقا)ى زاتە بەكرىگىراۋەكە مەرجە. لەبەر ئەۋە دروست نىە مۆم بدرى بە كرى بۇ سوۋتان! چونكە مۆم كە سوۋتا زاتەكەى نامىنى، ھەروا ھەرشتىكى تر كە لەم بابەتە بى، ۋەك رۇن بۇ كرىدە ناو چىشت.

جهوتهم: دهبي كهك به يهكن لهم دوو شته يا بهههر دوكيان
ئهندازهي بۇ دابنري: به كات، يا بهكار، كه پيشيان دهگوتري: (وهختو
ئيش: المدة والعمل).

جا دهركهوتني كهلكي مالى بهكريدراو، وا ئهبي به (وهخت)
دهبي و به (ئيش) زهبت ناكري، وهك بهكريداني خانوو و دووكانو
بهكريگرتني ژن بۇ مهمكنان و وينهي ئهمانه بۇ ماوهي سالي، يا كهمر
يا زياتر، جاري وايش دهبي به ئيشيش زهبت دهگري، وهك به كريداني
ولاخي بۇ سواربووني له ماوهي دهرؤژدا. ئهگهر شتي به وهختو به
ئيشيش كهلكهكي ديارى دهگرا، وهك دروومانو خانووكرن، ئهوه دهبي
ههربهيهكيان ديارى بكرى، بهلام ئهگهر وهختوئيشي تيا ديارى بكرى،
وهك ئهوه پيى بلي: تۇ بهكري دهگرم بۇ دووريني ئهم كهوايه له ماوهي
ئهمرؤدا، ئهوه بهتاله چونكه ئهگهر به كهمر له رؤژي تهواوي بكاو،
داواي ليىكا كه ماوهي ئهو رؤژه كاري بؤىكا، ئهوه زيان به مهرجي كار
دهگهيهني، دها زيان به مهرجي كات دهگهيهني.

تيكرا ههر زاتي مهرجي فروشتني تيا ههبي، دروسته كه
كهلكهكي بدرى بهكري، وهك خانوو بۇ دانىشتن و زهوي بۇ داچانن و
ولاخ بۇ سوارى و كهژاوه بۇ جهجكرن، چونكه ئهم زاتانه ههموو
مهرجيكي پيويست بۇ دامهزراندني فروتنيان تيادايه، كهواته
كهلكهكانيشيان دروسته بدرين بهكري^(۱).

^(۱) ئهمه تهرجهمهو راستكردنموي ئهم عيبارتهي فيقهولمويهسمره، كه بهبي
ساخكردنموي به ههلم به پچر پچري له (كفاية الاخبار) نهقل كراوه، كه دهلي:
(وبالجملة فكل عين وجد في منفعتها شروط الصحة؟! صح استنجارها كاستنجار الدار

نەۋەى دەبىي بەھۋى پېۋىستېۋونى كرى:

بە گرىدانى بەگرىدان، كرى پېشخراۋبى يا پاشخراۋ، بەپىي مەرجى ناوبراۋ، پېۋىست دەبىي، بەھرەۋەر گرتنى تەۋاۋ لە كەئك حەلأل دەبىي، چونكە ياسايەكى چەسپاۋە لە شەرى خوادا: موسولمانان پابەندى ئەۋ مەرجە رەۋايانەن كە لە ناوخۇياندا بە مەرجى دەگرن!

بەلام ئەگەر كرى بەرمھايى بەبى قەيدو بەند ناوبرا دەبىرى بەسەر كرىي پېشخراۋدا، ئەمە تەنھا لە بەگرىدانى زاتدا وايە، ۋەك نەۋە بلى: ئەۋا ئەم پارچە زەۋىيەم لەتۆ بەكرى گرت سالى بەسەد دىنار، چونكە لە بەگرىدانى لە ئەستۇدا دەبىي لە ھەموو ھالىكا كرىكە حازربى، دىنا دەبىي بەفرۆشتنى قەرز بە قەرز، پېغەمبەرىش (مروودى خواۋ لەسەربى) رېگەى شتى ۋاى نەداۋە، ۋەك نەۋە بلى: ئەۋا كىرمە ئەستۆت كە لە ئايىندەدا بە دە دىنارى حازر ئەم بارەم بۆ بەرى بۆ ئەۋ شۆينە!

بەگرىدان كەى پوۋچ دەبىتەۋە:

كاتى يەكلى لە دوو گرىدەرەكان مرد، ۋەزاتە بەگرىداۋەكەيش مابوو، ئەۋە بەگرىدانەكە لەم كاتەدا پوۋچ نابىتەۋە، چونكە بەگرىدان گرىدانى ئالشتكردىنى شتە بەشت، لەسەر شۆيەيى كە قابىل بى بۆ

للسكنى والارض للزرع والدابة للركوب والرحل للحج والبيع والشراء ونحو ذلك)
تەماشاي شەرىعتى نىسلام بەرگى دووھەم، چاپى يەكەم لاپەرە (۲۴۸) بکە ھمروا
لاپەرە (۱۰) و (۱۱) لە ھەمان بەرگ.

- رەرگىز -

گواستنەوہ لە کەسیکەوہ بۆ کەسیکی تر، لەبەر ئەوہ بە مردنی یەکی لە دوو گریډمەرەکان پووچ نابێتەوہ، دەق وەك فرۆشتن.

جا ئەگەر بەکریگر (موسە ئجیر) مرد میراتبەرەکە ی جیگە ی دەگریتەوہ و بەتەواوی بەهرە لە کەلکەکە و مردەگری، ئەگەر بەکریډمەریش واتە: (مؤجریش) مرد زاتەکە لە دەستی بەکریگر دا دەمی نی هەتا ماوەکە ی تەواو دەبی. جا ئەگەر زاتە بەکریډراوەکە لەناوچوو، وەك ئەوہ و لاخ بی و بمری، یا جل بی و بسووتی، یا زەوی بی و رۆبچی، ئەوہ تەماشای دەکەین ئەگەر لەپیش وەرگرتندا بوو، یا لەپاشی بوو بەلام ماوەیەکی وا بە سەریدا تینەپەرپیو کە لە وینە ی ئەو ماوەیەدا کری ی هەبی، ئەوہ بەکریډانەکە هەل دەوہشی تەوہ، بەلام ئەگەر لەپاش وەرگرتن فەوتا، وە ماوەیەکی وەهایشی بەسەردا تیپەری کە لە وینە ی ئەو ماوەیەدا کری ی بکەوی، ئەوہ بەکریډانەکە بۆ ناییندە هەل دەوہشی تەوہ، چونکە گری لەسەر کراو (واتە: معقود علیہ) نەماوە فەوتا، بۆ رابوو و دوویش کری ی ئەو ماوەیە ی دەکەوی و بەس ئەمە لە بەکریډانی زاتدا وایە، بەلام لە بەکریډان لە ئەستۆدا بە فەوتانی بەکریگیرا و گریډانەکە هەل ناوہشی تەوہ، چونکە بەکریډەر دەتوانی بیگور ی بە بەکریگیراویکی تری وەك فەوتا وەکە، بە وینە: بەکریگیرا و ماین بوو، تۆپی بەکریډەر دەتوانی ماینی تر بخاتەوہ جیگە ی تۆپیوہکە.

بەکریگر دەستەبەر نیە :

بەکریگر ئەمەیندارە لەسەر ئەو شتە ی کە وا لە دەستیدا، بەهۆی کەمتەر خەمی یوہ نەبی ناب ی بە دەستەبەر. وەك ئەوہ بەکری ی بگری بۆ نانکردن، وە زیاد لە پیویست ئاگرەکە خو ش بکا، یا نانەکە بە

تەندوورەكەو بەجى بەيلى ھەتا دەسوتى، بەكرىگرىش رىك وەك
بەكرىگىراو وايە، ئەگەر زاتەكە لە دەستىدا، بەيى سووچى خۆى لە
ناوچوو نابى بە دەستەبەر، وەك ئەو بەرى بنى لە ولاخەكە كە لە
توانايدا نەبى، يا بەرى بنى لە خۆشروكە (واتە: سيارە) كە لە وزەو
كىشىدا نەبى و بەھۆى ئەووەو بەھوتى!

٢٣٢) باسى دەستخۆشانەو سەرقە لە مانەو وەلىفەتانە كە مەشھوورن بە (جەالە) (١):

جوعالە (يا دەستخۆشانە) لە شەرعاً برىتتییە لەو كە كەسى
مائىكى ديارى برىاربدا بۆ كەسى كە ئىشىكى تايبەتتى بۆ بكا، وەك بلى:
ھەر كەسى وشترە بزىبوو كەم بۆ بەيىتەو دە دىنارى دەستخۆشانە
دەدەمى، سەر بەلگەى ئەم باسە ئەم فەرمایشتەى خۆاى گەورەيە كە

(١) ئەم زاراوانە لە كوردیدا ھەر كامەیان بگرى دەست دەدا بۆ بەكوردىکردنى
وشمى جوعالەى ەمرەبى: دەستخۆشانە، وەلىفەت، شاباش، خەلات، بەخشىش،
سەرقە لە مانە. گرنگ ئەو بە لە مەولا وەرگىرەكان چاوە لە يەك بکەن و شوێن پىتى يەك
ھەلگەرن و برەو بەوشمى پىشنيارى پىش خۆيان بەدن، نەك ھەر نوسەرى بى بەكلكى
حىزبى و رستەو وشو زاراوەكانى ئەم پەسەند بكاو بەس. ئەم ھالى ئىستا لەناو
پارتەكاندا پەيدا بوو، كە ھەر حىزبە زاراوەى خۆى ھەيە موصىبەتتىكى زۆر گەورەيە لە
شەرى برا كۆزى كە زۆر خراپترە. بەلام ھەتا كەلاشینكۆف ئاغای مەيدان بى، خامى قور
بەسەر مەگەر ھەر فرمىسكى شىن و سوور ھەلپىڤى!

- وەرگىر -

دەفەرموی: {وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ}. بۆزانیی رافەگە ی تەماشای سەرەتای باسی دەستەبەری (الضمان) بکە. لە صەحیحی بوخاری و صەحیحی موسلیمدا داستانی سەرەك خێلئ هەیه، گەشت پێوی دەدا، شیرزی دەکا، هەتا لەگەڵ یەكئ لە ھاورپێانی پێغەمبەردا رێك دەکەون کە بەرەبەر بە بڕکەیی ران نووشتووین بۆ بکا، وە لە ئەنجاما کابرا چاک دەبێتەووە بڕکە رانەکە دەدا بە دوووا خوینەکە. وەکی تریش گەلئ جار ناچارپیش شتی وا دەخوای.

مەرجەکانی دەستخۆشانی: کاتئ ئیشکەرەکە شایانی خەلاتەکە دەبئ کە خاوەن ئیشەکە خۆی بە ئینی ئەوێ دابی، وەك ئەو بەلئ: قەڵەمە کەم گوم بوو هەرکەسئ دۆزییەووە هینایەووە بۆم دیناریکی دەدەمئ. بەلام ئەگەر کەسئ بە پیاوێتی هینایەووە هیچی ناکەوئ، دروستە کە خەلات بۆ دانراوێکە کەسئکی دیاری بئ وەك ئەو بەلئ: ئەگەر زەمید گومبووێکە هینایەووە بۆم نیو دیناری بئ دەدەم، یا نادیارئ بئ، وەك ئەو بەلئ: هەرکەسئ شتە ونبووێکەم بۆ بدۆزیتەووە نیو دیناری بئ دەدەم، ئیتەر لەم دوو حالەدا کەسی مەبەست ئەگەر ونبووێکە بۆی هینایەووە شایانی خەلات و وەلیفەتە ناوبراوێکە دەبئ!.

سەر بەلگە ی ئەمەیش ئەم فەرموودەیی خۆشەویستە (مروودە خواوە لەسەر بئ) کە دەفەرموی: موسولمانان پایەندی مەرجی رهوای خۆیانن!.

مەرجی سەر قەڵەمانەکەیش ئەوێیە کە دیاریبئ، چونکە وەجەلە، هەموو وەجەلێکیش دەبئ ئەندازەکە ی زانراو دیاری بئ، دەق وەك کرئ وایە، کەواتە نابئ نەزانراو نادیاریبئ، وەك ئەو بەلئ:

ھەر كەسى گومبوو دەكەمم بۇ بھېئىتە ۋە جلىكى پى دەدەم، يا لەسەرم بى
كە رازى بىكەم، يا شتىكى پى بدەم، شتى ۋا مەرجى بەتالە، لەكاتى ۋادا
ھەر كەسى ھىنايە ۋە كرىي ۋىنەى خۇيى دەكەۋى، ئەگەر كۆمەلى
بەھاۋبەشى ئىشەكەيان كىرد خەلاتەكە ناۋكۆيى يانەۋ، بە يەكسانى ۋەك
يەك لەناۋ خۇياندا دابەشى دەكەن، با ئەندازەى ئىشەكانىشيان زىيادو
كەمى ھەبى، چونكە كارەكە لە بنەرەتدا نەزانراۋە، لەبەر ئەۋە لە توانادا
نە كە ئەندازەكەى بە وردى رەچاۋ بىكرى.

۲۳۳) باسى مىلكانەۋ بنەتۆۋ، مەبەست موزارەۋەۋ موخابەرەيە:

(بر: تەجرىد/ ۲ - ۱۲۳ ز: ۴۷).

زەۋى بدرى بە مىلكانە دروستە بەپىي ئەم درىژرە پېدانەى
دواۋە، موزارمەۋەۋ موخابەرە ھەر دوو لە مەعنەدا يەكەن كە ئەۋەيە:
خاۋەن زەۋى زەۋىيەكەى بدا بە ئىشكەرئ كە بەنيۋەيى يا بە كەمتر يا
بە زياتر دايجىئىۋ بەرھەمى بھىئى. بەلام رافىعى ۋ نەۋەۋى (رەۋاۋە خاۋايان
لېيە) دىفەرموون: لە موزارمەۋەۋەۋ بنەتۆۋ لەسەر خاۋەن زەۋىيە،
لەموخابەرەيشدا بنەتۆۋ لەسەر ئىشكەرە، ئەمە جىيائى نىۋانىانە.

بىرپارەكەيان:

شەرعزانەكان لە بارەى ئەم دوو مامەلەيەۋەۋەۋ رايان جىيائە،
گوتراۋە: كە ھەردوۋ مامەلەكە بەتالەن، چونكە ھەدىتى صەحىح لە
بوخارى ۋ موسلىمدا ھەيە كە نەھى لە موخابەرە دەكا، لە صەحىحى

موسلیمیشدا هه‌یه: که پټغه‌مبهر (مرووه نواه له‌سه‌ریښ) نه‌هی کردووه له موزارعه به‌لام فهرمانی کردووه به‌وه: خاوه‌ن زه‌وی ده‌توانی له‌باتی ملکانه، کریی زه‌وییه‌که‌ی وه‌ربگری.

هو‌ی نه‌ییش له‌دانی زه‌وی به ملکانه ده‌گه‌پټه‌وه بو‌ئهم بو‌چوونه: گوايه به‌هو‌ی به‌گریډانه‌وه ده‌توانی که‌لک و به‌هره له زه‌وی وه‌ربگری، که‌واته: نه‌وه‌یش وه‌ک نا‌ژهل و مال‌ات دروست نیه به‌رابه‌ر به هه‌ندی له ده‌رامه‌تی خو‌ی بدری به ملکانه.

ئیب‌نو شور‌ه‌یحیش ده‌فهرمو‌ی: موزارعه دروسته. ئیب‌نو خوزمیه و ئیب‌نو ل‌ونزیرو خه‌طابیش هه‌روا ده‌فهرموون: ئیب‌نو خوزه‌یه‌مه جزمی‌کی له باره‌یه‌وه نووسیه‌وه، ری‌گه چاره‌ی کارکردن به کو‌ی نه‌وه فهرموودانه‌ی د‌وزیه‌ته‌وه، که له‌م باره‌یه‌وه هاتوون، که هه‌ندی له‌وه فهرموودانه ری‌گه‌ی موزارعه‌یان داوه هه‌ندی‌کی تریان ری‌گه‌ی ناده‌ن. خه‌طابیش به‌په‌ره‌وی نه‌وی کردووه، نه‌حمه‌دی کو‌ری خه‌نبه‌ل‌یش فهرمووده‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی ملکانه‌ی به‌لاواز داناوه، خه‌طابی ده‌فهرمو‌ی: بو‌یه مالی‌ک و نه‌بو خه‌نیفه و شافیعی (ره‌مه‌ته‌خوايان اي‌بنه) ری‌گه‌ی ملکانه‌یان نه‌داوه به پو‌وجه‌لی داده‌نی‌ن، چونکه نا‌گایان له‌وه نه‌بووه که فهرمووده‌ی قه‌ده‌غه‌کردنه‌که لاوازو بی‌ه‌یزه، که‌واته: موزارعه (واته: ملکانه) دروسته، چونکه له هه‌موو ول‌اته موسول‌مانه‌کاندا کاری پ‌یده‌کری و که‌سیش نه‌م کارپ‌یکردنه‌ی به پو‌وجه‌ل دانه‌ناوه. هه‌تا ئیره فهرمایشتی خه‌طابی بوو. نه‌وه‌ویش له شه‌رحی صه‌حیحی موسلیمدا ده‌فهرمو‌ی: دروستبوونی مامه‌له‌ی ملکانه رای نا‌شکراو په‌سه‌نده، به‌پ‌ی

فهرمووده‌که‌ی خه‌یبه‌ر (که له‌سه‌ره‌تای باسی باخه‌وانیدا، که باسی ژماره ۲۲۸) بوو رابورد — وەرگێڕ.

لافی ئه‌وه‌دیش که دروستبوونی ملکانه له خه‌یبه‌ردا پاشکۆ بووه بو دروستبوونی باخه‌وانی قه‌بوول نیه، چونکه ئه‌و مه‌به‌سته‌ی که بووه به‌هۆی دروستبوونی باخه‌وانی له مولکانه‌یشدا هه‌مان مه‌به‌ست هه‌یه، به قیاسیش له‌سه‌ر مامه‌ئه‌ی قازانج به هاوبه‌ش، که به یه‌گه‌رتنی راکان دروسته، ده‌بێ ملکانه‌یش دروستبێ، چونکه ئه‌میش ده‌ق وه‌ک ملکانه وایه له هه‌موو شتی‌کا، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌دیش که موسوڵمانان له گشت وڵات و له هه‌موو سه‌رده‌می‌کا به‌رده‌وام کار به ملکانه ده‌کهن. ئه‌بو یووسف و محممه‌دو ئیبنو ئه‌بو له‌یلاو زانا کووفیه‌کانی ترو، شه‌ریعه‌ترانه‌کانی فهرمووده زانه‌کانیش حوکم به دروستبوونی ملکانه (موزارعه) ده‌کهن. فهرمایشتی نه‌وه‌وی ته‌واو.

٢٣٤) ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی وێرانه (احیاء الموات)

(بر: ته‌ج‌رید/ ٣ ل — ١١٧ — ژ: ١٠٢٨ هه‌تا ژ: ١٠٣٢):

له عورفی شه‌رعی شه‌ریفدا: بریتیی‌ه له ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی زه‌وی بێ خاوه‌ن. وێرانه له شه‌رعا ئه‌و زه‌وییه‌بێ خاوه‌نه‌یه که هه‌رگیز ئاوه‌دان نه‌کرا‌بێته‌وه. سه‌ر به‌لگه‌ی دروستبوونی ئه‌م باب‌ه‌ته ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ره (ه‌رووده خ‌وا‌ه له‌سه‌ربه) که ده‌فه‌رمو‌ی: که‌سێ زه‌وییه‌کی بێ‌خاوه‌ن ئاوه‌دان بکاته‌وه ده‌بێ به‌هی خ‌و‌ی، گه‌ری زۆرداریش له‌و زه‌وییه‌دا ه‌یچ‌ی لێ سه‌وز نابێ! (ئه‌بو داوود، نه‌سائی، تیرمیزی)

تیرمیزی دمه رموی: فهرموودهیهکی جوانه، واته: حهسه نه. زۆردار لیره دا ئه و کهسهیه که به زۆری زۆرداری، به نیازی داگیرکردن، دارو نه مامو شتی وا له ناو زهوییه کا دهروینی، که کهسیکی تر ئاوه دانی کردبیته وه، بۆ ئه وهی که بیکا بهی خۆی، گهری وا دهبی ریکه ی نه درئ، خۆشی بی و ترشی بی دهبی ئه وهی ئی بسه نریته وه، ئه م جوړه گهره به م شیوانه دروست دهکری: له زهوییه کی کهسیکی تر دا نه مام بنیژی، یا خانوو بکا، یا جوگه ی بۆ رابکیشی، یا بیریکی تیادا هه ل بکه نی.

٢٣٥) بریار (حوکم) ی ئاوه دانکردنه وه:

ویرانه ئاوه دانکردنه وه زۆر سوننه ته، به پیی ئه م فهرموودهیه ی پیغه مبه ر {درووده خوا و له سه رب}: که سی پارچه یی زه وی بیخاوه ن ئاوه دان بکاته وه خیریکی چاکی دهگات، ههرچی له به رو بوومی ئه و زهوییه، که مروقی بیخوات، یا بالنده و درنده و مالاتی ملوو مووشه که ر بیخوات، یا ههریه کئ له مانه سوودیکی ئی وهریگری، ئه وهی بۆ دهبی به خیر و سه دهقه. (نه سائی گیراویه ته وه، ئیبنو حیببان به فهرموودهیه کی دروستی داناوه).

ههر که سی مافی ئه وهی هه بی که ببی به خاوه نی مال، بۆشی ههیه که ویرانه بۆ خۆی ئاوه دان بکاته وه، ههر به خودی ئاوه دانکردنه وه که دهبی به خاوه نی ئه وهی که ئاوه دانی کردۆته وه، چونکه ئاوه دانکردنه وه هۆی ملکایه تی به هۆی کرداریکته وه، دهق له راوکردن و داروچیه که کوکردنه وهی دهشت و دهر دهکا.

بەپېئى ئەم فەرمانەى سەرودەرى پېشىنان و پاشىنان، سەرودەرمان
 حەزەرتى موحەممەد، (مروودە خواە لەسەربەئە) گە ئىستا رابورد، بۆ
 پەيدا بونى خواەندارىى بەھۆى ئاوەدانکردنەووە، پېويست بە فەرمانى
 پېشەواى موسوئلمانان ناکات، ئەگەر بوو چاکتر، ئەگەر نەيشبوو فەیناکا.

مەرجه کانى دامەزرانى ئاوەدانکردنەووە:

ئاوەدانکردنەووەى وێرانە بەم دوو مەرجه دادەمەزرى:

يەكەم: نابى ئەو وێرانەيە بەھىچ شىوھىئى ملكى موسوئلمانىكى
 تربى، ئەگەر وابوو ئەووە دروست نىە، توخنى بکەوئى، نە بە
 ئاوەدانکردنەووە نە بەشتىكى تر، مەگەر بەپېئى فەرمانى شەرع. لە
 فەرموودەيەكى شەيخەيندا پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربەئە) دەفەر موئى:
 ھەرکەسى بە زۆرو ستەم بستى زەوى داگير بکا، لە رۆژى قىامەتدا
 بەھەر حەوت چىنەى زەمىنەووە، وەك کەئەمە لە مىلى گادا، ئاوا دەكرئى
 بە تەوق و دەكرىتە ئەستۆئى!

بزانن حەرىمى ئاوەدانى بە ئاوەدانکردنەووە نابى بە موئك،
 چونكە خواەنى ملكە ئاوەدانەكە ئەو لە پېشتەرە بەو حەرىمە، حەرىم
 ئەو شوپىنانەيە كە پېويستن بۆ بەھرە وەرگرتنى تەواو لە ملكى ئاوەدان،
 وەك رىگەو سەلوئىنك و ئاوەرپۆو شتى وا.

دووهم: دەبى ئاوەدانكەرەكە موسوئلمانبى، لەبەر ئەووە دروست نىە
 بۆ بېجروا لە ولاتى ئىسلامدا زەوى بىخواەن ئاوەدان بکاتەووە بۆ خۆى،
 چونكە پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربەئە) دەفەر موئى: وێرانەى بىخواەن كە

ھەيانە ھى سەردەمى عادن، لە بنەرەتدا ھى خواو پېغەمبەرى خوان، دەى لە ئىستاو ھەوا مەن گەردم بەھى ئىو ھەى گۆمەلەى موسولمانان! شافىعى گېراو ىتەو، بەيھەقى جارى بە مەقووفى ھەتا سەر ئىبنو عەبباس گېراو ىتەو، جارىكېش بە مەرفووعى ھەتا سەر پېغەمبەر. ئەو ھەتا لەم فەرموودەدا رووى دەمى پېغەمبەر (مەروومە خواو لەسەربە) لە ھەموو موسولمانىكەو بەس، ھەتا بزائرى كە مەرجى ئاودانكەرەو لە خاكى ئىسلاما ئەو ىتەو كە موسولمان بى، بۆ ناموسولمان دروست نى، ئەگەر كەسى بلى: ئەى بۆ خواو پەيمان، لە دەستەى خواو نامەگان، لەناو ولاتى ئىسلامدا بۆيان ھەيە دارو چىلكەو پووشو گىاى بى خواو ى ئەو كەزە بۆ خۆيان كۆبكەنەو، كەچى ئەمەيان بۆ دروست نى؟ لە وەلاما دەلئىن: چونكە دارو چىلكەكردن و پووشو گىاكۆكردنەو جىگەيان پىر دەبىتەو جارى تر ھەل دەدەنەو دروست دەبنەو، لەبەر ئەو بەو ھەتا سەر لە كىس موسولمانان ناچن، بەپېچەوانەى ئاودانكردنەو ى وىرانەو، چونكە وىرانە كە ئاودان گرايەو ئىتر دەبى بەھى خواو ى و جىگەى پىر نابىتەو، دەى ئەگەر ناموسولمان بىكا بەھى خۆى ھەتا سەر لەكىس موسولمانان دەچى.

نیشانەكردنى ئاودانكردنەو ى رەوا چۆنەو چىيە؟:

ئاودانكردنەو برىتئىيە لە ئامادەكردنى شتەكە بەپېى مەبەستى ئاودانكەرەو. چونكە ياسادانەرى ئىسلام، پېغەمبەرى خوا، ئاوا بەبى قەيدو بەند، بەرەھايى فەرموويەتى، كەواتە: بۆ دىيارىكردنى نیشانەكانى دەگەرپىنەو بۆ سەر عورف (كە برىتئىيە لە باوى رەواى

دامه زراوی ناوکۆمه لهی موسوئمانان) چۆنیتی عورفیش له زمانا سنوورو پیناسهی بۆ دانهنراوه که دهبی چۆن بی و چۆن نهبی، کهواته: ئاوه دانکردنه وهی ههر شوینی به پیی مه به ست لیی دهکوړی، ئه گهر کردنی خانوو بوو، دهبی به پیی عاده تی دامه زراو، به بهرد، یا به خشت، یا به مووره قور دیواری بۆ بکا، یا به چیلکه و قیسپ تهیمانی بۆ بکاو، سه ری هه ندیکیشی بگری و دمرگا و په نجه ره ی تیبا، وه ئه گهر مه به ستی باخ ناشتن بوو، ئه بی به پیی ده ستووری دامه زراو، هه ساری به ده ورا بکا، جا ئه گهر ده ستووری ئه و شاره وا بوو به دیوار هه ساریان دروست ده کرد بۆ ئه و جوړه شته ئه وه دیوار مه رجه، دنا ئه گهر به شتیکی تر بوو، وه ک تهیمان. ته له به ند، ئه وه په پره یی ئه وه ده کری که له و جیگه یه بووه به عاده ت.

٢٢٦) به خشی نی ئاو که ی پیویست ده بی؟

ئاو له سه ر دوو به شه :

یه که م: ئه وه یه که له خویه وه له شوینی هه لبقوئی، که ئه وشوینه په یوه ندی تایبه تی به که سه وه نه بی، هه روا هیج ئاده میزادی ده ستی نه بی له ده ره ییان و ره وان کردنی دا، وه ک ئاوی چه م و کانیای ده شت و ده رو شاخه کان و لافاو و باراناو، که بۆ قازانجی گشتین و ئاوی به ره لای بیخوا وه نن، خوا نه بی که س خوا وه نیان نیه.

جا ئه م جوړه ئاوه ئه گهر که م بوو، یا ریگه ی سوود لیو مرگرتنی ته نگه بهر بوو، ئه وه کئ زووتر رویشته سه ری و گرتی بۆ خوی ئه وه

دهبی بهی نهو، با نهو کهسه بیتهزیش بی، چونکه برپاری شهرع
لهسر نه مهیه، عه مری کوری شوعه یب له باوکیه وه له باپریه وه
دهگیرپته وه: له باره ی ناوی لافاوی شیوی مه زووره وه، کهوا له مه دینه،
پیغه مبه ر (مروود خواه له سرب) ناوا برپاری داوه: کی یه کهم بوو ناوه که
دهگری هه تا دهگاته هه ردوو قوله بی، نه و جا بهری ده داته وه بو نه وه ی
خوار ترا. (نه بو داوودو نیبو ماجه گیراویانه ته وه. نیبو حه جهری
عه سقه لانی له فه تحولباریدا ده فهرموئ: رشته که ی دهگاته پله ی جوانی،
حاکمیش له (المستدرک) دا گیراویه ته وه^(۱).

نهمه بو نهو که سانه یه که بهرو دوا دهگانه سهری، به لام نه گهر
به یه که وه چوونه سهری و ناوه که یش به شی هه موویانی نه ده گرد نه وه
تیرو پشک له نیوانیاندا دهگهن، نه گهر که سی له پیشدا هات ده یویست

^(۱) لم فرموده دا نهم دوو تینینییه هیه:

یه کهم: له نه صله که دا نو سراه: (فی سبیل مه زور، راستیه که ی (فی سیل مه زور) ه.
سهیل رینگه یه، سهیل لافاوه.

دووم: نه علاو نه سفله به مه عنا لای سهروو ترو لای خوارووتر نیه، به لکورو به
مه عنا نه ویه کی یه کهم بوو له گرتنی ناوه که داو زوو گه یشته سهری نه ویه پیش ده خری،
دوا نهو دووم پیش ده خری نیتر همروا، تماشای ماده ی (هزر) بکه له (النهایه فی
غریب الحدیث والاثار) دا له گهل مغنی المحتاج ج/ ۲ ص ۳۷۴، له گهل (عمدة القاری
ج/ ۱۲ ص ۲۰۳) نهم ساخگرد نه وه، ورده کارییه زور پیویسته چونکه هه له بثریری
نه صله که یشی بی ده کری.

مالآت ئاوبدات، کهسیکی تر دوا ئه و هات به لām خوئی پیووستی به ئاو خواردنه و مېوو، ئه وه ئه و میان و مېیش ده خری که خوئی ئاو ده خواته وه، هر کهسی نه ندازمیه ک له و ئاو به ره لāیه بکاته قاپیکه وه ده بی به هی خوئی، ههروه ها نه گهر به جو له یه کدا بیهینی و بیکاته ناو چه زیکه وه که له بهری نه روا ئه ویش ده بی به مالی تایبه تی خوئی.

دووهم: ئاو ته تایبه ته گانه، وه ک بیرو کاریزو جوگه، جا نه گهر کهسی بیرئ له ملکی خویدا هه ل بکه نی، ئاو ه که ی ده بی به هی خوئی، چونکه به شیکه له به هری ملکه که ی، ده ق وه ک بهری داری باخه که ی، و مریک وه کوو ئه و کانی زیرو زیوه ی که له ناو ملکه که یدا دهر ده که وی، که واته: کهس مافی ئه وه ی نیه که به بی رمزای خوئی لی بیات. گوتراویشه: که ئاو نابئ به ملکی کهس، چونکه پیغه مبه ر (دروود و ساو له سه رب): فه رموو یه تی: موسو لمانان له م سی شته دا هاو به شن: له ئاوو له و مرو ئاگردا. (ئه بو داوود گیړاویه ته وه) قسه ی ئه م قیله بهر په رچ دراو ته وه به وه: که ئه م فه رموو ده یه لاوازه له بهر ئه وه ده ست نادا بو به لگه. به هه ر حال له سه ر هه ردوو فه رمایشته گان، پیو یست نیه له سه ر خاوه ن بیرکه، که ئه و ئاو ه ی له پیداو یستی خوئی زیاد بی، بیبه خشی به کهسی که کشتوکالی پئ ئاوبدا، به لām نه گهر بو ئاودانی گیانله به رو مالآت بوو ئه وه پیو یسته له سه ری که بیبه خشی چونکه شافیعی له ئه بو هوره یروه له پیغه مبه ر وه ده گیر یته وه: ده فه رموی: (دروود و خوا له سه رب): کهسی زیاده ئاوی هه بی و قه ده غه ی بکا له مالآتی موسو لمانان، هه تا بی بی به هوی قه ده غه بوونی زیاده له و مروی ده ورو به ری ئاو ه که، چونکه له و مرگای دووره ئاو به که لکی له وه رانی ئاژهل نایه ت، کهسی ئه م تاوانه بکا خودای گه وره له روژی قیامه تدا له به هری میهره بانی خوئی بی

بەشى دەكا. لە بوخارى و موسلىمىشدا دەفەرموئ: ئاوى زيادىن لە خۇتان، لە خەلگى تىرى قەدەغە مەكەن، ھەتا بەم تەگەرەيە زيادە لەودى دەورى ئاودەكەى پېقەدەغە بىكەن. جىاوازىي ئازەل و كشتوكال لەودەيە، گىيان رىزى ھەيە، بە بەلگەى ئەووە كە ئاودانى گىانلەبەر پېويستەو ئەركىكى ئاينىيە بەلام كشتوكال مەرج نىە وابى.

مەرجەكانى پېويستبوونى بەخشىنى ئاۋ:

يەكەم: دەبى لە پىداوويستى خۇى زىاتربى، دەنا پېويست نىە، چونكە لە خودى خۇيەووە دەست بى دەكا بە بەكار ھىنان و بەخشىنى.

دووەم: خاوەن ئازەلەكەيش ئاتاجىي بەو ئاوە ھەبى، بەم رەنگە: ئاوى بەرەللاى گشتى لەو ئاقارەدا نەبى.

سەيھەم: لەو ئاقارە لەودى ھەبى، بەبى ئاۋ خاۋاردنەو ئازەل نەتوانى لىي بلەودى.

چوارەم: دەبى ئاوەكە لە جى وەستانى ئاسايى خۇيدابى، لەو جۆرەيش بى كاتى لىت ھەلگۆزى بىتەووە جىي. بەلام ئەگەر كىرەيە ئاۋ دەفەرەو، لەسەر فەرمايشتى دروست (قەولى صەحىح) ئىتر پېويست نىە لە سەرى كە بەخۇرايى بىبەخشى. ئەوونە ھەيە ھەر كاتى بىرپارەدا كە پېويستە لە سەرى كە بىبەخشى، نابى لەباتى ئەو ئاۋە وەجەل و بەھا وەربگرى، دەبى بەخۇرايى بىبەخشى، ئەمەيش بەپىي ئەم فەرەموودە ساغە كە دەفەرموئ: پېغەمبەر (دەروەدە خواە لەسەرەم) نەيى كىردووە لە فرۆشتنى ئاۋى زيادە. ھەرگاتىكىش بەخشىنى ئاۋ واجب نەبوو لەسەر خاۋەنەكەى، ئەووە دروستە بوى كە بەكىشانە يا بە پىوانە بىفرۆشى بۇ خۇى.

۲۳۷) وهقف: شت تهرخانکردن بو خیری نهبراه:

وهقف له زمانى عهره بىدا راگتن و چهپس و گل دانسه وهو بهندکردنه، له عورفى شه رعیشدا: تهرخانکردنى سامانه بو خیری نهبراه له ریگهى خودادا، به مهرجی لهو جوړه سامانانه بى كهك و قازانج لى وهرگرتنى مومكین بى و زاته كهى بمینى! سهر بهلگه كهى نهى نایه تهیه كهوا له سوورمى چهجا، كه ژماره كهى (۷۷) ه كه دمه رموى: {وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} واته: له كرنى هه موو جوړه چاكه بى دریغى مه كهن، سابه شكوو شادبین به مایه رى زابوونى خوا. وه نهى فهرمووده یشه كه دمه رموى: گاتى ئاده میزاد دهرى، هه موو كرده وهیه كى كوتابى دى، نهى سى شته نه بى:

یه كهم: خیریكى نهبراه (وهك بیرو مرگه وت...).

دووهم: زانست و زانینى به سوود (وهك دانانى كتیبى باش و پیگه یاندنى فهقى و قوتابى و شاگردو هونه رى به كهك و به سوود بو گهل ئیسلام).

سییه م: منداال و وهچه یه كى باش كه دووعاى خیر و نزاى باشى بو بكا (موسلیم و كهسانى تر گپراویانه ته وه).

زاناکان دمه رموون: وهقف به شیكه له خیری نهبراه. جابیر (ره زام خوا لیبى) دمه رموى: كهس نهما له هاوړپیانى پیغه مبه ر (دروودى خوا له سهر پیغه مبه ر بى و ره زام خوا ه هاوړپیانى) كه شتیكى نه كرده بى به وهقف، مه گهر نهوانه یان كه توانای سامانیان نه بووبى!.

مەرجەکانی:

بۆ دروستبوونی وهقف ئەم سێ مەرجە بە مەرج گیراون.

یەكەم: دەبێ وهقف گراو لەو جۆره سامانانەبێ، كه دەست بدا بۆ كهك ئی و مرگرتن و له ههمان كاتدا زاتهكهی بمیئێ. كهواته: وهقفی ئەو شته دانامهزێ، كه ههتا زاتهكهی بمیئێ كهكی ئی و مرناگیرێ، وهك بهرو میوهو خۆراك و بۆنپۆوهگراو، چونكه میوهو بهرو خۆراك دهخوړین، كهكهكهیان له خواردنیان دایه، دهی كاتی دهخوړین زاتهكهیان نامیئێ. بۆنپۆوهگراویش ئەومنده ناخیهنێ، بهلام ئەگەر دارو درهختی كرد به وهقف بۆ بهرهكهی، یا ئازەل بۆ شیرەكهی، یا بۆ خوری و كۆلك و مووهكهی، یا نییری بۆ پەڕین له ئازەلی شار، ئەوه دروسته، چونكه لهكاتی وادا وهقف گراوهكه زاتهكانه، بهروكۆلك و پەڕین كهكیانن، وه سوودهكانی تری ئەم زاتانه بۆ وهقفكهره، بۆ نموونه: ئەگەر مەڕێکی كرد به وهقف، تهنیا بۆ ئەوه كه شیرەكهی بۆ ههزاران بێ، ئەوه خوری و بهچكهو كهول و گوشتەكهی بۆ وهقفكهرەكهی.

دووهم: دەبێ وهقف كردنهكه لهسەر شتیکی وابێ كه ههبوونیکی نهبراوێ ههبێ، وهك ئەم بنهچه له ئیستادا و دهچهی بهروداوی بهردهوام له ئایندهدا چونكه وهقف خیری بهردهوامی نهبراوێه، سهرمهپرای ئەوهیش وهقف له زاتی خۆیدا راگۆیزکردنی ملكایهتی قازانجه، كه وهقفكهرمهو بۆ وهقف له سهركراو، دهی شتی كه وجودی نهبێ و هیچ (مهعدووم) بێ ناكرێ به خاوهنی شت، ههروا كهسیكیش كه شیاوی خاوهنیتی نهبێ ناكرێ به خاوهن شت.

نمونہ ییہ کہہم: کہ نہ بووہ (واتہ: معدوم) ہ نابئ بہ وہقف لہ سہر کراو، وھکوو وہفقردن لہ سہر کہ سئ کہ ہیشتا لہ دایک نہ بووئ و لہ مہولا بکہوئتہ سکی دایکی و لہ دایک ببئ، جا لہ دوا ئہو بؤ ھہزاران بئ.

نمونہ ییہ دووہم: کہ کہ سئ شیاوی خاوندیئتہ نہ بئ نابئ بہ وہقف لہ سہر کراو، وھکوو مندا ل لہ سکی دایکدا، جا ئہم جوړہ وہقفانہ پووجہ ئن، چونکہ وہقف بہ ملککردنی حازری دەس بہ جییہ کہواتہ لہ سہر کہ سئ کہ نہ بوو (مہعدووم) بئ و لہ سہر کہ سئ کہ شیاوی خاوندیئتہ نہ بئ دانامہ زری.

سییہم: نابئ بؤ شتی نارہوابئ، چونکہ وہقف خیړیکہ مہبہست لیئ نریکبوونہ وہیہ لہ خوا، گوناھیش پیچہوانہ ی ئہم مہبہستہیہ، کہواتہ: شت وہفقردن بؤ کرینی ئامیری ریگری و چہتہ گہری دروست نیہ، ھہروا بؤ کرینی ئامیری بہزم و رمزم، ھہروا دروست نیہ شت وہقف بکری بؤ کنیشتہ ی جوولہ کہو کلئسای گاوور ئہم جوړہ جیگایانہ.

پہیرہوی مہرجی وہقفکەر دہکری:

جا ھہر کاتئ وہقف دامہ زراو ھہموو مہرجیکی ھاتہ جئ، ئیتر یہ کسہر وہقف لہ سہر کراو شایانی بہروو بوومہ کہ ی دہبئ، خواہ کہ لک بئ و ھک تیادانیشتن و خوئندنہ وہی پہراو، خواہ زات بئ و ھک میوہو خوری و موو و شیر، لہ ھہمان کاتدا دہبئ ئہم قازانجانہ ریٹ بہ پیئ مہرجی وہقفکەر بدریئن بہ خاوندیان، وہفقار کیئ پیٹشخت ئہو کہ سہ پیٹش دہخرئ، و ھکیئ دواخت ئہو کہ سہ دوا دہخرئ، ئہ گہر گوتی: بہ یہ کسانئ دابہ شبکری بہ سہریانا بہ یہ کسانئ دابہش دہکری، ئہ گہر

گوئی: هه‌ندی به‌ش زی‌تر بی، چۆن ده‌لی به‌پیی مه‌رجه‌که‌ی ئه‌و دابه‌ش ده‌گرئ لێیان. نموونه‌ی پیش‌خستن وه‌ك ئه‌وه ب‌ئێ: ئه‌مه‌م له‌سه‌ر منداڵه‌كانم وه‌قفکرد، له‌ پێشدا بۆ زاناو خاوه‌ن وه‌رعه‌كانیان، نموونه‌ی دواخستن وه‌ك ئه‌وه ب‌ئێ: ئه‌مه‌م له‌سه‌ر منداڵه‌كانم وه‌قفکرد، كه‌ ئه‌وان نه‌مان ئه‌وجا بۆ منداڵی ئه‌وان، یا وه‌ك ئه‌وه ب‌ئێ: ده‌رامه‌تی سالی یه‌كه‌م بۆ مێینه‌كان و ده‌رامه‌تی سالی دووهم بۆ نێرینه‌كان، نموونه‌ی یه‌كسانی وه‌ك ئه‌وه ب‌ئێ: ئه‌مه‌م وه‌قفکرد له‌سه‌ر منداڵه‌كانم، به‌ مه‌رجی نێرو می وه‌ك یه‌ك به‌شیان بۆ دابنرئ، نموونه‌ی باودانی هه‌ندیکیان به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریان وه‌ك ئه‌وه ب‌ئێ: ئه‌مه‌م كرد به‌ وه‌قف له‌سه‌ر منداڵه‌كانم به‌مه‌رجی به‌شی نێرینه‌ دوو ئه‌وه‌نده‌ی به‌شی مێینه‌ بی.

٢٣٨) باسی به‌خشین (هه‌به‌):

ب‌ر: تجرید/ ٣ ل ١٨٦ ز: ٥٥).

به‌خشین و دیاری له‌ زمان و له‌ شه‌رعا به‌ یه‌ك واتان ته‌نیا ئه‌م جیاوازییانه‌یان له‌ نیوانا هه‌یه: ئه‌گه‌ر بۆ ریزگرتن له‌و كه‌سه‌ی كه‌ ده‌بی به‌ خاوه‌نی برا بۆی ئه‌وه دیارییه‌، ده‌نا به‌خشینه. به‌خشین سوننه‌ته به‌پیی نامه‌ی خواو رێبازی ره‌هبه‌رو یه‌كگرتنی نه‌ته‌وه. خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: {وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى - سورة المائدة - ٢/٥} واته‌: هاوکاری یه‌كتری له‌سه‌ر كاری چاكه‌و له‌ خوا ترسی بکه‌ن. دیاره‌ كه‌ به‌خشین كاریکی باش و په‌سه‌نده‌، له‌ رێبازی ره‌هبه‌ردا (واته‌: له‌ سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ردا {درووده‌ خوا له‌ سه‌ربه‌}) نموونه‌ زۆر زۆره‌ له‌سه‌ر سوننه‌تی به‌خشین، عایشه‌ {ره‌زا خوا له‌ یه‌به‌} فه‌رمووی: عه‌رزى پێغه‌مبه‌رم كرد ئه‌م

گۆشتە بە زەكات داويانە بە بەريرەى كارەكەرەم، ئايا تۆ لىي دەخوى؟
 فەرمووى: ئەمە بۆ ئەو زەكاتە، بەلام بۆ ئىمە دەبى بە ديارى و لە
 زەكاتى دەرەجى (ش/د/ن). ئەبو ھورەيرەيش {رەزە خۋاە لىيە} دەفەرموئ:
 جاران كە نانيان بۆ پېغەمبەر {دروودە خۋاە لەسەرەي} دادەنا دەپىرسى، كاتى
 دەيانگوت: ھى ديارىيە، لىي دەخوارد، بەلام ئەگەر بگوترايە: ھى زەكاتە
 لىي نەدەخوارد.

مەرجى بە خىراو:

ھەرچى فروشتنى دروست بى بەخشىنىشى دروستە، وە ئەودى
 فروشتنى دروست نەبى بەخشىنىشى دروست نيە، وەك شتى نەزانراو،
 وەك ئەو بەلى: ئەو يەكلى لەو بېرکە مەردەم بەخشى بە تۆ،

ھەروا بەخشىنى بارمتە سەگى مەشق نەکردو و بەرازو شتى
 بزرېوو دروست نيە، چونكە فروشتنى ئەمانە دروست نيە، دروستە
 زەوت كراو بفروشرى بە كەسلى كە بتوانى بيسەنئەتەو لە زەوتكەر، شتى
 ھاوبەش و ناو كۆيى بەخشىنى دروستە، چ بفروشرى بە ھاوبەش، چ
 بفروشرى بە كەسلى تر.

بە خىراو تا وەرنەگىرى نابی بە مال:

بە خىراو نەپيويست دەبى و نە دەبى بە مال ھەتا وەرنەگىرى،
 عائىشە {رەزە خۋاە لىيە} فەرمووى: باوگم لە باخەكەى غابەى، بىست
 وەسقى پىم دا كە بىرنەم بۆ خۆم، لە نەخۆشىنى سەرمەرگا پىي
 فەرمووم: كچى خۆم من لەبەرى باخەكەى غابەم بىست وەسقىم دا بوو
 بەتۆ، كە بۆ خۆت بىرنى، بريا دەترنى و دەتەرد بۆ لاي خۆت، ئىستا

دهبوو بهی خوټ، بهلام مادام ههتا نیستا ومرت نهگرتووه تازه بوو به مالی میراتبهر! ^(۱).

دهی نهگهر له شت بهخشیندا بوون به مال نهبهسرایه بهوهرگرتنهوه نهبو بهگری صدیق به عائیشهی نهدهفهرموو: تازهبوو به مالی میراتبهر لهی تو دهرجوو!.

عومه‌ریش {ره‌زاه‌خواه‌لینې} دهفه‌رموئ: به‌خشراو نابې به‌مالی ته‌واو هه‌تا پېښه‌خشراو وهری نه‌گرئ، هه‌مان را له عوسمان و ئیبنو عومه‌رو ئیبنو عه‌بباس و نه‌نه‌س و عائیشه {ره‌زاه‌خوايان‌لینې} گیر‌دراوه‌ته‌وه، رای تر نه‌بیستراوه که پیچه‌وانه‌ی رای نه‌مان بې.

به‌بې فهرمانی مال‌به‌خش وهرگرتنی به‌خشراو دانا‌مه‌زرئ چونکه وهرگرتن ده‌بې به‌هوئ گواستنه‌وه‌ی خاوه‌نیټی. جا ههر کاتئ وهرگرتن رووی دا به‌خشراو ده‌بې به‌مال، ئیتز مال‌به‌خش مافی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی بوئ نیه، مه‌گهر له یه‌ک حالدا نه‌ویش نه‌وه‌یه که به‌خشنده‌که باوک بې، یا دایک بې، یا باپیر بې یا نه‌نک بې، سه‌ربه‌لگه‌ی نه‌مه‌یش نه‌م فهرمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ره {درویده‌خواه‌له‌ه‌ربه‌}: ههر که‌سئ شتئ ببه‌خشئ، یا ده‌سه‌نه‌یئ بدا به‌که‌سئ، دروست نیه بوئ که په‌شیمان ببیته‌وه‌و بیسه‌نیته‌وه له پېښه‌خشراو، مه‌گهر باوک و دایک، بوئ نه‌وان دروسته له‌و

^(۱) بز راستکردنموی وشمی (جذاذ) به (جداذ) له‌م نه‌سه‌رده‌ا، ته‌ماشای مادده‌ی (جدد) له (النهاية في غريب الحديث والاثر) و ج/ ۱۳ چ ۱۴۷ و ص ۱۵۶ له (عمدة القاری شرح صحیح البخاری) بکه.

بەخشىنەى داويانە بە منالى خۇيان پەشىمان بېنەوہ. (ئەبو داوودو
كەسانى تر گېراويانەتەوہ) تېرمىنى فەرموويەتى: فەرموودەيەكى
جوانى ساغە. لە دەقى فەرموودەكەدا ناوى باوكو دايك ھاتوودە، باپېرىش
بەر ناوى باب دەكەوئو نەنكىش بەر ناوى دايك دەكەوئ.

۲۳۹) باسى عومراو روقبا: با بە كوردى ناويان بىيىن: ژىنەبەخشو تەمابەخش:

عومرا لە عومر وەرگىراوہ، كە بەواتا تەمەن و مان و ژيانە، بۇيە
واى پىدەگوتىرئ چونكە لە سەردەمى نەزانىدا دەيانگوت: ئەم شتە بۇ تۆ
ھەتا ماويت، واتە: لە ماوہى تەمەنتا، ھەتا لە ژياندايىت بۇ خۆت،
روقبايش كە لەسەر كېشى عومرايە، لە ماددەى (موراقەبە) وەرگىراوہ،
كە بەواتا چاوەنوارپىيە، وەك ئەوہ پىيى بلى: ئەمەم بەخشى بەتۆ ھەتا
خۆت ماويت بۇ خۆت، بەلام ئەگەر من لە پېش تۆدا مردم ئەوا بە
يەكجارى بۇ خۆت، ئەگەر تۆيش لە پېش مندا مردىت ئەوا بىيىتەوہ
بەھى خۆم، دەى بەم شىوہيە ھەردوولا چاومروانى مردنى يەك دەكەن.

گوتەى كورتو پوخت: گەرچى ئەم باسە درىژەپىدانى تىاداىە،
بەلام ئەمە كاگلەى ئەم بابەتەيە: گوتەى دامەزران كەپىي دەگوتىرئ،
صيغە، لە عومراو وەك: (أعمرتك هذه الدار حياتك) ئەم خانووەم
بەخشى بەتۆ ھەتا ماويت، يا پىيى بلى: (ما حَيَّيتَ: ھەتا لە ژياندا
بىت) يا پىيى بلى: (ما عشت: ھەتا كۆتايى تەمەنت) يا پىيى بلى:
(أعمرتك هذه الدار حياتك ولعقبك من بعدك: ئەوا ئەم خانووەم

به‌خشی به‌تۆ هه‌تا ته‌مه‌ن ته‌واو ده‌بی، وه‌ له‌پاش مردنی خۆت بۆ وه‌چه‌و نه‌ومت) له‌روقبايشدا گوته‌ی دامه‌زران وه‌ك: (أرقبتك الدار حیاتك) واته‌: ئه‌م خاوه‌م دا به‌تۆ هه‌تا ماویت بۆ خۆت، هه‌ردوولا مان چاوه‌نوار ده‌كه‌ین، ئه‌گه‌ر من له‌پیش تۆ دامردم به‌ ئیكجاری ببی به‌هی خۆت، ئه‌گه‌ر تۆیش له‌ پیش مندا مردیت ببیته‌وه به‌هی خۆم. جا هه‌ر كاتی عومراو روقبا له‌سه‌ر شیوه‌ی شه‌رعی دامه‌زران، ئیتر شته به‌خشاوه‌كه هه‌تا هه‌تایه ده‌بی به‌هی پێبه‌خشاو، وه به هێج جوړی نابیته‌وه به‌هی به‌خشنده، كه به‌عه‌ری پێی ده‌گوتری: موعمیر، یا مورقیب. چونكه پێغه‌مبه‌ر (هرووده خوا له‌سه‌ریه) ده‌فه‌رموی: عومرا دروسته‌و روقبايش دروسته، وه‌ده‌بن به‌هی نه‌و كه‌سه كه پێی به‌خشاوه. (ئه‌بو داوود كه‌سانی تر گێراویانه‌ته‌وه) تیرمی‌زی فه‌رموویه‌تی: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانه. هه‌روا خۆشه‌ویست (هرووده خوا له‌سه‌ریه) ده‌فه‌رموی: هه‌ر كه‌سێ شتی له‌سه‌ر شیوه‌ی عومرا به‌خشی به‌ كه‌سێ نه‌وه هه‌م له‌ حاڵی ژیان و هه‌م له‌ حاڵی مردندا ده‌بی به‌ مائی پێ به‌خشاو، وه له‌ پاش خۆشی ده‌بی به‌هی وه‌چه‌ی (موسلیم — ره‌زامه‌ خوا له‌یه) گێراوه‌یه‌ته‌وه).

٢٤٠) باسی هه‌لگرتنی شتی داکه‌وتوو (لقطة):

(بر: ته‌جرید / ٢٣ - ١٤٩ - ز: ٥٠).

داكه‌وته له‌ زمانا به‌شتی ده‌گوتری كه له‌ كه‌سێ داکه‌وتبی له‌ عورفی شه‌رعی شه‌ریفدا بریتییه له‌ مائی، یا له‌ تایبه‌تمه‌ندی (ئیختیصاصی) كه خاوه‌ن ریزو بایه‌خ و نرخدار بی، كه به‌هۆی

بېئاگاييهوه له شوپنیکا بهجی مابى كه شوپنى ئاسايى ئهوشته نهى، بهو مهرجه ئهوه كهسه كه شتهكه دهوۆزيتتهوه خاوهنهكهى نهئاسى و شتهكهيش بههيز خوى پى ناپاريزى و بويهكى له دوو مهبهستهيش ههلى بگريتهوه: يا بۆ پاراستنى يا بۆ كردنى به مال بۆ خوى، بهلام لهپاش جاردانى ناونيشانى بهشيوهى شهرعى.

سهر بهلگهى ئهم باسه چهند فهرموودميهكى ساغه. له زهيدى كورى خاليدى ئهل - جووهنييهوه - (رهزاه خواه ليبي) فهرمووى: پيغه مبههر (دروود خواه لهسهرين) فهرمووى: ههر كهسى گومبوويى بدوۆزيتتهوه و حهشارى بداو ناونيشانى وهك شهريعهت دمفهرموى: ههل نهءا، ئهوه خوشى رى راستى گوم كردوو (موسليم/ ئهمهد) ديسان زهيد فهرمووى: پياوى هاته خزمهت حهزهرت (دروود خواه لهسهرين) عهرزى كرد: حوكمى مالى دوۆزراوه، وهك زىرو زيو چييه؟ فهرمووى: پرياسكهو بوخچهو دهمبينهكهى نيشانه بكه. وه ههتا سالى ناونيشانى ههلبده، جا ئهگهر لهو ماوهيهدا خاوهنهكهى پهيداوو ئهوه بيدرهوه پى، ئهگينا چى لى دهكهى بيكه، بهلام ئهگهر ناونيشانيت ههل نهءا ئهوا لهلاى خوت بيهيلهرهوه، وه داينى به سپارده لهلاى خوت، ئيتر ههركاتى رۆژى له رۆژان خاوهنى هاتو داواى كردوه بيدرهوه پى. پياوهكه گوتى: ئهى برپارى وشتى بزرېوو چييه؟ فهرمووى: دهخلت نهى بهسهريهوهو دهخلى مهكه، ئهوه كوندهو پيلاوى خوى پييه، بۆ خوى ئاوى دهخواتهوهو دهلهوهپى، ههتا خاوهنهكهى دهيدوۆزيتتهوه! پرييار كهركه ليشى پرسى و گوتى: ئهى برپارى بزن و مهپى ونبوو چييه؟ فهرمووى: ئهگهر تو نهيبهيت و خاوهنهكهى نهيدوۆزيتتهوه دياره گورگ دهيوخوا! (شهخيان).

بریاره‌که‌ی:

موسولمانان به یه‌کرا ده‌فهرموون: هه‌لگرتنه‌وه‌ی دۆزراوه دروسته. به‌لام ئایا سوننه‌ته یا پیویسته؟ ته‌ماشاه‌کری: ئه‌گهر مال دۆزمره‌وه به‌دکار بوو قه‌ده‌غه ده‌کری له هه‌لگرتنی، ته‌نانه‌ت ئه‌گهر به‌دکار (فاسق) دۆزراوه‌یه‌کی هه‌لگرتنه‌وه قازی لی ده‌ستینیته‌وه، وه‌ک مالی منالی خویشی لی ده‌ستینیته‌وه: به‌لام ئه‌گهر مال دۆزمره‌وه نازادو فامیده بوو، وه له‌خوی دنیابوو که ناپاکی لی ناکاو حه‌شاری نادا، ئه‌وه لهم حاله‌دا حوکمه‌که‌ی ئاوايه:

یه‌که‌م: ئه‌گهر له شوینیکی ئه‌مینا دۆزییه‌وه، که مه‌ترسی فه‌وتانی نه‌بوو، چونکه خه‌لکه‌که‌ی ده‌سپاک و ئه‌میندار بوون، له هه‌مانکاتدا ئه‌و جیگه‌یه نه‌ملکی که‌سی بوو، وه نه خاکی دوزمنی ئیسلام بوو، که پیی ده‌گوتری داری حه‌رب، ئه‌وه وا باشه بۆی که هه‌لی بگری به‌پیی ئه‌م حه‌دیه (خوا له پشتهی ئه‌و به‌نده‌یه که پشتهی برای ده‌گری).

دووهم: ئه‌گهر له جیگه‌یه‌کی وادا دۆزییه‌وه که دنیانه‌بوو له نه‌فه‌وتانی، ئه‌وه پیویسته له‌سه‌ری که هه‌لی بگری، به‌پیی فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره: {وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ - سورة التوبة - ۷۱/۹} واته: برواداران، نیرو مییان، له‌ناو خویانا، پشتو په‌نای یه‌کترین، ده‌شی چاو دیری به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کتری بکه‌ن). لهم ئایه‌ته پیرۆزه‌دا ئه‌م راسته‌قینه‌یه ده‌رده‌که‌وی: هه‌روه‌کوو چۆن پیویسته له‌سه‌ر هه‌قداری هه‌تیو مال و سامانی به‌ جوانی بپاریزی ئاوايش

پېۋىستە لەسەر ھەموو موسولمانىي كە سەر و مال و نامووسى ھەموو موسولمانىكى تر بپارىزىي، چونكە موسولمان ھەقدارى موسولمانە، ھەركاميان حازر نەبوون ئەوى تريان پاسەوانى سەر و مال و نامووسىيەتى.

سەرەراي ئەوھىش دەبىي مال دۆزەرەو لە خۆى دۇنيا بىي كە ھەركاتىي خاوەنەكەى پەيدابوو بىداتەو دەستى، بە مەرچىي بىناسىتەو نوونىشانى ھەلېدا، دەنا نابىي ھەلىي بگريتەو. گوتراوېشە: لە سەرى نيە لە ھىچ بارىكا كە ھەلىي بگريي، ئەوپەرەكەى ئەوھىيە كە ھەلگرتنەو سوننەتە، چونكە ھەلگرتنەوى دۆزراو يا ئەمانەتە، يا كاسپىيە، ئەو دووھىش ھىچ كاميان واجىبو پېۋىست نىن. ئەمە قسەمان لەوھىيە كە لە چۆلەوانى و وېرانەو سەرە رىشت بدۆزىتەو ئەمە حوكمەكەى بوو، دەنا ئەگەر لەناو ملكى كەسىكا دۆزىيەو ئەو دروست نيە بوئ ھەلىي بگريي، چونكە وادەردەكەوى كەھى خاوەن ملكەكە بىي.

ئەو زانىيارىيەى لە بارەى داكەوتەو پېۋىستە:

پېۋىستە لەسەر ئەو كەسە كە شتى دەدۆزىتەو دەفرو پرياسكەو دەرگا بىن و جوړو ژمارەو كىشى بزاني و ئەوجا لە جىگەى ئاسايى خويىا ھەلىي بگريي. زانىنى پرياسكەو دەرگابىنەكەى بەپيئى ئەو فەرموودەى كە رابورد لە سەرەتاي باسەكەو، زانىنى ژمارەكەى بەپيئى ئەم فەرموودەيەى بوخارىيە كە ئەبو ھورەيرە {مەزەل خواەل ئىبە} دەفەرموئ: پرياسكەيەكەم دۆزىيەو سەد دىنارى زىپرى تىادا بوو. بىردم بو خىزمەت بىغەمبەر {مروودە خواە لەسەرەبە} فەرمووى: يەك سال ناو نىشانى ھەلەدە. جا

يەك سال ناونىشانىم ھەلدا، ئەوجا چوومەو ھەلدا، فەرموويەو: سالىكى تىرىش ناونىشانى ھەلدا. منىش وامکردو دىسان چوومەو ھەلدا، فەرموويەو: سالىكى تىرىش ناونىشانى ھەلدا. منىش وامکردو لە جارى چوارەما فەرموويەو: ژمارەگەى بزانەو دەرگابىنەگەى نىشانە بىكە، جا ئەگەر خاومەگەى پەيدا بوو ئەو ھى خۇيەتى دەنا بىكە بە ھى خۇت. زانىنى نىشانەگانى تىرىشى بەقياس لەسەر ئەم نىشانە، چونكە بەوانىش دەق وەك ئەمان شتەكە دەناسرىتەو، بۆيەش دەبى لە جىگەى ئاسايى پاراستنى وینەى خۇيدا ھەلگىرى چونكە سپاردەيە، ھەموو سپاردەيەگىش ئاوايە.

ئەگەر ويىتى بىكا بە مالى خۇي:

شت دۆزەرەو ئەگەر مەبەستى ئەو بوو كە شتەكە ئاگادارى بكا بۆ خاومەنى ھەتا پەيدا دەبى ئەو پىويست نىە لەسەرى بانگەوازی بۆ بكا، بەلام ئەگەر نىازى ھەبوو كە بىكا بەھى خۇي ئەو دەبى بە لايەنى كەمەو يەك سال ناونىشانى ھەلدا، بەپىي فەرموودەگەى پىشەو. جاردانىش دەبى لە بەردەرگای مزگەوتدا بى، لەكاتى ھاتنەدەرەو خەلگەكەدا، وە لەناو بازاردا، كەجى گومانى كۆبوونەو، وە لەو شۆينەدا كە تىادا دۆزراو، ھەو، چونكە خاومەگەى ئەو پى بۆ دەگەر. چوونىتى جاردانىش لەسەر ئەم شۆيەيە: بلى: كى شتى لى بىز بوو؟ وا سوننەتە ھەندى نىشانەى بلى، بەلام نابى گشت نىشانەگانى ھەلدا، دەنا ئەگەر درۆزنى كەردى بەھى خۇي ئەو دەبى بە دەستەبەرى، مەرج نىە سەرۈمىر سالگە ھەر جارىدا، بەلكو لە سەرەتاو ھەموو رۆزى سى جارى

بانگهواز همل بدا له پاشا هه موو روژی یه کجار، له پاشا هه موو حهفته یی
یه ک جا، له پاشا له گشت مانگیکا یه ک جار، له سهر شیوه یه کی وا
دوو باره ی بکاته وه که له بیر نه چیته وه هه تا ساله که ته واو ده بی.

به لام نه گهر شتیکی وای دروژییه وه که نه ده کرا به مال نه وه
جاری بو هه لنادا، نه گهر ده کرا به مال، به لام که مبوو، نه وه نه وه ندنه
ناو نیشانی هه لده دا که به زهینی زور بهی کات خاوندی له وه دوا بوینا گهری،
که نه وه دیه خاوند نه که ی زور بو ی به رو ش نه بی و زور به دوا یا نه گهری.
جا پاش نه وه که بانگه وازی بایه خداری بو کرد، وه خاوند نه که ی
پهیدانه بوو، وه ویستی بیکا به هی خوی ده بی به هی خوی، که کردی
به هی خوی ده بی به قهرز به سه ری وه، نه گهر دنیا بوو خاوند نه که ی
پهیدا بوو، نه گهر دوزرا وه که وینه دار بوو بلام نه مابوو نه وه، ده بی
به ده سه ته به ری وینه که ی، دنا ده بی به ده سه ته به ری نرخه که ی به پی
نرخ ی نه و روژه ی که تیا دا کردو ویه تی به مالی خوی، نه گهر خودی
دوزرا وه که مابوو، وه نه نگداریش نه بوو بوو نه وه دهری ته وه به
خاوند نه که ی.

به شه کانی داکه وتوو:

داکه وتوو ده بی به چوار به شه وه:

یه که م: نه وه دیه که هه می شه ده می نی، وه ک زیرو زیوو شتی تری
وا، حوکه مه که ی نه وه دیه یه ک سال ناو نیشانی له سهر شیوه ی پی شه وه
هه لیدا.

دووم: ئەودىيە ئەگەر دۆزراۋەگە زۆر نەدەمايەۋە سەرنىچ دەدەين:
 ئەگەر زوۋ خراب دەبوۋ، ۋەك كەباب ۋە تەكە شوۋتى ۋە كالىك ۋە
 سەۋزەۋات ۋە فەرىكە خورمايى كە نەكرى بە خورما، ئەۋە دۆزەرەۋەگە
 دەكرى بە سەپشك لە نىۋانى ئەۋەدا كە بىخوات ۋە بەھاكەي دەستەبەرى،
 يا بىفرۆشى ۋە بەھاكەي ۋە رىگرى ۋە لە پاش ناۋنىشان ھەللىنى ئاسايى
 بەپىيى حال تەسەرۋى تىادا بكا، چونكە بەھاكەي لە شوپىنى
 دۆزراۋەگە، ئەگەر نىشانى ھەللىنى دەپى بە دەستەبەرى، ئەمانەت
 دەپى لە دەستىدا. بەلام ئەگەر دۆزراۋەگە زوۋ خراب نەدەبوۋ، ۋە قابىلى
 ئەۋە بوۋ كە چاك بكرى، ۋەك روۋتابى كە بكرى بە خورما، يا ترىيەك
 بكرى بە مېۋوز، يا شىرى بكرى بە پەنر، يا شتى ترى ۋا، ئەۋە لەكاتى
 ۋادا سەپىرى بەرژەۋەندى خاۋنەكەي دەكرى، ئەگەر بەرژەۋەندى
 خاۋنەكەي لە فرۆشتىدا بوۋ ئەۋە دىفرۆشىرى، ئەگەر لە وشك
 كەرنەۋەدا بوۋ ئەۋە وشك دەكرىتەۋە. جا ئەگەر دۆزەرەۋەگە بە
 پىاۋەتى وشكى كەردەۋە ئەۋا باشە، دىنا دەپى ھەندىكى لى بفرۆشى بۇ
 مەسرىفى وشك كەرنەۋەگە چونكە بەرژەۋەندى خاۋنەكەي لەۋەدايە.
 بەلام ئەم دىرژەپىدانە بۇ غەپىرى ئازەل ۋە گىانلەبەرانە، چونكە ۋىسات ۋە
 مالات دەپى ھەموۋى بفرۆشىرى لەبەر ئەۋە مەسرىفى ھەيۋانات
 بەيتاپەيتا دوۋبارە دەپىتەۋە، ئەۋەش دەپى بەھۋى ئەۋەكە مائەكە بە
 مەسرىف لىكرەنى تەۋاۋ بى.

سەيىھە: دۆزراۋى ۋا ھەيە پىۋىستى بە مەسرىف ھەيە ۋەك
 ۋىس ۋە مالات (ھەيۋان) ھەيۋانىش لەسەر دوۋجۆرە:

(۱) جوړی یه کهم بیهیزه: نه وندنه هیزی نیه که خوی پی رزگار بکا له ورده درنده، وهک مهرو بزن و گویره کهو به چکه و شتر، و شتر و ره شه و لاخ نه گهر سه قهت بوون باگهورهیش بن له ریزی بیهیزن، نه م جوړه بوی ههیه دهستی به سهردا بگری، به نیازی کردن به مال، چونکه نه گهر هه لی نه گریته وه، له نیوانی نیمه و درنده دا دمه فو تی، دووریش نیه ده سپسی بیبا بو خوی، له بهر نه م مه به سته یه حه ز رعت (درووده خوا و له سهر به) دمه رموی: بزن و مه ری گومبو و یا بو تویه که دهیدو زیته وه، یا بو خا و نه که یه تی که برای تویه، یا بو گورگه. جا نه و که سه ی نه م جوړه گیانله بهره هه ل ده گری خوی سهر پشکه که یه کی له م سئ شته بکا:

یه کهم: ده ست به جی بیخوا و هه رکا تی خا و نه که ی دمر که و ت قی م ته که ی ببزی ری بوی.

دووهم: رای بگری و به پیاو ه تی به خوی بکا و مه سهر می بکی شی.

سییه م: ده س به جی بی فرو شی و به ها که ی هه ل بگری.

(۲) جوړی دووهم: نه ویه که نه وندنه هیزو توانای هه بی خوی پی بپاریزی له ورده درنده، خواه به هیز خوی بپاریزی وهک و شتر، یا به را کردن خوی قوتار بکا وهک و لاخی به رزه، هیسترو گویدریش هه روا، یا به فرین خوی دهر باز بکا، وهک کو ترو شتی وا. جا نه گهر له جو له وانی نه م جوړه گیانله به ره ی دوزیه وه. بوی نیه به نیازی کردن به مولک هه لی بگری، به س دروسته به نیازی پاراستن هه لی بگری، چونکه پیغه بهر (درووده خوا و له سهر به) له باره ی هه لگرتنه وه ی و شتری گومبو و وه به

پرسیار که ره که ی فەر موو: ههقت نه بی به سه ریه وه، نه و پیلوو
جه و نه ده ی خو ی پییه ههتا کوتایی فەر موو ده که. فەر موو ده که ده که
له سه ر و شتر، نه وه یش له ریزی و شتر دایه به قیاس له سه ر نه و.

کهواته: نه گهر به نیازی کردن به مال هه لی گرت، ههر کاتی
فهوتا ده بی به ده سه ته بهر، چونکه پیغه مبه ر (هرویده خواه له سه ر به) نه یی
کردوو له هه لگرتنه وه له کاتی وادا، نه وهتا ده فەر موو: ههقت نه بی
به سه ریه وه.. تا دوایی، کهواته هه لگرتنه وه له کاتی وادا داده نری به
که مته ر خه می، که مته ر خه میش ده بی به هوی ده سه ته بهر بوون، به لام
نه گهر له ناو ناوه دانیدا نه م جو ره گیانه به ره ی دۆزییه وه، نه وه به
ناره زووی خو یه تی، ده توانی به نیازی کردن به مال هه لی بگری،
وده ده توانی به نیازی پاراستن هه لی بگری، جیایی له نیوانی بیابان و
ناوه دانیدا نه وه یه: نه م جو ره ئازه له له ناو ناوه دانیدا دهستی گشت
که سیکی پیده گا، له بهر نه وه له وه زه نی ده سه تبیس رزگاری نابی، کهواته
ههتا زوو بهر ژه وهندی خاوه نه که ی واده خوازی که له ده سیکی
نه میندابی باشتره، به پیچه وانه ی بیابانه وه، چونکه که متر خه لک ری
تیده که وی، سه ره رای نه وه یش نه م جو ره گیانه به ره له چۆله وان
هه وه جیی به که س نیه، خو ی خو ی به خیو ده کا، له وەر ده خواو ناو
ده خواته وه. نه وه نده هه یه نه م راجیاییه کاتی جیگه ی خو یه تی که دنیا
نه من و ئاسایش بی، به لام نه گهر کات کاتی تالان و برؤ راو روووت بوو
نه وه جیایی نیه له نیوانی چۆله وان و ناوه دانیدا، له ههر دوولادا وهک
یهک هه لگرتنه وه به ههر دوو نیازه که دروسته.

ئەگەر دنیابوو دووگەس داکەوتەیهکیان بە یەگەو دۆزییەو،
ئەو هەردووکیان ناوینیشانی هەڵدەدەن، وە دەیکەن بە مائی خوێان،
کەسیشیان مافی ئەوێ نیە کە مافەگەیی خوێ نەقل بکا بۆ ھاورپیکەیی یا
بۆ کەسیکی تر.

لاباسی:

لەکاتی درەوکردندا گۆلەوێچینی و ھیشووکردن لەم حالانەدا
دروستە: ئەگەر خاوەنەگەیی رەزای لەسەر بوو، یا ئەندازەیکەیی وابوو کە
خاوەنەگەیی بۆی سەخەت نەدەبوو، یا خاوەنەگەیی نەیدەچنییەو
دەس بەرداری بوو بوو، بەلام ئەگەر ئەندازەیکەیی وابوو کە خاوەنەگەیی
بۆی سەخەت دەبوو، یا خوێ دەیچنییەو ئەو دروست نیە بۆ بیگانی
کە بیچنییەو^(۱).

^(۱) لە عیبارەتی ئەصلەکەدا ئالۆزی و ھەڵی چاپ ھەبوو، سەرەرای ئیھامی
پێچمانی مەبەست ئەمە تەرجەمە دەقی (کفایۃ الاخیار) ەکە. ئەمە عیبارەتی
ئەصلەکە: (ولا يجوز التقاط السنابل وقت الحصاد اذا يأذن فيها مالکها، أو کان
قادراً؟ یشق علیہ التقاطه، أو کان یلتقطه بنفسه. فاذا أذن مالکها بالتقاط جاز)
دیارە کەخۆی: (أو کان قادراً یشق علیہ التقاطه) وە، بەپێی (کفایۃ) کە لەم سێ
کاتەدا گۆلە وێچنی دروستە: کەم بێ، یا ئیزنی صەریحیش نەبێ، کەم بێ یا زۆر بێ،
بەلام خاوەنەگەیی دەست بەرداری بووبێ، یا رینگەپێدانی ئاشکرایش نەبێ، کەم بێ یا
زۆربێ بە مەرجی خاوەنەگەیی رازی لەسەر بێ، لەم دوو کاتەیشا دروست نیە، کەم بێ یا
زۆر بێ وە خوێ بیچنییەو، زۆر بێ یا کەم بێ وە خاوەنەگەیی رەزای لەسەر نەبێ. دەیی
دەقی ئەصلەکە نەمانیعمو نە جامیعمو بۆ ئەم بەشانە، چونکە پوختەگەیی ئەمە:

٢٤١) منائی فریدراو (لقیط):

منائی هه لگراوه، یا مندائی دۆزراوه، به هه موو مندالئیکی فریدراو ده گوترئ، که سهرپهرشتیارئیکی نه بئ، که ببئ به ده سته بهری گوزهرانی، جا خواه فامیده بئ یانا، چونکه فامیده ییش وهك نافامیده هه وه جیی به سهر پهرشتیکردن هه یه، به وشه ی مندال ره سیده دهرده چئ، چونکه پئویستی به پهر وهرده و سهرپهرشتیکردن نیه، به وشه ی دۆزراوه منائی تری بئ باوک و بئ باپیرو بئ سهرپهرشتیار دهرده چئ، چونکه ناگاداری مندائی وا له پیشه ی قازییه، چونکه قازی به پئی نامه ی خوی داناو زاناو، به پئی سوننه تی پئغه مبه ره نازدره که ی مه ودا ی ئه وه ی هه یه که بۆ ئه م جوړه منالو بۆ هه موو که سیکی نه توانای زه بوون مایه ی به خئوگردنیان بۆ فه راهه م بیئ، مه به ست له سهرپهرشتیکار باوک و باپیرو ئه و که سه یه که شوینی باوک و باپیرو به گریته وه.

بریاره که ی:

هه لگرتنی مندائی فریدراو فه رزی کیفایه یه، به پئی فه رمایشتی زاتی مه زن: {وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى - سورة المائدة - ٢/٥ ➔}

گولمه وچه نی دروست نییه نه گمر خوی ده یچنییه وه، نه گمر ره زای له سمر نه بوو، به لام دروسته نه گمر خاوه نه که ی ره زای له سمر بوو، مه به ست له م جوړه شیگردنوه یه نه مه یه: (عیباره تی پمراوی شمرع، کاتی جینگمی متمانه ده بئ، که کم و کوپی زۆرو په له په لی پیوه دیار نه بئ). - وه رگتیر -

وه له بهر نه وه پېش كه هېچ نه بې ئادهميزادمو قه درو ريزى خوۍ هه يه،
له بهر نه وه پېويسته به هوۍ بهر وده كړدنه وه گيانى بپاريزى و
چاره سهرى حالى بگرى، دهق وهك ناچارى ليقه و ماو، بگره نه م شياوتره
به جاوډيرى، چونكه ناچارى ره سیده رهنكه به فيلى خوۍ دهر باز بكا،
به لام منال سهر به هېچ لايه كا دمرناكا.

جا هه ركاتى كه سى كه مهرجى به خپو كړدى تيا دا بوو، منداللىكى
ئاواى هه لگرت، نه وه خپرىكى كه وړدى دهكاو، گوناوى سهرتيا چوونى نه و
مندال له كۆل هه موان دهكه وى، دنا هم نه وو هم گشت كه سى كه پېي
بزاني له خه لكى نه و ناوچه يه تاوانبار دهن به هوۍ سهرتيا چوونى
كه سيكى ريزدار وه.

مهرجى نه و كه سى كه مافى هه يه هه لى بگرى:

منال هه لگر دهن نه م چنند مهرجى تيا دابى:

يه كه م: دهن نه رك له سهر بى، واته: موكه الله ف بى كه واته
هه لگرتنى منال و شيت دانامه زرى.

دووه م: دهنى ئازاد بى، كه واته به نده بوۍ نيه منال هه لگرى،
چونكه هه لگرتنى منال هه قدارييه، كويله يش نه هلى نه و هه قدارييه
نيه، ته نانه ت نه گهر كويله يى مناللىكى هه لگرت لى دسه نرته وه،
مه گهر ناغاكه ي ريگه ي نه وه پېدا، يا دادومر بيه لى ته وه له ده ستيدا.

سييه م: مهرجى ئيسلامه، بې پروا نابى مندالى موسولمانى
فرېدراو هه لگرى، چونكه وهك گوتمان هه لگرتنى منال هه قدارى و

خاوه نایه تییه، دهی بیپروا شیایو نه وه نیه و کافر نابی به ههقدارو به خاوه نی موسولمان. به لئی بیپروا بوی ههیه بیپروای منال ههلبگری، به هههه حال موسولمان بوی ههیه نه و مناله ههلبگری، که حوکم به کوفری دهکری، چونکه نه ههقی سهرومری و سهرداری و ههقداری ههیه به سهه بیپروا وه.

چوارهم: دادپهرومرییه، به دکار (فاسق) بوی نیه منال ههلبگری.

پینجهه: خاوه ن فام بی، مروی دهستبلاوی حیجر له سهه بوی نیه منالی فریدراو ههلبگری، گریمان ههلیشی بگری ناهیلریته وه له دهستیدا.

نه و ماله ی که له گه ل نه م منداله بی، بوکییه و چی لیدهکری؟

ههه مالی له گه ل مندالی دوزراوه دابی به هی خوی دادهنری، ژیواری لی دابین دهکری، چونکه منال نه گهه له ژیر چاودیری باوکیشادا به خیوبکری، نه گهه مالی هه بی، ژیواری له سهه خویهتی، دهی له کاتی وادا زیاتر ژیواری له سهه خویهتی. مالی خویشی وه کجل و بهرگو کهل و پهل و نوینه که ی و پاره پوول و شه کی که له باخه لی دابی، یا پیوهی شه ته ک درابی، یا وه ک و لاخی جله وه که ی به دهستییه وه بی، وه ک نه و چاتوله ی که مناله که ی تیادا بدوزیته وه، یا وه ک نه و چاتوله ی که مناله که ی تیادا بدوزیته وه، یا وه ک نه و خانووه ی که هههه خوی تیادابی، باخیش ههروا، نه وه ی که مه سرفی بو دهکا له و ماله فهه مانپهروایه، چونکه نه و ههقداری نه و که سانه یه که ههقدرای تریان نیه، منال

هه لگريش له سهر فهرمانی قازی بۆی ههیه لهو ماله مهسرفی بۆ بکا، جا نهگهر فهرمانهوا نهبوو دهبن شایهت بگری لهسهر نهوهی که بۆی خهرج دهکا، دهنه نهگهر شایهت نهگری ههرچی لهو ماله سهرف بکا بۆی دهبن به دهسته بهری. گو تراویشه: بهبن فهرمانی قازیش له مائی مناله که خۆی ژیاوری بۆ دابین بکا نابن به دهسته بهر.

بهلام نهگهر مناله که خۆی مائی نهبوو، ژیاوری لهسهر بهیتوماله، چونکه ئیمامی عومهر {رهزاه خواه ایبنه} له بارهی به خپوکردنی فریدراوهوه، پرسو رای به هاوړپیان کرد، بهیهك دهنگو بهیهك را فهرموویان: ژیاوری لهسهر بهیتوماله، له بهر نهوهیش گه وهی رهسیده نه دارایش ژیاوری لهسهر بهیتوماله، دهی منال ههقی نهوهی زیاتر ههیه که ژیاوری لهسهر بهیتومال بن. نهگهر دهوله مه ندو هه زاری به یه که وه فریدراویکیان هه لگرت هوه، دهوله مه نده که پیش ده خری، چونکه له بارهیدا ههیه که له کاتی پتویستدا یاریدهی سامانی بدات^(۱).

(۱) ثممه عیبارتهی نه صله که یه که زهین به هه لهدا دهبا: (فان وجد مع اللقیط مال کاشیاب والفرش وما یكون في جيبه أو شد عليه أو دابة عنانها بيده أو وجد في خيمته، أو في دار ليس فيها غيره أو في بستان كذلك.. الخ) ده توانین بلین ههتا ولا خه که ئهم دهقه باشه، گهرجی بن پتزی پتوه دیاره، بهلام (أو وجد في خيمته) وهك مهتل وایه هه لهنانه کی نه مهیه که له کیفایه کهدا ده فرموی: (ولو كان اللقیط في خيمته فهي له). نه مهیش له موغنی موحتاجدا باقی مهدهنی ئهم مهته لمان بو حهل دهکا که ده فرموی، (وان وجد اللقیط في دار فهي له، لیلید ولا مزاحم.. ولا یحکم له ببستان وجد فيه.. لان سکنها تصرف والحصول في البستان ليس تصرفا ولا سکنی) له

٢٤٢) باسی سپارده (وهديعه):

سپاره ناوه بۆ زات (عهين) ئى خاوهنهكهى يا جيگري خاوهنهكهى لهلاى كهسئ به ئه مانهت دايبنئ، ههتا ئاگادارى بكا، سهربه لگه لهم بابتهدا نامهى خواو ريگهى رهه به ره. خواى گهوره دهفه رموئ: {فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ - سورة البقرة - ٢٨٣/٤٢} وه دهفه رموئ: {أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَمْلِهَا - سورة النساء - ٥٨/٤} ئه وهتا يه زدانى پاك لهم دوو ئايه تهدا فه رمان دهكا به دانهرى سپارده به خاوهنى، پيغه مبه ريش (درووده خواو له سه ربه) دهفه رموئ: سپارده به سه ر راستى بده ره وه دهست ئه وه كه سه كه دهستپاك و متمانه پيكر اوى داناو، گزى و ناپاكيش له كهس مه كه، ته نانهت له وه كه سه يش كه گزى و ناپاكيت ئى دهكا (ئهبو داوود) له سه حيجه يندا دهفه رموئ: خوشه ويست (درووده خواو له سه ربه) دهفه رموئ: نيشانهى مروى ناپاك ئه وه سئ ره وشه ناشيرينه يه: هه ركاتئ قسه ي كرد دروئ زورى تيا بكا، هه ركاتئ په يمانى به ست،

راستيدا گه ئى جار ته سه رپويكى زور خراب له ئه صلى ئه صله كهدا كراوه، اختصار جيايه له اختزال، گه ئى شويتى وا شه له قاوو شه له ژاوه نه له مه تن دهكاو نه له شرح، ئوميد ده كه م له ره حمه تى خوا لهم ته رجمه مدها سه ركه وتوومان به ره رموئ، ههتا ببئ به هوى راست كردنه وى هه له كانى ناو ئه م كتيبه پيژه به لكوو ببئ به مشر حيكى كوردى بوى.

چونكه له راستيدا ئه م كتيبه ئه گه ر ته حقيق بكرئ و موراجعه بكره تمه وه، بۆ لاوى موسولمان مانه ندى كه مه. چونكه موسولمانى به ته من ده ببئ به ره به ره سه رچاوه ي زانستى فره واتر بكا، چونكه قوناغى سه ره تايى گه ئى جيايه له قوناغى كو تايى.

- وه رگيتر -

بەيمانەكەي نەباتە سەرو ھەمىشە بەيمان شكىن بى، ھەركاتى شتى پى سېپىرا دەسپىس و ناپاك دەرچى، لە گىرپانە ۋە يەكەي موسلىما ئەم زىادە يەشى ھەيە: با لە بەرچاۋى خەلك رۆزۋوېش بگرى و نوپۇش بكاو خۆشى بە موسولمان لەقەلەم بدا). بەلگەي پىداۋىستىي ئەو خەلكەيش بە سپاردە پى سپاردن، لەۋى بوەستى.

بىرپارەكەي:

ئەو كەسەي بتوانى سپاردە بپارىزى و لە ھەمان كاتا باۋەرىشتى بە دەستپاكى و ئەمىندارىي خۆى ھەبى ئەۋە سۈننەتە بۆى كە سپاردە ۋەربگرى، چونكە خۆشەۋىست (دروودە خواۋە لەسەربە) دەفەرمۈى: خودا لە پىشتى ئەۋەبەندە باشەي خۆيەتى كە لەسەر حەق پىشتى براى نايىنى خۆى دەگرى. گرېمان ھەر ئەۋ ھەبوو كە بتوانى ئەۋ سپاردەيە ۋەربگرى ئەۋە دەبىرى بە سەريا كە ۋەرى بگرى، ئەۋ كەسەيش كە سپاردەي پى نەپارىزىرە حەرامە ۋەرى بگرى، ئەگەر دەيتوانى بەلام باۋەرى بە ئەمىنىي خۆى نەبوو كە راھەتى ھەيە كە ۋەرى بگرى.

دەستەبەر نابى مەگەر لەبەر كەمتەرخەمى:

سپاردە ئەمانەتە ۋا لە دەستى ئەمىندارا، ۋەك گشت سپاردەيەكەي تر نابى بە دەستەبەر، بەلام كەمتەرخەمى تىابكا، يا لە پاراستنیا كۆتايى بكا، دەبى بە دەستەبەر، ۋەك ئەۋە بەبى فەرمانى خواۋەنى لەلای كەسىكى تر بە ئەمانەت دايىبنى، يا خۆى بچى بۆ سەفەرۋ بەجىي نەھىل بۆ خواۋەنەكەي، يا بۆ جىگرى خواۋەنەكەي، يا لە شوپىنى دايىبنى

که حیڭه‌ی پاراستنی ناسایی وینهی خو‌ی به‌بن به‌هانه‌ی ره‌وا له‌گه‌ل خو‌ی بی‌با بۆ سه‌فه‌ر، یا له‌کاتی نه‌خو‌شینی مه‌ترسی‌دارا وه‌سیت نه‌کا که نه‌و سپارده‌یه‌ی له‌لایه، یا له‌وکاته‌دا که ده‌سلاتداری سه‌رولات زیندانی ده‌کا بۆ گوشتن رانه‌سپیرئ له‌ باره‌یه‌وه، یا درن‌غی بکا له‌ باسکردنی، یا به‌بن فه‌رمانی خاوه‌نی سوودی ئی وه‌ربگری، که نه‌وه داده‌نری به‌ که‌مه‌ترخه‌می و درن‌غیکردن، یا ده‌ربچئ له‌و مه‌رجه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی دایناوه، جا له‌هه‌ر کام له‌م شی‌وانه‌دا سپارده‌که فه‌وتا ده‌یبرئیرئ، نه‌گه‌ر زۆرداری دا‌وای سپارده‌که‌ی لی‌کرد له‌ سه‌ریه‌تی که نه‌یداتی و حاشای لی‌بکاو بیشاریته‌وه، به‌و په‌ری تواناوه ده‌بن به‌رگری بکا، نه‌گه‌ر ده‌یتوانی به‌رگری بکاو به‌ نارم‌زوو نه‌یکرد نه‌وه ده‌سته‌به‌ره.

قسه‌ی نه‌میندار ده‌خوات:

نه‌گه‌ر نه‌میندار به‌ خاوه‌ن سپارده‌ی گوت: سپارده‌که‌تم پید‌اویته‌وه، قسه‌ قسه‌ی نه‌وه، به‌مه‌رجئ سویند بخوات، چونکه زاتی پاک ده‌فه‌رموی: {فَلْيُودِّ الَّذِي أُوتِمِنَ أَمَانَتُهُ} نه‌وه‌تا خودا فه‌رمان به‌ نه‌میندار ده‌کا که به‌بن شایه‌ت گرتن سپارده‌که‌ی پید‌اته‌وه، نه‌مه‌یش به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که قسه‌ی ده‌خوات، چونکه نه‌گه‌ر وانه‌بوایه پی‌ی ده‌فه‌رموو که شایه‌تی ئی بگری نه‌وسا سپارده‌که‌ی بداته‌وه ده‌ستی، وه‌ک له‌م نایه‌ته‌ی تر‌دا ئامۆژگاری هه‌قداری هه‌تیو ده‌کا، که کاتی له‌ هه‌تیوی دمر‌چوون ماله‌کانیان پی‌ بدنه‌وه‌و شایه‌تیان ئی بگرن له‌سه‌ر نه‌وه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: {فَبَاذِلَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ} - سورة النساء - ۶/۴.

بېويسته لهسهرى كه له جيگه‌ي باراستنى شهو جوړه شهته‌دا
 دايبنى، بو نموونه دراوو خشل و گوهه‌ره به‌هادره‌كان له قاسه‌و
 سندووقى قايماداده‌نرين، ناومال له‌ناو مالاداده‌نري، بزى و مهر له
 چه‌وشه‌ي مال و كوژو گه‌ورې خوينا‌دا داده‌نرين. هه‌ركاتى خاوه‌نه‌كه‌ي
 داواى كرده‌وه، ده‌بى به‌بى دواخستن بيداته‌وه پيى، به‌پيى شه
 فهرمايشته‌ي خواى گه‌وره: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ
 أَهْلِهَا - سورة النساء - ٥٨/٤} واته: شهى موسولمانينه! خودا
 فهرمانتان پي ده‌كا كه هه‌موو جوړه سپارده‌و شه‌مانه‌تى، بده‌نه‌وه ده‌ستى
 خاوه‌نى. جا هه‌ر كاتى به‌بى بيانو دوايخست و فه‌وتا ده‌سته‌به‌ره، شه‌گه‌ر
 بيانوى ره‌واى هه‌بوو نابى به ده‌سته‌به‌رى.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سو پاس و ستایش بو خوا به یارمه تی خوای گه و ره و مه زن
ئه مپو که شه ممه یه، ریکه وتی (۱۹۹۵/۱۱/۱۱) له وه رگی رانی به رگی
یه که می ئه م کتیبه موباره که یه بوومه وه، له خودا داواده که م که ئه م
هه نگاهه بکا به نوبه ره یی بوم و بیکا به به رایى کوششیکى پیروز، له
بواری ته رجه مه ی فیه د، بو سه ر زمانى شیرینی کوردی، چ بو من و چ
بو گشت که سئ که په روشی خزمه تی دین و خزمه تی میلله تی
کوردی.

لیره دا دوو پاتی ده که مه وه:

(۱) له کتیبه گه و ره کاندایا زاناکان به باشی به سه رو گو یلاکی
یه کتردا دین، له کاتی گله یی و راستکردنه وه ی هه له ی یه کتریدا. گه لی
توندتر له م گله ییانه ی که من له ماموستای پایه به رزی ئه حمده عیسا
عاشوورم کردووه. له بهر ئه وه نابئ ئه مه ی من له م باره یه وه نووسیومه
به تانه و توانچ له قه له م بدرئ. عه للامه ی عه ینی، له به رگی یه که می
عومده تولقاریدا، له کاتی شه رحی فه رمووده ی: (ربِّ مَبْلُغٍ اَوْعٰی مِنْ
سَامِعٍ) دا رخنه له بوچوونی کرمانی و شیخ قوطبه دین ده گری و پییان
ده فه رموی: قلت: کل منهما قد اُبعد وتعسف! ئه مه مشتیکه له
خه رواری.

(۲) به پیی ته وانا به نده پا به ندی ده قی ئه صله که بووم و له زور
شوینیش که قسه کان بوئی بازئ شتی لی هاتبئ که له گه ل مه شه ربه ی

خۆمدا رڼ نه که وتبڼ، ناچار بووم ده که که به جوانی ته رجه مه بکه م.
به لام نه وه مه عنای وانیه که من نه و رایه په شه ند ده که م.

۳) له خوا به زیادې نه م و هر که پرانه باشتړین شهر و شیکردنه و هیه
بو تیگه یشتن له (کفایة الاخیار) و (الفقه المیسر).

به لڼ بو فیږبوونی نه م دوو کتیبه فقهی ده توانی نه م و هر که پراوه
کور دیه بکا به ماموستای خوځی. به لام نه مه مه عنای وانیه که مه لاو
فقهی به م ته رجه مانه بی نیاز بین له دیراسه ی علومی شه یعت به
عهره بی، نه، نه و بوچوونه هه لیه، پیویسته له سهر مه لاو فقهی زانسته
شهرعییه کان، وه ک جاران به عهره بی بخوینن.

۴) تکا له هه موو ماموستاو خوینه واران و نه دیبان ده که م، که
به بی له بارابوونی ته و او په لاماری ته رجه مه و دانانی کتیبی که وره ی
نایینی نه دن، چونکه و هر که پرانی شړم پر م، کتیبی بی سهره به، هه م
نه صله که، هه م بابه ته که، هه زمانه که، له به رچاو ده خا.

غفر الله لی ولوالدی ولسائر المسلمین، و آخر دعوانا ان الحمد لله رب
العالمین.

في كنفِ ظِلِّهِ الْقُرْآنُ اَظْلَ نَجْلِي (كاوة) يا رحمان

وصلی الله تعالی علی سیدنا محمد وآله وصحبه وسلم.

وهرگیږ

نوری فارس می خان مه سن

سلیمانی (خانوی زابته کان)

که ره کی ماموستایان.

فهرس المراضيع

زنجيره	پيړستی سهره باسه کان	لاپهړه
*	پيشه کی...	۸-۳
۱.	پاکي - الطهارة	۱۱-۹
۲.	به شه کانی ئاو	۱۶-۱۱
۳.	حوکمی ئاوی بهرماوه	۱۸-۱۶
۴.	پيستی مردار	۲۰-۱۹
۵.	ئیسک و مووی مردار	۲۲-۲۰
۶.	به کارهینان و راگرتنی قاپ و قاچاغ	۲۴-۲۲
۷.	سیواک	۲۶-۲۴
۸.	دهستنويز	۳۰-۲۶
۹.	سوننه ته کانی دهستنويز	۳۶-۳۰
۱۰.	تار اگرتن: خو پاکردنه وه	۳۸-۳۶
۱۱.	دهستووری سهر او کردن	۴۳-۳۸
۱۲.	هوکانی بئ دهستنويزی	۴۹-۴۴
۱۳.	یاسایه کی شهر عزانی (قاعدة فقهية)	۵۰-۴۹
۱۴.	خوشوردن - غوسل	۵۳-۵۰
۱۵.	فهرزه کانی خوشوردن	۵۵-۵۳
۱۶.	سوننه ته کانی خوشوردن	۵۷-۵۵
۱۷.	هه لمانیینی شهرمگا له کاتی خوشوردندا	۵۸
۱۸.	خوشوردن سوننه ته کان	۶۵-۵۹
۱۹.	دهستی ته رهینان به سهر خوف (سؤل) دا	۶۵
۲۰.	مهرجه کانی دهسپياهيانی سؤل	۶۷-۶۶

زنجىره	پىرىستى سەرەباسەكان	لەپەرە
۲۱.	ماوەى دەسپىاھىنان: (مەدە المسح)	۶۸-۶۷
۲۲.	سەرەتاي ماوەى دەسپىاھىنان	۶۹-۶۸
۲۳.	چۆنىەتتى دەسپىاھىنان	۷۰-۶۹
۲۴.	چى دەسپىاھىنان پوچ دەكاتەو	۷۱-۷۰
۲۵.	تەيەموم	۷۲-۷۱
۲۶.	ياساي دروستبوني تەيەموم	۷۴-۷۲
۲۷.	مەرجهكانى دامەزرائى تەيەموم	۷۹-۷۴
۲۸.	فەرزهكانى تەيەموم	۸۱-۷۹
۲۹.	سوننەتەكانى تەيەموم	۸۲-۸۱
۳۰.	بەچى تەيەموم پوچ دەبىتەو؟	۸۳-۸۲
۳۱.	دەسپىان بەسەر تەتەو موشەممادا	۸۵-۸۳
۳۲.	پىۋىستە بۆ ھەموو فەرزى تەيەمومى بكا	۸۷-۸۵
۳۳.	باسى پىسى - النجاسه	۸۸-۸۷
۳۴.	حوكمى ئەو پارچەيەى كە لەناو لەشى گياندارەو جيا دەبىتەو	۹۱-۸۸
۳۵.	شۆردنى پىسى	۹۳-۹۱
۳۶.	بىريار (حوكم)ى گياندارى لەناو شتى شلدا بمرى	۹۴-۹۳
۳۷.	بىريارى پاكى و پىسى گياندار لەكاتى ژيانيدا	۹۵-۹۴
۳۸.	بىريارى پاكى و پىسى مردارەو بوبو	۹۷-۹۵
۳۹.	پاككردنەو ى گلاوى سەگ و بەراز	۹۸-۹۷
۴۰.	پاككردنەو ى مەى بەو دەبى كە بىئى بە سرکە	۱۰۰-۹۹
۴۱.	چاوپۆشيكردن لە ھەندى پىسى	۱۰۲-۱۰۰
۴۲.	بىئوئىزى و زەيستانى و ھەمىشە بىئوئىزى	۱۰۴-۱۰۲

فیهی ئاسان

زنجیره	پیرستی سهره باسه کان	لایه ره
۴۳	زهستانی (الناس)	۱۰۶-۱۰۵
۴۴	همیشه بینوژی (الاستحاضه)	۱۰۹-۱۰۶
۴۵	لای خوارووی سالی بینوژی	۱۱۰
۴۶	ماوهی مانوهی کۆرپه له سکی دایکیا	۱۱۱-۱۱۰
۴۷	ئهوهی له کاتی بینوژی و زهستانی نادرسته	۱۱۸-۱۱۲
۴۸	ئهوهی بۆ له شپیس نادرسته	۱۲۰-۱۱۸
۴۹	ئهوهی بۆ بێ دهسنوژ نادرسته	۱۲۲-۱۲۰
۵۰	دهستدان له قورئان له بهر فیروون و قیرکردن	۱۲۳
۵۱	نوژ (الصلاة)	۱۲۳/۱۲۴
۵۲	کاتهکانی نوژ	۱۳۰-۱۲۵
۵۳	مه رجهکانی پیوستبوونی نوژ	۱۳۲-۱۳۱
۵۴	مه رجه دامه زاندنی نوژ	۱۳۲
۵۵	مه رجه دامه زاندنی نوژ ئه م پینجهن:	۱۳۸-۱۳۲
۵۶	روو نه کردنه رووگه له دوو کاتدا دروسته	۱۴۲-۱۳۸
۵۷	روکنهکانی نوژ	۱۵۰-۱۴۲
۵۸	گه وهی فاتیحه له چاو هینی تردا	۱۵۸-۱۵۰
۵۹	ئهو شتانهی له پیش دهستکردن به نوژ سوننه تن	۱۶۰-۱۵۸
۶۰	له سهره تاوه هوی دامه زاندنی بانگو قامهت چیبوو؟	۱۶۴-۱۶۰
۶۱	باسی ئهو شتانهی که له ناو نوژدا سوننه تن پینان دهگوتری ئه بعاچ واته: گرنگه سوننه تهکان	۱۶۸-۱۶۵
۶۲	ئهو شتانهیش له ناو نوژدا سوننه تن پینان	۱۸۸-۱۶۹

زنجیره	پیراستی سەرەباسەکان	لایەرە
	دەگوتری: ھەییات، واتە: سوننەتە سووکەلەکان	
٦٣.	سوننەتە پەییوەستەکانی نوێژە فەرەزەکان	١٨٩-١٨٨
٦٤.	نوێژی سوننەتی زۆر سوننەت	١٩٨-١٩٠
٦٥.	گوتەکانی دوا نوێژەکان	٢٠٢-١٩٨
٦٦.	ژن لە چەند شتیکا جیایە لە پیاو	٢٠٥-٢٠٣
٦٧.	شەرمگای پیاو و ژن	٢٠٦-٢٠٥
٦٨.	ئەو شتانەی نوێژ بەتال ەکەنەو	٢١٤-٢٠٧
٦٩.	کۆرپووشی ھەلەو ھۆیەکانی	٢١٩-٢١٥
٧٠.	ئەو کاتانەی کە نوێژیان تیا دا ناپەسەندە	٢٢٢-٢١٩
٧١.	نوێژی بە کۆمەل (نوێژی جەماعەت)	٢٣٢-٢٣٢
٧٢.	کوێرکردنەوێ نوێژی چوار رکاتی	٢٣٣-٢٣٢
٧٣.	مەرجی سەفەرەکە	٢٣٧-٢٣٤
٧٤.	کە ی ریبوار دەست دەکا بە کۆرکردنەو	٢٣٨-٢٣٧
٧٥.	کۆرکردنەوێ دوو نوێژ	٢٤٢-٢٣٨
٧٦.	گیرانەوێ نوێژی فەوتاو	٢٤٤-٢٤٢
٧٧.	نوێژی ھەینی (صلاة الجمعة)	٢٤٤
٧٨.	نوێژی جومعە سوننەتە یا فەرەزە؟	٢٤٦-٢٤٥
٧٩.	مەرجهکانی پێویستبوونی	٢٤٧-٢٤٦
٨٠.	مەرجهکانی دامەزراندنی	٢٤٩-٢٤٧
٨١.	فەرەزەکانی نوێژی ھەینی!	٢٥٠-٢٤٩
٨٢.	ھەینەتەکانی نوێژی ھەینی	٢٥٢-٢٥١
٨٣.	گوێراگرتن لە وتارەکە	٢٥٣-٢٥٢
٨٤.	لەکاتی وتارەکە دا نوێژ دروستە	٢٥٥-٢٥٤

لاپهړه	پټړستی سه‌ره باسه‌کان	زنجیره
۲۵۶-۲۵۵	خویندنی سوورته‌تی که‌هف	۸۵.
۲۵۶	کاژیری نزاگیرابوون	۸۶.
۲۵۷	سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پیغه‌مبهر {دروودی خوای له‌سهری}	۸۷.
۲۵۷	له‌پاش بانگی روژی هه‌ینی مامه‌له نادرسته	۸۸.
۲۶۰-۲۵۸	نویژی هه‌ردوو جه‌ژن	۸۹.
۲۶۱	کاتی نویژی دوو جه‌ژنه‌کان	۹۰.
۲۶۲-۲۶۱	ئه‌ندازه‌ی رکاته‌کانیان	۹۱.
۲۶۳-۲۶۲	وتاری پاش نویژی جه‌ژن	۹۲.
۲۶۳	نویژی جه‌ژن له‌سارادا	۹۳.
۲۶۵-۲۶۳	ئه‌للاهو ئه‌کبه‌رکردن له‌جه‌ژندا	۹۴.
۲۶۵	ئه‌و گوته‌یه‌ی که‌ به‌وشیوه‌یه ته‌کبیر جوانه	۹۵.
۲۶۸-۲۶۶	نویژی خوږگیران و مانگ گیران	۹۶.
۲۶۸	سوننه‌ته به‌کو‌مه‌لی بکړی	۹۷.
۲۷۰-۲۶۹	وتار له‌م دوو نویژانه‌دا	۹۸.
۲۷۸-۲۷۱	نویژه بارانه	۹۹.
۲۸۱-۲۷۹	باسی نویژی ترس	۱۰۰.
۲۸۴-۲۸۲	به‌کاره‌ینانی ئاوریشم و زیږ	۱۰۱.
۲۸۸-۲۸۴	ئه‌وه‌ی بۆ مردوو پټویسته	۱۰۲.
۲۹۰-۲۸۸	سوننه‌ته‌کانی شو‌ردنی مردوو	۱۰۳.
۲۹۲-۲۹۱	ئه‌وه‌ی له‌کفندا سوننه‌ته	۱۰۴.
۲۹۳-۲۹۲	نویژی مردوو	۱۰۵.
۲۹۷-۲۹۳	بنیاته‌کانی نویژی مردوو: ئه‌م هه‌وته‌ن	۱۰۶.

زنجيره	پيړستی سهره باسه کان	لاپهړه
۱۰۷.	چی سوننه ته بؤ ناشتن	۲۹۸-۳۰۰
۱۰۸.	دوو کهس له ناوړه گوردا نانيزرین مه گهر بؤ ناچارایی	۳۰۱-۳۰۲
۱۰۹.	گریان بؤ مردوو	۳۰۲-۳۰۳
۱۱۰.	شین و زاری له سهر مردوو	۳۰۳-۳۰۶
۱۱۱.	نږهوی له پرسه دا سوننه ته	۳۰۷-۳۰۸
۱۱۲.	پرسه: سهر کیښی: سهر خوشی: نه وازش	۳۰۹-۳۱۱
۱۱۳.	باسی زهکات	۳۱۱-۳۱۲
۱۱۴.	برپاری زهکات (حوکمه کهی)	۳۱۲-۳۱۳
۱۱۵.	جوره کانی زهکات	۳۱۳
۱۱۶.	ناژهل	۳۱۳-۳۱۴
۱۱۷.	مهرجی پیو یستېوونی زهکاتی ناژهل	۳۱۴-۳۱۶
۱۱۸.	زهکاتی پاره که بریتییبه له م دوو شته: زیږو زیو	۳۱۶
۱۱۹.	زهکاتی کشتوکال و دانه ویله	۳۱۷-۳۱۸
۱۲۰.	زهکاتی میوه هات	۳۱۸-۳۱۹
۱۲۱.	زهکاتی سامانی بازارگانی	۳۱۹-۳۲۰
۱۲۲.	راډه ی زهکاتی و شتر	۳۲۰-۳۲۲
۱۲۳.	راډه ی زهکاتی ره شه ولاخ	۳۲۲
۱۲۴.	راډه ی زهکاتی مه پو بز	۳۲۲-۳۲۴
۱۲۵.	زهکاتی سامانی هاوېه ش	۳۲۴-۳۲۷
۱۲۶.	راډه ی زهکاتی زیږو زیو	۳۲۷-۳۲۸
۱۲۷.	مهرجی زهکاته که یان	۳۲۸-۳۲۹
۱۲۸.	زهکاتی خشل	۳۲۹-۳۳۰

زنجیره	بېرستی سره باسه کان	لاپهړه
۱۲۹.	راډه‌ی زه‌کاتی دانه‌وېله و میوه	۳۳۰-۳۳۲
۱۳۰.	نرخاندنی سامانی بازرگانی	۳۳۰
۱۳۱.	زه‌کاتی کان: واته: مه‌عده‌ن	۳۳۶-۳۳۷
۱۳۲.	زه‌کاتی زیږو زیوی شاراوه‌ی کون	۳۳۷-۳۳۸
۱۳۳.	نوه‌انه‌ی که زه‌کاتیان پی دهری	۳۳۸-۳۴۲
۱۳۴.	لا باسی (فهرعی)	۳۴۳-۳۴۵
۱۳۵.	پینج که‌س ه‌ن زه‌کاتیان پی ناشی	۳۴۵-۳۴۸
۱۳۶.	خیری سوننه‌ت (صدقة لتطوع)	۳۴۹-۳۵۲
۱۳۷.	روژوو (الصيام)	۳۵۳-۳۵۶
۱۳۸.	روژوو به‌چی پوچ ده‌بیته‌وه	۳۵۶-۳۶۰
۱۳۹.	چی له روژدا سوننه‌ته	۳۶۰-۳۶۲
۱۴۰.	نوه روژانه‌ی که روژوویان تیادا نادرسته	۳۶۲-۳۶۴
۱۴۱.	روژووی روژی گومان (صوم يوم الشك)	۳۶۴-۳۶۵
۱۴۲.	برپاری دروست‌بوون له روژی ره‌مه‌زانا	۳۶۵-۳۶۷
۱۴۳.	مردوویی روژووی له‌سهری	۳۶۷-۳۶۸
۱۴۴.	پیری نیختیارو که‌سی له ریزی نوه‌دابی	۳۶۹
۱۴۵.	ژنی دووگیان و ژنی مه‌مکده‌ر	۳۶۹-۳۷۰
۱۴۶.	نه‌خوش و پیوار	۳۷۰-۳۷۱
۱۴۷.	روژووی سوننه‌ت	۳۷۱-۳۷۳
۱۴۸.	روژووی ناباش (الصوم المکروه)	۳۷۴-۳۷۵
۱۴۹.	روژووی سوننه‌ت بو‌نافره‌ت	۳۷۶
۱۵۰.	زه‌کاتی سه‌رفتره	۳۷۶-۳۷۹
۱۵۱.	کاتی دهرکردنی	۳۸۰

﴿ فېقھى ئاسان ﴾

زنجىره	پېتىستى سەرەباسەكان	لایپەرە
۱۵۲.	حېكمەتى سەرقتەرە	۳۸۱
۱۵۳.	باسى گەورەيى رۇژوو	۳۸۲-۳۸۱
۱۵۴.	ھەرەشە لە رۇژوو نەگرتنى رەمەزان	۳۸۲
۱۵۵.	نزاي رەوا بە زمانى بەرۇژووۋە	۳۸۲
۱۵۶.	مانگە پېۋزەكە	۳۸۴-۳۸۳
۱۵۷.	خەلۋەكېشان لە مرگەوتا (اعتكاف)	۳۸۹-۳۸۴
۱۵۸.	حەج	۳۹۰-۳۸۹
۱۵۹.	عەمرە	۳۹۴-۳۹۱
۱۶۰.	مەرجهكانى پېۋىستېۋونى حەج	۳۹۷-۳۹۴
۱۶۱.	بىياتەكانى حەج (اركان الحج)	۳۹۹-۳۹۷
۱۶۲.	ئەرەكانى ھەلسورپان - پېۋىستىيەكانى تەواف	۴۰۵-۴۰۰
۱۶۳.	پېۋىستىيەكانى حەج - ئەرەكانى حەج	۴۱۰-۴۰۵
۱۶۴.	حەجى ژن	۴۱۱-۴۱۰
۱۶۵.	سوننەتەكانى حەج	۴۱۴-۴۱۱
۱۶۶.	خۇ رووتكردنەۋە لە جل و بەرگى دوراۋ	۴۱۵-۴۱۴
۱۶۷.	ئەۋشتانەي نادروسىتن بۇ ئەۋكەسەي لە ئىجرامدابى	۴۲۰-۴۱۵
۱۶۸.	تۆلە (فېدىيە) پېۋىستە لەسەر كەسى ئەمانە بكا.	۴۲۱-۴۲۰
۱۶۹.	كەسى فرىاي وەستان لە غەرەفات نەكەۋى حەجى لە دەست دەچى	۴۲۳-۴۲۱
۱۷۰.	كەسى بىياتى نەكا حوكمى چىيە؟	۴۲۳
۱۷۱.	ئەۋ گياندارانەي كە سەرپىنى پېۋىست دەبى لە ئىجرامدا	۴۲۴-۴۲۳

زنجیره	بیرستی سهره باسه کان	لاپه ره
۱۷۲.	ئهو خوینه پیوستانه پینجن:	۴۲۹-۴۲۴
۱۷۳.	جیگه ئازهل دیاری و خوراک بهخشین	۴۳۰-۴۲۹
۱۷۴.	کوشتنی نه چیری ههره و برینی دهرهختی	۴۳۱-۴۳۰
۱۷۵.	حه جکردن له جیاتی که سیکتری	۴۳۳-۴۳۲
۱۷۶.	حه جه که ی پیغمبر {دروودی خوی لهسهری}	۴۴۲-۴۳۳
۱۷۷.	سهردانی مزگه و ته که ی پیغمبره و مه قه دی پیروزی {دروودی خوی لهسهری}	۴۴۵-۴۴۳
۱۷۸.	دهستووری سهردانه که	۴۴۷-۴۴۵
۱۷۹.	چونیتی ئهم سهردانه: دهستووری سهردانی گوپی پیروزی پیغمبر {دروودی خوی لهسهری}	۴۵۱-۴۴۷
۱۸۰.	سهردانی گوپرستانی (جنه البقیع) و ئارامگای شه هیدانی ئیسلام	۴۵۲-۴۵۱
۱۸۱.	سهردانی ئهو مزگه و تانه که پیغمبر {دروودی خوی لهسهری} نوژی له ناویاندا کردوه	۴۵۵-۴۵۳
۱۸۲.	سهردانی ئهو بیرانه ی مه دینه که پیغمبر {دروودی خوی لهسهری} ناوی ئی نوش کردوون	۴۵۸-۴۵۶
۱۸۳.	دهستووری گه پانه وه	۴۶۱-۴۵۸
۱۸۴.	به پیروه چوونی حاجی و پیروزیایی لی کردنی	۴۶۱
۱۸۵.	چه کاریکی ناشایسته ی تازه قه لالا..	۴۶۵-۴۶۲
۱۸۶.	ناشایسته کانی ناو سهردانی گوپی پیغمبر {دروودی خوی لهسهری}	۴۷۰-۴۶۵
۱۸۷.	کرین و فروشتن	۴۷۴-۴۷۱
۱۸۸.	جوره کانی کرین و فروشتن	۴۷۴

زنجیره	پیرستی سەرە یاسەکان	لایەرە
۱۸۹.	مەرجه کانی دامەزرانی فرۆشتن	۴۷۵-۴۷۹
۱۹۰.	باسی سەلەم	۴۷۹-۴۸۰
۱۹۱.	مەرجه کانی سەلەم	۴۸۰-۴۸۲
۱۹۲.	فرۆشتنی شت لە پیش وەرگرتنیدا	۴۸۲-۴۸۳
۱۹۳.	فرۆشتنی قەبالە و کومپیاڵە و شتی وا	۴۸۳-۴۸۴
۱۹۴.	فرۆشتنی گوشت بە گیانلەبەر	۴۸۴-۴۸۵
۱۹۵.	فرۆشتنی تەفرەدانی تیا دابی که مەشهوورە بە (بیع الغرر)	۴۸۵
۱۹۶.	باسی سوود (واتە: رییای)	۴۸۵-۴۸۹
۱۹۷.	جۆرە کانی سوود	۴۸۹-۴۹۰
۱۹۸.	باسی قەدەغە کردنی سوود (علة تحريم الربا)	۴۹۰-۴۹۲
۱۹۹.	ئەنجامە خراپە کانی سوود	۴۹۲
۲۰۰.	سەرپشکیی کڕیارو فرۆشیار	۴۹۲-۴۹۴
۲۰۱.	گێڕانە وەدی فرۆشراو بەهوی نەنگە وە	۴۹۵-۴۹۶
۲۰۲.	باسی فرۆشتنی بەری باخ و دانە و یۆلە	۴۹۷-۴۹۸
۲۰۳.	فرۆشتنی ئەو شتە ی سوود لە خۆگرتنی بە تەپری بە توخمی خۆی (بیع مافیة الربا بجنسة رطبا)	۴۹۸-۴۹۹
۲۰۴.	چەن فرۆشتنیکی پووج و بەتال	۴۹۹-۵۰۴
۲۰۵.	باسی بارمە (رەهن)	۵۰۵-۵۰۸
۲۰۶.	دەست بەست (الحجر)	۵۰۸-۵۱۰
۲۰۷.	تەسەرپوفی منال و شینت و نەقام (سفیه)	۵۱۱
۲۰۸.	تەسەرپوفی لاتکە و تۆو (موفلیس)	۵۱۲
۲۰۹.	تەسەرپوفی نەخۆش لە زیاتر لە سەر سینیەکی	۵۱۳

زنجیره	پیرستی سەرە باسەکان	لایەرە
	مالی خوئی	
۲۱۰.	تەسەرپوئی کۆیلە (تصرف العبد)	۵۱۳
۲۱۱.	رێکەوتن (سولج)	۵۱۴
۲۱۲.	باسی جوژەکانی رێکەوتن (سولج)	۵۱۴-۵۱۵
۲۱۳.	کەلک وەرگرتن لە شەقام و کۆلان	۵۱۵-۵۱۷
۲۱۴.	هەوالە: حەوالە (الحوالة) بەرەورووکردنەو	۵۱۷-۵۲۳
۲۱۵.	دەستەبەریی (الضمان)	۵۲۴-۵۲۶
۲۱۶.	چی کاتێ دەستەبەر بوئی هەیه بەگەرێتەو بوئ سەر دەستەبەری لەباتی کراو (مضمون عنه)	۵۲۷
۲۱۷.	دەستەبەریی شتی نەزانراو و شتی کە هێشتا پێویست نەبووبێ (ضمان المجهول وما لم يجب)	۵۲۷-۵۲۸
۲۱۸.	دەستەبەریی (کەفالهت)	۵۲۸-۵۳۰
۲۱۹.	باسی هاوبەشی (شەراکەت)	۵۳۰
۲۲۰.	جوژەکانی هاوبەشی	۵۳۱-
۲۲۱.	هاوبەشی لە پشک و سەنەدات	
۲۲۲.	باسی جێداریی، واتە: وەکالەت	
۲۲۳.	باسی پێلێنان (اقرار)	
۲۲۴.	باسی خواستەمەنی (عاریه)	
۲۲۵.	زەوتکردن (غصب)	
۲۲۶.	باسی بەش هەلگرتنەو (شوفعه)	
۲۲۷.	باسی قازانج بەهاوبەشی (قراض)	
۲۲۸.	دەستەبەریی لەسەر ئیشکەر نیه	
۲۲۹.	زیان لە قازانج پێدەکرێتەو	

لایه‌ره	پیرستی سه‌ره باسه‌کان	زنجیره
	باسی باخه‌وانی (موسافات)	۲۳۰.
	باسی به‌کریدان (اجاره)	۲۳۱.
	باسی ده‌ستخوشانه و سه‌رقه‌له‌مانه و وه‌لیفه‌تانه که مه‌شهوورن به (جعاله)	۲۳۲.
	باسی ملکانه و بنه‌توو، مه‌به‌ست: موزاره‌عو موخابه‌ریه	۲۳۳.
	ئاوه‌دانکردنه‌وی ویرانه (احیاء الموات)	۲۳۴.
	بریار (حوکم) ی ئاوه‌دانکردنه‌وه	۲۳۵.
	به‌خشینی ئاوکه‌ی پیویست ده‌بی؟	۲۳۶.
	وه‌قف: شت ته‌رخانکردن بو‌خیری نه‌براو	۲۳۷.
	باسی به‌خشین (هبه)	۲۳۸.
	باسی عومراو روقبا: با به‌کوردی ناویان بنیین ژینه‌به‌خش و ته‌ما به‌خش:	۲۳۹.
	باسی هه‌لگرتنی شتی داکه‌وتوو (لقطه)	۲۴۰.
	منالی فریدراو (القیط)	۲۴۱.
	باسی سپارده (وه‌دیعه)	۲۴۲.